

САРДАБИР

д.и.т.

Мухаббатов Ҷиёнхон Курбонович

Чонишини сардабир ва
муҳаррири масъул
н.и.ф., дотсент

Юсуфов Абдулло Исмоилович

ҲАЙАТИ ТАҲРИРИЯ

Ибодов С.Т.	- д.и.т., профессор
Ҳақназарова М.А.	- д.и.т., профессор
Исмоилов К.И.	- д.и.т., профессор
Раҳмонов Э.Р.	- д.и.т., дотсент
Сайдов Ё.У.	- д.и.т., дотсент
Миралиев С.Р.	- д.и.т., дотсент
Азизов Г.Ч.	- д.и.т.
Субҳонов С.С.	- н.и.т., дотсент
Бобоева Л.А.	- н.и.т., дотсент
Раҷабов Г.О.	- н.и.б., дотсент
Назаров М.Н.	- н.и.б., дотсент
Холбеков М.Ё.	- н.и.б., дотсент

ШЎРОИ ТАҲРИРИЯ

Гадоев Б.Ш.,	Курбонов Ч.М.,
Курбонбекова П.Қ.,	Раззоқов А.А.,
Носирӣ Қ.Н.,	Раҷабов У.Р.,
Қаландаров Ё.Қ.,	Хокироев Т.З.,
Ишонқуловна Б.А.,	Шерматов Д.С.,
Курбонов С.С.,	Юлдошев У.Р.

АВЧИ ЗУҲАЛ

Нашрияи МДТ «Донишгоҳи давлатии тиббии
Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Маҷаллаи илмӣ - амалӣ
Ҳар се моҳ ҷоп мешавад.
21-июни соли 2010 таъсис ёфтааст.

Нашри чорӣ:
№ 3 (44) 2021

Мувофиқи қарори Раёсати КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон" 31.01. соли 2019, таҳти №29 маҷаллаи мазкур ба феҳристи маҷаллаву нашрияҳои илмии тақризӣ, ки КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои интишори натиҷаҳои асосии илмии рисолаҳои докторӣ ва номзадӣ тавсия медиҳад, доҳил карда шудааст.

Маҷалла дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 21.06. 2010, таҳти №0124 ба қайд гирифта шуд.

Санаи аз нав ба қайдгирӣ 19.03.2018, 051/МЧ-97.

СУРОҒАИ ТАҲРИРИЯ:
734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 139.
МТД "ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино"
Тел.: (+992) 44 600 36 17; (+992) 37 224 45 83
E-mail: avjizuhal@tajmedun.tj
Сомона: www.avji-zuhal.tj

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР

д.м.н.

Мухаббатов Джиёнхон Курбанович

Заместитель главного редактора
ответственный редактор
к.ф.н., доцент
Юсуфов Абдулло Исмаилович

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ

Ибодов С.Т. - д.м.н., профессор
Хакназарова М.А. - д.м.н., профессор
Исмоилов К.И. - д.м.н., профессор
Рахмонов Э.Р. - д.м.н., доцент
Сайдов Ё.У. - д.и.т., доцент
Миралиев С.Р. - д.м.н., доцент
Азизов Г.Дж. - д.м.н.
Субхонов С.С. - к.м.н., доцент
Бабаева Л.А. - к.м.н., доцент
Раджабов Г.О. - к.б.н., доцент
Назаров М.Н. - к.б.н., доцент
Холбеков М.Ё. - к.б.н., доцент

РЕДАКЦИОННЫЙ СОВЕТ

Гадоев Б.Ш., Курбонов Дж.М.,
Курбонбекова П.К., Раззоков А.А.,
Носири К.Н., Раджабов У.Р.,
Каландаров Ё.К., Хокироев Т.З.,
Ишонкулова Б.А., Шерматов Д.С.,
Курбонов С.С., Юлдошев У.Р.

AVÇI ZUHAL

Издание ГОУ "Таджикский
государственный медицинский
университет имени Абуали ибни Сино"

Научно-практический журнал
Издаётся каждые три месяца
Учреждено 21 июня 2010 года

Текущее издание:
№ 3 (44) 2021

Согласно постановлению Управления
Высшей аттестационной комиссии при Президенте Республики Таджикистан от
31.01.2019 года за №29, журнал "Авчи Зуhal"
внесён в список научных рецензионных
журналов, рекомендуемых ВАК при Президенте Республики Таджикистан для публикации основных научных результатов докторских и кандидатских диссертаций.

Дата о регистрации №051/МЧ-97 от
19.03.2019.

АДРЕС РЕДАКЦИИ:
734003, Республика Таджикистан,
г. Душанбе, проспект Рудаки, 139.
ГОУ "ТГМУ имени Абуали ибни Сино"
Тел.: (+992) 44 600 36 17; (+992) 37 224 45 83
E-mail: avjizuhal@tajmedun.tj
Сайт: www.avji-zuhal.tj

МУНДАРИЧА

АКУШЕРӢ ВА ГИНЕКОЛОГИЯ

Абдуллаева Н.Ш., Аминов Ҳ.Җ., Зурхолова Ҳ.Р. Арзёбии таъсири сирояти ВНМО ба ин-кишофи тифл дар давраи антенаталӣ, интранаталӣ ва неонаталӣ.....	6
Давлатова М.Ф. Ҳолати акушерӣ-соматикии занони ҳомилаи дорои хадшаи бачадон ҳангоми ҳомилагӣ ва баъди амалиёти қайсарии такрорӣ.....	9
Мухамадиева С.М., Қурбонов Ш.М., Юнусова Д.З. Таҳлили сифати расонидани ёрии тиббӣ ба занони ҳомила, таваллудкунанда ва таваллудкардаи гирифтори оризаи хунравии акушерӣ.....	16

БЕМОРИХОИ СИРОЯТИ

Сайдмурадова Г.М., Мамадҷонова Г.С., Сайдова А.З., Ҷонибеки Р.И. Хусусиятҳои ҷараёни ларинготрахеити стенозкунандаи шадид дар кӯдакони хурдсол бо сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ.....	23
--	----

БЕХДОШТИ МУҲИТИ ЗИСТ

Пиров Д.Д. Ҳалли масъалаи кариесҳои дандон тариқи омӯзиши норасои чузъҳои минералӣ дар об.....	27
Хайров Ҳ.С., Шарипов С.Ф. Фарбехӣ дар байни мардҳои синну соли 40-59- солаи шаҳри душанбе ва НТҔ.....	30

ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЯ

Исоева М.С., Қурбонбекова П.Қ., Сайдинова Т.О. Хусусият ва ҷараёнҳои клиникии лейшманиози пӯст дар шароитҳои иқлими гарм.....	35
--	----

ЛОР

Назаров З.Х., Махмудназаров М.И., Шоев М.Д. Норасои калтсий ва фосфор дар кӯдакони гирифтори каҷшавии миёндевори бинӣ.....	38
---	----

ОНКОЛОГИЯ

Сайфутдинова М.Б. Таъсири ҷанбаи синнусолӣ ва синдроми метаболикӣ ба ҷараёни сарatonи эндометрия.....	43
--	----

ОФТАЛМОЛОГИЯ

Фурқатзод Ф., Каримзода Ҳ.Җ., Махмадзода Ш.Қ. Истифодаи ҷарроҳии сиклодеструктиви намудҳои гуногуни глаукома.....	49
--	----

ПЕДИАТРИЯ

Зурхолова Ҳ.Р., Абдуллаева Н. Ш., Салимов Ҳ. Тавсифи осебёбии сохтори системаи асаби кӯдакони бо ВНМО-сироятёфта.....	53
Қурбонов Н.Б., Ҷураев М.Н., Қурбонова Р.Н. Оид ба полипрограммияи кӯдакон.....	57
Фатхуллоев З.Қ., Раҳматова Р.А., Қодирова Ҳ.Р., Набиев З.Н. Пешгирий ва табобати сардарди баъди пунксионӣ ҳангоми гузаронидани аnestезияи передуралӣ дар кӯдакон.....	60

ПСИХИАТРИЯ

Маликов Н.В., Шаропова Н.М. Таҳлили синнусолӣ ва хусусиятҳои клиникии беморони муассисай наркологӣ бо вобастагӣ аз машруботи спиртӣ дар шаҳри Душанбе.....	63
---	----

СТОМАТОЛОГИЯ

Салимов Б.А., Қосимов М.М., Турсунова Х.Р. Ташкил ва сифати ёрии стоматологӣ ва хадамоти ҷарроҳии ҷоғу рӯй дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	71
Тоҳтаҳодҷаева С.Т., Уманова Н.Э., Тағаева Ш.О., Бузургова М.Р. Пешгирии оризаҳо дар раванди муолиҷаи эндодонтӣ.....	76
Ҷонибекова Р.Н., Абдураҳимов А.Х., Олимов А.М., Абдураҳмонов А.З., Раҳимов Н.М. Таҳлили нуқсонаҳои модарзодии лабу ком дар шароити шуъбаи ҷарроҳии ҷоғу рӯйи кӯдакон ва наврасон.....	80

ТИББИ ОИЛАВӢ

Ёдгорова М.Ч. Баротов И.И., Муқаррамова Д.А. Синдроми пас аз ковид дар беморони сирояти COVID-19 –ро аз сар гузаронида дар фаъолияти табиби оилавӣ.....	84
Носирова М.П., Ёдгорова М.Ч. Сохтори бемориҳои кардиологии кӯдакон мувофиқи маълумоти муроҷиаткунӣ.....	87

ТИББИ НАЗАРИЯВӢ

Носирҷонова Х.Р. Иртиботи мутакобилаи стресси оксидӣ бо ҳолатҳои мембранаҳо ва нишондиҳандаҳои эндотеля дар беморони гирифтори сили шушҳо.....	91
Ҳомидҷонова Ҳ.Д. Тағийрёбии баъзе нишондиҳандаҳои антропометрии донишҷӯён ҳангоми никоҳи хешугабории падару модар.....	96
Шарипов Ҳ.Ю., Тағойқулов Э.Х., Давлатова Ш.Ҳ., Мавлонов М.А. Баъзе тавсифҳои патоморфологии ҳосилаҳои гиреҳии ғадуди сипаршакл.....	100

ҶАРРОҲӢ

Гулаҳмадов А.Д., Шарипов У.А., Рафиев Х.А., Норов Ф.Х., Сафаров Д. М. Таҷрибаи истифода аз биостентҳои коронарӣ дар табобати беморони гирифтори БИД.....	104
Неъматуллоҳ Фитнат, Абдуллоҳ Дармон Раҳимзода. Арзёбии эпидимиелужики тарзизоти садр дар шифохонаи ҳавзаи балҳ тайи нимаи аввали соли 1398/2020.....	108
Раҳмонов Ш.Ч., Шамсзода Х.А., Шерназаров И.Б., Бобоев Т.Х. Аввалин ҷарроҳии муваффақи атрезияи сурхрӯда дар Тоҷикистон.....	115
Исматуллоҳ Пупал, Ноҷиҳ Пупал. Инзори ду бо чаҳор печ дар сихи доҳили канали азмӣ тадовии кусури қисмати мутавассити ҷисми қасаба.....	119
Назарзода Ф.Н., Муҳсинзода Ф.М., Қодиров Ф.Д., Қаҳоров М.А. Перитонити баъдазҷароҳӣ ҳамчун оризai ҷарроҳии лапароскопӣ.....	125

ФАРМАКОЛОГИЯ

Қаландарзода Ё.Қ., Таълимоти Абӯалӣ ибни Сино ва Абурайҳон Берунӣ дар бораи маводҳои доруворӣ ва аҳамияти онҳо барои тибби муосир.....	130
--	-----

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ

Бозорова Л.А., Бозорова Л.М., Ҳасанова З.М. Нгоҳи муосир ба насли ҷавони Тоҷикистони соҳибистиклол.....	137
---	-----

ҒАЙРИТИБӢ

Ибронов С.С., Сироҷиддинов М.Э., Сафаров С.К. Таҳияи тестҳо аз фанни физика барои баланд бардоштани сифати дониши хонандагон ва донишҷӯён.....	142
Наҷмиддинова Д.М., Муҳамадиева З.А. Ташаккули салоҳият ва фарҳанги нутқи донишҷӯён дар машгулиятҳои забони англисӣ.....	146

Юлдошева З.И. Муносибати босалохият дар таълими осори насрии Садриддин Айнӣ дар курси хониши эзоҳӣ.....151

ШАРҲИ АДАБИЁТ

Абдувоҳидов Б.У., Пулотов О.Н., Дехқонов О.Х. Оптимизатсияи тактикаи реваскуляризатсияи миокард дар беморони гирифтори бемории ишемикии дил.....	158
Мирзоалий Н.Т., Раҷабова З.А. Банақшагирӣ ва оптимизатсияи кормандони тиббӣ ва фармасевтий.....	163
Саидзода Б.И. Таърихи ташаккулёбӣ ва рушди ҳадамоти дерматовенерологӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	171
Табаров М.С., Шуқуров Ф.А., Тоштемирова З.М., Хурсанов Н.М. Ҳусусиятҳои функционалии эндотел ҳангоми бемориҳои ишемикии дил.....	179
Аз ҳаёти олимони маъруф	186
Чашнивора	187

АКУШЕРЙ ВА ГИНЕКОЛОГИЯ

АРЗЁБИИ ТАЪСИРИ СИРОЯТИ ВНМО БА ИНКИШОФИ ТИФЛ ДАР ДАВРАИ АНТЕНАТАЛЙ, ИНТРАНАТАЛЙ ВА НЕОНАТАЛЙ.

Абдуллаева Н.Ш.,¹ Аминов Х.Ч,² Зурхолова Х.Р.,³

1.МД “Маркази илмий-клиникии педиатрия ва ҷарроҳии кӯдакона”.

2 МДТ “Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абуали ибни Сино”.

3. МД “Пажуҳишгоҳи илмию тадқиқотии акушерию гинекологӣ ва перинатологӣ”

Муҳиммият. Вируси норасоии масунияти одам то ҳол ба ҷанбаҳои тиббӣ, демографӣ, иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва сиёсии ҷомеа таъсири амиқ мерасонад.

Дар раванди омӯзиши назорати эпидемиологии сирояти ВНМО дар қишивари моялум гардид, ки тамоюли афзоиши паҳншавии сирояти ВНМО, бештар дар байни занони ҳомиладор ба назар мерасад. Ин далел зарурати фавқулоддаи омӯзиши омилҳои ҳавфро, ки ба ҷараёни ҳомиладорӣ, таваллуд ва билохир ба ҳолати тифле, ки аз зани ВНМО-сироятёфта таваллуд мешавад, ба миён меорад. Якчанд роҳи интиқоли вирус аз модар ба кӯдак маълум аст: тамосӣ-тамос бо ҳуни модар ва луобпардаҳои маҳбал (дар давраи интранаталӣ), ба воситаи ҳамроҳак (антенаталӣ) ва ба воситаи ширисина (неонаталӣ).

Дар айни замон далели маълум ин аст, ки дар шароити интиқоли перинаталии сирояти ВНМО дар кӯдакон аломатҳои клиникии ба ҳуд хос, аксаран дар шакли вазнин ҷараён мегирад. Ин кӯдакон ҳело ҳассос буда, бадани онҳо ба сироятпазири бештар моил аст: дар ин кӯдакон зуд-зуд бемориҳои сирояти шадиди роҳҳои нафас, баъзан дар шакли вазнин, ки ба марғи кӯдакон оварда мерасонад, мушоҳида мешавад. Манбаи асосии сироят барои кӯдакони навзод модарони онҳо ба ҳисоб мераванд, ки ҳомили вируси норасоии масунияти одам ё ин ки бемори БПНМ (бемории пайдошуудаи норасоии масуният) мебошанд.

Аксарияти кулли занони аз ВНМО-сироятёфта (90%) дар синну соли фаъоли қобили таваллуд (15-49 солагӣ) қарор доранд.

Нишондиҳандай паҳншавии сирояти ВНМО дар байни ҳомилаҳо дар сатҳи баланд ба қайд гирифта мешавад ва чун на-

тичаи ин омил-таваллуди кӯдакони гирифтори сирояти ВНМО шуда метавонад. Дар дунё фисади бо тарзи перинаталӣ интиқоли сирояти ВНМО то 5,0%-ро ташкил медиҳад. Эҳтимолияти интиқоли вирус аз модар ба кӯдак дар давраи перинаталӣ меафзояд, ки ин ба тамоси бевосита бо ҳуни модар, инчунин бо қабатҳои луобии роҳҳои зоиш во-bastagӣ дорад.

Имконияти тавлиди кӯдаки ВНМО-манғӣ аз 14 то 41%-ро ташкил медиҳад. Далели мазкур дар аксари мавридҳо сабаби нигоҳ доштани ҳомиладорӣ шуда метавонад ба шарте, ки табобати антиретровирусӣ (ТАРВ) гузаронида шавад.

Мавод ва усуљҳои тадқиқот. Дар тадқиқоти мо таҳлили ретроспективии kortxои тиббии 42 кӯдаки аз модарони гирифтори сирояти ВНМО таваллудёфта, ки дар қайди МД “Маркази мубориза бо ВНМО шаҳри Душанбе” қарор доштанд, гузаронида шуд.

Кӯдакон ба 2 гурӯҳ тақсим карда шуданд: гурӯҳи 1-ум, кӯдаконе, ки дарҳол баъди таваллуд ба онҳо ташхиси сирояти ВНМО гузошта шудааст ва гурӯҳи 2-юм, кӯдаконе, ки дар онҳо ҳанӯз ташхиси сирояти ВНМО тасдиқ нашудааст.

Ташхис дар асоси ҷенакҳои зерин гузошта шуда буд: маълумотҳои собықаи vogirӣ, натиҷаҳои таҳлилҳои серологӣ барои ВНМО (ЗРП барои КРН ва КДН ВНМО), натиҷаи санчишҳои иммунологӣ. Аз руи натиҷаҳои таҳлилҳо кӯдакон ба қайди диспансерии МД “Маркази мубориза бо ВНМО шаҳри Душанбе” гирифта шудаанд.

Раванди назорат ва табобати кӯдаконе, ки дар қайди диспансерӣ қарор доштанд, ва кӯдаконе, ки аз руи собықаи ҳаёт бо модарони гирифтори сирояти ВНМО дар тамос буданд, аз руи талаботҳои протоколҳои кли-

никӣ, ки аз тарафи Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ шудаанд, гузаронид шуд. Таҳлилҳои клиникию озмоишгоҳӣ ва асбобии кӯдакон аз руи стандарти расонидани ёрии тиббӣ ба кӯдакони гирифтори вируси норасоии масунияти одам гузаронида шудааст. Дар ҷараёни таҳлил ба ҳолати саломатии кӯдакон бо мониторинги маълумотҳои асосии антропометрӣ баҳогузорӣ карда шуд, инчунин арзёбии инкишофи ҷисмонии кӯдакон гузаронида шуд. Ба таҳлили собиқаи беморӣ, собиқаи vogirӣ ва ҳаёт, усулоҳои умумиклиникии тадқиқот диққати маҳсус дода шуд.

Натиҷаҳо ва мухокимаи онҳо. Басомади баланди гестозҳо ва бемориҳои ҳамрадифи сироятии модар ба интиқоли бармаҳали сироятии ВНМО ба кӯдак мусоидат менамояд.

Ҳангоми арзёбии нишондиҳандаҳои инкишофи ҷисмонӣ дар тадқиқот аз тарафи мо боздории инкишофи доҳилибатни ҷанин дар шакли гипотрофия (41,3%), алоими камхунӣ (49,5%) ва нуқсонҳои модарзодии инкишоф дар (13,1%) ҳолатҳо муайян карда шуд. Дар (37,3%) ҳолатҳо навзодон камвазн таваллуд шудаанд. Аз ин шумора (24%) бо вазни то 2500 г ва (7%) аз 2000 г кам таваллуд шудаанд. Бо вазни хело кам (6%) кӯдакон таваллуд шудаанд. Бо вазни аз 2500 г зиёд (63%), аз ин шумора-бо вазни 3000г- (33%), вазни 3500 г (27%) ва бо вазни 4000г ва зиёда (3%) таваллуд шудаанд.

Ченаки ташхисии Апгар имконият медиҳад, ки аз дақиқаҳои аввали ҳаёт дараҷаи аёнияти асфиксияи навзодон арзёбӣ гардад. Нишондиҳандаҳои ченаки Апгарро дар байни гуруҳҳои тадқиқотшаванда қиёс намуда,

мо маълум намудем, ки ҳолати навзодони гуруҳи якум ҳангоми таваллуд нисбати кӯдакони гуруҳи дуюм бадтар будааст. Ҳамин тарик дар байни кӯдакони гуруҳи якум ва дуюм дар ҳолати асфиксияи вазнин (аз 4 ҳол кам)-3 кӯдак (14,2%) ва 2 кӯдак (9,6%) мутносибан таваллуд шудаанд.

Асфиксияи дараҷаи миёна дар 4 (19,0%) ҳолати гуруҳи якум ва 3 (14,2%) ҳолати гуруҳи 2-юм ошкор гардид, асфиксияи дараҷаи сабук дар гуруҳи якум-12 (57,1%) ва гуруҳи 2-юм-13 (61,9%). Бе ҳолати асфиксия дар гуруҳи якум-2 кӯдак (9,6%) ва дар гуруҳи 2-юм-3 кӯдак (14,2%) таваллуд шудаанд.

Хулоса. Бемориҳо дар навзодоне, ки тамоси перинаталӣ бо ВНМО доранд, дар шакли вазнин ҷараён гирифта, вазнини он на танҳо ба шакли нозологӣ ва бемориҳои ҳамрадиф (норасид, асфиксияи вазнин ҳангоми таваллуд) вобастагӣ дорад.

Норасоии масуният дар шароити интиқоли перинаталии сироят ба пастшавии муқовимати организм оварда, эҳтимолияти гирифтешавӣ ба бемориҳои сироятиро меафзояд. Дар ин кӯдакон ҳолатҳои гирифтешавӣ ба сироятҳои шадиди роҳҳои нағас, ки бо оризаҳо ва хуручи сирояти бактериалий ҷараён мегирад, бештар мушоҳида мешавад. Таъсири перинаталии вирус ба ҷанини дар батни модар ба он оварда мерасонад, ки ҷисади зиёди кӯдакон бо камвазнӣ ва дар ҳолати асфиксия таваллуд мешаванд. Яке аз зуҳуротҳои муҳим сирояти ВНМО дар кӯдакон, ки бештар вомехурад, ин боздории инкишофи равонӣ ва ҷисмонӣ мебошад. Ҳамаи ин омилҳо албатта ба сифати зиндагии кӯдакон таъсир расонида, ҳавфи фавти кӯдаконро зиёд менамояд.

Адабиёт

1. Бартлетт, Дж. Ҷабҳаҳои клиникии сироятии ВНМО. / Дж. Бартлетт, Дж. Галант. ММНIV Infection, Sohns Hopkins Medicine, Baltimore, 2007. сах.563
2. Барлетт, Дж. Ҷабҳаҳои клиникии сироятии ВНМО (2005-2006) / Дж. Барлетт, Дж. Галант. ММНIV Infection, Sohns Hopkins Medicine, Baltimore, 2006. 455 с
3. Назорати диспансерӣ, нигоҳубин ва табобати кӯдакони аз занони ВНМО-сирооятёфта таваллудшуда ва кӯдакони гирифтори сирояти ВНМО: дастурамал барои мутахассисони маркази мубориза бо ВНМО/БПНМ М., 2006. 108 с.
4. Запорожан В. М. Сирояти ВНМО ва БПНМ/ В. М. Запорожан, М. Л. Аряев. 2004.

5. Протоколи клиникки табобати кӯдакони гирифтори ВНМО\БПНМ: дастурамал барои истифодабарӣ / А. А. Ключарева [и др.]. Минск : Белсэнс, 2005. 77 с.
6. Воронин Е.Е., Латышева И.Б., Муссини К. Кӯдакони гирифтори сирояти ВНМО-гуруҳи маҳсуси беморон. // Эпидеми. ва бемор. сироятӣ. Маъсаҳои мубрам 2018 № 3.с. 71 75.
7. Афонина, Л.Ю. Тавсияҳои клиникӣ оид ба пешгирии интиқоли сирояти ВНМО аз модар ба кӯдак. / Л.Ю. Афонина, Е.Е. Воронин, Ю.А. Фомин, О.Г. Юрин, Н.В. Козырина, В.В. Покровский, Д.С. Конов. М., 2009. 52 с.

ОЦЕНКА ВОЗДЕЙСТВИЯ ВИЧ-ИНФЕКЦИИ НА РАЗВИТИЕ ПЛОДА В ИНТРАНАТАЛЬНОМ, АНТЕНАТАЛЬНОМ И НЕОНАТАЛЬНОМ ПЕРИОДЕ

В статье проводится ретроспективный анализ медицинских карт 42 детей, рождённых от ВИЧ-инфицированных матерей, находящиеся на учёте в ГУ «Душанбинский городской центр по борьбе с ВИЧ/СПИД». Дети были разделены на 2 группы: 1-я группа-дети, которым при рождении установлен диагноз ВИЧ-инфекция, и 2-я группа-дети, которым при рождении не установлен диагноз ВИЧ-инфекция

Основанием для постановки диагноза были следующие критерии: сведения эпидемиологического анамнеза, результаты серологических исследований на вирус иммунодефицита человека (ПЦР на РНК, ДНК ВИЧ), результаты анализов иммунного статуса.

Таким образом, течение заболеваний у новорожденных с перинатальным контактом по ВИЧ, как правило тяжёлое, тяжесть которого не может быть объяснено только

нозологической формой или преморбидным фоном ребёнка (недоношенность, тяжёлая асфиксия при рождении т.д.). Возникающий иммунодефицит при условии перинатального инфицирования приводит к снижению резистентности организма ребенка и таким образом повышает интенсивность восприятия организмом ребенка инфекций. Перинатальное воздействие вируса на плод часто сопровождается рождением маловесных детей, и рождению детей с асфиксиею. Среди детей, часто регистрируются эпизоды ОРВИ, осложненными или изолированными формами бактериальной инфекции, с тенденцией к обострению и генерализации.

Все эти факторы существенно влияют на качество жизни и повышают риск летального исхода.

Ключевые слова: ВИЧ-инфекция, перинатальный контакт, новорожденные, асфиксия, резистентность.

ASSESSMENT OF THE IMPACT OF HIV INFECTION ON FETAL DEVELOPMENT IN THE INTRANATALIC, ANTENATAL AND NEONATAL PERIOD

Conclusion. The article provides a retrospective analysis of the medical records of 42 children born to HIV-infected mothers, which are taken into account at the Dushanbe City Center for HIV/AIDS. The children were divided into two groups: the 1st group of children diagnosed with HIV at birth, and the 2nd group of children who were not diagnosed with HIV at birth, the following criteria: epidemiological history, results of serological studies on the human immunodeficiency virus and data from virological studies (PCR on

DNA, RNA HIV), results of the analysis of the human immunodeficiency.

Thus, the course of diseases in newborns with perinatal contact with HIV is usually severe, the severity of which can not be explained only by the nosological form or premorbid background of the child (prematurity, severe asphyxia at birth, etc.). Emerging immunodeficiency in the case of perinatal infection leads to a decrease in resistance of the child's body and thus increases the intensity of the child's perception of infections. Perinatal effects of the virus on the

fetus are often accompanied by the birth of underweight children, and the birth of children with asphyxia. Among children, episodes of acute respiratory-viral infection, complicated or isolated forms of bacterial infection, with a tendency to exacerbate and generalize are often

recorded.

All these factors have a significant impact on the quality of life and increase the risk of death.

Keywords: HIV infection, perinatal contact, newborns, asphyxia, resistance.

Абдуллаева Нодира Шомурадовна н.и.т., дотсент, корманди калони илмии МД «Маркази чумхуриявии илмӣ-клиникии педиатрия ва ҷарроҳии қӯдакон» ВТ ва ҲИА ҶТ, Суроға: 734026, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони И.Сомони, 59-7, тел:+992372365851.

Абдуллаева Нодира Шомурадовна-кандидат медицинских наук, доцент, старший научный сотрудник ГУ “Республиканский научно-клинический центр педиатрии и детской хирургии” МЗ и СЗН РТ, Адрес: 734026, Республика Таджикистан, г. Душанбе, пр. И.Сомони, 59-7, тел:+992372365851.

Abdullaeva Nodira Shomuradovna - Ph.D., Associate Professor, Senior Research Fellow of the SI “Republican Research and Clinical Center for Pediatrics and Pediatric Surgery” of the Ministry of Health and Social Protection of the Population of Tajikistan. Adress: 734026, Republik Tajikistan, Dushanbe city, I.Somoni Avenue, 59-7.tel. :+992372365851

ХОЛАТИ АКУШЕРӢ-СОМАТИКИИ ЗАНОНИ ҲОМИЛАИ ДОРОИ ҲАДШАИ БАЧАДОН ҲАНГОМИ ҲОМИЛАГӢ ВА БАҶДИ АМАЛИЁТИ ҚАЙСАРИИ ТАКРОРӢ

Давлатова М.Ф.

Кафедраи акушерӣ ва гинекологияи №1 (мудири кафедра д.и.т., Ҳақназарова М.А.),
МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Муҳиммият. Басомади зиёд шудани амалиёти қайсарӣ дар робита бо тавсеаи нишондодҳо ба ин амалиёт барои соҳаи акушерии муосир проблемаи навро ба миён овард: проблемаи ҳомилагӣ, таваллудкунӣ ва муроқибати онҳо дар занони баҷди таваллудкунӣ тариқи амалиёти қайсарӣ. Баҷди гузаронидани амалиёти қайсарӣ як қатор симптомҳои патологии узвҳои таносуӣ, бо номи “бемории бачадони ҷарроҳи шуда” мушоҳида карда мешавад. Мавҷудияти он ба раванди ҳомилагии минбаъда, ҳолати комплекси фетоплатсентарӣ ва ҷанини доҳилибатӣ таъсири зиёд расонда, ҳусусиятҳои таваллудкуниро пешакӣ муайян мекунад. Аксари занони ҳомилаи дорои ҳадшай бачадон такроран амалиёти қайсаро аз сар мегузаронанд. Амалиёти қайсарии такрорӣ ва усули анестезияи интихобнамуда, ҳолати акушерӣ-соматикии таваллудкунандагонро беҳтар намекунад, сабаби пайдоиш ва шиддат ёфтани раванди патологии дар он

вақт мавҷудбуда мегардад. Эволютсияи анестезия ба соҳаи акушерӣ низ таъсири ҳудро расонд, ки дар ин раванд ҷустуҷӯ ва такмил додани усулҳои беҳискунӣ ҳангоми амалиёти қайсарӣ ҷиҳати расидани ёрии акушерӣ таъсири минималии манфӣ доштан ба модар аҳамияти асосӣ қасб мекунад [6-9]. Таъсири манфии анестезияи умумӣ боиси афзоиши усулҳои нейрооксиалии беҳискунӣ ҳангоми таваллудкунии абдоминалӣ шуд. Андешаҳо оид ба қобили қабул будани усулҳои анестезияи регионарӣ ҳангоми амалиёти қайсарӣ то ҳол муҳолифи яқдигаранд.

Мақсади таҳқиқот. Муайян кардани ҳусусиятҳои ҳолати акушерӣ-соматикии занони дорои ҳадшай бачадон ҳангоми ҳомилагӣ ва тағиироти он баъд аз амалиёти қайсарии такрорӣ бо намудҳои гуногуни анестезия.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот: дар таҳқиқоти мазкур назорати клиникӣ давраи ҳомилагӣ, таваллудкунии абдоминалии так-

рорӣ марҳилаи баъдиҷарроҳӣ дар занони дорои хадши бачадон гузаронида шудааст. Аз 100 нафар ҳомилагони дорои хадши бачадон 2 гурӯҳ ташкил карда шуд. Ба гурӯҳи якум 50 нафар занони ҳомилаи дорои хадши дар бачадон ворид карда шуд, ки ҳангоми амалиёти қайсарии такрорӣ, ки усули анестезия наркози омехта мебошад, муайян гардид. Гурӯҳи дуюмро 50 нафар занони ҳомилаи дорои хадши бачадон ташкил дод, ки ҳангоми амалиёти қайсарии такрорӣ, анестезияи ҳароммағз истифода шудааст. Барои ҳамаи субъектҳои таҳқиқшуда усулҳои тадқикии клиникӣ-лабораторӣ, инструменталӣ, бактериоскопӣ, бактериологӣ, рентгенологӣ ва ултрасадоӣ гузаронида шуд. Коркарди омории мавод бо истифода аз барномаҳои “Statistica 10.0”(AtatSoft Inc., USA) амалӣ гардид. Дуруст гурӯҳандӣ шудани нафарони интихобшуда бо ёрии маҳаки Колмогоров-Смирнов муайян карда шуд. Андозаҳои миқдорӣ дар шакли медианаҳо ва андозаи фосилаи байнекварталӣ сифатӣ дар шакли андозаҳои мутлақ ва фоизҳо пешниҳод карда шудааст.

Натиҷаи таҳқиқот ва баррасии онҳо.

Синну соли занони муоинашаванда ба гурӯҳҳо тақсим карда шуд: занони ҳомилаи синни фаъол ва баъдии репрадуктивӣ. Дар гурӯҳи якуми ҳомилагон ки ҳангоми таваллудкуни онҳо наркози омехта истифода шуда буд, миқдори занони синни фаъоли репрадуктивӣ 40 (80%) нафар ташкил дода, ба синни баъдӣ 10 нафар (20%) нисбат дода шуда буданд. Дар гурӯҳи дуюми ҳомилагон, ки ҳангоми таваллудкуни онҳо анестезияи ҳароммағз истифода шуда буд, миқдори занони давраи фаъоли репродуктивӣ 46 нафарро (92%) ташкил дод, ба синни баъдӣ 4 нафар (8%) нисбат дода шуд. Мувофиқи паритет тақсимоти занони ҳомила чунин буд. Миқдори занони такроран таваллудкунанда, ки дар гурӯҳи онҳо ҳангоми таваллудкуни аз наркози омехта истифода намуданд 40 нафарро (74%) ва зиёд таваллудкардагон 10 нафарро (26%) ташкил дод. Дар гурӯҳи занони ҳомила, ки ҳангоми таваллудкуни аз анестезияи ҳароммағзӣ истифода карданд, миқдори такроран таваллудкунанда-ғон 45 нафар (26%) ва зиёд таваллудкарда-

Ҷадвали 1. Хусусиятҳои ҷараён дар занони муоинашаванда

Оризаҳои ҳомилагӣ	гурӯҳи 1-ум (n=50) Наркози умумӣ		гурӯҳи 2-ум (n=50) Анестезияи ҳароммағзӣ		
	мутлақ	%	мутлақ	%	p
Бачапартоӣ	2	4,0	2	4,0	>0,05
Пеш истодани ҳамроҳак	2	4,0	0	0,0	
Кандашавии бармаҳали ҷанини дуруст ҷойгиршуда	1	2,0	1	2,0	>0,05
Ихтиолҳои гипертензивӣ	5	10,0	2	4,0	>0,05
Ҷойгиршавии косӣ	3	6,0	0	0,0	
Даридағиҳои пеш аз таваллудии пардаҳои ҷанин	6	12,0	4	8,0	>0,05
Ҷанини калон	5	10,0	2	4,0	>0,05
Косҳои танг	7	14,0	4	8,0	>0,05
Ба ҳам наомадани хадши бачадон	6	12,0	10	20,0	>0,05
Кундалангии хадши бачадон	2	4,0	2	4,0	>0,05
Деформатсияи хадшавии маҳбал	2	4,0	1	2,0	>0,05
Миомаи бачадон	1	2,0	1	2,0	>0,05
Rh(-) ҳомилагии конфликтӣ	1	2,0	3	6,0	>0,05
Колпит	1	2,0	0	0,0	
Ихтиолоти гардиши хун дар системаи модар-ҳамроҳак-ҷанин	1	2,0	0	0,0	
Дерматити ҳомилагӣ	1	2,0	0	0,0	
Патологияи гарданчайи бачадон	2	4,0	4	8,0	>0,05
Бисёробӣ	0	0,0	2	4,0	

Эзоҳ: p - аҳамияти омории тавофути нишондиҳандаҳо байни гурӯҳҳо (аз рӯйи меъёр χ^2 барои ҷадвалҳои таваллуди худсарона)

гон 5 нафар (10%)-ро ташкил дод. Ҳамин тавр, тақсимоти паритет дар ҳар ду гурӯҳ ҳам якхела ба назар мерасад. Аnamнези репродуктивии ҳар ду гурӯҳро омӯхта ба хуло-саи зерин омадем. Дар гурӯҳи I-и муоина-шавандагон басомади баланди қатъ шудани ҳомилагӣ (58%), амалан дар ҳар одами дуюм ошкор гардид. Дар гурӯҳи дуюми муоинашавандагон қатъ шудани ҳомилагӣ дар 18 (36%) зани ҳомилаи дорои хадши бачадон муайян гардид.

Дар гурӯҳи I-ум басомади таваллудкуни фаврӣ 42 ҳолат(84%) ва бармаҳал 8 ҳолат (16%)-ро ташкил дод. Дар гурӯҳи дуюм басомади таваллудкуни саривақтӣ 44 ҳолат (88%) ва бармаҳал бошад 6 ҳолат (12%)-ро ташкил дод.

Хусусиятҳои ҷараёни ҳомилагии занони дорои хадши бачадон ки дар ҷад. 1 нишон дода шудааст, ҷолиб ба назар мерасанд. Басомади оризаҳои раванди гестатсионӣ (давраи ҳомилагӣ) дар гурӯҳҳои 1-ум ва 2-юм

якхела буданд ва асосан дар шакли ихтило-лҳои гипертензивии гурӯҳи I-ум (10%), гурӯҳи II- юм (4%) ва даридагиҳои пардаи ҷанини гурӯҳи I-ум (12%), гурӯҳи II-юм (8%) ифода мейғтанд.

Оризai барои хадши бачадон хоси ҳомилагӣ корношоямии хадши бачадон мебошад, ки дар гурӯҳи I (12%) ва гурӯҳи II (20%) вомехӯрд.

Дар категорияи занони таҳқиқшаванд дари дани бачадон аз рӯи дарзи хадши муайян нашудааст. Дар бемориҳои экстрогениталий (ҷадв.2) бошад асосан камхунӣ дар гурӯҳи I-ум (30%), гурӯҳи II-юм (28%), пиелонефрити музмин гурӯҳи I-ум (26%), гурӯҳи II-юм (32%), ҷоарии эндемикий гурӯҳи I-ум (14%), гурӯҳи II-юм (30%), фарбехӣ гурӯҳи I-ум (30%), гурӯҳи II-юм (4%), камвазни бадан гурӯҳи I-ум (22%), гурӯҳи II-юм (16%) ба назар мерасад. Тақсимоти патологияи экстрогениталий дар ҳар ду гурӯҳҳо ҳам як хел буд.

Ҷадвали 2. Басомади патологияи соматикӣ дар гурӯҳҳои муоинашаванд

Бемориҳои экстрогениталий	1 гурӯҳ (n=50) Наркози умумӣ		2 гурӯҳ (n=50) Анестезияи ҳароммагзӣ		
	мутлақ	%	мутлақ	%	p
Гастрити музмин	1	2,0	0	0,0	
Пиелонефрити музмин	13	26,0	16	32,0	>0,05
Бемориҳои шадиди респераторӣ	1	2,0	2	4,0	>0,05
Бемориҳои варикозӣ	4	8,0	2	4,0	>0,05
Камхунӣ	15	30,0	14	28,0	>0,05
Фарбехӣ	15	30,0	2	4,0	>0,05
Камвазни бадан	11	22,0	8	16,0	>0,05
Ҷоғари диффузӣ	7	14,0	15	30,0	>0,05
Бемории сангӣ талҳадон	2	4,0	1	2,0	>0,05
Миопия	2	4,0	3	6,0	>0,05
Бемории лиҳомӣ (частпидагӣ)	1	2,0	2	4,0	>0,05
Холесистити музмин	1	2,0	1	2,0	>0,05
Ҳомили гепатити “В”	0	0,0	2	4,0	
Бронхити музмин	1	2,0	2	4,0	>0,05
Бавосир	0	0,0	1	2,0	
Фарингит	1	2,0	1	2,0	>0,05

Эзоҳ: p - аҳамияти омории тавофути нишондиҳандаҳои байни гурӯҳҳо (аз рӯи критерияи χ^2 барои ҷадвалиҳои худсарона)

Таҳлили структураҳои патологияи экстрогениталий вазни нисбии bemoriҳои соматикиро нишон медиҳад, ки дар байни онҳо камхунии баста ба оҳан (30%; 28%), bemoriҳои сироятии системаи пешоббарорӣ (26%; 32%), инчунин ҳолати

кам будани йод (14%; 30%), камвазни бадан (22%; 16%) ва фарбехӣ (30%; 4%) афзалият доранд.

Ҳолатҳои зерини акушерии дар ҷадвали 3 овардашуда, нишондод барои амалиёти қайсарии такрорӣ гардидаанд.

Чадвали 3.- Сохтори нишондодҳои амалиёти қайсарии такрорӣ дар гурӯҳҳои муюинашаванда

Нишондоди амалиёти қайсарии такрорӣ	гурӯҳ 1 (n=50)		гурӯҳ 2 (n=50)			
	Наркози умумӣ	Анестезияи ҳароммағзӣ	мутлақ.	%	мутлақ.	%
Хадса дар бачадон+ба ҳам наомадан	5	10,0	7	14,0		
Хадса дар бачадон+ пеш истодани ҳамроҳак	2	4,0	1	2,0		
Хадса дар бачадон+анамнези акушерии вазниншуда	13	26,0	5	10,0		
Хадса дар бачадон + преэклампсия	2	4,0	0	0,0		
Хадса дар бачадон+даридағиҳои пешазтаваллудии пардаҳои чанин	6	12,0	3	6,0		
Хадса дар бачадон+нуқсони амалиёти зоимонӣ	3	6,0	6	12,0		
Хадса дар бачадон+мавқеи кундалангӣ чанин	1	2,0	3	6,0		
Хадса дар бачадон+чойгиршавии косӣ	3	6,0	7	14,0		
Хадса дар бачадон+ деформатсияи хадшавӣ	2	4,0	2	4,0		
Хадса дар бачадон+коси танг	3	6,0	6	12,0		
Хадса дар бачадон+миомаи бачадон	1	2,0	1	2,0		
Хадса дар бачадон+чанини калон	4	8,0	4	8,0		
Хадса дар бачадон+миопияи дарачаи баланд	1	2,0	3	6,0		
Хадса дар бачадон+анамнези гинекологии вазниншуда	2	4,0	1	2,0		
Хадса дар бачадон+бачадони душоха	1	2,0	0	0,0		
Хадса дар бачадон+ба қабатҳо қисман бармаҳал чудо шудани ҳамроҳаки дуруст ҷойгиршуда	1	2,0	1	2,0		

Бештар барои амалиёти қайсарии такрорӣ ҳамроҳ омадани хадса дар бачадон бо корношоямии он нишондод шуданд - 10% ва 14% мутаносибан, ОАА гурӯҳи I-ум (26%), гурӯҳи II-юм (10%), ОГА гурӯҳи I-ум (4%), гурӯҳи II-юм (2%), бо чанини калон гурӯҳи I-ум (8%), гурӯҳи II-юм (8%), бо коси танг гурӯҳи I-ум (6%), гурӯҳи II-юм (12%), нуқсони амалиёти зоимонӣ гурӯҳи I-ум (6%), гурӯҳи II-юм (12%). Дар бештари занони ҳомилаи гурӯҳи I-ум амалиёти қайсарии такрорӣ маротибаи дуюм (58%), дар 18% сеюм ва дар 24% маротибаи 4-ум гузаронида шуда буд. Дар гурӯҳи II-юм барои 64% ин амалиёти қайсарии дуюм, барои - 24% сеюм ва барои 12% занҳои ҳомила маротибаи 4-ум буд. Ҳангоми истифодаи наркози омехта пешдармониро дар мизи ҷарроҳӣ амалӣ намуданд. Дар марҳалаи то кашида гирифтани кӯдак индуксияи наркоз бо натрии тиопенталӣ бо вояи 3-5 мкг/кг гузаронида шуд, баъд аз кашида гирифтани бо мақсади тақвият баҳшидани аналгезия мои фентанил 3-5 мкг/кг ворид карда шуд. Пунксияи ҳаромма•зӣ дар ҳолати якпаҳлу гузаронида шуд. Барои сӯроҳ кардани пардаи сахти майна аз сузани “Pencil Point 25 G”

дар сатҳи L2-L3 истифода бурданд. Сипас дар фазои субарахноидалӣ 3,0 мл 0,5% мои бупивакаинро ворид карданд. Ҳангоми назорати клиникии давраи баъдиҷарроҳӣ дар гурӯҳҳои занони таҳқиқшаванда ошкор гардид, ки дар байни оризаҳои акушерӣ аз ҳама бештар эндометрити баъдиҷарроҳӣ ба наzar мерасад. Дар гурӯҳи I басомади ҳолатҳои мазкур 24% ва дар гурӯҳи II-юм 36%-ро ташкил дод. Гематометр дар гурӯҳи I-ум 12%-ро ташкил дод, дар гурӯҳи II-юм бошад ду маротиба бештар - дар 26% ҳолатҳо ташхис карда шуд. Тайгирёбии мақоми соматикӣ бо он муайян мегардид, ки дар шароити гуногунӣ ва сершумории бемориҳои экстрагениталии гуногунтабиат амалияти қайсарии такрорӣ сабаби афзоиши басомади, масалан, камхунӣ дар ҳарду гурӯҳи таҳқиқот гардид. Навъи анестезияи истифодашаванда боиси пайдоиши шаклҳои нави патология гардид, ки на дар давраи пеш аз амалиёт ва на дар давраи баъди амалиёти қайсарии такрорӣ вучуд дошт. Оризai соматикии маъмултарин камхунӣ буд - мутаносибан 64% ва 70%, ки басомади он пеш аз ҷарроҳӣ 2 маротиба камтар буд. Патологияи системai нафаскашӣ, ки аз ибтидо

мавчуд набуд, баъди чарроҳӣ дар гурӯҳи I-ум дар шакли трахеобронхитҳо дар 30% зуҳур ёфт. Оризаҳои илтиҳобии ситетаи нафаскашӣ бо дастгирии респираторӣ ҳангоми истифодаи шаклҳои омехтаи аналгезия

зич алоқаманд аст. Ин навъ оризаҳо дар гурӯҳи заноне, ки ҳангоми амалиёти қайсарӣ нисбати онҳо аз анестезияи ҳаромма•зӣ истифода шуд, умуман пайдо нашудааст (ҷадв. 4).

Ҷадвали 4.- Структураи оризаҳои акушерӣ ва патологияи соматикии давраи баъдиҷарроҳӣ дар гурӯҳҳои таҳқиқшаванда

Ҳолати акушерӢ-соматикии таваллудкунандагон дар давраи баъдиҷарроҳӢ	1-ум гурӯҳ (n=50) нарк.омехта		2-юм гурӯҳ (n=50) анестезияи ҳароммағзӢ		p
	мутлак	%	мутлак	%	
Эндолемтрит	12	24,0	18	36,0	>0,05
Гематометра	6	12,0	13	26,0	>0,05
Инфильтратсияи дарзҳо	1	2,0	3	6,0	>0,05
Камхунӣ	32	64,0	35	70,0	>0,05
Трахеобронхит	15	30	0	0	
Ихтиоли неврологӣ (ППГБ, ТКР)	0	0,0	12	24,0	

Эзоҳ: p - аҳамияти омории тавофути нишондиҳандаҳои байни гурӯҳҳо (аз рӯйи критерияи χ^2 барои ҷадвалҳои ихтиёри)

Ҳамзамон бо афзоиши басомади амалёти мазкур вазни нисбии оризаҳои баъдиҷарроҳӣ ва патологияҳои соматикӣ бо истифода аз наркози омехта низ зиёд шуд. Бояд қайд кард, ки ҳангоми омӯзиши оризаҳои маҳсус зимни истифода аз наркози омехта дар байни оризаҳои патологияи системи бронху шушҳо пешсаф буд. Ҳамин тавр, басомади трахеобронхитҳо баъд аз амалиёти қайсарии 2-юм ба 24,1% баробар шуд, ки баъди амалиёти қайсарии чорум то 33,3% зиёд шудааст. Ҳангоми дастгирии респираторӣ амали нафаскашӣ физиологӣ шу-

морида намешавад. Механизмҳои санатсияи роҳҳои нафаскашӣ вайрон шуда, нойи интубатсионӣ ба роҳҳои болоии нафаскашӣ осеб мерасонад ва ҳамзамон манбаъ ва паҳнкунандай сироят ба шумор меравад. Маҳз бо ҳамин сабаб басомади баланди оризаҳои илтиҳобии роҳҳои болоии нафаскашӣ шарҳ дода мешавад, боз бештар афзудани онро ҳангоми зиёдшавии басомад метавон бо зиёдшавии экспозитсияи найҷаи интубатсионӣ алоқаманд намуд, чунки муддати амалиёти қайсарӣ бешубҳа ҳангоми афзоиши басомади он зиёд мешавад.

Ҷадвали 5.- Вобастагии басомад ва ҳусусияти оризаҳои акушерӣ ва патологияи соматикии давраи баъдиҷарроҳӣ аз басомади амалиёти қайсарӣ ҳангоми истифодаи наркози омехта

Вазъи акушерӢ-соматикии таваллудкунандагон дар давараи баъдиҷарроҳӢ	Баъд аз 2 амалиёти қайсарӣ (n=29)		Баъд аз 3 амалиёти қайсарӢ (n=9)		Баъд аз 4 амалиёти қайсарӢ (n=12)		p
	мутлак.	%	мутлак.	%	мутлак.	%	
Эндолемтрит	4	13,8	2	22,2	3	25,0	>0,05
Гематометра	3	10,3	2	22,2	3	25,0	>0,05
Инфильтратсияи дарзҳо	0	0,0	0	0,0	0	0,0	
Камхунӣ	15	51,7	7	77,8	11	91,7	<0,05
Трахеобронхит	7	24,1	3	33,3	4	33,3	
Ихтиоли неврологӣ (ППГБ, ТКР)	0	0,0	0	0,0	0	0,0	

Эзоҳ: p - аҳамияти омории тавофути нишондиҳандаҳои байни гурӯҳҳо (аз рӯйи маҳаки χ^2 барои ҷадвалҳои ихтиёри)

Дар гурӯҳи таҳқиқшавандагоне, ки аз анестезияи регионалӣ истифода намуданд, тағйиротҳои ҳолати соматикӣ аз ҳисоби баланд шудани басомади камхунӣ ба мо-

нанди гурӯҳи якум пайдо шуд. Ҳамин тавр, то таваллудкунӣ бо роҳи ҷарроҳӣ басомади камхунӣ дар ин гурӯҳи таҳқиқшавандагон атрофи 28% буд, баъд аз он аз 2 маро-

тиба зиёд шуда, 70%-ро ташкил дод. Возе-хан афҳоиши басомади ҳолатҳои камхунӣ ба талафоти хун ҳангоми амалиёти қайса-рии такрорӣ вобаста аст. Оризаҳои дорои хусусиятҳои неврологӣ бевосита ба техни-каи иҷроиши ин гуна аналгезияҳо, яъне ин-вазия ба фазои субарахноидалӣ алоқаманд буд ва дар 24% ҳолатҳо дода мешуд. Аз навъҳои ин патология дарди сари баъди-пунксионӣ ва ихтиололи транзиторӣ (мувақ-қатӣ)-и решачагӣ (ИМР) ҷой доштанд. ДСБП ва басомади инкишофи он хеле тағи-ир меёбад ва аз омилиҳои зиёд вобаста аст. Дар ин ҳолат эҳтимолан таъсири маҷмуи

сабабҳое монанди синни ҷавони таваллуд-кунандагон, ба ҷинси зан тааллук доштани таҳқиқшавандагон, мавҷудияти ҳомилагӣ мушоҳида мешавад. Дар инкишофи ин на-муд ориза, диаметр ва намуди сузани пун-ксионӣ аҳамияти ҳос дорад. Ихтиолҳои транзиторӣ решачагӣ асосан дарди кунд ё давомдори вобаста ба пойҳо дар қисмати поёнии сурин пайдо шуданд. Дигар наму-дҳои осебҳои ҳароммағз, ба монанди син-дроми иллати решачаҳои “думи асп”, ил-латёбии осебии ҳароммағз ва решачаҳои он, иллатёбии осебии дастгоҳи рагу пай му-шоҳида карда нашудааст.

Ҷадвали 6.- Вобастагии басомад ва хусусияти оризаҳои акушерӣ ва патологияи сомати-кии давраи баъдиҷарроҳӣ аз басомади амалиёти қайса҃рӣ ҳангоми истифодай аnestезияи ҳароммағзӣ

Ҳолати акушерӢ-соматикии таваллудкунандагон дар давраи баъдиҷарроҳӢ	Баъд аз 2 амалиёти қайса҃رӢ (n=32)		Баъд аз 3 амалиёти қайса҃رӢ (n=12)		Баъд аз 4 амалиёти қайса҃رӢ (n=6)		p
	мутлақ	%	мутлақ	%	мутлақ	%	
Эндометрит	11	34,4	5	41,7	3	50,0	>0,05
Гематометра	8	25,0	3	25,0	2	33,3	>0,05
Инфильтратсияи дарзҳо	2	6,3	1	8,3	1	16,7	>0,05
Камхунӣ	21	65,6	9	75,0	5	83,3	>0,05
Ихтиололи неврологӣ ППДС, ИМР	7	21,9	3	25,0	2	33,3	>0,05

Эзоҳ: р - аҳамияти омории тавофути нишондиҳандаҳои байни гурӯҳҳо (аз рӯйи критерияи χ^2 барои ҷадва-лҳои ихтиёри)

Ҳангоми омӯзиши таъсири басомади амалиёти қайса҃рӣ ба вазни нисбии оризаҳои баъдиҷарроҳӣ ва басомади патологияи со-матикий, ҳиссаи онҳо низ бо афзоиши миқ-дори ҷарроҳҳои гузаронидашуда каме зиёд мешуд, аммо ин фарқ чандон назаррас на-буд (ҷадв. 6).

Хулоса.

1. Ба ҳомилагии занони дорои ҳадҳаи бачадон басомади баланди оризаҳои гестат-сионӣ, инчунин проблемаҳое, ки ҳуди ҳад-ша дар бачадон ба вучуд меорад, ҳамроҳӣ мекунанд.

2. Мақоми соматикии занони ҳомилаи дорои ҳадҳаи бачадонро бемориҳои экст-рогениталии гуногун оризанок мекунанд, аз онҳо анемияи марбут ба камоҳанӣ (30%; 28%), бемориҳои сироятии системаи пешоб-барӣ (26%; 32%), инчунин ҳолати кам бу-

данӣ йод (14%; 30%), камвазнии бадан (22%; 16%) ва фарбехӣ (30%; 4%) бештар ба назар мерасид.

3. Тағириоти соҳтор ва хусусияти пато-логияи соматикии давраи баъдиҷарроҳӣ дар таваллудкунандагон баъди амалиёти қайса-рии такрорӣ бо даҳолати ҷарроҳӣ бо ҳуди амалиёти ҷарроҳӣ ва усули интихобшудаи беҳисгардонӣ зич алоқаманд ва иборат аз камхунӣ (64%, 70%), бемориҳои илтиҳобии роҳҳои болоии нафас ҳангоми истифодай аnestезияи умумӣ (30%), ихтиололҳои неврологоӣ (24%) ҳангоми истифодай аналгезияи регионаӣ мебошад.

4. Басомади амалиёти қайса҃рӢ новобас-та аз усули интихобнамудаи бедардкунан-да омили ҳавф ба шумор меравад, ки саба-би бадшавии ҳолати акушерӢ-соматикӣ дар таваллудкунандагон дар давраи баъди ҷарроҳӣ мегардад.

Адабиёт

1. Антипов ЭЭ, Уваров ДН. Эпидуральная анестезия в первом периоде родов - есть ли альтернатива. *Анестезиология и реаниматология*. 2014; 1:18-23
2. Буянова СН, Пучков НВ. Несостоятельный рубец на матке после кесарева сечения: диагностика, тактика ведения, репродуктивный прогноз. *Российский вестник акушера-гинеколога*. 2011; 11(4):36-8
3. Киселевич МФ, Киселевич ММ, Киселевич ВМ. Течение беременности и родов у женщин с рубцом на матке. *Научный результат. Медицина и фармация*. 2014;2:2024.
4. Краснопольская КВ, Попов НВ, Чечнева МА, Федоров АА, Ершова ИЮ. Прегравидарная метро пластика по поводу несостоятельности рубца на матке после кесарева сечения: влияние на естественную fertильность и результаты ЭКО. *Проблемы репродукции*. 2015;21 (3):56-62.
5. Қосимов О.И., Муниева С.Х., Хомидов М.Ф., Нуралиев М.Д. Ҳомилагй ва хадшаҳои келлоидӣ. // Авчи Зухал.-2020.-№2.-С.66-69.
6. Полушин ЮС, Корестелев ЮМ, Вартанова ИВ, Киселев АГ, Широков ДМ Болевой синдром после родов и его влияние на качество жизни. *Анестезиология и реаниматология*. 2015;2: 47-50.
7. Рязанова ОВ, Александрович ЮС, Горьковая ИА, Коргожа МА, Кошкина Ю.В. Влияние обезболивания при родоразрешении на частоту послеродовой депрессии родильниц. *Вестник анестезиологии и реаниматологии*. 2017;14(1): 29-35.
8. Федосенко ЛИ, Логутова ЛС, Виноградов ВЛ. Регионарные блокады при абдоминальном родоразрешении. *Российский вестник акушера-гинеколога*. 2011; 1:31-4.
9. Шакиров РТ, Кинжалова СВ, Макаров РА. Нейроаксиальные методы обезболивания родов. *Вестник анестезиологии и реаниматологии*. 2018; 15(5):65-73.
10. Anim-Somuah M, Smith RM, Cyna AM, Lean Jones. Epidural versus non-epidural or no analgesia for pain management in labor. *Cochrane database of systematic reviews*. 2018; 5: CD 000331.
11. Ding T, Wang DX, Qu Y, Yuan MD, Chen, Qian, Zhu Sai. Epidural labor analgesia is associated with a decreased risk of postpartum depression: a prospective cohort study. *Anesth. Analgesia*. 2014;119(2): 383-9.
12. Vander-Voet LF, Jordans IPM, Brolman HAM, Veersema S, Huirne JAF. Change in the uterine scar during the first year after a Cesarean section: a prospective study. *Gynecology. Obstetrics Investigation*. 2018; 83 (2): 164-170.
13. French CA, Cong X, Chung KS. Labor epidural analgesia and breast-feeding: a. systematic reviews. *J. Human Lactation*. 2016; 32(3): 507-520.
14. Freeman LM, Bloemenkamp KW, Franssen MT, Middeldorp M. Patient controlled analgesia with remifentanil versus epidural analgesia in labor: randomized multicenter equivalence trial. *Brit. Med. J.* 2015; 350: 846.

**АКУШЕРСКО-СОМАТИЧЕСКИЙ СТАТУС ЖЕНЩИН С РУБЦОМ НА МАТКЕ
ВО ВРЕМЯ БЕРЕМЕННОСТИ И ПОСЛЕ ПОВТОРНОГО КЕСАРЕВА СЕЧЕНИЯ**
М.Ф. Давлятова

Кафедра акушерства и гинекологии №1 (заведующая кафедрой, д.м.н.
Хакназарова М.А.), ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино»

В настоящей работе изучен акушерско-соматический статус 100 женщин с рубцом на матке во время беременности и после повторного кесарева сечения. Из них у 50

во время повторного абдоминального родоразрешения в качестве анестезии был использован комбинированный наркоз, у оставшихся 50 спинномозговая анестезия. В

послеоперационном периоде установлена частота и структура акушерских осложнений. Определены особенности изменения соматической патологии, связанной с оперативным родоразрешением и типом используемой анестезии во время повторного кесарева сечения.

Ключевые слова: повторное кесарево сечение, рубец на матке, обезболивание

OBSTETRICAL AND SOMATIC STATUS IN THE WOMEN WITH SCAR ON UTERUS DURING PREGNANCY AND AFTER REPEATED CAESAREAN SECTION

M.F. Davlyatova

Department of Obstetrics and Gynecologists №1 (Head of the Department doctor of medical sciences Khaknazarov M.A.). Avicena Tajik State Medical University

In this work, we analyzed 100 pregnant women with a scar on the uterus, delivered by repeated cesarean section. Of these, in 50 during repeated abdominal delivery, general anesthesia was used as anesthesia, in the remaining 50 - regional spinal anesthesia. A prospective study of the obstetrical and somatic status in the women with scar on uterus during pregnancy established the frequency and structure of gestational complication and main extra genital diseases. During postoperative period defined

obstetrical and somatic status in the women who underwent repeated cesarean section. A comparative analysis of the incidence of complications in the two groups presented showed that the frequency and structure of complications of the postoperative period in women who underwent repeated cesarean section depends on the type of anesthesia chosen and connect with multiplicity of this operation.

Key words: caesarean section, scar on uterus, anesthesia

Давлатова Махина Фарруховна, н.и.т., дотсенти кфедраи акушерӣ ва гинекологияи №1-и МДТ ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино.

Давлятова Махина Фарруховна, к.м.н., доцент кафедры акушерства и гинекологии №1 ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино» Тел. 91 905 34 68

Davlyatova Mahina Farruhovna, candidate of medical sciences, docent, department of Obstetrics and Gynecology №1 Avicena Tajik State Medical University Tel. 91 905 34 68

ТАҲЛИЛИ СИФАТИ РАСОНИДАНИ ЁРИИ ТИББӢ БА ЗАНОНИ ҲОМИЛА, ТАВАЛЛУДКУНАНДА ВА ТАВАЛЛУДКАРДАИ ГИРИФТОРИ ОРИЗАИ ХУНРАВИИ АКУШЕРӢ

Муҳамадиева С.М., Қурбонов Ш.М., Юнусова Д.З.

Донишкадаи таҳсилоти баядидипломии кормандони соҳаи тандурустии
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Муҳиммият. Хунравии акушерӣ (ХА) муҳимтарин сабаби фавти модарон (ФМ) дар тамоми кишварҳо ҷаҳон ба хисоб мешавад, ки дар натиҷаи талағоти зиёди хун, шоки геморрагӣ ва норасоии фаъолияти бисёр узвҳо ба бемориҳои шадид, маъюбшавии онҳо оварда мерасонад [WHO, 2014]. Бақайдигирӣ хунравӣ дар давраи баяд аз таваллуд 1,7-2%-и шумораи умумии таваллудҳоро ташкил медиҳад, дар ҳоле, ки ҳис-

саи ФМ аз онҳо ба 60% мерасад [7,9,10]. Дар Тоҷикистон дар соҳтори фавти модарон ХА пешсаф аст. Агар дар соли 2014 ин нишондод ба 26,1% бошад, пас он дар соли 2014 то 29% зиёд гардидааст [3].

Дар айни замон ҷораҳо барои арзёбии сифати кӯмаки тиббӣ на танҳо дар сурати натиҷаи номусоид, балки дар марҳилаи аввали раванди табобат [1,4,5.] андешидар мешавад. Мувофиқи стандарти байналмилалӣ,

сифати кўмаки тиббӣ ин маҷмӯи хусусиятҳое мебошад, ки бояд мувофиқати ёрии тиббиро ба талаботи инсонӣ ва ҷавобгӯ ба сатҳи мусосири илм ва амалияи тиббӣ [ТУТ, 2014.] тасдиқ намояд. Натиҷаҳои таҳқиқоти доир ба ин масъала гузаронида шуда дар шумораи зиёди нашрияҳо дар нашрияҳои маҳаллӣ ва хориҷӣ инъикос ёфта, зарурати таҳқиқоти минбаъдаро дар ин самт нишон медиҳанд [2,6,8,10.].

Ҳадафи тадқиқот: омӯхтани мушкилоти расонидани ёрии тиббӣ ба занони ҳомила, таваллудкунанда ва таваллудкардаи дорони ҳунаравии акушерӣ ва роҳҳои бартараф на-мудани онҳо.

Маводҳо ва усуљҳои тадқиқот. Барои гузаронидани таҳлили ретроспективии 255 таърихи таваллуди заноне, ки аз ҳунарезии акушерӣ начот ёфтаанд, кортҳои мубодила, “Корти инфириодии зани ҳомила ва баъд аз таваллуд” (шакли N029) усули пайваста истифода шудааст. Ҳодисаҳои ҳунаравии акушерӣ дар беморхонаи сатҳи сеом – Муассисаи давлатии “Пажӯҳишгоҳи акушерӣ, гинекологӣ ва перинатологии Тоҷикистон” (солҳои 2018-2020) ба қайд гирифта шудааст.

Таҳлили муқоисавӣ дар се гурӯҳ гузаронидаанд, зиёда аз 161 нафар беморони гирифтори ҳунаравии баъд аз таваллуд (ХБТ), гурӯҳи II - 61 нафар заноне мебошанд, ки дар онҳо чудошавии бармаҳали машимаи дар ҷои муқаррарӣ ҷойгиршуда (ЧБМДМЧ) ба назар расид, III - 33 зани ҳомила бо гузориши машима (ГМ). Гурӯҳи назоратӣ аз 100 зани таваллудкунандаи бидуни ҳунаравии акушерӣ иборат буд. Коркарди оморӣ бо истифода аз барномаи Microsoft Excel ($M \pm m$, t-test Student; U-test Mann-Whitney) гузаронида шуд.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Омӯзиши таҳлилии маълумотҳо аз маълумотномаҳои тиббии 255 зане, ки ҳунарезии акушериро аз сар гузаронидаанд, як қатор омилҳои ҳомилагиро ошкор карданд.

Муайян карда шуд, ки 119 нафар пурсидашуда барои ҳомилагӣ ба қайд гирифта шудаанд, ки $46.06 \pm 8.4\%$ -ро ташкил медиҳад, 136 боқимонда ($53.3 \pm 8.5\%$) аз ҷониби

акушер-гинекологҳо бо сабабҳои номаълум назорат карда нашудаанд.

Вобастагии амиқи сифати нигоҳубини ҳомиладорӣ ва намуди ҳунаравии акушерӣ ошкор карда шуд ($p < 0.05$; озмоиши хи-квадрат -0.05).

Муайян карда шуд, ки дар байни ҳамаи заноне, ки дар онҳо ҳунарезии акушерӣ ба қайд гирифта шудааст, $58,3 \pm 3,8\%$ занони ҳомила таҳти назорати антенатали қарор надоштаанд, ки ин нисбат ба гурӯҳи занони ҳомили гирифтори ГМ ($27.2 \pm 8.5\%$) 2 маротиба зиёдтар аст ($p < 0.01$).

Таҳлилҳо нишон доданд, ки дар байни занони ҳомилаи гирифтори ҳунарезии акушерӣ, зиёда аз 59% дер ба қайди назорати антенаталӣ гирифта шудаанд (боХА - $58.1 \pm 3.2\%$, бо ГМ - $55.0 \pm 3.1\%$ %, бо (ЧБМДМЧ) - $57.3 \pm 3.1\%$ %, ки ин метавонад ба муҳочирати зиёди аҳолӣ вобастаги дошта бошад. Дар гурӯҳи занони ХА, $61.2 \pm 3.4\%$ пас аз 12 ҳафтаи ҳомиладорӣ ва $38.8 \pm 3.3\%$ - пас аз 22 ҳафтаи ҳомиладори бо нигоҳбини ҳомиладорӣ фаро гирифта шудаанд, ки ин нисбат ба беморони гурӯҳи ГМ 2 маротиба зиёдтар аст. Аз шумораи умумии заноне, ки ҳунаравии акушериро аз сар гузаронидаанд, зиёда аз $72.4 \pm 3.1\%$ ба корманди соҳаи тандурустӣ ҳангоми нигоҳубини ҳомилагӣ танҳо 3 маротиба ташриф овардаанд ва дар байни онҳо беморони ГМ - $78.9 \pm 3.2\%$.

Дар ҳолатҳои таҳлилшуда, синну соли миёнаи пурсидашудагон ба ҳисоби миёна 29.4 ± 0.4 солро ташкил дод. Ҳар як зани сеом (39,0%), ки аз ХА зинда мондааст, синну соли репродуктивии барвақт (20-24 сола) буда, зиёда аз нисфи онҳо (56,4%) – синни фаъоли репродуктивӣ (25-34 сола) ва ҳар даҳумин (0,1%) дар синни калони репродуктивӣ (35 - 44 сола) будаанд. Дар соҳтори паритет ҳар дуюмин зан тақрорзоянда буда (51,6%), ҳар сеом нахустзоянда будаанд (29,1%).

Дар гурӯҳи занон таҳкик гардида бо ХА, шумораи аввалинзояндаҳо ($34.1 \pm 5.7\%$) дар муқоиса бо занони гирифтори оризai ЧБМДМЧ ($24.6 \pm 5.7\%$) 1,3 маротиба ва аз занони ҳомиладор бо ГМ ($12.1 \pm 5.7\%$) (р

<0,01) 2,8 маротиба зиёдтар буданд. Дар холе, ки дар миёни гурӯхи охирин бисёрзояндагон 2,1 маротиба зиёдтар нисбат ба занони гирифтори ЧБМДМЧ ($39,3 \pm 2,8$ ва $18,0 \pm 5,5$) ва 2,5 маротиба зиёдтар нисбат ба занони гирифтори ГМ ($15,5 \pm 2,8\%$) ($p<0,01$) будаанд. Дар байни занони пурсидашуда, фосилаи байни таваллуд дар 70,7% камтар аз 2 сол будааст.

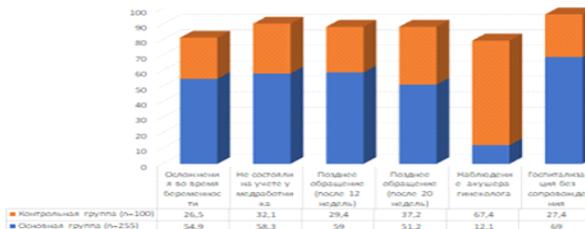
Таҳлили таърих ва доштани таҷрибай контрасептиви ва ё пешгирии ҳомиладорӣ миёни ин занон нишон дод, ки $40,3 \pm 4,3\%$ шумораи умумии пурсидашудагон усулҳои пешгирии ҳомиладориро истифода накардаанд, боқимонда спирали доҳилираҳми истифода кардаанд ($63 \pm 3,1\%$).

Дар байни патологияҳои экстрогениталий камхунии дараҷаҳои гуногун дар $98,1 \pm 5,2\%$ занон муқаррар карда шуда, дар ҳамаи гурӯҳҳо баробар ба назар расид ($p> 0,05$). Бемориҳои гурда миёни занони таҳқиқшудаи гурӯҳи I ба андозаи 2,2 маротиба зиёдтар нисбат ба гурӯҳи II (мутаносибан $43,3 \pm 5,8$ ва $19,2 \pm 5,2\%$) ба қайд гирифта шуда, 1,3 маротиба нисбат ба гуруҳи сеюм ($32,1 \pm 5,2\%$) зиёдтар ($p < 0,01$) ба қайд гирифта шудааст. Нисбатан камтар бемориҳои •адуди сипаршакл - ($18,4 \pm 5,2$) ва варикози рагҳо ($17,9 \pm 5,4\%$) ба қайд гирифта шудааст. Патологияи системаи дилу рагҳо дар $26,5 \pm 5,1\%$ ҳолатҳо, bemoriҳои рӯдаи меъда ва фарбехӣ – дар ҳар панҷум (мутаносибан $20,2 \pm 5,0$ ва $20,1 \pm 5,0\%$) ҳолат, муайян карда шуданд.

Мутаассифона, мушоҳидаи ҳомиладории ин категорияи занон дар тамоми давраи ҳомилагӣ аз ҷониби акушер-гинекологҳо танҳо дар $12,1 \pm 3,1\%$ ҳолатҳо, дар $57,7 \pm 3,1\%$ боқимонда ҳолатҳо аз ҷониби духтури оилавӣ ва дар $30,2 \pm 3,1\%$ ҳолатҳо аз ҷониби момодоя гузаронида шудааст. Таҳлили муқоисавӣ бо гурӯҳи назоратӣ фарқиятҳои зеринро нишон дод (Расми №1).

Дар гурӯҳи занони таҳқиқшуда, онҳое ки мушкилоти давраи ҳомиладорӣ мавҷуд буда вале зери назорати корманди тиббӣ набудааст - 2 маротиба зиёдтар, пас аз 12 ҳафтai ҳомиладорӣ ба қайд гирифта шудаанд-1,7 маротиба зиёдтар, пас аз 20 ҳафтai хо-

Омилҳои хавф барои рушди хунравии акушерӣ дар сатҳи амбулаторӣ

Расми №1 Омилҳои хавф барои рушди хунравии акушерӣ дар сатҳи амбулаторӣ.

милаги ба қайд гирифта шудаанд - 1,3 маротиба камтар, аз ҷониби акушер-гинеколог мушоҳида карда шудаанд - 5,5 маротиба камтар, дар беморҳона бeroҳҳат бистарӣ шудаанд - 2,5 баробар зиёдтар, ба назар мерасад.

Илова бар маълумот дар бораи мавҷудијати бемориҳои соматикӣ, ки дар корти мубодила бақайдгирифта шудаанд, бемориҳои зеринро 14,2% варикози рагҳо, 11,3% - bemoriҳои гадуди сипаршакл ва 17,8% - bemoriҳои чигарро, нишон додаанд. Ҳар як bemori сеюм аз пиелонефрити музмин азият мекашид (35%).

Дар гурӯҳи занони баъд аз таваллуд бо XA бе роҳҳат ба беморҳона оварда $75,2 \pm 3,4\%$ қабул карда шуда, нисбат ба беморони гирифтори ЧБМДМЧ ва ГМ (мутаносибан $57,4 \pm 6,3$ ва $57,6 \pm 8,6\%$) 1,3 маротиба зиёдтар аст ($p < 0,05$).

Муносабати байни давраи ҳомиладорӣ ва намуди хунравии акушери ошкор карда шуд. Дар мавриди мухлати расидаи ҳомиладори дар беморҳона бистари карда шудааст $37,9 \pm 0,3\%$, бо оризаи ЧБМДМЧ $35,1 \pm 0,6\%$ вабо ГМ $34,3 \pm 0,7$ занон бистари карда шудаанд.

Пас аз таваллуди хонаги 7 нафар ($4,3 \pm 1,6\%$) занони баъд аз таваллуд, ки дорои XAP мебошанд, дар беморҳона бистарӣшуданд.

Муайян карда шуд, ки аз шумораи умумии заноне, ки аз хунрезии акушерӣ наҷот ёфтанд, зиёда аз 60%-ашон дар ҳолати қаноатбахш ($63,1 \pm 8,1$, ҳар панҷум ($22,3 \pm 8,2\%$) – дар ҳолати вазнини миёна ва $14,5 \pm 5,8\%$ – и онҳо дар ҳолат вазнин, бистари карда шудаанд.

Дар ҳолати вазнинии миёна ҳар як зани сеюм бо ХА ($33,3 \pm 8,2\%$), ҳар як зани панчум бо ЧБМАМЧ ($22,9 \pm 5,8,0\%$) ва ҳар як зани чорум бо хунравии баъд аз таваллуд қабул карда шудааст ($19,9 \pm 3,1\%$). Ҳангоми қабул, вазъ дар ҳар як зани сеюм бо ЧБМАМЧ ($29,5 \pm 5,8,0\%$) ва ҳар як зани даҳум бо хунравии баъди таваллуд ($11,8 \pm 3,1\%$) арзёбӣ кардашуд.

Таҳлили сабтҳои тиббӣ нишондод, ки нишондодҳо барои бистарӣ шудан ба занони гирифтори хунравии баъд аз таваллуд инҳоянд: ҳомилаи калон (25%), даридани бачадон (17,5%), пайи ҷарроҳи дар бачадон (15%), дугоникҳо (5%), преэклампсияи шадид (29,5%), даридани пардаҳои атрофи тифл (4,0%) ва дардҳои обструктивии зоиш (4,0%).

Усули дастаҷамъона дар идоракунии ҳолатҳои хунравии баъди таваллуд дар 100 ҳолат муқаррар карда шудааст

Амалиёт дар тӯли 26.2 ± 1.7 дақиқа аз лаҳзаи қабули беморони гирифтори ЧБМАМЧ ва $31,3 \pm 3,4$ дақиқа бо ГМ гузаронида шуд.

Барои пайи ҷарроҳӣ дар бачадон дар 9 нафар беморони гирифтори оризаи ЧБМАМЧ ($6.5 \pm 3.2\%$) ва $15 \pm 6.2\%$ дар занони ҳомилии гирифтории ГМ амалиёти буриши қайсаӣ гузаронида шуд. Оғози хунравӣ нишондоди лапаротомия дар 17 ҳолати ($41.5 \pm 7.7\%$) занони гирифтори оризаи ЧБМАМЧ, дар $70 \pm 14.5\%$ - бо оризаи ГМ ва $8.6 \pm 3.4\%$ барои занони баъди таваллуд бо ХА, буд. Даридани бачадон дар 1 ($0.6 \pm 0.6\%$) ҳолат дар зане бо оризаҳои ХА руҳ додааст.

Лапаротомия баъд аз таваллуд дар $31,1 \pm 3,6\%$ занони ҳангоми таваллуд гузаронида шуд.

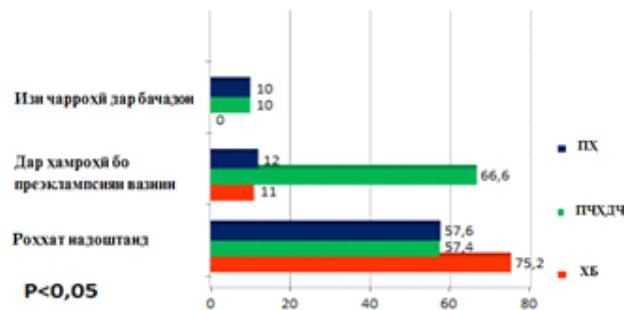
Ампутатсияи бачадон дар 1 зан баъди таваллуд бо хунравии баъд аз таваллуд гузаронида шуд.

Мувоғики маълумоти таърихи таваллуд, ёрии таъчилии акушерӣ тибқи протоколҳои клиникӣ ба 250 зани пурсидашуда (98%) расонида шудааст: 159 ($98.7 \pm 0.8\%$) - занони баъди таваллуд бо хунравии баъд аз таваллуд, 58 ($95.5 \pm 2.7\%$) – занон бо оризаи ЧБМДМЧ ва ба ҳамаи беморони гирифтори ГМ (100%).

Гемотрансфузия дар 29 ($51,2 \pm 1,9\%$) нисбати занон, интиқоли плазма бошад - дар 22 ($48,0 \pm 1,4\%$)-и ҳолатҳо гузаронида шудааст.

Омилҳои хавф барои рушди хунравии акушерӣ дар сатҳи статсионарӣ дар расми 2 нишон дода шудаанд.

Омилҳои хавфи рушди хунравии акушерӣ дар сатҳи статсионарӣ

Расми 2. Омилҳои хавфи рушди хунравии акушерӣ дар сатҳи статсионарӣ

МО дарёфтем, ки ҷанбаҳои мусбии расонидани кӯмаки фаврии акушери дар ҳолатҳои фавқулодда ин мавҷудияти доруҳо ва таҷхизоти зарурии тиббӣ дар муассиса буда, ҷорӣ намудани истифодай роҳнамо ва стандартҳои идоракунии хунравии акушерӣ ва мушкилоти гипертония ва инчуни кори дастаҷамъӣ, мебошанд.

Дар беморхона, идоракунии фаъоли марҳилаи сеюми таваллудкунӣ (гузаронидани 10 ҷенаки воҳидии окситоцин, қашиш додани идорашавандай ноф, масҳ кардан бачадон фавран пас аз таваллуд (22,5%) тибқи стандарт дар 42,4% ҳолатҳо иҷро карда нашудааст (эҳтимолан сабаби хунравӣ нуқс дар худи машима бошад).

Таҳлили партограммаҳо ба гирифтани маълумоти дурусту дақиқ дар бораи идоракунии ва ё пешбурди дурусти таваллудкунони имкон надод (дар 22% ҳолатҳо он дар вақти воқеӣ гузаронида нашудаанд).

Тибқи таҳлили маълумотҳои кортҳои тиббии навзод, натиҷа ва пайомадҳои перинаталӣ дар заноне, ки аз хунрезии акушерӣ начот ёфтанд чунин буданд.

Аксари кудакони навзод комил таваллуд шудаанд ($73,6 \pm 2,2\%$), дар ҳоле ки дар гурӯҳи занони таваллудкарда бо ХА баъдазтаваллуд,

онҳо нисбат ба заноне, ки оризай ЧБМАМЧ доштаанд 1,5 маротиба ва нисбат ба ГМ қарип 2 маротиба зиёдтар буданд($p < 0.01$).

Муайян карда шуд, ки дар муқоиса бо гурӯҳи асосӣ кӯдакони норасида дар гурӯҳи занони гирифтори оризай ЧБМАМЧ 3,6 маротиба ва занон бо оризай ГМ 2,8 маротиба зиёдтар буданд ($p < 0.01$).

Дар 5 зан ($4,0 \pm 4,5\%$) фавти антенаталии тифли дар батн буда ба қайд гирифта шудааст: 3 ($4,9 \pm 2,8\%$) бо оризай ЧБМАМЧ ва 2 ($6,0 \pm 4,1\%$) бо ГМ.

Давомнокии миёнаи рӯзҳои раҳти хоб $6,6 \pm 0,2$ к / д - дар 1,. $8,6 \pm 0,4$ кат/ruz дар гурӯҳи II ва $11 \pm 1,2$ кат/ruz дар гурӯҳи III ва дар ҳолати қаноатбахш бо кӯдак $253 (96,7 \pm 2,3\%)$ занони баъд аз таваллуд, бе кӯдак - 22 ($3,1 \pm 1,4\%$) -ро ташкил додааст. Ба шӯъбаи терапевтии Беморхонаи клиники шаҳрии

№1 ш. Душанбе 1 ($1,6 \pm 1,6\%$) интиқол дода шуда, 1 нафар ($1,6 \pm 1,6\%$) зан бо оризай ЧБМАМЧ вафот кардааст.

Хулоса.

1. Мушкилоти асосии расонидани ёрии тиббӣ ба заноне, ки аз хунравии акушерӣ начот ёфтаанд: сатҳи нокифояи нигоҳубини ҳомиладорӣ, сатҳи нокифояи тайёрии касбии мутахассисон, набудани роҳнамо ва мудирияти дурусту самараноки хизматрасониҳои тиббӣ ба занони ҳомила, таваллудкунанда ва таваллудкарда ва таъхiri бистарӣ дар муассисаҳои сатҳи сеюм ва нигоҳубини номуносиби таваллуд дар сатҳи беморхона, мебошад.

2. Гузаронидани тафтишоти маҳфии ҳолатҳои хунравии акушерӣ захираи иловагӣ барои паст кардани ин мушкилот, мазрии модарон ва фавт мебошад.

АДАБИЁТ

1. Бушмелева Н.М. Дефекты оказания медицинской помощи женщинам в случаях смерти в перинатальном периоде на уровне региона // Менеджер здравоохранения. — 2014. — № 11. — С. 27-36.
2. Давлятова Г.К. и соавт Эффективность внедрения новых технологий для оценки качества услуг в снижении материнской смертности// Вестник Академии медицинских наук Таджикистана. – 2018. - №1. – с. 23-30.
3. Ежегодочные статистические сборники Национального Центра медицинской статистики МЗСЗРТ за 2014-2018гг
4. Зайнулина М.С., Корнюшина Е.А., Кривонос М.И. Стратегия преодоления материнской смертности, обусловленной кровотечением/ М.С.Зайнулина, Е.А.Корнюшина, М.И.Кривонос// Журнал акушерства и женских болезней. – 2015. – том L XIV- выпуск 2. – с. 33-41.
5. Логутова Л.С., Ан А.В. Современные подходы к оказанию акушерской помощи с целью снижения материнской и перинатальной заболеваемости и смертности/ Л.С.Логутова, А.В.Ан// Российский вестник акушера-гинеколога, 2012.-N 6.-С.4-6.
6. Повышение качества услуг по охране репродуктивного, материнского, неонатального, детского и подросткового здоровья в европейском регионе. Региональная программа поддержки внедрения политики “Здоровье-2020.” Социальные аспекты здоровья населения [сетевое издание] 2017; 53 (1). URL:
7. Сурина М.Н., Марочки Т.Ю. Акушерские кровотечения как основная причина критических состояний и материнской смертности/ М.Н.Сурина, Т.Ю.Марочки// Фундаментальная и клиническая медицина. – 2016. – т. 1. - №3. – с. 81-87.
8. Шувалова М.П., Письменская Т.В., Гребенник Т.К. Результативность третьего уровня системы регионализации перинатальной помощи в Российской Федерации./Ж»Социальные аспекты здоровья населения»-М.,2017,№3 (55)-с.2-5
9. Le Gouez A., Mercier F.J. Major obstetric hemorrhage / A. Le Gouez, F.J. Mercier// Transfus. Clinic. Biol. – 2016. – 23(4). – p. 229-232.

10. NazT., AkhterN., MehnazNaib J. N.Gul J. Material near miss Morbidity and Mortality a continuum// J Med SCI. – 2014. – 22(4). – p.171-176.

11. WHO.- Recommendation for prevention and treatment of postpartum hemorrhage Dept. of Reproductive Health and Research, WHO, Geneva, 2014.

АНАЛИЗ КАЧЕСТВА ПРЕДОСТАВЛЯЕМЫХ МЕДИЦИНСКИХ УСЛУГ БЕРЕМЕННЫМ, РОЖЕНИЦАМ И РОДИЛЬНИЦАМ С АКУШЕРСКИМИ КРОВОТЕЧЕНИЯМИ

Мухамадиева С.М., Курбанов Ш.М., Юнусова Д.З.

ГОУ «Институт последипломного образования в сфере здравоохранения
Республики Таджикистан»

Проведен ретроспективный анализ качества оказываемых медицинских услуг 255 женщинам с акушерскими кровотечениями во время беременности, родов и послеродовом периоде. Установлено, что основными проблемами оказания медицинской помощи женщинам, пережившим акушерские кровотечения являются :ненадлежащий уровень антенатального ухода, недостаточный уровень профессиональной подготов-

ки специалистов, отсутствие «маршрутизации» для беременных, рожениц, родильниц и задержка госпитализации в учреждения третьего уровня, ненадлежащий послеродовой уход в стационаре. Проведение конфиденциального расследования случаев акушерских кровотечений является дополнительным резервом снижения этого осложнения ,материнской заболеваемости и смертности.

QUALITY ANALYSIS OF HEALTHCARE SERVICES PROVIDED TO PREGNANT WOMEN, WOMEN IN CHILDBIRTH AND RECENTLY CONFINED WOMEN WITH OBSTETRIC BLEEDINGS

Mukhamadieva S. M.,Kurbanov Sh. M.,Yunusova D.Z.

State Institution “Tajik Scientific and Research Institute of Obstetrics, Gynecology and Perinatology”

Retrospective quality analysis of healthcare services provided to 255 women with obstetric bleeding during pregnancy, childbirth and postnatal period was conducted. Main problems of healthcare assistance to women who suffered obstetric bleeding were identified such as inappropriate level of antenatal care, insufficient professional level of specialists, absence of “routing” for pregnant women, women in childbirth and recently confined as well as delay in hospitalization to third-level institutions and inappropriate postnatal care. Conduct of confidential investigation of obstetric bleeding cases is an additional way to decrease level of this complication, level of maternal morbidity and mortality.

Aim. To study problems of healthcare assistance provided to pregnant women,

women in childbirth and recently confined women with obstetric bleeding.

Material and methods. Applying continuous method, the retrospective analysis of 255 case histories, change-cards and “Individual card of pregnant and recently confined woman” (Form No. 029) of women who gave childbirth and suffered obstetric bleeding, was conducted.

Results. Some of antenatal risk factors which evaluates quality of healthcare assistance during obstetric bleeding were identified such as almost every second pregnant woman with aggravated somatic status wasn’t registered as pregnant, more than half wasn’t seeing obstetrician-gynecologist, 75.2% were admitted with postnatal bleeding and more than half was admitted with placenta Previa and premature placental exfoliation without direction to

hospital. Inappropriate postnatal care on hospital level was identified.

Conclusion. Main problems of providing healthcare assistance to women who suffered obstetric bleeding are inappropriate level of antenatal care, insufficient professional level of specialists, absence of “routing” for pregnant women, women in childbirth and recently confined women, and delay in hospitalization to third-level institutions as well as

inappropriate postnatal care. Conduct of confidential investigation of obstetric bleeding cases is an additional way to decrease level of this complication, level of maternal morbidity and mortality.

Key words: quality of healthcare services, antenatal care, obstetric bleeding, placenta Previa, premature placental exfoliation, postnatal bleeding, missed possibilities, urgent obstetric aid.

Мухамадиева С.М., д.и.т, профессор кафедраи акушерӣ ва гинекологии №1 ДТБКСТ
ЧТ Email: saohon@mail.ru раками телефон: 939999128

Мухамадиева С.М. - д.м.н., профессор кафедры акушерства и гинекологии №1 ГОУ
«ИПОСЗРТ», Email: saohon @mail.ru 939999128

Mukhamadieva S.M. – Doctor of Medical Sciences, Professor of No.1 Department of Obstetrics and Gynecology of the State Educational Institution “Institute of Postgraduate Healthcare Education of the Republic of Tajikistan”. E-mail: saohon@mail.ru. Mob.: + 992 93 999 91 28

БЕМОРИХОИ СИРОЯТӢ

ХУСУСИЯТҲОИ ЧАРАЁНИ ЛАРИНГОТРАХЕИТИ СТЕНОЗКУНАНДАИ ШАДИД ДАР КӮДАКОНИ ХУРДСОЛ БО СИРОЯТҲОИ ШАДИД ВИРУСИИ РЕСПИРАТОРИЙ

Сайдмурадова Г.М.¹ Мамаджанова Г.С.² Сайдова А.З.³, Джонибеки Р.И.¹

1. Кафедраи бемориҳои сироятии кӯдаконаи (мудири кафедра, н.и.т., дотсент Сайдмурадова Г.М.) Муассисаи давлатии таълими «Донишгоҳи давлатии тибии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино», 2. Кафедраи бемориҳои кӯдаконаи №1 Муассисаи давлатии таълими «Донишгоҳи давлатии тибии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино», 3. Муассисаи давлатии «Беморхонаи клиникии шаҳрии бемориҳои сироятии кӯдакон»

Муҳиммият. Ларинготрахеити стенозкунандай шадид (хурӯсак, круп) – ин осебёбии роҳҳои нафаси болоӣ бо ҷойгиршавии ҷараённи илтиҳобӣ, бештар дар қисми зери чинии ҳалқ, трахея, ки бо нишонаҳои “сегона” – хирригии овоз, сулфаи “аккосмонанд”-и дурушт ва нафаскашии сермағал (стенотикӣ) зоҳир меёбад ва сабаби он беш аз ҳама сироятҳои вирусии зуком, сирояти зуқоммонанд(парагрипп), аденоҷировсҳо, баъзан вирусҳои синтсиалий-респираторӣ, микоплазмаи пневмония, инчунин асосотсияҳои вирусӣ-вирусӣ мебошанд. [1—3]. Дар байни сироятҳои шадиди вирусии респиратории (СШВР) омили этиологии асосие, ки боиси пайдоиши ҷараённи илтиҳобӣ дар ҳалқ ва трахея шуда, инкишофи синдроми хурӯсакро ҳамроҳӣ мекунад, инҳо вирусҳои зуком ва зуқоммонанд (парагрипп) мебошанд [3]. Вожаи «хурӯсак» (круп) истилоҳи тиббӣ набуда, ҳамчун мағҳуми патологоанатомӣ – ин илтиҳоби фибринозии луобпардаи роҳҳои нафас мебошад.

Ларингити обструктивии шадид (хурӯсак) бештар ҳангоми бемориҳои шадиди вирусии респираторӣ дар кӯдаконаи хурдсол пайдо шуда, якчанд бемориҳое, ки аломатҳои ба ҳам монанд доранд дар бар мегирад ва дар байни онҳо ларинготрахеити стенозкунандай шадид (ЛСШ) нақши асосиро мебозад. Дар кӯдаконаи хурдсол сабабҳои варами фазои зеричинӣ ва пайдоиши ларинготрахеити стенозкунандай шадид ин фаронии бофтаи лимфоидӣ бо миқдори зиёди рагҳову ҳӯҷайраҳои фарбех ва инкишофи заифи наҳҳои эластикӣ дар луобпарда ва қабати зерилуобӣ мебошанд [3,5].

Омилҳои тамоюлкунандай асосии инкишофи хурӯсак (круп) дар кӯдаконаи хурдсол ин хусусиятҳои анатомию физиологии ҳалқ ва трахеяи кӯдакон дар шакли диаметри хурд, нозуқӣ ва ёзандагии скелети тагоякӣ, қифшаклӣ ва даромадгоҳи тангу кӯтоҳи ҳалқ, ҷинҳои садоии кӯтоҳи номутаносиб ва болотар ҷойгиршуда, мутаассиршавандагии зиёди мушакҳо-аддукторҳо, ки роги садоиро мепӯшонанд, ноболигии функционалии қитъаҳои рефлексогенӣ, гиперпарасимпатикотония, инчунин аксуламади сабабаш доруворӣ, аномалияҳои соҳтори ҳалқ, кистридор (лотинӣҳуштак)-и модарзодӣ, паратрофия, осеби перинаталии системаи марказии асаб(СМА), норасидӣ ва гайратро ҳамроҳӣ мекунанд, ба ҳисоб мераванд [4]. Ба бемориҳои роҳҳои нафаскашии ба ҳаёт ҳатарнок мутааллик будани ларинготрахеити стенозкунандай шадид ва басомади паёдоиши сироятҳои респиратории вирусии шадидро дар кӯдаконаи хурдсолро ба назар гирифта, имкони омӯзиш ва табобати ҳолати мазкур ба вучуд омадааст.

Мақсади кор ин омӯзиши хусусиятҳои ҷараённи ларинготрахеити стенозкунандай шадид дар кӯдаконаи хурдсол бо сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ мебошад.

Маводҳо ва усуљҳои таҳқиқот. Дар зери муҳоҳида 30 кӯдак бо ташхиси сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ ва ларинготрахеити стенозкунандай шадид қарор доштанд, ки дар беморхонаи сироятии клиникии кӯдаконаи шаҳрии ш. Душанбе дар муддати моҳҳои октябр-декабри соли 2020 бистарӣ буданд. Аз номгӯи онҳо 23 (76,7%) нафарашон кӯдаконисинҳурдсолва 7 (23,3%)

нафари дигар күдакони синни 4-7-сола буанд ва нисбабт шумораи писарон 23 (76,7%), нисбат ба духтарон 7 (23,3%) зиёд буд. Ташхиси сироятҳои шадиди вирусии респираториродар күдакони мазкур дар асоси алломатҳои клиникӣ, эпидемиологӣ ва маълумотҳои усули вирусологии таҳлили хун бо истифодаи усули Реактсияи Занчиракии Полимеразӣ (РЗП)) гузошта шуд. Таъйид ё верификатсияи ташхиси хурӯсак дар асоси мавҷудияти алломатҳои сегонаи хос гузошта шудааст: дисфония, сулфаи “аккосмонанд”, нафастангии инспираторӣ. Гайр аз ин, нишондодҳои ташхисии асосии собиқаи беморӣва шикоятҳо ба ҳисоб гирифта шудаанд, аз ҷумла маълумот дар борай эмгузаронӣ бо эми пентаваленӣ (АКДС), муоинаи умумии кӯдак, термометрия, басомади нафаскашӣ, аускултатсияи шушҳо, ҷенкунни фишори шараёнӣ, инчунин дар ҳолатҳои зарурӣ дар күдакони дорои алломатҳои гипоксияи вазнин - дараҷаи сершавии хун бо оксиген пулсоксиметрия ва таркиби газии хун гирифта шуд. Аз адади умумии күдакони дорои сироятҳои шадиди вирусии респираторӣвобаста ба зуҳуроти клиникӣ дар 16 нафар (53,3%) - зуком, дар 8 нафар (26,7%) - сирояти зукоммонанд (парагрипп), дар 4 нафар (13,3%) сирояти вирусии респираторӣ синтитсиалий ва дар 2 нафар (6,7%) күдакон сирояти аденоҷириусӣ таҳмин карда шуд.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Ларинготрахеити стенозкунандай шадид (хурӯсак) дар ҳамаи (27) күдакони хурдсол бо алломатҳои сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ оғоз шуд ва зимни он дар муддати 1 - 3 рӯз нишонаҳои катаралӣ пайдо шуданд, ки онҳо ҳамроҳ бо табларзай субфебрилӣ дар 7 (25,9%) нафар ва фебрилӣ дар 20 (74,1%) нафар кӯдак ба амал омаданд.

Аз собиқаи бемории 10 (37,0%) кӯдаки дорои сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ-сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ-аксуламали гизӣ ва доруворӣ, дар 6 (22,2%) нафар кӯдак осеби перинаталии системаи марказии асад (СМА), дар 4 (14,8%) нафар паратрофия ва дар 2 (7,4%) нафари дигар норасидӣ муайян карда шуданд.

Оғози беморӣ дар аксаияти күдакон 23 (76,7%) ногаҳонӣ буда, бо пайдоиши алломатҳои клиникии ларинготрахеити стенозкунандай шадид асосан бегоҳӣ ва шабонгоҳ; зимнан, күдакон аз пароксизми сулфаи дурӯши “аккосмонанд” ва нафаскашии мушкили сермағал бедор мешуданд. Зуҳуроти клиникӣ дар күдакони синну соли хурди мубтало ба сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ ва ларинготрахеити стенозкунандай шадид вобаста ба гузашти вақт аз якчанд дақиқа то ба 1-2 рӯз ба суръат пешрафт карданд. Аз собиқаи бемории күдакони хурдсол маълум гардид, қи аксаияти онҳо 25 (92,5%) ларинготрахеити стенозкунандай шадид дар 1-ум ва 2-юм шабонарӯзи пас аз оғози пайдоиши аввалини алломатҳои клиникии беморӣба беморхона муайян карда шуд.

Дар байни күдакони хурдсол, ки мубталои сироятҳои шадиди вирусии респиратории дараҷаи якум (I)-и ларинготрахеити стенозкунандай шадид (хурӯсак) дар 5 (18,5%) нафар мушоҳида шуд, ки аз назари клиникӣ бо алломатҳои пайдоиши пастшавии садои овоз бо нигаҳдории овоз ва сулфаи “аккосмонанд”-и давравӣ зоҳир гардиданд. Танҳо ҳангоми нооромӣ ва сарбории ҷисмонии күдакони бемор, алломатҳои стенози ҳалқдар шакли нафаскашии сермағал ва ҳуҷтакмонанд (стридорӣ) дар муддати аз якчанд соат то то 1-2 рӯз пайдо шуданд.

Дараҷаи дуввуми (II)-и ларинготрахеити стенозкунандай шадид бо пурзӯршавии ҳамаи алломатҳо дар аксари 19 (70,4%) күдакони мубталои сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ ташхис дода шуд ва ҳамаи онҳо дорои ихтилоти хоб ва ҳаяҷоннокии давравӣ буданд. Нафаскашии стенотикии хос, ки аз аз масофаи дур ва дар ҳолати оромӣ ба ҳубӣ шунуда мешуд, ҳамчунин нафастангии инспиратории доимӣ дар 15 (55,5%) нафар ва алломатҳои норасои нафаскашии шадид бо иштироқи мушакҳои танаффусӣ дар амали нафаскашӣ, бо пастшавии ҷойҳои мутобиқ дар ҳолати оромӣ, ки ҳангоми нооромӣ шиддат меёфтанд, дар 12 (44,4%) кӯдак мушоҳида шуд. Ҳолати норасои оксиген (гипоксия) дар ин күдакон бо рангпаридагии пӯст ҳамзамон бо қабудшавии атрофи даҳон ошкор

шуд, ки ҳангоми хуручи сулфаи аккосмонанди дурушт афзоиш меёфт ва то 3-5 рўз давомнокӣ дошт. Аз ҳисоби гипервентилятсияи шушҳо дар ин кӯдакони хурдсол таркиби газии хун метавонад дар меъёр бошад ва сатуратсияи оксиген то 92-93% паст шавад.

Танҳо 3 (11,1%) кӯдаки хурдсол, ки мубталои ба сироятҳои шадиди вирусии респираторӣ доштанд, дар шуъбаи эҳёгарӣ дар ҳолати вазнини беморӣ бо дараҷаи севвуми (III) ларинготрахеити стенозкунандаи шадид, бо аломатҳои нафастангии омехтаи доимӣ бистарӣ шуданд. Дар ин нафар кӯдакон ноормии ҳолати умумӣ намоён шуд, ки бо сустшавӣ, хоболудӣ, ҳамчунон якбора хирри шудани садои овоз, баъзан то паст шудани овоз (афония) иваз мешуд. Аз собиқаи бемории кӯдакон мушаххас шуд, ки дар саршавии беморӣ сулфаи баланди дурушт ва баъдан сулфаи рӯяқии паст вучуд доштааст. Дар давраи вуруд ба шуъбаи эҳё дар ин кӯдакон аломатҳои норасоии нафаскашии вазнин мушоҳида шуд, ки бо афзоиши кори мушакҳои танаффусӣ ҳамроҳ бо нишонаҳои декомпенсатсияи нафаскашӣ зухур ёфтанд ва вобаста ба дараҷаи зиёдшавии стеноз, нафаскашии амиқи сермагал ба нафаскашии рӯяқии паст мубаддал шуд. Ҳолати 1 (3,7%) кӯдак дар рӯзи чоруми бистарӣ гаштан дар шуъбаи эҳё хеле

вазнин шуда, бо нишонаҳои иғмои амиқ бо ихтилоҷҳои такрорёбанд, зиёдшавии нафаскашии рӯяқӣ бо ҳамроҳии апноэ, инчунина пастшавии садоҳои дил инкишоф ёфт. Ҳамчунин, норасоии гардиши хун бо инкишофёбии гипоксия, гипоксемия, гиперкапния, атсидози омехта ҳамроҳ бо пастшавии сатуратсияи оксиген <90% ба вучуд омад.

Чорабиниҳои табобатӣ ҳангоми хурӯсак (круп) дар кӯдакони хурдсол тибқи протоколҳои клиникии тасдиқшудаи Вазорати тандурустӣ ва хифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон гузаронида шуда ва ба ҳарчи зудтар барқарор кардани функцияҳои нафаскашӣ ва беҳтаркуни ҳолати кӯдаки бемор, пешгирии афзоишёбии стенози ҳалқ, пайдоиши трахеобронхити обструктивӣ ва дар заминаи он ба амалоии марг равона карда шуда буданд.

Хулоса. Ҳамин тавр, муайян карда шуд, ки дар кӯдакони хурдсоле, ки гирифтторисироятҳои шадиди вирусии респираторӣ ларинготрахеити стенозкунандаи шадид бештар (70,4%) дар намуди дараҷаи дуюм, бо ҳамроҳшавии аломатҳои норасоии нафаскашӣ (55,5%) муайян карда шуда, инчунина дар 3 (11,1%) кӯдак дар намуди дараҷаи сеюми ларинготрахеити стенозкунандаи шадид ва нишонаҳои норасоии нафаскашии вазнин гузаштааст.

Адабиёт

1. Генне Н.А., Колосова Н.Г. Ларинготрахеити стенозкунандаи шадид дар кӯдакон. Фарматека 2013; 15: 268: 40—43. (Genne N.A., Kolosov N.G. Acute constrictive laryngotracheitis in children. Farmateka 2013; 15: 268: 40—43.)
2. Когут Т.А., Емеличева Л.Г., Ратинская Н.В. Ларингити стенозкунанда дар кӯдакон. Китоби дарсӣ. Ярославл 2013; 39. (Kogut T.A., Emelicheva L.G., Ratinskaya N.V. Constrictive laryngotracheitis in children. Tutorial. Yaroslavl 2013; 39.)
3. Саркова С.А. Метапневмовирусвабокавирус — вирусҳои «нав» дар соҳтори этиологии сироятҳои роҳҳои нафаскашӣ дар кӯдакон. Маҷаллаи тибби Урал 2013; 6: 111: 20—25. (Tsarkova S.A. Metapneumovirus and bokavirus the «new» viruses in the etiological structure of respiratory tract infections in children. Uralskijmeditsinskijzurnal 2013; 6: 111: 20-25.)
4. Саркова С.А. Дастурамали клиникую ташкилотӣ барои расонидани ёрии таъчилий ба кӯдакони гирифтари обструкцияи шадиди роҳҳои нафас (стандарти ҳудудӣ). Екатеринбург, 2003; 13-20. (Tsarkova S.A. Clinical and organizational guidelines for emergency assistance to children with acute airway obstruction (regional standard). Ekaterinburg, 2003; 13-20.)
5. Саркова С.А., Фирстова О.В., Каспирова Н.Ю. Имкониятҳои пешгирий ва оптимизатсияи табобати риносинусит ҳангоми ларинготрахеити стенозкунанда дар кӯдакон. Вестноториноларингол 2013; 6: 62-66. (Tsarkova S.A., Fristova O.V., Kaspirova N.Yu. Possibilities of prevention and treatment optimization for rhinosinusitis in stenosinglaryngotraheitis in children. Vestnotorinolaringol 2013; 6: 62-66.)

ОСОБЕННОСТИ ТЕЧЕНИЯ ОСТРОГО СТЕНОЗИРУЮЩЕГО ЛАРИНГОТРАХЕИТА У ДЕТЕЙ РАННЕГО ВОЗРАСТА С ОСТРОЙ РЕСПИРАТОРНОЙ ВИРУСНОЙ ИНФЕКЦИЕЙ

Сайдмурадова Г.М.,¹ Мамаджанова Г.С.,² Сайдова А.З.,³ Джонибеки Р.И.¹

1. Кафедра детских инфекционных болезней (заведующая кафедрой, к.м.н., доцент) Государственно-го Образовательного Учреждения «Таджикский государственный медицинский университет имени Абуалиибни Сино». 2. Кафедра детских болезней №1 Государственного Образовательного Учреждения «Таджикский государственный медицинский университет имени Абуалиибни Сино». 3. Государственное Учреждения «Городская Клиническая Больница Детских Инфекционных Болезней»

Острый стенозирующий ларинготрахеит (круп) поражение верхних дыхательных путей, с локализацией воспалительного процесса преимущественно в подскладочном отделе горлани, трахеи и клинически проявляется «триадой» симптомов в виде осипости голоса, грубого «лающего» кашля и шумным (стенотическим) дыханием, причинами чаще всего является вирусная инфекция, которую вызывают вирусы гриппа или парагриппа, аденоизы, иногда респираторно-синцитиальные вирусы, микоплазма пневмонии, а также вирусно-вирусные ассоциации. [13]. Среди острых респира-

торных вирусных инфекций (ОРВИ) основным этиологическим фактором, приводящий к воспалительному процессу в гортани и трахее, который сопровождается развитием синдрома крупка, являются вирус гриппа и парагриппа [3]. Термин «круп» не является клиническим термином, а в патологоанатомическом понимании это фибринозное воспаление слизистой оболочки дыхательных путей.

Ключевые слова: ларинготрахеит (круп), вирусно-вирусные ассоциации, микоплазма пневмония, этиологический фактор, слизистая оболочка.

FEATURES OF THE COURSE OF ACUTE STENOSING LARYNGOTRACHEITIS IN YOUNG CHILDREN WITH ACUTE RESPIRATORY VIRAL INFECTION

Saidmuradova G. M.,¹ Mamadzhanova G. S.,² Saidova A. Z.³ Jonibeki R. I.¹

1. Department of Children's Infectious Diseases (Head of the Department, PhD, dotsent) State Educational Institution "Tajik State Medical University named after Abualiibni Sino". 2. Department of Children's Diseases No. 1 of the State Educational Institution "Tajik State Medical University named after Abualiibni Sino". 3. State Institution " City Clinical Hospital Of Children's Infectious Diseases»

Acute stenosing laryngotracheitis (croup)- damage to the upper respiratory tract, with the localization of the inflammatory process mainly in the subcladal part of the larynx, trachea and clinically manifested by a "triad" of symptoms in the form of hoarseness of the voice, rough "barking" cough and noisy (stenotic) breathing, the causes are most often a viral infection caused by influenza or parainfluenza viruses, adenoviruses, sometimes respiratory syncytial viruses, mycoplasma pneumonia, as well as viral-viral associations. [13].

Among acute respiratory viral infections (ARVI), the main etiological factor leading to the inflammatory process in the larynx and trachea, which is accompanied by the development of croup syndrome, is the influenza virus and parainfluenza [3]. The term "croup" is not a clinical term, but in the pathoanatomical sense is a fibrinous inflammation of the mucous membrane of the respiratory tract.

Key words: laryngotracheitis (croup)- viral-viral associations. mycoplasma pneumonia, etiological factor mucous membrane

Сайдмурадова Гафхар Мирбакоевна, мудири кафедраи бемориҳои сироятии кӯдаконаи Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино», E-mail:gafhar.saidmuradova@mail.ru, тел: 907-70-67-44.

Сайдмурадова Гафхар Мирбакоевна, заведующая кафедры детских инфекционных болезней Государственного образовательного учреждения «Таджикский государственный медицинский университет имени Абуалиибни Сино», E-mail:gafhar.saidmuradova@mail.ru, тел: 907-70-67-44.

Saidmuradova Gafhar Mirbakoevna, Head of the Department of Children's Infectious Diseases of the State Educational Institution «Avicenna Tajik State Medical University», E-mail:gafhar.saidmuradova@mail.ru, тел: 907-70-67-44.

БЕХДОШТИ МУҲИТИ ЗИСТ

ҲАЛЛИ МАСЪАЛАИ КАРИЕСҲОИ ДАНДОН ТАРИҚИ ОМӮЗИШИ НОРАСОИИ ЧУЗҲОИ МИНЕРАЛӢ ДАР ОБ

Пирор Д.Д.

Муассисаи давлатии “Маркази чумхуриявии ташаккули тарзи ҳаёти солим”

Мубрамияти таҳқиқот: Паҳншавии васеи кариес асосан ба нокифоягии бофтаҳои сахти дандон вобастагӣ дошта, сабаби асосии он бо қадри зарурӣ ворид нагардидани чунин ионҳо, аз қабили калсий, магний, фосфор, фтор ва гайра, инчунин нобаробарии унсурҳои кимёвии болозикри барои бофтаҳои сахти дандон зарурӣ мебошад [1,2]. Аз ин рӯ, омӯзиши робитаи байни таркиби химиавии оби нӯшокӣ ва бемории кариес дар бофтаҳои сахти дандон масъалаи актуалӣ ба ҳисоб меравад. Аз ақидаи муаллифони зиёд, бар меояд, ки сифати оби нӯшокӣ ба ҳолати дандон таъсири ҷидди мерасонад [1,3,4]. Далели он аст, ки 92% эмали дандон аз моддаҳои ғайриорганикӣ - апатитҳо, 2,7% - калтсий ва намакҳои он, 2,3% намакҳои магний иборат аст. Агар дар оби нӯшокӣ ин моддаҳо кифоя набошанд ё онҳо аз ҳад зиёд бошанд, номутавозунӣ ба амал меояд, ки ба вайроншавии срри дандон мусоидат мекунад [5,6,7]. Дигар унсури муҳими кимиёвӣ, ки дар оби нӯшокӣ мавҷуд аст, фтор аст. Одам бояд дар як рӯз ҳадди аққал 2 мг фтор истеъмол намояд, ки онро бадани мо асосан аз об ҷаббида мегирад [8,9]. Илова бар ин, шароити иқлими ҷаҳонӣ ва ҷуғрофӣ, алалхусус оби нӯшокӣ ва таркиби минералии он, дар байни омилҳои этиологие, ки ба пайдоиши кариесҳои дандон ва бемориҳои периодонталий таъсир мерасонанд, нақши муайян доранд. Ба ҳама маълум аст, ки норасоии фтор дар оби нӯшокӣ боиси афзоиши кариесҳои дандон мегардад [3,10]. Ҳодисаи кариеси дандонҳо бештар аз мавҷудияти микроэлементҳо дар оби нӯшокӣ, ки дар як ҳолат онҳо ҳамчун синергист ва дар ҳолати дигар антагонистҳои фтор: мис, рӯҳ, ванадий, мангани, стронций, титан, хром, молибден, ко-балт, никел, алюминий амал мекунанд, алоқамандӣ дорад [10].

Инчунин, истифодаи оби нӯшокии ду-

руштиаш зиёд боиси баланд гардидани миқдори калтсий ва магний дар хун мегардад ва дар навбати худ сатҳи макрова микроэлементҳои оби даҳон аз концентратсияи онҳо дар хун вобаста аст [11,12].

Мақсади таҳқиқот: омӯзиши таркиби оби нӯшокӣ дар минтақаҳои Носири Хусрав ва Ҳурросон бо норасоии чузҳои минералӣ, ки аҳолӣ истеъмол мекунанд ва боиси кариеси бофтаҳои сахти дандон мегардад.

Методи таҳқиқот. Дар ҷараёни таҳқиқоти мазкур, оби нӯшокии барои мақсадҳои майшӣ ва нӯшокӣ истифодашавандай минтақаҳои Носири Хусрав ва Ҳурросон вилояти Ҳатлон, ки ҳамчун гидрокарбонат-сулфат-калсий дар ноҳияи Носири Хусрав ва сулфат-гидрокарбонат-калсий дар минтақаи Ҳурросон мавриди таҳқиқи қарор дода шуд. Оби нӯшокӣ дар манбаҳои минтақаҳои омӯхташуда аз ҷиҳати дуруштӣ ҳамчун минерализацияшон паст, тоза ва нисбатан мулоим тавсиф карда мешавад. Ифлосшавии об ҳусусияти техногенӣ доштааз аномалияҳои геохимиявӣ алоқамандӣ дорад, ки дар он элементҳои химиавӣ нақши муҳим даранд. Бо мақсади омӯзиши таъсири оби нӯшокӣ ба ҳолати узвҳои даҳон, омӯзиши сатҳи дандонпизишӣ тибқи методикаи ТҮТ дар 71 мактаббачагони синни 13-15 сола таҳқиқот гузаронида шуд, ки аз онҳо: писарон 41 нафар ва духтарон 30 нафар буданд, ки ба 2 гурӯҳ тақсим шуданд: гурӯҳ I - хонандагони мактабҳои ноҳияи Н.Хусрав -35 нафар; гурӯҳ II - хонандагони мактаби миёнаи ноҳияи Ҳурросон - 36 нафар; гурӯҳҳо аз рӯи методи “нусхабардорӣ-чуфт” интихоб карда шуданд, яъне шахсият аз рӯи: синну сол, ҷинс, вазъи иҷтимоию иқтисодии оилаҳо ва синну соли истиқомат дар минтақаи мувоғиқ мушоҳида карда шуд. Натиҷаҳои тадқиқот ба корти маҳсусе, ки аз ҷониби ТҮТ (1997) таҳия гардидааст, дохил

карда шуд, ки дар онҳо маълумоти шинноснома; рақами мактаб ва синф; санаи санчиш сабт карда шуданд. Ҳолати дандонҳоро индекси КПУ ва КППУ арзёбӣ гардианд; ҳолати пародонти маргиналий - мувофиқи нишондиҳандаҳои СРІТН (WHO, 1978; J.Ainamoetal., 1982) ва РМА дар модификатсияи Parma (1960); гигиенаи ковокии даҳон - тибқи нишондиҳандаҳои Ю.А.Федоров -В.В.Володкина (1971) ва J.C.Green, J.R.Vermillion(1964). Дар кортҳои тадқиқотӣ

гуруҳи солимии мактаббачагон низ қайд карда шуданд, ки онҳоро педиатр муайян кардааст.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо. Арзёбии гигиении сифати оби нӯшокии соқинони нохияҳои Н.Хусрав ва Хурросон фарқиятҳои омории назарраси байни нишондиҳандаҳои таркиби минералиро ошкор намуд. Маълумоти муқоисавии таҳлили кимиёвии об дар ҷадвали 1 оварда шудааст.

Ҷадвали 1. -Ҷадвали муқоисавии таҳлили кимиёвии об

№	Номи нишондиҳандаҳо	Нохияҳо	
		Н.Хусрав	Хурросон
1	Тирагӣ, мг/л	4,79+0,66	2,61+0,34
2	Рангнокӣ	21,5+1,55	42,3+3,29
3	Оксидшавӣ, мг/л	6,55+0,57	8,35+0,77
4	БПК, мг/л	2,20+0,53	2,63+0,39
5	Сулфатҳо, мг/л	220,3+7,95	100,2+3,18
6	Хлоридҳо, мг/л	19,9+1,11	58,4+1,35
7	Бокимондаи хушӯк, мг/л	527,3+55,9	300,6+8,46
8	Дуруштӣ умумӣ, мг-экв/л	7,05+0,92	3,42+0,33
9	Калсий, мг/л	110,5+3,11	55,1+1,67
10	Магний, мг/л	16,1+0,91	9,95+0,12
11	Фтор, мг/л	0,15+0,008	0,21+0,01

Аз ҷадвали 1 бармеояд, ки сатҳи минерализатсияи оби нӯшокӣ дар минтақаи Хурросон қаноатбахш ($300,6 \pm 8,46$ мг / л) ва дар Н.Хусрав нисбатан баланд ($527,3 \pm 55,9$ мг / л) ба назар мерасад. Дар минтақаи Хурросон об дорои сатҳи пасти ионҳои калсий ($55,1 \pm 1,67$ мг / л) ва магний ($9,95 \pm 0,12$ мг / л) аст, дар ҳоле ки оби минтақаи Н.Хусрав дорои миқдори зиёди калсий ($110,5 \pm 3,11$ мг / л) ва оптимальӣ - магний ($16,1 \pm 0,91$ мг / л) мебошад. Таркиби фтор дар оби ҳар ду манбаъ дар сатҳи паст қарор дорад, мутаносибан $0,15 \pm 0,008$ мг / л ва $0,21 \pm 0,01$ мг / л. Омӯзиши сатҳи дандонпизишкии мактаббачагони 13-15 сола бо истифода аз оби манбаъҳои гуногун, фарқияти омории ҷиддии гирифтории кариесҳои дандонпизишкӣ, инчунин дар паҳншавӣ ва шиддатнокии осеби пародонталиро нишон дод. Ҳамин тарик, паҳншавии кариесҳои дандон дар гурӯҳи I - 95,24%; Гурӯҳи II - 86,0% Шиддати кариесҳои дандон мувофиқи нишондиҳандаҳои КПУ ва КППУ мутаносибан дар гурӯҳи I - 6.65 ± 0.52 ва 8.79 ± 0.82 ва гурӯҳи II - 3.88 ±

0.45 ва 5.08 ± 0.74 ; гурӯҳи IV - 5.64 ± 0.62 ва 7.38 ± 0.88 . Ҳолати гигиении ковокии даҳон дар наврасон дар ҳама гурӯҳҳои назоратӣ ҷандон фарқе надошт. Ҳамин тарик, ГИ (мувофиқи Федоров -Володкина) дар: гурӯҳи I - $1,39 \pm 0,06$; II гр. - 1.57 ± 0.07 ; ГИ (J.C. Green, J.R. Vermillion) мутаносибан: 0.82 ± 0.04 р ; 1.04 ± 0.06 баробар гардид.

Ҳамин тарик, шиддатнокии пасти кариесҳои дандонҳо-3.88 (К-1.32; П-2.52; У-0.04) дар гурӯҳи II қайд карда шуд. Эҳтимол, ин ба набудани пурраи ифлосшавии антропогенӣ, таркиби мутавозуни минералҳо, инчунин таносуби физиологии Mg/Ca вобаста аст.

Паҳншавии бемориҳои илтиҳобии пародонт дар гурӯҳи тадқиқшудаи I - 77,42%; гурӯҳи II - 82.89% ошкор карда шуд. Нишондиҳандаи шиддати ин патология аз рӯи индекси СРІТН ба ҳисоби миёна аз 6 секстант дар: гурӯҳи I - $2,13 \pm 0,19$; гурӯҳи II - $3,37 \pm 0,22$. Дар байни секстантҳои заرارдида дар гурӯҳи I. мушоҳидаҳо хунравии дандониро бартарӣ доранд- 1.54 ± 0.17 ; санги дандон - 0,59

± 0,13; дар гурӯҳи II, баръакс, ҳисобкуни дандон бартарӣ дошт - 1,77 ± 0,20; милки хунрав - 1,60 ± 0,16. Индекси РМА мутаносибан барои гурӯҳҳо ба 3,93 ± 0,49%; 6.99 ± 0.55%баробар буд. Ҳамин тариқ, шумораи зиёди осеби пародонталӣ дар шахсони гурӯҳи II, асосан аз ҳисоби сангҳои дандон мушиҳидаро карда шуд. Инро бо истифодаи оби дарёи Кофарниҳон аз ҷониби мактаббачагон шарҳ додан мумкин аст, ки дар он минерализатсия афзудааст, ки дар натиҷа минерализатсияи босуръати лавҳаҳои мулоими дандоншакл ба вучуд омада, сипас санги дандон пайдо мешавад.

Хулоса. Омӯзиши сатҳи дандонпизишкӣ дар наврасон нишон дод, ки истифодаи оби беҳтарӣ ошомидани бо минерализатсияи оптималий, миқдори оптималии калтсий ва магний, инчунин бидуни ифлосшавии антропогенӣ ба ҳолати бофтаҳои сахти дандон ва периодонт таъсири бештар мусоид мерасонад.

Тадқиқотҳои гузаронидашуда имкон доанд, ки маҷмӯи чораҳо оид ба пешгирии бемориҳои дандон дар наврасоне, ки аз манбаъҳои гуногун об истифода мебаранд, асоснок карда шаванд.

Адабиёт

1. Авраамова ОГ. Фториды в питьевой воде и профилактика кариеса // *Российский стоматологический журнал*. ОАО «Издательство «Медицина», 2012. № 5.
2. Бильщук ЛН. Интенсивности кариеса у детей, проживающих в зоне гипофтороза // *Редакций-наколегія*. 2015. С. 74.
3. Гречихин СС. Взаимосвязь между распространенностью и тяжестью флюороза твердых тканей зубов и гигиеной полости рта // *Региональный вестник. ООО “Издательство, Мыслитель”*, 2020. № 11. С. 79.
4. Жамбалова АД. Фтор в водах и почвах Улюнханской впадины (Байкальская рифтовая зона) // *Природа Внутренней Азии*. Федеральное государственное бюджетное образовательное учреждение высшего ..., 2019. № 3 (12).
5. Кириллова ЕВ, Матело СК, Купец ТВ. Флюороз зубов - статус вопроса в современной эстетической стоматологии // *Современная стоматология*. 2010; 5, № 54. С. 14.
6. Кудрявцева БМ. Содержание фтора в питьевой воде и заболеваемость населения Российской Федерации кариесом детей и флюорозом // *Информационный бюллетень Москва*. 2001. 4, № 97. С. 2328.
7. Маркова ИС, Марков ДА. Влияние содержания фтора в питьевой воде на пораженность кариесом у детей // *Биотехнические, медицинские, экологические системы и робототехнические комплексы-Биомедсистемы-2017*. 2017. С. 4346.
8. Механтъева ЛЕ, Новикова ТС, Константинова СА. Профилактика неблагоприятного влияния дефицита фтора на здоровье детского населения // Сб. науч. тр. «Вопросы обеспечения санэпидблагополучия населения в центральных регионах России». 2002. Вып. 6. С. 636639.
9. Пында МЯ. Влияние характера питания на развитие кариеса у 6-летних детей, проживающих в условиях дефицита фтора в питьевой воде // *Український стоматологічний альманах*. Высшее государственное учебное заведение Украины «Украинская медицинская ...», 2014. № 2.
10. Сатыго ЕА, Данилов ЕО. Оценка содержания фтора в воде для планирования эндогенной профилактики кариеса зубов // *Стоматология детского возраста и профилактика*. Общество с ограниченной ответственностью Поли Медиа Пресс, 2011. 10, № 2. С. 6466.
11. Терешина ТП, Пында МЯ. Клиническая эффективность комплексной профилактики кариеса у 6-летних детей, проживающих в условиях дефицита фтора в питьевой воде // *Медицинские новости. Частное издательско-единство предпринятие «ЮПокомИнфоМед»*. 2014. № 4 (235).
12. Янин ЕП. Фтор в питьевых водах и его влияние на интеллектуальное развитие детей // экологическая экспертиза. 2010. 3, № 3. С. 5765.

РЕШЕНИЕ ВОПРОСА С КАРИЕСОМ ЗУБОВ ПУТЁМ ИЗУЧЕНИЯ ДЕФИЦИТА МИНЕРАЛЬНЫХ КОМПОНЕНТОВ В ВОДЕ

Д.Д. Пиров

Государственное учреждение «Республиканский центр формирования здорового образа жизни»

Была исследована вода хозяйствственно-питьевого назначения (надземные источники водоснабжения) районов Носири Хусрав и Хурносон Хатлонской области, которая характеризуется как гидрокарбонатно-сульфатно-кальциевая в районе Носири Хусрав и сульфатно-гидрокарбонатно-кальциевая в районе Хурносон. Питьевая вода в источниках в исследуемых районах характеризуется как мало мине-

рализованная, пресная и по жёсткости является относительно мягкой. Загрязнение воды имеет техногенный характер и связано с геохимическими аномалиями, где значительная роль принадлежит химическим элементам.

Ключевые слова: вода питьевого назначения, кариес, химические элементы, климатогеографические условия, минеральный состав, профилактика.

SOLVING THE ISSUE OF DENTAL CARIES BY STUDYING THE DEFICIENCY OF MINERAL COMPONENTS IN WATER

D.D. Pirov

State Institution “Republican Center for the Formation of a Healthy Lifestyle”

There was studied drinking water (aboveground sources of water supply) of the Nosiri Khusrav and Khuroson districts of the Khatlon region, which is characterized as hydrocarbonate-sulphate-calcium in the Nosiri Khusrav region and sulphate-hydrocarbonate-calcium in the Khuroson region. Drinking water in the springs of the studied areas is

characterized as low mineralized, fresh and relatively soft in terms of hardness. Water pollution is technogenic in nature, which is associated with geochemical anomalies, where chemical elements play a significant role.

Key words: drinking water, caries, chemical elements, climatic and geographic conditions, mineral composition, prevention.

Пирор Даврон Дониёрович - муовини директори Муассисай давлатии “Маркази чумхурияни ташаккули тарзи ҳаёти солим”, Тел: (+992) 918742658, Email: davron-2005@mail.ru.

Пирор Даврон Дониёрович- заместитель директора Государственного учреждения «Республиканский центр формирования здорового образа жизни», Тел: (+992) 918742658, Email: davron-2005@mail.ru

Pirov Davron Doniyorovich- Deputy Director of the State Institution “Republican Center for the Formation of a Healthy Lifestyle”, Tel: (+992) 918742658, Email: davron-2005@mail.ru

ФАРБЕҲӢ ДАР БАЙНИ МАРДҲОИ СИННУ СОЛИ 40-59- СОЛАИ ШАҲРИ ДУШАНБЕ ВА НТҶ

Хайров X.C., Шарипов С.Ф.

Кафедраи беҳдошти мухити зист (мудири кафедра д.и.т., X.C.Хайров)

МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”

Мухиммият. Имрӯз пешгирий ва табобати бемории фарбехӣ ба масъалаҳои афзалиятноки тиббӣ-иҷтимоӣ доҳил шуда, таҳти ҷалби таваҷҷуҳӣ қарib ҳамаи давлатҳои дунё (аз ҷумла, Ҷумҳурии Тоҷикистон) гаштааст [4, 10].

Дар аксаияти давлатҳои дунё вайроншавии таркиби гизо ва камҳаракатӣ сабаби асосии фавт ва инкишофи бемориҳои ғайрисироятӣ, ба монанди фарбехӣ, фишорбандӣ, диабети қанди намуди 2, саратон ва гарроҳо муайян гардидаанд [3]. Бемориҳои

зикргардида хосияти эпидемӣ дошта, ба масъалаи тиббӣ-иҷтимоию иқтисодӣ мубаддал гаштаанд [2, 9].

Омӯзиш, пешгирӣ ва табобати фарбехӣ дар доираи «Барномаи пешгирии фарбехӣ ва ташаккули ғизои солим дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2019-2024», ҳамчун масъалаи афзалиятноки соҳаи тандурустӣ муайян гардидааст [10].

Мақсади тадқиқот: омӯзиши ҳолати ғизои мардҳои синну соли 40-59 солаи ш.Душанбе ва НТҶ, чун омили мусоидаткунандай бемориҳои ғайрисироятӣ (фишорбаландӣ, диабети қанди намуди 2, саратон вағ.) мебошад.

Мавод ва усулҳои тадқиқот. Омӯзиши ҳолати ғизо бо истифодаи барномаи компьютерии «Tj_RCN 2» (№ қайди давлатӣ 2201700350 аз 3 майи соли 2017) [11] дар байни 114 мардҳои синну соли 40-59 солаи ш.Душанбе ва НТҶ гузаронида шуд.

Барномаи компьютерии «Tj_RCN 2» баҳри ҳалли чунин вазифаҳо истифода мегардад:

- таснифи масъалаҳои иҷтимоии гурӯҳҳои аҳолӣ тибқи саволномаи тасдиқгардида;
- муайян намудани статуси ғизои гурӯҳҳои аҳолӣ (вазни зиёди бадан, фарбехӣ вағ.), алоқамандии бемории фарбехӣ бо фишорбаландӣ ва диабети қанди намуди 2 (инчунин, таъсири омили ирсӣ). Нишондодҳои инкишофи ҷисмонӣ бо усули умумӣ қабул-

гардида: вазни бадан бо вазнченкунаки “Seca” бо аникии то $\pm 0,1$ кг ва дарозии бадан бо қадченкунаки истеҳсоли Англия, ки аз тарафи Ташкилоти Умумиҷаҳонии Тандурустӣ (ТУТ) баррасӣ гардидааст, гузаронида шуд.

Баҳодиҳии ҳолати ғизо тибқи таснифи умумиҷаҳонӣ, ки аз тарафи ТУТ дар асоси муайян намудани индекси вазни бадан (ИВБ) пешниҳод шудааст [16], амалӣ гардид;

- омӯзиши омилҳои ғизоии ҳатари инкишофи бемориҳои ғайрисироятӣ (сафеда, кислотаҳои ҷарбии сер ва носер, карбогидратҳо ва қандҳои одии вояи ғизо вағ.) бо усули баёдории истеъмоли ғизо дар давоми 24 соати рӯзи гузашта (бо фармоиши Вазорати тандурустии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 28 апрели соли 2014, № 248 тасдиқ гардидаст), гузаронида шуд.

- таҳлили омории маводи бадастомада.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Натиҷаи кори илмӣ оид ба инкишофи фаъолияти ҷисмонии мардҳои синну соли 40-59 солаи ш.Душанбе ва НТҶ дар ҷадвали 1 оварда шудааст.

Аз ҷадвали 1 дига мешавад, ки иҳотаи ташхисшудагони гурӯҳи синну соли 40-59 солаи ш.Душанбе ва НТҶ 114 нафарро ташкил менамояд.

Синну соли миёна, вазн ва қади омӯзишшудагон 50,6 сола, 78,9 кг ва 171,2 см-ро мутаносибан, ташкил намуд.

Ҷадвали №1- Нишондодҳои инкишофи ҷисмонии мардҳои синну соли 40-59 -солаи ш. Душанбе ва НТҶ (с.2020)

Гурӯҳ	Миқдор	Синну сол, сола	Қад, см	Вазн, кг
Мардҳо	114	50,6	171,2	78,9

Натиҷаи кори илмӣ оид ба ҳолати ғизои мардҳои ташхисшудаи ш.Душанбе ва НТҶ дар ҷадвали 2 оварда шудааст.

Муайян гардид, ки ҳолати ғизои меъёрии (ИВБ 18,50 – 24,99) дар мардҳои ташхисгардида, 48,25%-ро ташкил менамояд.

29,82% мардҳои омӯзишида вазни зиёди бадан (ИВБ 25,00 – 29,99) дошта, 19,30%-он мубталои бемории фарбехӣанд. Аз 22 мардҳои гирифтори бемории фарбехӣ, 19 (86,36%) нафарашон дорои фарбехии дараҷаи сабук (ИВБ 30,00 – 34,99), 2 (9,1%) –

фарбехии дараҷаи миёна (ИВБ 35,00 – 39,99) ва 1 (5,55%) – фарбехии дараҷаи вазнин (ИВБ >40,00) мебошанд.

Муҳокимаи натиҷаҳои таҳқиқот. Паҳншавии вазни зиёди бадан ва фарбехӣ сабаби инкишофи бемориҳо ва маюбӣ гашта, сатҳу сифати зиндагии аҳолиро паст менамояд, инчунин ба нишондоди дарозумрии аҳолӣ таъсири манғӣ мерасонад. Тибқи маълумотҳои илмӣ-эпидемиологӣ муҳимијати муайянкунии индекси вазни бадан (ИВБ) дар он аст, ки фарбехӣ (ИВБ > 30,00)

Чадвали №2.- Ҳолати ғизои мардҳои синну соли 18-29 солаи ш.Душанбе ва НТҶ (с.2020)

ИВБ	Баходихии ИВБ	Мардҳо	
		N	%
< 16,00	НСН* дараҷаи вазнин	0	0,0
16,00 – 16,99	НСН дараҷаи миёна	1	33,3
17,00 – 18,49	НСН дараҷаи сабук	2	66,67
<18,49	НСН дар умум	3	2,63
18,50 - 24,99	XFM*	55	48,25
25,00 - 29,99	ВЗБ*	34	29,82
> 30	Фарбехӣ дар умум	22	19,30
30,00 - 34,99	Фарбехии дараҷаи сабук	19	86,36
35,00 - 39,99	Фарбехии дараҷаи миёна	2	9,1
>40,00	Фарбехии дараҷаи вазнин	1	5,55

Эзоҳ: НСН* - норасоии сафедаю неру; XFM* - ҳолати ғизои меъёри; ВЗБ* - вазни зиёди бадан.

омили инкишофи чунин бемориҳо мебошад [1, 3, 7, 15]:

- бемориҳои дилу рагҳои хунгард (фишорбаландӣ, ишемияи дил);
- саратон (саратонҳои бачадон, простата, ғадуди сина, рӯдаи гафс ва борик, гурда, ҷигар ва талҳадон);
- диабети қанди намуди 2;
- остеопороз, артрит, подагра;
- тромбози венаҳо;
- сангиги талҳа ва гурда;
- вайроншавии раванди ҳомиладорӣ ва вазифаи репродуктивӣ ва ғ.

Натиҷаи тадқиқот муайян намуд, ки 29,82% мардҳои синну соли 40-50 солаи ш.Душанбе ва НТҶ дорои вазни зиёди бадан буда 19,30%-он мубталои бемории фарбехӣ мебошанд. Тибқи маълумоти оморӣ [5], пахншавии вазни зиёди бадан ва бемории фарбехӣ дар байни аҳолии ИМА зиёда аз 50%, Британияи кабир 51%, Олмон 50%, Хитой 15%, Ҷопон 16%-ро ташкил менамояд. Ин нишондод дар Федератсияи Россия аз 20,5 то 54% [2, 7]. ва Ҷумҳурии Қазоқистон 48% (занҳо 50,6% ва мардҳо 45,4%) [13] мебошад.

Пахншавии вазни зиёди бадан ва бемории фарбехӣ дар байни аҳолии ш.Душанбе ва НТҶ нисбат ба мамлакатҳои овардашуда хеле паст мебошад. Қобили қайд аст, ки бо дарназардоши маълумотҳои овардашуда ва нақши тиббӣ-иҷтимоию иқтисодии фарбехӣ бояд омӯзиши ҳаматарафаи вазни зиёди бадан ва бемории фарбехӣ (ҷанбаҳои иҷтимоию иқтисодии пахншавӣ, омилҳои

хавфи инкишоф, раванди инкишоф - синдроми метаболитикӣ ва ғ.) бо мақсади нигоҳдории сатҳи паҳншавии он дар байни аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон гузаронида шавад.

Намудҳои ҷамъшавии ҷарб дар бадани одам ҳатари таъсири манғӣ ба саломатии одам доранд. Ду намуди ҷамъшавии ҷарб мавҷуд аст: геноидӣ (намуди занона ё ҷамъшавии баробар дар бадан ё бештар дар қисми поён аз миён, ки намуди нокро дорад) ва андроидӣ (мардона ё ҷамъшавии ҷарб дар қисми шикам, ки намуди себро дорад) [6].

Дар тадқиқот намудҳои ҷамъшавии ҷарб - андроидӣ ва геноидӣ омӯзиш гардид. Ҕамъшавии ҷарб дар қисмҳои алоҳидаи бадан барои баҳодихии ҳусусияти фарбехӣ ва оқибатҳои он барои саломатӣ нақши мухим мебозад.

ТИБҚИ АДАБИЁТҲОИ ИЛМӢ-ТАЧРИБАВӢ Ҕамъшавии ҷарб дар намуди андроидӣ дараҷаи баланди хавфи инкишофи бемориҳои дилу рагҳои хунгард (фишорбаландӣ, сактаи дил ва мағзи сар), диабети қанд, саратони ғадуди сина дар занҳо ва фавтро дошта, ба гипертрофия ва гиперплазияи ҳучайраҳои ҷарбҳои доҳили пардаи шикам хос аст [14].

Омори маводи бадастомода нишон медиҳад, ки дар байни шахсони мубталои бемории фарбехӣ 43,5%-он дорои намуди фарбехии андроидӣ мебошанд.

Хулоса, омӯзиши ҳолати ғизои мардҳои синну соли 40-59- солаи ш. Душанбе ва НТҶ муайян намуд, ки 29,82%-онҳо вазни зиёди

бадан дошта, 19,3% ба бемории фарбехӣ гирифторанд. Дар байни мардҳои гирифтори бемории фарбехӣ 35,7%-он дорои намуди фарбехии андроидӣ мебошанд. Бо дарназардошти хатар ва нақши тиббӣ-иҷтимоӣ ва иқтисодии фарбехӣ бояд омӯзиши ҳаматара-фаи вазни зиёди бадан ва бемории фарбехӣ (chanbaҳои иҷтимоию иқтисодии паҳншавӣ, омилҳои ҳавфи инкишоф, раванди инкишоф - синдроми метаболитикӣ ва ғ.) бо мақсади боздоштани сатҳи паҳншавии он дар байни

аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон гузаронида шавад. Беҳтар намудани дастрасии аҳолӣ ба маҳсулоти хубсифати озуқаворӣ, баланд бардоштани сатҳи фарҳангӣ гизоистеъмолкунӣ (инчунин, риояи талаботҳои гизои солим), пастнамудани таъсири садама (стресс) тибқи амалигардонии «Барномаи пешгирии фарбехӣ ва ташаккули гизои солим дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2019-2024» дар боз доштани паҳншавии фарбехӣ нақши қалидии худро мегузорад.

АДАБИЁТ

1. Богданов А.Р., Дербенева С.А., Строкова Т.В., Сурков А.Г., Каганов Б.С. Изучение состояния сердечно-сосудистой системы у больных с избыточной массой тела и ожирением // Вопросы питания. 2012. Т.1, № 81. С. 6974.
2. Бутрова С.А. От эпидемии ожирения к эпидемии сахарного диабета // Международный эндокринологический журнал. - 2013. - №2(50). - С.19-24.,
3. Глобальная стратегия по питанию, физической активности и здоровью. ВОЗ. - 2004. -21 с.; План действий по реализации Европейской стратегии профилактики и борьбы с неинфекционными заболеваниями, 2012–2016 гг. ВОЗ, 2012, 40 с.
4. Европейская министерская конференция ВОЗ по борьбе с ожирением. //Отчет о работе конференции. ВОЗ. Дания.- 2006. - 42 с.
5. Ивлеева А.Ю., Бурков С.Г. Избыточный вес и ожирение - проблема медицинская, а не косметическая // Ожирение и метаболизм. - 2010. - Т.7. - №3. - С.15-19.
6. Исследование, по оценке статуса питания и здоровья населения Казахстана. /Минздрав РК, Казахская академия питания, Алматы, 2014. - 296 с.
7. Лескова И.В., Ершова Е.В., Никитина Е.А., Красниковский В.Я., Ершова Ю.А., Адамская Л.В. Ожирение в России: современный взгляд под углом социальных проблем. Ожирение и метаболизм. 2019;16(1):20-26.]
8. “Меърҳои физиологии истеъмоли нерӯ ва моддаҳои гизоӣ барои гурӯҳҳои алоҳидай аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон”. Хайров Х.С., Сатторов С.С., Азонов Ҷ. // –Душанбе, 2013. – 63 с.
9. Питание и здоровье в Европе: новая основа для действий. Региональные публикации ВОЗ, Европейская серия, № 96. ВОЗ, 2005, 525 с.
10. «Программа профилактики ожирения и формирования здорового питания в Республике Таджикистан на 2019-2024 годы». Постановление Правительство Республики Таджикистан от 2 октября, № 463.
11. Тажибаев Ш.С., Балгимбеков Ш.А., Кайнарбаева М.С. Здоровое питание - основа профилактики избыточной массы тела и ожирения (Модуль 1). - Алматы: Казахская Академия питания, 2012. - 32 с.
12. Хайров Х.С. “Захираи иттилоотӣ”, № государственной регистрации 2201700350 от 3 мая 2017 года, - Душанбе, - 2017.
13. Хайров Х.С. “Пешгирии вазни зиёди бадан ва табобати бемории фарбехӣ тавассути гизо (дастури методӣ)”. Душанбе, 2020, -100c.
14. Action Plan for implementation of the European Strategy for the Prevention and Control of Noncommunicable Diseases 2012"2016. WHO, Copenhagen, Denmark, 2012, 34 p.
15. Causes of death 2008: data sources and methods. Department of Health Statistics and Informatics. World Health Organization, Geneva, April 2011.

16. WHO. Physical status: the use and interpretation of anthropometry. Report of a WHO Expert Committee. WHO Technical Report Series 854. Geneva: World Health Organization, 1995. Waist circumference and waist–hip ratio: report of a WHO expert consultation, Geneva, 8–11 December 2008, 47 p.

ОЖИРЕНИЕ СРЕДИ МУЖЧИН В ВОЗРАСТЕ 40-59 ЛЕТ В ГОРОДЕ ДУШАНБЕ И РРП

Хайров Х.С., Шарипов С.Ф.

Кафедра гигиены окружающей среды (заведующий кафедрой д.м.н., Х.С.Хайров)
ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”

В статье проанализированы проблемы лишнего веса и ожирения среди мужчин 40-59 лет в Республике Таджикистан. Были исследованы причины распространения ожирения и ее последствия на организм человека. Приведены статистические дан-

ные по распространенности заболеваний и ожирения среди населения города Душанбе и районов республиканского подчинения.

Ключевые слова: ожирение, лишний вес, питание, образ жизни.

OBESITY AMONG MEN AT THE AGE OF 40-59 YEARS OLD IN THE DUSHANBE AND RRS

Khairov Kh.S., Sharipov S.F

Department of Environmental Hygiene (Head of the Department - MD, Kh.S. Khairov)
SEI “Avicenna TSMU”

The article analyzes the problems of overweight and obesity among men 40-59 years old in the Republic of Tajikistan. The reasons for the spread of obesity and its consequences on the human body were investigated. Statistical data on the prevalence

of diseases and obesity in the environment of the population of the city of Dushanbe and regions of republican subordination are presented.

Key words: obesity, overweight, nutrition, lifestyle.

Хайров Хотамбек Сайфидинович, д.и.т., мудири каф. беҳдошти муҳити зисти МДТ “ДДТТ ба номи Абӯали ибни Сино”. E-mail: 18@tajmedun.tj, Тел: 900 90 81 18

Хайров Хотамбек Сайфидинович, д.м.н., заведующий кафедрой гигиены окружающей среды ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”. E-mail: 18@tajmedun.tj, Тел: 900 90 81 18.

Khairov Hotambeg Sayfidinovich, MD, Head of Environmental health department SEI “Avecenna Tajik State Medical University”. E-mail: 18@tajmedun.tj, Tel: 900 90 81 18

ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЯ

ХУСУСИЯТ ВА ҖАРАЁНХОИ КЛИНИКИИ ЛЕЙШМАНИОЗИ ПŪСТ ДАР ШАРОИТХОИ ИҚЛМИ ГАРМ

Исоева М.С.¹, Қурбонбекова П.Қ.², Саидинова Т.О.¹

1. Кафедраи дерматовенерология (мудири кафедра д.и.т. К.М.Мұхаммадиева),
2. Кафедраи физиологияи патологий (мудири кафедра н.и.т., дотсент З.М.Тоштемирова), МДТ “ДДТТ ба номи Абұлай ибни Сино”

Мұхиммияти мавзұй: Бемории лейшманиоз яке аз масъалаҳои мұхимми патологияи тропикӣ ба ҳисоб меравад. Дар айни замон лейшманиози пӯст қариб дар 92 кишвари ҷаҳон ба қайд гирифта шуда басомади bemorӣ ҳар сол афзуда истодааст [1-3]. Пахншавии лейшманиози пӯст ба маскунияти мавзеи интиқолдиҳандаи bemorӣ – хомӯшак (*Phlbotomus papatasii*) вобаста буда, барои фаъолияти ҳаётии онҳо шароити иқлими гарм ва тағсон мусоид мебошад. Ангезанды табии лейшманиози пӯст – муши калон ва сурхдуми регзор мебошад, ки сироятшавӣ бо воситаи хомӯшаки мода аз оилаи *Phlbotomus papatasii* ба амал меояд. Бинобар ин, bemorӣ бештар дар кишварҳои тропикӣ ва субтропикӣ мунтасири гардидааст. Дар кишварҳои Осиёи Миёна мавзеъҳои эпидемиологӣ Ӯзбекистон ва Туркменистан мебошанд [4].

Дар ташхис, табобати бармаҳал ва инкишофи оризаҳо, ки сабабгори бад шудани сифати ҳаётии bemorон мегардад, сахви зиёд роҳ дода мешавад, чунки дар тамоми ноҳияҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон барои муайян ва ташхиси bemorии лейшманиози пӯст, хусусан дар деҳа мутахассиси соҳа вучуд надорад.

Мақсади таҳқиқот. Омӯзиши хусусиятҳои клиникӣ ва ҷараёнгирии bemorии лейшманиоз дар минтақаҳои гарми Ҷумҳурии Тоҷикистон.

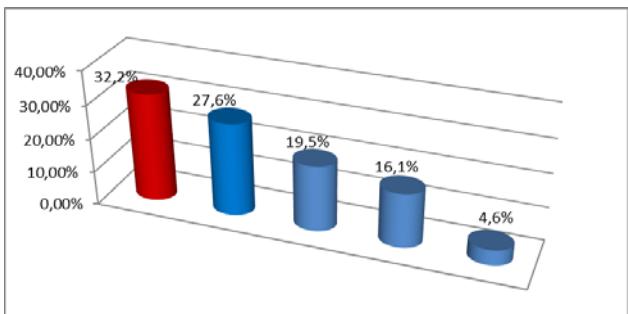
Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Дар зери таҳқиқ 100 нафар bemorони мубтало ба лейшманиози пӯсти синну солашон аз 3 то 76 сола қарор гирифт. Аз онҳо мардон 33 (33%) ва занон 67 (67%) -ро дарбар гирифт. Төъдоди зиёди bemorон – 92 (92%) дар мавсими тобистон ва тирамоҳ барои ёрии тиббӣ ва төъдоди камтар дар мавсими баҳор 8(8%) нафар муроҷиат намуданд.

Ҳайати таркибии bemorон: кормандони хоҷагӣ -13 (13%) нафар, хонашин -20 (20%), кӯдакони синни то мактабӣ – 31 (31%), мактаббачаҳо – 24 (24%), тоҷирони хӯрд 5(5%), донишҷӯён 4 (4%), нафақаҳӯрон 3 (3%) нафарро дарбар гирифт.

Аз 100 нафари bemorони мубтало ба лейшманиози пӯст дар 87 (87%) нафар лейшманиози пӯсти намуди зоонозӣ (деҳагӣ), дар 13 (13%) антропонозӣ (шахрӣ) ташхис гардид. Төъдоди зиёди bemorон - сокинони ноҳияҳои назди марзии Ӯзбекистон, Қирғизистон ва Афғонистон ба қайд гирифта шуданд.

Натиҷаи таҳқиқот ва музокира. Натиҷаи таҳқиқот нишон доданд, ки дар bemorони мубтало ба лейшманиози пӯсти намуди деҳагӣ давраи ниҳонӣ (инкубатсионӣ- аз фосилаи вақти таҳминии газидани хомӯшак то пайдошавии гиреҳ дар мавзеи газидагӣ аз рӯи таърихи bemorӣ муайян гардид) аз 6-7 рӯз то 2 моҳро дарбар гирифт (дар бисёр мавридҳо 1-2 ҳафта).

Ҷараёни клиникии bemorӣ қариб дар ҳамаи bemorони мубтало ба лейшманиози пӯсти деҳагӣ хусусияти дар сатҳи пӯст вучуд доштани ярато доранд. Якчоягии яраҳои лейшманиозӣ бо гиреҳӣ танҳо дар 3 (3,4%) нафар bemorон мушоҳида гардид. Дар 28 (32,2%) нафари яраҳои лейшманиозӣ боиси ориза бо намуди лимфангитҳо, дар 13 нафарии онҳо инчунин, лимфаденит мушоҳида гардид. Дар 63 (72,4%) нафари bemorон манбаъҳои иллатнок дар сатҳи күшодаи пӯсти рӯй (пешонӣ, абруҳо, бинӣ, линҷҳо, кунчи лабҳо, зерманаҳ, гардан, суфрай гӯш, дастҳо) ҷойгир буданд. Дар 24 (27,6%) нафари bemorон иллатҳо дар мавзеъҳои күшода ва пӯшидаи сатҳи пӯст қарор доштанд.

Расми 1. Төйдоди манбаъҳои иллат дар беморони назоратӣ.

Төйдоди яраҳо аз 1то 12 ададро дар бар гирифт. Дар 28 (32,2) нафар бемор 1 адад яра, дар 24 (27,6%) – 2-3, дар 17 (19,5%) – 4-6, дар 14 (16,1%) - 7-8, дар 4 (4,6%) аз 9 то 12адад мушоҳида гардид.

Чи тавре ки дар расм 1 инъикос гардидааст, яраҳои ягона танҳо дар 32,2 % беморон ва дар беморони боқимонда төйдоди яраҳо аз 2-3 то 9-12 адад мушоҳида гардид. Андозаи яраҳои ягона бузургтар назар ба яраҳои сершумор буданд (аз 141 то 12410 см). Дар бисёри беморон шакли яраҳо доира ва байзавӣ, дар беморони боқимонда бошад, шакли ғалатӣ муайян гардид. Канораи яраҳо нопурра, қисман ҳамвор ва тагашон ковок, дар баъзеи беморон канораи яраҳо дар болои қаъри яра муаллақ буда, қисса ҳосил намудаанд. Дар бисёри беморон бо масоҳати зиёд яраҳо бо варами илтиҳобии инфильтратӣ ихота гардидааст. Дар беморон қаъри яраҳои нисбатан нав инкишофёфта, бо қабати некрозӣ пӯшида шуда буд. Баъди 4-5 ҳафта яраҳо мунтазам аз қабати некрозӣ пок гардида, бофтаи бунёдӣ бо намуди пистонакҳо нашъунамо ёфта, онҳо бо пардағубор пӯшида шуда, дар ҳолати бо ангушт зер намудан аз онҳо моеи луобӣ ва римнок ба беरун ҷорӣ мегардид. Бемороне, ки давомнокии бемориашон аз ду моҳ зиёдтар ҷараён дорад, яраҳо пурра аз маводҳои маҳвушда пок гардида, қаъри онҳо бо бофтаи ҷавон бо намуди донаҳои хурд пӯшида шудааст.

Дар 28 (32,2%) нафар беморони мубталои лейшманиози пӯсти намуди зоонозӣ (дехагӣ) боиси оризаҳо - лимфангитҳо ва бо равиши рагҳои лимфатикӣ алоими ҷуфт мушоҳида гардид.

Дар 83 (95,4%) беморон дар манбаъҳои иллатнок ҷисмчаҳои Боровский мушоҳида гардид.

Беморони мубтало ба лейшманиози пӯсти антропонозӣ (шахрӣ) 13 нафар, аз он ҷумла занҳо 7 ва мардон – 6 нафар буданд. Ҳайати таркибии беморон: донишҷӯён – 3(23%), кормандони ҳоҷагии қишлоқ 6 (46,2%), тоҷирони хурд - 4 (30,8%) нафарро дарбар гирифт.

Дар беморони шахрӣ фосилаи вакти давраи ниҳонӣ бо дараҷаи кофӣ аз 2-3 ҳафта то 1сол ва аз он зиёдтар давом мекунад. Аз ҳисоби гуногуни давомнокии вакти давраи ниҳонии беморӣ мавсими беморӣ аниқ таҳқиқ карда намешавад. Аз 13 нафари беморони мубтало ба дерматози антропонозӣ дар 4 нафарашон доназани гиреҳӣ, дар 6 нафар – ярагӣ ва дар 3 нафар бемории лейшманиози пӯсти туберкулоидӣ (металейшманиоз) ташхис гардид.

Пайдошавии донасории гиреҳии саҳти рангашон қабудчатоби сурҳ бо пулакчаҳои хурди зичи ба сатҳи пӯст ҷафс буда каме дар сатҳи пӯст муаллақ буданд. Андозаи онҳо аз 1 то 3 мм –ро дарбар мегирифт.

Лейшманомҳои ярагии гирда ё байзашакл бо канораҳои ковоки қаърашон суфтаи андозаашон аз 141 то 3 см, бо қабати муҳтавои зардчатор ё зарди хокистарранги аз он ҷудошуда, пӯшида шудааст. Дар атрофи яра варами борики илтиҳобӣ мушоҳида мешавад. Яраҳои асосӣ мулоим мебошанд. Ҳам доназани гиреҳӣ ва ҳам доназани ярагӣ дар ҳамаи беморон дар сатҳи кушодаи пӯст (рӯй, андомҳои болоӣ, кафи пой) ҷойгир буданд. Дар 3 нафар беморони мубталои лейшманиози шакли туберкулоидӣ дар сатҳи пӯст тӯдаи донасории гиреҳи хурди рангашон зарчатоби бур дар атроф ва дар болои ҳадشاҳо, ки андозаашон 1-2 мм. мебошад, мушоҳида гардид.

Ҳамин тавр, дар шароитҳои иқлими гарми Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамаи беморони ба дерматози шакли зоонозӣ мубтало гардида, яраҳои сершумор дар қисми кушодаи сатҳи пӯст мушоҳида гардида ва дар 32,2% - и беморон оризаҳо бо намуди лимфаденит ва лимфангит таҳқиқ гардид.

АДАБИЁТ

1. Баткаев Э.А. Лейшманиоз кожи. Вестник последипломного образования. 2008. -№4, - С.56-58.
2. Бюллетен ВОЗ. 2010
3. Исоева М.С., Курбонбекова П.К., Саидинова Т.О. Лейшманиоз. //Авчи Зухал. – 2018, - №3. – С. 48 - 54.
4. Понировский Е.Н., Чарыева Б.Ч. Особенности ландшафтного распределения лейшманиозов в Туркменистане.//Медицинская паразитология, паразитарные болезни. - 2010. - №4. – С.13-17.

КЛИНИЧЕСКОЕ ТЕЧЕНИЕ КОЖНОГО ЛЕЙШМАНИОЗА В УСЛОВИЯХ ЖАРКОГО КЛИМАТА

Исаева М. С., Курбонбекова П.К., Саидинова Т. О.

Кафедра дерматовенерологии и кафедра патологической физиологии
ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”

В статье представлены результаты клинического течения кожного лейшманиоза зоонозной формы у 100 больных, в возрасте 3-67 лет. Чаще болеют женщины 67 (67%), чем мужчин 33 (33%). у 87 (87%) диагностирована зоонозная (сельская) форма кожного лейшманиоза, клиника заболевания характеризовалась наличием язв преимущественно на открытых участках и у 32,2% больных наблюдались осложнения в

виде лимфангитов и лимфаденитов. Чаще болеют дети дошкольного и школьного возраста (55%) и домохозяйки (20%). У 6 из 13 больных городской формой кожного лейшманиоза также наблюдались язвенные лейшманомы, у 3-туберкулоидная форма болезни.

Ключевые слова. Лейшманиоз, зоонозная форма, лимфангит, лимфаденит, туберкулоидная форма.

CLINICAL COURSE OF SKIN LEISHMANIASIS IN HYPERTHERMIA CLIMATE

M.S.Isaeva, P.K. Kurbonbekova, T.O. Saidinova

Dermatovenerology department (head of the department MD K.M.Muhammadieva) and pathophysiology department (head of the department c.m.s., associate professor Z.M. Toshtemirova) of Avicenna TSMU

This article illustrate results of clinical course of skin leishmaniasis of zoonase form in 100 patients, in age 3-67 years. Females suffer from this fisease 67 (67%) more than males 33 (33%). In 87 (87%) are dragnosedzoonouse (country) from of skin leishmaniasis. Clinics of desease characterized by ulcer predominately on open area of skin and in 32,2% of patients are

acountered complication in lymphangitis and limphadenite form. Preschool and school age (55%) children and housewives (20%) suffer more offenly. In 6 from 13 patients of urbal from of skin laishmaniasiscountered ulcer leishmanioris, in 3-tuberculoid form of disease.

Key words: : leishmaniasis, zoonotic , lymphangitis, lymphadenitis, tuberculoid.

Курбонбекова Парвина Қамчибековна, дотсенти кафедраи патофизиологии МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», н.и.т., тел: 934210394.

Курбонбекова Парвина Камчибековна, доцент кафедры патофизиологии ГОУ «ТГМУ имени Абӯалӣ ибни Сино», к.м.н., тел: 934210394.

Kurbanbekova Parvina Kamchibekovna, associate professor of pathophysiology of Avicenna TSMU, tel: 934210394.

ЛОР

НОРАСОИИ КАЛТСИЙ ВА ФОСФОР ДАР КҮДАКОНИ ГИРИФТОРИ КАЧШАВИИ МИЁНДЕВОРИ БИНЙ

Назаров З.Х., Махмудназаров М.И., Шоев М.Д.

Кафедраи оториноларингология (мудири кафедра н.и.т., дотсент Махмудназаров М.И.) МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино».

Мухиммият. Номутаносибии калтсий ва фосфор, ки дар давраи барвақти күдакӣ ба вуқӯъ мепайвандад, ба рушду инкишофи ҷисмонӣ ва ақлонии тифл таъсир расонида, муолиҷаро талаб мекунад [3]. Шумораи зиёди асарҳои илмӣ ба ҳолати мубодилаи калтсий ва фосфор дар күдакони навзод ва навзодон, инчунин истифодаи метаболитҳои фаъоли витамини D дар пешгирии ихтиили мубодилаи фосфор ва калтсий дар күдакон баҳшида шудаанд. Аммо, дар ин асарҳо ҳолати мубодилаи калтсий ва фосфор дар асоси омӯзиши таркиби электролитҳо дар хун баҳо дода мешавад, ки дар давраи аввали пайдоиши ихтиоли мубодилаи фосфор ва калтсий ба қадри кофӣ иттилоъ намедиҳад [1,2].

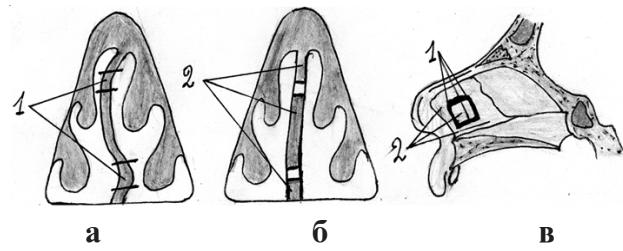
Омӯзиши шумораи зиёди адабиёте, ки ба проблемаи этиология ва тактикаи табобати қаҷшавии миёндевори бинӣ баҳшида шудааст, нишон дод, ки корҳои илмӣ, ки бевосита ба муносибати метаболизми калтсий-фосфор ва деформатсияи миёндевори бинӣ дар күдакон алоқаманданд, амалан ёфт намешаванд. Бо дарназардошти гуфтаҳои боло омӯзиши самти мазкур яке аз масъалаҳои мубрами соҳаи тандурустӣ ба шумор меравад.

Мақсади таҳқиқот. Муайян кардани миқдори калтсий ва фосфор дар таркиби бофтаи устухонии миёндевори бинӣ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Дар шароити шуъбаи күдаконаи бемориҳои гӯшу гулӯ ва бинии МД ММТ ҶТ «Шифобаҳш» дар давоми солҳои 2018-2020 аз ҷониби мо 38 күдак бо ташхиси қаҷшавии миёндевори бинӣ муюна ва ҷарроҳӣ карда шуд. Синну соли күдакон аз 8 то 12соларо ташкил дода, аз онҳо 16 нафар духтар ва 22 нафарашон писарон мебошанд. Вобаста аз концентратсияи калтсий ва фосфор дар таркиби хун

беморон ба ду гуруҳ ҷудо карда шуданд. Дар гуруҳи асосӣ 19 нафар бемор бо норасогии калтсий ва фосфор дар таркиби хун шомил шуда, дар гуруҳи муқоисавӣ бошад 19 нафар бемор бо миқдори муқарарии калтсий ва фосфор дар таркиби хун доҳил карда шуд. Ба ҳамаи беморон дар давраи пеш аз ҷарроҳӣ ва баъди амалиёти ҷарроҳӣ тадқиқоти эндоскопия ковокии бинӣ ва бинибалъум, рентгенографияи ҷавғҳои наздибинигӣ, тадқиқи ҳолати функционалии ковокии бинӣ гузаронида шуд. Инчунин, концентратсияи калтсий ва фосфор дар таркиби хун ва таркиби бофтаи устухонии миёндевори бинӣ, ки баъди амалиёти ҷарроҳӣ гирифта мешавад тадқиқ гардид.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо. Дар вакти риноскопияи пеш ва эндоскопия дар ҳамаи беморон намудҳои гуногуни қаҷшавии миёндевори бинӣ, варомӣ ва пурхуни назарраси пардаи луобии ковокии бинӣ, гипертрофияи садафаҳои поёнӣ ва мобайни бинӣ, инчунин, мавҷудияти ихроҷоти луобӣ дар роҳҳои бинӣ муайян карда шуд. Шикояти асосии ҳамаи муюнашавандагон душвории нафаскашӣ бо бинӣ мебошад.

Расми 1. Нақшай септум –ҷарроҳӣ бо усули Воячек (а, б - давраҳои бурриши сегментарӣ; в-давраи бурриши сиркулярии тағояк). 1- минтақаи бурриши тағояк; 2- қисматҳои нигоҳдоштшудаи миёндевори бинӣ.

Беморон инчунин ба ихроҷшавии луоб аз ковокии бинӣ, пастшавии ҳиссиёти шомма,

хурроккашӣ ҳангоми хоб, зуд мондашавӣ ҳангоми фаъолияти чисмонӣ низ шикоят намуданд. Амали ҷарроҳиро дар ковокии бинӣ вобаста ба намуди қашшавии миёндевори бинӣ муайян намуда, бурришҳои камосеб дар миёндевори бинӣ истифода карда шуд (Расми 1). Аломати асосӣ, ки нишондод барои муолиҷа, яъне душвории нафаскашӣ бо бинӣ буд, тавассути амалиёти ҷарроҳӣ дар ҳамаи беморон бартараф кар-

да шуд. Назорати минбаъдаи беморон нишон дод, ки барқарошавии шафаскашӣ бо бинӣ қаноатбахш мебошад.

Сатҳи метаболизми калтсий ва фосфор дар амалияни клиникӣ одатан аз рӯи концентратсияи он дар таркиби хун баҳо дода мешавад (ҷадвали 1). Дар меъёр миқдори умумии калтсий дар зардобаи хун худуди- 2,3–2,8 ва миқдори фосфори гайриорганикӣ бошад- 1,3–1,9 ммол/л. мебошад.

Ҷадвали 1. Концентратсияи калтсий ва фосфор дар хуни беморони тадқиқшаванда то табобат (ммол/л.).

Гурӯҳҳо	Концентратсияи элементҳо бо ммол/л.	
	калтсий	фосфор
Гуруҳи асосӣ	0,8±0,02	0,9±0,01
Гуруҳи назоратӣ	2,34±0,03	3,27±0,02

Аз рӯи натиҷа тадқиқоти озмоишӣ маълум гардиҳ, ки концентратсияи калтсий ва фосфор дар хуни беморони гуруҳи асосӣ нисбат ба беморони гуруҳи назоратӣ ниҳоят кам мебошад.

Дар шароити озмоишгоҳи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон миқдори калтсий ва фосфор дар таркиби бофтаи устухонии миёндевори бинӣ, ки баъди ҷарроҳӣ гирифта шудааст, санҷида шуд (Расми 2).

Расми 2. Устухонҳои миёндевори бинӣ баъди амали ҷарроҳӣ гирифташуда.

Маводи гирифташуда дар маҳлули дорои кислотаи нитроген ҳал карда шуд. Ин ҷараён дар шароити автоклавкунонӣ 1800°C зери фишори 14 атмосфера гузаронида шуд (автоклави аналитики микромавҷӣ МС-10 ширкати Volta, ш. Санкт- Петербург) расми 3-а.

Миқдори калтсий дар таркиби маҳлул бо усули фотометрикӣ дар дастгоҳи фотометрия PHLAPHO-4 (ширкати Carlcace Jena, Германия) бо истифодаи шӯлаи пропан-бутан-ҳаво муайян карда мешавад расми 3-б.

а

б

Расми 3. а) Автоклави аналитикии микромавҷӣ MC-10 ширкати Volta; б) дастгоҳи фотометрия PHLAPHO-4 ширкати Carlcace Jena.

Миқдори калтсий ва фосфор бо иловай маводҳои концентратсионӣ санҷида шуд. Натиҷа дар ҷадвалҳои 2 ва 3 пешниҳод шудааст.

Чуноне ки аз ҷадвал маълум аст, натиҷаи тадқиқи миқдори калтсий ва фосфор дар бофтаи устухонии миёндевори бинӣ нишон медиҳад, ки концентратсияи маводҳои минералӣ кам буда, дисбаланси мутаносибати калтсий ва фосфор дар беморони гуруҳи асосӣ ҷой дорад.

Вайроншавии баланси витаминҳо ва минералҳо дар организм яке аз сабабҳои асосии бадшавии ҳолати сиҳатии кӯдак мебошад. Ҳусусан ин ба кӯдакони сини то мактабӣ ва наврасон таълуқ дорад, чун ки норасогии витаминҳо ва макроэлементҳо (калтсий, фосфор) барои организми рушдкунанда зарур аст.

Чадвали 2. Миқдори калтсий ва фосфор дар таркиби бофтаи устухони миёндевори бинии bemoroni guruxi asosiy.

Концентратсия элементҳо бо %		
№	Калтсий (1,5-2,5%)	Фосфор (14-15,5%)
1	0,687	8,979
2	0,593	10,507
3	1,190	9,958
4	0,580	1,13
5	0,687	8,97
6	0,590	10,506
7	1,191	9,961
8	0,582	2,12
9	0,687	8,978
10	0,593	10,504
11	1,190	9,958
12	0,581	1,13
13	0,687	8,99
14	0,590	10,506
15	1,191	9,963
16	0,582	2,11
17	1,191	9,958
18	0,582	2,10
19	0,686	8,972

Дар байни омилҳое, ки дар ҷараёни пайдоиш ва инкишофи бофтаи устухонӣ, афзоиш ва ташаккули скелет таъ-

сири ҳалкунанда доранд, таъминоти кӯдак бо калтсий нақши муҳим мебозад.

Чадвали 3. Миқдори калтсий ва фосфор дар таркиби бофтаи устухони миёндевори бинии bemoroni guruxi назоратӣ.

Концентратсия элементҳо бо %		
№	Калтсий (1,5-2,5%)	Фосфор (14-15,5%)
1	1,650	11,471
2	1,570	13,450
3	2,420	12,328
4	1,540	14,657
5	2,650	10,471
6	1,571	13,450
7	2,420	11,328
8	1,543	14,657
9	2,687	9,979
10	2,593	10,507
11	1,190	11,958
12	0,580	13,13
13	2,687	15,97
14	1,592	10,506
15	1,191	12,961
16	2,582	12,12
17	1,191	10,961
18	1,582	12,12
19	2,687	13,979

Дар натиҷаи таҳқиқоти миқдори калтсий ва фосфор дар таркиби бофтаи устухонӣ дар bemoroni guruxi назоратӣ ин нишондодҳо дар худуди меъёр мебошанд. Вақтҳои охир муайян гашт, ки витамини D бо худ

гормоне дорад, ки дар танзими мубодилаи калтсий ва фосфор нақши муҳим мебозад. Бо дарназардошти ин, ба bemoroni guruxi asosiy маводҳои дорувории дорои калтсий D3 (карбонати калтсий 125 мг, вит D3 5мкг

(200МЕ)) 1т. 2 бор дар як рӯз муддати як моҳ ва глитсерофосфати калтсий 0,05-0,2 г 3 бор дар як рӯз муддати як моҳ таъин карда шуд.

Чадвали 4. Концентратсияи калтсий ва фосфор дар хуни беморони тадқиқшаванда баъд аз 15 рӯзи табобат (ммол/л.).

Гурӯҳҳо	Концентратсияи элементҳо бо ммол/л.	
	Калтсий	Фасфор
Гурӯҳи асосӣ	1,8± 0,03	1,4±0,01
Гурӯҳи назоратӣ	2,34 ± 0,03	2,27±0,02

Аз рӯи натиҷаҳои тадқиқотҳои озмоиши баъди 15 рӯзи табобат зиёдшавии миқдори калтсий ва фосфор дар хуни беморони гуруҳи асосӣ мушоҳида карда шуд.

Хулоса. Дар давраи афзоиши тифл норасогии миқдори калтсий ва фосфор яке аз

Инчунин, маводҳои хуроквории таркибашон аз минералҳо бойбуда тавсия карда шуд.

омилҳои гирифтторшавии қӯдакон ба қашшавии миёндевори бинӣ мебошад. Истифодаи маводҳои доруворӣ ва хуроквории дорои калтсий ва витамини D метавонад пайдоиши оқибатҳои номатлубро дар саломатии қӯдак пешгирӣ намояд.

Адабиёт

1. Махмудназаров М.И. Современные методы хирургического лечения деформаций носовой перегородки /Махмудназаров М.И., Туйдиев Ш.Ш. // Вестник Авиценны.- №4.- 2012.- С. 56-61.
2. Махмудназаров М.И. Хирургическая коррекция деформации носа и носовой перегородки. Душанбе: Ирфон-2016- 115 с.
3. Костылева М.Н. Профилактика дефицита кальция у детей / М.Н. Костылева // Вопросы современной педиатрии. - 2008. - Том 7. - № 5. – С.76-81.

ДЕФИЦИТ КАЛЬЦИЯ И ФОСФОРА У ДЕТЕЙ С ИСКРИВЛЕНИЕМ ПЕРЕГОРОДКИ НОСА

З.Х. Назаров, М.И. Махмудназаров, М.Д. Шоев

Кафедры оториноларингологии (зав. кафедра к.м.н., доцент Махмудназаров М.И.)
ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино».

Дисбаланс кальция и фосфора, возникающий в раннем детском возрасте, рассматривается как патологическое состояние, требующее коррекции, и как фактор, влияющий на рост и развитие ребенка. Научные работы непосредственно касающиеся взаимосвязи кальциево-фосфорного обмена и деформации перегородки носа в детском возрасте практически не встречаются. Цель исследования является определение содержание кальция и фосфора в составе костной ткани

перегородки носа. В период интенсивного роста недостаток содержание кальция и фосфора является одним из факторов, приводящих к деформации перегородки носа у детей. Применение препаратов, содержащих кальций и витамин D, с профилактической целью может предупредить развитие неблагоприятных последствий для здоровья детей.

Ключевые слова: деформация перегородки носа, септопластика, недостаток содержание кальция и фосфора

CALCIUM AND PHOSPHORUS DEFICIENCY IN CHILDREN WITH CURVED NOSE SEPARUM

Z.Kh. Nazarov, M.I. Makhmudnazarov, M.D. Shoev

Department of otorhinolaryngology (Head of the Department - Candidate of Medical Sciences, Dotsent Mamudnazarov M.I.) SEI "TSMU named after Abuali ibni Sino".

An imbalance of calcium and phosphorus that occurs in early childhood is considered as a pathological condition that requires correction and as a factor affecting the growth and development of a child. Scientific works directly related to the relationship of calcium-phosphorus metabolism and deformation of the nasal septum in childhood practically do not occur. The aim of the study is to determine the content of calcium and phosphorus in the composition of the bone tissue of the nasal

septum. During the period of intensive growth, the lack of calcium and phosphorus is one of the factors leading to deformation of the nasal septum in children. The use of preparations containing calcium and vitamin D for prophylactic purposes can prevent the development of adverse consequences for the health of children.

Key words: deformation of the nasal septum, septoplasty, lack of calcium and phosphorus

Махмудназаров Махмадамин Имомович- н.и.т., доцент мудири кафедраи оториноларингологии МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино» Тел.: (+992) 93-506-75-43, E-mail: mahmadamin@inbox.ru ORCID 0000-0003-2048-5597

Махмудназаров Махмадамин Имамович - к.м.н., доцент, зав. кафедрой оториноларингологии ГОУ ТГМУ им. Абуали ибни Сино, Тел.: (+992) 93-506-75-43, E-mail: mahmadamin@inbox.ru ORCID 0000-0003-2048-5597

Makhmudnazarov Mahmadamin Imamovich - candidate of medical sciences, associate professor, head of Department of Otorhinolaryngology, TSMU named after Abuali ibni Sino, Tel.: (+992) 93-506-75-43, E-mail: mahmadamin@inbox.ru ORCID 0000-0003-2048-5597

ОНКОЛОГИЯ

ТАЪСИРИ ҶАНБАИ СИННУСОЛӢ ВА СИНДРОМИ МЕТАБОЛИКӢ БА ЧАРАЁНИ САРАТОНИ ЭНДОМЕТРИЯ

Сайфутдинова М.Б.

Кафедраи онкология, ташхис ва муолиҷаи шуой, МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалий ибни Сино».

Муҳиммият. Саратони эндометрия (СЭ) дар соҳтори гирифткоршавӣ ба бемориҳои саратонии гинекологӣ дар Аврупо мақоми аввалро ишғол намуда, ба сифати саратони гадуди шир бошад, дар қатори «бемориҳои тамаддун» шомил аст ва ҳамасола дар Россия зиёда аз 16 ҳазор ҳодисаи нави СЭ ба қайд гирифта мешавад. 6,8% тамоми ҳодисаҳои номияҳои бадсифат дар байнӣ аҳолии занони Россия ба ҳиссаи СЭ рост меоянд, ки аз он танҳо теъдоди гирифткорони саратони гадуди шир аз СЭ бештар асту ҳалос [3, 9]. Номияи бадсифати узвҳои репродуктивӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба мақоми аввал ба ромада, 49,9%-ро ташкил медиҳад. Аз ин миён 4,3%-и он ба ҳиссаи СЭ рост омадаву солҳои охир 0,8% майл ба инкишофро дорад [7].

Гирифткоршавӣ ба СЭ дар фосилаи синни аз 40 то 59-сола якбора боло рафта, тақрибан 4 баробар меафзояд ва тадриҷан дар 60-64-солагӣ ба нуқтаи ниҳоии худ мерасад ва сипас ба таври назаррас қоҳиш меёбад. Тахлили R.J. Zaino ва ҳаммуал, дар мавриди 819 беморзани мубтало ба СЭ нишон дод, вобастагии зичи ҳатари нисбии фавт аз калонсолӣ муайян карда шуд. Ҳамин тавр, ҳатар дар 65-солагӣ се баробар ва дар 75 -солагӣ бошад, ба 4,7 маротиба рӯ ба афзоиш меорад [9,12]. Пиршавии организмо патологияи мухталифи соматикӣ ва ҳамчун натиҷаи индекси баланди коморбидӣ бошад, мавҷудияти 2 ва ё зиёда сидрому бемориҳо ҳамроҳӣ менамоянд [2, 6]. Дар натиҷа, 30% беморон амрози ҳатарноки ҳамроҳшуда доранд, ки барои муоинаи дуру дарози мутахассисони наздикиҳтисос ва рад кардани ҷарроҳӣ сабаб мегардад [4, 10].

СЭ-ро ба қатори омосҳои гормонӣ-вобастабуда шомил медонанд, зеро зимни ин категорияи беморон дар натиҷаи фаъолнокии баланди гипоталамус ихтилолоти системаҳои репродуктивӣ ва энергетикӣ мушоҳида мегар-

дад. Бо сабаби мазкур дар мавриди ин категорияи беморон бештар ҷарбандӣ, диабети қанд ва бемории фишорбаландиро дидан мумкин аст [1]. Тамоми маҷмӯи симптомҳои ишоратшударо синдроми метаболӣ (СМ) ном додаанд, ки дар мавриди 82,6 % беморони мубтало ба СЭ ба мушоҳида мерасад. Мавҷудияти СМ на танҳо ҳатари пайдоиши бемории мазкурро 2-3 баробар меафзояд, балки метавонад ба пайдошавии омосҳои аввалии сершумор - якҷояшавии СЭ бо саратони гадуди шир, рӯдаи гафс, тухмдонҳо мусоидат нағояд [5, 8]. Карсиномаи эндометрия мумкин аст дар эндометрияи мӯтадил, атрофӣ ва гиперплазишуда инкишоф ёбад ва он бо варианти патогенезии мухталиф алоқамандӣ дошта, аз синни ҷанба вобастагӣ дорад [1].

Ҳамин тавр, таҳқиқот ба омӯзиши омиљҳои пешгӯйиунанда таҳсис дода мешаваду ба ҷараёни клиникии СЭ таъсир мерасонад, бо дар назардошти афзоиши патологияи мазкур дар соҳтори бемориҳои саратонӣ дар миёни занҳо ниҳоят мубрам ва саривақтӣ ба ҳисоб меравад.

Мақсади таҳқиқот: омӯзиши синнусолии ҷанба ва мавҷудияти синдроми метаболӣ дар ҷараёни клиникии саратони эндометрия.

Мавод ва усуљҳои таҳқиқ. Асоси пажӯҳишро таҳлили маълумотҳои клиникии 144 беморзани мубтало ба саратони эндометрия ташкил менамояд, ки барои муоина ва муолиҷа дар МД «Маркази илмии саратоншиносии ҷумҳурияйӣ»-и ВТ ҲИА ҶТ дар давраи аз солҳои 206 то 2018 қарор доштанд. Синни занҳои бемор аз 30 то 80 солро ташкил медод. Ба мақсади тафсилоти синни ҷанба мо тамоми беморзанҳоро ба марҳила чудо намудем: I-марҳилаи репродуктивӣ, занҳои то 45 сола - 8 (5,6%) ҳодиса; II - марҳилаи синни климактерӣ (аз 46 то 55-солагӣ) - 38 (26,4%) нафар ва III-менопаузавӣ (аз 55 сола боло) - 98 (68%) бемор. Дар мавриди

тамоми муюнашудагон ташхис аз чиҳати морфологӣ тасдиқ ва омос мувофиқи навъи гистологӣ ба таври зерин тақсим карда шуд: аденоқарсинаомаи эндометриоидии дараҷаи тафриқашавиаш муҳталиф - 135 (93,8%) ҳодиса, равшанхӯҷайра – 6 (4,1%) ва саратони ғадути паҳнхӯҷайра бошад, 3 (2,1%) нафар.

Нақшай муюнаи беморони СЭ аз усулҳои стандартии саратонии умуниклиниқӣ (чамъоварии шикоятҳо, анамнеза, муюнаи ҷисмонӣ), абзорӣ (рентгенографияи узвҳои қафаси сина, ТУС-и узвҳои ковокии шикам, коси хурд ва фазои пасиахшо, ҳангоми зарурат ТМР-и узвҳои коси хурд) ва лаборатори (таҳлили умумии хун, пешоб, таҳқиқи биохимиявии хун бо муайян кардани сатҳи глюкоза ва холестерин)-и таҳқиқот иборат буд. Ҳисоб кардани индекса вазни бадан аз рӯйи формулаи Вrey ба амал оварда шуд: вазн (кг): қад (м)².

Натиҷаҳои таҳқиқ ва муҳокима. Ҳангоми муроҷиати занҳои бемор барои ёрии тиббӣ, воқеияте диққатҷалбқунанда аст, ки

занҳои синни репродуктивӣ одатан аз халалёбии даври ҳайз мувофиқи навъи менометроррагия, дардҳои сим-сими поёни шикам/камар, камхунӣ шикоят мебаранд. Аксаран, ҳангоми муюна дар муассисаҳои ғайрисоҳавӣ ба ин гурӯҳи занҳои бемор симтомҳои ноймиомаи интишорёфтai бачадон, адено-миоза ё гиперплазияи эндометрия ташхис гузошта, баъдан муолиҷаи ғормонӣ татбиқ ва бе он ки ташхис аз чиҳати морфологӣ тасдиқ гардад, аксаран ҷарроҳӣ ба амал оварда мешавад, ки ба оқибати беморӣ ва натиҷаи баъдинаи муолиҷа таъсири манғӣ мерасонад. Ҳолати аксро дар беморзанҳои синни нисбатан болотар мушоҳида кардан мумкин аст, ҳусусан дар занҳо, дар заминай менопаузай устувор, ки дар нисбати онҳо ҳатто як лаҳзаи хунолудшавӣ ё хунравии бачадон пайдо мешавад ва он барои марҳили мазкур патғномӣ ба ҳисоб рафта, сабаби эҳтиёт ва муюнаи нисбатан муфассалтар мегардад (ҷадвали 1).

Ҷадвали 1.- Басомади зоҳиршавии СЭ дар алоқамандӣ аз давраҳои синнусолӣ

Давраҳои синнусолӣ	Басомади зоҳиршавӣ	
	Ҳангоми муроҷиат бо шикоятҳои хоса зоҳиршуда (n=64)	Фаъолона зоҳиршуда (n=80)
	Мутлақ /%	Мутлақ /%
То 45- сола (репродуктивӣ) n=8	6 / 75%	2 / 35%
46 – 55- сола (менопаузавӣ) n=38	25 / 65,8%	13 / 34,2%
Аз 55- сола боло (климаксӣ) n=98	33 / 33,6%	65 / 66,3%

Бар пояи маълумотҳои ҳосилшуда аз 144 беморзан дар маҷмӯъ зимни 78 (66%) ҳодиса ташхис бештар дар марҳилаи менопауза ва климактерӣ гузошта шуд. Мувофиқан, ташхис гузоштани СЭ дар мавриди занҳои синни репродуктивӣ аҳамияти принсипиали дошта, дисменореяро ҳамроҳӣ менамояд, ки биоптат метавонад аксаран дар заминай гиперплазияи оҳандори эндометрия ва бетарошидани фраксионии ташхисии бачадон

бо таҳқиқи баъдинаи морфологӣ сабаби ҳатогӣ дар ташхис ва тактика гардад.

Таҳлили дараҷабандии тафриқашавии СЭ нишон дод, ки дар аксари беморони тамоми гурӯҳҳои синну сол бартарияти тафриқашавии мӯтадили омоси (G_2) дар мавриди 110 ҳодиса ба назар мерасад ва зимнан дар мавриди занҳои синни репродуктивӣ дараҷаи пасти тафриқашавӣ (G_3) мушоҳида нагардид (ҷадвали 2).

Ҷадвали 2.- Андозаи дараҷабандии тафриқашавии СЭ дар алоқамандӣ аз давраи синнусолӣ

Дараҷаи тафриқашавии СЭ	Синни беморони СЭ (n=144)					
	То 45 сола (n=8)		46-55 сола (n=38)		Аз 55 сола боло (n=98)	
	мутлақ	%	мутлақ	%	мутлақ	%
G1	6	75%	3	7,9%	5	5,1%
G2	2	35%	30	79,0%	78	79,6%
G3	-	-	5	13,1%	15	15,3%

Аммо тавре аз چадвал аён аст, бо боло рафтаны синну сол төйдөдү шаклхой дараачаи тафиқашавиашон баланди саратони танаи ба-чадон кохиш хүрда, адади дараачаи тафиқашавиашон паст (G_3) рү ба афзоиш меорад. Хамаро сабаб ин аст, ки бо гузашти синну сол эндометрия ба тағыйирот дучор мегардаду аллакай неопазма на дар заминаи гиперплази-шуда, ки барои давраи репродуктивӣ хос аст,

балки дар заминаи атрофишуда ё омехта ин-кишиоф меёбад ва дараачаи тафиқашавио ва-риантҳои патогенезиро муайян мекунад.

Тибқи маълумотҳои мо, СЭ-и марҳилаи IA дар тамоми гурӯҳҳои синусолӣ афзалият дошт, вале бо афзудани син майл ба аф-зудани вазни қиёсии марҳилаҳои нисбатан паҳншудаи беморӣ ба мушоҳида мерасад (чадвали 3).

Чадвали 3.- Тақсимоти беморони гирифтори СЭ мувофиқи марҳилаҳо вобаста ба син

Марҳила	Синни беморони СЭ (n=144)					
	To 45 сола (n=8)		46-55 сола (n=38)		Az 55 сола боло (n=98)	
	мутлақ	%	мутлақ	%	Мутлақ	%
IA	7	87,5%	23	60,5%	32	32,6%
IB	1	12,5%	7	18,4%	27	27,7%
IC	-	-	4	10,5%	15	15,3%
IIA	-	-	2	5,2%	10	10,2%
IIB	-	-	1	2,7%	4	4,1%
IIIА	-	-	1	2,7%	2	2%
IIIВ	-	-	-	-	2	2%
IIIС	-	-	-	-	4	4,1%
IVA	-	-	-	-	2	2%
IVB	-	-	-	-	-	-

Омӯхтани умқи олоиши омос нишон дод, ки ба раванд ҷалб шудани 2/3 миометрия дар мавриди 97 (67,3%) беморзанҳо, зиёда аз 2/3 бошад, зимни 47 (32,7%) нафар занҳои бемор мушоҳида гардид. Қиматҳои мазкур бо маълумотҳои муҳаққиқони ватаниву хориҷӣ бобати ошкор кардани СЭ дар аксари ҳолатҳо дар марҳилаи раванди мавзеъ-гирифта мувофиқат менамояд. Замоне ки омос танҳо дар доҳили бачадон ҷойгир шудааст, албаттаги пешгӯйи мусбати саратонӣ

дорад.

Маълум аст, ки СЭ-ро бештар СМ ҳамроҳӣ менамояд, иборат аст аз диабети қанд, бемории фишорбаландӣ ва ҷарб-бандӣ ва ин далел зимни таҳқиқоти мо тасдиқи худро пайдо намуд. Аз 144 зани бемори мубтало ба СЭ СМ дар якҷояшавиҳои муҳталиф ҳангоми 124 (86,1%) ҳодиса ва аз ин төйдод зимни 122 нафар дар давраи кли-максӣ ва мунопауза муқаррар гардид (чадвали 4).

Чадвали 4.- Вариантҳои якҷояи синдроми метаболӣ дар беморони мубтало ба СЭ вобаста аз син

Синдроми метаболӣ n=124	Синну соли беморони СЭ (n=144)					
	To 45 сола (n=2)		46-55 сола (n=28)		Az 55 сола боло (n=94)	
	мутлақ	%	мутлақ	%	мутлақ	%
Диабети қанд (навъи II) + бемории фишорбаландӣ	-	-	8	28,5%	28	29,8%
Бемории фишорбаландӣ + ҷарб-бандӣ	-	-	10	35,8%	14	14,9%
Ҷарб-бандӣ + диабети қанд (навъи II)	2	100%	6	21,4%	17	18,1%
Ҷарб-бандӣ + диабети қанд (навъи II) + бемории фишорбаландӣ	-	-	4	14,3%	35	37,2%

Барои муайян кардани дараҷаи зиёдии вазни бадан мо ИВБ-ро ҳисоб кардем, ки

дар доираи аз 19 то 45 тағыйир ёфта, ба ҳисоби миёна $34,9 \pm 1,2 \text{ кг}/\text{м}^2$ -ро ташкил дод. Бо

дарназардошти он ки чарбандии марказӣ (абдоминалӣ) меъёри ҳатмии СМ ба шумор мераад, чен кардани даври шикам ба амал оварда шуд. Мувофиқи тавсияҳои IDF (International Diabetes Federation) [11] даври камари занҳо бояд аз 94 см зиёд набошад. Нишондиҳандай мазкур зимни пажӯхиши мо аз 74 то 115 см-ро ташкил дод, ки ба ҳисоби миёна $96,4 \pm 2,1$ см.-ро ташкил мекунад. Сатҳи миёнаи глюкоза дар хуни онҳое, ки ба СЭ мубталоянд, 8,1 ммол/л-ро ташкил намуд, аз ин төъдод 62,3% тӯли солиёни дароз таҳти назорати эндокринолог қарор доранд ва дар мавриди 37,7% нафар диабети қанди навъи II бори аввал ташхис карда шуд.

Ташхиси бемории фишорбаландиро кардиолог дар асоси меъёрҳои мувофиқ ва усуљҳои муоинаи инструменталӣ мушаххас намуд. Гиперхолестеринемия зимни 86 зани бемор муқаррар гардид, ки қимати миёнаи он $5,6 \pm 1,8$ ммол/л-ро ташкил дод. СЭ дар заманаи синдроми метаболӣ мушкилоти мураккаби тиббӣ-ичтимоӣ маҳсуб меёбад, зоро бо ҳатари зиёди ориза ва ичрои нопурраи муолиҷаи стандартиро бо назардошти

вазниншавии сомтиқӣ/коморбиднокӣ ва муваққатӣ, ки ба ислоҳи он сарф мешавад, ҳамбастагӣ дорад. Дар анамнез мавҷуд будани СМ, ҳамчун натиҷаи ихтилолоти мубодилаи эндокринӣ аз паси худ тазиики реактивнокии иммунологии организмо аз ҳисоби тағйиротҳо дар статуси ретсептори реаксияи нисбатан мусоид ба ғормондармонӣ дар пай дорад, ки ҳатари оқибатҳои номусоидро дар мавриди беморони мубтало ба СЭ хеле меафзояд.

Хулоса, барои муайян кардани пешгӯии эҳтимолии СЭ ичрои арзёбии маҷмӯии та моми омилҳои пешгӯйикунанда зарур аст. Натиҷаи таҳлили маълумотҳои ҳосилшуда ошкор намудани вобастагии мустақими симптоматикаи клиникӣ, марҳиланокӣ ва дараҷаи тафриқашавии омосро вобаста аз марҳилаи синнусолӣ, инчунин таъсири синдроми метаболиро ба инкишофи СЭ имконпазир мегардонад. Омӯзиши муфассали минбаъдаи омилҳои пешгӯйикунанда барои таҳия намудани тавсияҳои клиникии нав ва мукаммал кардани онҳо мувофиқи муроҷбай ин доираи мураккаби беморон шароит фароҳам меорад.

АДАБИЁТ

1. Вельшер Л.З., Поляков Б.И., Петерсон С.Б. Клиническая онкология: избранные лекции. - М.: ГЭОТАР-Медиа. - 2014.- С. 374-385.
2. Гавриш Ю.Е., Берлев И.В., Артемьева А.С. Рак тела матки у женщин старшего возраста: в чём особенности?//Опухоли женской репродуктивной системы. – 2017. - Т.13. - С. 56 – 60.
3. Давыдов М.И., Ганцев К.Ш. Онкология: учебник. - М.: ГЭОТАР-Медиа. - 2010. - С. 842 –843.
4. Каприн А.Д., Старинский В.В., Петрова Г.М. Злокачественные новообразования в России в 2015 году (заболеваемость и смертность). - М.: МНИОИ П.А.Герцена. - 2017. - 250 с.
5. Лактионов К.П., Николаенко Л.О., Беришвили А.И. Метаболический синдром и рак органов репродуктивной системы (обзор литературы)//Опухоли женской репродуктивной системы. - 2014. -№2.- С.56 – 58.
6. Нечушкина В.М., Морхов К.Ю., Кузнецов В.В. Комбинированное лечение рака тела матки ранних стадий //Сиб.онкол.журн. - 2013. - №3. - С. 70 -74.
7. Умарова С.Г., Зикиряходжаев Д.З., Каримова Ф.Н., Мирзоева Д.С. Эпидемиология злокачественных новообразований органов репродуктивной системы в Республике Таджикистан // Опухоли женской репродуктивной системы. - 2012.- №1.- С. 24-27.
8. Чернышова А.Л.и др.Патогенетическое обоснование необходимости коррекции метаболического синдрома у больных с гиперпластическими процессами и раком эндометрия// Рос.биотер.журн. - 2013.- №1.- С. 3-10.

9. Чиссов В.И., Давыдов М.И. Онкология. Национальное руководство. - М.: ГЭОТАР-Медиа. - 2017.- С. 497- 511.
10. AmantF. et.al.Cancerofthecirpusuteri //Int.J.Gynaecol.Obstet. - 2015. -Vol. 131. -P. 96-104.
11. Furukawa S., FujitaT. Late breaking clinical trials//Abstract of the 65th Scientific Sessions of the American Diabetes Association. 2005. SanDiego, California, USA.A. 163.
12. Zaino R.J., KurmanR.J., DianaK.L. Pathologic models of predict outcome for women with endometrial adenocarcinoma: the importance of the distinction between surgical stage: a Gynecologic Oncology Group study// Cancer. -1996. - Vol. 77. - P. 1115 - 1121.

ВЛИЯНИЕ ВОЗРАСТНОГО АСПЕКТА И МЕТАБОЛИЧЕСКОГО СИНДРОМА НА КЛИНИЧЕСКОЕ ТЕЧЕНИЕ РАКА ЭНДОМЕТРИЯ

Сайфутдинова М.Б..

Кафедра онкологии и лучевой диагностики, ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино»

Цель исследования. Изучение влияния возрастного аспекта и наличия метаболического синдрома на клиническое течение рака эндометрия.

Материал и методы исследования. У 144 больных раком эндометрия, находившихся на обследовании и лечении в Государственном учреждении «Республиканский онкологический научный центр» МЗ СЗН РТ в период с 2016 по 2018 г.г., изучены некоторые аспекты клинического течения рака эндометрия в зависимости от возраста и наличия метаболического синдрома.

Результаты. Распределение пациенток на 3 возрастные категории: репродуктивный, климактерический и менопаузальный позволил выявить прямую зависимость клинического проявления рака эндометрия в зависимости от возрастного аспекта. Так, рака эндометрия у женщин репродуктивного возраста часто протекает на фоне железистой гиперплазии эндометрия и без фракционного диагностического выскабливания матки с последующим морфологическим исследованием биоптата может привести к диагностическим и тактическим ошибкам. По мере увеличения возраста, уменьшается количе-

ство высокодифференцированных форм рака тела матки и растет число менее дифференцированных, а также намечается тенденция к возрастанию удельного веса более распространённых стадий заболевания. Рак эндометрия в преобладающем большинстве случаев за счёт патогномоничных симптомов в большинстве случаев диагностирован на стадии локализованного процесса – 67,3% наблюдений. Наличие метаболического синдрома сопряжено с высоким риском осложнений, неполным выполнением стандарта лечения ввиду соматической отягощенности и временем, затраченным на его коррекцию.

Заключение. Для определения вероятного прогноза рака эндометрия необходимо проведение комплексной оценки всех прогностических факторов, среди которых наиболее значимыми являются: возраст, стадия заболевания, степень дифференцировки опухоли и наличие метаболического синдрома.

Ключевые слова: рак эндометрия, клиническое течение, возраст, метаболический синдром

THE INFLUENCE OF AGE ASPECT AND METABOLIC SYNDROME ON THE CLINICAL COURSE OF ENDOMETRIAL CANCER

Saifutdinova M.B.

Purpose of research. To study the influence of the age aspect and the presence of metabolic syndrome on the clinical course of endometrial cancer.

Material and methods of research. Some aspects of the clinical course of endometrial cancer depending on the age and the presence

of metabolic syndrome were studied in 144 patients with endometrial cancer who were examined and treated at the state establishment «Republican oncological scientific center» of Ministry of health and social protection of population of Republic of Tajikistan from 2016 to 2018.

Results. The distribution of patients into 3 age categories: reproductive, menopausal and menopausal revealed a direct dependence of the clinical manifestations of endometrial cancer depending on the age aspect. Thus, endometrial cancer in women of reproductive age often occurs against the background of glandular endometrial hyperplasia and without fractional diagnostic curettage of the uterus with subsequent morphological examination of the biopsy can lead to diagnostic and tactical errors. As the age increases, the number of highly differentiated forms of cancer of the body of

the uterus decreases and the number of less differentiated ones increases, and there is a tendency to increase the proportion of more common stages of the disease. Endometrial cancer in the vast majority of cases due to pathognomonic symptoms in most cases was diagnosed at the stage of localized process – 67.3% of observations. The presence of metabolic syndrome is associated with a high risk of complications, incomplete implementation of the standard of treatment due to somatic burden and the time spent on its correction.

Conclusion. To determine the probable prognosis of endometrial cancer, it is necessary to conduct a comprehensive assessment of all prognostic factors, among which the most significant are: age, stage of the disease, the degree of differentiation of the tumor and the presence of metabolic syndrome.

Сайфутдинова М. Б. –н.и.т., табиб-радиологи МД Маркази чумхуриявии илмий онкологияи ВТ ва ҲИА ҶТ, асистенти кафедраи онкология ва ташхиси шуой, +992 918 66 52 61; e-mail:detochka1984@bk.ru

Сайфутдинова М. Б. – к.м.н., врач – радиолог ГУ Республиканский онкологический научный центр Министерства здравоохранения и социальной защиты населения РТ, асистент кафедры Онкологии и лучевой диагностики, +992 918 66 52 61; e-mail:detochka1984@bk.ru

Saifutdinova M.B. State Establishment «Republican oncological scientific center» of Ministry of health and social protection of population of Republic of Tajikistan. +992 918 66 52 61; e-mail:detochka1984@bk.ru

ОФТАЛМОЛОГИЯ

ИСТИФОДАИ ҶАРРОҲИИ СИКЛОДЕСТРУКТИВИИ НАМУДҲОИ ГУНОГУНИ ГЛАУКОМА

Фуркатзод Ф., Каримзода Х. Ҕ., Маҳмадзода Ш.Қ.

Кафедраи офтальмологияи (мудири кафедра н.и.т., дотсент Маҳмадов Ш.Қ.)-и
МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино».

Муҳиммият. Баъзе бемороне, ки гирифтори глаукома ҳастанд ва дар онҳо бемориҳои ҳамроҳшуда, ба монанди протесесҳои фаъоли илтиҳобӣ, афаксия, болиштақи филтратсионии бетаъсир ва глаукомаи неоваскулярий ба назар мерасанд, метавонанд, ки табобати стандартии тиббӣ ва ҷарроҳиро дарк қунанд [1,2,3]. Аз соли 1933 сар карда, сиклодеструксия ҳамчун варианти табобат барои паст кардани фишори дохили ҷашми беморон ва суст шудани пешравии глаукома пешниҳод карда шудааст [2,4,5]. Мақсади облетсияи силмарӣ-ба таври интиҳобӣ вайрон кардани эпителияҳои силиарии бадан, кам кардан, аммо бартраф накардани секретсияи обӣ [6] буд. Кам шудани секретсияи обӣ фишори дохили-ҷашмӣ (ФДЧ) ва пешравии глаукомаро суст мекунад [2].

Аввалин иттилоот дар бораи ҷарроҳӣ, ки деструксияи локалии ҷисми симарӣ бо мақсади кам кардани маҳсулоти рутубати дохили ҷашм ва бо ҳамин кам кардани фишори ҷашм дар солҳои 1920-1922 пайдо шудаанд. Дар соли 1933 Weve H. барои облетсияи селективии ҷазирағаҳои силиарӣ бори нахуст ҷараёни тағийирёбандай басомадаш баланд ва шиддати бузургро истифода намуд. Баъдан дар соли 1936 Vogt A. ин усулро такмил додааст [29, 27]. Аммо ин усул якчанд еамбудӣ дошт, ба монандӣ: мушкил будани ҷараёни электрикӣ, натиҷаҳои пешбинишаванда, гифема, гемофталм, хороидӣ, гиптония бо хатари субстрофияи қурраи ҷашм. [14, 29]. Дар соли 1957 дар Иттиҳоди Шӯравӣ ба истифодабарии диатермокоагулятсияи скlera дар модификатсияи Архангелский В.Н. оғоз карда шуд [12]. Коагулятсия кам кардани хунтаъминшавии ҷазирағаҳои силигарӣ пешбинӣ шудааст ва деструксияи асаббоғти ҷисми силиариро ба вучуд овар-

дааст. Дар байни оризаҳо иродосиклит, хунравӣ дар ҷисми шишамонанд, некрози склерабаҳисоб мераванд [12,14].

Натиҷаҳои таҳқиқотҳои эксперименталӣ барои истифодаи клиники криодеструксивӣ ҳизмат мекунанд. Муаллиф дар соли 1950 қайд кардааст, ки таҳаммулпазирии хуби ҷарроҳии беморон, набудани оризаҳои вазнин, ба ҷуз ирити сабук дар давраи барвақти бъядҷарроҳӣ баъди криопексия ба мушиҳида мерасад. Аммо ФДЧ танҳо дар 16 нафар аз 21 бемор компенсатсия шудааст [11]. Дар солҳои минбаъда усули криодеструксия ба таври эксперименталӣ ва клиникӣ аз тарафи муаллифони гуногун омӯхта шудааст [1,17,19,30].

De-Roeth дар соли 1966, натиҷаҳои эксперименталӣ ва клиникӣ ҷамъbast намуда, бартарии усули криогенӣ аз диатермокоагулятсия таъқид кардааст.

Марҳилаи дигари такмил додани усули криогенӣ таҳқиқоте буд, ки ба оптимизасияи технология бо интиҳоби асосноки режими ҳарорат ва экспозитсия равона карда шудааст [29,38]. Дар баъзе ҳолатҳо гипотологияи устувор бо инкишофи минбаъдаи субстрафиеву фтизиси қурраи ҷашм ошкор карда шуд [17, 27,46,53,54,66,67].

Аввалин фотокоагулятсия дар соҳаи ҷисми симарӣ ва ҷазирағаҳои симарӣ бо ёрии манбаи сунъии равшаний аз тарафи WeeKers R. дар соли 1962 истифода шуд. Аммо ин усул ба тибби амалӣ ба таври ва-сеъ мавриди истифода қарор дода шуданд, зеро оризаҳои вазнин ва дозагирии мураккаб дошт [25]. Ба ивази манбаъҳои криогенӣ усулҳои лазерии таъсиррасонӣ омадаанд, ки имкониятҳои нави табобати беморон бо глаукомаи дардноки терминалиро ба вучуд оварданд [25, 63,75,76,80,81]. Ин протесс бо паст шудани перфузияи рагӣ ва рагҳои си-

лиарӣ дар давраи пас аз ҷарроҳӣ анҷом ёфт, ки ин ба атрофияи возеҳи ҷазираҷаи селиарӣ дар ҷараёни 4-8 ҳафта байди ҷарроҳӣ оварда мерасонад [34-36,39,56,81-81]. Дар соли 1969 Smith R. and Stein M. бори аввал аз имкониятҳои истифодаи лазери рубинӣ ва неодӣ барои сиклодеструксия иттилоъ доданд[29]. Сиклофотокоагулятсияи лазерӣ ҳудро ҳамчун дастамали сода ва нисбатан дозагирияш беҳтар нишон дод [25,26,52]. Beckham etal. Дар соли 1972 ба сифати усули сиклодеструксия энергияи лазери ёқутӣ (рубинӣ)-ро истифода намуданд, байдан (соли 1973) онро бо эренгияи IVd:YAG-лазер иваз карданд[17,18]. Муаллифон хуб таҳаммул кардани нурафкани лазериро ва имконпазии ҳосил намудани таъсири гипотензивии ҷарроҳиро таъкид намуданд [19,20,25,28]. Бо татбиқ намудани усулҳои

лазерии табобат дар табобати беморони мубтало ба глаукомаи терминалӣ имкониятҳои нав зухур карданд.

Сиклофотокоагулятсияи эндоскопӣ усули нав аст, ки дар соли 1990 аз тарафи Sheoda M.B. et al ва Uram M. Татбиқ шуда, коагулятсияи эндоскопии селективии ҷазираҷаҳои силиариро бо эндолазери диодӣ бо визуализатсияи бевоситаи протсесс иҷро кардааст.

Дар маҷмӯъ самаранокии сиклодеструксияи эндоскопӣ, мувоғиқи маълумотҳои муаллифон аз 17 то 82% [25,27,29,43,8]-ро ташкил додаст. Дар айни замон онҳо гемофталм, гиптония, ҷудо шудани пардаи рагҳо, баланд шудани фишори доҳили ҷашм дар давраи барвакти пас аз ҷарроҳӣ, гифема ва ҳатто фтизиси ҷашм муҳим ба назар мерасанд.

Адабиёт

1. Абрамов В.Г., Артамонов В.П. Применение холода в офтальмологии. Ярославль, - 1973. – С.152.
2. Абрамова Т.В., Епифанова Н.В., Возженникова С.В. Терминальная болящая глаукома: органосохранная операция или энуклеация? // Сборник научных статей 10 международного конгресса «Глаукома: теории, тенденции, технологии» НРТ клуб Россия. – Москва. – 2012. С.3-4.
3. Азнабаев Б.М. Микроэндоскопическая хирургия глаукомы и катаракты // Автореф. дис. ...д-ра мед.наук. - М., 2000. – С. 45.
4. Азнабаев Б.М., Кригер Г.С., Киндралеева С.Р. Отдалённые результаты эндоскопической циклолазеркоагуляции. // 7й съезд офтальмологов России. Тезисы. Докл. – М.2000. ч.1. – С. 93.
5. Азнабаев Б.М., Кидралеева С.Р., Кригер Г.С. Особенности гемодинамических нарушений у больных терминальной глаукомой // Научнопрактическая конференция «Глаукома на рубеже тысячелетий: итоги и перспективы». Материалы. – Москва, 1999. – С. 62-63.
6. Азнабаев Б.М., Кригер Г.С., Соломатникова С.П., Аверцев Г.Н. Показатели ультразвуковой допплерографии у больных, оперированных методом эндоскопической циклолазеркоагуляции // Актуальные проблемы офтальмологии. Уфа, 1999. –С. 165-170.
7. Акопов Е. Л., Нефедова Д. М. Сосудистые факторы риска развития первичной открытоугольной глаукомы // Клиническая офтальмология. Москва, - 2008. Т. 9, № 2. - С. 68-69.
8. Алексеев В.В., Страхов В.В., Корчагин Н.В., Лавлинский С.Н. Патогенетические аспекты снижения объемного кровотока при первичной открытоугольной глаукоме. // Материалы VII Международной конференции «Глаукома: теории, тенденции, технологии». Москва, 2009. – С.19-25.
9. Алигаджиева Л.Г., Гафурова Л.Г., Мусаева М.С., Маккаева С.М. Циклоанемизация как метод лечения терминальной болящей глаукомы. // Сборник научных статей 10 международного конгресса «Глаукома: теории, тенденции, технологии» НРТ клуб Россия. Москва. – 2012. С.24-26. 104
10. Артомонов В.П. Особенности реактивной гипертонии после локальной гипотермии цилиарного тела. // Вопросы глаукомы. – Куйбышев. -1969г. – С. 53-56.

11. Артомонов В.П. Циклокриотерапия в лечении глаукомы. // Труды Куйбышевского мед.института. – Куйбышев. 1969. – т.55. – С.131-134.
- 12.Архангельский В.Н. Электрохирургическое лечение глаукомы // Вестник офтальмологии. – 1957. – № 2. – С. 15.
13. Бабушкин А.Э., Оренбуркина О.И. Применение ультразвуковой допплерографии у больных с глаукомой // Журнал «Фундаментальные исследования». – 2008. № 2. – С. 44-45.
- 14.Бабушкин А.Э., Оренбургкина О.И., Матюхина Е.Н. с соавт. Первичная инвалидность вследствие глаукомы в Республике Башкортостан за 2009 год. // Научно-практическая конференция по офтальмохирургии с международным участием «Восток-Запад»: Сб. труд. – Уфа. – 2011. – С. 165-166.
15. Бакунина Н.А. Комбинированное хирургическое лечение некоторых форм рефрактерной глаукомы. // Комбинированное хирургическое лечение некоторых форм рефрактерной глаукомы. Дис... канд. мед.наук. М. – 2006г. – С.16-47.
16. Балашевич. Л.И., Гацу М.В., Измайлова А.С., Качанов А.Б. Лазерное лечение глаукомы // Учебное пособие. – Спб., – 2004. – С.55
17. Балкар Ш.О. Дифференцированный подход к выбору вида лазерной трабекулопластики в зависимости от анатомо-топографических особенностей иридоцилиарной системы глаза при открытоугольной глаукоме. // Автореферат диссертации канд.мед.наук. – М., – 2009. – С.4-22, 22- 37.
18. Бикбов М.М., Суркова В.К., Хуснутдинов И.И. Чайка О.В.Оренбургкина О.И., Джамантаева Ш.Д. Результаты применения дренажа Ahmed при рефрактерной глаукоме. // РМЖ. – М. - 2013 Том 22, №3 - С. 98-100.
19. Бойко Э.В., Шишкун М.М., Березин Ю.Д. Диодный лазер в офтальмологической операционной// Вмед. Акад. Спб– 2000. – С. 1-17.
- 20.Бойко Э.В., Куликов А.Н., Скворцов В.Ю. «Лазерная циклодеструкция: термотерапия или коагуляция» // Сборник трудов 12-й всероссийской школы офтальмолога. –2013. Москва. –С. 45-55.
- 21.Бойко Э.В., Куликов А.Н., Скворцов В.Ю. «Сравнительная оценка диодлазерной термотерапии и лазеркоагуляции как методов циклодеструкции (экспериментальное исследование) // Практическая медицина. Офтальмология. – 2012 г. – Казань. –Том 1. –С. 175-179.
22. Большунов А.В., Ильина Т.С., Полева Р.П. Лазерное лечение резистентных форм глаукомы. // Актуальные проблемы офтальмологии. – Тезисы докладов юбилейного симпозиума. – 2003. С. 215-219.
- 23.Борн Р.А. Глаукома – вторая по распространенности причина слепоты в мире // EuroTimes: Рос.изд. – 2006. – № 10. – С. 19.
- 24.Влазнева И.Н., Мачехин В.А., Колесников В.П.Изучение состояния гемодинамики глаза методом цветной ультразвуковой допплерографии при комбинированном лечении глаукомы // Практическая медицина. Офтальмология. – 2012. –Том 1. – С.34-37.
- 25.Tan AM, Chockalingam M, Aquino MC, Lim ZIL, See JLS, Chew PT. Micropulse transscleral diode laser cyclophotocoagulation in the treatment of refractory glaucoma. Clin Exp Ophthalmol. 2010;38:266–272. [PubMed] [Google Scholar]
- 26.Lai JS, Tham CC, Chan JC, Lam DS. Diode laser transscleral cyclophotocoagulation as primary surgical treatment for medically uncontrolled chronic angle closure glaucoma: Long-term clinical outcomes. J Glaucoma. 2005;14:114–119. [PubMed] [Google Scholar]
- 27.Волков В. В., Качанов А. Б. Транссклеральнаядиодмикролазернаяциклофотокоагуляция леченияосложненныхформглаукомы // 6 съезд офтальмологовРоссии: Тез.докл. –Москва: Б.и., – 1994. –С. 215
- 28Волков В.В. Глаукома открытоугольная // – М.: МИА, 2008. – 352с.
- 29.Frezzotti P, Mittica V, Martone G, Motolese I, Lomurno L, Peruzzi S, et al. Longterm follow-up of diode laser transscleral cyclophotocoagulation in the treatment of refractory glaucoma. Acta Ophthalmol. 2010;88:150–155. [PubMed] [Google Scholar]
30. Гаврилова Т.В., Мухамадаева С.Н. Эффективность применения транссклеральной диодной циклофотокоагуляции в лечении больных с 106 терминальной болящей глаукомой. // Сборник статей 12-й всероссийской школы офтальмолога. Москва., –2012 г. – С. 59-61.

ПРИМЕНЕНИЕ ЦИКЛОДЕСТРУКТИВНОЙ ХИРУРГИИ ПРИ РАЗЛИЧНЫХ ВИДАХ ГЛАУКОМЫ

Фуркатзод Ф., Карим-заде Х.Дж., Махмадзода Ш.К.

Кафедра офтальмологии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино»

Резюме. Все хирургические вмешательства (ХВ) при глаукоме можно разделить на две группы: а) ХВ, направленные на увеличение оттока внутриглазной жидкости, так называемые fistulizing operations; б) ХВ, которые снижают продукцию внутриглазной жидкости. К операциям по улучшению оттока внутриглазной жидкости относят: синусотрабекулэктомию, иридотомию, гониотомию, трабекулотомию, лазерную трабекулоэпистомию и т.д., которые имеют большой успех при большинстве типах глаукомы и являются процедурами выбора, если требуется операция. Однако, при некоторых видах глаукомы, в частности: вторичная глаукома, неоваскулярная глаукома, глаукома при афакии, посттравматическая глаукома,uveальная глаукома операция, направленная на улучшение оттока, мало эф-

ективна. При таких обстоятельствах, когда операция по улучшению оттока не увенчалась успехом, или противопоказана, операции, направленные на снижение продукции внутриглазной жидкости, считаются хорошей альтернативой. К последним относят, главным образом циклодеструктивные вмешательства. Целью данной работы является обзор литературы по циклодеструктивной хирургии, а также рассмотрение нового подхода к циклодеструктивной хирургии: транссклеральная диодлазерная циклофотокоагуляция, которая проводится в глазном отделении ГУ НЦМ РТ «Шифобахш».

Ключевые слова: Глаукома, гониоскопия, диатермогоагуляция, криопексия, фотокоагуляция, внутриглазное давление, синусотрабекулэктомия, гониотомия, внутриглазная жидкость, цилиарное тело, атрофия.

APPLICATION OF CYCLODESTRUCTIVE SURGERY IN DIFFERENT TYPES OF GLAUCOMA

Furkatzod F., Karim-zade H.J., Mahmadzoda Sh.K.

Department of Ophthalmology TSMU named after Abuali ibni Sino

Summary. All surgical interventions (SI) for glaucoma can be divided into two groups: a) SI, aimed at increasing the outflow of intraocular fluid, the so-called fistulizing operations; b) SI, which reduce the production of intraocular fluid. Operations to improve the outflow of intraocular fluid include: sinusotrabeculectomy, iridotomy, goniotomy, trabeculotomy, laser trabeculoplasty, etc., which have great success in most types of glaucoma. However, in some types of glaucoma, in particular: secondary glaucoma, neovascular glaucoma, glaucoma in aphakia, post-traumatic glaucoma, uveal glaucoma,

surgery aimed at improving outflow is not very effective. In such circumstances, when surgery to improve outflow has not been successful or is contraindicated, surgery to reduce intraocular fluid production is considered a good alternative. The latter include mainly cyclodestructive interventions. The purpose of this work is to review the literature on cyclodestructive surgery, as well as to consider a new approach to cyclodestructive surgery: transscleral diode laser cyclophotocoagulation, which is performed in the Eye department of the NMC of the Republic of Tajikistan - "Shifobakhsh".

ПЕДИАТРИЯ

ТАВСИФИ ОСЕБЁБИИ СОХТОРИ СИСТЕМАИ АСАБИ КЎДАКОНИ БО ВНМО-СИРОЯТЁФТА

Зурхолова Х.Р.¹ Абдуллаева Н. Ш.² Салимов Х.³

1. МД “Пажуҳишгоҳи илмӣ-тадқиқотии акушерию гинекологӣ ва перинатологӣ”.
2. “ДДТТ ба номи Абуалӣ ибни Сино”, кафедраи тиби оиласавии №2.
- 3.МД “ Маркази саломатии шаҳрии №13”

Муҳиммият: Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи ҳисботҳои омории солҳои охир шумораи занони гирифтори сирояти ВНМО, ки тавассути алоқаи ҷинсӣ сироят ёфтаанд, сол аз сол меафзояд ва асосан ин заноне мебошанд, ки дар синну соли фаъоли репродуктивӣ қарор доранд.

Дар ин гурӯҳи занон дар ҳолати ҳомилагӣ ва пешгирий накарданни интиқоли сироят аз модар ба кӯдак ҳавфи сироятёбии тифл дар батни модар ҷой дорад. Тадқиқотҳои олимони соҳа нишон медиҳанд, ки ҳатто дар мавриди гузаронидани пешгирии интиқоли сироят аз модар ба кӯдак ва бе ВНМО таваллуд шудани тифл ҳавфи бо нуқсонҳои модарзодӣ ва дигар бемориҳо, аз ҷумла: ақибмонии афзоиши доҳилибатни тифл ва оризаҳои баъдитаваллудӣ, аз қабили осебёбии системаи асаб низ мушҳида мешавад.

Носомониҳое, ки аз тарафи системаи асаб ба вучуд меоянд, яке аз зухуроти бармаҳали клиникии сирояти ВНМО дар кӯдакон ба шумор мераванд ва дар 70-85% ҳолатҳо вомехуранд. Ин намуди беморӣ ба ғурӯҳи сабабҳои асосии аз ҷамъият дур мондани кӯдакон мансуб буда, дар ҳолатҳои вазнин ҳатто ба фавти кӯдакон оварда мепрасонанд.

Ташхисгузории осебҳои баамаломадаи мағзи сар ҳамчун натиҷаи сирояти ВНМО дар бештари ҳолатҳо барои мутахассисон мушкилиро ба бор меорад. Мушкилиҳо асосан бо ташхиси тафриқавии осебҳои мағзи сар, ки аллакай дар батни модар ё ҳангоми таваллуд ва баъди таваллуд сар мезананд, вобаста мебошанд.

Далели тасдиқшуда ин аст, ки носомониҳои зоҳиргаштаи системаи асаб ҳангоми сирояти ВНМО дар кӯдакон бевосита аз

таъсири ситопатогении вирус ба мағзи сар вобастагӣ дорад. Ин далелҳо тасдиқи худро соли 1985 ёфтаанд, вақте ки вируси норасоии масунияти одам аз бофтаҳои мағзи сар, ҳароммағз ва ликвор пайдо карда шуд. [Сивителло Л, 2005].

Мақсади тадқиқот: Омӯзиши дараҷаи осебёбии соҳтори системаи асаби кӯдакони бо ВНМО-сироятёфта

Мавод ва усулҳои тадқиқот: Дар маҷмӯъ 36 навзоди аз модарони гирифтори сирояти ВНМО таваллудёфта таҳти тадқиқот қарор дода шуданд.

Муоинаи клиникии кӯдакон аз санчиши кортҳои тиббӣ, муоинаи ҳолати кӯдакон ҳангоми таваллуд ва гузаронидани озмоишҳои лабораторӣ иборат буд. Усулҳои стандартии озмоишӣ (таҳлили умумии хунтаҳлили умумии пешшоб, таҳлили фазла) ва таҳлили иммуноферментӣ (ТИФ- ИФА) гузаронида шуд.

Дар раванди тадқиқоти худ мӯъодати намудем, ки ташхиси осеби мағзи сар аз ҳисоби ВНМО ба ду омил вобаста аст, якум ба ҳолати тасдиқи ташхиси сирояти ВНМО ва дуюм, афзоиши характеристи носомониҳои системаи асаб.

Зухуроти клиникии сирояти шадиди ВНМО аз руи муҳлати паҳншавӣ ба се моҳи аввали ҳаёти кӯдак мувоғиқ меояд. Дар ин ҳолатҳо СМА дар 85,5% осеб мебинад. Системаи асаб ба узвҳои ҳадафи аз ҳама бештар осебпазири сирояти ВНМО доҳил мешавад. Гувоҳи далели мазкур он аст, ки басомади осеби лимфоситҳо 1/10000-ро ташкил медиҳад дар ҳоле ки сирояти ВНМО дар бофтаҳои мағзи сар ҳар хучайраи садумро осеб медиҳад. Аз ин бармеояд, ки осеби мағзи сар ба осебҳои бештари клиникӣ мансуб аст.

Тағириотхой морфологии системасын асаб зухуроти таъсири ретровирусчо буда метавонанд, лекин ин тағириотхо метавонанд дар асари таъсири манфии сироятхой ҳамрадиғ (оппортунисті), саратон, носомонихои рагҳои мағзи сар ва натиҷаи таъсири токсикии дорувирихой антиретровирусй низ бошанд.

Гувоҳи узви ҳадаф қарор гирифтани системаи асаб инчуни носомонихои морфологий дар намуди микросефалия мебошад. Мо қафомонии инкишофи равониро мушоҳида намудем, ки дар шакли пастшавии функцияи азхуд-күй зоҳир мегашт. Носомонихои ҳаракатті дар шакли пара- ва тетрапарез, тарангшавии мушакҳо ва атаксия зоҳир мегашт. Зуд-зуд ҳангоми муоинаи күдакони носомонии ҳаракат дар шакли ларзиши дасту пой ва рефлексҳои патологий зоҳир мегардан. Яке аз зухуротхой доимии осеби мағзи сар дар күдакони бо ВНМО-сироятёфта-ин боздории инкишофи психомоторий мебошад, ки дар зиёда аз 50% ҳолатхо мушоҳида шуд. Ба ақидаи як қатар тадқиқотчиён (В.В.Покровский, 2003) тамоюлҳои мазкур ба осеби мағзи сар аз таъсири ВНМО вобастагй дорад, ки ба тағириотхой морфологий ва атрофияи сохторхой мағзи сар оварда мерасонад. Қайд кардан зарур аст, ки бештар носомонихои зехній аз носомонихои ҳаракат барвақттар зоҳир мегардан. Инчунин ба күдакон алоими норасои таваҷҷуҳ дар аснои зиёдҳаракатті бе тағириотхой аёни зехній хос буд. Тахлили басомади бақайдигирии осеби сохтории системаи асаби күдакони бо ВНМО-сироятёфта дар давраи неонаталй ҳузури бемории батнии лоҳимаро (ББЛ-ПЭП) дар 24 (66,6%) ҳолат нишон дод. Ҳамин тавр дар байни тамоми шаклҳои осеби СМА аз ҳама бештар ББЛ вомехурад. Ҳар күдаки 3-юм аз гидросефалия ва алоими носомонии узвҳои ҳаракат (12-33,3%) азият мекашид.

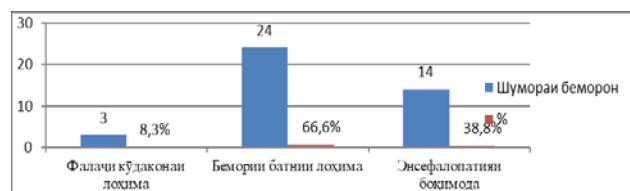
Дистонияи мушакҳо дар 13 (36,1%), алоими ихтилоҷӣ-дар 10 (27,7%) ва носомонихои

вегетативӣ –виссералӣ дар 9 ҳолат (25,0%) мушоҳида шуд.

Дар ҷадвали 1 маълумотҳо оид ба сохтор ва басомади носомонихои зоҳиргаштай системаи асаби күдакони бо ВНМО-сироятёфта нишон дода шудааст. Бештар күдакон аз ББЛ (66,6%) азият мекашиданд, баъдан 14 (38,8%) күдак зухуроти боқимондаи энсефалопатия ва дар 3 (8,3%) ҳолат-фалачи күдаконаи лоҳима (ФКЛ-ДСП) ба қайд гирифта шуд.

Таносуби байни алломатҳои клиникӣ, аз ҷумла ченакҳои инкишофи психомоторӣ, ки бештар ба носомонихои ҳаракат хос аст, событ карда шуд.

Ҷадвали 1: Зухуроти клиникии осеби СМА дар күдакони дорои ВНМО. n= 36 (%)

Яке аз зухуроти хоси осеби майнаи сари күдакони бо ВНМО-сироятёфта боздории инкишофи равонӣ-нутқӣ буд. Тадқиқотҳои мо (ҷадвали 2) басомади баланди бақайдигирии БИРН (боздории инкишофи равонӣ-нутқӣ)-ро ошкор соҳт, ки дар 12 (33,3%) ҳолат чой доштанд. Боздории инкишофи равонӣ-ҳаракатті (БИРҲ)-дар 10 (27,7%) ҳолат ошкор гашт. Барои ҳар күдаки панҷум алоими баландҳаяҷонӣ (19,4%) хос буд. Ва қриб ҳар күдаки 10-ум (8,3%) аз алоими ихтилоҷӣ азият мекашид. Қайд кардан зарур аст, ки боздории инкишофи нутқӣ күдак ба ақибмонии инкишофи зехній он мусоидат мекунад, ки ба боздории равонӣ-нутқӣ оварда мерасонад. Инчунин чун омили сабабу натиҷа бемориҳои модарзодӣ ва пайдошудаи системаи асаб ва равонӣ метавонанд инкишоф наёфтани нутқӣ күдакро ба миён биёранд.

Ҷадвали 2: Нишондодҳои басомади бақайдигирии алоимҳои асосӣ ҳангоми осеби СМА n=36 (%)

Алоим	Шумораи беморон	(%)
Алоими гипертензионӣ-гидросефалий	2	5,5
Алоими ихтилоҷӣ	3	8,3
Алоими баландҳаяҷонӣ	7	19,4
Боздории инкишофи равонӣ-ҳаракатті	10	27,7
Боздории инкишофи равонӣ-нутқӣ	12	33,3
Энурез	2	5,5

Тавсифи асосии зухуроти асаб аз руи зинаҳо арзёбӣ гардианд.(чадвали 3).

Зинаи А барои кӯдакони соли 1-уми ҳаёт хос буд: 9 (69,2 %) кӯдак аз боздории суръати инкишофи равонӣ ва ҳаракатӣ ва 10 (76,9%) кӯдак аз боздории инкишофи нутқ азият мекашиданд.

Лекин дар аснои табобати барқарорсозӣ бо ҷалби табибони сурдолог ва логопед дар

синни 3-солагӣ носомониҳои мазкур аллакай тамоюли пастшавӣ доштанд. Зинаҳои В ва С, ки дараҷаи умқи осеби лоҳимаро нишон медиҳанд, аз ҷумла ВНМО-энсефалит дар шакли шадид дар кӯдакони 1-сола дар 4 (30,7%) ҳолат ва дар кӯдакони то 3-сола дар 2 (8,6%) ҳолат мушоҳида шуд. Энсефалити зершадид бошад бештар дар кӯдакони то 3-сола (21-91,4%) мушоҳида шуд.

Чадвали 3.-Тавсифи асосии зухуроти осеби асаби кӯдакони дар батн бо ВНМО-сиroyat-efta

Зухуроти клиникӣ	Кӯдакони бо ВНМО-сиroyat-efta (n=36)				
	Кӯдакони то 1 сола (n=13)		Кӯдакони то 3 сола (n=23)		
	Ниш-нда.	%	Ниш-нда.	%	P
Зинаи А Боздории суръати инкишофи равонӣ ва ҳаракатӣ	9	69,2	9	39,1	>0,05
Боздории инкишофи нутқ	10	76,9	16	69,5	<0,05
Эпилепсияисимптоматикӣ	7	53,8	7	30,4	>0,05
Зинаҳои В ва С					
ВНМО-энсефалит:	1				
-- шадид	4	30,7	2	8,6	>0,05
-- зершадид	9	69,2	21	91,4	<0,001
Полинейропатияидисталии симметрияӣ	2	15,3	3	13,0	>0,05
Вайроншавии шадиди гардиши хун дар лоҳима	2	15,3	1	4,34	>0,05

Хулоса. Дар байни ҳама шаклҳои осеби СМА бештар ББЛ (ПЭП) ошкор гардиid. Ҳар кӯдаки 3-юм аз гидросефалия ва алоими носомонии узвҳои ҳаракат (12-33,3%) азият мекашид.

Таносуби байни аломатҳои клиникӣ, аз ҷумла ҷенакҳои инкишофи психомоторӣ, ки

бештар ба носомониҳои ҳаракат хос аст, событ карда шуд.

Яке аз зухуроти хоси осеби майнаи сари кӯдакони бо ВНМО-сиroyat-efta боздории инкишофи равонӣ-нутқӣ буд. Дараҷаи умқи осеби лоҳима дар шакли энсефалити зершадид бештар дар кӯдакони то 3-сола (91,4%) мушоҳида шуд.

Адабиёт

- Гузаронидани пешгирии интиқоли сирояти ВНМО аз модар ба кӯдак/ Тавсияҳои клиникӣ дар таҳрири Н.Н. Володин. – М., 2015 – саҳ.37 «Сирояти ВНМО дар кӯдакон»: Тавсияҳои клиникии ВТ ФР. Москва., 2017. саҳ.47
- Кулаков, В.И. ВНМО: пешгирии интиқол аз модар ба кӯдак / В.И. Кулаков, И.И. Баранов. –М.: ВЕДИ, 2003. –саҳ. 86-93.
- Мирзоев А. С. Сирояти ВНМО дар Ҷумҳурии Тоҷикистон (тавсифи эпидемиологӣ): автореферати рисола барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои тиб/ Мирзоев А. С. Москва, 2007. – саҳ. 25
- Перегудова, А.Б. Токсоплазмози серебралӣ дар соҳтори осеби системаи марказии асаб дар беморони сирояти ВНМО./ А.Б. Перегудова, Т.Н. Ермак, В.И. Шахгильдян, О.Ю. Шипулина, Д.Б. Гончаров // Эпидемиология ва бемориҳои сироятӣ. Масъалаҳои мубрам. –2013. –№1. –саҳ. 26-30.
- Покровский В.В. Интиқоли амудии сироятӣ ВНМО дар Федератсияи Руссия/ В.В. Покровский, Е.В. Соколова, О.Г. Юрин // Эпидемиология ва бемориҳои сироятӣ. Масъалаҳои мубрам.–2008. –№3. –саҳ. 24-28.

ХАРАКТЕРИСТИКА ПОРАЖЕНИЯ СТРУКТУРЫ ЦНС У ДЕТЕЙ С ВИЧ-ИНФЕКЦИЕЙ

В статье анализируются медицинские карты больных детей, рожденных от ВИЧ-инфицированных матерей, находящихся на учете в ГУ “Душанбинский городской центр по борьбе с ВИЧ/СПИД”. Было исследовано 36 больных детей с ВИЧ-инфекцией.

Исследование показало, что среди всех форм поражения ЦНС наиболее часто выявлялись ПЭП. Каждый третий ребенок страдал гидроцефалией – (12-33,3%) и синдромом двигательных расстройств (12-33,3%).

Установлено корреляционная связь между клиническими симптомами, вклю-

чая параметры психомоторного развития, которые в большей степени были свойственны моторным отклонениям. Задержка психо-речевого развития было наиболее характерным проявлением поражения мозга у ВИЧ-инфицированных детей.

Степень глубины поражения мозга, в частности подострый ВИЧ-энцефалит чаще выявлялся у детей до 3 лет (91,4%).

Ключевые слова: ВИЧ-инфекция, центральная нервная система, задержка внутриутробного развития, дети.

SOURCE CENSOR CNS CHILDREN WITH HIV INFECTION

Conclusion. Thus, among all forms of CNS lesion the most frequently detected PE. Each third child was suffered from hydrocephalus – (12-33,3%) and syndrome of movement disorders (12-33,3%). A correlation connection established between clinical symptoms, including the parameters of psychomotor progress, which were more characteristic of motor abnormalities.

Delay of psycho-speech progress was the most characteristic manifestation of brain lesion in HIV-infected children.

The rate of intensity of brain lesion, in particular subacute HIV encephalitis, was more often detected in children under 3 years (91,4%).

Key words: HIV infection, central nervous system, fetal development delay, children.

Зурхолова Хайринисо Раҳмоновна – мудири шуъбай неонатологии “Пажуҳишгоҳи илмӣ-тадқиқотии акушерию гинекологӣ ва перинатологӣ”, Тел. +992 372213656, +992907810281

Зурхолова Хайринисо Раҳмоновна-заведующая отделением неонатологии НИИ АГ и П МЗ и СЗН РТ, Тел.+992 372213656,+992907810281

Zoorkholova Khayriniso Rakhmonovna -head of the Department of Neonatology of the Research Institute of Obstetrics, Gynecology and Perinatology of the Ministry of Health and Social Protection of the Republic of Tajikistan Ph.D., Tel.+ 992 372213656, 992907810281

ОИД БА ПОЛИПРОГМАЗИЯИ КЎДАКОН Қурбонов Н.Б., Ҷўраев М.Н., Қурбонова Р.Н.

Кафедраи бемориҳои кўдаконаи №2 (мудири кафедра д.и.т., профессор Исмоилов К.И.)-и
МДТ ДДТТ ба номи Абўалӣ ибни Сино

Муҳиммият. Рушди саноати фарматсевтӣ дар асоси инкишофи илмӣ-техникии мусоир бемориҳои аллергологиро бо дорувориҳои гуногун бой гардонид ва алҳол низ ғанӣ гардонида истодааст. Шумораи истехсоли солони дорувориҳо чунон афзуда истодааст, ки ҳангоми интихоби онҳо дар табобати бемориҳо кас ба ҳайрат мемонад [1, 2].

Аҳамияти табобати муносиб бо дорувориҳо далелҳои алоҳидаро талаб намекунад. Далели ин мубориза бо ҳазорон бемориҳои вазнини сироятӣ ва мувваффакиятҳои ба даст оварда дар ҳолатҳои ба ҳаёт таҳдидкунанд мебошад.

Истифодаи оқилонаи маводи доруворӣ дар таҷрибаи педиатрӣ як захирави муҳим дар раванди паст намудани сатҳи фавти кўдак мебошад.

Дар баробари ин табобати беасос ва беинчозати доруворӣ метавонад ба оқибатҳои зараровар бо инкишофи оризаҳои гуногун ва таъсири ноҳуш ва фалокатовар оварда расонад, ки хеле гуногун ва пешгунашаванда мебошанд.

Зуҳуроти шадидтарини чунин амали доруҳо ҳолати токсикоаллергияро дар бар мегирад. Бояд кайд намуд, ки полипрограмзия барои организми инкишоффёбандаи кўдак хеле зараровар ва хавфнок мебошад. Ин пеш аз ҳама ба хусусиятҳои раванди анатомӣ-физиологӣ ва метаболикии организми кўдак алоқамандӣ дорад. Чи қадаре ки кўдак хурдсод бошад, ҳамон қадар ҷаббиши дорувориҳо дар рӯдаҳо сусттар мебошад, ҳамчунин, функцияҳои рафъи ҷигар ва гурдаҳо нисбат ба калонсолон комилан заифтаранд [3].

Мувофиқи маълумоти сарчашмаҳо, ҳангоми пайдаргай истеъмол намудани зиёда аз 5 намуди доруворӣ таъсири ноҳуши онҳо то 71% меафзояд. Ҳамзамон намудҳои гуногуни номувофиқии доруҳо, ки ҳам хусусияти химиявӣ ва ҳам фармакологӣ доранд, нишон дода шудаанд.

Лозим ба зикр аст, ки номувофиқии фармакологии дорувориҳо пеш аз ҳама, ба соҳ-

торҳои ретсептории гуногуни организм таъсир мерасонад ва дар ин ҳолат таъсирҳои ҳам синергетикӣ, ва ҳам антагонистӣ бо сабаби полипрограмзия ба вучуд меоянд [4, 5].

Мақсади таҳқиқот. Омӯзиши таъсири дорувориҳо, ки ҳангоми бемориҳои гуногуни сироятиву илтиҳобӣ ба кўдакон беасос ва паиҳам тавсия шудаанд.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Мо таҳлили ретроспективии таърихи бемории 405 нафар кўдакони синнашон аз 2 то 14-соларо, ки тӯли 4 соли охир дар клиникаи марказии тиббии шаҳр табобат гирифтаанд, гузаронидем, ки аз онҳо 205 нафар (50,6%) писарон ва 200 нафар (49,4%) духтарон буданд. Ҳамаи беморони аксуламалҳои аллергологидошта дар баробари санчишҳои клиникӣ (таҳлили умумии хун ва пешоб, копрология, рентгенографияи қафаси сина), ҳамчунин аз таҳқиқоти мусоирӣ аллергологӣ (санчиши лизиси лейкоситҳо, санчиши пахшшавии муҳочирияти лейкоситҳо, масунияти хуҷайравӣ ва гуморалий, таҳқиқоти бактериологӣ ва микологӣ) гузаронида шуданд.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Беморони аз муоинагузаронидашуда гирифтори бемориҳои гуногуни соматикии кўдакона буданд, чунончи: 50 бемор (12,3%) гирифтори илтиҳоби шуш (пневмония), 110 (27,2%) – дарунравӣ, 100 нафар (24,7%) - бронхит, 120 (29,6%) - бемориҳои вирусии роҳҳои нафас, 10 – гулӯдард, 10 (2,5%)- энсефалопатияи перинаталӣ, 5 (1,2%) – эпилепсия.

Барои ҳар як кўдаки гирифтори бемориҳои гуногнуни соматикӣ аз 1 то 3 дорувории гуруҳҳои гуногуни антибактериалӣ (якчанд аз пенисиллинҳо, аминогликозидҳо, макролидҳо, дорувориҳои тетрасиклин ва сефалоспирин) дар мувофиқа бо терапияи дорувориҳо, ки таъсири симптоматикӣ доранд (антипиретикҳо, витаминҳо, спазмолитикҳо, ферментҳо, пребиотикҳо ва г.), тавсия гардидаанд (Чадвали 1).

Чадвали 1. Шумораи кӯдаконе, ки ҳангоми бемориҳои гуногун аз дорувориҳо аллергия доштанд

Нозологияи беморӣ	Микдори беморон	Микдори беморон бо (%)	Микдори доруҳои антибактериалии тавсияшуда	Микдори дигар доруҳои тавсияшуда
Бемориҳои шадиди вирусии роҳҳои нафас	120	29,6%	2	5-9
Исхол	110	27,2%	2	7-8
Бронхит	100	24,7%	2	6-8
Илтиҳоби шуш	50	12,3%	1-2-3	4-6
Ангина	10	2,5%	3	3-5
Энсефалопатияи перинаталӣ	10	2,5%	-	8-11
Эпилепсия	5	1,2%	-	7-10

Ҷӣ тавре аз ҷадвали боло маълум аст, ба як кӯдак ҳангоми бронхопневмония ва дигар бемориҳо ба хисоби миёна 3 доруи антибактериалий тавсия гардидааст. Ҳамчунин зиёда аз 6-8 намуди дорувориҳо, ки сабаби барангҳетани аллергия дар намуди занбуруғҳо дар 160 бемор, дерматитҳои токсикию аллергикӣ - дар 50 бемор гаштаанд, тавсия шудаанд. Ҳамаи беморони гирифтори варамҳои Квинке ангиоздемаи гулӯ ва лабҳо доштанд, онҳо бо вармиҳои дасту пой яқҷоя ба назар мерасиданд.

Ҳангоми қоҳири шадид (уртикария) дар ҳама ҳолатҳо обилаҳо бо гипермияҳои тамоми атрофи пӯст, дар тамоми сатҳи бадан ва андомҳои боло ва поён ба назар мерасиданд. Дар беморон синдроми Лайелл-Ланга мушоҳида шуд, ки ҳусусияти пайдоиши хубобҳо, эритема, некроз ва лизиси эпидермисро доро буд ва 45%-и пӯст ва 4%- пардаҳои луобиро иллатнок карда буд. Дар 5%-и беморон синдроми Стивенс-Чонсон ба вуқӯъ омад, дар 4%-и ҳолатҳо бо иллати пӯст, дар аксар мавриҷҳо балуобпардаи даҳон ва ҷашмҳо зарар расида буд.

Аз 405 нафар беморон дар 39%-ашон дерматитҳои тамосӣ дар намуди осеби эрите-

матикӣ ва везикулёзии пӯст дар тамоми сатҳи бадан дида мешуд.

Хулоса. Полипрограммазия яке аз омилҳои ҳатарноки инкишофи аллергияи дорувориҳо мебошад, ки барои он аксуламали аллергия хос буда, он сабаби пайдоиши ҳолати пиrogений медикаментозии эндогенӣ мегардад. Табобат тавассути доруҳо бояд фарқиятнок бо назардошти тағиироти клиникӣ ва параклинике, ки дар бемор ҳаст, гузаронидашавад.

Барои терапевтҳо донистани фармакологияи клиникӣ муҳим буда, онҳо сатҳи донишӣ ҳудро давра ба давра дар ин соҳа сайқал доданашон лозим аст. Барои як бемор тавсия намудани 5 намуди дорувории барангезанди аксуламалҳои аллергиявӣ лозимиёт надорад.

Ҳамин тавр, ба назари мо, сабаби сарзадани аксуламал ва бемориҳои аллергиявӣ ҳангоми табобати кӯдакони гирифтори бемориҳои шадиди респираторӣ ва бемориҳои соматикии дигар, пеш аз ҳама, полипрагмазия ва беасосу беназорат истифода намудани антибиотикҳо мебошад.

АДАБИЁТ

1. Драник Т.Н. Клиническая иммунология и аллергология /Т.Н. Драник. - М., 2003.- 60с.
2. Кулага В.В. Аллергия и грибковые болезни /В.В. Кулага.-2005.-519с.
3. Копхир П.В. Доказательная /B.N. Lanbrecht //Allergy.-2005.-V.60,r 3,p2e аллергология и иммунология /П.В. Копхир. - Москва, 2010.-526с.
4. Lanbrecht B.N. Dendriticabd there gutation of the allergic irnrnune responce.-P.282.
5. Ceno recombination of major bee venom allergy a novei vaccine for altrgei specific immonotherapy /E. Kara-manloo [et. al.]. //Allergo.-2002.-V.11.- P. 379.

К ВОПРОСУ ПОЛИПРОГМАЗИИ У ДЕТЕЙ

Курбонов Н.М., Джураев М.Н., Курбонова Р.Н.

Кафедра детских болезней №2 ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино»

Цель исследования. Изучить влияние неоправданного одновременного назначения многих лекарственных препаратов при различных инфекционно - воспалительных заболеваниях у детей.

Материал и методы исследования. Нами ретроспективно проведен анализ истории болезни 405 детей в возрасте от 2 до 14 лет, находившихся на амбулаторном лечении в городском клиническом медицинском центре в течение последних 4 лет. Мальчиков было 205 (50,6%), девочек-200 (49,4%).

Всем больным с аллергическими реакциями наряду с общеклиническими исследованиями проведено современное аллергологическое исследование (тест на лизис лейкоцитов, тест на торможение миграции лейкоцитов, изучение клеточного и гуморального иммунитета, а также бактериологическое и микологическое исследование).

Результаты исследования и их обсуждение. У обследованных нами больных наблюдались различные детские соматические заболевания - пневмония - у 50 детей (12,3%), диарея - у 110 (27,2%), бронхит - у 100 (24,7%). ОРВИ - у 120 (29,6%), ангина - у 10, перинатальная энцефалопатия - у 10 (2,5%), эпилепсия - у 5 больных (1,2%).

Всем наблюдавшимся детям с различными соматическими заболеваниями были назначены 1-3 антибактериальных лекарственных препарата различных групп (пенициллинового ряда, аминогликозиды, макролиды, препараты тетракиклического и цефалоспиринового ряда), в сочетании с сопроводительной терапией с использованием лекарственных препаратов, оказывающих симптоматический эффект (отхаркивающие, антипиретики, витамины, спазмолитики, ферменты, пробиотики).

При бронхопневмонии и других заболеваниях одному ребёнку в среднем необоснованно назначено по 3 антибактериальных, а также более 6-8 других лекарственных препаратов, что явилось причиной развития лекарственной аллергии в виде острой крапивницы у 160 больных, токсико-аллергических дерматитов у 50

больных, а также других аллергических заболеваний. У больных с отёком Квинке имел место ангионевротический отек ушных раковин и губ (110 больных), они сочетались с отёком тыльной поверхности кистей и стоп.

При крапивнице наблюдались волдыри с гиперемией окружающего участка кожи по всей поверхности туловища, верхних и нижних конечностей. У больных отмечался синдром Лайелла - Ланга, характеризующийся появлением пузырей, эритематоза, некроза и лизиса эпидермиса, которые поражали 45% кожных покровов и 4% - слизистых оболочек. У 5% больных отмечался синдром Стивенса-Джонсона, в 4% случаях с поражением кожных покровов, а в большинстве случаев отмечалось поражение слизистых оболочек полости рта и глаз. У 39% больных из 405 имел место контактный дерматит в виде поражения кожных покровов эритематозного и везикулёзного характера по всей поверхности тела.

Заключение. Полипрограмзия является одним из ведущих факторов риска развития лекарственной аллергии, при которой реакция аллергии обусловлена появлением эндогенного пирогена медикаментозного происхождения. Медикаментозную терапию необходимо проводить дифференцированно с учётом клинико-пара клинических изменений, имеющихся у пациента.

Необходимо врачам - клиницистам знать клиническую фармакологию и периодически повышать квалификацию в этой области. Одному больному нет необходимости назначать более 5 лекарственных средств, провоцирующих аномальные аллергические реакции.

Таким образом, на наш взгляд, возникновение аллергических реакций и заболеваний при лечении детей с ОРЗ и другими соматическими заболеваниями, прежде всего, связано с необоснованным, бесконтрольным применением антибиотиков и полипрограмзией.

Ключевые слова: дети, необоснованная антибиотикотерапия, аллергические реакции, аллергические заболевания, полипрограмзия.

TO THE PROBLEM OF POLYPROGMASIA IN CHILDREN

Kurbanov N.M., Juraev M.N., Kurbonova R.N.

Department of Children's Diseases № 2 of SEI "Avicenna TSMU"

The purpose of the study. To study the effect of unjustified simultaneous prescription of many drugs for various infectious and inflammatory diseases in children.

Material and research methods. We retrospectively analyzed the medical history of 405 children aged 2 to 14 years who were on outpatient treatment at the city clinical medical center for the last 4 years. There were 205 boys (50.6%), and 200 girls (49.4%).

All patients with allergic reactions, along with general clinical studies, underwent a modern allergological study (test for leukocyte lysis, test for inhibition of leukocyte migration, study of cellular and humoral immunity, as well as bacteriological and mycological studies).

Research results and their discussion. The patients examined by us were observed with various children's somatic diseases - pneumonia - in 50 children (12.3%), diarrhea - in 110 (27.2%), bronchitis - in 100 (24.7%). ARVI - in 120 (29.6%), tonsillitis - in 10, perinatal encephalopathy - in 10 (2.5%), epilepsy - in 5 patients (1.2%).

All observed children with various somatic diseases were prescribed 1-3 antibacterial drugs of various groups (penicillin, aminoglycosides, macrolides, tetracycline and cephalosporins), in combination with concomitant therapy using drugs that have a symptomatic effect (expectorants, antipyretics, vitamins, spasmolytics, enzymes, probiotics).

In case of bronchopneumonia and other diseases, one child, on average, was unjustifiably prescribed 3 antibacterial drugs, as well as more than 6-8 other drugs, which caused the development of drug allergy in the form of acute urticaria in 160 patients, toxic-allergic dermatitis in 50 patients as well as other allergic diseases. Patients with Quincke's

edema had angioedema of the auricles and lips (110 patients), they were combined with edema of the dorsum of the hands and feet.

With urticaria, blisters with hyperemia of the surrounding skin area were observed over the entire surface of the trunk, upper and lower extremities. The patients had Lyell-Lang syndrome, characterized by the appearance of blisters, erythematosis, necrosis and lysis of the epidermis, which affected 45% of the skin and 4% of the mucous membranes. In 5% of patients, Stevens-Johnson syndrome was noted, in 4% of cases with lesions of the skin, and in most cases, lesions of the mucous membranes of the mouth and eyes were noted. In 39% of 405 patients, contact dermatitis occurred in the form of lesions of the skin of an erythematous and vesicular nature over the entire surface of the body.

Conclusion. Polyprogmasia is one of the leading risk factors for the development of drug allergy, in which the allergy reaction is caused by the appearance of an endogenous drug-induced pyrogen. Drug therapy should be carried out in a differentiated manner, taking into account the clinical and paraclinical changes in the patient.

Doctors - clinicians need to know clinical pharmacology and periodically improve their qualifications in this area. One patient does not need to prescribe more than 5 drugs that provoke abnormal allergic reactions.

Thus, in our opinion, the occurrence of allergic reactions and diseases in the treatment of children with acute respiratory infections and other somatic diseases is primarily associated with the unreasonable, uncontrolled use of antibiotics and polyprogmasia.

Key words: children, unjustified antibiotic therapy, allergic reactions, allergic diseases, polyprogmasia.

Курбонов Наби Бобоматинович, ассистенты кафедраи бемориҳои кӯдаконаи №2 -и МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», тел.: 918-61-35-57

Курбонов Наби Бобоматинович, ассистент кафедры детских болезней №2 ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино», тел.: 918-61-35-57

Kurbanov Nabi Bobomatinovich, assistant of the Department of Children's Diseases №2 SEI "Avicenna TSMU", tel.: 918-61-35-57

ПЕШГИРӢ ВА ТАБОБАТИ САРДАРДИ БАҖДИ ПУНКСИОНӢ ҲАНГОМИ

ГУЗАРОНИДАНИ АНЕСТЕЗИЯИ ПЕРИДУРАЛӢ ДАР КӮДАКОН

Фатхуллоев З.К., Рахматова Р.А., Кодирова Х.Р., Набиев З.Н.

МД «Маркази чумхуриявии илмӣ-клиникии педиатрия ва ҷарроҳии кӯдакон»

Муҳиммият. Дар робита бо паҳншавии васеи анестезияи эпидуралӣ оризаҳои гуноғун ба назар мерасанд, ки ба тазриқу катетизатсияи передуралӣ дар бораи фазо дар кӯдакон алоқаманд мебошанд. Дар 0,7 – 3,5%-и ҳолатҳо ин пунксиия (тазриқи) гайри мақсадноки пардаи саҳти майна бо сефалгия ҳамроҳӣ мекунад, ки дар натиҷаи ихтилоли ликвор-динамика ба вучуд меояд. Дарди сар дар ин маврид ҳусусияти ортостатикий дошта, аз бемор риоя кардани режими тӯлонии бистариро риоя қунад ва муҳлати дар статсионари табобатӣ бештарӣ будан дароз карда мешавад [1,3,4,7].

Табобати стандартӣ, ки ба зиёд шудани маҳсулоти ликвор ва қатъ шудани дарди сар равона шудааст, ки дар худ инфузияи маҳлулҳои поливалентии кристаллӣ аз ҳисоби 8-11 мл/кг дар гр ё нӯшидана фаровон, риоя кардани дозаҳои пешниҳодшуда, дар яқҷоягӣ бо таъйин кардани парасетамол, аналгин ва кофеин, на ҳаиеша самаранок аст ва коркарди минбаъдаро талаб мекунад [2,4].

Яке аз усулҳои радиқалии мавҷудбудаи қатъ кардани дарди сар дар ин ҳолат пломбагузории фазои периуралии ауто-хун ба миқдори 10-15 мл ба ҳисоб меравад [3]. Аммо ин усул бехатар нест, зеро хун муҳити ғизӣ буда мумкин аст, ки оризаҳои даҳшатнокеро ба вучуд оварад, ба монанди эпидурит. Пас, ҳама гуна коркардҳое, ки ба профилактика ва табобати сефалгияи баҷди тазриқи актуалий ба ҳисоб мераванд ва мавриди баррасӣ ва омӯзиши ҷиддӣ қарор дода шаванд [4, 6, 7].

Мақсади таҳқиқот. Беҳтар шудани натиҷаҳои табобати сефалгияи баҷдигазрий пас аз анестезияи передуралӣ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Дар шуъбаи анестезиологияи кӯдакон ва реаниматологияи ММТ ҶТ Шифобаҳш, ш.Душанбе ва беморхонаи клиники вилоятии ш.Боҳтар 345 анестезияи передуралӣ дар давраи солҳои 2008 – 2018 гузаронида шуд, ки аз онҳо

124 (19,4%) кӯдакони аз 3 то 7 сола буданд, аз 7 то 12 – сола – 135 кӯдак, аз 12 то 17 – сола – 86 кӯдак буданд. Аз ҷумлаи онҳо дар 71 (20%) сифалгия ташхис шудааст. Нишондиҳанда барои гузаронидани анестезияи передуралӣ амалиёти ҷарроҳӣ аз ҳусуси апендитсити оризадор, садамаҳои муштарак пас аз амалиёти ҷарроҳӣ, ногузаронандагии рӯдаҳои борик ва ғафс буданд. Пунксия ва катетизатсияи фосилаи передуралӣ муوفики усулҳои стандартӣ ба сатҳи L₁-L₂ гузаронида шуд. Маҷмӯи анестезияи периуралии ширкати «Portex» G18 истифода шуд.

Натиҷа ва баррасии онҳо. Натиҷаи таҳқиқот нишондоданд, ки самаранокии табобат дар муддати 2-3 шабонарӯз дар 69 ҳолат ба қайд гирифта шудааст, ки 97,2%-ро ташкил дод. Барои бистариқунонии ҳатмӣ зарурат набуд. Таҳлили картаи беморон ва протоколи анельгезия нишон дод, ки дар бештарӣ ҳолатҳои перфоратсияи пардаи соҳти майна дар 14 бемор дидо шуд, ки 15,5%-ро ташкил дод. Дар 4 кӯдак ин дар натиҷаи ҳаракатҳои якбораи беморон ҳангоми тазриқи фосилаи передуралӣ ба амал омад. Дар ҳолатҳои бокимонда сабаби мушахҳас муқаррар карда нашуд, ки инро ба «комили одамӣ» риоя накардани истифодаи технология, номукаммалии техника, риоя накардани вакт вобаста доностан мумкин аст.

Дар ҳамаи ҳолатҳо, инкишофи сефалгия, фосилаи передуралиро интизор нашуда, дар як сегмент болотар катетер гузоштем ва 4-8 мл маҳлули физиологиро 3-5 маротиба дар як шабонарӯз баъд ҳар як 3 -5 соат ё бефосила бо инфузиомат бо суръати 4 -6 мл/соат равон кардем. Дар ин маврид мутавозӣ табобати консервативии зикршуда гузаронида шуд.

Оризаҳои бавучудомада ва табобат давомнокии ҳузури бемор дар шуъбаи реаниматсия таъсири назаррас нарасонид.

Ҳамин тавр, содагӣ ва самаранокии усули пешниҳодшуда барои тавсия намудани

истифодабарий он дар статсионари чаррохӣ новобаста аз синну соли бемор асос шуда метавонад.

Усули пешниҳодшудаи профилактика ва табобати дарди сар дар ин гурӯҳи беморон дар 95,4%-и ҳолатҳо таъсирбахш буд ва ҳарҷи иқтисодиро талаб намекунад ва ба дар-

вомнокии кат-рӯз таъсир намерасонад.

Захираҳо барои кам кардани оризаҳо ҳангоми гузаронидани анестезияи периуралӣ инҳоянд: а) беҳаракатӣ, мавқеи фиксатсия-шудаи бемор; б) риояи чиддии техникаи тазриқ ва катетеризатсияи фосилаи периуралӣ.

ПРОФИЛАКТИКА И ЛЕЧЕНИЕ ПОСТПУНКЦИОННОЙ ГОЛОВНОЙ БОЛИ ПРИ ПРОВЕДЕНИИ ПЕРИДУРАЛЬНОЙ АНЕСТЕЗИИ У ДЕТЕЙ

Фатхуллоев З.К., Рахматова Р.А., Кодирова Х.Р., Набиев З.Н.

ГУ «Республиканский научно-клинический центр педиатрии и детской хирургии»

В статье рассматривается ситуация результатов лечения постпункционной цефальгии после передуральных анестезии и разработка методики улучшения результатов лечения данной патологии.

Простота и эффективность предложенной методики служить основанием для ре-

комендации его использования в хирургических стационарах независимо от возраста пациента.

Ключевые слова: постпункционная цефальгия, анестезия, передуральный, эффективность, стационар.

PREVENTION AND TREATMENT OF POSTPUNCTURAL HEADACHE IN PERDURAL ANESTHESIA IN CHILDREN

Fatkhulloev Z.K., Rakhmatova R.A., Kodirova Kh.R., Nabiev Z.N.

The article discusses the situation of the results of treatment of post-puncture cephalgia after pre-dural anesthesia and the development of a methodology and improvement of the results of treatment of this pathology.

The simplicity and effectiveness of the proposed technique serve as the basis for recommending its use in surgical stations, regardless of the patient's return.

Key words: post-puncture cephalgia, anesthesia, pre-dural, stationary efficiency.

Фатхуллоев З.К. – унвончӯйи МД « Маркази ҷумҳуриявии илмӣ-клиникии педиатрия ва ҷарроҳии кӯдакон». E-mail: fayzullohoja24@gmail.com

Фатхуллоев З.К. - соискатель ГУ «Республиканский научно клинический центр педиатрии и детской хирургии». E-mail: fayzullohoja24@gmail.com

Fatkhulloev Z.K.- candidate of the State Institution “Republican Scientific and Clinical Center of Pediatrics and Pediatric Surgery”; E-mail: fayzullohoja24@gmail.com

ПСИХИАТРИЯ

ТАҲЛИЛИ СИННУСОЛӢ ВА ХУСУСИЯТҲОИ КЛИНИКИИ БЕМОРОНИ МУАССИСАИ НАРКОЛОГӢ БО ВОБАСТАГӢ АЗ МАШРУБОТИ СПИРТӢ ДАР ШАҲРИ ДУШАНБЕ

Маликов Н.В, Шаропова Н.М.

Кафедраи психиатрияи ба номи М.Ф.Гуломов (мудири кафедра д.и.т., Шаропова Н.М.)-и
МДТ “Донишгоҳи давлатии тибии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино”.

Муҳиммият. Дар саросари ҷаҳон, истифодаи заарноки машрубot солона 3 милион маргро ба вучуд меорад, ки ин 5,3% ҳамаи фавтҳоро ташкил медиҳад[ТУТ, 2018]. Истифодаи заарноки машрубoti спиртӣ омили барангезандai беш аз 200 мушкилоти саломатии марбут ба беморӣ ва захмёбӣ мебошад. Истеъмоли машрубoti спиртӣ боиси марг ва маъюбӣ мегардад, ки дар ҳаёт нисбатан барвақттар аст. Дар байни одамони 20–39 сола тақрибан 13,5% -и фавтҳо марбут ба машrubot мебошанд. Файр аз оқибатҳои саломатӣ, истифодаи заарноки машruboti спиртӣ ба шахсони алоҳида ва тамоми ҷомеаи зарари қалони иҷтимоӣ ва иқтисодӣ мерасонад[ТУТ, 2018]. Нақши маҷмӯи омилҳои марбут ба зиндагӣ дар маҳалли мушаххас тавассути тадқикотҳо дар соҳаи наркология борҳо тасдиқ шудааст, аз ҷумла ҳангоми муайян кардани омилҳои хавф барои ташаккули вобастагӣ аз машruboti спиртӣ[1—5]. Ҳангоми таҳлили пешакии маълумотҳои оморӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон (ҶТ) ба он таваҷҷӯҳ зохир карда шуд, ки ҳангоми кам

шудани шумораи беморони ба қайд гирифташудаи вобастагии спиртӣ афзоиши онҳо дар минтақаҳо ба назар мерасад.

Ҳамин тавр, тибқи маълумоти Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз соли 2015 то 2019 шумораи беморони вобастаги аз машruboti спиртӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 6408 нафар (76,7 ба 100,000 аҳолӣ) ба 5984 нафар (65,5 ба 100,000 аҳолӣ) коҳиш ёфт (Ҷадвали 1). Чунин динамикаи ин нишондиҳандаҳо дар Душанбе низ қайд карда шуд: 1933 (247,1 ба 100,000 аҳолӣ) дар соли 2015 то 1454 нафар (171,7 ба 100,000 аҳолӣ) дар соли 2019. Ҳамин тарик низ коҳиши нишондодҳо дар вилоти Суғд қайд карда шуд. Ҳамзамон, дар вилоят ВМҚБ аз маълумоти дар ҷадвали 1 овардашуда, афзоиши ҳам шумораи мутлақ ва ҳам нисбии беморони ба қайд гирифташудагон бо вобастагии спиртӣ ба қайд гирифта шудааст. Истиснои ин нишондиҳандаҳо дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ ва вилояти Ҳатлон аз соли 2015 то соли 2019 дар давраи баррасишаванда тақрибан тағйир наёфтанд.

Ҷадвали 1. Нишондиҳандаҳои миқдори вобастагии спиртӣ дар муассисаҳои наркологӣ аз соли 2016 то 2020 дар минтақаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон.

		Солҳо				
		2015	2016	2017	2018	2019
Шаҳри Душанбе	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	1933 247,1	1847 236,1	1640 204,3	1783 214,4	1454 171,7
Вилояти Суғд	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	1985 81,7	1797 74,0	1808 70,6	1653 63,3	1774 66,7
Вилояти Ҳатлон	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	1128 38,4	1267 43,1	1332 42,6	1251 39,1	1135 34,6
ВМҚБ	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	200 93,8	196 91,9	259 117,6	261 115,4	309 136,1
НТМ	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	1162 61,2	1124 59,2	1234 61,0	1140 55,0	1312 62,4
Всего	Арзиши мутлақ ба 100000 аҳолӣ	6408 76,7	6231 72,8	6273 71,7	6018 67,3	5984 65,5

Эзоҳ: ВМҚБ—Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон; НТМ—ноҳияҳои тобеи марказ

Ин динамикаи номуайяни шумораи беморони ба қайд гирифташудаи вобастагони спиртӣ дар минтаҳаҳои гуногуни Ҷумҳурии Тоҷикистон имкон дод, ки фарзия оид ба фарқияти таъсири омилҳои иҷтимоию демографӣ ба ташаккул ва ҷараёни ноҷуриҳои рӯҳӣ, ки дар натиҷаи истеъмоли машрутот ба вучуд омадаанд ва сохтори контингенти беморонро, ки барои табобат дар муассисаҳои наркологӣ бистарӣ карда мешаванд. Аз ҷумла, дар ин кор ба як қатор хусусиятҳои синну сол дикқат дода шудааст, ки то андозае дар бораи хусусиятҳои на танҳо биологӣ, балки иҷтимоии фард дар давраи рушди вобастагии спиртӣ маълумот медиҳанд.

Усуљҳои пажӯҳиш. Барои таҳқиқи фарзия дар бораи аҳамияти синну сол ва омилҳои марбут таҳлили 100 ҳолати тасодуфанд интихобшудаи таърихи бемории бемороне, ки дар Маркази ҷумҳуриявии клиникии наркологии ба номи профессор М.Ф.Ғуломов дар шаҳри Душанбе (минбаъд бо гурӯҳи Дӯкӯтоҳ карда мешавад) табобати бистарина-мой қабулнамудаанд гузаронида шуд. Дар ҳама ҳолатҳо, аломатҳои клиникии марҳили дуюми вобастагӣ аз машрутоти спиртӣ (F10.2 мувофиқи ТББ-10) мукаррар карда шуданд. Дар зиёда аз нисфи мушоҳидаҳо (56 ҳолат; 56,0%), ки дар ин тадқиқот, ҳолати воқеӣ бо тасвири клиникии делириявии “классикӣ” мушоҳида шудааст (F10.40). Тақрибан аз се як ҳиссаи мушоҳидаҳо (36 ҳолат; 36,0%) бо нишонаҳои хуруҷ (алоими парҳезӣ) бидуни нишон додани нишонаҳои вазъи равонӣ қайд карда шуданд (F10.39). 7 ҳолат (7,0%) ҳамчун ташхиси диагностики ҳолати парҳезӣ бо хуруҷҳои саръмонанд баҳо дода шуданд (F10.31) ва танҳо дар як ҳолат (1,0%) ҳолати психотикий бо нишонаҳои маҷзубиятимонанд (шизофренооподобный) (F10.50) қайд шудааст.

Мувофиқи **ҳадафҳои таҳқиқот**, оид ба синну соле, ки истеъмоли нӯшокиҳои спиртӣ оғоз гардидааст; синну соле, ки вобастагӣ аз машрутоти спиртӣ ба вучуд омадааст ва синну соле, ки дар замони ба беморхона бистарӣ гардидан дар бар мегирад, таҳлил гузаронида шуд. Бо истифода аз ин

хусусиятҳои синну сол, ду параметрҳои марбут ба синну сол ба даст оварда шуданд:

- давомнокии ташаккули аломатҳои хуруҷ (AX), чун фосилаи солҳо байнин синну соли пайдоиши майзадагӣ ва синну соли пайдоиши аломатҳои алоҳидаи клиникии нишонаҳои хуруҷ, яъне, марҳилаи дуюми майзадагӣ;

- давомнокии марҳилаи дуюми майзадагӣ, ҳамчун фосилаи солҳо дар байнин синну соли ташаккулёбии AX ва бистарии воқеӣ.

Инчунин басомади тақсимоти беморон аз рӯи хусусияти сӯиистифода (давомдор ё эпизодикӣ), аз рӯи табииати майзадагӣ (давомдор ё эпизодикӣ) ва прогрессия, вобаста аз давомнокии ташаккули AX [Гофман А.Г., 2003] - прогрессивӣ (то 6 сол), мӯътадил-прогрессивӣ (аз 6 то 15 сола) ва суст (зиёда аз 15 сол) таҳлил гузаронида шуд. Файр аз ин, бистарии аввалия ё такрорӣ ба назар гирифта шуд.

Таҳлили маълумоти аввалия бо истифодаи расмиёти омории тавсифӣ гузаронида шуд [Флейс Ч., 1989]. Муқоисаи арзишҳои миёнаи (M) тағирёбандарои миқдорӣ (синну сол ва параметрҳои ҳосилшудаи онҳо) тавассути дарёфт кардани фосилаи 95%-и онҳо (95% confidential interval, кӯтоҳ 95% CI) дар беморон ва таҳлили яктарафаи ихтилоф анҷом дода шуд (ANOVA). Таҳлили тағирёбандарои категорӣ бо роҳи муайян карданни эътиимонокии фарқияти таносуби тақсимоти басомадҳо (Z-омор) ва фосилаи эътиимоди онҳо аз рӯи гурӯҳҳо анҷом дода шуд. Омори тавсифии хусусиятҳои иҷтимоию демографӣ ва клиникӣ барои ҳама мушоҳидаҳо (ба истиснои тақсим ба гурӯҳҳо аз рӯи минтаҳаи истиқомат) дар ҷадвали 2 оварда шудааст.

Дар аксаияти мутлақи мушоҳидаҳо, беморони муоинашуда мард буданд (140 ҳолат; 93,3%). 96,7% (145 нафар) - доимӣ дар шаҳр зиндагӣ мекарданد, дар панҷ ҳолат беморон дар канори шаҳри Душанбе зиндагӣ мекарданд, ки онро расман шаҳракҳои деҳоти ноҳияи Рӯдакӣ меномиданд. Дар робита ба ин, омили истиқомати доимӣ дар шаҳр ё деҳот барои таҳлили минбаъдаи муқоисавӣ истифода нашудааст.

Бори аввал 60 бемор дар беморхона бистарӣ шуданд - 40,0% аз шумораи умумии мушоҳидаҳо. Синну соли миёна ҳангоми бистарӣ ба беморхонаи наркологӣ барои

ҳамаи беморон 46,14 сол бо фосилаи 95% эътиимод (95% CI) аз 44,62 то 47,66 ташкил дод, синни ҳадди ақали беморон 24 сол, синни ҳадди максималӣ 75 сол буд.

Ҷадвали 2. Омори тавсифи ихусусиятҳои иҷтимоию демографӣ ва клиникӣ барои ҳамаи мушоҳидаҳо (ба истиснои тақсим ба гурӯҳҳо аз рӯи минтақаи истиқомат)

Хусусият	Нишондод	Арзиш
Чинс – мардҳо	N(%)	140 (93,3)
Чои истиқомат – шаҳр	N(%)	145 (96,7)
Бистаринамоӣ – бори аввал	N(%)	60 (40,0)
Синнусол дар вактиқабул (бистарӣ):	M (95%CI)	46,1 (44,6 - 47,7)
то 30	N(%)	7 (4,7)
30 – 39	“	31 (20,7)
40 – 49	“	59 (39,3)
50 – 59	“	40 (26,7)
60+	“	13 (8,7)
Синну соли оғози истифодаи МС:	M (95%CI)	23,3 (22,5 - 24,2)
то 30	N(%)	126 (84,0)
30 – 39	“	22 (14,7)
40 – 49	“	2 (1,3)
Синну соли ташаккулӯбии АХ:	M (95%CI)	27,7 (26,9 - 28,5)
то 30	N(%)	99 (66,0)
30 – 39	“	45 (30,0)
40 – 49	“	6 (4,0)
Давомнокии ташаккули АХ (прогредиентӣ):	M (95%CI)	4,6 (4,1 - 5,1)
прогредиентӣ	N(%)	107 (71,3)
прогредиентӣ-мӯътадил	“	41 (27,3)
сустреванда	“	2 (1,3)
Хусусияти майзадагӣ:		
давомдор	N(%)	112 (74,7)
эпизодӣ	“	38 (25,3)
Давомнокии марҳилаи II вобастагии спиртӣ ҳангоми бистарӣ шудан	M (95%CI)	18,4 (17,1–19,8)

Илова бар арзёбии синну соли контингенти беморон, тақсимоти онҳо аз рӯи гурӯҳҳои синнусол низ баррасӣ карда шуд, ки он то андозае метавонад вазъи иҷтимоиро инъикос кунад (Ғуломов М.Г., Нарзиқулов X.Н., 1998).

Беморони чавон қисми камтаринро ташкил доданд – тақрибан чоряки шумораи умумии мушоҳидаҳо. Ҳамин тавр, ба гурӯҳи синну соли “то 30-сола” танҳо 7 нафар бе-

морон (4,7%) ва гурӯҳи синнусолии “30 то 39-сола” - 31 нафар беморон (20,7%) шомил буданд. Шумораи аз ҳама зиёди мушоҳидаҳо ба гурӯҳи «40 - 49» - сола (59; 39,3%) тааллук доранд. Гурӯҳи калонтарини дуюм (40 мушоҳида; 26,0%) гурӯҳи “50 - 59” сола буд.

Аксар вақт, беморон аз намунаи таҳқиқотшуда мунтазам дар сини чавонӣ машрубот истеъмол мекунанд. Инро нишондиҳан-

даи миёнаи ин параметр - 23,3 сол (95% CI аз 22,5 то 24,2) ва тақсимоти басомадҳо аз рӯи гурӯҳҳои синну сол шаҳодат медиҳанд. То синни 30-солагӣ 126 бемор (84,0%), 22 бемор (14,7%) аз 30 то 39 сола ва 2 бемор (1,3%) аз 40 то 49 ба истеъмоли машрубот шурӯй кардан.

Ташаккули нишонаҳои хуруҷ (АХ) асосан дар синни то 30-солагӣ қайд карда шуд (99 мушиҳода; 66,0%), ки ба ҳисоби миёна 27,7 сол (95% CI аз 26,9 то 28,5 сола) буд. Ба таври назаррас камтар, ташаккули АХ дар синни аз 30 то 39-сола мушиҳода карда шуд (45 мушиҳода; 30,0%). Ва танҳо дар шаш ҳолат (4,0%) аломатҳои клиникии АХ пас аз чиҳил-солагӣ пайдо шуданд. Параметри ҳисобшууда – давомнокии ташаккули АХ 4,6 солро ташкил кард (95% CI аз 4,1 то 5,1).

Яъне, дар аксари ҳолатҳо сухан дар бораи навъи прогредиентии майзадагӣ мера-вад (107 мушиҳода, 71,3%). Дар 41 ҳолат (27,3%) ҷараёни вобастагии спиртӣ ҳамчун прогрессивии миёна тасниф карда шуд; навъи ҷараёни суст танҳо дар ду ҳолат қайд карда шуд (1,3%). Илова бар ин, бояд қайд кард, ки табиати доимии майзадагӣ (112 мушиҳода; 74,7%) нисбат ба эпизодӣ ба таври назаррас бартарӣ дошт (38 мушиҳода; 25,3%). Давомнокии миёнаи марҳилаи II вобастагии спиртӣ дар вакти бистарӣ шу-

Ҷадвали 3. Натиҷаҳои таҳлили арзишҳои миёнаи (ANOVA) омилҳои синну соли омӯхташуда ва параметрҳои ҳосилшуда.

	M (95%CI)	ANOVA		
		Душанбе	F	p
Синну соли оғозиистифодаи МС	20,6 (20,0–21,1)		176,77	0,000
Синну соли ташаккули АХ	25,4 (24,9–26,0)		111,34	0,000
Давомнокии ташаккули АХ	5,1 (4,5–5,6)		6,21	0,014
Синну сол дар замони бистарӣ	45,0 (43,2–46,8)		4,62	0,033
Давомнокии марҳилаи II беморӣ	19,6 (17,9–21,3)		7,38	0,007

Арзишҳои миёнаи давомнокии ташаккули нишонаҳои хуруҷ, ки ҳамчун фарқияти байни синну соли истеъмоли машрубот ва синну соли пайдоиши аломатҳои клиникии хуруҷ муайян карда шуданд, суръати нисбатан баланди ҷараёни вобастагии спиртӣ дар

дан дар беморхона 18,4 солро ташкил кард (95% CI, 17,1 то 19,8).

Натиҷаҳои мухокима. Пеш аз баррасии натиҷаҳои таҳлили ҳусусиятҳои дар ин гузориш зикршуда, бояд қайд кард, ки сарфи назар аз интиҳоби тасодуфӣ, соҳтори ташхисии беморон тақрибан як хела буд. Аз ҷумла, ҳолати хуруҷ аз ҳама бештар бо делирии “классикӣ” (F10.40) мушиҳода мешавад, дар байнин беморон - сокинони Душанбе (минбаъд - гурӯҳи Д) дар 58,0% ҳолатҳо ба қайд гирифта шудааст. Дар байнин гурӯҳҳои мушиҳодаи беморон барои ташхисҳои кам сабтшуда фарқе набуд. Аломатҳои хуруҷ бо ноҷуриҳои саръ монанд (F10.31) дар 6 ҳолат сабт шуд. Ноҷурии психотикии маҷзубиятмонанд (F10.50) танҳо дар як ҳолат дар як бемор мушиҳода шуд. Натиҷаҳои таҳлили арзишҳои миёнаи омилҳои синну соли омӯхташуда ва параметрҳои ҳосилшуда дар ҷадвали 3 оварда шудааст. Мувоғиқи ин беморон, сокинони Душанбе, аз ҷиҳақти синну сол дар давраи хеле барваqt ба нӯшиданӣ машруботи спиртӣ сар карданд. Ҳамин тавр, нишондиҳандай миёнаи ин параметр (ҷадвали 3) 20,6 солро ташкил кард (95% CI аз 20,0 то 21,1 сол). Комиллан табиист, ки синну соли ташаккули аломуатҳои хуруҷ дар беморон (25,4 сол; 95% CI аз 24,9 сол то 26,0 сол) –ро ташкил дод.

беморон ишора менамояд. Дар баробари ин, бояд қайд кард, ки давомнокии миёнаи пайдоиши аломуатҳои клиникии марҳилаи дуюми он ба ҳисоби миёна дар беморон (5,1 сол; 95% CI аз 4,5 то 5,6 сол) ба таври назаррас дарозтар буд ($F = 6,21$; $p = 0,014$) тақ-

рибан якуним сол.

Тавре ки аллакай қайд кардем, сарфи на-зар аз он, ки синну соли ташаккули аломатҳои хуруч дар беморон, ба таври шартӣ, ба нимаи авали ҳаёт рост омад, синну сол дар вақти бистарӣ шудан ба ҳисоби миёна ба синну соли он ба нимаи дуюм тааллук дошт. Ҳамин тариқ, дар беморон синну соли миёна 45,0 сол (95% CI аз 43,2 то 48,4 сол) буд. Бо вучуди ин, фарқият тақрибан се сол аз ҷиҳати оморӣ муҳим буд ($F=4,62$; $p <0,001$). Мувофиқи ин, давомнокии миёнаи марҳилаи дуюми вобастагии майнӯшӣ, чун фарқи байни синну соли ҳозира ва синну соли ташаккули аломатҳои хуруч, дар беморон 19,6 сол (95% CI аз 17,9 то 21,3 сол) ва назаррас буд ($F=7,38$; $p <0,007$).

Натиҷаҳои таҳлили тақсимоти басомади ҳолатҳои таҳқиқшуда аз рӯи хусусиятҳое, ки бо тағирёбандажои категориявӣ пешниҳод шудаанд, дар ҷадвали 4 оварда шудаанд. Арзиши таносуб (бо фоиз) дар он бо Р% бо аломати мувофиқ ба гурӯҳҳои беморон нишон дода шудааст - “Рд%” мебошад.

Тавре ки қаблан қайд карда шуд, аксаријати беморон мард буданд. Мутаносибан ҳамон арзиш низ барои фарқияти таносуб дар категорияи “ занон ” пешниҳод карда шуд. Азбаски дар ҷадвалҳои 2Ч2, таносубҳо ба таври симметрӣ тақсим карда шудаанд, фосилаи 95% барои фарқияти таносуб барои ҳарду категорияҳои омӯхташуда якхела аст ва дар ин ҳолат аз -1,3% то 15,3% -ро ташкил медиҳад.

Ҷадвали 4. Натиҷаҳои таҳлили муқоисавии тақсимоти басомади ҳолатҳои омӯхташуда аз рӯи хусусиятҳое, ки бо тағирёбандажои категориявӣ пешниҳод шудаанд.

	Pд%; (n=100)		(95%CI Pд%)	Z	p
Чинс:					
Занҳо	9,0		(-1,3; 15,3)	1,27	0,102
Мардҳо	91,0		(-1,3; 15,3)	-1,97	0,025
Бистаринамоӣ:					
бори аввал	33,0		(2,9; 39,1)	-2,65	0,004
такроран	67,0		(2,9; 39,1)	2,30	0,011
Намуди равиш (аз рӯихусусияти майзадагӣ):					
Раванди бенст	85,0		(14,0; 48,0)	3,92	0,000
эпизодӣ	15,0		(14,0; 48,0)	-4,31	0,000
Намуди равиш (аз рӯи прогредиентӣ):					
прогредиентӣ	70,0		(-12,6; 20,6)	-0,70	0,241
Прогредиентии миёна	28,0		(-14,5; 18,5)	0,06	0,474
сустраванд	2,0		(-2,2; 6,2)	0,25	0,401
Гурӯҳҳои синну соли аз оғози истеъмоли МС:					
то 30	100,0		(32,7; 63,3)	7,32	0,000
30-39	0,0		(28,7; 59,3)	-7,43	0,000
40-49	0,0		(-2,9; 10,9)	-2,77	0,003
Гурӯҳҳои синну соли ташаккули АХ:					
то 30	92,0		(65,5; 90,5)	9,32	0,000
30-39	8,0		(51,2; 80,8)	-8,50	0,000
40-49	0,0		(1,5; 22,5)	-3,98	0,000
Гурӯҳҳои синну соли дар замони бистаришавӣ (гурӯҳҳо):					
то 30	4,1		(-7,1; 11,1)	-0,96	0,169
30-39	27,8		(6,0; 32,0)	2,50	0,006
40-49	39,2		(-15,9; 19,9)	0,06	0,476
50-59	20,6		(2,8; 37,2)	-2,81	0,003
60 +	8,2		(-9,4; 13,4)	-0,72	0,236

Арзиши омори Z ҳангоми муқоисай таносуб барои категорияи “занон” ($Z=1,27$; $p=0,102$) ба мо имконият надод, ки фарқияти пешниҳодшудаи таносуб боэъти мод бошад. Бо назардошти он, ҳамон арзиши фарқияти барои категорияи «мардон» ($Z=-1,97$; $p=0,025$) аз ҷиҳати оморӣ боэъти мод буд. Арзиши гайрисимметрии Z-оморӣ ва аз ин рӯ, сатҳи “р” аз он вобаста аст, ки арзиши онҳо аз андозаи интихоб дар ҳар як категорияи омили омӯхташуда вобаста аст. Ва барои тасдиқ кардани он, ки дар байни беморони вобастагии спиртӣ - сокинони Душанбе шумораи занон зиёдтар аст, миқдори зиёди намуна ва гузаронидани тащили муқоисавӣ байни шаҳрҳои калон лозим аст. Ҳамчун эзоҳ қайд мекунем, ки ҳангоми муқоисай таносубҳо барои категорияи “мардон”, Z-омор арзиши манфӣ ба даст овард. Ин дар ин ҷо ва минбаъд, аз мавқеи таносуби калонтар дар ҷадвал вобаста аст; дар ин ҳолат аз тарафи рост. Инчунин бояд қайд кард, ки ҳудуди поёни 95%CI аз фарқияти таносуб бо арзиши манфӣ ифода карда мешавад. Ин ҳолат шубҳанокии натиҷаҳои муқоисай таносубро бо андозаи дастрасӣ интихобкарда нишон медиҳад.

Дар беморон шумораи нисбии ҳолатҳои бистарии бори аввал сяеки шумораи онҳоро (33,0%) ташкил дод.

Натиҷаҳои тақсимоти мутаносиби ҳолатҳои мушоҳида аз рӯи омили “гурӯҳҳои синну соли оғози истеъмоли машрубot” ва бо он алоқамандии зич, омили “гурӯҳҳои синну соли ташаккули нишонаҳои хуруҷ” ҳеле назаррасанд. Ҳамаи беморони истеъмолкунандай машрубoti спиртиро то синни 30-солагӣ бо таври систематик истеъмол ме-карданд. Инчунин нишондиҳандаҳои миёнаи давомнокии ташаккули аломатҳои хуруҷ дар беморони омӯхташуда, натиҷаҳои тақсимоти мутаносиби ин нишондиҳанда дар гурӯҳҳои синну сол ҳеле мантиқӣ ба назар мерасанд. Ҳамин тариқ, дар синну соли то 30-сола беморонбартарӣ доштанд (92,0%). Дар синну соли аз 30 то 39 сола, тасвири муқобил мушоҳида карда шуд, ки дар паҳншавии назарраси мутаносиб ифода ёфтааст (аз ҷониби 66%; 95%CI аз 51,2% то 80,8%; $Z=-8,50$; $p <0,001$).

Тавре ки дар боло нишон дода шудааст, синну соли миёна ҳангоми бистарӣ шудан, ба монанди намунаи омӯхташуда дар маҷмӯъ ва дар муқоисай беморон, дар фосилаи синну сол аз 40 то 49 сола рост омад. Дар ҳамон фосила, шумораи зиёди ҳолатҳо дар намунаи интихобшуда вучуд дошт. Аз ин рӯ, эҳтимолан фарқияти арзишҳои мутаносиб дар он чандон калон набуд (2,8%) ва аз ҷиҳати оморӣ ночиз ($Z=0,06$; $p=0,474$) бо арзиши манфии сатҳи поёни фосилаи 95% эъти mod (аз -14,5 то 19,9%). Инчунин дар таносуб дар гурӯҳҳои синну соли «то 30» (1,9%) ва «60+» (1,8%) низ эъти modнок набуд. Ҳамзамон, муайян карда шуд, ки шумораи нисбии беморони аз 30 то 39- сола зиёдтар аст ($Z=2,5$; $p=0,006$). Бо дараҷаи баланди эҳтимолият чунин таҳмин кардан мумкин аст, ки фарқияти нишондиҳандаҳои синнусолиро байни беморони аз назар гузаронидашуда бо фарқияти пешниҳоди мутаносиби гурӯҳҳои синнусолии «30-39- сола» ва «50-59» муқаррар мекунанд.

Натиҷаҳои дар ин кор овардашуда, ки дар ҳаҷми ҳеле қами интихобӣ ва бо истифода аз шумораи маҳдуди аломатҳо ба даст оварда шудаанд, дар бораи фарқиятҳои эҳтимолии контингентҳои беморони вобастагии спиртӣ дар шаҳри Душанбе ва дигар шаҳрҳо таҳлил намуданро ба миён меорад. Вале дар натиҷаи ин таҳқиқиот низ маълумотҳои бо тасаввуроти возехе додааст ва даҳолатро дар беморхонаи наркологӣ талаб мекунад. Албатта, ин натиҷаҳо ба савол дар бораи фарқияти динамикаи нишондиҳандаҳои эпидемиологӣ, ки дар аввалин ин пайём зикр шуда буданд, пурра ҷавоб дода наметавонанд. Ҳамзамон, онҳо асос медиҳанд, ки фарқияти синну сол ва омилҳои марбут метавонанд фарқияти шароити иҷтимоиро нишон диҳанд, ки зиёдшавии хавфи сӯиистифода аз майзадагӣ ва ташаккули вобастагии спиртиро шоҳиди намоянд. Бинобар ин, натиҷаҳои таҳлили бадастомада метавонанд на танҳо оптимизатсия кардани ҳаҷм ва хусусияти табобати маҳсуси наркологи-ро мусоидат кунанд, балки тасаввуроти тадбирҳои пешгирикунандаи мақсадноки гурӯҳҳои гуногуни аҳолиро ташаккул диҳанд.

АДАБИЁТ

1. Витвицкий М.Н., Коломиец В.Ф. Омилҳои хавф ва роҳҳои пешгирии бозгашти майзадагӣ дар занон./ Витвицкий М.Н., Коломиец В.Ф. Масъалаҳои актуалии психиатрия. – Душанбе, 1997. – С. 54–57.
2. Гофман А.Г. Наркологияи клиникӣ // М:Миклош, 2003, саҳ.38-50.
3. Гулямов М.Г., Нарзикулов Х.Н. Дар бораи нақши нишондиҳандаҳои иҷтимоио демографии беморони майзадагӣ дар пайдоиши психоз. // Конгресси кормандони тиб ҶТ «Медицина ва саломатӣ», т.1. – Душанбе, 1998. – С.352-353.
4. Иванец Н.Н. (ред.) Тадқиқоти эпидемиологӣ дар наркология. // Лексияҳо оид ба наркологияи клиникӣ. - М. Бунёди хайрияи Русия “Нест бод майзадагӣ ва нашъамандӣ”. - 1995 г. - С.16-40.
5. Каюмов Б.П. Усули пешгӯӣ ва стратегияи барқарорсозии иҷтимоӣ ва меҳнатии беморони майзада. - М., 1990. - 198 с.
6. Кривулин Е. Н., Мингазов А. Х. Хусусиятҳои клиникӣ вадинамикии майзадагӣ дар синни барвақтва дер // Наркология. – с.2012. – № 5. – С. 53—56.
7. Сиволап Ю. П., Савченков В. А. Сӯиистифода аз машруботи спиртӣва депрессия // Наркология. – 2012. – Т. 11, № 5. – С. 79—82.
8. Стратегияи ҷаҳонӣ оид ба коҳиш додани истифодаи заарарноки машруботи спиртӣ. ТУТ – с.2010, С. 7–13.
9. Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ, 2018: <https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/alcohol>.
10. Флейс Дж. Усулҳои омории санчиши ҷадвалҳои қисм ва порча (тарҷ. аз англ.). // Молия ва омор, Москва, 1989, 319 с.
11. Цыганков Б.Д., Г.К. Дорофеенко, К.Д. Романов, А.Н. Мартюшов, У.Х. Гаджиева Хусусиятҳои иҷтимоио демографӣ ва клиникии сокинони шаҳру деҳот, ки аз вобастагии спиртӣ ранҷ мебаранд, ҳамчун пешгӯиҳои рушди психозҳои металкуҳулӣ / Наркология: мачаллаи илмӣ ва амалӣ. - 2010. - N2. - С. 64-70

АНАЛИЗ ВОЗРАСТНЫХ И КЛИНИЧЕСКИХ ХАРАКТЕРИСТИК ПАЦИЕНТОВ НАРКОЛОГИЧЕСКОГО СТАЦИОНАРА С АЛКОГОЛЬНОЙ ЗАВИСИМОСТЬЮ ГОРОДА ДУШАНБЕ Шаропова Н.М., Маликов Н.В.

По данным анализа эпидемиологических данных в различных регионах Республики Таджикистан установлены различия в динамике эпидемиологических показателей. На основании этого выдвинута гипотеза о различиях во влиянии биологических и социальных факторов, увеличивающих риск развития алкогольной зависимости. В статье анализируются возрастные и связанные с ними характеристики пациентов, поступивших в наркологическое лечебное учреждение города Душанбе (100

наблюдений). Полученные результаты анализа, показывающие различия обследованных пациентов, могут не только способствовать оптимизации объемов и характера специализированной наркологической помощи, но и формировать представление об адресных профилактических мероприятиях для различных групп населения.

Ключевые слова: наркология; алкогольная зависимость; факторы риска алкогольной зависимости.

ANALYSIS OF AGE AND CLINICAL CHARACTERISTICS OF PATIENTS OF A NARCOLOGICAL CLINIC WITH ALCOHOL DEPENDENCE IN DUSHANBE

Sharopova N.M., Malikov N.M.

According to the analysis of epidemiological data in different regions of the Republic of Tajikistan, differences in the dynamics of epidemiological indicators have been established. Based on this, a hypothesis was put forward about the differences in the influence of biological and social factors that increase the risk of developing alcohol dependence. The article analyzes the age and related characteristics of patients admitted to a drug

treatment institution in the city of Dushanbe (100 observations). The obtained results of the analysis, showing the differences in the examined patients, can not only help to optimize the volume and nature of specialized drug treatment but also form an idea of targeted preventive measures for different groups of the population.

Keywords: narcology; alcohol addiction; risk factors for alcohol dependence.

Malikov Naimdzhon Vohidzhonovich - postgraduate student of the Department of Psychiatry and Medical Psychology named after Professor M.G. Gulyamov ATSMU

Маликов Наимджон Воҳиджонович – аспирант кафедры психиатрии и медицинской психологииим. проф. М.Г.Гулямова ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”

Маликов Наимҷон Воҳидҷоновиҷ – аспиранти кафедраи психиатрия ва психологияи тибии ба номи проф. М.Ф. Еуломов, МДТ “ДДТТ ба номи Абуали ибни Сино”

СТОМАТОЛОГИЯ

ТАШКИЛ ВА СИФАТИ ЁРИИ СТОМАТОЛОГӢ ВА ХАДАМОТИ ҶАРРОҲИИ ҶОҒУ РӮЙ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОЧИКИСТОН

Салимов Б.А.¹, Қосимов М.М.¹, Турсунова Х.Р.²

1. ПИТ стоматология ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй, 2. Кафедраи стоматологиии ДТИ Тоҷикистон.

Муҳиммият. Проблемаҳои хизматрасонҳои тиббӣ ба аҳолӣ дар соҳаи стоматология таваҷҷӯҳи маҳсуси нигоҳдории миллии тандурустиро талаб мекунанд. Таълоботи ин соҳаи тиб бинобар сабаби рушди босуръати он ва ҳам диққати маҳсус додан ба бемориҳои стоматологӣ дар байни аҳолӣ меафзояд [1-3]. Барои ҳамин ҳам, ҳангоми ташкил намудани ёрии стоматологӣ дараҷаи таълобот ба он ва дастрасии аҳолӣ бояд ба ҳисоб гирифта шавад, дар ин маврид бояд ба истифодаи самараноки потенсиали кадрӣ ҷиҳати пешниҳод намудани ёрии тибии саривақтӣ ва таҳассусии олии тиббӣ, муҷаҳҳаз будани клиникаи стоматологӣ бо дастроҳои муосир ва ҳамчунин татбиқи усуљо ва технологияҳои инновацисионӣ диққати маҳсус дода шавад [4-6].

Мақсади таҳқиқот – баҳогузорӣ ба сатҳи пешниҳод кардани хизматрасонии тиббӣ дар соҳаи стоматология ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Мавод ва усуљои таҳқиқот. Таҳқиқоти ретроспективӣ дарасоси маълумотҳои омории (солҳои 2016-2020) Муассисаи давлатии «Пажӯҳишгоҳиilmӣ-таҳқиқотии стоматология ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй» - и Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷро карда шудааст.

Ҷадвали 1.- Соҳтори муассисаҳои стоматологӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Минтақа	Муассисаҳои давлатӣ	Муассисаҳои шахсӣ	Муассисаҳои тобеи вазорат	Мутл.	%
ш.Душанбе	5	79	5	89	12,6
Хатлон	Бохтар	39	20	3	8,7
	Кӯлоб	34	21	-	7,8
Суғд	280	94	-	374	52,7
НТҶ	100	17	1	118	16,6
ВМКБ	7	4	-	11	1,6
Ҳамагӣ:	465	235	9	709	100

Эзоҳ: НТҶ- ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ; ВМКБ- Вилояти муҳтори қӯҳистони Бадаҳшон.

Аз миқдори умумии муассисаҳои стоматологӣ, дар маҷмӯъ, бо назардошти шаклҳои гуногуни (давлатӣ ва шахсӣ) моликият, 52,7% - дар вилояти Суғд, 16,6% - дар шаҳр

Ҳангоми таҳлил кардани сатҳи пешниҳодсозии хизматрасонии тиббӣ дар соҳаи стоматология ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй чунин параметрҳо баҳогузорӣ карда шуданд: миқдори МИП стоматологӣ бо назардошти шакл (давлатӣ, тобеи вазорат ва шахсӣ) хусусӣ, потенсиали кадрии соҳа (миқдори табибон ба 10000 нафар аҳолӣ) ва дараҷаи таъминнокии манотик бо мутахassisони соҳаи стоматология, вазни холиси муроҷиати аҳолӣ барои ёрии стоматологӣ, сатҳи таҳассусии табибон-стоматологҳо.

Дар пажӯҳиши аз усуљҳои таҳлилий ва математикӣ-оморӣ истифода шуд. Барои коркарди омории маълумотҳо ба даст овардашуда усули омории вариатсионӣ ва ҳангоми баҳогузорӣ ба аҳамияти омории фарқияти нишондодҳо аз критерияи Стюдент истифода карда шуд. Таҳлили маълумотҳо бо ёрии бастаи барномаҳои амалии Microsoft Excel гузаронида шуд.

Натиҷаҳо ва баррасии онҳо. Таҳлили гузаронидашуда нишон дод, ки дар кишварамон 709 соҳтори стоматологӣ, аз ҷумла 465 муассиса ва ҳуҷраҳои давлатӣ, 235 муассиса ва ҳуҷраҳои шахсӣ ва 9 муассисаи тобеи вазоратҳо ва идораҳо фаъолият мекунанд (ҷадвали 1).

Аз НТҶ ва 12,6% – дар ш. Душанбе ҷойгир шудаанд.

Айни замон дар кишвар 1722 стоматолог (ҷадвали 2) фаъолият карда истодааст, ки

9,0%-и миқдори умумии табибонро ташкил медиҳад ($n=19080$), яъне таъминнокӣ бо кадрҳои тиббӣ дар Тоҷикистон 20,9 ба 10 ҳазор нафар аҳолиро ташкил медиҳад. Дар ин маврид потенсиали зиёди кадрӣ дар таъсиноти мутахассисони тахассусноки стоматологӣ дар ш. Душанбе (35,9%), вилоятҳои Суғд (28,1%) ва Ҳатлон (20,4%) ба мушоҳида мерасад (20,4%).

Ҷадвали 2.- Нишондиҳандаҳои таъминнокӣ бо кадрҳои стоматологӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон

Минтақа	Миқдори аҳолӣ, то давраи 01.01.2021	Миқдори табибон-стоматологҳо	Фоиз, %	Ба 10 ҳазор аҳолӣ
ш.Душанбе	880 000	619	35,9	7,0
Ҳатлон	3 425 000	351	20,4	1,0
Суғд	2 754 000	484	28,1	1,8
НТҶ	2 215 000	245	14,2	1,1
ВМҚБ	231 000	23	1,3	1,0
Ҳамагӣ:	9 505 000	1722	100	1,8

Дар айни замон, дар бисёр минтақаҳои ҷумҳурӣ норасоии мутахассисон-стоматологҳо ба назар мерасад, аз ҷумла дар ноҳияҳои Маҷтоҳи Кӯҳӣ (0,0), Роштқалъа (0,0), Лаҳш (0,3), Қубодиён (0,3), Шаҳритус (0,3), ноҳияи Кӯлоб (0,3), Темурмалик (0,3), Шуғнон (0,3), Ишкошим (0,3), Зафаробод (0,4), Дарваз (0,0), 4), Сарбанд (0,4), Балҷувон (0,4), Нурабод (0,5), Санѓвор (0,5), Спитамен (0,5), Қумсангир (0,6), Носири Ҳусрав (0,6) и Ванҷ (0,6) ба 10000 аҳолӣ.

Таҳлили сатҳи тахассуснокии табибон-стоматологҳо аз он гувоҳӣ медиҳад, ки нишондиҳандаи баландтарин дар ш. Душанбе (78,0%) ба қайд гирифта шудааст. Дар ин мавридкатегорияи тахассусӣ дар Ҳатлон 56,0%, дар вилояти Суғд – 55,0%, дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ – 44,5% ва ВМҚБ – 28,6% мутахассис аст. Муатаассифона, пойгоҳи моддиву техникии таълимии стоматологҳо низ ташвишовар мебошад. Яке аз сабабҳои ба курсҳои такмили ихтинос сари вақт ҷалб накардани стоматологҳо ин на будани назорати зарурӣ аз тарафи шахсо-

Таҳлили гузаронидашуда нишон дод, ки аз рӯйи дараҷаи таъминнокӣ бо мутахассисони соҳаи стоматология ба 10000 нафар аҳолӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон 1,85 (миқдори аҳолӣ – 9,5 млн.нафар) аст, миқдори зиёди мутахассисон дар ш. Душанбе буда, 7,0 нафар ба 10000 аҳолӣ, баъдан Суғд (1,8) ва НТҶ (1,1) фаъолият мекунанд.

Ҷадвали 2.- Нишондиҳандаҳои таъминнокӣ бо кадрҳои стоматологӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон

Минтақа	Миқдори аҳолӣ, то давраи 01.01.2021	Миқдори табибон-стоматологҳо	Фоиз, %	Ба 10 ҳазор аҳолӣ
ш.Душанбе	880 000	619	35,9	7,0
Ҳатлон	3 425 000	351	20,4	1,0
Суғд	2 754 000	484	28,1	1,8
НТҶ	2 215 000	245	14,2	1,1
ВМҚБ	231 000	23	1,3	1,0
Ҳамагӣ:	9 505 000	1722	100	1,8

ни м асьули муассисаҳои давлатӣ ва сектори хусусии стоматолоѓӣ ба хисоб меравад.

Ҳамчунин таъқид кардан ба маврид аст, ки дар муассисаҳои хусусии тиббӣ, ки ҳамчун шахси ҳуқуқӣ амал мекунанд (ҷамъияти масъулияташ маҳдуд), ба даст овардани катерорияи тахассусӣ нисбат ба фаъолияти табибони дар секторҳои хусусӣ фаъолияткунанда, яъне шахсони воқеӣ, каме беҳтар ташкил карда шудааст. Ҳамчунин имконияти мутахассисони ҷавон барои кор кардан дар муассисаҳои хусусии стоматологӣ, фавран баъди хатм кардани таҳсил ва машғул шудан ба стоматологияи кӯдакон, стоматологияи муолиҷавӣ, ҷарроҳӣ ва ортопедӣ бидуни омодагии қаблии касбӣ ташвишовар ба назар мерасад.

Иқтидори захираи катҳои хизматрасонии ҷарроҳии ҷоғу рӯй дар ҷумҳурӣ 146 кат аст (ҷадвали 3). Аз онҳо дар вилояти Суғд 48 кат; беморхонаи вилоятии Ҳуҷанд - (30 кат), дар беморхонаи марказии Исфара (10 кат), дар беморхонаи марказии ноҳияи Ашт (5 кат) ва беморхонаи марказии ноҳияи Б. Ғафуров (3 кат).

Ҷадвали 3.- Иқтидори захираи катҳои ҷарроҳии ҷоғу рӯй дар Ҷумҳурии Тоҷикистон

Минтақа	Миқдори катҳо	Фоиз, %
ш.Душанбе	60	41,1
Ҳатлон	38	26,0
Суғд	48	32,9
НТҶ	-	-
ВМҚБ	-	-
Ҳамагӣ:	146	100

Дар вилояти Хатлон катҳо барои ҷарроҳии ҷоғу рӯй 20 адад дар Маркази стоматологии н. Ҷ. Балхӣ , дар шуъбаи ҷарроҳии Беморхонаи вилоятии ш. Боҳтар –5 кат, дар Беморхонаи вилоятии №2 ш. Кӯлоб–барои 8 кат ва дар bemorxonaи марказии ноҳияи ноҳияи Фарҳор –5 кат ҷудо карда шудааст. Дар вилоят ҳамагӣ 2 мутахассиси ҷарроҳии ҷоғу рӯй фаъолият мекунанд, ки дар синну соли нафақа қарор доранд.

Дар Вилояти муҳтори кӯҳистони Бадаҳшон ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ барои ҷарроҳии ҷоғу рӯй ткат ҷудо карда нашудааст,

дар ин ҳол ин ёрӣ т барои беморон аз тарафи мутахассисони аз ин соҳа дурр иҷро карда мешавад.

Дар ҷараёни таҳқиқоти гузаронидашуда таҳлили нишондиҳандаҳои муроҷиати аҳолӣ барои ёрии стоматологӣ ба Муассисаи давлатии «Пажуҳишгоҳи илмӣ-таҳқиқотии стоматология ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй» - и Вазорати тандурустӣ ва хифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи солҳои 2016 по 2020, яъне дар 5 соли охир анҷом дода шуд. дар давраи таҳқиқшуда ба клиника 125143 нафар муроҷиат кардааст (**ҷадвали 4**).

Ҷадвали 4.- Созтори муроҷиати аҳолӣ барои ёрии стоматологӣ.

Шуъба	2016	2017	2018	2019	2020
Стоматологияи муолиҷавӣ	4517	4614	4473	4846	4697
Физиотерапия	593	616	582	578	532
Ҷарроҳии амбулаторӣ	2667	2744	2703	1808	1794
Бедардӯнӣ умумӣ	737	738	716	797	681
Рентгенография	11321	10197	10150	9457	6194
Стоматологияи кӯдакон ва наврасон	2715	5396	2603	3239	2085
Ортодонтия	1357	1313	1861	1259	1736
Ҷарроҳии ҷоғу рӯй	200	253	236	254	158
Ортопедия	972	771	834	657	528
Имплантология	454 (15 имп.)	534 (13 имп.)	608 (27 имп.)	548 (19 имп.)	535
Филиали институт	457	425	184	348	550
Лаборатория	245	469	367	480	410
Ҳамагӣ:	26235	28070	26217	24721	19900

Маълумотҳои ба даст овардашуда тамоюли паст шудани дараҷаи муроҷиати аҳолӣ барои ёрии ортопедиро аз 972 ҳолати соли 2016 то 528 ҳолати соли 2020, яъне то 1,8 маротиба ва зиёд шудани дохилшавии беморон (патсиентҳо) ба шуъбаи стоматологияи муолиҷавиро (то 1,0 маротиба) нишон мебидҳанд, ки ин дар навбати худ аз динамикаи мусбати профилактикаи босифати бемориҳои стоматологӣ ва пешгирӣ намудани оризаҳои потенсиалий гувоҳӣ медиҳад. Ғайр аз ин, пастшавии нишондиҳандаҳои муроҷиати беморони амбулаторӣ барои ёрии ҷарроҳӣ аз 2667 ҳолат то 1794, яъне 1,5 маротиба ба мушоҳидა мерасад. Дар соҳтори муроҷиати беморон барои табобати статсионарӣ зиёд шудани микдори бемориҳои ҷарроҳишавандай мавзҳеи ҷоғу рӯй аз 200 ҳолати соли 2016 то 158 ҳолати соли 2020, яъне 1,3 маротиба ба назар мерасад.

Сабаби асосии зиёд шудани амалиётҳои ҷарроҳӣ, расонидани ёрии таъчилий ҳангоми ҳолатҳои илтиҳобӣ, ба монанди периостит, остеомиелити ҷоғҳо, флегмонаҳои ҷоғҳо, рӯй ва гардан ба ҳисоб мераванд.

Дар ин замина тамоюли зиёд шудани бемориҳои стоматологӣ дар байни кӯдакон ва наврасон ташвишовар аст- 2715 ҳолати соли 2016 то 3239 ҳолат дар соли 2019, яъне то 1,2 маротиба, ки асосан ба инҳо алоқаманд ҳастанд: ба корҳои нокифояи профилактиկӣ дар байни ин гурӯҳи аҳолӣ (риоя накардани беҳдошти ковокии даҳон, нодуруст тоза карданни дандонҳо, сари вақт табобат накардани бемориҳои ковокии даҳон), камбуди мутахассисони таҳассонки стоматологияи кӯдакон ва ғизои нодуруст, маҳз истеъмоли маҳсулоти ғизоии сабук ҳалшаванда ба ҳисоб мераванд.

Норасони мутахассисони соҳавии стоматология ва набудани пойгоҳи моддӣ- техни-

ки мусир ба ташхиси де рва нодурусти бемориҳои мавзеи ҷоғу рӯй оварда мерасонанд, ки инҳо дар навбати худ барои нодуруст интихоб кардани тактикаи табобат ва паст шудани сифати он мусоидат мекунанд [7-9].

Таҳлили муқоисавӣ нишон медиҳад, ки нишондиҳандай таъминнокии муассисастоматологӣ дар ҷумҳурӣ бо табион-стоматологҳо 7,6%-и микдори умумии табионро ($n=19080$) ташкил медиҳад, ки дар маҷмӯъ бо бâъзе маълумотҳои миёнаи аврупой муқоисашаванда аст, дар онҳо вазни холиси ин нишондиҳандай таъминнокии муассисастоматологӣ бо мутахассисони ихтисосҳои даҳлдор гувоҳӣ медиҳад,

Нишондиҳандай таъминнокӣ бо мутахассисони тиббӣ (табион) ба 10 ҳазор аҳолӣ дар Тоҷикистон 20,9, дар Федератсияи Россия – 37,4 аст, мувофиқи маълумотҳои ТҮТ бошад, дар минтақаи Аврупой – 34, дар минтақаи Америкоӣ – 24, дар Осиёи Ҷанубӣ- 8 ва Африқо- ҳамагӣ 3 табиб аст [12,13]. Файр аз ин, мувофиқи маълумотҳои аз тарафи экспертоҳои ТҮТ пешниҳодкардашуда, дар зиёда аз 68%-и мамлакатҳо ба ҳар 10 000 нафари аҳолӣ камтар аз 5 стоматолог рост

меояд [14,15], дар Ҷумҳурии Тоҷикистон – 1,7 ба 10 ҳазор аҳолӣ рост меояд, ки ин ҳам аз норасоии потенсиали қадрӣ дар маҷмӯъ ва ҳам таъминнокии муассисаҳои стоматологӣ бо мутахассисони ихтисосҳои даҳлдор гувоҳӣ медиҳад,

Ҳамин тавр, баҳогузорӣ ба фаъолияти ҳадамоти стоматологӣ дар ҷумҳурӣ нишон медиҳад, ки ёрии стоматологӣ ба аҳолӣ ҳам аз тарафи муассисаҳои давлатӣ ва ҳам аз тарафи муассисаҳои тиббии хусусӣ расонида мешавад, паст шудани дараҷаи муроҷиати аҳолӣ барои гирифтани ёрии ортопедӣ, афзоиши доҳилшавии беморон ба шуъбаи стоматологияи муолиҷавӣ ва ҷарроҳии ҷоғу рӯй, зиёд шудани вазни холиси бемориҳои стоматологӣ дар байни қӯдакон ва наврасон ба назар мерасад. Дар ин замина норасоии заҳираи катҳои ҷарроҳии ҷоғу рӯй дар як қатор минтақаҳои ҷумҳурӣ эҳтиёткори-ро тақозо мекунад, ки ин аз норасоии ҷарроҳони мавзеи ҷоғу рӯй, ҳамчунин дигар соҳаҳои маҳдуди мутахассисон, таҷхизотонидани муассисаҳо бо дастгоҳҳои мусири тиббӣ вобастагӣ дорад.

АДАБИЁТ

1. Большов И.Н. Влияние обеспеченности населения стоматологическими кадрами на доступность стоматологической помощи (на примере Рязанской области) / И.Н.Большов // Российский медико-биологический вестник имени академика И.П. Павлова. - 2016. - Т. 24, №3. - С. 74-78.
2. Бутова В.Г. Управление качеством стоматологической помощи / В.Г. Бутова, Э.В. Зимина, М.З. Каплан. – М.: Издательский Дом “STBOOK”. - 2007. - 224 с.
3. Вялков А.И. Актуальные проблемы укрепления общественного здоровья и управления профилактической деятельностью в системе здравоохранения/А.И. Вялков // Проблемы управления здравоохранением. - 2009. - № 5(48). - С. 5-16.
4. Гринин В.М.Обращаемость населения за стоматологической помощью в государственные частные медицинские организации в современных условиях/ В.М.Гринин,И.М. Ерканян, М.С. Саркисян, М.Р.Бозров, С.В.Николаев, О.П.Дашкова // Вестник Национального медико-хирургического Центра им. Н.И. Пирогова.- 2014. - Т. 9, № 2. - С. 72-74.
5. Калинская А.А. Норматив должности врача-стоматолога в условиях работы с ассистентом стоматологическим / А.А. Калинская, Д.Г. Мещеряков, Р.Б. Ильдаров // Пробл. соц. гигиены, здравоохранения и истории медицины.- 2013. - №1. - С.33-38.
6. Кулаков А.А. Хирургическая стоматология и челюстно-лицевая хирургия /А.А.Кулаков, Т.Г.Робустова, А.И.Неробеев. М.: ГЭОТАР-Медиа. 2010;921.
7. Лебедев М.В. Система оказания медицинской помощи населению по профилю «Челюстно-лицевая хирургия» на территории Российской Федерации / М.В.Лебедев, К.И.Керимова, И.Ю.Захарова, Н.А.Бахтурин // Современные проблемы здравоохранения и медицинской статистики. 2020. №1. С. 383-402.

8. Никитин А.А. Организационно-методические подходы к оказанию помощи больным с челюстно-лицевыми травмами, практикуемые в Московской области /А.А. Никитин, А.М. Сипкин, Д.В. Ахтямов // Медицинские технологии. Оценка и выбор. - 2017. - № 3(29). - С. 59-64.
9. Родина Т.С. Причины обращения за стоматологической помощью взрослого населения крупного города в медицинские организации различных форм собственности/ Т.С.Родина, О.Е.Коновалов // Российский медико-биологическийвестник имени академика И.П. Павлова. - 2010. - № 2. - С. 80-84.
10. Стародубов В.И. Медицинские кадры в стоматологии / В.И. Стародубов, А.А. Калининская, К.Г. Дзугаев. - М., 2006. - 256 с.
11. Степчук М.А. Доступностьмедицинской помощи на этапах еР• оказания / М.А.-Степчук, Т.М.Пинкус, С.В.Абрамова, Д.П.Боженко // Научные ведомости Белгородского государственного университета. Серия: Медицина. Фармация.- 2011. - Том 15, № 16 (111). - С. 182-189.
- 12.ТрифоноваН.Ю.Анализ обеспеченности врачами-стоматологами в современной России / Н.Ю. Трифонова, А.С. Алейников, Д.Ю. Каримова, В.Е. Луговой, А.И. Щукин, С.А. Лившиц, А.Н. Злобин //Саратовскийнаучно-медицинскийжурнал. - 2014. -№ 10 (4). - С. 729-732.
13. Хубиева Б.Х. Совершенствование системы контроля качества стоматологических услуг населению / Б.Х. Хубиева // Евразий. союз ученых. - 2019. - № 3 (60). - С. 50-54.
14. Чхеидзе Е.Н. Проблемы обеспечения доступности и качества стоматологической помощи терапевтического профиля в условиях городской стоматологической поликлиники /Е.Н.Чхеидзе, Е.А. Гизоева //Врач-аспирант. - 2014. - № 2 (63). - С. 54-58.
15. World health statistics 2020: monitoring health for the SDGs, sustainable development goals. Geneva: World Health Organization; 2020.

ОРГАНИЗАЦИЯ И КАЧЕСТВО СТОМАТОЛОГИЧЕСКОЙ ПОМОЩИ И СЛУЖБЫ ЧЕЛЮСТНО-ЛИЦЕВОЙ ХИРУРГИИ В РЕСПУБЛИКЕ ТАДЖИКИСТАН

Аннотация: В представленной статье приводятся результаты ретроспективного исследования по оценке уровня предоставления медицинских услуг в области стоматологии и челюстно-лицевой хирургии в Республике Таджикистан.

Показатель обеспеченности стоматологических учреждений республики врачами – стоматологами составил 9,0% от общего числа врачей ($n=19080$) и 1,85 на 10000 населения. Анализ показателей обращаемости населения за стоматологической помощью показал, что за исследуемый период в клинику обратились 125143 человек. В структуре об-

ращаемости населения за стоматологической помощью отмечается рост числа хирургических заболеваний челюстно-лицевой области (в 1,3 раза), поступления пациентов в отделение терапевтической стоматологией (в 1,0 раза), стоматологических заболеваний среди детей и подростков (в 1,2 раза) и снижение показателей обращаемости амбулаторных больных за хирургической (в 1,5 раза) и за ортопедической помощью (в 1,8 раза).

Ключевые слова:стоматологическая служба, стоматологическая помощь населению, челюстно-лицевая хирургия, ортопедия, терапевтическая стоматология.

ORGANIZATION AND QUALITY OF DENTAL CARE AND MAXILLOFACIAL SURGERY SERVICES IN THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN

Abstract: This article presents the results of a retrospective study to assess the level of medical services provision in the field of dentistry and maxillofacial surgery in the

Republic of Tajikistan.

The indicator of the provision of dental institutions of the republic with dentists was 9.0 % of the total number of doctors ($n = 19080$) and 1.85 per 10,000 populations. The analysis of indicators of the population's appealability for dental care showed that during the study period, 125143 people applied to the clinic. In the structure of population appeal for dental care, there is an increase in the number of

surgical diseases of the maxillofacial region (1.3 times), admission of patients to the department of therapeutic dentistry (1.0 times), dental diseases among children and adolescents (1.2 times) and a decrease in the rates of referral of outpatients for surgical (1.5 times) and orthopedic care (1.8 times).

Key words: dental service, dental care for the population, maxillofacial surgery, orthopedics, therapeutic dentistry.

Салимов Бахридин Амонуллоевич - аспирант Муассисаидавлатии “Пажӯҳишгоҳиилмӣ-клиникистоматология ва ҷарроҳииҷоғурӯй”, Тоҷикистон, Душанбе, хиёбони 5, кӯч. Ҳуҷандӣ, 13. E-mail: bahriiddin-salimov@mail.ru

Салимов Бахридин Амонуллоевич – аспирант Государственного учреждения «Научно-клинический институт стоматологии и челюстно-лицевой хирургии», Таджикистан, г. Душанбе, ул. Худжанди, 13. E-mail: bahriiddin-salimov@mail.ru

Salimov Bahriiddin Amonulloevich - postgraduate student of the State Institution “Scientific and Clinical Institute of Dentistry and Maxillofacial Surgery”, Tajikistan, Dushanbe, st. Khujandi, 13. E-mail: Stomatologi@mail.ru

ПЕШГИРИИ ОРИЗАҲО ДАР РАВАНДИ МУОЛИЧАИ ЭНДОДОНТӢ

Тоҳтаҳоджаева С.Т., Уманова Н.Э., Тагаева Ш.О., Бузурова М.Р.

Кафедраи стоматологияи муолиҷавии (мудири кафедра н.и.т., дотсент Тоҳтаҳоджаева С.Т.) МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Табиб бояд на танҳо ба қонуниятҳо, балки ба масодуғҳо низ таваҷҷӯҳ зоҳир намояд.

Гиппократ

Муҳиммият. Дар баробари мавҷуд будани усулҳои такмилёфтаву воситаҳои бешумори табобат барои муолиҷаи эндодонтии дандонҳо, имрӯзҳо басомади зиёди шаклҳои таҳрибии перионтити шадиду музмин низ мушоҳида мешавад. Ҳангоми истифодаи асбобҳои муосир, усулҳои поккунӣ ва бесироятгардонии системai канали решашо амалан пурра бартараф кардани дентини сироятёфта имконнозазир аст. Микроорганизмҳо бештар дар шоҳаҳои паҳлуии канали асосӣ ва дар найчаҳои дентинӣ бοқӣ мемонанд, ки оқибат метавонанд сабаби сироятёбии бофтаҳои перионт гарданд [2,3,4]. Бар поян маълумотҳои муҳаққиқони хориҷӣ микроорганизмҳои патогенӣ ва заҳрҳои онҳо ба найчаҳои дентинӣ ва тӯли шабонарӯз аз канали решаша ба бофтаҳои периапикалӣ қобилияти нуфуз карданро доранд [1].

Таҳқиқотҳо нишон доданд, ки штифти

гуттаперчагӣ, ҳусусан ҳангоми аз сӯроҳии қуллагӣ берун кардан, низ метавонанд манбаи сироятёбии перионт гардад. Таҳқиқотҳои микробиологии штифтҳои нав дар 7%-и ҳолатҳо микроорганизмҳои беморизо доштани онҳоро зоҳир намуд [1]. Муайян гардид, ки коркарди поккунии асбобии канали решаша бесироятшавии каналро таъмин намекунад, танҳо ифлосшавӣ аз бактерияҳоро коҳиш медиҳаду ҳалос. [1,2]. Шустани каналҳои решаша дар самаранокии муолиҷаи эндодонтӣ аҳамияти муҳим дорад. Муҳаққиқону табибон-стоматологҳои амалӣ ба масъалаи коркарди поккунии доруии каналҳои решаша, чустуҷӯӣ усулҳои нисбатан таъсирбахш ва воситаҳои шустан мароқи қалон зоҳир менамоянд [1,2].

Мақсади таҳқиқот. Омӯзиши оризаҳои нисбатан паҳншудатарин дар раванди муолиҷаи эндодонтии дандонҳо ва ҷораҳои пешгирии онҳо.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Аз ҷониби мо 67 беморе қабул карда шуд, ки аз бобати пулпит ва барои депулпатсияи дандонҳо ба мақсади муолиҷаи ортопедӣ муроҷҷат намуда буданд. Аз ин миқдор 35 нафарро занҳо ва 32 нафари бокимондaro мардҳо ташкил менамуданд. 18 (26,9%) бемор гирифтори пулпити шадиди ҷузъӣ, 35 (52,2%) мариз мубтало ба пулпити шадиди умумӣ ва 14 (20,9%) нафар барои депулпатсияи дандонҳо ба мақсади протезкунонӣ муроҷҷат карда буданд. Дандонҳои муолиҷашуда 82 ададро ташкил дод, ки: молярҳои болоӣ 18 (21,9%), поёни 21 (25,6%), премолярҳои болоӣ 16 (19,5%), поёни 13 (15,9%), бурандаи болоӣ 9 (11,0%), поёни бошад, 5 (6,1%) ададро ташкил медоданд. Муолиҷаи дандонҳо бо усули экстирпатсияи виталий бо инсидоди минбаъдаи каналҳои решана ва реставратсияи қисми филофакӣ ба амал оварда шуд.

Ҳангоми иҷрои илоҷияҳои эндодонтӣ тамоми чораҳои эҳтиётии сироятёбии бофтаҳои атрофиқуллагӣ риоя карда шуданд. Оризаҳои имконпазир дар раванд ва баъди муолиҷаи эндодонтӣ мувоғики маълумотҳои субъективӣ ва усулҳои объективии таҳқиқ муайян карда шуданд.

Натиҷаи таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо.

Ҳангоми парма кардан ковокии кариесиро ҳамеша бо маҳлули 0,05% хлоргексидин шуста, дар ковокии дандон маҳзан месозанд. Ҷудо кардани дандонҳо бо навардҷаи пахтагӣ, сачоқчаҳои ҷаббанда, ҳангоми иҷрои муолиҷаи эндодонтӣ истифодаи ҷангкашак ва бузоқкаш, яке аз талаботҳои ҳатмӣ ба ҳисоб меравад. Дар раванди муолиҷаи эндодонтӣ майдони кории 54 (65,8%) дандон бо коффердами латексӣ ва моеъ чудо карда шуданд, ки дар 32 (39,1%) дандон ду девораи филофак ва дар 22 (26,8%) дандони дигар бошад, се девораи филофак мавҷуд набуд. Ҳамин тавр, коффердам на танҳо ковокии даҳонро аз моеоти даҳону милк пурра чудо мекунад, балки луобпардаи ковокии даҳонро аз таъсири зиддиуғуниҳои фаъол ҳифз намуда, ҳатари фурӯбарӣ ва аспиратсияи асбобҳои хурди эндодонтиро рад менамояд.

Интихоби дурусти восита ва усулҳои меҳаникӣи химиявии поккунии каналҳои

реша аз ҷумлаи чораҳои дигари пешгирии сироятёбии бофтаҳои атрофиқуллагӣ дар раванди муолиҷаи эндодонтӣ ва кохиш додани басомади инкишофи дард баъди муолиҷаи эндодонтӣ ба шумор меравад. Эндолубрикантҳо (ЭДТА) ба мақсади ба таври химиявӣ қалон кардану беҳтар намудани лағжиши асбоб дар канали решана ба кор бурда шуданд. Қалон кардани каналҳои решана тавассути техникаи STEP BACK (апикалӣ – короналӣ) ба амал оварда шуд, ки ҳангоми он каналҳо аз сеяки апикалӣ то қисмати филофакӣ васеъ карда шуданд. Дар ин ҳангоми аввал асбобҳои андозаашон хурд ва сипас қалон (№0,8, №10, №15, №20, №25) истифода шуданд. Усул нисбатан самаранок маҳсуб меёбад, зоро ҳатари банд шудани асбоб, маҳкам шудани қисми апикалии канал аз аррамайдаҳои дентин, тела додани муҳтавои канали решана ба паси сӯроҳии қулларо ҳошиш дода, барои хориҷ намудани муҳтавои канали решана ба самти аз апекс ба резишгоҳ мусоидат мекунад ва барои поккунии босифати дорӯй каналҳои решана шароити созгор фароҳам меорад.

Ҳалалёбии пайдарпайии истифодаи асбобҳои эндодонтӣ, ҳангоми кор ба асбоб фишори бештар овардан, ҳангоми гардиши асбоб мувоғики акрабаки соат ба умқи бештар тела додани он, саросемагӣ ва бетаваҷҷӯҳии табиб дар раванди кор аксаран сабаби банд шудану шикастани асбоби эндодонтӣ мегардад.

Дар раванди қалон кардани каналҳои душворгузари 15-уми медиалии лунҷ ва 12-уми дисталии лунҷии молярҳои болоӣ, канали 17-уми забонӣ ва 20-уми медиалии дандонҳои ҷоғи поён, инчунин каналҳои бандшудаи бурандаҳои поёнӣ пайкони эндодонтӣ бо маҷмӯи асбобҳои протейперӣ истифода шуд, ки ба воситаи онҳо аз тамоми каналҳо бомувафғият гузашта, бо маводи пломбагузорӣ бо сифат пур карда шуданд ва аксҳои рентгенӣ шоҳиди ҳоланд. Ба кор бурдани эндомаҳаррик бо маҷмӯи протейперҳо барои босифат парма кардани канали решана шароит фароҳам оварда, ба он шакли дуруст медиҳад, тамоми бофтаҳои сироятёфтаро аз девораи каналҳо пок ме-

кунад. Илова бар ин, сифати муоличаро боло бурда, замони кабул ва шумораи ташрифхоро кохиш медиҳад.

Истифодаи апекслокатор дар кори маниқ ва дуруст чен кардани дарозии каналҳои решава ва тангшавии решави апикалиро таъмин намуд. Апекслокатор ҳангоми амалиётҳои эндодонтӣ барои пешгирий намудан аз пурра пломба нашудани каналҳои решава ё берун кардани маводи пломбагузорӣ аз паси қуллаи решава шароит фароҳам оварда, адади рентгенограммаҳои денталии дохидаҳониро кохиш дод. Дақиқияти муайян кардани дарозӣ ба 98% расида, дар ҳар моеот (луоб, хун, маҳлулҳои зиддиуфунӣ) имконпазир аст. Инчунин апекслокатор ташхис намудани мавҷудияти сӯроҳиро дар канал, муайян кардани каналҳои иловагӣ ва берун шудани асбобро аз ҳудуди дандон имконпазир мегардонад.

Поксозии босифати зиддиуфуниву друии макро ва микроканалҳо, бартараф намудани боқимондаи пулпа ва микроорганизмҳо яке аз ҷорҳои асосии пешгирикунандай пайдоиши оризаҳо дар раванди муоличаи эндодонтӣ ба шумор мераванд. Аз тарики сӯзандоруи эндодонтӣ дар шакли фаврагӣ таҳти фишори начандон зиёд ворид намудани маҳлули зиддиуфунӣ усули самараноктарини шустани каналҳои решава маҳсуб меёбад. Мо аз зиддиуфунихои таркибашон хлордор препаратори маҳлули 3%, 5% гипохлорити натрий, маҳлули 2% хлорамин ва хлоргексидини 0,5%-ро ба кор бурдем, ки боқимондаи пулпаро дар канали решава қабати молидашударо дар девораи он ҳал карда, таъсири ошкорои зиддимикробӣ расонида, зуд таъсири онро безарар месозад. Каналҳоро пеш аз пломба гузоштан бо оби тақтиришуда шуста, бо штифти ҷаббандаи коғазӣ хушк намудем, ки каналҳоро зуд хушк намуда, барои кор шароити мусоид муҳаё намуд.

Бесироятий ва таркиби маводи пломбагузорӣ барои маҳкам кардани каналҳои решава нақши зиёд дорад. Барои пломбагузорӣ намудани каналҳои решави 39 (34,8%) дандон «Тиэдент», дар 45 (40,2%) дандон «Эндометазон» ва дар мавриди 28 (25,0%) дандони

дигар бошад «АН-плюс»-ро истифода намудем. Штифтҳои гуттаперча пеш аз истифодабарӣ дар маҳлули 6% перекиси гидроген, гипохлорити натрии 3% ва хлоргексидини 0,5% бесироят карда шуданд. Бо гуттаперчаи гарм пломбагузорӣ намудан пуршавии макро ва микроканалчаҳоро имконпазир ва микроорганизмҳоро нест намуда, аз сироятёбии периодонт пешгирий менамояд.

Амалан ҳангоми кор дар каналҳои решава ба таври ҳамешағӣ як миқдор микроорганизмҳо ба периодонт нуфуз мекунанд, зимни иҷрои муоличаи эндодонтӣ дар якчанд ташриф бошад, ҷамъи миқдори микроорганизмҳо меафзояд. Кохиш додани шумораи ташрифҳо, баъди иҷрои коркарди поккунии механикӣ ва доруӣ, маҳкам кардани каналҳои решава хатари афзоиши микроорганизмҳои дар канал боқимонда ва имконияти сироятёбии каналҳои решава дар давраи байни ташрифҳо рад намуда, адади оризаҳоро ихтисор менамояд. 69 (84,1%) дандон дар як ташриф ва 13 (15,9%) адади дандони дигар дар ду ташриф муолича карда шуданд. Баъди иҷрои муоличаи эндодонтӣ зимни 74 (90,3%) ҳодиса дар беморон эҳсосоти манфӣ мушоҳида нагардид, дар мавриди 6 (7,3%) мариз ҳангоми газидани дандон баъди пломбагузорӣ дардҳис карда шуда, дар 2 (2,4%) нафар бошад, дард дар мавзеи ҷойи сӯзан ҳалидагӣ ба мушоҳида мерасид, ки баъди 2-3 рӯз бартараф гардид (дар ҳолати дарди саҳт истеъмоли воситаҳои таскиниҳонда тавсия шуд).

Хулоса. Мутаассифона, ҳангоми дастамали эндодонтӣ пурра рад кардани хатари сироятёбии периодонт ва тамоман бесироят гардонидани канали решава имконнопазир аст. Аммо риояи қоидаҳои уфунӣ ва зиддиуфунӣ барои ба таври максималӣ кохиш додани адади микроорганизмҳо, ки ҳам ҳангоми муоличаи эндодонтӣ ва ҳам баъди табобат ба периодонт нуфуз мекунанд, шароити фароҳам оварда, ба ҳамин восита имконияти инкишофи илтиҳобро ба ҳадди ақсал мерасонад.

Ба табиби стоматолог дар вақти кор риоя намудани покизакорӣ, дақиқназарӣ ва истифода аз усулҳои инноватсионии ташхису муолича хеле муҳим аст.

АДАБИЁТ

1. Волкова Е.А. Терапевтическая стоматология. Болезни зубов. Ч.1. /Е.А.Волкова, О.О. Янушевича – М. :ГЭОТАР-Медиа. 2016.-168с.
2. Латышева С.В. Профилактика ошибок в эндодонтии// С.В. Латышева, О.И. Абаймова, Т.В. Будевская // Современная стоматология. 2012. №1. – С.17-19.
3. Лобко С.С. Возможности и необходимость применения хлорсодержащих антисептиков в эндодонтии/ С.С.Лобко, С.В.Латышева, М.Н.Давыдова // Современная стоматология. – 2010. – №2. – С.19–21.
4. Уманова Н.Э. Использование электрометрического метода при лечении пульпита и периодонтита /Н.Э. Уманова, А.А. Ибрагимова, М.Ш. Шералиева //Материалы международной научно-практической 68-годичной конференции «Фундаментальные основы инновационного развития науки и образования». Душанбе. – 2020. Т.2. – С.446-447.

ПРОФИЛАКТИКА ОСЛОЖНЕНИЙ В ПРОЦЕССЕ ЭНДОДОНТИЧЕСКОГО ЛЕЧЕНИЯ

С.Т.Тохтаходжаева, Н.Э.Уманова, Ш.О.Тагаева, М.Р. Бузурова

Кафедра терапевтической стоматологии (заведующей кафедрой к.м.н., доцент Тохтаходжаева С.Т.) ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино»

Аннотация. В данной статье рассматриваются основные источники инфицирования периодонта и возможные осложнения при эндодонтическом лечении зубов. Даны пути и меры профилактики возможных осложнений в процессе эндодонтического лечения зубов.

Авторами проведено эндодонтическое лечение 82 зубов с соблюдением всех мер предосторожности инфицирования периапикальных тканей и развития различных осложнений. Пролечено с острым очаговым

пульпитом 18 больных, с острым диффузным пульпитом - 35 и депульпировано зубов с целью протезирования – 14. В 74 (90,3%) случаев после проведенного эндодонтического лечения у больных не было субъективных ощущений, а в 6 (7,3%) – отмечались боли при накусывании на зуб после пломбирования, в 2 (2,4%) – боль в месте вката иглы, которые купировались через 2-3 дня.

Ключевые слова: корневые каналы, эндодонтическое лечение, осложнения, профилактика.

Complication profylaxis in the process of Endodontic Treatment

S.T. Tokhtakhojaeva, N.E. Umanova, Sh.O. Tagaeva, M.R. Buzurova

Department of preventive dentistry (Head of the Department of c.m.s.Tokhtahojaev S.T.)
SEI «ATSMU by the named Abuali ibni Sino»

Annotation. In this article, the main source of infection of the periodontal disease and the complication possibilities of endodontic treatment would be discussed. Also we discuss about the profylaxis and the ways to avoid the complications during the endodontic treatment.

Autors have presented the treatment of 82 teeth obeying all the precautions measures and rules to avoid the complications and infecting periodontal tissues. We treated with a acute local pulpitis over 18 patients, with a acute

diffuse pulpitis in 35 patients and we done root canal therapy for the prosthodontic goals in 14 patients. In 74 (90,3%) cases after endodontic treatment, in patients there was no subjective complains, in 6 (7,3%) cases – after treatment there was a pain during biting and chewing, in 2 (2,4%) cases – there was local injection pain, which was relieved after 2-3 days.

Key words: root canal therapy, endodontic treatment, complications, profylaxis.

Тохтаходжаева Саодат Тупалоновна, номзади илмҳои тиб, мудири кафедраи стоматологияи муолиҷавии МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», Е. Mail: tsaodat61@mail.ru. тел.: 918-48-04-56

Тохтаходжаева Саодат Тупалоновна, кандидат медицинских наук, заведующий кафедры терапевтической стоматологии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино», Е. Mail: tsaodat61@mail.ru. тел.: 918-48-04-56

Tokhtahojaeva Saodat Tupalonova, c.m.s., Head of Preventive dentistry in department of Avicenna TSMU, e-mail: tsaodat61@mail.ru. ph.: 918-48-04-56

ТАҲЛИЛИ НУҚСОНҲОИ МОДАРЗОДИИ ЛАБУ КОМ ДАР ШАРОИТИ ШУЪБАИ ҶАРРОҲИИ ҶОҒУ РӮЙИ КӮДАКОН ВА НАВРАСОН

Чонибекова Р.Н., Абдураҳимов А.Х., Олимов А.М., Абдураҳмонов А.З., Рахимов Н.М.

Кафедраи ҷарроҳии ҷоғу рӯй (мудири кафедра н.и.т., дотсент Чонибекова Р.Н.)- МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Муҳиммият. Табобати беморони дорони нуқсони модарзодии рӯй яке аз масъалаҳои мураккаби клиникӣ буда, ифодакунанда ва ҳамроҳиунандаи аномалия ва деформатсияи системаи ҷоғу дандон мебошад. Натиҷаи ноустувори табобати дуру дароз ва зиёд ба мушоҳидрасидани тақроршавӣ сабабгори ин ҳама шакли вазнини механизми бемори мегардад [2,3].

Бояд қайд кард, ки роғи модарзодии лабу ком (РМЛК) ифодакунандаи вайроншавии шакли вазнинтарини анатомияи ҷоғу рӯй мебошад. Ҳаминтавр, ҳангоми роғи модарзодии лаби боло ва шоҳаи алвеолярии ҷоғи боло чунин норасоиҳо мушоҳид мешаванд : қӯтоҳии баландии лаби боло, деформатсияи пӯсту тағояки қисми бинӣ, деформатсия ва инкишофии ҷоғи боло дар минтақаи шоҳаи алвеолярӣ ва қираи сӯроҳии нокмонанд [1,4,5,6].

РМЛК дар патологияи антенаталӣ дар байни дигар нуқсонҳои модарзодӣ ҷои дӯюмро ишғол меқунад ва то 90% ҳамаи нуқсонҳои модарзодии ҷоғу рӯйро ташкил мекунад [1, 6,9].

Ба маълумоти USBC (United States Bureau of Census) миқдори миёнаи беморон бо нуқсонҳои ҷоғу рӯй дар чаҳон 1:700 [1,6,7].

Дар ҳолати роғи модарзодии ком бошад чунин норасоиҳо ба мушоҳид мерасад – қӯтоҳии коми нарм, васеъшавии қисми ҳалқ, но инкишофии ҳаҷми ҷоғи боло.

Бояд қайд кард, ки вайроншавии шакли анатомии ифодакунандаи аномалия ва тағӣ-

ирёби аз тарафи миқдори дандонҳо ва ҷой-гиршавии онҳо, инчунин сари вақт нагузаронидани табобат боиси хеле тағиیرёбии намуди зоҳирии рӯй, вайроншавии функцияи хоиш, фурӯбарӣ, нафаскашӣ, талаффузи ҳарфҳо инчунин тағиیرёбии худи сифати ҳаёти бемор ба пайдошавии дигар қатори бемориҳои патологӣ оварда мерасонад [6].

Аз ин лиҳоз гуфтаҳои дарболоро зикршуда бори дигар исбот менамояд, ки табобати ин беморон комплекси буда бе иштироки (неонотолог, лагопед, ортодонт, ЛОР, педиатр, эҳёгар, асабшинос) дигар мутахасисон ғайриимкон мебошад.

Мақсади тадқиқот. Омӯзиши афзоиш ва тамоюли нуқсонҳои модарзодии лабу ком дар шароити шуъбаи ҷарроҳии ҷоғу рӯйи кудакон ва наврасони Муассисаи Давлатии Маркази Миллии Тибии “Шифобаҳш”

Мавод ва усулҳо. Гузаронидани натиҷаи таҳлилҳо ва муоинаи беморони дорони роғи модарзодии ком ва лаб дар шароити шуъбаи ҷарроҳии ҷоғу рӯи кӯдакон ва наврасони МД ММТ “Шифобаҳш” аз рӯи муроҷиат дар давоми солҳои 2015 - 2019 .

Натиҷаҳо ва муҳокимаи онҳо. Таҳлилҳо нишон доданд, ки дар панҷ соли охир афзоиш ва тамоюли бемориҳои роғи модарзодии лабу ком рӯ ба зиёдшави мебошанд.

- 2015 ҳамаги 395 бемор оиди роғи модарзодии лабу ком муроҷиат намудаанд, аз инҳо: 148 (32,4%) амалиёти тармими лаби боло гузаронида шудааст, 187 (46,5%) амалиёти тармими коми саҳт.

Чадвали №1 Тармими лабу ком дар солҳои 2015-2019 дар шӯъбаи ҷарроҳии ҷоғу рӯи кӯдакон ва наврасони МДММТ “Шифобахш”.

№№	Номгӯи амалиёт	микдор	%
		1861	100
1.	Тармими лаби боло	859	46,2
2.	Тармими коми мулои	488	26,2
3.	Тармими коми саҳт	479	25,8
4.	Тармими коми саҳт ва мулоим	35	1,9

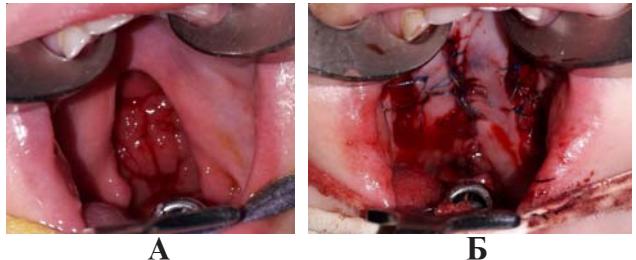
- 2016 ҳамаги 352 бемор оиди роги модарзодии лабу ком муроҷиат намудаанд, аз инҳо: 158(36,7%) амалиёти тармими лаби бол гузаронида шудааст. 194(48,4%) амалиёти тармими коми саҳт.

- 2017 бошад, ҳамаги 345 бемор оиди роги модарзодии лабу ком муроҷиат намудаанд, аз инҳо: 173 (42,2%) амалиёти тармими лаби бол гузаронида шудааст. 172 (41,9%) амалиёти тармими коми саҳт.

- 2018 бошад ҳамаги 403 бемор оиди роги модарзодии лабу ком муроҷиат намудаанд, аз инҳо: 182 (45%) амалиёти тармими лаби боло гузаронида шудааст. 221 (54,7%) амалиёти тармими коми саҳт.

2019 бошад, ҳамаги 426 бемор оиди роги модарзодии лабу ком муроҷиат намудаанд, аз инҳо: 198 (49,5%) амалиёти тармими лаби

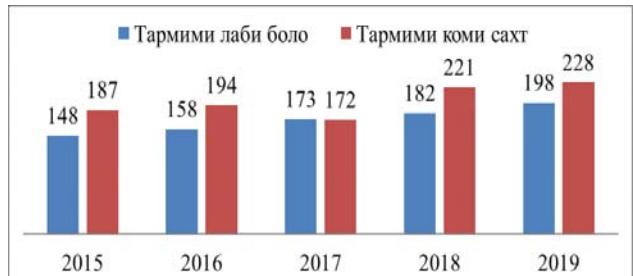
бол гузаронида шудааст. 228(56,1%) амалиёти тармими коми саҳт.

A B

Расми 4. Ташхис. Роги модарзодии пурраи коми мулоим. А- то амалиёти ҷарроҳӣ. Б- баъди амалиёти ҷарроҳии тармими коми мулоим.

Чадвали № 2 Нишондодҳои афзоиши роги модарзодии лабу ком бо солҳо

A B

Расми №1. Ш. А. Ташхис. Нуқсони модарзодии пурраи лаби боло коми саҳт ва мулоим. А- то амалиёти ҷарроҳӣ. Б- баъди амалиёти тармими лаби боло аз тарафи рост.

A B

Расми №2 Ташхис. Нуқсони модарзодии пурраи дутарафаи лабу ком. А.то амалиёти ҷарроҳӣ. Б- баъди амалиёти тармими дутарафаи лаби боло.

Хулоса. Реабилитсияи чунин беморон аз рузи аввали таввалуд сар шуда, то синни 18-солагӣ идома мейбад, аз рӯи таҳлилҳои баъзе муалифон ва таҷрибаи ҷандинсолаи мутахассисон шӯъбаи ҶҖР, ҳатто то оҳирӣ ҳаёт низ идома мейбад. Бояд қайд кард, ки ба ғайр аз шӯъбаи дар боло номбаршуда боз клиникаҳои гирду атрофи шаҳр ва баъзе мутахассисон ғайрисоҳавӣ низ барои табобати ин гуна беморон машғул мебошанд. Дар вилояти Суғд ш. Ҳучанд, н. Бобоҷон Гафуров, н. Исфара ва ПИКСтоматология, низ табобати чунин беморон ба роҳ монда шудааст. Оянда ба нақшагирифта шудааст, ки барои маълумоти пурра гирифтан, байнин муассисаҳои тиббие, ки ба табобати чунин беморон сари кордоранд, ҳамкориҳои зичро ба роҳ мемонем.

АДАБИЁТ

1. Абдурахмонов А.З., Субхонов С.С., Постников М.А., и др. Комбинированные мероприятия реабилитация больных с односторонней расщелиной губы и нёба до и после хирургического вмешательство // Вестник медицинского института «Реавиз» (Реабилитация, врачи и здоровье). – 2018. -№3(33). –С.97-106.
2. Барашнев Ю.И., Бахарев В.А., Новиков П.В. Диагностика и лечение врожденных и наследственных заболеваний у детей// М., Триада-Х, 2004. – С. 12-87.
3. Геворкян А.А Обицучении распространённости причин, приводящих к челюстно-лицевым дефектам / Геворкян А.А., Харазян А.Э. // Сибирский медицинский журнал 2007, № 1 с. 75-78.
4. Давлетшин Н.А. Реабилитация детей с врожденной расщелиной верхней губы и нёба в Республике Башкоростан / Н.А. ДавлетшинАвтореф. дисс. докт. мед.наук. / 14.00.21.-Москва 2009, 42 с.
5. Долгополова Г.В., Бимбас Н.В. Развития верхней челюсти детей с врожденными аномалиями при раннем ортопедич. лечении // Ортодент-инфо. -2002. №4. –С. -7-11.
- 6.Хирургическая стоматология и челюстно-лицевая хирургия. Национальное руководство. / А.А. Кулакова, Т.Г. Робустова, А.А. Неробеев. - М.: ГЭОТАР-Медиа, 2010. - 928 с.
7. Хорошолкина Ф.Я. Ортодонтия. Диагностика и комплексное лечение при зубочелюстно-лицевых аномалиях, сочетающихся с врожденным несращениями верхней губы, альвеолярного отростка, неба. – СПБ., 2001. -276 с.
- 8.Черненков Ю.В.,Нечаев В.Н. Диагностика, профилактика и коррекция врожденных пороков развития// Саратовский научно-медицинский журнал. – 2009. - № 3. – С. 379-383.
9. Marcusson A. Changes in occlusion and maxillary dental arch dimensions an adults with treated unilateral complete cleft lip and palate: a follow-up study / A. Marcusson, G. Paulin // European Journal of Orthodontics. – 2004, - Vol.26, № 4, - P. 385-390.
10. McIntyre G.T. Parenteral craniofacial morphology in orofacialclefting / G.T. McIntyre, P.A. Mossey // European Journal of Orthodontics. – 2004, - Vol.26, № 4, - P. 375-384.

**АНАЛИЗ ВРОЖДЁННОЙ ПАТОЛОГИИ ВЕРХНЕЙ ГУБЫ И НЁБА В УСЛОВИЯХ
ОТДЕЛЕНИЯ ДЕТСКОЙ ЧЕЛЮСТНО-ЛИЦЕВОЙ ХИРУРГИИ И ПОДРОСТКОВ**

**Р.Н. Джонибекова, А.Х.Абдурахимов, А.М.Олимов, А.З.Абдурахмонов
Н.М.Рахимов,**

Кафедра челюстно-лицевая хирургия (заведующий кафедрой Джонибекова Р.Н.
ГОУ “ТГМУ имени Абуали Ибни Сино”)

В данной статье проведено статистическое исследование по изучение истории болезней 1861 врождённых расщелин губы и нёба (РВГН) в отделение детской челюстно-лицевой хирургии ГУ НМЦ РТ “Шифбахш” за период с 2015 по 2019 годы. Отмечено непрерывный рост в динамике по го-

дам число врождённых патологий и число оперирующих больных с данной патологией.

Ключевые слова:врождённая расщелина, аномалия, деформация, альвеолярный отросток, ортодонт, двухстороння врождённая расщелина верхней губы и нёба

ANALYSIS OF CONGENITAL PATHOLOGY OF UPPER LIP AND PALATE IN CONDITIONS OF CHILDREN'S MAXILLOFACIAL SURGERY AND ADOLESCENTS DEPARTMENT

R.N. Jonibekova, A.H. Abdurahimov, A.M.Olimov, A.Z.Abdurahmonov, N.M. Rahimov

Department of maxillofacial surgery (Head of the Department Jonibekova R.N.
SEI“Avicenna TSMU”)

In this article, a statistical investigation on studying of case histories of 1861 congenital cleft lip and palate (CULP) in the Department of Children's maxillofacial Surgery of the SI NMC RT “Shifobakhsh” for the period from 2015 to 2019 was carried out. Continuous increase in

dynamics by years the number of congenital pathologies and the number of operating patients with this pathology were noted.

Keywords: congenital cleft, anomaly, deformation, alveolar process, orthodontist, two-line congenital cleft of upper lip and plate

Чонибекова Розия Нажмиддиновна, н.и.т., доцент кафедраи ҷарроҳии ҷоғу рӯйи МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”, Е. Mail: Roziya66@mail.ru, тел: 917-52-93-80

Джонибекова Розия Нажмиддиновна, к.м.н., доцент кафедры челюстно-лицевой хирургии ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”, Е. Mail: Roziya66@mail.ru, тел.: 917-52-93-80

Jonibekova Rosia Najmuddinovna, c.m.s., Associate Professor of the Department of maxillofacial surgery of SEI “Avicenna TSMU” e-mail: Roziya66@mail.ru, tel.: 917-52-93-80

ТИББИ ОИЛАВЙ

СИНДРОМИ ПАС АЗ КОВИДЙ ДАР БЕМОРОНИ СИРОЯТИ COVID-19 -РО АЗ САР ГУЗАРОНИДА ДАР ФАЛЬОЛИЯТИ ТАБИБИ ОИЛАВЙ

Ёдгорова М.Ч. Баротов И.И., Мукарамова Д.А.

Кафедраи тибби оилавии №2 МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино».

Муҳиммияти мавзӯй, мавод ва усулҳои таҳқиқот. Аз оғози пандемия барои расонидани ёрии тиббӣ аз хусуси бемории Covid-19, ба кормандони кафедраи тибби оилавии №2 бинобаи сулфаи хушк, дарди сар, дарди андомҳо, сустии умумӣ, нест шудани ҳисси бӯй ва иштиҳо ҳамагӣ 580 бемор муроҷиат кардаанд.

Аз ҷиҳати синну сол беморон аз 1 то 18-сола-2 бемор, аз 19 то 60-сола 482 бемор ва аз 60-сола боло 96 нафар буданд. Аз рӯйи мансубияти ҷинс- занҳо нисбат ба мардҳо зиёд буданд.

Дар ҳамаи беморон рентгенографияи рақамии шушҳо, таҳлили умумии ҳун, аз рӯйи нишондод-ТК-шушҳо, таҳлили умумии пешоб, ССК, ҳун барои қанд ва холестерин, ИФА ПСР иҷро карда шуд.

Дар пойгоҳи маркази шаҳрии саломатии №15 таҳқиқоти проспективӣ гузаронида шуд, ки муоинаи динамики ҳолати беморони гирифтори COVID-19-ро ҳам дар дараҷаи вазнинии сабук ва ва ҳам вазнин, низ шаклҳои бесимptomи бемориро дар бар мегирифт.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Таҳлили натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашуда нишон дод, ки дар байни аҳолии марбурт ба хизматрасонии тиббии МШС 230 бемори статсионарӣ ва 710 бемори амбулаторӣ ба қайд гирифта шуд, аз онҳо дорои шакли бесимptomи беморӣ 162 нафар (15,7 %), натиҷаи мусбати ПСР PHK SARS-CoV-2 доштанд, шикоят ва симтомҳои клиникӣ дида намешуд.

Дар сурати набудани шикоят ва симptomҳои клиникӣ рентгенографияи узвҳои қафаси сина гузаронида нашуд. Вазорати тандурустӣ ва хифзи иҷтимоии аҳолии ҶТ (Тавсияҳои амалий барои мутахассисони муассисаҳои ЁАТС «Профилактика, ташхис ва табобати сирояти нави коронавируси COVID-19», № 359, аз 15 –уми майи соли

2020). Варақаи корношоямӣ барои 14 рӯз, вобаста аз карантин ба 17 (10,5%) бемори муоинашуда дода шуд, ки дар маҷмӯй 238 рӯзи тақвими назорати сироят, назорати чудо нигоҳ доштани беморони бесимptom ва бетамосро ташкил дод, ҳамчунин корҳои фаҳмондадиҳӣ гузаронида шуд. Дар ҳолати набудани манифестасияи симptomҳои клиникӣ дар давоми 14 рӯзи пас аз тамоси охирин бо беморони COVID-19 муоинаи тиббӣ гузаронида шуд.

Ба мавҷудияти омилҳои ҳатари пайдошавии сирояти коронавирус дар беморони бесимptom нигоҳ накарда, вучуди коморбидӣ (12,1%)-ро ташкил дод. Бемориҳои ҳамроҳшуда ва музмини диабети қанд (2,1%), бемории ишемикии дил (2,1%), бемории фишорбаландӣ (2,0%), ҷарбсории дараҷаи 2-3 (2,0%), гепатит (2,0%), бемориҳои роҳҳои нафаскашӣ (астмаи бронхиалӣ, сили шушҳо), дастгоҳи тақиҷи ҳаракат дид шад. Ба категорияи ҳатари олий аз ҷиҳати зоҳиршавии беморӣ синну соли одамонро дохил кардан мумкин аст. Миқдори камтарин-3,1% -и беморони шакли бесимptomи COVID-19 в дар синну соли 75-солагӣ ва миқдори зиёди беморон (14,2%) калонсолон, бештар аз ҳама аз 36 то 58-сола - 33,3%, дар ҷойи дуюм ҷавонон – 31,5%, кӯдакон ва наvrasон - дар 17,9% ҳолат. Ҳангоми аз рӯйи ҷинс ҷудо кардани беморон маълумоти ҷолиб медиҳад. Агар инро ба эътибор гирем, ки миқори сироят, вазнинии зуҳуроти клиникӣ ва фавт аз сирояти коронавирус дар мардҳо бештар аст, шакли сабук ва фавти камтар дар беморони зан ба мушоҳида расид.

Натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашуда нишон дод, ки бештари беморон дорои шакли бесимptomи COVID-19 (67%) ҳастанд. Дар маркази саломатии шаҳрӣ, сокинони минтақа, ки бо беморони гирифтори сиро-

яти коронавирус дар тамос буданд (2857), ба таври чиддй муоина карда шудан. Мувофиқи тавсияҳои ВТ ва ҲИА ҶТ оид ба табобат ва профилактикаи ин беморӣ чорабинихои зерин гузаронида шуданд: ҳамарӯз санҷидани харорати бадан, муоинаи табиби оиласӣ, назорати сироятии маҳдудсозии шахсони тамосдошта, корҳои иттилоотӣ-фаҳмондадиҳӣ. Мувофиқи таҳлили маълумотҳо, дар байни шахсони тамосдошта беморӣ дар 53 (1,9%) бо зуҳуроти клиникӣ зоҳир ва бо таҳлили лабораторӣ тасдиқ шудааст. Тактикаи минбаъдаи муроқибати беморони гирифтори сирояти коронавирус мтобики тавсияҳои дар боло зикршуда ба роҳ монда шуд.

Аз 580 нафари муоинашуда, дар 180 (31%) бемор ташхис бо усули рентгенологӣ тасдиқ карда шуд: Пневмония, КТ дар 72 бемори дорои пневмония гузаронида шуд, ки тасдиқи худро дар шакли лонаҳои «шишаи намадин» пайдо кард, вай 12.4% -и миқдори умумии беморони дорои пневмонияро ташкил дод. Пневмония дар аввал сулфай озордиҳандай хушк дошта, баъдан балгами кам хориҷ мешавад, нафастангӣ, сустии умумӣ ва субфебрилитетом (37.2-38.0 С) дода мешавад, ки аз 2 то 4 ҳафта идома меқунад. Ҳис накардани бӯй ва маза дар 78%-и беморон, танафур ба маза ва беиштиҳоӣ дар 67.8% респондентҳо дода шуд. Аз дарди қафаси сина ва бугумҳо 70% -и беморон, асосан занҳо шикоят доштанд. Бехобӣ дар 45.5% -и беморон, ихтилиoli узвҳои кос дар 14 (7.8%) мард, психозы дар шакли хуручҳои тарсу ваҳм дар 7 (3.9%) мард. Ихтилиoli роҳи ҳозима бо дилбехузуршавӣ, қайқунӣ дар 42.5% -и беморон дода шуд. Ихтилиoli системai пешбу таносулӣ дар шакли дарди камар, варамҳои субҳ, микрогематурия дар 15 (8.3%) зан ва 2 (1.1%) мард ба қайд гирифта шуд. Дар таҳлили хун паст шудани сатҳи гемоглобин, тромбоситҳо, лейкопения ва баландшавии СОЭ буд. ИФА гузаронида шуда, IgM дар 45(8.3%) -и беморон ва IgG дар 80 (44.4%), ПСР дар 55 (30.6%) -и беморон бо натиҷаи мусбат SARS-COVID-2. Бояд қайд кард, ки дар байни беморони гирифтори сирояти Covid-19 пневмония бо

гипертония дар 155 (26.7%), БИД дар 8 (1.4%), бо диабети қанд (9.3%), ҳамин миқдор бо астмаи бронхиалий ва ҳомилаҳо 4 (0.7%) буд. Дар рентгенографияи шушҳо дар зиёда аз 90% пневмонияи тарафи рост, тақрибан 10% пневмонияи дутарафа дошт. Дар КТ шушҳо манзараи пневмония бо унсурҳои «шишаи намадин» дар ҳамаи 72 бемори гирифтори Covid-19 дода шуд. Бояд гуфт, ки шаклҳои шушӣ ва гурдавӣ бештар дар беморони калонсол дода шуд, дар кӯдакон шакли рӯдагӣ ва пӯстӣ бартарӣ дошт. Таҳлили гирифторони Covid-19 аз рӯи мансубият ба ҷинс нишон дод, ки занҳо назар ба мардҳо бештар бемор шудаанд.

Пас аз гузаронидани сирояти Covid-19 пневмония дар ҳамаи беморон осебҳои системаи дилу рагҳо, ҳозима, пешбӯҳосилкунӣ, хунофар, устухон ва иммунӣ дода шуд. Таҳлили сабабу натиҷаи нишон дод, ки ҳамаи беморшудагон қоидҳои санитариву зидди эпидимикиро риоя накардаанд, ба аёдати хешовандони беморашон ва ҷойҳои серодам, монанди бозор, тӯй ва ҷаноза рафтаанд ва ҳангоми сироятнок шудан худро изолятсия накардаанд.

Таҳқиқот нишон дод, ки дар занҳо дар заминай Covid-19 пневмония пайдо шудани артрит, остеопароз, анемия, ихтилиoli босира, дар мардҳо ихтилиoli психикий, холесисто-панкреатит, остеопароз, ихтилиoli функцияҳои узвҳои ҷинсӣ ба амал меояд. Муайян карда шуд, ки Covid-19 метавонад на танҳо дар шакли пневмония, балки дар шакли гломерулонефрит, бемориҳои пӯст, артрит, мигрен, холесисто-панкреатит ва диарея низ сурат гирад.

Таҳқиқот нишон дод, ки иммунитет нисбат ба сирояти коронавирус танҳо дар 33,3%-и аҳолии 36 - 58 -сола бо ҷараёни бесимптоми беморӣ пайдо шудааст.

Зуҳуроти неврологии COVID-19 барои нигоҳдории тандурустии ҷамъиятӣ, на танҳо аз ҷиҳати таъсири амиқ расонидан ба майна, балки азҷиҳати зиёни дарозмуддат расонидан ба саломатии инсон низ проблемаи муҳим ба ҳисоб меравад. Пас, кӯшишҳои клиникӣ ва лаборатории ба муайянкуни механизмҳои таъсириҳои шадиди

SARS-CoV-2 ба майна расонанда, бояд бо таҳқиқотҳои оқибатҳои таъхиркардаи нейропсихиатрии сироят муттаҳид карда шавад. Ин нерӯҳо **бояд** дар асоси ҳамкории зичи байни олимони клиникӣ ва фундаменталий бо истифодаи микдори зиёди маълумотҳои клиникӣ-эпидемиологӣ ва намунаҳои биологӣ, ки дар тамоми дунё ҷамъоварӣ мешаванд, бунёд шавад.

Дар аксари бештари беморони гирифтори сирояти нави короновирус COVID-19 зуҳуроти клиникии системаи дилу рагҳо, аз ҷумла тахикардияи синусии гузаранда ва брадикардияю, инчунин фишорбаландии шарёнӣ ба назар расид, ки ҳангоми табобати беморон онро баҳисоб гирифтан зарур аст.

Хулоса, муоинаҳо нишон доданд, ки короновируси COVID-19 гуногунранг буда, ба ҷараёни он на танҳо бемориҳои ҳамроҳшуда, балки ҷинс ва синну сол низ таъсир мерасонанд. Таҳқиқот муайян намуд, ки дар занҳо бештар дар заминаи Covid-19 пневмония пайдо шудани артрит, остеопароз, анемия, ихтилиоли босира ва дар мардҳо ихтилиоли психикӣ ва узвҳои ҷинсӣ ба назар мерасад. Муайян карда шуд, ки Covid-19 метавонад на танҳо дар шакли пневмония, балки дар шакли гломерулонефрит, бемориҳои пӯст, артрит, мигрен, холесисто-панкреатит ва диарея низ сурат гирад. Вазнинии беморӣ асосан аз синну соли беморон, ҳолати умумӣ ва бемориҳои ҳамроҳшуда вобаста буд.

Адабиёт

1. Анализ случаев заболеваний ближневосточным респираторным синдромом в неэндемических регионах// Петров А.А., Карулина Н.В. и др. Киберлинка. 2018
2. Role of rhinovirus and coronavirus in etiology of acute respiratory infections// Лобаданов С.А., Никонова А.А. и др. Киберлинка. 2011
3. Coronavirus (Covid-19) [электронный ресурс] дата обращения 03.2020, 10.2020

ПОСТКОВИДНЫЙ СИНДРОМ У ПАЦИЕНТОВ, ПЕРЕНЕСШИХ ИНФЕКЦИЮ COVID-19 В ПРАКТИКЕ СЕМЕЙНОГО ВРАЧА

Ёдгорова М.Дж, Баротов И.И., Мукарамова Д.А.

Кафедра семейной медицины №2, ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино»

Резюме. В XX веке коронавирусы были известны как возбудители острых респираторных заболеваний человека и животных, однако не относились к числу особо опасных вирусных инфекций.

Коронавирусы – семейство вирусов, объединённых в два семейства, которые до Пандемии включало 30 видов РНК содержащих вирусов, которые поражают людей, животных и птиц. Ускоренная мутация вируса в течение только одного года Пандемии привела к появлению ещё 16-ти его новых видов.

По прогнозам ООН население планеты к 2050 году достигнет 10 миллиардов, что означает миграция и урбанизация ещё более ускоряются. Эпидемия Covid – 19 вошла в историю как чрезвычайная ситуация мирового масштаба и унесла жизни миллионов

людей. На долю коронавирусной инфекции приходится от 4 до 20% случаев всех ОРВИ (острая респираторная вирусная инфекция).

Проникая внутрь клетки, коронавирусы размножаются в цитоплазме (полужидкое содержимое клетки). Они оседают на иммунокомпетентных клетках, используют их в качестве транспортного средства и быстро рассеиваются по всему организму. Коронавирусы подавляют иммунитет, и он перестаёт распознавать инфекцию и бороться с ней. Эти вирусы неустойчивы к действию внешних факторов и мгновенно разрушаются при температуре 56 градусов. Преобладающей формой инфекции, которую провоцирует коронавирус, является респираторная, чаще атипичная пневмония, которая характеризуется высоким показателем летального исхода (38%), поскольку сопровож-

дается острой дыхательной недостаточностью. Кишечная разновидность встречается гораздо реже, в основном у детей.

Ключевые слова: Коронавирусы, Covid-19, клинические проявления, профилактика, последствия, диспансеризация.

CONTRIBUTION OF PHC IN THE FIGHT AGAINST COVID-19 PANDEMIC IN THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN

Yodgorova M.J., Barotov I.I., Nosirova M.P., Rakhmatulloeva Z.R.

Department of Family Medicine № 2, Avicenna TSMU, Tajikistan

Summary. In truth, infections know no boundaries, to replace typhoid and plague, other more severe and unknown viral infections have come. The Covid - 19 epidemic went down in history as a global emergency and to date more than 13 million people have been infected with this infection and more than 4 million have died. The COVID-19 Coronavirus pandemic swept the whole world, including our country. The year 2020 will be remembered by humanity as a year of common grief and loss. The first blow and the severity of the subsequent periods

of the Covid-19 Pandemic was placed on PHC, especially on the shoulders of family doctors. The Republican headquarters for overseeing the Covid-19 Pandemic was organized at the Ministry of Health and Sanitary Protection of the Republic of Tatarstan, helplines, hotline telephones, as well as round-the-clock shifts of family doctors at the PHC level were opened, which are carried out to this day.

Key words: Coronaviruses, Covid-19, epidemiology, clinical manifestations, prevention, PHC.

Баротов Имомали -докторант PhD кафедраи тибби оиласии №2 МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», тел(+992 93-863-78-65)

Баротов Имомали-докторант PhD кафедры семейного медицины №2 ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино», тел(+992 93-863-78-65)

Barotov Imomali-doctor PhD Department of Family medicine № 2 «Avicenna TSMU» tel.(+992 93-863-78-65)

СОХТОРИ БЕМОРИҲОИ КАРДИОЛОГИИ КӮДАКОН МУВОФИҚИ МАҶЛУМОТИ МУРОЧИАТКУНИЙ

Носирова М.П., Ёдгорова М.Ч.

Кафедраи тибби оиласии №2, МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Мхиммият. Маълум аст, ки самаранокии барномаҳои таҳияшуда дар соҳаи нигоҳдории тандурустӣ аз дақиқ будани таҳқиқотҳои таҳлилии пешакӣ гузаронидашуда оид ба баҳодиҳӣ ба нишондиҳандаҳои саломатӣ вобастагӣ дорад. Меъёри нисбатан муҳими саломатӣ барои насли ҷавон аз ҷиҳати иҷтимоӣ – беҳдоштӣ сатҳи бемориҳои кӯдакон ва наврасон ба ҳисоб меравад.

Нишондиҳандаҳои беморшавиҳои умумӣ на танҳо аз ҳолати устувории организми кӯдакон нисбат ба омилҳои ноҳуби муҳити атроф, балки аз беҳбудии иҷтимоӣ-иктисодии минтақа низ гувоҳӣ медиҳад. Таҳқиқоти сатҳи беморшавии гурӯҳҳои гуногуни

аҳолӣ, ҳамчунин чунин нишондиҳандаҳо, ба монанди соҳтори беморшавӣ, динамик ва фарқиятҳои он дар хусусиятҳои минтақаҳо барои коркард ва гузаронидани чорабињиҳои самаранок ҷиҳати мустаҳкам намудани саломатӣ асос ба ҳисоб мераванд [1].

Нишондиҳандаҳои саломатии кӯдакони синну соли мактабӣ аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки дар байни онҳо 50-70% бемории музмин, 30–40% зиёда аз 2 беморӣ доранд. Истисно нест, ки аллакай дар синну соли томактабӣ барои бисёр бемориҳои музмин асос гузашта шудааст. Вобаста аз ин, дар солҳои охир нисбат ба саломатии кӯдакони синну соли томактабӣ таваҷҷуҳ бештар зоҳир карда

мешавад. Маълумотҳо дар бораи беморшавӣ манзараи воқеии саломатии аҳолиро инъикос меқунанд ва имкорният медиҳад, ки барои беҳтар гардонидани саломатӣ дар миқёси умумидавлатӣ чораҳо андешида шаванд [2]. Тавре ки маълумотҳои омории даҳсолаи охир нишон медиҳанд, миқдори кӯдаконе, ки аз бемориҳои дилу рагҳо озор мебининд зиёда аз 1,5 мароти ба афзудааст. Бисёре аз ин кӯдакон аз кӯдакӣ маъюб мебошанд. Дар робита аз ин бемориҳои дилу рагҳо дар синну соли кӯдаки проблемаи хеле ҷиддӣ ба шумор меравад. Айни замон барои ташхиси каминвазивӣ ва иттилоотно-кияш баланди кардиомиопатия ттабиқ на-мудани технологияҳои нав аҳамияти калон доранд: эхокардиографияи дил (ЭхоКГ) — ин усули маҳсуси таҳқиқоти ултрасадоӣ (ТУС) мебошад, ки аз таҳқиқоти кори дил дар вақти воқеӣ иборат аст. Аз ҷумла ҳангоми ТУС-и дил эхокардиография имконият медиҳад, ки чунин параметроҳои таҳлил карда шаванд: ҳолати бофтаҳои нарм, гафсии девораҳои дил, ҳолати пешдилҳо, меъдачаҳо, клапанҳо ва дигар унсурҳои органикӣ дил; динамикаи ҳаракати моеъ дар даруни дил, мавзунии ритми кашишҳӯрии мушакҳои дил. Азбаски ЭхоКГ ва ТУС – и рагҳои дил дар дили фаъол ичро карда мешаванд, манзара дар вақти воқеӣ инъикос мешавад, ки ин потенсиали васеи ташхиси-ро медиҳад. Файр аз ин, усулҳои мусоир имконият медиҳанд, ки имкониятҳои таҳқиқотҳои стандартии ултрасадоӣвасеъ карда шавад [3].

Максади таҳқиқот. Омӯзиши соҳтори бемориҳои кардиологӣ дар кӯдакон мувоғиқи муроҷиат ба табиби кардиолог – ташхиси ултрасадоӣ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Бо ёрии барномаи комп’ютерии бастаи «Microsoft Access», интихоб аз пойгоҳи маълумотҳои сабти муассисаи табобатӣ – профилактикаи мувоғиқи муроҷиати кӯдакони 0-15-сола ба табиби кардиолог дар давраи солҳои 2018–2019 ташхиси ултрасадоӣ ичро карда шуд. Барномаи мазкур имконият дод, ки ҳисоботи умумӣ ба даст оварда шавад, ки бо рақамҳои мутлақ ва фоиз ифода мешаванд, му-

коисаи маълумотҳои ҳосилшуд дар динамика ба даст оварда шаванд.

Натиҷаҳо ва баррасии онҳо. Маълумотҳои ба даст овардашуда нишон медиҳанд, ки: ҳамагӣ бо сабабҳои гуногун ба мутахасис 228 кӯдак муроҷиат кардааст, дар байни онҳо бо бемории системаи дилу рагҳо 102 кӯдаки синну соли гуногун (44,7%), чинси мард 56,8% (58 кӯдак) ва чинси зан 43,2% (44 кӯдак) буданд. Бемории бештар дучоршавандай системаи дилу рагҳо, ки аз хусуси он кӯдакон муроҷиат кардаанд, инҳо сӯроҳии кушодаи байзашакл, нуқсони байни меъдачаҳо, камтар девораҳои байни пешдилҳо, маҷрои кушодаи шарёнӣ, баъзан ҳамзамон ду маҷро ва гайра. Ҳамин тавр, муайян карда шуд, ки кӯдакони то яксона муроҷиаткарда 26 (25,5%) духтар ва 42 (41,2%) писар буд, ки дар онҳо (мушакӣ, мембронозӣ ё аневризматикӣ) нуқсони девораи байни меъдачаҳо то 11мм, нуқсони сӯроҳии кушодаи байзашакл то 8 мм буданд, дар 8 (7,8%) духтарон ва 11 (10,8%) – и писарҳо ҳамзамон ду беморӣ ба қайд гирифта шуд. бо гузаштани синну сол миқдори кӯдаконе, ки аз хусуси нуқсони модарзодии дил ба табиб муроҷиат кардаанд, ба таври назаррас кам шудааст. Чунончи, кӯдакони аз 1 то 3-сола 16 нафар (9духтар – 8,8% ва 7 писар – 8%) буданд, танҳо дар як кӯдак ду беморӣ дида шуд. Нуқсони девораи байни меъдачаҳо дар 12 кӯдак (11,7%), сӯроҳии кушодаи байзашакл дар 3 ҳолат (2,9%) ва дар 2 кӯдак (1,9%) маҷрои кушодаи шарёнӣ дида шуд. Бемории нисбатан ҷиддӣ дар кӯдакони аз 3-сола боло ба назар расид, дар 18 кӯдак – 17,6% (миқдори яхелайи духтарҳо ва писарҳо) ҳангоми таҳқиқот тетрадаи Фалло бо атрезияи шарёнӣ шушҳо - 2 ҳолат, нуқсони девораи байни меъдачаҳо 25 мм бо дилататсияи қисмҳои рости дил – 2 ҳолат, нуқсони девораи байни пешдил – 25 мм, стенози клапани аорта, нуқсони клапани митралӣ.

Оқибатҳои физиологии аномалияҳои модарзодӣ, ки дар моҳи авали ҳаёт ба назар мерасанд, бо калон шудани синну соли кӯдак ин нуқсонҳо мумкин аст, ки нест шаванд, дар вақти таҳқиқотҳои такрорӣ ба назар намерасанд. Барои машварат ба на-

зи табиб-кардиолог барои ташхис 126 кӯдак, 78 писар (61,9%) ва 48 духтар (38,1%) муроциат намуданд. Дар ҳамаи кӯдакон таҳқиқоти эхокардиографӣ гузаронида шуд, ки мақсади он тасдиқ кардани вучуд надоштани бемориҳои дилу рагҳо буд. Аз ҷиҳати синну сол кӯдакон чунин гурӯҳбандӣ карда шуданд: синну соли то 12-моҳа 33 писар (26,2%) ва 22 духтар (17,5%). Фосилаи синнусолии беморони муроциаткарда аз 1 то 3-сола – миқдори якхелаи писарон ва духтарон (15 – 11,9% ва 14 – 11,1%), аз 3-сола боло - 30 писар (23,8%) ва 12 духтар (9,5%) буд. Муайян карда шуд, ки дар 21 кӯдак (16,7%) дар яксолагӣ сӯроҳии кушодаи байзашакл пӯшида шуд. Бо шикоятҳо аз хусуси вучуд доштани шавшуви функсионалий 32-кӯдак (25,3%) муроциат кардааст, таҳқиқот оид ба вучуд доштани бемориҳои дилу рагҳо дар заминаи баланд шудани ҳарорат дар 15 кӯдак (11,9%) гузаронида шуд. Кӯдакони дорои тағйиротҳои рахитии дастгоҳи такяъу ҳаракат 22 (17,5%) буданд, аз хусуси таҳқиқоти тибии профилактикаӣ 36 кӯдак (28,6%) муроциат кард.

Хуносахо: 1. Дар байни онҳое, ки барои машварат ба мутахассис муроциат карданд, нисфи кӯдакон бемории системаи дилу рагҳо (102 кӯдак -(44,7%) буданд, бештар (66,7%) дар синну соли то 12 –моҳагӣ ба мушоҳида расид, ки ин профилактикаи пурӯзвати аввалияро, яъне дар ҷанин кам кардани ҳатари ВПР-ро талаб меқунад: бештар какрдани ғизо дар тамоми давраи репродуктивӣ бо роҳи таъмин кардани таъминоти муносиб бо витаминҳо ва маъданҳо

(дар байни онҳо фолатҳо ва йод маъру-фанд); беҳтар соҳтани солимии соматикии занҳо (мубориза бар зидди инсулинрезистентнокӣ, профилактикаи диабети гестатсионӣ, кам кардани вазни барзиёди бадан ва гайра); бартараф кардани сирояти дохирибатӣ (аз ҷумла эмгузарогӣ бар зидди вируси сурхакон).

2. Дар соҳтори бемориҳои кардиологии синну соли кӯдакӣ нуқсони девораи байни меъдачаҳо бартарӣ дорад - нуқсони девораи байни меъдачаҳо дар духтарҳо 29 (28,4%) ва дар писарҳо 38 (37,2%), сӯроҳии кушодаи байзашакл 20 аداد дар духтарҳо (19,6%) ва 27 аداد (26,4%) дар писарҳо, дар ҳолатҳои нодир мачрои кушодаи шарёнӣ, тетрадаи Фалло, мачрои клапани митралӣ дида шуд. Мавҷуд будани дуто будани мачро- нуқсони девораи байни пешдилҳо ва сӯроҳии кушодаи байзашакл ё девораи байни меъдачаҳо ва мачрои кушодаи шарёнӣ диккатч- албқунанда буд.

3. Дар звенои якум ҷойи муҳимро бояд профилактикаи дуюмӣ бигирад, ки аз барвақт ташхис ва пешгирий намудани протес-си ооризаҳои имконпазир иборат мебошад. Накши асосиро дар сатҳи дуюми профилактикаи нуқсонҳои модарзодии инкишоф (НМИ) машваратҳои тиббӣ-генетикии ҷуфти ҳамсарони дорои ҳатари осебҳои генетики ҷанин ташкил медиҳад.

Сатҳи сеюми профилактика низ муҳим аст, ки ба гузаронидани ҷорабинҳои тиббӣ-реабилитационӣ ҷиҳати бартараф соҳтани нуқсонҳои ҷанин ё оризаҳои онҳо равона шудааст.

Адабиёт

1. Атамбаева Р.М., Мингазова Э.Н. Основные особенности заболеваемости детей и подростков Киргизской Республики / Р.М. Атамбаева, Э.Н.Мингазова // Современные проблемы науки и образования.URL: <https://www.science-education.ru/ru/article/view?id=19173> – 2015. – № 2-1. Дата обращения: 13.08.2021.

2. Электронный ресурс, режим доступа: <https://odb.tomsk.ru/useful-information/articles-from-the-health-center/448-profilaktika-serdechno-sosudistykh-zabolevanij-u-detej-i-podrostkov>.
Дата обращения: 20.08.2021.

Электронный ресурс, режим доступа: <https://gnicpm.ru/articles/pacientam-articles/ehokardiografiya-serdcza.html>. Дата обращения: 20.08.2021.

СТРУКТУРА КАРДИОЛОГИЧЕСКОЙ ПАТОЛОГИИ ДЕТЕЙ ПО ДАННЫМ ОБРАЩАЕМОСТИ

М.П.Носирова, М.Д.Ёдгорова

Кафедра семейной медицины ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино».

Аннотация. В настоящей работе результаты представлены ретроспективного исследования структуры кардиологической патологии у детей по данным обращаемости к врачу кардиологу – ультразвуковой диагностики. Проведён анализ возрастно-

половой патологии сердечнососудистой системы пациентов детского возраста, выявлена структура врождённых пороков сердца.

Ключевые слова: врождённые пороки сердца, эхокардиография, дети.

STRUCTURE OF CARDIOLOGICAL PATHOLOGY OF CHILDREN ACCORDING TO THE DATA OF APPEAIABILITY

M.P. Nosirova, M.J. Yodgorova

Department of Family Medicine, SEI «TSMU named after Abuali Ibni Sino», Tajikistan

Annotation. This paper presents the results of retrospective study of the structure of cardiological pathology in children according to the data of cardiologist visits – ultrasound diagnostics. The analysis of the age-sex

pathology of the cardiovascular system of the pediatric patients, the structure of congenital heart defects was revealed.

Keywords: congenital heart defects, echocardiography, children.

Носирова Матлуба Пулатовна - н.и.т., доцент кафедраи тибби оиласи МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”,

Носирова Матлуба Пулатовна - к.м.н., доцент кафедры семейной медицины ГОУ “ТГМУ имени Абуали ибни Сино”,

Nosirova Matlyuba Pulatovna - Candidate of Medical Sciences, Associate Professor of the Department of Family Medicine No. 2, State Educational Institution “TSMU named after Abuali ibni Sino”.

ТИБИ НАЗАРИЯЙВИ

ИРТИБОТИ МУТАҚОБИЛАИ СТРЕССИ ОКСИДӢ БО ҲОЛАТҲОИ МЕМБРАНАХО ВА НИШОНДИҲАНДАҲОИ ЭНДОТЕЛИЯ ДАР БЕМОРОНИ ГИРИФТОРИ СИЛИ ШУШҲО

Носирчонова Х.Р.

Кафедраи биохимияи МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Муҳиммият. Ҳолати мембранаҳои биологӣ яке аз омилҳои муҳимми танзими гомостаз ва таъмини протсесҳои биохимияйӣ ва физиологӣ дар организм ба ҳисоб меравад. Ба сифати модели ҳуҷайравӣ ба-рои таҳқиқот дар сатҳи мембрANA эритроситҳоро истифода мекунанд, зеро маълумот дар бораи тағйироти гузаронандагии мембрANAи эритроситҳоро метавон ҳамчун нишондиҳандаи гузаронандагии ҳуҷайравӣ ва ҳолати организм дар маҷмӯъ баррасӣ карда шавад [1].

Ихтиололи гузаронандагии мембрANAҳо аз интенсификатсияи оксиди озоду радиқалии соҳторҳои липидии мембрANA иборат мебошад, ки дар натиҷаи маҳв шудани муҳофизати антиоксидантии ферментии эритроситҳо ба вучӯд меоянд. Ҳамчунин метавонанд, ки бо фаъолнокшавии фосфолипазҳои A₂ алоқаманд бошад, ки фаъолнокии барзиёди он боиси гидролизи барзиёди фосфолипидҳои мембрANAҳо ва дар мембрANAҳо ҷамъ шудани кислотаҳои ҷарбии лизоҳосилшавӣ озод мешавад. Ҳардуи ин амалҳо метавонанд, ки ба афзудани гузаронандагии мембрANAҳо оварда расонанд [2,3] ба

Тағайироти гузаронандагии мембрANA боиси фаъолнок шудани ферментҳо ва таҷзияи моддаҳои гуногун мегарданд. Ионҳои водородии ионҳо ҷамъ мешаванд, муҳтавои ҳуҷайраҳо турш мешаванд, ки ин боз ҳам бо дараҷаи баландтар вайрон турш – мубодилаи обу электролитӣ, гузаронандагии мембрANAҳо оварда мерасонад. Паст шудани резистентнокии эритроситҳо дар ҷунуни шароит ба шиддат гирифтани гемолиз оварда мерасонад [4].

Сили шушҳо дар тамоми дунё дар бисёр ҳолатҳо боиси марг аз бемориҳои сирояти махсуб мешавад, зеро барангезандai беморӣ-микобактерияи сил боз ҳам устувор-

тар шудаистодааст, дар муқобили таъсиррасонии воситаҳои мавҷудаи дарунӣ бинобар набудани самаранокии табобат. Ҳамчунин интиҳоб ва зиндамонии микобактериҳои мутагенӣ, ҳамроҳ бо устуворӣ нисбат ба оғентҳои антибактериалӣ, ҳангоми таъсиррасонии ПТП низ таъсир мерасонанд [5,6].

Муқаррар карда шудааст, ки осебпазири бофтаи бронху шушҳо бо қувваи баланди потенсиалии системаи прооксидантӣ, зарфияти ками буферии системаи антиоксидантӣ иртибот дорад, ки онҳо асосан бо тамоси доимӣ ва бевоситаи оксиген алоқаманди доранд [7, 8].

Маҳсулоти оксидшавии перекисӣ ба фосфолипидҳои мембрANAҳо таъсири токсикӣ мерасонанд, ки осеби онҳо ба ҳама функцияҳои мембрANAгузаронандагӣ, интиқоли фаъоли ионҳо ва метаболитҳо таъсири манфи мерасонанд [2,4,9].

Ин проблемаҳо таҳқиқоти ҳолати мембрANAҳоро дар иртиботи мутақобила бо хусусиятҳои ПОЛ/АОС ва дар маҷмӯъ аҳамияти протсесси субҳуҷайравии илтиҳобӣ ва функцияҳои эндотелӣ рагҳои хунбар дар беморони дорои самаранокии гуногуни табобати зиддисилӣ талаб карда мешавад.

Мақсади таҳқиқот: омузиши иртиботи мутақобилаи ОС ҳолати биомембрANAҳо бо нишондиҳандаҳои дисфункцияи эндотел дар беморони дорои ТБ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Ҳамагӣ 60-бемори дорои сили шушҳо, синну соли 19-63 – сола, ки дар Маркази миллии сили ҶТ таҳти муолиҷа қарор доштанд, таҳқиқ шудаанд.

Хосияти асосии микробиологии микобактерияҳои сил (МБС) – патогенияти онҳо мебошад, бо вирулентнокӣ (токсикӣ) зоҳир мешаванд, ин аз суръати аф-

зоиши онҳо, дарацаи устувории онҳо ба омилҳои муҳити берунӣ, ва суръати ба даст овардани мутатсия вобаста аст [6, 10].

Вобаста аз ин, беморон бо назардошти МБС бо доруҳои зиддисилӣ ҳассосият доштан, ба ду гурӯҳ чудо карда шудаанд: шакли сили ба доруҳо устувор – 28 (46,7%)- и доруҳискунанда – 32 (53,3%). Мардҳо 30 нафар (50%), занҳо (50%).

Гурӯҳи назорати аз 30 шахси солим иборат буд, ки аз ҷиҳати синну сол ва ҷинс муқоисаванда буд.

Оид ба оксидшавии озоди радикалӣ аз рӯи дар зардоби хун мавҷуд будани шаклҳои фаъоли оксиген, мувофиқи муҳтавои диалдегиди малоновӣ ва аз рӯи фаъолнокии антиоксидантӣ ферменти супероксиддисмутаз хулосабарорӣ карда шуд.

Қобилияти сарбсионӣ (ҷаббиш) аз рӯи дарацаи ҷазб шудани рангкунанда (кабуди метилинӣ) массаи эритроситарӣ муайян карда шуд.

Коркарди омории мавод бо ёрии бастаи муқоисавии «Statistica 10,0» гузаронида шуд. Баланд бардоштани қобилияти сорбсионии эритроситҳо ҳамчун индикатори осеби мембрана баррасӣ карда шуд [11]. Хусусияти омории тақсимбандии бузургиҳои таҳлилшаванда бо истифода аз меъёри X^2 -и пирсҳои баҳогузорӣ карда шуд. Барои баҳогузорӣ кардан ба фарқияти байни гурухҳо аз усули U-критериям Манн-Уитни истифода карда шуд.

Натиҷаҳои баъррасии онҳо. Натиҷаҳои таҳқиқот нишон доданд, ки дар зардоби хуни беморони идорои МЛУ-ТБ муҳтавои АФК аз 33,5%, МДА 2,7 маротиба баланд аст, фаъолнокии СОД тақрибан 2 маротиба нисбат ба маълумотҳои назоратӣ кам шудааст.

Дар зардоби хуни беморони гирифтори МЛЧ/ТБ муҳтавои АФК то 17,1% баланд шудааст, МДА зиёда аз 2,0 маротиба ҳангоми паст шудани фаъолнокии СОД то 29,0% дар муқоиса бо маълумотҳои назоратӣ ба назар мерасад (ҷадвали 1).

Ҷадвали 1. – Нишондиҳандаҳои ПОЛ ва АОС дар хуни беморони дорои сили шушҳо.

Нишондиҳанда гурӯҳ	Назоратӣ (n=30)	МЛУ/ТБ	ЗМЛН/ТБ	P ₂₋₃
АФК (ммоль/л)		N 18	n=32	
МДА (мкмоль/л)				
СОД (вож./мл)				

Эзоҳ: Р-аҳамияти омории фарқияти нишондиҳандаҳо дар муқоиса бо гурӯҳи назоратӣ: P₂₋₃ – фарқият байни МЛУ ва МЛЧ ТБ (тибқи U-критериям Манн-Уитни).

Дар зардоби хун ҷамъ шудани АФК ва МДА аз инкишофи стресси оксидӣ гувоҳӣ медиҳанд. Стресси оксидантӣ барои инкишофт карданӣ протесеши иммуниву илтиҳобӣ дар роҳи нафаскашӣ мусоидат намуда, экспрессияи генҳо-ситокинҳоро ба вуҷуд меорад, ки онҳо дар навбати худ ба-рои вайрон шудани таносуби оксидантҳо/ антиоксидантҳо, ки ҳуҷайраҳои илтиҳобро фаъол месозанд, оварда меравонанд [11, 12, 13].

Липидҳо дар шушҳо функцияи омилҳои сатҳи фаъол, танзими таносуби вентиляция, перфузия, ҳамчунин секретсияи сурфактант, соҳтори асосии ин узвро иҷро мекунанд [14].

Дар натиҷаи осебҳои илтиҳобии бофтаҳои шушҳо агрегатсияи фаъоли тромбositҳо ба эндотелии рагҳоро бо иштироқи омили Виллебрад таҳти таъсири гипоксемия, омили бофтавии тромбопластин ва коллаген [15,16] ба вуҷуд меоранд.

Таҳлили натиҷаҳои таҳқиқоти ҳолати эндотелии рагҳо хеле баланд шудани муҳтавои СРБ-ро дар зардобиҳуни беморони гирифтори МЛУ/ТБ то $37,7 \pm 0,14$ назар ба бемории дорои МЛЧ/ТБ ($28,1 \pm 0,04$)-ро нишон дод.

Сатҳи омили Веллибранд дар беморони дорои МЛУ/ТБ то $36,6\%$ ($130,7 \pm 2,9$) баланд мешавад, дар беморони дорои МЛЧ/ТБ та-моюли пастшавӣ ($93,9 \pm 2,8$) ба мӯшида расид (ҷадвали 2).

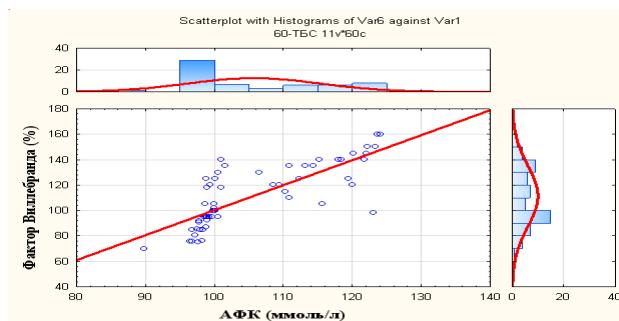
Чадвали 2. – Нишондиҳандаҳои ҳолати эндотелии рагҳои хушбар дар беморони дорои сили шушҳо.

Нишондиҳанда	Гурӯҳи назоратӣ n=30	МЛУ/ТБ n=28	МЛЧ/ТБ n=32	p
Фибриноген (г/л)	$2,6 \pm 0,08$	$4,58 \pm 0,2$	$3,65 \pm 0,11$	<0,05
СРБ (мг/л)	$2,09 \pm 0,1$	$37,7 \pm 0,14$	$28,1 \pm 0,04$	<0,05
Омили Виллебранд (%)	$95,7 \pm 2,3$	$130,7 \pm 2,9$	$93,9 \pm 2,8$	<0,05

Эзоҳ Р-аҳамияти омории фаркияти фибриноген дар байни беморони гурухҳо (мувофиқи ANOVA- Круско-ла-Уоллис).

Муқаррар карда шудааст, ки муҳтавои фибриноген дар беморони дорои МЛЧ/ТБ то 76,15%, дар беморони дорои МЛЧ/ТБ то 40,4% дар муқоиса аз гурӯҳи назоратӣ баланд шудааст.

Дар расми 1 иртиботи пурӯзввати якта-рафаи АФК бо ФВ ($r=0,9$) инъикос ёфтааст, дар маҷмӯъ, аҳамияти стресси оксидантӣ дар инкишофи дисфункцияи эндотел дар беморони дорои сили шуш инъикос ёфтааст.

Дар чараёни сили шушҳо синдроми во-куниши системавии илтиҳобӣ зоҳир мегардад, ки бо баланд шудани ғализати сафедаҳо дар зардоб дар фазаи шадид намоён мешавад, онҳо ба ҳосилшавии медиаторҳои илтиҳоб оварда мерасонанд, ки ба девораи рагҳо таъсир мерасонанд ва боиси фаъолнок шудани эндотел, спазми онҳо, пайдо шудани инфильтратсияи липоидӣ, ҳосил шудани микротролебҳо ва вайроншавии микросиркулятсияи хун мегардад.

Дар байни усулҳои биохимиявии таҳқиқоти функцияҳои мембранаҳо усулҳои муайян кардани қобилияти сорбсионии эритроситҳо ва гузаронандагии мембранаҳои эритроситарӣ ҳангоми бемориҳои гуногун нисбатан хубтар омӯхта шудаанд ва дастрасанд.

Ҳангоми таъсиррасонии омилҳои берунӣ ва дарунӣ ба мембранаи эритроситҳо қобилияти сорбсионии онҳо меафзояд.

Таҳлили натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронандагии мембранаҳои эритроситарӣ дар гурӯҳҳои муқоисавӣ бо нишондодоҳои гурӯҳи назоратӣ хеле баланд шудани аз 1 то 6 намуна дар ҳамаи гурӯҳҳоро нишон дод.

Мувофиқи натиҷаи таҳлили гемализи эритроситҳо дар гурӯҳи назоратӣ 38,2%, дар беморони дорои МЛЧ/ТБ – 52,0%, дар беморони дорои МЛУ/ТБ гемолиз 80,5%-ро ташкил дод.

Таҳлили натиҷаҳои таҳқиқоти қобилияти сорбсионии эритроситҳо нишон дод, ки ҷазби қабуди метилений массаи эритроситарӣ дар беморони дорои МЛУ / ТБ то 29,4% ($39,5 \pm 0,5\%$; $51,1 \pm 0,5\%$) ва дар беморони дорои МЛЧ/ТБ то 7% ($39,5 \pm 0,5\%$; $42,1 \pm 0,7\%$) дар муқоиса аз гурӯҳи назоратӣ баланд аст.

Ҳангоми омӯзиши иртиботи мутақобилаи ҳолати биомембранаҳо, нишондиҳандаҳои системаҳои прода антиоксидантӣ дар гурӯҳҳои беморони дорои МЛЧ/ТБ ($r=0,58938$; $p<0,05$) иртиботи мутақобила доранд, зеро бо МЛУ/ТБ иртиботи зичтарро қасб карданд ($r=0,6507$; $p<0,05$).

Ин аз стресси оксидии ҳангоми бемории сил рукдиҳанда гувоҳӣ медиҳад, ки онро қувват гирифтани оксидшавии озоду радикалӣ, протсесси фаъоли ПОЛ ва вайрон шудани система антиоксидантӣ, ба вучуд омадани маҳсулоти токсини мембранаҳоро осебидҳанда ҳамроҳӣ мекунанд.

Нишондиҳандаҳои гузаронандагии мембранаҳои эритроситарӣ ва қобилияти ҷабандагии онҳо ихтилоли сохторӣ функционалиро инъикос мекунанд ва метавонанд, ки аз вазнинии таъсироти ноҳуби гипоксия, дигар ҳолатҳои патологӣ гувоҳӣ диханд ва дар бештарни мавриҷҳо ҳамчун нишондиҳандай возехии интоксикатсияи эндогенӣ баррасӣ карда шаванд.

Хулоса, дар беморони гирифтори bemории сили шушхо дар натицаи стресси оксидантӣ маҳсулоти токсикии ба вуҷудомада ба эндо-телҳои рагҳои хунбар осеб мерасонанд, мембранаро иллатнок месозанд, онҳо ба ҳама

функцияҳои мембранаҳо – бузург шудани гузаронандагӣ ва қобилияти сорбсионии эритроситҳо таъсири манғӣ мерасонад, онҳо бештар дар беморони мубтало башаклҳои дору устувири сил возехтар ба назар мерасанд.

АДАБИЁТ

1. Аршинникова//Крымский терапевтический журнал-2007, Т.2-№2, с.103-106..
2. Барабаш Р.А. Морфологическая характеристика клеточно-тканевых реакций при туберкулезной инфекции, вызванной лекарственно-устойчивыми штаммами / Р.А.Барабаш, И.Ю.Макаров// Бюллетень Амурской государственной медицинской академия.- №67.- 2018.- С.93-101.
3. Боровская М.К. Структурно-функциональная характеристика мембранны эритроцита и ее изменения при патологиях разного генеза. / М.К.Боровская, Э.Э. Кузнецова, В.Г. Горохова// Бюллетень ВСНЦ СО РАМН.-2010.-№3(73).- С.334-351
4. Вишневский Б.И. Лекарственная устойчивость микобактерий туберкулёза лёгких /Б.И.- Вишневский// Ж.Медицинский альянс.- 2017.- №1.- С.29-35.
5. Каминская Г.О. Туберкулӯз и обмен липидов /Г. О. Каминская, Р. Ю. Абдулаев// ФГБНУ «Центральный НИИ туберкулёза лёгких». Туберкулӯз и болезни лёгких.- 2016.-№ 6(94).- С.53-63.
6. Muравлёва, L.E. Физико-химические свойства эритроцитов у больных с ХОБЛ различной формы и степени тяжести /L.E. Muравлёва, B.B. Молотов-Лучанский, D.A. Клюев и др. // Совр. проблемы науки и образования. – 2013., № 5, с. 72-8.
7. Мойсеенко В.А. Показатель проницаемости эритроцитарных мембран в оценке функционального состояния организма/ В.А. Мойсеенко, Л.И. Антоненко, Л.Л.
8. Исмаилов К.И. Антиоксидантная защита и особенности перекисного окисления липидов при бронхиальной астме у детей / К.И. Исмаилов, А.М. Сабурова, М.М. Шарипова// Вестник Авицены.-2017.-№1.-С.73-77.
9. Мухомедзянова С.В. Липиды биологических мембран в норме и патологии/ С.В. Мухомедзянова, Ю.И. Пивоваров, О.В.Богданова// Acta biomedica scientific.- 2017.- 5(2), часть 1.- С.-43-49.
10. Casali N. Evolution and Transmission of Drug-Resistant Tuberculosis in a Russian Population /N. Casali, V. Nikolayevskyy Y. Balabanova S. R Harris// Nat Genet.- 2014.- 46 (3).- P.279-86.
11. Muравлёва, L.E. Физико-химические свойства эритроцитов у больных с ХОБЛ различной формы и степени тяжести /L.E. Muравлёва, B.B. Молотов-Лучанский, D.A. Клюев и др. // Современные проблемы науки и образования. – 2013., № 5, с. 72-81.
12. Соодаева С.К. Механизмы развития оксидативного стресса под воздействием аэро-поллютантов окружающей среды: потенциал средств антиоксидантной защиты. / С.К Соодаева, Л.Ю. Никитина, И.А Климанов // Пульмонология-2015,6,с.736-742.
13. Насырджонова Х.Р. Роль биохимических анализов в верификации активности туберкулёза лёгких/ Х.Р. Насырджонова, А.М.Сабурова, У.Ю.Сирожидинова, М.С.Махсудова// Вестник Авиценны-2018.- Т20,№2-3,с.261-265.
14. Каминская Г.О. Участие системы гемостаза в формировании синдрома системного воспалительного ответа у больных туберкулезом легких/Г.О. Каминская, Е.В.Мартынова, Б.А. Серебряная, Р.Ю. Абдулаев, О.Г.Комиссарова//Туберкулӯз и болезни лёгких- 2011.- №2.- С.52-58.
15. Mamaeva M.G. Маркеры системного воспаления и эндотелиальной дисфункции у больных хронической обструктивной болезнью лёгких / M.G. Mamaeva, I.V. Demko, Я.I. Вериго// Сибирское медицинское обозрение.- 2014.- №1.- С.12-19.
16. Wagner D.D. Platelets in inflammation and thrombosis / D.D. Wagner, P.C. Burger // Arterioscler. Thromb. Vasc. Biol.- 2003.-V.23.- P.2131-2140.

ВЗАИМОСВЯЗЬ ОКИСЛИТЕЛЬНОГО СТРЕССА С СОСТОЯНИЕМ БИОМЕМБРАН И ПОКАЗАТЕЛЯМИ ДИСФУНКЦИИ ЭНДОТЕЛИЯ У БОЛЬНЫХ С ТУБЕРКУЛЕЗОМ ЛЁГКИХ

Х.Р. Насырджанова

Кафедра биохимии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино»

Цель: Изучение взаимосвязи окислительного стресса, состояния биомембран с показателями дисфункции эндотелия у больных туберкулёзом лёгких

Актуальность. Исследовано две группы больных: 28- с лекарственно-устойчивой формой туберкулёза лёгких (МЛУ/ТБ) и 32 больных с лекарственно-чувствительной формой туберкулёза (МЛЧ/ТБ), в возрасте от 19 до 63 лет.

На основании биохимических анализов крови данных больных установлена интенсификация свободно-радикального окисления (повышение содержания активной формой кислоты, малонового диальдегида, снижение активности супероксиддисмутазы).

Оксидительный стресс у больных с туберкулёзом лёгких сопровождается развитием

синдрома системного воспалительного ответа, что приводит к нарушению метаболической активности сосудистого эндотелия, сопровождающегося повышением в сыворотке крови содержания С-реактивного белка, фибриногена, фактора Виллебранда. Повышение сорбционной способности эритроцитов, обусловленное нарушением функционального состояния мембран эритроцитов, способствует персистированию возбудителей воспалительного процесса, усиливающий эндогенную интоксикацию и развитие лекарственной устойчивости у больных туберкулёзом легких.

Ключевые слова: туберкулёз лёгких, окислительный стресс, СРБ, фибриноген, ФВ, ПЭМ, ССЭ.

THE RELATIONSHIP OF OXIDATIVE STRESS WITH THE STATE OF BIOMEMBRANES AND INDICATORS OF ENDOTHELIAL DYSFUNCTION IN PATIENTS WITH PULMONARY TUBERCULOSIS

Kh.R. Nasirjanova

Department of Biochemistry, SEI "Avicenna Tajik State Medical University"

Objective: To study the relationship of oxidative stress, the state of biomembranes with indicators of endothelial dysfunction in patients with pulmonary tuberculosis

Relevance. Two groups of patients were studied: 28 - with drug-resistant form of pulmonary tuberculosis (MDR / TB) and 32 patients with drug-sensitive form of tuberculosis (MDR / TB), aged 19 to 63 years.

On the basis of biochemical blood tests of these patients, an intensification of free radical oxidation was established (increasing the content of active form of oxygen, malondialdehyde, a decrease in the activity of superoxide dismutase).

Oxidative stress in patients with pulmonary tuberculosis is accompanied by the

development of a systemic inflammatory response syndrome, which leads to a disruption in the metabolic activity of the vascular endothelium, accompanied by an increase in the serum content of C-reactive protein, fibrinogen, von Willebrand factor.

An increase in the sorption capacity of erythrocytes, due to a violation of the functional state of erythrocyte membranes, contributes to the persistence of pathogens of the inflammatory process, increasing endogenous intoxication and the development of drug resistance in patients with pulmonary tuberculosis.

Key words: pulmonary tuberculosis, oxidative stress, CRP, fibrinogen, WF, PEM, SCE.

Носирчонова Хурсанд Раҳимовна- муаллими қалон, увончӯйи кафедраи биохимияи МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», Тел.919-69-05-79 E-mail n_hursand@mail.ru

Насырджанова Хурсанд Раҳимовна - старший преподаватель, соискатель кафедры биохимии ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино», Тел.919-69-05-79 E-mail n_hursand@mail.ru

Nasirjanova Khursand Rakhimovna - Senior lecturer, Applicant for the Department of Biochemistry, SEI «Avicenna Tajik State Medical University», Tel. 919-69-05-79. E-mail: n_hursand@mail.ru

ТАҒИЙРЁБИИ БАЪЗЕ НИШОНДИҲАНДАҲОИ АНТРОПОМЕТРИИ ДОНИШҶҮЁН ҲАНГОМИ НИКОҲИ ХЕШУТАБОРИИ ПАДАРУ МОДАР

Ҳомидҷонова Ҳ.Д.

Кафедраи биологияи тиббӣ бо асосҳои генетикаи (мудирии кафедраи н.и.б., дотсент
Холбегов М.Ё) МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”

Муҳиммияти мавзӯъ. Солҳои охир баъзе муҳаққиқон бештар ба бемориҳои ирсӣ та-ваҷҷӯҳ зоҳир карда, ба нақши никоҳи хешутаборӣ дар пайдошавии ин намуди бемориҳо диққат медиҳанд.

Бори генетикии ҳар як шахсро аз 3 то 10 гени аномалӣ мекашонад, ки ҳангоми алоқаи ҷинсӣ бо шарики баррандаи чунин ген кӯдак бо норасогиҳои дараҷаҳои гуно-гун тавлид мешавад. Эҳтимолияти басомади азхудкуни генҳои аномалӣ агар ба 1:10 баробар бошад, он дар ҳолати никоҳи хешутаборӣ ба 1:8 баробар мешавад. Ҳангоми никоҳи хешутаборӣ бори генетикӣ аф-зун шуда, генҳои ретсесивие, ки бештари онҳо генҳои аномалӣ мебошанд, фаъол ме-гарданд ва аломатҳоро дар шакли нуқсон ва норасогиҳо зоҳир мекунанд.

Агар волидони никоҳи хешутабордошта, ҳар ду дорои ягон нуқсони модарзодӣ ё бемории ирсӣ бошанд эҳтимолияти ба ин беморӣ гирифтор шудани фарзандони онҳо то ба 40% баробар аст;

Агар яке гирифтори ин беморӣ бошад, эҳтимолияти ба ин беморӣ гирифтор шудани фарзандон то ба 10-20% баробар аст.

Агар ҳарду волидон солим бошанд, эҳти-молияти ба ин беморӣ гирифтор гардида-ни фарзандон то ба 5-10% баробар мебо-шад.

Аз ин ҷо ҳулоса баровардан мумкин аст, ки беморҳои ирсӣ аз дараҷаи гуногуни бемориҳои хешовандон вобастагӣ дорад. Яъне ҳар қадар миқдори генҳои монанд дар ге-

нотип бисёр бошад, зоҳиршавии беморӣ ҳамон қадар бештар мешавад ва баръакс, бо кам шудани ин генҳо дараҷаи беморӣ паст мегардад. Яъне, бемориҳои генетикӣ бемории ирсӣ буда, дар ҳолати издивоҷи хешутаборӣ метавонад боиси таваллуди тифли носолим гардад ва он метавонад ҳатто боиси дар оянда аз байн рафтани як авлоди со-лим гардад.

Оқибати ноҳуши никоҳи хешутаборӣ дар он аст, ки духтару писаре, ки меҳоҳанд оила барпо қунанд, ҳарчанд зоҳиран солиманд, лекин дар вуҷудашон генҳои ретсесивии (Aa) - барандаи беморӣ ҷойгиранд ва эҳти-молияти таваллуд шудани навзоди нуқсон-дор дар онҳо нисбат ба никоҳи дур 25% бештар мебошад.

Барои никоҳи хешовандони наздик бемориҳои мултифакторие хос мебошад, ки дар асоси монандии генҳо ҳангоми фаъолшавии омилҳои муғиди муҳити атроф мушоҳида мешавад [5].

Коэффициенти хешовандӣ (индринг) ин як миқдори хешовандӣ мебошад, ки ба-рои арзёбии муносибати байни волидон пешбинӣ шудааст, гарчанде ки онро насл хисоб мекунад. [8].

Дар кӯдаконе, ки аз издивоҷҳои бо ҳам наздики хешутаборӣ таваллуд шудаанд, фоизи баланди мушкилоти невропсихологӣ мушоҳида мешавад [10]

Омӯзиши намуди зоҳирӣ одам ба нишондоди вақт ниёз дорад, зеро ҳусусиятҳои соҳти бадани ҳар як шахс ин нишондиҳан-

даи инкишофи чисмонӣ ва ҷинсии ӯ мебошад. Олимон кӯшиш мекунанд, ки бадани инсонро бо истифодаи усулҳои гуногун аз ҳар ҷиҳат таснифот карда омӯзанд [12]. Аммо то ҳанӯз камбудиҳои асосии усулҳои мавҷуда, аз набудани муносибати ҳамаҷониба дар муайян кардани шакли баданро нишон медиҳад.

Издивоҷи хешовандӣ тақрибан дар 20% аҳолии қураи замин мушоҳида мегардад. Дар як қатор кишварҳо интихоби ҳамсар аз рӯи анъана на танҳо тасмими ҳамсарон, балки инчунин оила ё қабилаи оилавӣ мебошад. [14].

Антропологҳо кайҳо ба мувоғиқа расидаанд, ки дастоварди асосии издивоҷи хешовандӣ ба мерос гирифтани соҳтори ҳоси оила (хусусиятҳои ҳоси тафаккур) ва моликият мебошад; сабабҳои муҳимтарин ва асосии издивоҷи хешутаборӣ ҳам дар Осиёи Ҷанубӣ ва ҳам дар Ҳовари Миёна хусусиятҳои иҷтимоӣ ва фарҳангӣ мебошанд [15,16].

Ба ҳар як шахс хусусиятҳои мубодилаи моддаҳо, ҳолати ғормонӣ ва иммунологӣ, намуди реаксияҳои асабии ҳос мавҷуд аст.

Солимии ҷамъият ин боигарии давлат ва ҷомеа мебошад. Фарзанди бемор ба ҷомеа мушкилоти зиёдеро ба вучуд меорад. Аз ин лиҳоз ҷашсе, ки издивоҷ мекунад, аввал ҷиҳатҳои муҳими ин масъаларо бояд таҳлил ва андеша намояд. Аз рӯи маълумотномаҳо сабабҳои бештари маъюбӣ ва фавти кудаконро никоҳои хешутаборӣ ташкил мекунанд.

Ҳадаф аз таҳлили адабиёти муосири илмӣ пешниҳоди таъсири издивоҷҳои хешутаборӣ ба инкишофи инсон мебошад.

Мавод ва усулҳои тадқиқот. Таҳқиқот ба таври ихтиёри бο 200 нафар донишҷӯ, ки аз онҳо 100 нафарашон аз никоҳи хешутабории падару модар (50-нафар духтар ва 50 нафар писар (гурӯҳи омӯзишӣ) ба 100 нафари дигар аз никоҳи дури падару модар (50-нафар духтар ва 50 нафар писар (гурӯҳи назоратӣ) таваллуд шуда буданд, гузаронида шуд. Синну соли миёнаи писарони тадқиқшаванда $18,8 \pm 1,4$ ва духтарон бошад $18,2 \pm 1,2$ солро ташкил дод.

Барои омӯзиши нишондиҳанҳои антропометрӣ аз усули А. Е. Хомутов [12]. исти-

фода шудааст. Барои ҷен кардани андозаҳои бадан аз асбобҳои тарозӯ, лентаи ҷенакдор, паргори гафсиченкунанда истифода бурда шуд. Дарозии қад (дар ҳолати истода), андозаи сар, қафаси сина, андозаи дарозруя ва кундаланги сар ва вазни бадан (бо дақиқии 0,1 кг) ҷен карда шуд.

Барои муайян кардани вазни бадан, аз тарозӯи электронии тиббии тамғаи VEM-150 истифода карда шуд.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо. Таҳқиқоти нишондиҳандаҳои антропометрии донишҷӯёни аз никоҳи дур таваллудшуда нишон дод, ки бузургии миёнаи вазни бадани писарон нисбат ба духтарон то 10,7кг, дарозии қад то 14,25 см, андозаи сар то 2,9 см ва андозаи қафаси сина то 10 см зиёдтар аст. Натиҷаҳои тадқиқоти шакли бадан ва нишондиҳандаҳои антропометрии писарон ва духтарони аз никоҳи хешутабории падару модар таваллудшуда дар муқоиса бо писарон ва духтарони аз никоҳи дури падару модар таваллудшуда фарқияти назаррасро нишон дод. Дар писарони аз никоҳи хешутаборӣ таваллудшуда нишондиҳандаҳои баланди бузургии миёнаи арифметикии вазни бадан то ба 69,5кг баробар аст, ки ин аз нишондиҳандаҳо аз писарони аз никоҳи дур таваллудшуда то 6,3 кг зиёдтар ба назар мерасад.

Инчунин, писарони қадбаланд дар миёни писарони аз никоҳи дур таваллудшуда (185 см), аммо писарони қадпаст дар миёни писарони аз никоҳи хешутаборӣ (183,5см) таваллудшуда бештар мушоҳида мешаванд. Дар ҳамаи духтарон ҳамчунин шакли сари браҳисефаликӣ (100%), аксар вақт соҳти қафаси синаи танг ва соҳти бадани суст инкишофёфта ба қайд гирифта шуд. Бузургии миёнаи арифметикии вазни бадан дар ҳамаи духтарон ба ҳам монанд буда, вазни бадани максималӣ дар байни духтарони аз никоҳи дур таваллудшуда ва вазни бадани минималӣ дар байни духтарони никоҳи хешутаборӣ таваллудшуда мушоҳида карда шуд.

Дар ҷараёни тадқиқоти нишондиҳандаҳои антропометрӣ, маълум гардид, ки дар писарони аз никоҳи дури падару модар та-

Чадвали-1. Нишондиҳандаҳои бадани донишҷӯёни аз никоҳи дур таваллудшуда. (n=100).

Бузургӣ	НИШОНДИҲАНДАҲОИ ПИСАРОН (N=50)			
	Вазни бадан (кг)	Қад (см)	Андозаи сар (см)	Андозаи қафаси сина (см)
M	61	174.25	55.04	84.37
	61,2	173.7	55.3	85.6
Max	82	184	59	92
	83	185	60	93.6
Min	46	166	51	73
	47	164	52	74.6
НИШОНДИҲАНДАҲОИ ДУХТАРОН (N=50)				
Бузургӣ	Вазни бадан (кг)	Қад (см)	Андозаи сар (см)	Андозаи қафаси сина (см)
M	52	158,85	52,52	74
	54	159	52.8	75
Max	69	169	57	89
	71	170	57.8	90
Min	45	147	51	65
	46,5	148	51.7	66

валлудшуда дар муқоиса ба писароне, ки аз никоҳи хешовандии падару модар таваллудшудаанд, қафаси синаи мӯътадил дошта то 12% зиёд ва сохтори бадани мӯътадил инкишифёфта то 5,6% зиёдтар мушоҳида мешаванд. Дар ҳама қариб шакли сари брахи-сепали (сарикутоҳ, саривасеъ- мутаносибан шакли сари қутоҳ ва васеи ба давра наздик), мушоҳида гардид.

Хулоса. Аз 1 июли соли 2016 дар Тоҷикистон никоҳи хешутаборӣ қонунан манъ карда шуда, муоинай тиббӣ барои ҷавононе, ки издивоҷ мекунанд, ҳатмӣ гардид. Яъне, аз ин баъд ҷавононе, ки бо ҳам хеши назди-

канд, ба мисли духтархолаю писархола, духтари амаку писариамак, духтари тағо, наметавонанд издивоҷ кунанд. Ҳадафи асосии қонунро асосан кам кардани шумораи кӯдакони маъюб, ки аксари онҳо дар натиҷаи никоҳи хешутаборӣ ба дунё меоянд, бояд дониста шавад.

Барои пешгирий ва нигоҳ доштани солимии генофонди миллат зарур аст, ки дар тамоми манотики кишвар тарғиботу ташвиқотҳо ва машварати тиббӣ- генетикӣ ташкил карда шавад, то ки мардум аз оқибатҳои ногуори никоҳи хешутаборӣ оғоҳӣпайдо кунанд.

АДАБИЁТ:

1. Бободжонова О.Б.. Родственный брак как медико-социальная проблема.-/ О.Б. Бободжонова, Ф.М Абдурахманова // *Журнал. Eco - vector.* - Том 28, № 2 (2020).
2. Иванов А.Г. Медико-социальные подходы к совершенствованию репродуктивного потенциала современной молодежи /А.Г. Иванов // Российский медико-биологический вестник имени академика И.П. Павлова. 2004. №3-4. С. 105-107.
3. Московкина А.Г. Клинико-генетические основы детской дефектологии. /А.Г. Московкина, Н.И. Орлова, В.И Селиверстов// М.: ГИЦ ВЛАДОС; 2015.
4. Панфилова Т.Н., Семья как объект современной демографической политики / Т.Н. Панфилова, О.В Медведева // Российский медико-биологический вестник имени академика И.П. Павлова. 2009. Т. 17, №2. С. 67-70.
5. Хомутов А. Б.Антропология. Ростов на Дону. / А. Б. Хомутов. -Феникс, изд.3-е, 2004. (Серия «Высшее образование») -384 с.
6. Bellad M.B., Consanguinity, prematurity, birth weight and pregnancy loss: a prospective cohort study at four primary health center areas of Karnataka, India / M.B. Bellad, et al //-. Journal of Perinatology. 2012. Vol. 32. P. 431-437.
7. Gunaid A.A., Consanguineous marriage in the capital city Sana'a, Yemen /A.A. Gunaid, N.A. Hummad, K.A. Tamim //.- Journal of Biosocial Science. 2004. Vol. 36, №1. P. 111-121.

«ИЗМЕНЕНИЕ НЕКОТОРЫХ АНТРОПОМЕТРИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ У СТУДЕНТОВ НА ФОНЕ БЛИЗКОРОДСТВЕННЫХ БРАКОВ РОДИТЕЛЕЙ»

Хомиджонова Д. Х.

Кафедра медицинской биологии с основами генетики (заведующий кафедрой доцент, к.б.н. Холбегов М. Ё.) ГОУ имени Абуали ибни Сино.

Антropометрическому измерению подвергались 200 студентов-добровольцев, из которых 100 студентов (50 юношей и 50 девушек) родились в результате близкородственных браков (опытная группа) и 100 студентов (50 юношей и 50 девушек), рожденных вследствие дальних браков (контрольная группа). Результаты исследования показали, что показатели контрольной группы значительно отличаются от опытной. Так, у студентов на фоне близкородственного брака узкая форма грудной клетки на 8% больше, а нормальная на 8% мень-

ше, у девушек слабое развитие телосложения на 25,4% больше, нормальное на 15,6% меньше. Масса тела у студентов при родственном браке на 6,3 кг превышает данные контрольной группы. Также юноши и девушки высокого роста часто наблюдается на фоне дальнего брака, а юноши и девушки низкого роста развиты на фоне близкородственного брака.

Ключевые слова: близкородственный брак, антропометрические измерения, развитие телосложения, форма грудной клетки

CHANGE OF CERTAIN ANTHROPOMETRIC INDICATORS OF STUDENTS ON THE BACKGROUND OF CLOSE MARRIAGE OF PARENTS

Khomidjonova D. Kh.

Department of Medical Biology with Based on Genetics (Head of the Department Docent Holbegov M. YE.) State educational institution «TSMU by Avicenna»

200 student volunteers were subjected to anthropometric measurements, of which 100 students (50 boys and 50 girls) were born as a result of closely related marriages (experimental group) and 100 students (50 boys and 50 girls) were born as a result of distant marriages (control group). The results of the study showed that the indicators of the control group differ significantly from the experimental one. For example, among students against the background of a closely related marriage, the narrow shape of the chest is 8% larger, and the normal one is 8%

smaller, the girls have poor body development by 25.4% more, 15.6% less normal. The body weight of students in a related marriage is 6.3 kg higher than the data of the control group. Also, young men and women of tall stature are often observed against the background of distant marriage, and young men and women of short stature are developed against the background of a closely related marriage.

Key words: closely related marriage, anthropometric measurements, physique development, chest shap.

Хомиджонова Диляром Хомиджоновна- ассистент кафедры биологии тиббй бо ассоции генетика Тел. 919110297

Хомиджонова Диляром Хомиджоновна- ассистент кафедры медицинской биологии с основами генетики Тел. 919110297

Khomidjonova Dilorom Khomidjonovna - assistant of department **Medical Biology with Based on Genetics**, Tel. 919110297.

БАЪЗЕ ТАВСИФХОИ ПАТОМОРФОЛОГИИ ҲОСИЛАҲОИ ГИРЕХИИ ГАДУДИ СИПАРШАКЛ

Шарипов Ҳ.Ю., Тағойқулов Э.Х., Давлатова Ш.Ҳ., Мавлонов М.А.

Кафедраи анатомияи патологӣ ва тибби судии МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”

Муҳиммият. Тайи даҳсолаи охир аксари амалиётҳои ҷарроҳии гадуди сипаршакл (FC) бе мавҷудияти хулосаи сито-гистологӣ оиди беморӣ, татбиқ намешавад. Вобаста ба хулосаи патоморфологӣ ҳаҷми ҷарроҳӣ дар гадуди даҳлдор интиҳоб мешавад. Маҳз ба инобат нағирифтани натиҷаи биопсияи гадуди сипаршакл сарчашмаи оғози ҳатогиҳои дағал мегардад. [1,4,5]. Ҳосилаҳои гирехии гадуди сипаршакл асосан дар калонсолон мушоҳида мегардад. Азбаски ҳосилаҳои гирехии гадуди сипаршакл гоҳо ба омосҳои бадсифат табдил меёбад, иҷрои тақиқотҳои морфологӣ пеш аз ҷарроҳӣ ҳатмӣ мебошад. Аз рӯи маълумотҳои баъзе олимон танҳо 10-20% гирехҳои солитарии гадуди сипаршакл метавонанд бадсифат бошанд, тибқи сарчашмаҳои дигар ҳосилаҳои гиреҳмонанди гадуди сипаршакл метавонанд то 20% омоси бадсифат бошанд [2,3,4,6]. Басомади саратони гадуди сипаршакл 6 ҳолат дар 100 000 аҳолиро ташкил медиҳад. Ҳамасола дар ҷаҳон зиёда аз 300 000 ҳолати нави саратони гадуди сипаршакл ба қайд гирифта мешавад, ки аз ин танҳо дар Руссия ин адад ба 12000 мерасад. Дар ШМА бошад ҳамасола то 17 000 бемор ба қайд гирифта шуда, аз он дар 1300 ҳолат фавтиданӣ беморон, ки бо саратон алоқа дорад, мушоҳида мегардад [1,3,7].

Ҳосилаҳои гиреҳӣ дар гадуди сипаршакл гуногун мебошанд, пеш аз ҳама ба ин ғурӯҳ ҷоғари коллоидии гиреҳӣ, аденоама, «гирехҳои қалбакӣ» ҳангоми бемории тиреоидити Ҳошимото, аденокарстиномаҳои пистонакӣ, аденокартино-маи фолликулярӣ ва ғ. доҳил мешавад. Масъалаи ташхиси тоҷарроҳӣ дар замони мо яке аз масълаи мубрами ба ҳисоб меравад[4].

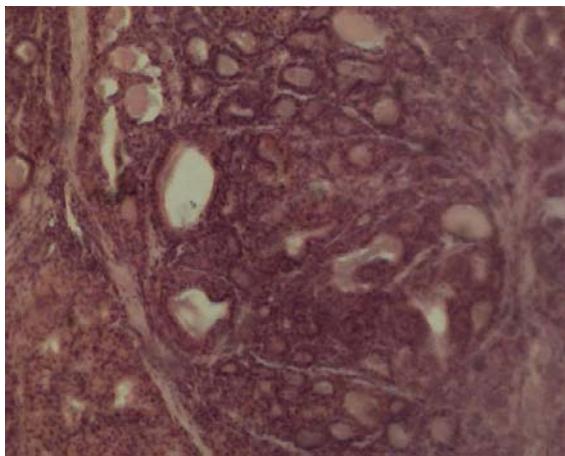
Максади таҳқиқот. Омӯзиши соҳтори морфологии ҳосилаҳои гирехии гадуди сипаршакл.

Мавод ва усуљҳои таҳқиқот. 18 биоптате мавриди омӯзиш қарор гардид, ки ҳангоми ожидан тарикӣ аспирацсия бо сӯзани борик гирифта шуд ва ҳангоми ҷарроҳӣ ($n=35$) дар гадуди сипаршакл гузаронида шуда буд, қарор

гирифт. Биопсия дар давраи солҳои 2016–2021 гирифта шуда буд. Ғайр аз ин маводҳо бо тарзи экспресс-биопсия низ дар вакти ҷарроҳӣ дар FC ($n=10$) гирифта шуданд. Таҳқиқот дар озмоишгоҳи патогистологии шаҳраки «Шифобаҳш» (духтурон Тағойқулов Э.Х ва Чураев О.С) гузаронида шуданд. Ҷарроҳҳо тавсифи зеринро доштанд: тиреоидэктомияи субтоталию субфастсиалиӣ, гемитиреоидэктомия, энакулятсияи гиреҳ ва тиреоидэктомия. Ҳангоми ҷоғари бисёрғиреҳӣ ва саратони FC тиреоидэктомия ($n=9$) амалӣ гардид, ки то ҷарроҳӣ ташхис шуда буд. Синну соли беморон аз 20 то 71 солро ташкил дод. Мардҳо 15 (25,0%) нафар ва занҳо 45 (75,0%) нафарро ташкил меданданд. Микромустаҳзарҳо бо гафсии 5-6ммкм тайёр карда шуда, рангкунӣ бо усули Романовский-Гимзэ ва гематоксилин эозин гузаронида шуд. Микроскопия бо дастгоҳи Olympus бо калонқуни 10, 40 ва 100 гузаронида шуда, тайи микрорасмирий қарор гирифт.

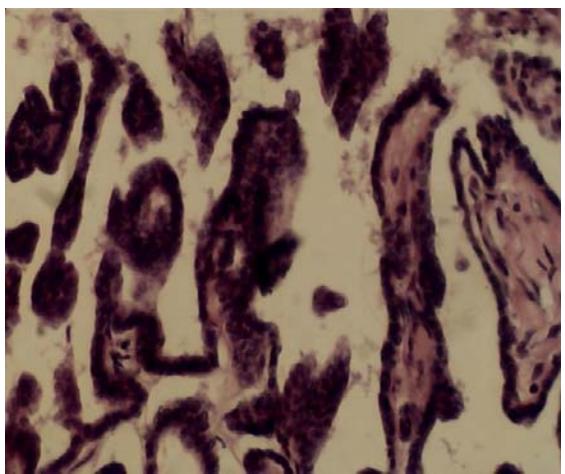
Натиҷаҳо ва баррасии онҳо. Дар аксари мавриди гемитиреоидэктомия ва энакулятсияи гиреҳ ($n=31$) гузаронида шуда буд. Дар давраи то ҷарроҳӣ баъди биопсияи аспирацсии ожиданиӣ бо сӯзани борик дар 13 (41,9%) ҳолат ташхиси ҷоғари гиреҳӣ, дар 4 ҳолат (12,9%) саратони FC, аз он ҷумла дар 2 (6,4%) саратони пистонакӣ, дар 1 (3,3), фолликулярӣ ва боз дар 1 (3,3%) саратони медулярӣ гузашта шуд. Ташхиси «аденоамаи гадуди сипаршакл» дар 14 (45,2%) мавриди гузашта шуд. Яке аз вазифаи мо муқоиса намудани ташхиси тоҷарроҳӣ бо натиҷаи биопсияи мустаҳзарҳое буд, ки ҳангоми ҷарроҳӣ гирифта шуда буданд. Таҳқиқот маълум намуд, ки дараҷаи иттилоотии биопсияи ожидани ҳангоми ҳосилаҳои гирехии FC аз 80% зиёдтарро ташкил медиҳад. Натиҷаи экспресс-биопсия ($n=10$) чунин буд: дар 6 ҳолат ҷоғари гиреҳӣ, дар 3 ҳолат саратони FC ва дар 1 мавриди аденоамаи FC. Дар бемороне, ки амалиёти гемитиреоидэктомия гузаронида шуда буд. Ҳангоми таҳқиқот дар 23 мавриди ҷоғари гиреҳӣ бе аломатҳои ба омоси бадсифат гузаш-

тан, дар 2 ҳолат тиреоидити аутоиммунӣ, дар 3 маврид аденоамаи ғадуд ва дар 3 ҳолат саратони FC ҷой дошт.

Расми 1. Ҷоғари гирехии захролудӣ. Рангкунӣ бо гематоксилин-эозин. Микропрепарат, қалонкунӣ . x4.

Манзараи морфологии тиреоидэктомия ($n=9$) куллан фарқ мекард. Дар 8 ҳолат соҳтори аденокарстинома баръало намудор буда, манзараи атипияи ҳучайраҳо, митозҳои зиёд мушоҳида мегардид (расми 2) .

Расми 2. Саратони пистонакии ғадуди сипаршакл . Рангкунӣ бо гематоксилин-эозин. Микропрепарат, қалонкунӣ x10.

Танҳо дар 1 ҳолат ташхиси саратон тасдиқ нагардид ва гиреҳҳои сершумори андо-заашон гуногун ҷой доштанд. Натиҷаи гиреҳе, ки бо таври энакулятсия гирифта шуда буд, дикқатчалбунанда аст. Чунки дар биоптат ҳучайраҳои атипиядошта ёфт гардианд ва ин аз тарзи нодурусти интиҳоби амалиёти ҷарроҳӣ гувоҳӣ медиҳад. Бояд дар ин ҳолат ҳачми ҷарроҳӣ васеъ карда мешуд.

Дар рафти таҳқиқоти гистологӣ каме мушкилӣ ҳангоми гузаронидани ташхиси тафриқавӣ байни саратони фолликулярӣ ва аденоамаи FC ҷой дошт. Фарқ кардани саратон ва аденоама барои интиҳоби дурусти ҳачми ҷарроҳӣ нақши муҳимро мебозад. Дар ин ҳолат натиҷаи биопсияи аспирацсиионии ожиданиро бо натиҷаи биопсияи экспрессионӣ муқоиса менамоянд. Ҳангоми саратони фолликулярӣ манзараи микроскопӣ чунин буд: ядрои ҳучайраҳо байзпашакл ё куррашаклу байзавӣ, тарҳи мембранаи ядро ноҳамвор ва ядроҳо намуди ношаффоф доштанд. Ҳангоми саратон митозҳои атипикӣ, атипияи паҳнгаштаи ядроҳо, инвазияи омос ба рагҳои хунгард ва филофаки ғадуд мушоҳида мегардид.

Хулоса. Ҳамин тавр, дар байни ҳосилаҳои гирехии ғадуди сипаршакл бисёртар ҷоғари гиреҳӣ (74,1%) вомехурад, пас аз он аденоамаи ғадуд (9,7%) ва саратони он (9,7%) ҷой доштанд. Ташхиси тафриқавии ҳосилаҳои хушсифат ва саратони ғадуди сипаршакл барои интиҳоби ҳачми ҷарроҳӣ нақши муҳимро мебозад. Дар ҳолати ҷой доштани саратони фолликулярӣ дар он ядрои ҳучайраҳо байзашакл ё куррашаклу байзамонанд, тарҳи мембранаи ядро ноҳамвор ва ядроҳо намуди ношаффоф дошта, митозҳои атипикӣ, атипияи паҳнгаштаи ядроҳо, инвазияи омос ба рагҳои хунгард ва филофаки ғадуд мушоҳида мегардид.

Адабиёт

- Калмин О.О. Морфологическая, иммуногистохимическая и морфометрическая характеристика зоба, адено и карцином щитовидной железы: Автореф. дисс. ... канд. мед. наук. М., 2010. 29 с.
- Полоз Т.Л., Шевченко С.П. Проблемы цитологической диагностики фолликулярных опухолей щитовидной железы // Сибирский онкологический журнал. 2011. № 6. С. 62-65.
- Михайличенко В.Ю., Сравнительная оценка дифференциальной диагностики доброкачественных и злокачественных опухолей щитовидной железы // Сибирский онкологический журнал. 2011. № 6. С. 66-70.

чественных и злокачественных новообразований щитовидной железы (ретроспективное исследование) / В.Ю. Михайличенко, Д.Е. Штода, А.М. Резниченко, А.А. Древетняк, В.В. Кисляков, С.П. Гавриленко, С.А. Самарин // Современные проблемы науки и образования. – 2017. – № 5.;A

4. Тонкоигольная аспирационная биопсия при узловом зобе / Семенов А.А., Черников Р.А., Воробьев С.Л. [и др.] // Здоровье - основа человеческого потенциала: проблемы и пути их решения. 2013. Т. 8. № 1. С. 512-513
5. Burman K.D., Wartofsky L. Thyroid Nodules // N Engl J Med. 2015. V. 373(24). P. 2347-2356.
6. Черников Р.А. Узловой зоб (эпидемиология, методы выявления, диагностическая тактика) / Черников Р.А., Воробьев С.Л., Слепцов И.В. [и др.] // Клиническая и экспериментальная тиреоидология. 2013. Т. 9. № 2. С. 29-35.
7. Nilsson M, Fagman H. Development of the thyroid gland // Development. 2017. V. 12. P. 2123-2140.

НЕКОТОРЫЕ МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ УЗЛОВЫХ ОБРАЗОВАНИЙ ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ

Шарипов Х.Ю., Тагайкулов Э.Х., Давлатова Ш.Х., Мавлонов М.А.

Кафедра патологической анатомии и судебной медицины

ГОУ "ТГМУ имени Абуали ибни Сино"

Узловые образования щитовидной железы наиболее часто встречаются в старших возрастных группах. Однако, не всегда узловые образования, локализованные в щитовидной железе имеют характер злокачественности, в связи с этим, является грубейшей ошибкой проведение оперативных вмешательств на щитовидной железе без учета морфологической картины патологического процесса, только на основании того, что узлы могут малигнизироваться, проведение оперативных вмешательств не оправдывает врачей хирургов.

В статье приведены результаты гистологического исследования 46 биоптатов, которые были получены при тонкоигольной аспирационной биопсии и оперативных вмешательствах на щитовидной железе. До операции был диагностирован узловой зоб у 13(41,9%) больных, у 4(12,9%) рак ЩЗ, из них папиллярный рак в 2 (6,4%) случаях, фолликулярный – 1 (3,3), медуллярный рак -1 (3,3%). Диагноз «аденома щитовидной железы» был установлен в 14 (45,2%) наблюдениях. Результаты экспресс-биопсии (n=10) показали следующую картину: в 6 случаях узловой зоб, в 3 - рак ЩЗ и в 1 случае аденоама щитовидной железы. Больным, которым была проведена

гемитиреоидэктомия и энакуляция узла (n=31), при гисто-цитологических исследованиях без атипии клеток было 23, в 2 случаях хронический аутоиммунный тиреоидит, в 3 случаях аденоама щитовидной железы и в 3 случаях рак щитовидной железы.

Больным, которым была произведена тиреоидэктомия (n=9), в 8 случаях установлена аденокарцинома с атипиею клеток, только в 1 случае в тканях не обнаружены признаки злокачествления. Интересным оказались результаты произведенной энакуляции одиночного узла ЩЗ. При тщательном гистологическом исследовании обнаружены в 1 случае признаки атипии клеток, что не оправдывает произведенную операцию – энакуляцию узла.

Таким образом, среди узловых образований щитовидной железы чаще всего встречался узловой зоб (74,1%), затем аденоама щитовидной железы (9,7%) и рак щитовидной железы (9,7%). В дооперационном периоде проведение морфологических исследований биоптатов является закономерным, для выбора объема и тактики оперативных вмешательств.

Ключевые слова: щитовидная железа, биопсия, узловые образования, рак

SOME MORPHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF FORMATION NODULA THYROID.

Sharipov Kh.Yu., Tagoykulov E.Kh., Davlyatova Sh.H., Mavlonov M.A.

Department of Pathological Anatomy and Forensic Medicine, State Educational Institution
“ATSMU”

Nodul thyroid formation nodules are most common in the older age group. However, not nodul formation always the nodules localized in the thyroid gland have the character of malignancy, in this regard, it is a gross mistake to carry out surgical interventions on the thyroid gland without taking into account the morphological picture of the pathological process, only on the base of that the nodes can become malignant , carrying out surgical interventions will not justify surgeons .

The article presents the result of histological examination of 46 biopsy matireals , which were obtained during fine-needle aspiration biopsy and surgical interventions on the thyroid gland . Before the operation, nodular goiter was diagnosed in 13 (41,9%) patients, in 4 (12,9%) thyroid cancer, from them papillary cancer in 2 (6,4%) cases, follicular -1 (3,3%), medullary cancer -1 (3,3%). The diagnosis of “thyroid adenoma” was determined in 14 (45,2%) cases. The results of express biopsy (n =10) showed the following picture nodular goiter were: in 6 cases of, thyroid cancer in 3 cases of and in of adenoma of the thyroid gland in 1 cases.

Patients who was undergone hemithyroidectomy and node enucleation (n = 31) had 23 in histocytological studies cells without atypia were 23 cases, chronic autoimmune thyroiditis was in 2 cases, thyroid adenoma was in 3 cases, and thyroid cancer was in 3cases.

Patients were performed thyroidectomy (n=9) adenocarcinoma with atypia was determineted in 8 cases cells only in one case features was not found in the tissues of malignancy . The results of the performed enucleation of a single thyroid nodule turned out to be interesting. On careful histological examination in of atypia of cells was revealed 1 case signs, which does not justify the performed operation- enucleation of the node.

Thus, among the nodular formations of the thyroid gland, nodular goiter was most common (74,1%), followed by thyroid adenoma (9,7%) and thyroid cancer (9,7%). In the preoperative period, conducting morphological studies of biopsy materials is natural, for choosing the volume and tactics of surgical interventions.

Keywords: thyroid gland, nodular formations, biopsy, cancer

Шарипов Хамдам Юлдашевич – к.м.н. заведующий кафедрой патанатомии и судебной медицины ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино»; тел. +992 919 13 00 15

Шарипов Хамдам Юлдашевич – н.и.т. мудири кафедраи анатомияи патологӣ ва тибби судӣ МДТ ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино; тел. +992 919 13 00 15

Sharipov Hamdam Yuldashevich –Candidate of Medical Sciences, Head of Pathological anatomy and forencis medicine TSMU them. Abuali ibni Sino; tel. +992 919 13 00 15

ЧАРРОҲӢ

ТАЧРИБАИ ИСТИФОДА АЗ БИОСТЕНТҲОИ КОРОНАРӢ ДАР ТАБОБАТИ БЕМОРОНИ ГИРИФТОРИ БИД

Гулаҳмадов А.Д., Шарипов У.А., Рафиев Х.А., Норов Ф.Х., Сафаров Д.М.

Муассисай давлатии “Маҷмааи тандурустии Истиқлол”, Шуъбаи ҷарроҳии
рентген-эндоваскулярий (ш. Душанбе, Ҷумҳурии Тоҷикистон)

Муҳиммият. Таҳлили мубталошавӣ ба диабети қанд дар ҷаҳон бештар паҳн шудани ин патологияро нишон медиҳад. Бемориҳои дилурагҳо сабаби марги 64% bemoroni гирифтори диабети қанд [1, 2] мегардад, дар ҳоле ки дар шахсони орӣ аз диабет ин нишондиҳанда 2-3 маротиба поёнтар аст [3, 4].

Қариб сяки bemoroni гирифтор ба ишмияни дил, ки мавриди реваскуляризатсияи миокард қарор мегиранд, аз диабети қанд азият мекашанд. Bemorii мазкур яке аз омилҳои вазнинкунанда мебошад, ки ба пешгӯии ҳолати байдичарроҳии ин қабил bemoron таъсири мусбат мерасонад [5-7]. Дар зимн ба чунин bemoron шунтгузории аортокоронарӣ рад мешавад. Сабаб осеби дисталии шарёнҳои коронарӣ ва беҳосилии ҷарроҳии реконструктивӣ мебошад, даҳолатҳои эндоваскулярий бошанд гоҳо имконияти ягона барои беҳсозии сифати ҳаёти bemoroni гирифтор ба диабети қанд мешаванд.

Такмили пайвастаи асбобу таҷхизоти эндоваскулярий, ҷорӣ намудани стентҳо бо пӯшиши зиддипролиферативӣ ба болоравии назарраси шумораи даҳолатҳои тарикӣпӯстӣ ба шарёнҳои коронарӣ дар bemoron бо диабети қанд мусоидат намуд.

Бо вучуди он ки муолиҷаи эндоваскулярии ин навъ bemoroni БИД бо ҳамравии диабети қанд дар оқибати морфологияҳои мураккаби стенозҳо, ки бо калсиноз вазнин шудаанд, диаметри хурди шарёнҳо, осеби бисёррагӣ ва дар оқибат басомади баланди рестонозҳо ва тромбозҳои стентҳо мушкилиҳои зиёд дорад. Зимнан, даҳолатҳои тақрории эндоваскулярий дар шуъбаҳои дисталии шарёнҳои коронарӣ дар бисёр мавридиҳо натиҷа намедиҳанд [8-10].

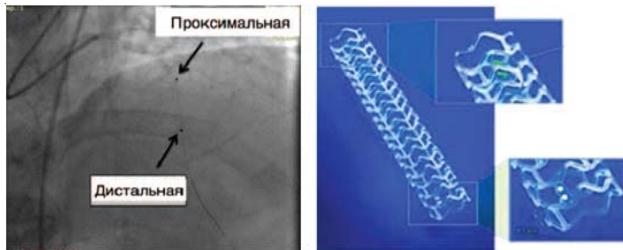
Роҳи ҳалли ин гуна мушкилот коркарди каркасҳои ragii биоабсорбатсияшаванда (биоабсорбӣ) гардид, ки дар рентгенхирур-

гияи дил лаҳзаи инқилобӣ шуд. Принципи асосии бунёди онҳо дастгирии мувакқаттии раг аз доҳил ва расондани маводи табобатӣ ба қитъаи шарёни коронарии аз атеросклероз осебёфта мебошад.

Эндопротези биоабсорбӣ, ки ба таркиби он L-лактат доҳил мешавад, сатҳи биоабсорбӣ ва яке аз ситостатикҳои самараноктарин - эверолимусилил В9. Сарғи назар аз маводи истехсол (полимер), протез қобилияти хуби нигаҳдории шакл ва ҳолат дорад. Таҳқиқотҳои сершумор пурра нест шудани протезро пас аз 2-3 соли имплантатсия соabit соҳтанд, дар зимн холигии шарён хифз мешавад. Лозим ба зикр аст, ки далели мазкур ба фикр кардан сари ба мақсад мувофиқ будани ҷойгиршавии ҷисми бегона (стенти филизӣ) дар холигии шарён дар давоми ҳаёти bemor водор месозад.

Эндопротези биоабсорбӣ бар стентҳои филизӣ, ки пайвастаи имплантатсия мешаванд, бартарӣ дорад: вазомоторикаи рагро нигоҳ медорад, ба ташаккул ёфтани тафииroti хадшагӣ дар девораи шарён мусоидат намекунад, равандҳои мунтазам тақроршавандаи илтиҳоби музминро атрофи ҷисми бегона (стент), ки барои инкишофи рестеноз имкон ба вучуд меоранд, коҳиш медиҳад, ки маҳсусан дар мавриди bemoroni гирифтор ба диабети қанд муҳим аст.

Дар охири марҳилаи барқароршавӣ каркаси ragii биоабсорбӣ ба таври механикӣ нигоҳ доштани ҳолати рагро қатъ мекунад, ба туфайли ин қобилияти аксуламал ба ангезаҳои физиологӣ (вазоконстриксия ва вазодилататсия) барқарор мешавад. Ҳангоми рентгеноскопия протезҳои биоабсорбӣ намудор намешаванд. Танҳо нишонаҳои платинагии рентгенконтрастиро, ки дар ҳалқаҳои нӯғии каркас ҷойгиранд, мушоҳиди кардан мумкин аст (расми 1).

Рас. 1. Стенти биоабсорбӣ, нишонаҳои рентгенконтрастӣ ҳангоми ангиография.

Натиҷаҳои дарозмуддат, ки дар натиҷаи таҳқиқотҳои сершумори рандомӣ (ABSORB, ABSORB II ва ASSURE REGISTRY) ба даст омадаанд, миқдори пасти даҳолатҳои такрориро дар осебҳои ҳадафмандона нишон медиҳанд, ки ба $2,2\text{--}2,8\%$ баробар шуданд, инчунин оризаҳои назарраси дилу рагҳо (марг, ИМ, даҳолатҳои такрории фаврӣ) мушоҳида, дар зимн тромбозҳои событшуда ва эҳтимолии протез ба қайд гирифта нашуданд [11-12].

Усулҳои доҳилирагии намудоркунӣ (визуализация) низ гумшавӣ (ҳазмшавӣ)-и пурраи соҳтори стентро пас аз 3 сол тасдиқ намуданд. Чунончи, таҳқиқоти ABSORB (Cohorta A) муайян соҳт, ки бохти дери холигии доҳили эндопротез (lateloss) $0,44\text{ mm}$ ($11,8\%$)-ро аз сатҳи ибтидой ташкил дод [13], аммо дар Cohorta B-и ҳамон таҳқиқот, ки дар рафти он протезҳо бо дизайнни тағиیرёфтаги стратаҳо ба кор бурда шуданд, танглашии дери холигӣ ба моҳи 6-ум $0,19\pm0,18\text{ mm}$ ва пас аз 2 сол $0,27\pm0,20\text{ mm}$ -ро ташкил дод [14]. Дар таҳқиқоти рандомии ABSORB II самаранокӣ ва бехатарии эндопротези биоабсорбӣ бо стенти филизии насли охир Xience, ки сатҳи он дорупӯш мебошад, қиёс карда мешуд.

Ба ин тарик, дар муқоиса бо стенти Xience, пас аз 12 моҳи мушоҳидаҳо басомади даҳолатҳо дар гурӯҳи эндопротезҳои биоабсорбӣ 51% паст буд. Зимнан бояд қайд намуд, ки таҳқиқоти мазкур дар қиёс бо таҳқиқотҳои дигари сершумор, ки қаблан оид ба омӯзиши самаранокӣ ва бехатарии стентҳои дорупӯш гузаронда шудаанд, басомади камтарини даҳолатҳои такрориро ошкор намуд, ки 4%-ро ташкил доданд. Файр аз ин, дар таҳқиқотҳо имкони барқарор шудани фаъолияти вазомоторӣ пас аз гумшавии ҷузъҳои абсорбатсияшаванда ишора шудааст [15-17].

Мақсади таҳқиқот. Намоиш додани самаранокии имплантатсияи биостентҳо ба беморони гирифткор ба бемории ишемиявии дил бо диабети қанди ҳамроҳ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Таҳқиқот дар МД «Маҷмааи тандурустии Истиқлол», дар шуъбаи ҷарроҳии рентген-эндоваскулярӣ гузаронда мешавад. Айни замон 54 бемори гирифткор ба стенокардияи шиддати синфи функционалии II-IV, ишемияи миокарди тасдиқшуда ва диабети қанди навъи II-и ҳамроҳ ҷарроҳӣ шуданд, ки барои даҳолати коронарии тариқипӯстӣ (МТП)-и нақшавӣ муроҷиат карда буданд. Синни миёнаи беморон $55,6\pm1,3$ солро ташкил дод.

Самаранокии протседураҳо бо такя ба басомади оризаҳои номусоиди кардиалиӣ (MACE – марг, инфаркт миокард, даҳолатҳои такрорӣ), инчунин рестеноз ва тромбози дер дар биостент арзёбӣ мегардид. 50% танг шудани холигии рагҳо дар ҷойи даҳолат, ки натиҷаҳои коронарография тасдиқ намудааст, рестеноз маҳсуб меёбад.

Зери ибораи «комёбии ангиографии даҳолат» мавҷуд набудани диссексияҳо, мачрои хуни TIMI III, ҷой надоштани динамикаи манфӣ дар ЭКГ фаҳмида мешуд. Ба ҳамаи беморон ба камӣ 5 рӯз пеш аз даҳолат антиагрегантҳо: плавикс – $75\text{ mg}/\text{шабонарӯз}$ ва кардиомагнил – $75\text{ mg}/\text{шабонарӯс}$ таъин мешуданд. Дар оғози протседура доҳилирагӣ гепарин бо таносуби 70 воҳид/кг ворид карда мешуд. Натиҷаҳои дарозмуддат пас аз 6 ва 12 моҳи баъди ҷарроҳӣ арзёбӣ мешуданд. Ба ҳамаи беморон барои арзёбии натиҷаҳои дарозмуддат коронарография таъин мегардид.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва баррасии онҳо. Ҳамагӣ 66 эндопротези биоабсорбатсияшаванда шинонда шуд, дар зимн ба 9 бемор ($13,6\%$) дар як шарён 2 протез имплантатсия гардид. Протезҳо аксаран ба сегментҳои миёна ва дисталии шарёнҳои коронарӣ пайванд карда шуданд. Осеби шарёни пеши поёнрав (ШПП) дар $37,5\%$, шарёни каноргузар (ШК) – дар $26,03\%$, шоҳаи канори кунд (ШКК) – дар $20,4\%$, шарёни коронарии рост (ШКР) – дар $6,4\%$ (рас. 2), шарёни поёнрави

акиб (ШПА) – дар 6,4%, шохай паҳлуии акиб (ШПА) – дар 3,2% мушохида мегардид. Биостентҳо бо диаметри 2,25-2,5-3,0-3,5мм истифода шуданд. Дарозии миёнаи осеб $23,8 \pm 0,18$ мм-ро ташкил дод.

Муваффакияти ангиографиии дахолат 100%-ро ташкил дод. Ҳангоми таҳқиқоти мо постдилататсия ба ҳамаи беморон иҷро гардид. Дар натиҷа комилан зич хобондани биостент ба девораи раг дар ҳамаи беморон мусассар гашт.

Мувофиқи маълумоти ангиографияи назоратӣ, ки 6 ва 12 моҳ пас аз дахолат анҷом дода шуданд, нишонаи рестенози холигии

аз лиҳози гемодинамикӣ аҳамиятдошта ошкор нагардид. Басомади маҷмуии оризаҳои дилу рагҳо ва даҳолатҳои тақрорӣ дар таҳқиқоти мо дар давраи миёнаи дарозмуддат 1,1%-ро ташкил дод.

Хулоса, таҷрибаи ибтидоии имплантатсияи протезҳои биоабсорбӣ самаранокии баланд ва бехатарии онҳоро нишон дод; Имплантатсияи протезҳои биоабсорбиро метавон ҳамчун алтернативаи хуб ба стентҳои филизӣ бо пӯшиши доругӣ баррасӣ намуд, хоса дар беморони дорои БИД ва ҳамроҳ бо диабети қанди, ки осебҳои аксаран дисталии шарёнҳои коронарӣ доранд.

Рас. 2. А – стенози шадиди мадиди шарёни коронарии рост дар беморон бо БИД, ки ба он диабети қанди навъи 2-юм ҳамроҳ аст; Б- мавқеъгирии биостент дар маҳалли стеноз; В- коронарография баъд аз гузоштани стент.

Адабиёт

1. Балаболкин М.И., Клебанова Е.М., Креминская В.М. Лечение сахарного диабета и его осложнений. М.: Медицина, 2005; 511.
2. Бокерия Л.А., Алексян Б.Г., Коломбо А. и др. Интервенционные методы лечения ишемической болезни сердца. Изд. НЦССХ им.А.Н. Бакулева РАМН, 2002.
3. Amos A.F., McCarthy D.J., Zimmet P. The rising global burden of diabetes and its complications: estimates and projections to the year 2010. Diabet. Med. 1997; 14: Suppl. 5: 81–5.
4. Dangas G.D., Claessen B.E., Caixeta A., Sanidas E.A., Mintz G.S., Mehran R. In-Stent Restenosis in the Drug-Eluting Stent Era. J Am Coll Cardiol. 2010; 56 (23): 1897–1907.
5. Bennett J., Dubois C. Percutaneous coronary intervention, a historical perspective looking to the future. Journal of Thoracic Diseases. 2013; 5: 3.
6. Dudek D., Onuma Y., Ormiston J.A. et al. Four-year clinical followup of the ABSORB everolimus-eluting biodegradable vascular scaffold in patients with de novo coronary artery disease: the ABSORB trial. EuroIntervention. 2012; 7: 1060–1.
7. Smits P. EXTEND 3 Year Presentation. Presented at TCT 2014, 13–17 Sep 2014, Washington, DC.
8. Serruys P. ABSORB II 1 Year Clinical Outcomes. Presented at TCT 2014, 13–17 Sep 2014, Washington, DC.

ОПЫТ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КОРОНАРНЫХ СТЕНТОВС БИОЛОГИЧЕСКИМ ПОКРЫТИЕМ В ЛЕЧЕНИИ БОЛЬНЫХ ИБС

Гулахмадов А.Д., Шарипов У.А., Рафиеv Х.А., Норов Ф.Х., Сафаров Д.М.

Актуальность. Практически треть больных ишемической болезнью сердца, подвергающихся реваскуляризации миокарда, страдают сахарным диабетом, который является одним из главных отягощающих факторов, отрицательно влияющих на постоперационный прогноз таких больных. Анализ заболеваемости сахарным диабетом в мире показывает дальнейшее увеличение распространенности этой патологии. При этом таким больным часто отказывают в выполнении аортокоронарного шунтирования, в связи с дистальным поражением коронарных артерий и бесперспективностью реконструктивных операций, а эндоваскулярные вмешательства порой являются единственной возможностью улучшить качество жизни больных сахарным диабетом.

Цель исследования. Продемонстрировать эффективность имплантации биостентов у больных ишемической болезнью сердца с сопутствующим сахарным диабетом.

Материалы и методы. Исследование проводится в ГУ «Медицинский комплекс Истиклол» в отделении рентген-эндоваскуляр-

ной хирургии. В настоящее время прооперировано 54 больных стенокардией напряжения II–IV функционального класса, подтвержденной ишемией миокарда и сопутствующим сахарным диабетом II типа, поступивших для планового чрескожного коронарного вмешательства (ЧКВ).

Результаты исследования и их обсуждение. По данным контрольной ангиографии, выполненных через 6 и 12 месяцев после вмешательства, признаков гемодинамически значимого рестенозирования просвета сосуда выявлено не было. Суммарная частота сердечно-сосудистых осложнений и повторных вмешательств в нашем исследовании составила в среднеотдаленном периоде 1,1%.

Выводы. Таким образом, начальный опыт имплантации биостентов показал их высокую эффективность и безопасность, что можно рассматривать как хорошую альтернативу металлическим стентам с лекарственным покрытием, особенно у больных ИБС и сопутствующим сахарным диабетом.

Ключевые слова: сахарный диабет, биостент.

CORONARY BIOSTENTS IN THE TREATMENT OF IHD PATIENTS

Gulakhmadov A.D., Sharipov U.A., Rafiev H.A., Norov F.H., Safarov D.M.

Relevance. Almost a third of patients with coronary heart disease, undergoing myocardial revascularization, suffer from diabetes mellitus, which is one of the main aggravating factors that adversely affect the postoperative prognosis of such patients. An analysis of the incidence of diabetes in the world shows a further increase in the prevalence of this pathology. At the same time, such patients are often refused to perform coronary artery bypass surgery, due to the distal lesion of the coronary arteries and the futility of reconstructive operations, and endovascular interventions are sometimes the only way to improve the quality of life of diabetes patients.

Purpose of the study. Demonstrate the effectiveness of implanting biostands in patients

with ischemic heart disease with concomitant diabetes.

Materials and methods. The study is conducted in the state institution “Medical Complex Istiklol” in the department of X-ray endovascular surgery. Currently, 54 patients with angina pectoris of functional grade II – IV have been operated on, confirmed by myocardial ischemia and concomitant type II diabetes who have been admitted for planned percutaneous coronary intervention (PCI).

Results of the study and their discussion. According to the control angiography performed 6 and 12 months after the intervention, there were no signs of a hemodynamically significant restenosis of the vessel lumen. The total frequency

of cardiovascular complications and repeated interventions in our study in the medium-term period was 1.1%.

Conclusions. Thus, the initial experience of implanting biocosts showed their high efficacy

and safety, which can be considered as a good alternative to metal stents with a drug coating, especially in IHD patients and concomitant diabetes mellitus.

Key words:diabetes mellitus, biostent.

Гулахмадов А. Д.- н.и.т., корманди шуъбаи чарроҳии рентген-эндоваскулярӣ МД “Маҷмааитандурустии Истиқлол”, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе; E-mail: Allyanz1987@mail.ru; тел: (+992) 901007585.

Гулахмадов А. Д.- к.м.н., сотрудник отделения рентген-эндоваскулярной хирургии ГУ «Медицинский комплекс Истиклол»; Республика Таджикистан, г. Душанбе; E-mail: Allyanz1987@mail.ru; тел: (+992) 901007585.

Gulakhmadov A.D.- Ph.D., employee of the department of X-ray endovascular surgery, State Institution “Medical Complex Istiklol”; Republic of Tajikistan, Dushanbe; E-mail: Allyanz1987@mail.ru; tel: (+992) 901007585.

АРЗЁБИИ ЭПИДИМИЛУЖИКИ ТАРЗИЗОТИ САДРӢ ДАР ШИФОХОНАИ ҲАВЗАИ БАЛҲ ТАЙИ НИМАИ АВВАЛИ СОЛИ 1398/2020.

Нематуллоҳ Фитнат, Абдуллоҳ Дармон Раҳимзода

Депортаменти (кафедраи) чарроҳии факултаи тибии Донишгоҳи Балҳ,
Ҷумҳурии Исломии Афғонистон.

Торихча: тарзизоти (садамаҳои) садрӣ дар сатҳи дунё хеле муҳим буда, 10%-и мариони бистаришудаи тарзизӣ ва 25-5%-и маргҳои тарзизиро ташкил медиҳад. Ашқоли муҳталиф бо шиддатҳои мутафовити тарзизи садрӣ назди марионе, ки чуруҳоти мутарофика доранд, сабаби натиҷаи мутафовит дар андозаи фавтиёт шуда метавонад. Коҳиши фаврии fakturҳои (омилҳои) инзорӣ метавонад сабаби бехбуди ин натиҷа гардад. Лизо зарурат аст, то fakturҳои фавқ дониста шуда ва фавтиёти мариони тарзизи садрӣ таъйин гардад. Аксарияти вақеоти мунҷир ба адами кифояи танаффуси шуда дар сурати ташхис ва тадовии нодуруст ихтилототи ҳатарнок ва маргу мурро дар қибол доштааст.

Равиши таҳқиқ: Ин мутолиа ба шакли prospective дар натиҷаи арзёбии мушоҳидот ва баррасии марионе, ки дар сервиси чарроҳии шифохонаи ҳавзаи Балҳ тайи 4 моҳи аввали соли 1398 (2020) бистарӣ ва амалиёт гардидаанд, ба даст омадааст, ки маълумоти чамъоваришуда зариҷаи методҳои хоси SPSS таҳлил гардидааст.

Ҳадафи таҳқиқ: дарёфти вуқуоти тарзизоти садрӣ назар ба синн ва ҷинс дар 4 моҳи аввали соли 1398 (2020).

Ёфтаҳо: Таҳқиқи феълӣ болои 84 маризи тарзизи садрӣ, ки тайи 4 моҳи аввали соли 1398 ба шифохонаи ҳавзаи Абӯалӣ Синои Балҳӣ муроҷиа намуда ва бистар шудаанд, сурат гирифтааст, аз ҷумлаи 84 мариз 90,4% (74 воқеа) -ро афроди музаккар ва 9, 5% (8 воқеа)-ро афроди муаннас ташкил додааст, аз ҷумлаи 84 маризи бистаришуда 44 тан тарзизи ноғизаи садриро муҳтамал шуда ва бақия 40 мариз тарзизи кунди садрӣ доштаанд.

Ҳудуди 81%-и тарзизоти ноғиза тавассути силоҳи нория ва 29%-и зариҷа силоҳи fayri нория мисли корд ва ҷоқу ойид шудааст. Дар ҷумла 48 воқеаи тарзизи кунд, масъули 25 воқеоти ҳодисаи трофиқӣ (нақлиётӣ), 2 воқеа сукут аз кӯҳ, як воқеа афтидан аз дараҳт, 3 воқеа зарб ва лат 3 воқеа лагади ҳайвонот мебошад.

Ҳамчунон марион аз назари гурӯҳи синнӣ низ арзёби шудаанд, ки минҷумла бештарини воқеот дар даҳаи дуввуми ҳаёт иттифоқ афтида ва даҳаҳои севвум ва чаҳо-

руми ҳаёт ба тартиб мақомҳои дуввум ва севвумро ташкил медиҳанд. Зимнан камтарини воқеот дар даҳаи ҳаштум руҳдода, ки 8 воқеаро шомил мешавад. Ба таъқиби он ба тартиб даҳаҳои ҳафтум, шашум ва аввал, камтарини воқеотро эҳтивои менамоянд. Фавтиёт дар ин таҳқиқ 7,4% дарёфт шуда, ки маризони дар байни синини 12 то 35 солро қарор доранд. Иллати нисфи воқеоти фавтиро тарзизи нофиза ва иллати нисфи дигари онро тарзизи кунд ташкил дода ва тамоми фавтҳо аз чинси музаккар будаанд.

Муқаддима. Ҷуруҳоти садрӣ яке аз мӯзалаҳои муҳими ҷарроҳиро ташкил медиҳад, ки солона афроди зиёдеро ба коми марг мекашонад. Бо зуҳури пешрафти башарият ва мошини шудани зиндагии инсонҳо, вуқути тарзизоти садрӣ низ ру ба афзоиш мебошад, ки дар сурати адами тадовӣ мунҷир ба марги маризон хоҳад шуд. Аз ин, ки садр як қафаси бастаи иртиҷои ва муҳкам буда ва аъзои ҳаётӣ аз ҷумла қалб, авъияи кабира, ва рияҳо дар байни он қарор дорад, лизо тарзизоти садрӣ аз арзиши ҳаётӣ бархурдор мебошад. Ин тарзизот агар ҷузъи ҳам бошад метавонад ҳаёти маризро ба ҳатар мувоҷех созад. Пас тарзизоти садрӣ дар ҷарроҳӣ муҳим пиндошта шуда ва бояд дар заминай таҳқиқоти мусаммар ва муғид анҷом шавад. Таҳқиқоте, ки болои 515 мариз сурат гирифт, фавтиёти тарзизи садриро 15,5% гузориш джода аст. Таҳқиқи дигаре дарёфта аст, ки тарзизоти ҷидори садр аз ҷумла қасри излоъ болои фавтиёти мариз таъсири мустақим дорад. Яъне ба тартиб ҳаргоҳ як зиль ба танҳои шикаста бошад, 1% фавтиёт дошта, агар ду зиль қаср дошта бошад мизони фавтиёт 4,7% дар Flail chest мизони фавтиёт 17% ро пур карда аст. Ҳамяунон афзоиши син низ таъсири мустақим болои марги маризон дорад, ки афроди пир нисбат ба ҷавонон бештар мемиранд. Тарзизоти садрӣ масули 10% маризони бистари тарзизӣ ва масули 25 то 50% маргҳои тарзизӣ аст.

Мушкилӣ. Аз ин ки тарзизоти садрӣ бо мошинӣ шудани зиндагӣ ру ба афзоиш аст ва ағлаб аъзои ҳаётӣ ба ҳусус қалб, авъияи кабира ва шушҳо ро мавғ месозад ва нис-

бат ба тарзизи қисматҳои дигари бадан зудтар сабаби марг ва нотавонии маризон меғардад, метавон гуфт, ки мушкили умдаи ҷомеаи тиббиро ташкил медиҳад. Таҳқиқи феъли руиӣ ин устувор аст то мушкилоти фавқ радёби шуда ва дар ҷиҳати ҳалли маъкули он иқдом гардад.

Мавзӯи таҳқиқ: дар таҳқиқи зер ба мавзӯи зер ҷавоб ироа хоҳад шуд:

- 1) Вуқӯи тарзизоти садр дар шифохонаи Абӯалӣ Сино чӣ теъдод аст?
- 2) Оё тарзизи садрӣ ба синн ва ҷинс иртибот дорад?
- 3) Нисбати вуқӯи тарзизи мардон ва занон ҷанд аст?
- 4) Оё тарзизи садр сабаби маргу мир мешавад?
- 5) Нақши тарзизоти мутарофика дар шиддати тарзиз чӣ гуна аст?

Аҳдофи таҳқиқ, қарори зер аст:

- 1) Вуқӯи тарзизи садр назар ба син, ҷинс дар шифохонаи Абӯалӣ Синои Балхӣ.
- 2) Нисбати вуқӯи тарзизи мардон ва занон.
- 3) Фавтиёти тарзизи садр.
- 4) Нақши тарзизоти мутарофика дар шиддати тарзиз.

Аҳамияти таҳқиқ. Аз ин, ки тарзизоти садрӣ кушанд ва нотавонқунанда аст ва солона теъдоди зиёде аз афрод дар қишивари мо ба он дучор шуда ва ҳаёти худро аз даст медиҳанд. Таҳқиқи феълий, ки руи дарёфти вуқӯъ ва роҳи ҳалҳои қоҳиши вуқӯъти тарзиз ва ба ҳусус марг ва мир устувор аст мо ва хонандагонро қодир месозад то бо иқдомоти дар викоя аз тарзиз ва тадовӣ ба мавқеъи маризони тарзизи садр, дар ҷиҳати қоҳиши марг ва мир ва тавонмандсозии афроди ҷомеа гоми бештар бардорем, биноан расидан ба аҳдофи фавқ бар аҳамияти таҳқиқи мо меафзояд.

Меъёри идҳол ва иҳроҷ. Дар ин таҳқиқ сарфи он идда маризони тарзизи садрӣ, ки дар сервиси ҷарроҳии шифохонаи ҳавзаи Балх бистар шуда ва таҳти тадовии ҷарроҳи қарор гирифтаанд шомил мебошад. Ва маризоне, ки ба қисми саропо тадовӣ шуда ва ё ҳам иддае, ки ба шифохона муроҷиа накарда ва ҳамчунон ононе, ки қабл аз му-

роциа расидан ба шифохона фавт намуданд, шомили ин таҳқиқ нест.

Пешина (мурури осор). Пешина тарзизоти садрӣ ва авоқиби он ба солҳои 2900 қабл аз мелод роҷеъ мешавад, ки дар папирусҳои ҷарроҳи муаллиф Edvin Smith тавзех гардида аст. Техникҳои танаффуси бо фишори мусбат ва антубишиан шазнӣ дар авоили қарни 19 мелодӣ баён гардида ва бо қашфи аксаре дар соли 1895 зариъаи рунтаган сӯҳулотҳое зиёде дар ташхиси тарзизоти садрӣ рунамо шуд.

Вуқӯи тарзизоти садрӣ назди ағлаби гурӯҳҳои иҷтимиои афроди баланд буда ва ҳудуи 10% маризони муроҷиаиро дар шифохонаҳо ташкил медиҳад. Дар Иёлоти Мутаҳиддии Амрико аз ҳар як милион нафар 12 танашон рӯзона маъruz ба тарзизоти садр мешаванд. Дар ҷаҳон солона 5,7 милион нафар аз сабаби тарзизоти ғайри амдии садрӣ ва хушунтаҳо мемиранд. Бар илова ҳанузҳам тарзизоти садр ба таври мустақим масули 25% маргҳои тарзизӣ буда ва дар 25% мавориди дигар маргҳои тарзизӣ ба шакле аз ашқоли даҳил мебошад. Таҳқиқе, ки дар ду маркази бузурги тарзизии вилояти Исфаҳони Эрон болои 100 маризи бистари шуда дар 4 моҳи аввали соли 2012 анҷом шуда аст нишон медиҳад, ки аз ҷумлаи 100 мариз 80 тани онро ҷинси музаккар ва 20 воқеаи дигарро ҷинси муаннас ташкил дода аст. Бештарин воқеоти тарзизи дар гуруҳи сини 20 то 30 сол рӯҳдода аст. Тарзизоти садрӣ бо вуҷуди пешрафтҳо дар арсаи тадовӣ, ҳанузҳам аз аҳмияти зиёде бархурдор аст. Мизони фавтиёти он аз 10% то 40% мутафовит мебошад. Ҳарду навъи тарзизи садрӣ яъне қунд ва ноғиза метавонад сабаби вафот шавад. Ҳолон, ки дар ағлаби мавориди вуқуъи тарзизоти қунд нисбат ба тарзизоти ноғиза бештар мебошад, ки таносуби 30:40 ро дорад. Тарзизоти садрӣ метавонад як ва ё бештар аз як ноҳияи анатомики садрро мавғ соҳта ва сабаби марг шавад, ки ин навоҳи иборатанд аз: ҷидори садр, ҳичоби ҳочиз шаҷари шазании қасаба, рия, қалб ва авъияи кабира мебошад. Ҳамчунон ҳар навъе аз тарзизоти анатомики садрӣ метавонад дар сурати шадид будан ва адами та-

довӣ мунҷир ба марг гардад. Маргҳои ношӣ аз тарзизи садрӣ маъмулан дар асари чуруҳоти соҳтмонҳои мунассафа мисли қалб ва авъияи кабира ва таҳриби комили шараёни абҳар бу вуҷуд меояд. Дар таҳлиле, ки аз 515 маризи тарзизи қунди садр ба амал омада аст, фавтиётро 15,5% нишон медиҳад. Ҳамчунон эпидимуљии тарзизоти садр, дар марокизи тарзизии Кошони Эрон, ки болои 282 мариз аз марта 2003 то сентябри 2007 анҷом шуда аст, нишон медиҳад, ки аз ҷумла 282 воқеа, 237 воқеаро ҷинси музаккар ва 45 воқеаро ҷинси муаннас эҳтиво намуда аст. 222 воқеа тарзизи қунд два 40 воқеа тарзизи ноғиза дошта аст. Бештарин маризони тарзизи шадиди садр зарурат ба муроқибат дар ICU дорад. Муҳимтарин сабаби тарзизи қунди садрро ҳодисоти тарофикӣ ҷода ташкил медиҳад. Асбоби дигари тарзизоти қунд шомили зарб ва шатм ва сукут аз иртифоъ буда ва тарзизоти ноғизаи садрии ҳелеҳо шадид мебошад. Тарзизот сабаби маъмулан марг дар 4 даҳаи аввали ҳаёт(сини камтар аз 45 сол) анд. Ағлаб тарзизоти садрӣ ба амалияҳои мудохилавӣ зарурат надорад.

Муноқиша. Таҳқиқи феъли, ки болои 84 маризи бистари шуда дар шифохонаи ҳавзии Абуали Минои балхӣ тайи 4 моҳи аввали соли 1398 сурат гирифта аст, мутобиқи аҳдофи таъйин шуда таҳқиқ ва арзёбии мутагайирот ба дарёфтҳое ноил шудаем, ки зайлан бо дарёфтҳои таҳқиқоти минтақа ва ҷаҳон муқоиса мегардад:

1) Аз ҷумлаи 84 воқеаи тарзизоти садрӣ , 74 воқеа назди ҷинси музаккар ва 8 воқеаи дигар назди ҷинси муаннас иттифоқ афтида аст ва таносубашон 1:9 мебошад, ки бо дарёфтҳои литератур ҳамхонӣ дорад. Аммо таносуби ҷинси музаккар ва муаннас дар литературҳо камтар буда аст (1:4 ва 1:3), ки шояд далили он ҳузури физики мардон дар ҷомеъа ва берун аз манзил, арса крӣ, мубодириати мардон ба шуғлҳои шоқҳа ва биологии ҷомеъаи мардсолори бошад.

2) Баррасиҳои мо бештарини вуқуъи тарзизоти садрро дар даҳаи дуввуми ҳаёт ва ба таъқиби он дар даҳаҳои саввум ва ҷаҳорум дарёftа аст, ин дарёftҳо бо таҳқиқоти су-

рат гирифтаи қаблӣ ҳамхонӣ надорад, зеро дарёфтҳои литератур бештарин воқеотро дар даҳаи саввуми ҳаёт ва ба таъқиби он даҳаи дуввуми ҳаёт нишон медиҳад ва дарёфти дигари бештарини вуқуъи тарзизи садриро дар даҳаи панҷуми ҳаёт гузориш намуда аст.

3) Аз нигоҳи навъи тарзиз низ баррасӣ доштаем, ки мутобики дарёфтҳои мо вуқуъи тарзизоти нофиза нисбат ба тарзизоти кунд бештар буда аст, аммо барьакс дар литератур шуюни тарзизоти кундро нисбат ба нофиза бештар гузориш додаанд. Дар дарёфтҳои мо масулияти ағлаби тарзизоти нофизаро аслиҳаи гарм ва оташдор ба уҳда дошта, ки дар литератур масулияти бештарини тарзизи нофизаро аслиҳаи сард мисли корд ва чоқу ба душ дорад. Ҳамчунон дарёфтаем, ки масули бештарини вақеоти тарзизи кунди садр ҳодисоти трофики ҷода буда ва ба таъқиби он зарб ва шатм, лагад задани ҳайвонот ва суқут аз кӯҳ, девор ва дарахт қарор дорад, ки бо дарёфтҳои ҷаҳонӣ ҳамсон аст.

4) Ҳамчунин мизони фавтият дар таҳқиқи мо 7,2% (4 воқеа) дарёфт шуда аст, ки бо дарёфтҳои маркази тарзизии Исфахони Эрон такрибан яксон буда, аммо бо бақия дарёфтҳо ҳамхонӣ надошта ва балки чанд баробар коҳишро нишон медиҳад, ки шояд иллати ин коҳиш, адами муроҷиаи мазони вахими садрӣ дар шифохонаҳо, фавти мазони тарзизи садр қабл аз ташхис ва расидан ба шифохона ва сабт нашуданашон дар китоби фавтҳои шифохона ва ё ҳам набуди имконоти муносibi нақлия чун амбулонҳои мӯҷаҳӯз бошад. Далили марг ва мирро ағлаби контужани рия, тарзизи қалб ва авъияи кабира донистаанд, ки далили мазони фавтии мо низ чунин буда аст. Яъне ду мазиз аз аз сабаби тамаззуқи авъияи риявӣ, як мазиз аз сабаби тарзизи қалб ду мазиз дар натиҷаи тарзизоти мутарофиқаи ҳичоби ҳочизӣ, таҳол ва абҳари батнӣ ва як мазиз аз сабаби тарзизи мутарофиқаи қаҳфӣ бо GCS камтар аз 4 фавт намуда аст. Ва тамоми фавтҳо афроди музаккар будаанд. Пас метавон гуфт, ки тарзизоти мутарофиқа таъсир ба сазоӣ бо-

лоии марг ва мири мазони тарзизи садрӣ дошта ва бояд дар мавриди иқдомоти лозимӣ руйи даст гирифта шавад.

5) Мо вуқӯи тарзизи садрро дар ҷаноҳи рост 54, 8% дар ҷаноҳи чап 35, 7% ва ду тарафа 9,5% дарёftаем, ки бештарини вуқуъ дар тарафи рост мебошад, аммо дар литературҳо бештарини мизон вуқуъи тарзизи садрро дар ҷаноҳи чап зикр намудаанд, ки бо ҳамхонӣ надорад. Ва мизони вуқуъти ду тарафа дар литератур 2.5 мартаба бештар гузориш дода шуда аст.

6) Дар литератур ихтилоти муҳими тарзизоти садриро ҳимутруқис, нюмутуриқис, ҳимунимутуриқис, қасри излоъ, контужани рия, тарзизоти мутарофиқаи қаҳфӣ, батнӣ ва ваъйи гуфтаанд, ки бо дарёфтҳои мо ҳамсон аст.

7) Аз ҷумлаи 84 мазиз ағлабашон (81 воқеа) бо татбиқи туюби садрӣ тадовӣ шудаанд, (94,4% ки арқоми 54,5%-70%) нисбат ба литератур бештар мебошад.

Натиҷагарӣ. Бо мулоҳизаи натоиҷи қуллӣ метавон навишт, ки тарзизи садрӣ назди мардон нисбат ба занон бештар руҳдода (90,5% ва 9,5%), ки таносуби байнашон 1:9 мебошад ва таносуби мард ва зан (1:4 ва 1:3) мебошад. Вуқуъи тарзизоти нофиза нисбат ба тарзизоти кунд бештар аст (52,4% ва 47,4%). Мизони фавтиёт 7.2% буда, ки бештар назди мазоне, ки тарзизоти мутарофиқа доштаанд дидо шуда аст ва таносуби он назар ба навъи тарзиз мусовӣ буда ва ҳама фавтҳо музаккар будаанд. Аз назари син бештарини вуқуот дар даҳаи дуввуми ҳаёт (29.8%) мутақибандар дар даҳаҳои саввум ва ҷаҳоруми ҳаёт (20.2% ва 14.7%) иттифоқ афтора аст. Ихтилоти муҳими тарзизоти садриро ҳимутруқис, нюмутуриқис, ҳимунимутуриқис, қасри излоъ, контужани рия, тарзизоти мутарофиқаи қаҳфӣ ва батнӣ ва ваъйӣ ташкил дода, ки болои фисади марг ва мири таъсири мустақим дорад. Муҳимтарин омили тарзизоти нофиза аслиҳаи оташдор буда ва маъмултарин сабаби тарзизоти кунд ҳодисоти трофики ҷода аст. Аксарияти мазон бо татбиқи туюби садрӣ тадовӣ шудаанд. Назди 10.7% мазон турокутумӣ иҷро шуда, дар 4.8% мазон амалияи лапаратомия ва

дар 2.4% маризон трахостамия ба нисбати тарзизоти мутарофиқа анчом гардида аст. Ҳамчунон мизони фавтиёт дар таҳқиқи мо 7.2% (4 воқеа) дарёфт шуда аст, ки бо бা�ъзе дарёфтҳо яксон буда, аммо бо бақияи дарёфтҳо ҳамхонӣ надошта ва балки чанд баробар коҳиши арқомро нишон медиҳад, ки нисбати мусовӣ доранд (3 воқеаи нофиза ва 3 воқеаи кунд). Далили марг ва мирро ағлаби контужани рия, тарзизи қалб ва авъияи кабира донистаанд, ки далили маризони фавти мо низ чунини буда аст. Яъне ду мариз аз сабаби тамаззуки авъияи риявӣ як мариз аз сабаби тарзизи қалб ду мариз дар натиҷаи тарзизоти мутарофиқаи ҳичоби ҳочизӣ, таҳол ва абҳари батнӣ ва як мариз аз сабаби тарзизи мутарофиқаи қаҳфӣ бо GCS камтар аз 4 фавт намуда аст ва ҳама фавтҳо музаккар будаанд.

Пешниҳодот. Агарчи ин таҳқиқ ба сурати комилан меъёрий ичро шуда аст, аммо боз ҳам басанда намебошад. Ҷиҳати фино-

мандии пурасай илмӣ ва корҳои таҳқиқи мавориди зерро пешниҳод менамоем.

1) Чун таҳқиқи мо дар муддати замонӣ кам ва дар маҳдуда шифоҳонаи як вилоят анчом шуда аст, анҷоми таҳқиқоти густурдатареро дар мавриди тарзизоти садрӣ дар сатҳи Афғонистон ва шифоҳонаҳои давлатӣ ва хусусӣ тавсия менамоем.

2) Ин таҳқиқ ба таври куллӣ анҷом пазируфта таманно дорам то мутухассисин ва атиббо таҳқиқоти тарзизоти садриро бо ҷузиёт ва дар мавриди ҳар узви садрӣ алоҳида анҷом диханд.

3) Тамоми таҳқиқоти анҷом шуда дар сатҳи Афғонистон баъд аз чоп ва нашр дар нашриёти мұътабар ҳарчи зудтар ба дастраси хонандагон қарор дода шавад.

4) Ҷиҳати коҳиши мизони марг ва мири маризони тарзизи садрӣ бояд дар ҳар вилоят мароқизи ихтисосии тадовии тарзизот ва билхусус шуъбаи ҷарроҳии садр таъсис шуда ва афродаш маслакӣ ва мутахассис дар он гумошта шавад.

Адабиёт

1. A., Davoodabadi, E. Abdolrahim-Kashi, M. Fattahi, G.A. Moosavi, M. Afsharand A. Talebian., (2008)., *Epidemiology of Chest Trauma in Kashan Trauma Centers., Iran.*
2. Ali TalebiMd, ManochehrAghajanzadeh, ShahrokhYousefzadeh-Chabok, Ali Davoudi-Kiakalayeh, Md, Zahra Mohtasham-Amiri. (October, 2015). *Evaluation of Chest Trauma in Patients Admitted to RashtPoursina Hospitals in 2013.* Iran.IJBPAS, October, 2015, 4(10), Special Issue Pp 1064-1077.
3. Asya Fish, Farheen Shaikh, Rafael Sanchez, Sean O'Donnell, Andrew Rosenthal, Leanne Kerr, Seong Lee, ChauniquaKiffin, DafneyLubin, Eddy Carrillo. (June 2014). *Blunt Chest Trauma.* Journal of Surgical Case Reports, Volume 2014, Issue 6.
4. BekirNihatDogrul , Ibrahim Kiliccalan , EkremSametAsci , Selim Can Peker (2020 Jun).*Blunt Trauma Related Chest Wall and Pulmonary Injuries: An Overview.* Copyright © 2020 Chinese Medical Association. 23(3). Pp 125-138.
5. Bradley M Dennis , Seth A Bellister , Oscar D Guillamondegui . (2017 Oct). *Thoracic Trauma.* Copyright © 2017 Elsevier Inc. All Rights Reserved. 97(5):1047-1064.
6. CorinnaLudeig, ArisKoryllos., (April 2017)., Management of Chest Trauma, Journal of Thoracic Disease[Dedicated to The 25th European Conference On General Thoracic Surgery (ESTS 2017)., Vol(9), Supplement (3), Published by AME Publishing Company, Hong Kong.
7. Corinna Ludwig, ArisKoryllos. (4, 2017). *Management of Chest Trauma.* Vol 9, Supplement 3 (April 2017): Journal Of Thoracic Disease [Dedicated To The 25th European Conference On General Thoracic Surgery (ESTS 2017)].
8. Courtney M. Townsend,Jr., Md.,(2008). *Sabiston Textbook of Surgery,*18th Edition., Pages ;389-390.,1333-1345.Texas, Usa, Printed in India.
9. Ekpe EE, Eyo C. (2014), *Determinants of Mortality in Chest Trauma Patients.* Nigerian Journal of Surgery, official publication of the Nigerian surgical research society, Jan-Jun 2014, 20(1): 30-34.

10. Fraser Birse, Helan Williams, David Shipway, Edward Carlton. (2019). *Blunt Chest Trauma in The Elderly: An Expert Practice Review.*, Pubmed. Google Scholar.
11. Joseph Locicero III, M.D. And Kenneth L. Mattox, M.D. (29 May 2018). *Epidemiology of Chest Trauma*. Joseph Locicero On. Source: Pubmed. Surgical *Clinics of North America*-Vol. 69, No. I.
12. Konstantina Chrysou, Gabriel Halat, Beatrix Hoks, Ralph Schmid and Gregor Kocher., (2017)., *Lessons from A Large Trauma Center: Impact of Blunt Chest Trauma in Polytrauma Patients- Still A Relevant Problem? Topics: 610 Medicine & Health.*, Publisher: 'Springer Science and Business Media LLC'.
13. Madi Mohammadzadeh, Mehrdad Hosseinpour, Azadeh Sadat Mirzadeh, Hoda Jazayeri, And Mohammad Ghannaee Arani. (Aug, 2012). *Chest Injury Evaluation and Management in Two Major Trauma Centers of Isfahan Province*, IR Iran. 2012 Summer; 1(2): 54–57. Published Online 2012 Aug 21. Doi: 10.5812/atr.6542.
14. Peter J Shirley, (July 1, 2005). *Chest Trauma*, In Trauma and Critical Care III, First Published, Pubmed.
15. Pietro Bertoglio, Francesco Guerrera, Andrea Viti, Alberto Claudio Terzi, Enrico Ruffini, Paraskevas Lyberis, Pier Luigi Filosso., (2019). *Chest Drain and Thoracotomy for Chest Trauma*.
16. R M Shor, M Crittenden, M Indeck, S L Hartunian, And A Rodriguez. (1987). *Blunt Thoracic Trauma. Analysis of 515 Patients*. Ann, Surg. A Monthly Review of Surgical Science 1885., 206(2). Pp 200-206. PMID.
17. Sherife Tuba Liman, Akin Kuzucu, Abdullah Irfan Tastepe, Gulay Neslihan Olasan, Salih Topcu. (March 2003). *Chest Injury Due to Blunt Trauma*. European Journal of Cardio-Thoracic Surgery. 23(3). Pp 374-378.
18. Victor Whizar-Lugo, Alejandra Saucedo Gasteiz, Adriana Hernandez-Armas, Francisco Garzon-Garnica and Maribel Granados-Gomez. (2015). *Chest Trauma: An Overview*. Journal of Anesthesia & Critical Care: Open Access. 3(1). Med Curve.

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ ТРАВМ ГРУДИ В БАЛХСКОЙ ОБЛАСТНОЙ БОЛЬНИЦЕ ЗА ПЕРВЫЕ ШЕСТЬ МЕСЯЦЕВ 1398 (2020) ГОДА

Нематулло Фитнат, ассистент кафедры хирургии медицинского факультета Балхского университета, Исламская Республика Афганистан

Травмы грудной клетки являются на данный момент весьма актуальной проблемой мировой медицины, 10% тяжелых травм грудной клетки приводят к госпитализации, от 25 до 50% всех смертельных случаев травм связаны именно с травмами грудной клетки. Разновидности травмы грудной клетки по степени тяжести имеют тесную связь с дополнительной травмой, и это может изменить результат лечения. Быстрое снижение диагностических факторов может улучшить данный результат, поэтому важно знать все вышеперечисленные факторы. Большинство случаев может вызывать дыхательную недостаточность, а из-за недостаточной диагностики и лечения они также приводят к летальному исходу и смертности.

Нашей целью было исследование случаев травм груди в Балхском регионе за первые шесть месяцев 1398 года.

Исследование проводилось на 84 пациентах с травмой грудной клетки, которые поступили и были госпитализированы в региональную больницу Балха в течение первых шести месяцев 1398 года. Из 84 поступивших 76 (90,5%) были мужчинами и 8 (9,5%) женщинами (соотношение 1: 9.5). Из этих 84 пациентов 44 (52,4%) имели проникающую травму и еще 40 (47,6%) тупую травму грудной клетки. Из всех проникающих ранений причиной 71% являются огнестрельные ранения, а еще 29% - ножевые ранения. Из всех тупых травм причиной 25-ти стали автомобильные аварии, 3 случая связаны с падени-

ем с высоты, 3 случая с нападениями и еще 3 - с ударами животных.

Пациенты также оценивались по возрастным группам. Таким образом, мы обнаружили, что гораздо больше случаев произошло на 2-м десятилетии жизни (25 случаев против 29,8%), 3-е и 4-е десятилетия жизни (20,2% и 16,7%) были на 2-м и 3-м местах. На 7-м, 6-м и 1-м десятилетии подобные случаи происходили намного реже. Наименьшее количество случаев зафиксировано

но в течение 8-го десятилетия жизни (8 случаев - 2,4%).

По результатам нашего исследования уровень смертности составил 7,6% (6 случаев), умершие пациенты были в возрасте от 12 до 35 лет.

Причиной смерти 50% становились тупые травмы, 50% - проникающие. Все умершие были мужчинами.

Ключевые слова: Балхский региональный госпиталь, тупая травма, грудная травма, гемоторакс, проникающий, пневмоторакс.

EPIDEMIOLOGY OF CHEST TRAUMA IN BALKH REGIONAL HOSPITAL DURING 1ST SIX MONTHS OF 1398/2020 YEAR.

Abstract:

Background: chest trauma is very important among world, it consists about 10% of hospitalized severe chest trauma and 25 to 50% of all traumatic deaths. Variety of chest trauma in severity have a closed relation between additional injury. So this can change the result of treatment. Rapidly decreasing of prognostic factors can improve this result. So it's necessary to know all above factors and determine mortality of chest trauma. Majority of cases can cause respiratory failure, and according insufficient diagnosis & treatment it ended to fatality and mortality also.

Methods: this prospective study is achieved during evaluations and observation of the bedded and operated patients which come to surgical department of Balkh regional hospital during 1st six months of 1398. The collected data then analyzed by specific statistical methods (SPSS).

Goal: a study of chest trauma in Balkh regional hospital during 1st six months of 1398.

Result: this study was performed on 84 chest trauma patients who admitted and hospitalized in Balkh regional hospital during 1st six months of 1398. From 84 cases, 76 cases (90.5%) were males and 8 cases (9.5%) were females (ratio are 1:9.5). Of this 84 patients who bedded in hospital, 44 cases (52.4%) had penetrating chest injury and other 40 cases (47.6%), had blunt chest trauma. From all of penetrating injuries, the cause of 71% are gunshot trauma and other 29% was during stab wounds. From all of blunt

trauma, the cause of 25 cases were car accident, 3 cases were falling from height, 3 cases were assault, and 3 cases were animal bites. Otherwise, the patients are assessed by age groups also. By this we find that the much more cases occurred in 2nd decades of life (25 cases vs 29.8%), the 3rd and 4th decades of life (20.2% & 16.7%) were in 2nd and 3rd steps. Also the lowest cases occurred during 8th decades of life (8 cases vs 2.4%). Subsequently the decades of 7th, 6th & 1st was the occurred very less. In this study the mortality rate consists 7.6% (6 cases) which the died patients had between 12-35 years old. The reason of 50% death refer to blunt trauma & the 50% refer to penetrating ones. All died cases were males.

Conclusion: this study performed on 84 chest trauma patient in Balkh regional hospital during 1st six months of 1398. From 84 cases, 76 cases (90.5%) were males and 8 cases (9.5%) were females (ratio are 1:9.5). Of this 84 patients who bedded in hospital, 44 cases (52.4%) had penetrating chest injury and other 40 cases (47.6%), had blunt chest trauma, much more cases occurred in 2nd decades of life (25 cases vs 29.8%) and Also lowest cases occurred during 8th decades of life (2.4%). The mortality rate consists 7.6% (6 cases) which the died patients had between 12-35 years old. The reason of 50% death refer to blunt trauma & the 50% refer to penetrating ones. All died cases were males.

Key words: Balkh Regional hospital, Blunt trauma, Chest trauma, Haemothorax, Penetrating, Pneumothorax.

Нематуллох Фитнат, асистенти кафедраи ҷарроҳии факултети тиббии Донишгоҳи Балх, Ҷумҳурии Исломии Афғонистон. Mazare Sharif, Afghanistan. Email: fetnafaryabi@gmail.com. Phone #: +93797639271

Нематуллох Фитнат, асистент кафедры хирургии медицинского факультета Балхского университета, Исламская Республика Афганистан, Mazare Sharif, Afghanistan. Email: fetnafaryabi@gmail.com. Phone #: +93797639271

Namatullah Fetnat, MD., Assistant professor lecturer of surgical department. Faculty of Medicine, Balkh University, Mazare Sharif, Afghanistan. Email: fetnafaryabi@gmail.com. Phone #: +93797639271

АВВАЛИН ҔАРРОҲИ МУВАФФАҚИ АТРЕЗИЯИ СУРХРӯДА ДАР ТОЧИКИСТОН

Раҳмонов Ш.Җ., Шамзода Х.А., Шерназаров И.Б., Бобоев Т.Х.

Кафедраи ҷарроҳии кӯдаконаи МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

МД ММТ ҔТ «Шифобаҳш»

Муҳиммият. Атрезияи сурхрӯда (AC) - нуқсони вазнини модарзодии инкишоф маҳсуб меёбад, ки ҳангоми он нӯги проксималии сурхрӯда сарбаста анҷом мепазирад. Ҳалалёбии эмбриогенез аз рӯзи 19 то 26-уми гестасия метавонад сабаби ташаккулёбии чунин нуқсон гардад. Маъмулан AC бо носури хирною сурхрӯда (HXC) якҷоя мешавад. Шаш навъи асосии ҳосилшавии ногузарогии модарзодии сурхрӯда имконпазир аст: аплазия, AC бе HXC, AC бо HXC-и болой, AC бо HXC-и поёнӣ, AC бо HXC-и болоиву поёнӣ, AC бо HXC-и бифуркатсонаӣ. AC бо HXC-и поёнӣ бештар (87-90%-и ҳодисаҳо) маъруф аст. Нисфи кӯдакони мубтало ба AC нуқсонҳои ҳамроҳ ё вазнини инкишоф доранд. Қариб дар тамоми кӯдакон илтиҳоби аспиратсионии шуш мавҷуд аст.

Haiqht ва Towsley соли 1941 аввалин шуда дар дунё муваффақона амалиёти қатъии бартараф кардани AC бо HXC дар мавриди навзод ба амал оварда буданд. Он аз гузоштани анастомози аввалий байни сегменти сурхрӯда мувофиқи навъи «сар ба сар» бо рагбандии HXC иборат буд.

Г. А. Баиров соли 1955 дар Иттиҳоди Шӯравӣ амалиёти ҳаммонандро анҷом дода буд. Бо вучуди он ки ҳангоми муолиҷаи кӯдакони гирифткор ба AC дар марҳилаи муосир муваффақиятҳои зиёда ба даст омадаанд, дар ин ҷода то имрӯз мушкилоти зиёде мавҷуд аст. Ғавтнокӣ, бар пояи маъ-

лумоти адабиётҳо, дар ҳудуди аз 10-25 то 78% тағиیر меёбад.

Дар таърихи тибби Тоҷикистон ҷарроҳи «атрезияи сурхрӯда»-ро бо НХС 21 майи соли 2019 ҷарроҳон: Ш.Р.Султонов, Ш.Җ.Раҳмонов ва И.Б.Шерназаров, беҳисгардонон-эҳёгарон: М.Б.Рахмонов ва Ф. Арслонов анҷом доданд. Ин рӯзи метавон рӯзи таваллуди ҷарроҳии неонтологии на-взодон дар Тоҷикистон номид.

Расми1 Расми 2 21.05. с.2019

Мавод ва усуљҳои таҳқиқот. Муддати се соли охир дар клиникаи ҷарроҳии кӯдаконаи ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино дар пойгоҳи МД ММТ ҔТ «Шифобаҳш» муолиҷаи 21 навзоди мубтало ба AC ба амал оварда шуд. Синни беморон дар ҳудуди аз ҷанд соат то шаш шабонарӯз ташкил медод: 5 кӯдак дар рӯзи таваллуд шуданашон, 5 нафар рӯзи дуюм, 10 кӯдак дар рӯзи сеюм ва 1 кӯдак дар рӯзи шашуми таваллуд шуданаш воридӣ шуъба гардиданд. Зимни тамоми навзодони гирифткор ба AC нишонаҳои илтиҳоби аспиратсионии шушҳо мавҷуд буд ва онро рентгенографияи шуш тасдиқ намуд.

Дар ҳамин миқдор күдакон нұқсонхой омехта (VACTERL- муттахидшуда) ба на-зар мерасид: нұқсони дил (5 күдак), нұқсони инкишофи скелет (3), нұқсони иинкишофи системаи пешобу таносулы (2) ва инсидоди сұрохии мақъад дар якчоягй бо ногузарозии калони модарзодиі рұда (1). Беморий ҳамроҳ дар мавриди 9 күдак мушохіда гардид: сирояти дохилибатнй (3 күдак), гипер-билирубинемия (2), иллати перинаталии САМ (4).

Ташхисро гайр аз маълумотҳои клиникӣ, эзофагография бо моддаи дар об ҳалшавандай рентгенконтрастй (бо ҳачми на зиёда аз 1 мл), дар ҳолати амудии bemор тасдиқ намуд.

Расми 3 Эзофагография

Дар мавриди тамоми bemорони гирифтор ба АС омодагиі пешазчарроҳй, ки ба зидди зухуроти илтиҳоби аспиратсионии шуш, дистресссиндроми респираторй, инчунин барои устуворшавии нишондихандахой гемодинамика равона шудааст, ба амал оварда шуд.

Ҳар 15—20 дақиқа аз даҳону ҳалқ ва бинни bemор бузоқу луоб берун кашида мешуд. Чунин омодагй аз 12 то 48 идома ёфт, ки барои беҳтар гардидани ҳолати bemорони вазнин бо чунин bemорй мусоидат намуд ва оғоз намудани амалиётро имконпазир гардонид.

Дар мавриди тамоми bemорони чарроҳи-шуда торактомияи тарафи рост аз ақибу паҳлуй дар байни қабурғаи чорум ба кор бурда шуд. Дастрасй ба миёндевор ба таври хориичанбй ба амал оварда шуд.

Расми 4. Торактомияи ақибу паҳлуй

Ҳангоми 18 амалиёт аз 20 ҷарроҳй АС бо НХС-и поёнй, дар 1 мариз АС бо НХС-и поёну болой ва зимни 1 күдак бошад, АС бе носур ё шакли изоятсионй бо диастази калон зоҳир гардид.

Дар мавриди 19 навзод бандинабандй ва буриданы НХС ва бурида чудо карданы НХС аз хирной бо баъдан дўхтани он ба девора дар 6 ҳодиса ба амал оварда шуд. Анастомози мустақими сегментҳои сурхрӯда мувофиқи навъи «сар ба сар» ҳангоми 19 bemор гузошта шуд.

Расми 5. Анастомози «сар ба сар»

Дар мавриди як навзод ба хотири дароз шудани сегменти болои сурхрӯда миотомияи сиркулярии сегменти болой бо эзофагоанастомози минбаъдаи «сар ба сар» ичро гардид. Як навзод шакли изолятсияшуда бо диастази дароз дошт, аз ин рӯ мо эзофагостамия ва гастростамия гузоштем.

Расми 6. Эзофагостомия

Ба тамоми кӯдакон барои хӯрок додан ҳангоми амалиёт зонд ба воситай бинӣ тавассути сурхӯда ба меъда ворид карда шуд.

Расми 7. Зонд ба воситай бинӣ ба сурхӯда

Ҳангоми гузоштани эзофагоанастомозҳо дарзи якхела аз монориштаҳои синтетикии қутрашон 5/0 ё 6/0 ба кор бурда шуд. Амалиёт дар нисбати тамоми беморон бо наасб кардани қастара дар фазои пасиҷанбӣ, дар мавзеи анастомози сурхӯда барои дренаж кардану ташхиси барвақтии начаспидани имконпазири анастомоз анҷом дода шуд.

Натиҷаи таҳқикот. Марҳилаи пасазҷарроҳӣ дар мавриди 6 нафар аз 21 навзод бе ориза ҷараён гирифт. Зимни кӯдакони бокимондаи ҷарроҳишуда оризаҳои зерин ба амал омад: ДВС-синдром (2), норасогии шадиди гурда (4), илтиҳоби шуш (4), омоси шуш (3) нуксони системаи дилу рагҳо бо транспозитсияи рагҳои асосӣ (2).

Тибки маълумоти адабиётҳо начаспидани анастомозҳои сурхӯда 23 %-ро ташкил дод ва сабабҳо бад-ин қароранд: техникаи номукаммали ҷарроҳӣ, ҳангоми диастази калон бо сабаби аз ҳад зиёд кашидани қитъаи анастомоз, ишемия сегментҳои проқсималӣ ва дисталии сурхӯда. Начаспидани анастомоз сабаби асосии фавтнокии пасазҷарроҳӣ ба шумор меравад. Мувофиқи мушоҳидаҳои мо начаспидани анастомоз ба назар нарасид.

15 кӯдак дар марҳилаи пасазҷарроҳӣ аз инкишофи оризai уфунӣ ва илтиҳоби пасазҷарроҳии шуш бо омоси шушҳо ва нуксони системаи дилу рагҳо бо транспозитсияи рагҳои асосӣ вафот намуданд. Яъне фавтнокии пасазҷарроҳӣ 71,4 %-ро ташкил намуд.

Хӯрок додан ба воситай зонд дар шабонарӯзи дуюму сеюми пас аз амалиёт оғоз гардид. Ба микдори 1мл/кг/соат дар шабонарӯз, аз он хотире, ки дар боморони АС майда будани меъда ҷой дорад ва бо мақсади пешгирии бозгашт аз меъда ба сурхӯдаро ба инобат гирифта, микдори махлули ғизоро кам ва муҳлати онро зиёд намудем. Дар шабонарӯзи дувоздаҳум эзофагографияи санчишӣ ба воситай моддаи дар обҳалшавандай рентгеноконтрастӣ иҷро гардид. Дар ҳолати мавҷуд набудани варами контрастӣ берун аз ҳудуди сурхӯда зондро аз меъда гирифта, хӯроқдии маъмулии энтералӣ ба амал оварда шуд. Дренаж рӯзи дигар аз миёндевор берун карда шуд.

Расми 8. Эзофагографияи санчишӣ

Мувофики мушоҳидаҳои мо ва маълумоти адабиётҳо структураи анастомози сурхрӯда дар 40—90 % ҷарроҳишудагон ба амал меояд. Дар робита бо нуктаи мазкур ба та моми беморон пас аз ҷарроҳӣ, аз рӯзи 21-ум сар карда, милзании роҳбаладии сурхрӯда то қиматҳои синнусолӣ бо арзёбии ниҳоии сӯроҳии сурхрӯда ба воситай эзофагография ба амал оварда шуд.

Расми 9. Бужкунонии роҳбаладӣ

Зимни гурӯҳи таҳлилшавандай кӯдакон риҷъати НХС мушоҳида нагардид.

Ҳамин тавр, усуљҳои муолиҷаи ҷарроҳии АС, ки дар клиникаи ҷарроҳии кӯдаконаи ДДТТ ба номи Абуали ибни Сино дар пой-

гоҳи МД ММТ ҶТ «Шифобаҳш» истифода шудааст, дар мавриди 28,6% беморон натиҷаи мусбат дод. Асосан сабаби фавтнокии зиёди навзодони мубтало ба АС бемориҳои якҷояшуда, норасидии зуҳурӯфта ва нуқсонҳои вазнини ҳамроҳ, аксаран бешумори инкишиф, инчунин оризаҳои имконпазири пасазҷарроҳӣ маҳсуб меёбад.

Хулоса, Муолиҷаи атрезияи сурхрӯда зимни навзодон, то имрӯз яке аз мушкилоти ҷиддии соҳаи ҷарроҳӣ ба шумор мера вад. Ҕарроҳӣ ҳангоми АС дар мавриди на ваздон бояд ба тартиби фаврӣ пас аз муоина ва омодагии пешазҷарроҳӣ ба амал оварда шавад. Мавҷудияти НХС-и васеи поёни ва якҷоя АС бо ногузарогии рӯдаҳо нишондод ба амалиёти фаврӣ маҳсуб меёбад. Ба дастовардҳои ҷарроҳии мусосирӣ кӯдакона нигоҳ накарда, фавтнокии пасазҷарроҳии навзодони мубтало ба АС то ҳол дар сатҳи баланд, бар пояи маълумотҳои мо, то 71,4% боқӣ мемонад.

Оғози барвақтии ғизои энтералий дар ин маврид бисёр муфид аст, чун ки беморҳои ба мо муроҷиат карда дар ҳолати дер ва оризанок(пневмонии аспиратсионӣ, алоими нафасии дистрессӣ) мебошанд, мо наметавонем табобати пурраи парентералий гузаронем.

Адабиёт

1. Баиров Г. А. Хирургия пищевода / Под ред. Ю. Е. Березова, М. С. Григорьева. — М., 1965. — С. 20—55.
2. Баиров Г. А., Манкина М. С. Хирургия недоношенных детей. — Л.: Медицина, 1977. — С. 53—68.
3. Баиров В. Г. Повторные операции у детей с атрезией пищевода: Автореф. дис. ... д-ра мед. наук. — СПб., 1988.
4. Исаков Ю. Ф., Степанов Э. А., Гераськин В. И. Руководство по торакальной хирургии у детей. — М. Медицина, 1978. — С. 264—276.
5. Козлов Ю.А., Подкаменев В.В., Новожилов В.А. Руководство по атрезия пищевода. 2015. — С.90-168.
6. Chittmittrapar S., Spitz L., Kielt E. M. // J. Pediat. Surg. -1992. - Vol. 27- P. 29-32.

ВПЕРВЫЕ УСПЕШНАЯ ОПЕРАЦИЯ АТРЕЗИЯ ПИЩЕВОДА В ТАДЖИКИСТАНЕ

Ш.Дж.Рахмонов, X.А.Шамсзода, И.Б.Шерназаров, Т.Х.Бобоев

Кафедра детской хирургии ГОУ ТГМУ имени Абуали ибни Сино ГУ НМЦ РТ «Шифобаҳш»

Резюме. Диагностика и лечение детей с атрезией пищевода является одной из слож-

нейших задач в области хирургии новорожденных. 22 мая 2019 года впервые произ-

ведена успешная операция при атрезии пищевода у новорожденных. Этот день можно считать датой рождения хирургии новорожденных в нашей стране. Авторы делают вывод что применения ранняя энтеральная питания в этом момент очень своевременно потому что больные которые обращались к нам в поездном сроке и с разными

осложнениями (аспирационная пневмония, респираторный дистресс синдром) мы не можем использовать полный парентеральную питанию потому что состояния больных ухудшается.

Ключевые слова: атрезия пищевода; постоперационная летальность, ранняя энтеральная питания.

FIRST SUCCESSFUL OPERATION OF ESOPHAGEAL ATRESIA IN TAJIKISTAN

Sh.J.Rakhmonov, H. A. Shamszoda, I. B. Shernazarov, T. H. Boboev

State Institution “National Medical Center” of the Republic of Tajikistan “SHIFOBAKHSH”,
Department of Pediatric Surgery of Avicenna Tajik State Medical University.

Resume. Diagnosis and treatment of children with esophageal atresia is one of the most difficult tasks in the field of neonatal surgery. On May 22, 2019, a successful operation for esophageal atresia in newborns was performed for the first time. This day can be considered the date of birth of newborn surgery in our country. The authors conclude that the use of

early enteral nutrition at this point is very timely because the patients who came late to us and with different complications (aspiration pneumonia, respiratory distress syndrome) we cannot use full parenteral nutrition because the condition of the patients is getting worse.

Key words: esophageal atresia; postoperative mortality, early enteral nutrition.

Рахмонов Шохин Чалолович – н.и.т., ассистент кафедраи ҷарроҳии қӯдакон, МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»,

Рахмонов Шохин Джалолович – к.м.н., ассистент кафедрой детской хирургии ТГМУ имени Абуали ибн Сино. E-mail: dr_shohin@mail.ru, тел.: +992 918833173.

Rakhmonov Shokhin Jalolovich-Candidate of Medical Sciences, Assistant of the Department of Pediatric Surgery of Avicenna Tajik State Medical University; E-mail: dr_shohin@mail.ru, phone:+992 918833173.

ИНЗОРИ ДУ БО ҶАҲОР ПЕЧ ДАР СИХИ ДОХИЛИ КАНАЛИ АЗМӢ ТАДОВИИ КУСУРИ ҚИСМАТИ МУТАВАССИТИ ЧИСМИ ҚАСАБА

Исматуллоҳ Пупал, Ноҷиҳ Пупал

Кафедраи анатомияи факултаи тиббии Донишгоҳи ш. Балх, Ҷумҳурии Исломии Афғонистон

Муқаддима. Бисёри аз кусури (шикастани) чисми қасаба (бронхҳо) ба сурати гайриамалиётӣ тадовӣ мегиранд, чун ин равиши бехатар ва бидуни пардоҳти ҳазинаи (маблаги) боло мебошад. Вале барои тамоми анвои кусур муносиб намебошад, як төъодд кусур мумкин ба тадовии амалиётӣ зарурат пайдо намояд.

Аз сихҳои дохили канали азмӣ ё *intra medullar nails* ҷиҳати тасбити кусури баста ва боз гастилу (*gustilo*) дараҷаи 1 чисми қасаба назди афроди коҳил ва мусин (калонсол)

барои солҳо аст, ки минҳайси як равиши тасбития (фиксатсия) қабул шуда ва интихобӣ истифода мешавад.

Фавоиди сихи дохили канали азмӣ зиёд буда, ки шомили тасбити каср бо таҳаррӯқият ва иҷозаи таҳмили вазни болои ноҳияи максура ба сурати муқаддам ва ҳифзи хуби пушши ақсоми раҳваи ақсоми ноҳияи максура мебошад.

Дар ин таҳқиқ тавзехе, ки ба сурати retrospective болои ҳаштод маризе, ки ба ташхиси касри қисмати мутавассити чисми

устухони қасаба дар сервиси уртупедии шифохонаи омузиши Абу алӣ Сино балхӣ бистари ва таҳти амалиёти *yintra medullar nails* қарор гирифта буданд анҷом ёфта буд, назди чиҳил мариз он сихи доҳили азмӣ ё *yintra medullar nails* тавассути ду печ дар ниҳояти баъида ва ду печ дар ниҳояти қариба қуфл ё *interlocked* дар ҳоле, ки дар чиҳил маризи дигар *im* тавассути як печ дар ниҳояти баъида ва як печ дар ниҳояти қарибай он қуфл гардида буд ва инзори онҳо аз назари илтиём ва бекошудагии дубора дар тули 3 моҳи таъқиб баъди амалиёте мавриди арзёби қарор гирифт.

Дар натиҷа гурӯҳе аз маризон, ки *im* наздашон бо ду ду печ қуфл ё тасбит шуда буданд, илтиём беҳтар дошт, нисбат ба гурӯҳи маризон, ки наздашон *im* тавассути як як печ қуфл гардида буд, дар ҳоле, ки дар шонси бекошудагии дубора назди ҳарду гурӯҳ ягон тафовут мавҷуд набуд.

Ҳадафи таҳқик: Ҳадаф аз анҷоми ин таҳқиқ муқоисаи инзори тадовии кусуроти қисмати мутавассити ҷисми қасаба бо сихи доҳили канали азмӣ (устухонӣ), ки зариъаи як печ дар ниҳояти қариба ва як печ дар ниҳояти баъидаи сих қуфл шуда бошад, дар муқоиса бо ду печ дар ниҳояти қариба ва ду печ дар ниҳояти баъидаи сих аз назари шонси илтиём ва бекoшudagii дубora дар ҷараёни 3 моҳ баъд аз амалиёт мебошад.

Тадовии кусури ҷисми қасаба дар 20 соли ахир ба сурати қобили мулоҳиза тағиیر наਮудааст. Пулустури тавили пой (long leg cast) дар тадовии кусури боз ва бастаи ҷисми қасаба мавриди истифода қарор гирифтагаст, вале натоиҷи он қисман ҳароб буда ва татбиқи сихи доҳили канали азмӣ ё *yintra medullar nailing* (*im*) тадовии интиҳоӣ дар чунин кусур ба ҳисоб меояд.

Аз шакли гайри қуфлшудаи сих ё *unlocked nails* дар қасрҳое, ки ҷандин порчайӣ набошад, мадди назар гирифта шуда ва аз таҳрики бориктарин канал на танҳо, ки қувваҳои поракунандаро хунсо сохта, балки қувваҳои тадуриро низ қантрул менамояд. Ҳаргоҳ қутри канал дар як қитъа нисбат ба қитъаи дигар зиёдтар бошад, маъмулан муҷиби қантрули заиф қувваҳои тадурий мегар-

дад: дар ин сурат ба техникҳои қуфл қунанда ё *interlocking techniques* зарурат мешавад ба сурати умум ҷоҷӯи қуфл қунанда ё *interlocking screws* бояд ду см дурттар аз ноҳияи максура ҷиҳати эҷоди суботи кофӣ барои иҷозаи фаъолиятҳои рузмара баъд аз амалиёте қарор гирад.

Дарёфти дурусти маҳалли духул ё *entry point* барои сихҳо ҳеле ҳам муҳим ва зарурӣ буда ва бояд дар маҳал бошад, ки қувваҳои убуриро қоҳиш дидад. Маҳалли духули сих дар ҳар азм фарқ дорад.

Маҳалли духули нодурусти сих мумкин сабаби мушкилоти аз назари меҳвар тулонӣ шавад, ки ислоҳи он кори мушкил ва техники, буда ва ҳатто бурузи кусури ношӣ аз ҳастагии устухон ё *stress fractures* дар асари он гузориш шуда аст аз инру тавсия мешавад, ки раҳнамои техники ҳар сих мушахҳас ба сурати дақиқ мутолиҳа шуда ва маҳалли дурусти духули сих ва масири *guide wire* зариҷа васоили тасвири тарчиҷан дар ду вазъият баррасӣ гардад.

Аз тарошидан ё *reaming* беш аз ҳади қанали азмӣ бояд ҷилавгирӣ шавад, чун муҷиби заифии қобили мулоҳизаи устухон шуда ва ҳатари ҳароратиро афзоиш медиҳад. Сихи доҳили канали азмии қуфлшуда бояд 2-4 см дурттар аз мағсал татбиқ шавад.

Сихи доҳили канали азмӣ бояд ба андози кофӣ қавӣ буда ва тавононии суботи кофӣ ҷиҳати ҳифзи меҳвар ва мавқеият ба шумули ҷулуғирӣ аз тадуурро дошта бошад бояд, тавре татбиқ шавад, ки ҳуручи дубораи он мумкин бошад.

Татбиқи бастаи сих то имкон бояд қӯшиш шавад, чун шонси баланди илтиём ва пойини антонро (сироят) дар қибол дошта, вале ҷарроҳ бояд бо техникаҳои боз ва бастаи он баладият дошта бошад.

Сих бо қутр ва тӯли муносиб қабл аз амали ҷарроҳӣ бояд қобили дастрас бошад. Ҷиҳати татбиқи муваффақонаи сих доҳили канали азмӣ мавҷудияти васоили муносиб, асистентҳои тарбияшуда ва шароити меъёрии шифохона зарурӣ мебошад.

Доҳил соҳтани сих ба канали азмӣ мутарофик бо осеби ҷараёни хуни индустриюм, ки дар зарфи 8-12 ҳафта дубора тармим ме-

гардад мебошад. Тачрибаҳо назди ҳайвонот нишон дода аст, ки ҷараёни хуни ноҳияи қиширӣ низ баъд аз ream намудан дар муқоиса бо ream на намудан таври қобил мулоҳиза коҳиш меёбад ба ҳамин тартиб иодаи ҷараёни хуни ноҳияи қиширӣ дар воқеот, ки ream гардидаанд нисбат ба воқеоти гайри ream шуда вакти зиёдро дар бар мегирад, ки болои муқовамат дар баробари антон (сироят) дар қусур боз асарот дорад.

Сиҳҳо, ки дар канали азмии танг татбиқ гардида бошад муҷиби осеби бештари ҷараёни хуни қиширӣ нисбат ба сиҳҳо, ки дар канали азмии озод татбиқ мешавад, мегардад.

Таҳлилҳо аз мутолиоти ҷадид нишон мебиҳад, ки ream намудани оҳиста бартарияти бештар нисбат ба техникҳои бидуни reaming дар илтиёми қусури баста ва дараҷаи хафиғи боз изоми тавил дорад.

Тарошидан ё reaming канали азмии мутарофик бо эмбулияи риявӣ, ташавушоти таҳассури хун, аксуламалҳои муофияти ва илтиҳобӣ мебошад. Бурузи адами кифояи танаффус баъд аз амалиёт дар асари татбиқ муқаддам сиҳ дар азми фахз назди маризон бо чандин тарзиз ё poly trauma ки наздашон reaming сурат гирифта нисбат ба қасоне, ки reaming нашуда бошад маъмултар ва бештар гардид.

Андозагирии фишори доҳили канали устухон нишондиҳандай фишорбин 420 то 1510mHgm дар ҷараёни прусичар reaming дар муқоиса бо фишори 40 то 70 mHgm замоне сиҳи ҷомид бидуни reaming татбиқ шавад, мебошад.

Асароти систематикии сиҳи доҳили канали азмӣ дар қусури ҷисми фахз нисбат ба қусури ҷисми қасаба бештар мебошад.

Анвои муҳталиф аз сиҳи доҳили канали мавҷудбуда ва системи комили сиҳ барои фахз (рон), қасаба ва аъзуд (банди даст) мавҷуд мебошад. Сиҳҳои соид низ дар моркити табобат мавҷуд буда вале то ҳанӯз бартарияти он низ нисбат ба тасбит тавассути плит собит нашуда аст.

Аслан сиҳҳои доҳили азмӣ ба сурати миёнтиҳии шикофдор (tubular and slotted form) таҳия шуда буд, дар ҳоле, ки феълан анвои ҷомид ё миён пур ва каналдор (cannulated)

маъмулан истифода мешавад. Назди атфол шакли иртиҷои сиҳ бар асоси назарияи Ligier ва ҳамкоронашон минҳайси василаи интиҳобӣ барои изоми тавил қабул гардида аст.

Маводи сиҳ ё фулод бидуни қасофат (stainless steel) ё ҳам мураккаби титониюм (Titanium alloy) мебошад.

Суроҳҳо ҷиҳати қуфл василаи маъмулан дар ду ниҳоёти сиҳ дар масирҳои муҳталиф мавқеяят дорад, баъзе анвои сиҳи доҳили канали ҳовӣ имконот (locking) дар тамоми тули сиҳ мебошад.

Бадин тартиб аст табоботи он аз қусури ҷисми устухон ба қусури қисматҳои қариба ва баидай фахз, қасаба ва ҳамчунон қисмати қарибаи азуд вусъат ёфта аст.

Шакл ва абъоди сиҳ бояд ба шакли канали ва азм мутобиқат дошта бошад, қутр ва тули дурусти сиҳ қабл аз татбиқи он бояд ба дастрас бошад, ки бадбаҳтона дарёфтӣ андозаи дақиқи он кори мушкил мебошад. Беҳтарин васила эҳтимолан як ҳаткаш radiolucent буда, ки болои тарафи солими муқобил зери қантрул Carm қарор дода шавад ва ё ҳам андоза гириф тавассути воири раҳнамои қунанда доҳили азмӣ (Wireintremedullary guide) мебошад.

Техники қуфл намудани ё Locking technique. Бисёри аз сиҳҳо бо дастаи хос татбиқ мешавад, ки ҳамчунон минҳайси як васила ҳадаф барои татбиқи печҳои қуфлкунанда мавриди истифода қарор мегирад. Ҷобаҷо созии василаи қуфлкунанда дар суроҳҳои баида ё distal нисбатан мушкил буда чун сиҳ дар ҳангоми духул мутаҳаммили дараҷоти кам ва беш аз тағирии шакл шуда ва суроҳҳо дар меҳвари аслияш қарор на-мегирад. Қуфл намудани суроҳҳои баида бояд зариҷаи техники бо дасти боз ва ё ҳам ба кумаки василаи раҳнамои қунанда, ки маъмулан бо барма аёргаш мешавад анҷом шавад.

Сиҳ дар канали танги азмӣ тамоюл ба дур намудани ноҳияи максура аз ҳамдигар дошта, ки муҷиби эҷоди фосила дар байни порчаҳои максура шуда, ки худ заминаро барои афзоиши фишори компортамент ва ҳамчунон таъҳири илтиём ва адами илтиём

мусоидат месозад, аз инру тавсия мешавад, ки дар ибтидо ниҳояти баида қуфл шуда баъдан сих ба тарафи боло ё қисмати қарибаи он ҷиҳати compression ноҳияи максура каш шуда ва дар ахир ниҳояти қарибаи он қуфл ё lock шавад.

Тавсия мешавад, ки ҳадди ақал ду печ дар ҳар ниҳоят аз сих ҷиҳати кунтрул тадурии он дар тарики мутмаин истифода шавад.

Сихи дохили азмӣ ҷиҳати тасбита кусури ҷисми устухонҳои тавил стандарти таллои дар асри имрӯз мебошад. Прусичар камтар мудохилавӣ буда, ки таҳаммули вазни муқаддамро иҷоза дода ва шонси хуб барои илтиёми сарӣ ва солимро дар қибол дорад.

Мавод ва равиши таҳқик. Дар ин таҳқик тавзехе ё descriptive ки таври retrospective анҷом ёфта аст аз миёни мариizon, ки дар сервиси артапеди шифохонаи ҳавзаи омузиши Абу али Сино балхӣ ба лавҳаи касри қисмати мутавассити ҷисми қасаба аз моҳи ҳамал 13976 то моҳи ҳамал 1398 бистар ва наздашон сихи дохили канали азмӣ ё intramedullary nail татбиқ шуда буд ба сурати тасодуфи 80 марииз интихоб гардид ва 40 марииз, ки назда-

шон сихи дохили канали азмӣ татбиқ ва бо ду печ дар ниҳояти қариба ва ду печ дар ниҳояти баида қуфл (interlocked) шуда буданд дар гуруҳи алфа ва 40 марииз дигар, ки наздашон сихи дохили канали азмӣ татбиқ ва бо як печ дар қисмати қариба ва як печ дар қисмати баида қуфл шуда буданд дар гуруҳи бета тартиб ва танзим гардиданд.

Дар ин таҳқик аз мавод ва васоил чун аксари ду села мариizon вasoiti интернетӣ SIGN surgical data base ҷиҳати тасҳили таҳқик истифода гардид.

Дарёфтҳо: Дар ин таҳқик 80 марииз ба сурати тасодуфӣ дар байни мариizonи бо кусури қисмати мутавassiti қасаба, ки наздашон сихи дохили канали азмӣ татбиқ шуда буданд интихоб гардида ва дар 40 марииз сихи дохили канали азмӣ бо ду ду печ дар қисмати қариба ва ду печ дар қисмати баида қуфл гардид, ки ба номи гуруҳи алфа номида шуд ва 40 марииз дигар, ки наздашон сихи дохили канали азмӣ бо як печ дар қисмати қариба ва як печ дар қисмати баида қуфл гардид ба номи гуруҳи бета номгузори гардиданд.

Ҷадвали 1-1 мариizonи гуруҳи алфа ва бета назар ба син, ҷинс ва навъи ирҷои амалиётӣ.

Навъи ирҷо	Ҷинс		Син		Теъдоди воқеа	Гурӯҳ
17	боз	35	мард	28	45	40
23	баста	5	зан	12	45	Гурӯҳи алфа
15	боз	36	мард	34	45	Гурӯҳи бета
25	баста	4	зан	6	45	

Муноқиша (Бахс): Дар ҷумла 40 марииз гуруҳи алфа 70 фисад сини камтар аз 45 сол ва 30 % баландтар аз 45 сол дошта ва дар гуруҳи бета низ дар ҷумла 40 марииз 85 фисад сини камтар аз 45 ва 15% баландтар 45 солро дорад. Аз назари тағкики ҷинс дар гуруҳи алфа 87.5%-ро мардҳо ва 12.5 %-ро занҳо, ҳамчунон дар гуруҳи бета низ 90 фисадро мардҳо ва 10 %-ро занҳо ташкил дода аст.

Аз назари авомили сабабӣ кусури ҷисми қасаба дар гуруҳи алфа 67.5 фисад воқеот дар асари ҳаводиси тарофiki, 22.5 фисад соири ҷуруҳоти ба вучуд омада дар ҳолеки дар гуруҳи бета, 57.5 фисад дар асари ҳодисаи тарофiki, 27.5 фисад дар асари сӯқут аз иртироӣ, 10 фисад дар асари ҷуруҳоти но-

рия ва 5 фисад ҳам дар асари соири ҷуруҳот ба вучуд омада аст.

Аз назари навъи қаср дар гуруҳи алфа, 40 фисад кусури бастаи моил, 30 фисад кусури бастаи мӯтарииз, 15 фисад кусури бастаи қитъавӣ ё segmental, 5 фисад кусури бози гистилу 1, 5 фисад кусури бастаи шабпарак монанд, 2.5 фисад кусури ҷандин порчаи ва 2.5 фисад кусури бози гистилу 2 буда дар ҳоле, ки дар гуруҳи бета, 60 фисад кусури бастаи мӯтарииз, 25 фисад кусури бастаи моил, 5 фисад кусури бози гистилу 1, 5 фисад кусури бози гистилу 2, 2.5 фисад кусури бастаи қитъавӣ ва 2.5 фисад ҳам кусури бастаи шабпарак монанд гузориш дода шуда аст.

Аз назари навъи ирҷо дар гурӯҳи алфа дар 57.5 фисад воқеот сихи дохили канали

азмӣ ба сурати баста (ирҷои баста) будуни боз намудани меҳроқи шикастагӣ ва дар 42.5 фисад ба сурати боз (ирҷои боз) яъне бо бозкардани меҳроқи шикастагӣ ба сурати амалиётӣ ва ирҷои боз анҷом ёфта дар ҳоле, ки дар гурӯҳи бета дар 62.5 фисад воқеот ба сурати баста ва дар 37.5 фисад ба сурати боз сурат гирифт.

Аз лиҳози шонси илтиём ва бечо шуда гии меҳварӣ дар тайи се моҳ ё таъқиби

баъд аз амалиёт, ки бо иттико ба шавоҳиди аксари сурат гирифта дар гурухи алфа шонси илтиём 97.5 фисад ва таъхир ё адами илтиём 2.5 фисад буда ва бечошудагӣ дарин гурӯҳ маризон дар тайи се моҳ гузориш нашуда аст. Дар гурухи бета шонси илтиём 95% ва таъхир ва адами илтиём 5% буда ва дар ин гурӯҳ маризон низ дар се моҳ шавоҳиде аз бечошудагӣ гузориш нашудааст.

Адабиёт

- Charles M. Court-Brown, MD, FRCS Ed(Orth) , James D. Heckman, MD et al .Rockwood and Green's Fractures in Adults 2015 , Eighth edition , Wolters Kluwer.
- S. TERRY CANALE, MD & JAMES H. BEATY, MD , CAMPBELL' Operative Orthopaedics 2013, 12th edition , ELSEVIER MOSBY
- ANTTI ALHO , ARNE EKELAND , KNUT STROMSOE et al , Locked Intramedullary nailing for Displaced Tibial shaft fractures 1990 , Ullevaal Hospital , University of Oslo.
- C.M COURT BROWN , J CHRISTIE , MM McQUEEN , Closed intramedullary Tibial nailing , 1990 , Edinburgh Orthopaedic Trauma Unit and Princess Margaret Rose Orthopaedic Hospital.
- Ashley Blom , David Warwick , Michaal R .Whitehouse , APLEY and SOLOMON's system of Orthopaedics and Trauma. 2018, 10th edition CRC press.
- George W .Wood , 2 . Intramedullary nailing of femoral and Tibial shaft fractures , 2006, The Japanese Orthopaedic Association.
- MICHAEL W. CHAPMAN .Orthopaedic surgery , 2001 , 3rd edition , Lippincott Williams & Wilkins.m

ПОСЛЕДСТВИЯ ПРОМЕЖУТОЧНЫХ ПОПЕРЕЧНЫХ ПЕРЕЛОМОВ БОЛЬШОЙ БЕРЦОВОЙ КОСТИ. МЕТОД ЛЕЧЕНИЯ ИМ-ШТИФТАМИ С 2 ИЛИ 4 БЛОКИРУЮЩИМИ ВИНТАМИ

Эсматулла Попал – мл. профессор, ассистент, д.м.н., преподаватель кафедры ортопедии медицинского факультета Балхского университета, Мазари-Шариф, Афганистан

Большинство переломов диафиза большеберцовой кости лечат консервативно, так как это безопасно и экономно. Но подходит это не для всех случаев. Ряд переломов потребует оперативного вмешательства.

Интрамедуллярные штифты (ИМ-штифты) уже много лет используются для фиксации закрытых и открытых переломов диафиза большеберцовой кости типа Gustilo у взрослых и пациентов пожилого возраста и являются предпочтительным методом.

Техника внутримышечного введения гвоздей имеет множество преимуществ, включая фиксацию перелома с ранней подвижностью и разрешением нагрузки, а так-

же поддержание хорошего покрытия мягкими тканями вокруг места перелома.

Это описательное исследование было проведено ретроспективно среди 80 пациентов, поступивших с диагнозом «перелом средней части диафиза большеберцовой кости» в ортопедическое отделение Балхской региональной клинической больницы, которым была сделана операция с использованием интрамедуллярных штифтов (ИМ-штифт). У 40 пациентов ИМ-стержни были заблокированы двумя винтами на дистальном конце и двумя на проксимальном конце, в то время как у 40 других они были заблокированы одним винтом на ди-

стальном конце и одним на проксимальном конце.

Частота сращения и повторного смещения в течение 3 месяцев после операции оценивалась между этими двумя группами.

Было выявлено, что частота сращивания в группе пациентов, чьи ИМ-штифты блокировались двумя винтами на дистальном

и проксимальном конце, была лучше, чем у тех, чьи ИМ-штифты блокировались одним винтом, в то время как в скорости повторного смещения между двумя группами пациентов различий не наблюдалось.

Ключевые слова: перелом, метафиз, входной портал, стопорные винты, интрамедуллярный штифт, стержень.

MID TIBIA SHAFT FRACTURES' OUTCOME TREATED BY INTRAMEDULLARY NAILING WITH 4 VERSUS 2 INTERLOCKING SCREWS.

Junior Professor assistant Dr Esmatullah Popal MD. Lecturer at Department of Orthopedic Faculty of Medicine, Balkh University, Mazar E Sharif, Afghanistan.

Abstract:

Introduction: Most tibial shaft fractures are treated conservatively; since this is safe and resource sparing. But is not suitable for all cases. A number of fractures will require an operative method.

Intramedullary nails (IM nails) have been used for the fixation of closed and Gustilo type 1 open tibial shaft fractures in adults and old age patients for many years and is accepted the method of choice.

There are lots of advantages with IM nailing techniques including fixation of the fracture with early mobility and loading permission and maintaining good soft tissue coverage around the fracture site.

In this descriptive research which was done retrospectively among 80 patients admitted by the diagnosis of Tibia mid shaft fractures in Orthopedic ward of Abu Ali Sina Balkhi regional teaching hospital and underwent operation by Intramedullary nailing (IM nail). In 40 patients, IM nails were interlocked by two

screws at distal and two at proximal end, while in 40 others, they were interlocked by one screw at distal and one at proximal end.

The union and re displacement rate in a 3 month follow up after operation was evaluated between these two groups.

In conclusion, it was revealed that the union rate in group of patients whose IM nails were interlocked by two screws at distal and proximal end was better than those whose IM nails interlocked by one screw, while in redisplacement rate there was no difference between the two groups of patients.

Key words: Fracture, Metaphysis, entry portal, locking screws, intramedullary nail.

Aims of research:

The aim of this research is to evaluate the comparative outcome particularly the chance of union and re displacement rate during fixation of mid tibia shaft fractures by IM nails interlocked by 2 screws at distal and 2 at proximal end of nail versus 1 at distal and 1 at proximal end in 3 – month follow up after surgery.

Нация Пупал. – ассистент кафедраи анатомияи факултети тибии Донишгоҳи Балх, Ҷумхурии Исломии Афғонистон, Najiabasel4@gmail.com Phone #: +93748462949.

Наджия Пупал. – ассистент кафедры анатомии медицинского факультета Балхского университета, Исламская Республика Афганистан, Najiabasel4@gmail.com Phone #: +93748462949

Najia Popal. - Junior Professor assistant Lecturer at Department of Anatomy Faculty of Medicine, Balkh University, Mazar E Sharif, Afghanistan. Email: Najiabasel4@gmail.com Phone #: +93748462949.

ПЕРИТОНИТИ БАЪДАЗҖАРРОҲӢ ҲАМЧУН ОРИЗАИ ҖАРРОХИИ ЛАПАРОСКОПӢ.

Назарзода Ф.Н.¹, Муҳсинзода Ф.М.², Қодиров Ф.Д.³, Қаҳоров М.А.⁴,

1.Маркази тибии “Хатлон”; 2.МД “Маркази ҷумҳуриявии илмии ҷарроҳии дилу рагҳо”; 3.МД “Пажӯҳишгоҳи гастроэнтерология”, кафедраи ҷарроҳии МДТ “Донишкадаи таҳсилоти баъдидипломии кормандони соҳаи тибби ҶТ”; 4. кафедраи бемориҳои ҷарроҳии №1 МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”.

Муҳиммият. Ҷорӣ қунондани технолоғияҳои нави табобати ҷарроҳӣ ба амалияи ҳамарӯза, ҳамеша бо ҳатари инкишофи авориз алоқаманд аст, ки танҳо бо афзоиши таҷриба метавонад коҳиш ёбад. Адабиёте, ки ба таҳлили иштибоҳ дар ҷарроҳии лапароскопӣ баҳшида шудааст ҳеле кам аст, ва табибон дар масъалаи ҳатогиҳои ҳуд ё нағенависанд ё бо дили ноҳоҳамхабар медиҳанд. Ҳоло он ки шумораи авориз ҳангоми иҷроиши лапароскопия аз 2,2 то 9 %-ро [1-3], сатҳи фавтнокӣ ба ҳисоби миёна 0,1%-ро ташкил медиҳад [4].

Масъалаҳои пешгирӣ, ташхискунӣ ва табобати осеби ятрогени ӯзвҳои мавзеи гепатобилиарӣ ҳангоми холесистэктомияи лапароскопӣ аз ҳалли ниҳоии ҳуд ҳоло дуранд, сатҳи баланди баъдазҷарроҳӣ ҳангоми табобати чунин категорияи беморон то ҳол бокӣ мемонад [5].

АпPENDЭКТОМИЯИ лапароскопӣ солҳои охир усули маъмултабобати апPENDИСТИ шадид гаштааст. Дар адабиёт маълумот оиди афзалияти лапароскопия ба қадри кофӣ ва боварибахш оварда шудааст, аммо масъалаи авориз баъд аз апPENDЭКТОМИЯИ лапароскопӣ бештар баҳсангез аст [6,7].

Дар оғози давраи истифодабарии лапароскопия барои табобати ҷарроҳӣ, авориз ногузир буд, ва ҳатари нопазирии усул баланд буд. Яке аз авориз, ки нисбатан бештар ба назар мерасад ва баъзан таҳаввулоти ғайричашмдошт ва душворро ба вучуд меорад, перитонити баъдазҷарроҳӣ мебошад.

Зарур ба ёдоварист, ки ин мушкилот натичаи як қатор падида ва осебҳои дохили амалиётӣ (эътирофшуда ё пай набурда) ё иллати техникаи лапароскопӣ мебошад, ки ин ҳама ногузир аст ва ба бъазе тасодуфҳои дохили амалиётӣ ҳамроҳ мешавад.

Баъзан, перитоните, ки баъд аз тадбирҳои лапароскопӣ инкишоф мейёбад, натичаи бевоситаи осеби ӯзвҳои дохила аст, ки одатан ҳангоми воридшавӣ ба қовокии батн ба вучуд меояд. Ин ҳодисаҳо одатан дар аввали ҷарроҳӣ ба амал меоянд, аёнанд, таъсири муҳими равонӣ доранд ва дар баъзе ҳолатҳо метавонанд ба раванди минбаъдаи амалиёт таъсир расонанд [8]. Дар ин ҳолат, эътироф намудан ва саривакт бартараф кардани ҳолати осеб ҳамчун як амали-муҳим ҳисобида мешавад, аммо барои таҳаввулоти мусоиди пас аз амалиёт кофӣ нест. Аз ин рӯ, ба мақсади канорагирӣ аз осебҳои ӯзвҳо, троакари аввалро бояд бо истифодай усули кушода (Ҳассен) ворид намуд [9].

Аксари чунин намуди аворизи дохили-батнӣ, натичаи осебҳои дохили амалиётӣ маълумнашуда ё нуқсони техникаи лапароскопӣ мебошанд, метавонанд пас аз ҷанд соат, ё ҳатто моҳ, баъд аз ҷарроҳии аввалин зоҳир шаванд ва метавонад боиси натичаи ноҳуш шавад.

Мақсади таҳқиқот: омӯзиши сабабҳои инкишофи перитонити баъд аз амалиётӣ лапароскопӣ, механизми инкишофи он, ва имконияти табобати он тавассути иҷрои лапароскопияи такрорӣ.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот. Таҳлили рет-роспективии таърихи бемории 18676 қасалони беморхонаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки дар даҳсолаи охир (2010-2019) ба онҳо ҷарроҳии лапароскопӣ иҷро карда шудааст, гузаронда шуд. МардZ•о 39%, занZ•о – 61%-ро ташкил доданд. Синну соли беморон аз 15 то 73 сола. Аз шумораи беморон, ки амалиётҳои лапароскопӣ гузаронданд, 180 (0,96%) бемор ба ҷарроҳии лапароскопии такрорӣ, аз сабаби ҳар гуна авориз, дучор шуданд, аз онҳо дар 106 (0,57%) бемор пе-

ритонити баъдиҷарроҳӣ ба қайд гирифта шудааст. Як қисми ҳолатҳои мураккаби орӣ-зарор чарроҳии анъанавиро талаб мекард.

Мо як қатор меъёрҳоро муқаррар кардем, ки ба мо имкон доданд ҳолатҳои ба та-

хқиқот дохилшударо интиҳоб кунем. Аввалан беморон бооризаҳое, ки ҷарроҳии такрориро металабиданд, интиҳоб карда шуданд (вазнинии дараҷаи II, III ва IV Clavien-Dindo) (Ҷадвали 1.).

Ҷадвали 1. Таснифи аворизи баъдазҷарроҳӣ Clavien-Dindo

Дараҷа	Тавзех
Дараҷаи I	Ҳар гуна хориҷшавӣ аз ҷараёни баъдазҷарроҳӣ мӯътадил бе зарурати даҳолати фармокологӣ, ҷарроҳӣ эндоскопӣ. Доруҳои лозимӣ: зиддиистифроғӣ, антипиретикҳо, аналгетикҳо, диуретикҳо ва электролитҳо. Инчунин дохил аст сирояти бартарафшудаи заҳмӣ.
Дараҷаи II	Дигар доруҳо ба гайр аз они барои дараҷаи I истифода мешуда. Инчунин ба ин гурӯҳгемотрансфузиява ҳӯроки пурраипарентералӣ дохил астанд.
Дараҷаи III	Даҳолати ҷарроҳӣ, эндоскопӣ ва радиологӣ заруранд.
Дараҷаи IIIa	Даҳолат бе беҳискунии умумӣ.
Дараҷаи IIIb	Даҳолат бобеҳискунии умумӣ.
Дараҷаи IV	Аворизи барои ҳаёт ҳатарнок (а兹 он ҷумла аз ҷониби СМА: ҳунрезӣ ба мағзи сар, инсулити ишемикӣ, ҳунравии субарахноидалий), ки муолиҷаи бошиддатро дар шароити шӯъбаи реаниматсия металабад.
Дараҷаи IVa	Норасоии кори як узв(аз он ҷумла зарурати диализ)
Дараҷаи IVb	Норасоии полиорганӣ
Дараҷаи V	Фавти бемор
Шоҳиси «d»	Агар бемор мубталои ориза дар лаҳзай руҳсатӣ бошад, ба дараҷаи мувоғиқи ориза шоҳиси «d» ҷамъ қарда мешавад (disability – носозизивазифа).

Ба гайр аз ин, бемороне омӯхта шуданд ки равиши баъд аз лапароскопияи аввал гайримуқаррарӣ ва шубҳанок доштанд, ки лапароскопияи такрориро, барои аниқ кардани ташхис, металабид.

Ҳолатҳое, ки даҳолати ҷарроҳии такрориро талаб намекарданд, ба назар гирифта нашудаанд. Табобати ҷунин беморон аз муолиҷаи антибактериалии консервативӣ иборат буд.

Таърихи беморӣ ва протоколҳои амалиёти ҳама бемороне, ки ба таври такрорӣ аввал лапароскопия иҷро қарда шуд, ва баъд ба ҷарроҳии кушода гирифта шуданд, таҳ-

лил қарда шуданд. Гайр аз он, мо таърихи бемории нафароне, ки пас аз ҷарроҳии лапароскопӣ аз сабаби патологияҳои гуногун дубора бистарӣ қарда шудаанд, диде баромадем. Барои арзёбӣ қардани эътиимоднокии фарқияти байни ифодаҳо T - критерияи Стюдентро истифода кардем. Вобастагии коррелятсионӣ бо усули Спирмен баҳогузорӣ қарда шуд.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва муҳокимаи онҳо.
Тавре ки интизор мерафт, басомади перитонити баъдиҷарроҳӣ дар ҳолатҳои аппендректомияи лапароскопӣ 0,2%-ро ва холесистэктомия – 0,19%-ро ташкил дод (Ҷадвали 2).

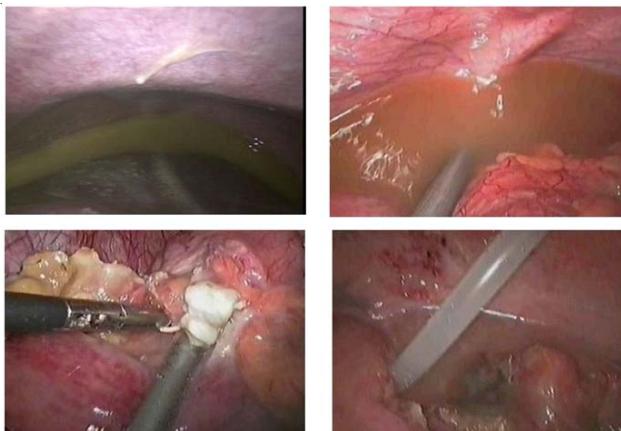
Ҷадвали 2. Инкишофи перитонити баъдазҷарроҳӣ ва табобати он.

	Ҳамагӣ лапароско пия	Перитонит баъд аз аппендректомия	Перитонит баъд аз холесистэк томия	Перитонит баъд аз дигар ҷарроҳӣ	Амалиёти такрорӣ ҳангоми перитонити баъдазҷарроҳӣ	Амалиёти лапароскопия и такрорӣ
n	18676	39	36	15	106	180
%	100	0,2	0,19	0,08	0,57	0,96

Миқдори зиёди беморони ба таври лапароскопия табобат гирифта ва фоизи баланди ориза ҳангоми аппендректомияи шадид мушоҳида мешавад. Аз як намунаи клиникий маълум шуд, ки амалиёти ҷарроҳӣ аз сабаби аппендректомияи шадиди гангренозӣ иҷро

карда шудааст. Муайян қарда шудааст, ки сабаби ин ориза ҷамъшавии фасод дар мавзеи изофаи кирмшакл будааст (расми 1). Ва ба ин ориза дасткашӣ аз термодеструкцияи боқимондаи кирмруда ва дасткашӣ аз обијаткашии мавзеи тиҳигоҳи рост, ки экссудат

чамъ шуда буд, оварда расондааст. Усули интихобшудаи ҳалли мушкилот, шустани бисёркаратай ковокии шикам тавассути найчай обияткаши дар мавзеи боқимондаи кирмрӯда чойгиршуда.

Расми 1. Перитонит баъд аз аппендендэктомияи лапароскопӣ.

Он чӣ, ки марбут ба перитонити талхавӣ муҳим аст (расми 2), ин муайян кардани сабаби эҳтимолии он мебошад. Бо дарназардошти он, ки ҷарроҳӣ одатан бидуни ходисаҳои доҳилиҷарроҳӣ мегузарад ва баъзе чунин ҳолатҳои гайристандартӣ пай набурда мемонанд. Инкишофи тадриҷии чунин авориз эҳтимолан дар заминаи аз ҳад зиёд буришимаҷрои холедоҳ ё истифода аз ҷараёни барқии номувоғиқ, ҳатогие, ки боиси осеби барқии девори маҷрои талхагузар ва ҷудошавии баъдазҷарроҳии қишириҳосилшуда, бавучуд меояд.

Расми 2. Перитонити талхавӣ.

Дар байнни беморони, ки таҳтидухтани лапароскопии реши суроҳшудаи қисми антралии меъдакарор дошта буданд, як ҳолати маҳсус қайд карда шуд. Лапароскопияи

такрорӣду моҳбаъд аз раванди аввалия, бинобар ба вучуд омадани думмализири чигар, гузаронда шуд.

Сатҳи мариҷӣ ҳангоми перитонити баъдичарроҳӣ дар ҷарроҳияи таъчили нисбат ба нақшавии лапароскопӣ ба таври назаррас баландтар аст.

Дар қатори дигар амалиётҳои лапароскопӣ, ки боиси перитонити баъдичарроҳӣ гардидаанд – гистерэктомия, дуҳтани рӯда, обияткашкуни халтаи ҷарбу, тармими дарвозаи ҷурра ва гайра низ буданд.

Тағйиротҳои қатъии илтиҳобии бофтаҳои ковокии батн, ки дархолҳангоми пайдоиши орисаба қайд гирифта шудаанд, ҷарроҳонроводор соҳт, ки дар 5 аз 15 ҷарроҳии лапароскопии тақрорӣ аз сабаби перитонити баъдичарроҳӣ ба усули анъанавии қушода, конверсиягузаранд.

Роҳҳои ҳалли ҷарроҳии ҳар як ҳолати мушахҳас ба таври инфириодӣ интихоб карда мутобиқ карда шудаанд. Аз 16 ҷарроҳии тақрорӣ, киаз сабаби перитонити баъдичарроҳӣ иҷро карда шудааст, дар 5 ҳолат лапароскопия, барои бартаравӣ кардани сабаби он, нокоғӣ будани ҳудро нишон дод, ваконверсия зарур шуд. Ҷарроҳии тақрории лапароскопӣ пас аз назорати қатъии тамоми мавзеҳои ковокии батн, ба таври мукаммал ҳал намуданитамоми камбуҷиҳо ва бартаравӣ кардани нуқсонҳои ҷарроҳии аввалия, анҷом дода мешавад. Инчунин дар хотир доштан лозим аст, ки тавассути лапароскопия ҳам шустани мураккабу тақрории ковокии батн, барои бартаравӣ кардани фасоди ҷамъшуда ва ҳамгузоштани яқчанд найҷаҳои обияткаш (ба мисли обияткашии ҳангоми лапаротомия, аммо бо онбартарӣ, қибутиний девори шикамнигоҳ дошта мешавад) мумкин аст.

Перитонити баъдазҷарроҳӣ, сабаби эҳтимолии малпраксис (иштибоҳи табиӣ), оқибати падидаҳо ва осебҳои доҳилиамалиётии пайнабурда ё манёври нодурусти асбобҳои лапароскопӣ мебошад (chan�ak, диссектор, исканҷаи Ligasure, steppler Endogia, morselator ва гайра). Унсури асосии пайдоиши ин гуна тасодуфҳо инчунин бо омили техникии марбут ба лаҳзаҳои алоҳида, ала-

хусус дар оғози амалиёти лапароскопӣ, во-
баста аст.

Чароҳатҳое, ки сабабии никишофи перито-
нити баъди чарроҳӣ мешаванд, бештар ҳан-
гоми эҷоди майдони кории лапароскопӣ (ба
вучуд овардани пневмоперитонеум, гузош-
тани троакарҳо), манёвр кардан бо асбобҳо
берун аз майдони босирӣ (сузишҳои барқӣ,
иллатҳои механикӣ), истифодабарии асбо-
бҳои аз ҷиҳати техникӣ номувофиқ, аз
ҷиҳати анатомия муайян карда натавонис-
тани соҳторҳои доҳилиамалиёти, хориҷ на-
мудани найчаҳоидоҳили холедоҳ, ба вучуд
меоянд.

Дар таҳқиқоти мо, сатҳи фавти баъди чар-
роҳӣ аз сабаби перитонити, ки дар натиҷаи
амалиёти лапароскопӣ инкишоф ёфтааст,
0,04% (8 аз 18676 ҳолат) ташкил дод.

Ҳамин тариқ нисбатиамалиёти лапарос-
копӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон гуфтан

мумкин аст, ки байни таҷрибаи ҷарроҳ ва
сатҳи фавт/маризӣ робитаи баръакс вучуд
дорад.

Хулоса. Ҳангоми амалиёти лапароскопӣ
перитонити баъди чарроҳӣ ногузир аст ва
муносибати қатъиро нисбати паст кардани
хавфҳои доҳилиамалиёти, алаҳусус дар ин-
тиҳоби усули дурустӣ амалӣ намудани лаҳ-
зҳои ҷарроҳӣ, пеш бояд бурд.

Бо дарназардошти сатҳи фавт ва маризи
муайяншуда, перитонити баъдазчар-
роҳӣ аз ҷумлаи аворизивазнинтарини ҷар-
роҳии лапароскопӣ ба ҳисоб меравад. Ҷу-
нин ҳолатро тавассути амалиётҳои такро-
рии лапароскопӣ танҳо бо қӯмаки бригада-
иҷарроҳони ботаҷриба ва дар шароити му-
каммали техникӣ ҳал кардан мумкин аст.
Ҳиссаи ин намуди оризай вазнин паст боқӣ
мемонад, кидар дурнамо ба равнақи усули
лапароскопия ҳалал наҳоҳад расонд.

Адабиёт

1. Костырной А.В., Керимов Э.Я., Косенко А.В., Усеинов Э.Б., Керимов Э.Э. // Лапароскопическая холецистэктомия - отдаленные результаты / Современные проблемы науки и образования. – 2017. – № 6.
2. Луцевич О.Э., Вторенко В.И., Розумный А.П., Локтев В.В., Абдулхакимов А.А. // Послеоперационные осложнения при эндогастрохирургических вмешательствах у больных острым аппендицитом, осложненным перитонитом. // Московский хирургический журнал. 2011. № 1 (17). С. 4-7.
3. Охрименко Г. И., Головко Н. Г., Грушка В. А., Децык Д. А., Гайдаржи Е. И., Подлужный А. А., Тереля Я. В. // Лапароскопическая аппендэктомия в хирургическом лечении острого аппендицита. / Запорожский медицинский журнал. 2016. №3 (96)с.67-70. DOI: 10.14739/2310-1210.2016.3.76987
4. Федоров И.В., Чугунов А.Н., Славин Л.Е., Федоров В.И. // Открытая лапароскопия по хассону в профилактике троакарных осложнений. / Поволжский онкологический вестник. 2019. Т. 10. № 1. С. 25-30.
5. Халистов И.Н., Николаев Д.В., Нагаев Р.М., Кирбичева А.А., Петухова С.Ю. // Профилактика троакарных послеоперационных осложнений. / Госпитальная медицина: наука и практика. 2019. Т. 1. № 4. С. 52-55.
6. Хубутия М.Ш., Ермолов А.С., Ярцев П.А. и др. Н.В. Склифосовского // Журнал им. Н.В. Склифосовского Неотложная медицинская помощь. /Развитие лапароскопической хирургии в НИИ СП им. – 2016.– № 4.– С. 48–55.
7. Buote NJ. //Conversion from Diagnostic Laparoscopy to Laparotomy: Risk Factors and Occurrence. /Veterinary Surgery 2011, January, Volume 40, Issue 1, Pages: 106114.
8. Rawlings C. //Laparoscopic surgery introduction: indications, instrumentation, techniques and complications. / Small Animal Endoscopy by Tams 3 ed 2011.
9. Whittemore JC. //Diagnostic Accuracy of Tissue Impedance Measurement Interpretation for Correct Veress Needle Placement in Canine Cadavers. /Veterinary Surgery Volume 42, Issue 5, June 2013, Pages: 613-622.

ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ ПЕРИТОНИТ КАК ОСЛОЖНЕНИЕ ПОСЛЕ ЛАПАРОСКОПИИ

Ф.Н.Назарзода, Г.М.Мухсинзода , Ф.Д.Кодиров, М.А.Кахаров, Ш.К.Назаров.

ГУ “НИИ Гастроэнтерологии”; ГУ «Республиканский научный центр сердечно-сосудистой хирургии» МЗ и СЗН РТ; Медицинский центр «Хатлон»; ГОУ «Институт последипломного образования в сфере здравоохранения РТ»; кафедра хирургических болезней №1 ГОУ “ТГМУ им. Абуали ибни Сино”.

Осложнения при лапароскопической хирургии, как и при традиционной лапаротомии, неизбежны и требуют своевременного вмешательства и выбора адекватной лечебной тактики. Послеоперационный перитонит является наиболее грозным осложнением лапароскопической хирургии. К счастью, частота случаев ограничена (до 0,2%), что подтверждает эффективность

лапароскопических методов вообще. Важное значение в развитии данного осложнения имеют отдельные технические моменты, особенно в начале оперативного вмешательства.

Ключевые слова: осложнения лапароскопии, послеоперационный перитонит, лапароскопическая аппендэктомия, лапароскопическая холецистэктомия.

POSTOPERATIVE PERITONITIS AS A COMPLICATION AFTER LAPAROSCOPY
NazarzodaFaizaliNasrullo, F.N.Nazarzoda, G.M. Muhsinzoda Gafur Musin, Kodirov Farhod Davrondzhonovich, KakharovMubinAbduraufovich, Nazarov Shokhin Kuvatovich
M.A.Kakharov, Sh.K. Nazarov.

Medical center «Khatlon»; State Institution “Republican Scientific Center of Cardiovascular Surgery” and SZN RT; State Institution “Research Institute of Gastroenterology”, State Educational Institution “Institute of postgraduate education in healthcare of the Republic of Tajikistan”; department of surgical diseases No. 1, State Educational Institution “TSMU named after Abualiibni Sino”,

Complications in laparoscopic surgery, as in traditional laparotomy, are inevitable and require immediate intervention and the timely choice of adequate surgical tactics. Postoperative peritonitis is the most difficult complication of laparoscopic surgery. Fortunately, the incidence is limited (up to 0.2%), which confirms the effectiveness of laparoscopic methods in general. Certain

technical issues, especially at the beginning of surgery, are of great importance in the development of this complication.

Complications in laparoscopic surgery, as in traditional laparotomy, are inevitable and require immediate intervention and the timely choice of adequate surgical tactics. Postoperative peritonitis is the most difficult complication of laparoscopic surgery. Fortunately, the incidence is limited (up to 0.2%), which confirms the effectiveness of laparoscopic methods in general. Certain technical issues, especially at the beginning of surgery, are of great importance in the development of this complication.

Key words: complications of laparoscopy, postoperative peritonitis, laparoscopic appendectomy, laparoscopic cholecystectomy.

Мухсинзода Ғафур Мұхсин - д.и.т., корманди илмии МД “Маркази чумхуриятиви илмии қаррохии дилу рагҳо” ВТ ва ХИА ҶТ тел.:+992918421194 e-mail: gafur@tojikiston.com

Мухсинзода Ғафур Мұхсин - д.м.н., научный сотрудник ГУ «Республиканский научный центр сердечно-сосудистой хирургии» МЗ и СЗН РТ 734003 Республика Таджикистан, г. Душанбе, ул. Саной 33; тел.:+992918421194 e-mail: gafur@tojikiston.com

Muhsinzoda Gafur Musin - Doctor of Medical Sciences, Researcher of the State Institution “Republican Scientific Center of Cardiovascular Surgery” M3 and SZN RT 734003 Republic of Tajikistan, Dushanbe, st. Sanoi 33; tel.: +992918421194 e-mail: gafur@tojikiston.com

ФАРМАКОЛОГИЯ

ТАЪЛИМОТИ АБŪАЛӢ ИБНИ СИНО ВА АБУРАЙҲОН БЕРУНӢ ДАР БОРАИ МАВОДҲОИ ДОРУВОРӢ ВА АҲАМИЯТИ ОНҲО БАРОИ ТИБИ МУОСИР. Қаландарзода Ё.Қ.

Кафедраи фармакогнозия ва ТИФ-и МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”

Муҳиммият. Мусаллам аст, ки ёдгориҳои қадимаи Ҳиндустон, Рум, мамолики араб, форсу тоҷик ва ғайра аз мавҷудияти баъзе соҳаҳои тибби амалӣ 2,5-3 ҳазор сол пеш шаҳодат медиҳанд. Тибби ҳалқҳои тоҷику форс яке аз қадимтарин ҷузъҳои тибби ҷаҳон дониста мешавад ва ба шарофати асарҳои барҷастаи Абӯалӣ ибни Сино, Муҳаммад Закариёи Розӣ, Абу Райхон Беруни ва мутафаккирони дигар дар ганҷинаи тамаддуни ҷаҳон ҷойгоҳи сазоворро ишғол мекунад [4]. Устураҳои таъриҳии то замони ҳозира омада расида аз он шаҳодат медиҳанд, ки ҳануз дар давраи вучуд доштани тамаддуни ориёй як бахши алоҳидай китоби муққадаси зардӯштиён «Авесто», таҳти унвони «Вендиҷод», ба масъалаҳои тиб ва дорусозӣ бахшида шудааст [3]. Омӯзиш ва таҳлили ин сарчашма нишон медиҳад, ки гузаштагони модар замонҳои қадим ба масъалаи тоза нигоҳ доштани муҳити зист эътибори ҷиддӣ додаанд. Аз ин рӯ, дар «Вендиҷод» ба гигиенай ҳӯрок ва нӯшокӣ, тозагии манзил ва ҳавлӣ, ҳифзи табиат ва махсусан ба нигоҳ доштани тозагии оби дарёҳо ва ҷӯйборҳо барои обёрий диққати зиёд додан таъкид карда мешавад. Дар «Авесто» инчунин дастурҳо дар бораи сифатҳои шаҳсии табиб, рафткор ва мавқеи ахлоқии ӯ оварда шудаанд.

Масалан, дар ин китоб қайд карда мешавад, ки беморон дар он замони кӯҳан асосан бо роҳҳои гуногун - бо доруҳо, намоз ё гипноз, инчунин бо корд, яъне бо усули ҷарроҳӣ табобат карда мешуданд. Дар баробари ин, ба беморон парҳез ба таври васеъ ҳамчун усули табобат тавсия карда шуданд [3, 9-11]. Дар «Авесто» зиёда аз сад намуди растаниҳои шифобаҳш, аз қабили қоқу, хум (бандак), сипанд, зира, кунҷид, сирпиёз, пиёз, сабзӣ, шалғам ва ғайра номбар шудаанд. Дар байни онҳо, гиёҳи шифобаҳш бо номи “хаома” хеле маъмул буд. То ба ҳол ин гиёҳ дар байни тоҷикон бо номи хум, ҳам ва бандак маъруф аст ва ҳамчун дору барои табобати як қатор бемориҳо истифода мешавад. Аз

меваҳои тару тозаи он бошад, баъдан табибони асримиёнагии тоҷик афшура (сироп)-ро ба тарзи махсус тайёр менамуданд [3].

Чуноне аз сарчашмаҳои таъриҳӣ бармеояд, ҳалқҳои форсу тоҷик ҳануз хеле пеш аз омадани арабҳо ба сарзамини онҳо фарҳанги баланди шаҳрдорӣ ва муносибати бошуурона бо табиатро доштанд. Садҳо насли ин мардум биёбонҳои хушӯро фатҳ намуда, бо ёрии системаи мукаммали муҳандисӣ каналҳои ба таври сунъи кофта шудаи обёрий онҳоро ба боғзори азим табдил доданд. Аз шукуӯҳу шаҳомати шаҳрҳои Хоразм, Парфия ва Суғд ҳатто ҳамзамонони Искандари Мақдунӣ ба ваҷд омада буданд. Дар он шаҳрҳо шаклҳои гуногуни ҳунармандӣ ва савдо рушд карда буданд. Дар асри VII милодӣ бошад дар Осиёи Марказӣ бисёр минтаҳаҳои он инкишоф ёфтанд, ки ба онҳо Чоч, Фарғона, Усрушана, Суғд, Бухоро, Кош (водии Қашқа-Дарӯ), Саганиён, Хоразм ва ғайра доҳил мешуданд. Дар байни ин мулкҳо мақоми аввал ба Суғд, ки марказаш Самарқанд буд, тааллук дошт ва дар худи ҳамин давра арабҳо ин сарзаминро забт карданд.

Замони ҳукмронии зиёда аз 100-солаи сулоҳи Сомониён, ки он аввалин давлати тоҷикон ба шумор меравад, яке аз давраҳои дураҳшони асрҳои миёна дар Осиёи Марказӣ, бахусус, дар таърихи миллати тоҷикба шумор меравад. Давлати Сомониён барои рушди қишоварзӣ, ҳунармандӣ ва тиҷорат шароити мусоидро ба вучуд оварда буд. Роҳҳои қадимаи тиҷоратӣ ин сарзаминро бо Чин, Ҳиндустон, Русия, қишварҳои Кавказ ва Бахри Миёназамин пайваст мекарданд. Шаҳри Бухоро ва пойтаҳти Хоразм - Урганҷ марказҳои қалони илм ва санъат буданд: китобхонаи Сомониён дар Бухоро ҷойгир буд, дар Хоразм бошад ҷамъияти фаъоли олимон (академия) амал мекард. Дар шаҳрҳои дигари давлати Сомониён инчунин беморҳонаҳо ва доруҳо наҳо вучуд доштанд, ки ин аз сатҳи баланди рушди соҳаи тиб дар он замон шаҳодат медиҳад.

Дар байни мутафаккиони онвақтаи Осиёи Маркази табион, бешубха, мавқei намоёнро ишғол мекарданд, ки онҳо дар рушди илми тиб ва дорусозӣ нақши муҳим доштанд. Яке аз чунин мутафаккирон он замон Абӯалӣ ибни Сино - олимӣ энсиклопедист, мутафаккир ва барҷастатарин табиби Шарқӣ асрҳои миёна ва ҷаҳонӣ буд. Ҷойгоҳи ин шаҳсияти беназир дар байни ҳакимони асрҳои миёна бо он муайян карда мешавад, ки ӯро ҳамзамононаш ва наслҳои байдина «Шайх-ур-Раис» ном мебурданд. Абӯалӣ ибни Сино ё, тавре ки ӯро то ҳануз дар Аврупо «Авитсенна» меноманд, соли 980 дар деҳаи наҷандон қалони Афшанаи назди Бухоро таваллуд шудааст.

Тибқи навиштаҳояш, ӯ ба тиб мароқи беандоза пайдо кардаст, ки онро дар тарҷумаи ҳоли ҳуд ҷунин баён менамояд: «Пас аз он ман ба илми табобат одат карда, ба ҳондани китобҳои баҳшида ба он шурӯъ кардам. Ва илми тиб илми душвор нест ва ман, албатта, дар ин муддати кӯтоҳтарин ба он муваффақ шудам, то ин ки табиони машҳури он замон ба назди ман барои маслиҳат омадан гирифтанд. Ман инҷунин ба назди беморон ташриф овардам ва дар натиҷаи таҷрибаи ба даст овардам ҷунин дарвазаҳои шифо ва таҷриба дар назди ман қушода шуданд, ки он тавсифро рад мекунад ...» [2, 87]. Махазҳои таъриҳӣ ва гӯфтаҳои шаҳсиятҳои намоёни асрҳои X-XI аз он шаҳодат медиҳанд, ки Абӯалӣ ибни Сино ҳануз дар синни 17-солагӣ аллакай ҳамчун олимӣ ҳақиқӣ ва табиби бузург дар байни доираҳои болоии ҷомеа ва табақаҳои гуногуни он машҳур гардида буд.

Асари оламшумули ин мутафаккири бузурги асрииёнагии форсу тоҷик «Ал-Қонун фи-тиб» (Қонуни тиб), ки дар солҳои 1012-1024 навишта шудааст, ҳам аз лиҳози мазмун ва ҳам аз лиҳози аҳамияти илмии ҳуд ёдгории беназiri фарҳангии инсоният ба шумор мераవад. Ин шоҳасар маҷмуи васеи донишҳои тиббiro марбут ба ғояҳои аслии инсондустӣ, ки онҳо ба ҳифзи саломатии инсон саҳт алоқамандӣ доранд, дар бар мегирад. Абӯалӣ ибни Сино, ба гайр аз «Қонуни тиб», боз зиёда аз сад рисолаҳои илмии ба тиб баҳшидашударо пас аз ҳуд боки гузошт, ки дар асоси онҳо бо забонҳои арабӣ ва лотинӣ ҳазорон табион дар Осиё, Африка ва Аврупо дар тӯли ҷандин садсолаҳо,

кариб то аввали асри XX беморон ва заҳмиёнро табобат мекарданд.

Бояд таъқид намуд, ки дар баробари донишҳои дар соҳаи илми тиб ба вучуд овардаи Абӯалӣ ибни Сино таълимоти фалсафии у низ барои олимону муҳаққиқон арзиши зиёд доранд. Дар робита бо ин, назарияи эманатсияи ин мутафаккири бузург қобили зикр мебошад, ки дар он боҳамалоқамандии бевоситаи равонӣ ва физиологии бадани инсон ба таври воқеи мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Будуни шубҳа, Абӯалӣ ибни Сино нисбат ба ҳамзамонони худ таълимоти муфаккири бузурги Юнони Қадим Арастуро дурусттар дарк мекард ва дар ин асос назари худро дар се масъалаи асосии донисташавандагии оламро ба таври системавӣ пешниҳод намудааст: 1) моҳияти воқеии ҳадаф; 2) маънои ҳаракат ва 3) моҳияти инъикоси олами моддӣ дар шуури инсон. Ӯ, аслан, абадияти моддаро (материяро) эътироф намуда, таъқид месозад: «Модда дар натиҷаи қатъ гардиданӣ шакли мушахҳаси мавҷудот нобуд намешавад, зеро ин шакли мавҷудият танҳо аз материя чудо мешавад, то ба шакли дигари мушахҳаси мавҷудият роҳ ёбад» [8, 122-123].

Қобили қайд аст, ки таълимоти гуногунҷанбай Абӯалӣ ибни Сино на танҳо ба сарзамиҳои аз ҷониби арабҳо забт гардида, ки дар онҳо асарҳои ӯ бидуни тарҷумаи фаҳмида мешуданд, балки дар бисёр аз мамлакатҳои Аврупо (Италия, Фаронса ва ғ.) пахн гардида, ба афкори имии мардуми ин кишварҳо таъсири саҳт расониданд. Барои мисол, ҷунин мутафаккиони асрииёнагии Аврупо, ба монанди Пиер Абеляр (1079-1142), бисёр аз намояндагони мактаби Шартрес, аз ҷумла Зигер Врабант (1235-1282) ва бидъатгароёни гарбии асри XIII таълимоти Арастуро тавассути тавзехоти ин мутафаккири бузурги форсу тоҷик пурра дарк намуданд. Зиёда аз ин, дар давраи Эҳё (Ренессанс) ақидаҳои пешрафтаи Сино ва пайрави ӯ ибни Рушд (Аверроэс), ки дар Испания умр ба сар бурдааст, дар донишгоҳҳои Аврупо мавриди омӯзиш қарор гирифта, пирӯз шуданд.

Аздиди мо, сарҳатҳои аввали «Қонуни тиб», ки дар он муаллиф таърифи тиб ва вазифаҳои онро додааст, ҷолиби диққат аст: «Ман тасдиқ мекунам: тиб илмест, ки вазъи бадани инсонро шинохтааст, зеро ӯ ё солим аст ва ё саломатиро

аз даст додааст. Саломатии худро нигоҳ доред ва агар он гум шуда бошад, барқарор кунед» [9, 93].

Чуноне ки маълум аст, асари оламшумули Абӯалӣ ибни Сино «Ал-Қонун фи-т-тиб» ба панҷ китоб тақсим шудааст. Ҷар китоби аввал таърифи мағҳуми тиб, маълумот дар бораи анатомия ва маълумоти умумӣ дар бораи бемориҳо, сабабҳо ва зуҳуроти онҳо, дар бораи нигаҳдории саломатӣ ва усулҳои табобат дар маҷмӯъ оварда шудааст. Ҷар китоби дуюм таълимоти доруҳои оддӣ ва принсипҳои истифодай онҳо тавсиф гардиданд. Китоби сеюм дар бораи патология ва терапияи маҳсус, тавсифи бемориҳои инфириҷӣ ва усулҳои табобати онҳо мебошад. Китоби чорум ба ҷарроҳӣ ва таълимоти умумии табларза баҳшида шудааст. Китоби панҷум моддаҳои мураккаби шифобаҳш, заҳрҳо ва антиidotҳоро тасвир мекунад.

Аз гӯфтаҳои боло бармеояд, ки китобҳои дуюм ва панҷуми «Қонуни тиб»-и Сино бештар ба дорусозӣ ва моҳияту таъиноти доруворӣ баҳшида шудаанд. Сарчашмаҳои таъриҳӣ шаҳодат медиҳанд, ки дар он замон Бухоро бо Чин, Ҳиндустон, Византия ва Славянҳо тиҷорати ҷиддӣ дошт, ки дар натиҷа номгую шуморай доруҳо ва усулҳои тайёр кардани онҳо ба тадрīҷ зиёд мегардиданд. Ҳамаи ин боиси пайдоиши аввалин доруҳонаҳо ва баъдан ҷудошавии онҳо ба соҳаи маҳсус дар илми тиб гардид. Аса-рҳои ба илми тиб баҳшида шудаи Абӯалӣ ибни Сино ва дигар олимон мустақилияти онро таъмин ва мустаҳкам намуда, барои гузаштан ба сатҳи баландтари тайёр намудани доруворӣ мусоидат карданд. Вобаста ба ин масъала, аҳамияти китоби дуюми «Ал-Қонун фи-т-тиб» чунин аст, ки дар он на танҳо таҷрибаи фармакологӣ, балки таҷрибаи ҷандиасраи дорусозии тибби тамоми кишварҳои асримиёнагӣ муттаҳид карда шудааст.

Маҳсусан дар ин қисмати «Қонуни тиб» Абӯалӣ ибни Сино номгӯи дорувориро дар он замон ба таври назаррас вәсъе намуда, шумораи зиёди растаниҳои шифобаҳши Ҳиндустон, Чин ва соҳили баҳри Миёназамино мавриди омузиш карор додааст. Ӯ низоми ягонаи доруворӣ оғарида, онро бо мушоҳидаҳои клиникӣ ва тибби амалӣ пайваст намудааст. Номгӯй ва захираҳои дорувории аз ҷониби мутафаккир

дар ин асари беназираш пешниҳод гардида хело бой ва гуногун аст: дар ин китоб на танҳо худи дору, балки манбаъҳои мавод ва усулҳои тайёр намудану истифодаи он низ тасвир ёфтаанд.

Дар фасли якуми китоби дуюми «Ал-Қонун фи-т-тиб» таснифоти доруҳои оддӣ аз рӯи хусусияти фармакологии онҳо чунин муайян карда шудааст: ҳал, тоза, тақвият, табобат, мичози онҳо ё қобилияти таъсир расонидан ба организм тавассути ба мувозинат овардани табиати онҳо. Ғайр аз ин, Абӯалӣ ибни Сино дар бораи усулҳои муайян кардани моҳияти дорусозӣ муфасал истода, усулҳои муайянкунии таъиноти онҳоро бо истифода аз ҳиссият (аз рӯи мазза ва бӯй), инчунин бо роҳи муқоиса ва озмоиш фарқ мекунад. Ҳангоми тавсифи табиати дору, ба ақидаи ӯ, хусусияти таъсири асосии он ба организм аст. Принципи асосии муолиҷаи маризон дар «Қонуни тиб» табобати баръакс хисобида шудааст (*contraria contrariis curantur*): «Дар ҳақиқат, вакте ки моҳияти беморӣ фаҳмида мешавад, табиб бояд доруero бо сифати муқобил интиҳоб кунад, ки ин бемориро табобат мекунад» [9, 111] ва чунин мисолҳо дар китоби дуюми ин асар зиёд ба назар мерасанд.

Лозим ба ёдоварист, ки дар китоби дуюми «Ал-Қонун фи-т-тиб» Абӯалӣ ибни Сино номгӯи 785 маводҳои дорувории аз маҳсулоти растаниӣ, ҳайвонот ва минералҳо тайёр мешудагиро ифода намудааст. Бисёре аз онҳо дар замонҳои қадим ба олимону табибони маъруф маълум набуданд. Дар ин рисола мутафаккир хонандагони худро бо доруҳои гуногуни оддӣ шинос мекунад. Дар байни онҳо растаниҳои шифобаҳш, аз қабили ширинбия, явшон, мирт, акатсия номбар ва тавсиф гардида, пас аз он дар боби хусусиятҳои табобатии пиёзҳои баҳрӣ, гулӯла, арча, бодиён, лаванда, бобуна, қатрони резин; маводҳои минерали - тилло, нукра, сурма, сурб, алмос, симоб, марги муш ва ғайра сухан мераవад. Сино инчунин дар бораи сифатҳои табобатии хуни қабӯтар (хунрави аз биниро қатъ мекунад), пешоби саг, ки сӯзиши ҷароҳатро кам мекунад, гӯшт ва ҷигар ҳар, ки барои табобати омосҳо истифода шуда метавонанд, ҷарбҳои мурғобӣ, хук, гӯсфанд, моҳӣ ва бисёр ҷизҳои зиёди дигар, ки онҳоро ҳамчун маводи табобатӣ истифода бурдан мумкин аст [5].

Мутафаккир дар ин баҳши «Қонуни тиб»

диккати хонандаро ба манфиати зиёди доруҳо алайҳи газидани морҳо, каждумҳо, сағҳои девона ва гайра ҷалб кардааст. Ҳусусан барои рафъи таъсири манфии заҳри морҳо ба бадани инсон мағзи устухони охӯ, хуни сангпушт, гӯшти хорпушт, ҳарчанг, ҳардал, мурҷ, пудинаи наъно, шалғамча, писта, дорчин, сиргпиеz, элекампан ва бисёр дигар маводҳо, аз нуктаи назари ў, самаранок ва муфид мебошанд. Аксари доруҳое, ки Абӯалӣ ибни Сино барои муолиҷаи беморон тавсия намудааст аз озмоиши замон гузаштанд ва то ҳол дар тиб ва соҳаи дорусозӣ истифода мешаванд. Файразин, ин мутафаккири бузург бори аввал баъзе маводҳои табобатиро ба доруҳона ворид кард, ки дар байни онҳо барги Искандария, кофур, рубр ва гайраҳоро номбар кардан мукин аст.

Дар қитоби панҷуми «Ал-Қонун фи-т-тиб» ба антидотҳо - як гурӯҳи пурраи доруҳо, ки аксари онҳо ҳоло ҳам дар тиб вориданд ва истифода мегарданд, диккати маҳсус дода шудааст. Фармудаҳои мутафаккири бузург дар ин самт аз ҷониби табибони қарib ҳамаи кишварҳои олам муддати тӯлонӣ истифода мешуданд ва дар соҳаи заҳршиносӣ (токсикология) ҳамчун дастури амалӣ барои мутахассисон нақши муҳим доштанд. Қитоби мазкур инчунин ба доруҳои мураккаб ва тавсифи шаклҳои асосии онҳо, инчунин доруҳатҳои инфиродӣ баҳшида шудааст. Дар ин ҷо таълимоти синергизм, тақвияти амал ва безарааргардонии доруҳои заҳролуд низ баррасӣ карда мешавад. Доруҳонаи асримиёнагии қадим дар шаклҳои мураккаб фаровон буд ва онҳо асосан бо таҷриба мавриди баррасӣ қарор мегирифтанд, аммо ангезаҳои асосноқро низ ба вучуд меоварданд (масалан, ислоҳи таъми доруҳо, сустгардонӣ ва суръатбахшии ҷаббидани онҳо ва гайра).

Абӯалӣ ибни Сино ин доруҳоро аз нигоҳи интиқоди баҳогузорӣ намуда, ақидаҳояшро нисбати мураккаб кардани таркиби доруҳо баён намудааст. Аз ин ҷиҳат, ў нисбати ҳамзамонони худ мавқеи баландтарро соҳиб гашта, дорои донишҳои васеъ дар соҳаи минералология, кимиё ва ботаника буд, инчунин тавонист дар бораи паёмадҳои фоҷиабори нашъамандӣ барои бадан ва саломатии инсон ба таври умумӣ, вале асоснок хулосаҳои мантиқӣ барорад. Дар қитоби панҷуми «Қонуни тиб» технологияи

ҳамондавраи тайёр намудани ҳабҳо, ки дар замони Сино ба андозаи кулчақандҳои ҳамвор омода карда мешуданд, тасвири худро ёфтаанд. Ҳабҳо аз маҳсулоти дорои таъми талҳ дошта тайёр карда мешуданд ва муҳлати нигоҳдории ҳабҳои оддӣ то як сол ва ҳабҳои дар таркибашон афюн дошта то ду солро дар бар мегирифт.

Дар ин Кисмати «Ал-Қонун фи-т-тиб» Абӯалӣ ибни Сино ҷенакҳои амиқи ҳаҷм ва вазнро дар дорусозӣ нишон дода, роҳҳои истифодаи самараноки онҳоро дар раванди муолиҷаи маризон тавсия мекунад. Масалан, ҳангоми таҷҷума аз забони арабӣ чунин ҷенаки системаи метрии дар ҳамон давра истифодашаванд – «мискол», ки Сино онро дар рисолаи худ овардааст, ба 4,25 грамм баробар аст [6]. Боби дуюми қитоби панҷуми «Қонуни тиб» дар шакли маълумотномаи фармакотерапевтӣ соҳта шудааст ва дар ҳашт боби он ҳусусияти узвҳо, минтақаҳои гуногуни бадан оварда шуда, дар бемориҳои гуногун истифодаи доруҳои зарурӣ нишон дода шудааст.

Мароқовар аст, ки Сино ба ба илми кимиё шавқи зиёд дошт ва дар ин соҳа ба дастовардҳои беназир соҳиб гашта, яке асосгузорони кимиёи дорусозӣ ба шумор мервад. Ў дар кор бо дигаргунҳои кимиёвӣ дар шакли ферментасия, коагулятсия, сублиматсия ва гайра машҳур гардида буд. Дар ин робита, дарк намудан мумкин аст, ки ҷаро дар «Ал-Қонун фи-т-тиб»-и Абӯалӣ ибни Сино номгӯи маҳсулоти маъданӣ ва доруворӣ нисбат ба табибони Юнони Қадим, Рим, Ҳиндустон, Миср, Месопотамия ва Чин зиёд ба назар мерасад. Дар навиштаоти худ мутафаккир таълимоти воҳидҳоро ба миён оварда, изҳор дошт, ки доруҳои гуногун, вобаста аз сифаташон ва ҳолати бадани бемор, метавонанд таъсири гуногун дошта бошанд. Сино дар бораи усулҳои омӯзиши таъсири доруҳо ба бадани мариз изҳори ақида намуда, тавсия медиҳад, ки онро на танҳо дар ҳайвонот, балки дар шахси бемор дар мавриди зарурӣ низ бояд санҷид.

Таъсири доруворӣ ба бадани мариз, аз диди мутафаккир, инчунин ба назар гирифтани шароити иқлимиро талаб мекунад. Ў тавсия намедиҳад, ки доруҳо дар тобистони аз ҳад гарм ва зимиstonи хеле хунук таъйин карда шаванд. Дар ин ҳукмҳои олими бузург аҳамияти назари на-

вродаи бораи таъсири доруҳо, табобати беморӣ дидан мумкин аст. Дар асрҳои миёна Сино урғу одатҳои муқарраршударо дар робита бо дорусозӣ ва усулҳои истифодаи онҳо шикаста, барои анъанаи навроҳ қушод. Ҳамин тарик, маводҳои доругии ба миён овардаи Абӯалӣ ибни Сино дар тӯли асрҳои зиёд аз дорувории Аврупо пеш буданд ва он ба дорусозӣ ва фармакологияи муосир наздик аст.

Яке аз ҷеҳраҳои барҷастаи тибби асримиёнагии форсу тоҷик Абройхон Муҳаммад бин Аҳмад ал-Берунӣ (973-1048) буд, ки ўро барои дониши бисёрҷанба ва истеъодди беандозааш дар олами илми муосир Леонардо да Винчи асри XI меноманд. Берунӣ ҳанӯз дар овони қӯдакӣ бо ташаббуси худ забони юнониро омӯхта, баъдтар забонҳои хинҷӯи, арабӣ ва санскритро ба хубӣ аз бар намуд, ки онҳо минбаъд ба ў барои ошкор намудани ганҷҳои илми қадима кумак намуданд. Вай муаллифи таҳқиқоти бунёдии илмӣ мебошад, ки аз паҳнӣ ва амиқии асарҳои таълиф намудааш донишмандону мутафаккирон то ҳануз ба ҳайрат меоянд. Ба инҳо чунин асарҳои навиштаи безаволи ў - «Осор-ул-бокия» («Хронология»), «Китобу-л-чамохир фӣ маърифат-ил-ҷавохир» («Минералогия») ва «Китоб ас-Сайдана фи-т-тибб» («Китоби фармакогнозия дар тиб») мисол шуда метавонанд.

Абройхон Берунӣ дар рушди соҳаи дорусозии асримиёнагии форсу тоҷик ва араб саҳми назаррас гузоштааст. «Фармакогнозия» ё «Китоб ас-Сайдана фи-т-тибб»-и ў ягона дастнависи нодире мебошад, ки соли 1927 дар Ш. Бурсаи (Туркия) ёфт шудааст ва то ба мо расидааст. Дар ин асари бунёдии худ мутафаккир ишора менамояд, ки «донистани доруҳои оддӣ аз рӯи наслҳо, намудҳо ва шаклҳои беҳтарини онҳо, инчунин тайёр кардани доруҳои мураккаб аз рӯи дастурҳои навиштаашон ё тибқи дастури як таҳқиқоти боэътиමод ва дуруст бояд сурат гирад» [1, 93]. Аз ин рӯ, вазифаҳои дорушиносӣ, тавре ки Берунӣ онҳоро дарк менамуд, ин ҷамъоварии доруҳо, интиҳоби навъҳои беҳтарини онҳо ва инчунин тайёр кардани доруҳои мураккаб аз рӯи дастурҳои мавҷуда мебошанд. Ба таҳқиқоти воеии масъалаҳои назариявии дорушиносӣ ва ғани гардонидани ҳазинаи он бо воситаҳои нав, пеш аз ҳама, бояд табион машғул шаванд.

Ба ақидаи ў, пизишкон бояд кӯшиш кунанд, ки ин санъатро такмил диҳанд, онро дар бештар назария ва амалия бунёд кунанд ва ба доруштносони боэътиມод супоранд, то ба онҳо хидмате монанд ба хидмати олимони табиатшиносӣ расонанд. Барои навиштани «Китоб ас-Сайдана фи-т-тибб» Берунӣ тақрибан аз 250 сарчашмаи ибтидоии аз ҷониби олимони Осиёи Марказӣ, Эрон, Ҳиндустон, Афғонистон, Юнон, Рум, Осиёи Хурд, ки якуним ҳазор сол пеш аз ў эҷод карда буданд, истифода кардааст. «Фармакогнозия»-и Берунӣ ба олимони замони муосир имкон медиҳад тасдиқ кунанд, ки он тасвири мукаммалтарин дар бораи ҳолати тиб ва ботаникаи он замонро медиҳад.

Доруҳое, ки дар замони Берунӣ дар амалияи тиббӣ истифода мешуданд, ҳам аз наботот ва ҳам ҳайвонот ва минералҳо ба вучуд оварда мешуданд. Аммо, асоси аксарияти кулли онҳоро маводҳои аз гиёҳҳо ба даст оварда шуда ташкил медоданд. Қисмати зиёди китоби «Китоб ас-Сайдана фи-т-тибб», тақрибан 860 зербоби он, ба тавсифи гиёҳҳои шифобаҳш, қисматҳо ва узвҳои алоҳида, инчунин омузиши маҳсулоти таркиби онҳо бахшида шудааст. Дар маҷмӯъ, дар ин асари нодири илмӣ тақрибан 750 намуди растаниҳо, 107 минералҳо, 101 маҳсулоти ҳайвонот зикр шудааст. Файр аз ин, тақрибан 30 номгӯи доруҳои мураккаб (териаки, баъзе намудҳои ҳӯроки шифобаҳш ва файра) мавриди таҳлили мушахҳас қарор гирифтаанд [7, 204].

Дар муқоиса бо дигар рисолаҳои мухакқикиони асримиёнагии Шарқ, ки ба соҳаи дорусозӣ бахшида шудаанд, асари Берунӣ дар бораи ҳусусиятҳо ва таъсири моддаҳои тавсифшуда ба бадани инсон ва истифодаи онҳо дар амалияи тиббӣ тақрибан маълумот надорад. Дар китоб дикқати асосӣ ба он дода мешавад, ки бо ҷӣ васила маводҳо аз қадом наботот ё ҳайвон барои доруворӣ ба даст мешаванд ва қадом аломатҳо нишон медиҳанд дараҷаи тозагӣ ва сифати онҳоро нишон медиҳанд. Тавсифи онҳо бо расмҳои растаниҳо ва ҳайвонот илова карда мешавад. Эҳтимол, то замони ў корҳои асосии дорушиносӣ аллакай бо ҷунин мисолҳо ба роҳ монда шуда буданд. Дар дебоҷаи «Китоби фармакогнозия дар тиб» Берунӣ ишора мекунад, ки дар ихтиёри худ рӯйхати асарҳои Диоскоридро дорад ва дар онҳо тасвирҳои маводҳои дорусо-

зи бо тавсифи растаниҳо пайваст карда шудаанд.

Мутафаккири бузург такрибан 4500 номҳои наботот, ҳайвонот, минералҳо ва маҳсулоти аз онҳо ба даст овардашударо бо синонимҳои арабӣ, юнонӣ, суриягӣ, хиндӣ, форсӣ, хоразмӣ, суғдӣ, туркӣ ва гайра ҷамъоварӣ ва шарҳ дода, ба ин васила дар роҳи ба тартиб даровардани истилоҳоти тибии кори бузургеро ба анҷом расонид. Ин синонимҳо барои муҳаққиқони таърихи дорушиносии Шарқ ҳело муҳим мебошанд, чунки онҳо имкон медиҳанд, то бисёр растаниҳои шифобахш ва дигар моддаҳое, ки дар амалияи тибии он замон истифода мешуданд, дақиқтар муайян карда шаванд.

Берунӣ маълумотро дар бораи баъзе доруҳо ҳамчун натиҷаи мушоҳидаҳои ҳуд, ки солҳои зиёд дар қишварҳои гуногуни Осиёи Марказӣ, Эрон, Афғонистон ва Ҳиндустон гузаронидааст, пурра кард. Ӯ ба масъалаи ҷойгузинҳо (иваз-кунандаи маводи доруворӣ) диққати маҳсус дод. Азбаски на ҳамеша пайдо намудани доруи зарурӣ имконпазир буд, бинобар ин, дар он давраи таъриҳӣ ин кори хеле зарур ва муҳим буд. Вобаста ба ин масъала аз ҷониби муҳаққиқон ва мутахассисони ҳамон замон рисолаҳои маҳсус дар бораи ҷойгузинҳо навишта шуданд. Дар бисёре аз онҳо, ки ба соҳаи дорушиносӣ баҳшида шудаанд, пасаздору, ҷойгузинҳои он дода мешаванд ва Берунӣ дар китоби ҳуд низ ҳамин

тавр карда буд.

Далелҳои дар «Китоб ас-Сайдана фи-т-тиб» овардашуда нишон медиҳанд, ки маводҳои барои дорувории дар он тасвиршуда аз Осиёи Миёна, Афғонистон, Эрон, Месопотамия, Арабистон, Африка, Ҳиндустон, Цейлон, Чин, Тибет, Непал, Бирма, Камбोҷа, аз архипелаги Малай, аз Арманистон, Озарбойҷон, Осиёи Хурд, аз ҷазираҳои Баҳри Миёназамин, аз Италия, Испания оварда шудаанд. Дар асоси чунин маълумот, тасаввуроти амиқтар нисбати соҳаҳои парвариши баъзе растаниҳои парвариши шаванд (ғалладона, мева ва дигар дараҳтҳо, ангур, сабзавот ва д.) пайдо гардид.

Бешубҳа, асарҳои беназири Абӯалӣ ибни Сино («Қонуни тиб») ва Абурайҳон Берунӣ («Китоби фармакогнозия дар тиб») арзишмандрарин ёдгориҳои илмии мутафаккирони Шарқи асрҳои миёна дар бораи маводи доруворӣ ва растаниҳои шифобахш мебошанд, ки дар тиб ва дорусозӣ то ҳанӯз васеъ истифода мешаванд. Натиҷаҳои омӯзиши масъалаи таълимоти Абӯалӣ ибни Сино ва Абурайҳон Берунӣ дар бораи маводҳои доруворӣ нишон доданд, ки ақидаҳои онҳо дар Шарқи асримиёнагӣ ва то садсолаи гузашта манбаи арзишманди соҳаи дорусозӣ дар тиб ҳисобида мешаванд. Зоро дар он давра, фармакогнозия, агарчи ҳамчун илми мустақил вучӯд надошт, лекин он марҳилаи аввали раванди табобатӣ ҳисобида мешуд.

Адабиёт

1. Абурайхан Беруни. Избр. произведения.- Т. IV. - Ташкент: Фан. –1973.- С. 134-53.
2. Брентьев Б., Брентьев С. Ибн Сина (Авиценна)/ Пер. с нем. П. М. Комышанченко. – Киев: Изд-во КГУ. - 1984. - 88 с.
3. Вандидад. Пер. Сайдмуҳамма Али Ҳасан. - Тегеран: «Фикри руз. –1948. - С. 4-22.
4. Исҳоки Ю.Б., Таджиев Я.Т. Таърихи муҳтасари тибби тоҷик. - Душанбе: ДДТТ ба номи Абуалӣ ибни Сино. - 1993. - 128 с.
5. Ишанкулова Б.А. Некоторые аспекты фармакологии и фармакотерапии в «каноне врачебной науки» Авиценны// Паёми Сино. - 2009. - №3. - С.154-157.
6. Нуралиев ЮН. Медицина эпохи Саманидов// Саманиды и возрождение персидско-таджикской цивилизации. - Душанбе: Ирфон. - 1998. - 323 с.
7. Розенфельд Б.А., Рожанская М.М., Соколовская З.К. Абу-р-Райхан Ал-Бируни (973-1048). - М. – 1973. – 225с.
8. Duignan B. Medieval Philosophy// The Rosen Publishing Group. - 2010. - № 8. - P. 89
9. Goodman L. E. Avincenna. - L.-N.Y. - 1992.
10. Sayili A. Ibn Sонb and Buridan on the Motion of the Projectile// Annals of the New York Academy of Sciences. - 1987. - Vol. 500. - P. 477–482.

УЧЕНИЯ АБУАЛИ ИБНИ СИНО И АБУРАЙХАНА БИРУНИ О ЛЕКАРСТВЕННЫХ ПРЕПАРАТАХ И ИХ ЗНАЧЕНИЕ ДЛЯ СОВРЕМЕННОЙ МЕДИЦИНЫ.

Қаландарзода Ё.К.

Кафедра фармакогнозии и ОЭФ, ГОУ «ТГМУ им Абӯалӣ ибни Сино»,

Не секрет, что медицина и фармакология тесно связаны и являются одними из древнейшими науками. Их происхождение восходит к истории человеческой цивилизации. В то же время, в процессе развития общества совершенствовались методы и средства лечения различных заболеваний. Открытие и приготовление лекарств, которые в древности передавались устно из поколения в поколение, сыграли важную роль в процессе лечения больных с появлением письменности и книг.

Народы Средней Азии - таджики (бактрийцы, согдийцы), тюрко-язычные племена и народы, проживающие на территории Бухарской и Хорезмской областях, внесли значительный вклад в развитие мировой медицинской науки.

В частности, они оказали большое влияние на средневековую культуру Западной Европы, что способствовало распространению их научных знаний в области медицины, химии, математики и астрономии из научной литературы на арабском языке.

В данной статье осуществляется попытка подвергать краткому анализу формирования основ фармацевтической науки в учениях великих средневековых персидско-таджикских мыслителей Абуали ибни Сино и Абурайхана Беруни.

Ключевые слова: наука медицины, фармацевтика, Восток, Средние века, Абуали ибни Сино, «Канон врачебной науки», Абурайхан Бируни, «Книга фармакогнозии в медицине» и другие.

THE TEACHINGS OF ABUALI IBNI SINO AND ABURAIKHAN BIRUNI ABOUT DRUGS AND THEIR IMPORTANCE FOR MODERN MEDICINE Qalandarzoda Y.Q.

It is no secret that medicine and pharmacology are related and are among the most ancient sciences. Their origin goes back to the reverse civilization. At the same time, in the process of development of society, methods and means of treating various diseases were improved. The discovery and preparation of medicines, which in ancient times were given orally from generation to generation, played a role in the process of treating patients with the advent of writing and books.

The peoples of Central Asia - Tajiks (Bactrians, Sogdians), Turkic-speaking tribes and peoples living on the territory of the Bukhara and Khorezm regions, have made a significant contribution to the development of world medical

science. In particular, they had a great influence on the medieval culture of Western Europe, which contributed to the dissemination of their scientific knowledge in the field of medicine, chemistry, mathematics and astronomy from scientific literature in Arabic.

This article attempts to briefly analyze the formation of the foundations of pharmaceutical science in the teachings of the great medieval Persian-Tajik thinkers Abuali ibni Sino and Aburaikhan Beruni.

Key words: the science of medicine, pharmaceuticals, the East, the Middle Ages, Abuali ibni Sino, “The Canon of Medicine”, Aburaikhan Biruni, “The Book of Pharmacognosy in Medicine” and others.

Қаландарзода Ё.К. – н.и.б., дотсент кафедра фармакогнозия ва ТИФ-и МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”, E-mail: kholov-73@mail.ru: Тел. -904 25 -25-25

Қаландарзода Ё.К. – к.б.н., доцент кафедры фармакогнозии и ОЭФ, ГОУ «ТГМУ им Абӯалӣ ибни Сино», E-mail: kholov-73@mail.ru: Тел. -904 25 -25-25

Qalandarzoda Y.Q. - Candidate of Biological Sciences, Associate Professor of the Department of Pharmacognosy “Organization of Pharmacy Economics” “TSMU named after Abuali ibni Sino”. E-mail: kholov-73@mail.ru: Тел. -904 25 -25-25

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ

НИГОХИ МУОСИР БА НАСЛИ ҖАВОНИ ТОЧИКИСТОНИ СОҲИБИСТИҚЛОЛ

Бозорва Л.А.,¹ Бозорва Л.М.,² Ҳасанова З.М.²

1.Факултети филологияи рус, МДТ Донишкадаи забонҳои ба номи С. Улугзода.

2 МДТ Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино.

Муҳиммият. Тоҷикистон солҳои охир дар марҳилаи иқтисодӣ ва тағйироти сиёсӣ ва ислоҳот қарор дошт, ки он дар соҳоти иқтисодӣ, иҷтимоӣ, сиёсӣ, аҳлоқӣ-идеологӣ амалӣ гардида, асоси ҳаёт ва менталитети аҳолиро дигаргун намуд ва сабаби тағйироти соҳтории дигаргункундандаи сифат, усул ва тарзи ҳаёти ҳар ҷавон гардид [3].

Маълум аст, ки рафткор, маҳруки ҳаёт, системаи арзишҳои одамон ба он бастагӣ дорад, ки онҳо дар қадом шароит сатсиализатсия шудаанд, аз даврони қӯдакӣ ба ҳаёти қалонсолӣ гузаштаанд. Дунёи наврасони муосир ба ҳаёти фардои ҷамъияти таъсир мерасонад.

Тоҷикистон, тавре маълум аст, қишивари ҷавонон аст. Синни миёнаи аҳолӣ тақрибан 26 сол ва ҳиссаи ҷавонони синни аз 15 то 34 сола бошад, 38%-ро ташкил менамояд.

Ҳамзамон ҷавонони Тоҷикистон як қисми насли Y ба ҳисоб мераванд, яъне онҳое, ки дар байни солҳои 1981 ва 1999 ҷашм ба олами ҳастӣ кушодаанд. Ин насл дар тамоми дунё арзишҳои маҳсус, ҳусусият ва имтиёзҳои худро доранд, зеро онҳо дар муҳити ба таври доимӣ тағйирёбандай иҷтимоӣ, иқтисодӣ, геосиёсӣ ва технологӣ, дар шароити номуайяни шиддатгиранда ба воя мерасанд, ки бо сабаби тағйирёбии иқтисодӣ, институционалий ва иҷтимоӣ, ҷаҳонишавӣ, равандҳои азими муҳочират ба амал омадаанд. Файр аз ин, ҷавонони тоҷик насли заволи ИҶШС, насли ҳарбӣ ва баъдиҷонӣ мебошанд, ки ҷангро дидаву бо волидайн якҷоя дар барқарор намудани ҳоҷагӣ даст доштанд, дар соҳтмони давлати соҳибиستиклол саҳм гузаштаанд. Онҳо дар муҳити бозсозиҳо ва дигаргунҳои доимии баробарӣ зиндагӣ мекунад.

Дар чунин шароит иқтидори ҷавонон, ки аксарияти (61 %) аҳолии ҷумҳуриро ташкил менамояд, бояд ҳамчун захираи муҳимтарин

ни стратегӣ мавриди баррасӣ қарор гирад, зеро ташаккулдиҳӣ ва соҳтани он бо марҳилаи тағйироти инқилобӣ дар қишивар рост омадааст (соҳтани системаи нахи сиёсӣ, ислоҳоти иқтисодӣ, тасдиқ намудани истиқолияти миллӣ, ҷанги шаҳрвандӣ ва барқароршавии ҷамъияти шаҳрвандӣ).

Җавонон қиёсан ба насли қалонсол ғоя, ақида, арзишҳои иқтисоди бозаргониро зудтар аз худ карда, ба воқеяйтҳои муосири иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва сиёсӣ мутобиқ мешаванд, дар соҳтмони ҷамъияти шаҳрвандӣ, давлати ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва демократӣ фаъолона иштирок менамоянд [6].

Җавонон аз гурӯҳи ниҳоят сергайрат, гурӯҳи дараҷаи ҳатараҷ баланд ва инноватсияи муҳталиф иборат мебошанд, интегратасияи бомуваффакияти он дар ҷамъият барои рушди қишивар аҳамияти ҳалқунанда дорад. Гуфта наметавонем, ки ҷомеаи Тоҷикистон ба мушкилоти ҷавонон бапарвост. ВАО маводи зиёдеро нашр мекунад, ки зимни он масоили вобаста ба ҷавонон муҳокима мешавад. Он бештар фарогири масъалаҳои ифротгарии динӣ, поён рафтани сатҳи маърифат, никоҳи барвақтӣ, зӯроварии ҷавонон ва ғ. мебошад [1].

Ба иштироки ҷавонон дар корҳои ҷамъиятӣ, ташаккул додани ҷамъияти бообрӯйи муташаккили ҷавонон, ҷалб намудани онҳо ба иштирок дар ҳаёти ҷамъиятӣ-сиёсии мамлакат, фაъолияти давлатӣ ва идоракунӣ таваҷҷӯҳи бештар дода мешавад, истифодаи иқтидори зехнӣ ва ташкилотчигии ҷавонон барои Тоҷикистон муҳиммияти хосса дорад, зеро ҷавонон ояндадор буда, дар онҳо таваққуъ ва имконоти амалинамоии ҳуқуқҳои ҳуди онҳо ва шаҳрвандони қишивари демократӣ бештар аст.

Соли равон Тоҷикистон 30-солагии Истиқолияти давлатиро ҷашн мегирад. Дар ин давра насли нахи тоҷик ба воя ра-

сид, ки нигоху чаҳонбинии мухталиф дорад. Ин насли нав қисмати аксари кишварро ташкил менамояд ва аллакай баъди якчанд сол тақдири кишвар дар дasti онҳо хоҳад буд.

Баъзехо ба чунин ақидаанд, ки имрӯз ҷавонон барои таҳсил ва камоли илм ҳам дар Тоҷикистон ва ҳам хориҷ аз марзи он имкониятҳои зиёде доранд ва барои онҳо тамоми шароитҳо муҳаёст. Насли мусирро мақсаддор ва мансабҳоҳ, озодидӯст, ватандӯст ва созанда меноманд. Дар миёни ҳамсолони ҷумҳурии соҳибистиклол ҷавононе кам нестанд, ки ба мушкилоти иқти-садӣ рӯ бар рӯ шудаву роҳи ягонаи онро дар ҳичрати меҳнатӣ дигаанд. Онҳо бошад, баръакс, одамони бесаводеро мебинанд, ки сафи муҳочирони меҳнатиро пур мекунанд.

Ҳамзамон насли имрӯзаро исроркорона якранг гуфтан мумкин нест, онҳоро мутлақо якранг - сафед ё сиёҳ муаррифӣ кардан имконнапазир аст. Ҷавонони ҳар аср ҳамеша дар ҷустуҷӯянд, мекӯшанд барои худ усули нисбатан қобили қабули ҳудамалишавиро пайдо кунанд. Охир Ҳёте бехуда нагуфтааст, ки: “Бо вучуди он ки дунё дар маҷмӯ’ ба пеш гом мебардорад, ҷавонон ҳар дафъа аз аввал оғоз мекунанд” [4].

Дар дунёи мусирни зуд тағйирёбанда ва ба таври динамики рушдкунанда ба ҷавонон зарурати мустақилона қабул кардани қарор ба миён мейд, ки ирзиши чӣ зиёдтар аст, боигарӣ ба ҳар восите бошад ё ба даст овардани таҳассуси олие, ки барои ба шароити нав мутобиқ шудан ёрӣ мерасонад; рад кардани меъёрҳи ахлоқи анъанавӣ ё ӯҳдабарӣ, ки ба ҳақиқати нав мутобиқ аст; озодии беканори муносибатҳои дучонибай байнифардӣ ё оила. Аз ин рӯ ҳамеша бояд дар ёд дошт, ки ҳусусан дар даврони ҷавонӣ системаи муайян кардани арзишҳо эҷод мешавад, раванди ӯҳдатарбиякунӣ фольона ҷараён гирифта, ӯҳдозии шахсият ва дар ҷамъияти татбиқи он ба амал меояд. Мутаносибан вазифаи асосии ҷамъияти мусир ин ҳалли мушкилоти ҳифз намудани устуворияти иҷтимоӣ ва интиқол додани мероси ӯҳдатарбиякунӣ аз як насли дигар ба ҳисоб меравад.

Бешак, ҷавонон қувваи фаъол ва ташаббускор, созандай неруи давлат ба шумор мераванд, аз ин лиҳоз ҳар узви масъулиятшинос ва ватандӯсти ҷомеа ӯҳдадор аст, ки дар тарбия ва интиҳоби роҳи дурустӣ ҳаёти онҳо иштирок намуда ғамхорӣ зоҳир кунад, зеро ҷавонон созандай ояндаи Тоҷикистони демократӣ ва соҳибистиклол мебошанд. Дар робита ба нуктаи мазкур соли 2011 Қонуни ҶТ «Дар бораи масъулияти падару модар дар тарбияи фарзанд» қабул гардид. Қонуни маазкур, ки аз ҷониби Президенти ҶТ Эмомали Раҳмон пешниҳод гардида буд, аз муҳокимаи умум гузашт ва аз ҷониби аксари аҳолии кишвар қабул гардид. Сабаби қабули онро зарурати ҷалб намудани таваҷҷуҳи ҷамъият ва волидайн ба таълим тарбияи насли ояндаи кишвар буд ва ин амал хеле саривақтӣ ҳам буд, то насли ҷавон бо ҳисси баланди ифтиҳори миллӣ ва ҳудо-гоҳӣ, самимона анъанаву арзишҳо, таъриҳу ӯҳдатарбиякунӣ милии ҳалқи моро эҳтиром намоянд. Ҷиҳати мусбии Қонуни мазкур на танҳо ба волидайн гузоштани масъулияти таълим тарбия, балки боби ба «ӯҳдадориҳои фарзандони ба балоғат расида ва қобили меҳнат доир ба нигоҳубин ва таъмини волидайн» баҳшида буд.

Саддарсадии зиёди муҳочирати аҳолӣ, ки волидайн гайри қобили меҳнат ва ниёзмандро дар ватан гузоштану рафтаанд, сабаби аз даст додани арзишҳои анъанавии ҷомеаи тоҷикӣ мегардад, яъне нигоҳубини волидайн пиршуда. Бармеояд, ки қонун ӯҳдадориҳои фарзандони ба балоғатрасида ва қобили меҳнатро нисбат ба падару модар танзим менамояд [5].

Яке аз самтҳои муҳимтарини сиёсати давлатии мо ба корҳои давлатӣ ва ҷамъияти ҷалб намудани ҷавонон ба шумор меравад. Як қатор дастгоҳҳои идоракунанда аз ҳисоби ҷавонон моломол шудаанд. Қадрҳои ҷавон шамими тозаро ба ҳалли мушкилоти мубрами иҷтимоӣ-сиёсӣ шамиданд. Насли ҷавон саъӣ менамояд ҳам дар ҳавои пешравӣ дар мансаб ва ҳам зеҳнан ба воя расад. Қатори донишмандони ҷавон рӯз аз рӯз меафзояд.

Боиси ҳурсандист, ки имрӯзҳои насли

чавон тафаккури дигар дорад, онҳо бо замона по ба по гом мебардоранд, технологияи навро аз худ намуда, бо забонҳои гуногун ҳарф мезананд, фарзияҳои навро ихтироъ ва пешниҳод менамоянд. Ин саъю кӯшишҳо ба хонандагони мактаб ва макотиби олий иҷозат медиҳад, ки дар озмунҳои байналмилалии таълимӣ ширкат намуда, натиҷаҳои баланд ба даст оранд ва бо сари баланд, бо мукофоту ҷоизаҳо ба ватан баргарданд.

Роҳбари давлат, Пешвои миллат, Президенти кишвар Эмомалий Раҳмон дар Паёми худ ба Парламент ва Ҳукумати ҶТ бештар ба мушкилоти чавонон таваҷҷуҳ зоҳир менамояд. Дар робита ба масоили мазкур соли гузашта, солҳои 2020-2040-ро «Мархилаи рушд ва омӯзиши илмҳои математикӣ, дақиқ ва табииӣ» эълон намуд. Дар бораи хондани китоб қайдҳо намуда, озмуни «Фурӯғи субҳи донон китоб аст...» эълон кард, ки дар байни мактаббачагони синфҳои болой озмунҳои фанӣ гузаронида мешавад.

Дар ҷаҳони муоир аз тамоми навгонӣ, пешравиҳои илму техника оғаҳ будан, амалӣ намудани таҷрибаи ҷаҳонӣ оид ба рушди иқтисод ва татбиқ намудани дониши худ ба манфиати Ватан лозим аст. Чавонон имрӯзҳо ба мақсади мазкур дар соҳтмони объектҳои таъйиноташон мухталиф, аз ҷумла НОБ-и Рофунона иштирок мекунанд.

Дар ҳар сурат, ҷанд ҳарфе дар бораи таъсири манғии технология нав, ба монанди гаджетҳо ва истифодаи он гуфтан зарур аст. Ин воситаи «замбикунонии оммавӣ» мебошад, ки қисми зиёди насли чавонони тоҷикро аз ҳаёти воқеи дур карда, майл ба хондани адабиёти зарурии тариякунандай ҳиси маънавӣ-ахлоқӣ ва эстетикро аз байн мебарад. Абатта дар ҷаҳони муосир бе истифодаи шабакаи ҷаҳонӣ пеш рафтан мумкин нест. Аммо ба фаҳми баъзе чавонону дұхтарон расонидан лозим аст, ки технологияи навтарини ракамӣ, аз ҷумла гаджет барои дар ин ё он соҳаи илм ё саноатӣ-иқтисодӣ зуд ба мақсад расидан, соҳта мешавад.

Солҳои охир чавонони мо бо дарк кардани муҳиммияти варзиш ҳамчун омили асоситарини тарзи ҳаёти солим, обутоби

чисмонӣ ва боло бурдани обрӯйи байналмилалий Тоҷикистони соҳибистиқлол дар ин самт гомҳои устувор гузаштаанд. «Чавонони мо дар рушди тамоми соҳоти иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва нақши он, аз иштирок дар соҳтмони объектҳои калон сар карда, то хизмат дар сафи Қувваҳои мусаллаҳ - ҳифзи марзи давлатӣ саҳмгузор буда, сазовори ситоишанд ва мояи ифтиҳори ҳар кадоми мо мебошанд», - аз нутқи Пешвои миллат, Асосгузори сулҳу ризоият, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалий Раҳмон [3].

Аз ҷониби соҳтори маъмурии шаҳру навоҳии ҷумҳурӣ майдончаҳои варзишии наzdīkaviliy соҳта шуда, сексияҳо доир ба навъҳои гуногуни спорт ба монанди футбол, баскетбол, гурзпарторӣ, таэквандо, қаикронӣ ва ф. боз шуданд, ки барои ҷавонони варзишгари кишвари мо дар мусобиқаҳои байналмилалий сазовори ҷойҳои намоён шудан шароит фароҳам меорад. Имрӯз мо бо ифтиҳор варзишгарони номири ба монанди Дилшод Назаров (гурзпартой), МавзунаЧориева (бокс), Расул Боқиев (дзюдо), Шаҳриёр Даминов (қаикронӣ) дар байдарка ва каноэ), тими миллии наврасони Тоҷикистонро оид ба футбол ва аксари дигаронро ном бурда метавонем.

Ҳамзамон фаромӯш кардан лозим нест, ки гурӯҳи дигари ҷавонони фарқунандае ҳастанд, ки ҳаргиз тарзи ҳаёти солимро тарғиб намекунанд. Маводи муҳадир, кӯдакони «бепарастор»-и муҳочирони меҳнатӣ, вақтгузаронии беҳӯда дар кӯчаҳо, хусусияти фарқунандаи ин гурӯҳ ҷавонон мебошад. Барои онҳо пул, тарғиби зӯриву зӯроварӣ, ҳасад, ки муносибати ҳудбинонаро ба вуҷуд меорад, кӯшиши бе заҳмат соҳиби молу мулк шудан барои онҳо чизи асосист. Вақтҳои охир ба шуҳрати ҷавонон зуҳуроти номатлуби паҳнгардида таҳти унвони «кордкашӣ» «доги сиёҳ» гардидааст, ки ба наздикий, 8 октябри соли 2019 ҷавони 17 сола, донишҷӯй соли аввали Донишгоҳи тиҷорати Тоҷикистон яке аз қурбонҳои навбатии он гардид.

Тарафи дигари масъала он аст, ки як қисми насли нав диндоранд. Дар ҷомеаи демократӣ, ки давлатӣ мост, одамон ҳукуқӣ

озодона интихоб намудани динро доранд. Оре, одамон озод ва демократияро соҳиб шуданд. Қувваҳои ифротгарой аз ин чиз истифода намуда, ҷавононро ба ташкилотҳои гуногуни терористӣ ҷалб мекунанд.

Пешвои миллат, Асосгузори сулху вахдати миллӣ, Президенти ҶТ Эмомали Рахмон дар нутқи худ ҳангоми воҳӯйӣ бо ҷавонон қайд намуд, ки: «Солҳои охир як зумра ҷавонон ба ҷои он ки барои азхудкуни дониш, қасб ва иштирок дар корҳои созандагӣ фаъолона саъю қӯшиш намоянд, ба корҳои манғӣ даст мезананд. Пешгирий аз ин раванди шармандақунандаву ҳатарнок ва ба роҳи рост талқин намудан ҷавонону наврасон, на танҳо вазифаи соҳтору мақомоти давлатӣ, балки қарзи ҳар як инсони бошуур, падару модар, зиёй, инчунин ҷавонони аз ҷиҳати иҷтимоӣ-иқтисодӣ устувор мебошад [6].

Ҕавонони Тоҷикистон зидди ҳаракатҳои ифротгарию мазҳабӣ мебошанд. Гуфтан мумкин нест, ки ҳамаи ҷавонони диндор мубталои экстремизми радикалиянд. Ҕавонон бо сабаби баъзе камбудиҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ таҳти таъсири намояндагони ташкилотҳои экстремистӣ мондаанд, ки ба муқобили онҳо муборизаи беамон бурда мешавад. Пешвои миллат, Асосгузори сулху вахдати миллӣ, Президенти ҶТ Эмомали Рахмон 23 майи соли 2019 ҳангоми воҳӯйӣ бо намояндагони ҷавонони қишвар чунин баён намуд:

«Вазъи мураккабу ҳатарноки ҷаҳони мусосир аз ҷавонон тақозо менамояд, ки онҳо ба ҳодисаҳои зуд тағиیرёбандай сайёра ҳушёrona назар намуда, худ ва ҳамсолона-

шонро аз таъсири марговари фаъолияти ташвиқгароёнаи гурӯҳҳои ифротгарой ҳифз кунанд, ҳамеша дар ҳифзи истиқлолият ва озодии қишвар, сулху оромӣ, устуворияти сиёсӣ ва устувор намудани поян давлатдории миллии тоҷикон бошанд»[2].

Ҳамин тавр, дар охир тамоми ҳусусиятҳои дастоварду норасоиҳои насли ҷавони қишварро натиҷагирий намуда, ба ҳолосае омадан мумкин аст, ки ҷавонон дар давраи Истиқлолият як зумра ҳислатҳои мусбату манғӣ қасб намуданд. Саъӣ ҳудташкилкуниву ҳудидоракунӣ, рағбат ба ҳодисаҳои сиёсии қишвару минтақа, бепарво набудан ба мушкилоти забони давлатӣ ва фарҳанг, иштирок дар ташкили лаҳзаҳои фароғатӣ, майл ба ҳудомӯзиро ба ҷиҳати мусбӣ шомил донистан мумкин аст. Ба ҷиҳати манғӣ бошад, тамокукашӣ ва дар худ санҷидани маводи муҳадир, муфтаҳӯйӣ, ақибмонӣ ва бефарқ будан (нигилизм), номуайянӣ, пешгӯйинашавандагӣ ва ҷинояткориро нисбат додан мумкин аст.

Ба ҳар ҳол, далели он ки ҷавонон сарчашмай асосии ғояҳои нави тарақиҳоҳ ва созандай ояндаи Тоҷикистони соҳибиқтилол ҳастанд, ҷои шак ва баҳсу мунозара надорад. Зоро ҳодисаҳои зиёде маълуманд, ки ҷавонони тоҷик аз худ рафтору кирдори хуб, қаҳрамониҳои ҳақиқӣ ва маънавиёти баланд нишон додаанд. Онҳо пули қалони ёфтаашонро ба соҳибонашон баргардонида, қӯдакону ҳайвонотро наҷот ва даҳҳо муштариёнро аз марказҳои тиҷоратии сӯҳтаистода наҷот додаанд. Аз чунин насли тоҷик ифтиҳор кардан мумкин аст.

Адабиёт

1. Молодежь Центральной Азии. Таджикистан: На основе социологического опроса./Под науч. руководством проф. Клауса Хурельмана и Пэра Тешендорфа (Германия, Берлин). – Алматы, 2017. – 396с.
2. Поздравление Лидера нации Президента Республики Таджикистан уважаемого Эмомали Рахмона по случаю Дня молодёжи. 23.05.2019 www.prezident.tj
3. Послание Президента Республики Таджикистан, Лидера нации, уважаемого Эмомали Рахмона Маджлиси Оли Республики Таджикистан «Об основных направлениях внутренней и внешней политики республики», 26 января 2021 года <http://president.tj/ru/node/25006>
4. Про современную таджикскую молодежь: думают по-другому, но мечтают о том же. <https://tj.sputniknews.ru/opinion/20180523/1025656173/tajiksitan-den-molodezhi.html>

5. Тагаева С.Н. Закон «Об ответственности родителей за воспитание и обучение детей»: направления совершенствования. 30.03.2016г. <http://www.rtsu.tj/ru/news/4079/> Э.Рахмон поздравил молодежь Таджикистана 23.05.2015. <https://www.dialog.tj/news/erahmon-pozdravil-molodezh-tadzhikistana>

«СОВРЕМЕННЫЙ ВЗГЛЯД НА МОЛОДОЕ ПОКОЛЕНИЕ НЕЗАВИСИМОГО ТАДЖИКИСТАНА»

Базарова Л.А.,¹ Базарова Л.М.,² Хасанова З.М.²

1.Таджикский государственный институт языков им. Сотима Улугзода , факультет русской филологии, 2.ГОУ «Таджикский государственный медицинский университет им. Абуали ибни Сино»)

В данной статье авторами дается краткая характеристика современной молодежи Таджикистана в эпоху независимости страны, говорится об ее интересах, увлечениях, достижениях и активное их участие в современной жизни и развитии Таджикистана. Также говорится о влиянии современных технологий и социально-экономических

факторов на развитие молодежи, как в лучшую, так и в худшую сторону.

Ключевые слова: современная молодежь, независимый Таджикистан, молодое поколение, воспитание, обучение, ценный вклад, достижения молодежи, здоровый образ жизни, интересы молодежи, высокая нравственность.

A MODERN LOOK AT THE YOUNG GENERATION INDEPENDENT TAJIKISTAN

Bazarova L.A.¹ Bazarova L.M.,² Khasanova Z.M.²

1. Department of Russian Language of the Faculty of Russian Philology, TGIYA named after Sotim Ulugzoda.2. Department of Epidemiology, State Educational Institution “TSMU named after Abuali ibni Sino”. ibni Sino”. E-mail: zhasanova@inbox.ru, (+992)93-520-21-18.

Relevance. In this article, the authors give a brief description of the modern youth of Tajikistan in the era of the country's independence, talk about their interests, hobbies, achievements and their active participation in modern life and development of Tajikistan. It also talks about the influence

of modern technologies and socio-economic factors on the development of young people, both for the better and for the worse.

Key words: *modern youth, independent Tajikistan, young generation, education, training, valuable contribution, achievements of youth, healthy lifestyle, interests of youth, high morality*

Бозорова Лола Майдидовна- муаллими калони кфедраи эпидемиологии МДТ Донишгоҳи давлатии тибии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино. E-mail: mirka66@mail.ru 918 -45-97-13

Базарова Лола Маджидовна - старший преподаватель кафедры эпидемиологии ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибни Сино». E-mail: mirka66@mail.ru 918 -45-97-13

Bazarova Lola Majidovna - Senior lecturer of the Department of Epidemiology, State Educational Institution “TSMU named after Abuali ibni Sino”. E-mail: mirka66@mail.ru , (+992)918 -45-97-13;

ФАЙРИТИБӢ

ТАХИЯИ ТЕСТҲО АЗ ФАННИ ФИЗИКА БАРОИ БАЛАНД БАРДОШТАНИ СИФАТИ ДОНИШИ ХОНАНДАГОН ВА ДОНИШҖӮЕН

Ибронов С.С., Сироҷиддинов М.Э., Сафаров С.К.

М ДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”

Муҳиммият. Мақолаи мазкур барои омӯзгорони муассисаҳои таълимии миёнаи умумӣ (МТМУ) ва муассисаҳои таълимии олии касбие (МТОҚ), ки тестҳои педагогии гомогенӣ таҳия гардидааст ва он барои арзёбӣ кардани сифати дониши хонандагон ё донишҷӯён дар доираи фанни таълимии физика истифода мебаранд, пешкаш менамоем.

Барои таҳия намудани тестҳои гомогении босифат [1] аз назарияи санчишҳои педагогӣ, математикаи оморӣ ва методҳои психометрий истифода намудем, ки дар асоси онҳо сифати тест ва ба талаботҳои тестшиносӣ ҷавобгӯ будани онро муайян мекунанд [2].

Мушкилоти санчишҳои педагогӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон маълум гардидаанд, ки аксарияти омӯзгорони МТОҚ ва МТМУ оид ба методҳои таҳия намудан ва татбиқи тестҳои педагогӣ маълумоти пурра надоранд, чунки дар муассисаҳои таълимии олии касбӣ (МТОҚ) -ии Тоҷикистон самтҳои маҳсус ва факултетҳои маҳсусе вуҷуд надоранд. Оид ба ҷенгуниҳои педагогӣ ва санчиши тестии педагогӣ дарсхо барои омӯзгорон гузаронда шаванд. Имрӯз ин ҷуна факултетҳо дар тамоми дунё кору фаъолият доранд. Барои дар амал татбиқ намудани методҳои санчиши тестӣ, ки солҳои охир баҳри баланд бардоштани сифати таълим дар самтҳои муҳими педагогика ба шумор мераванд, шурӯъ гардидааст [3].

Дар мақолаи мазкур усули таҳияи тест, ҳамчун методи илмӣ асосноккардашудаи арзёбии дониши хонандагон пешниҳод шудааст. Мушкилот асосноккунии илмӣ баъзе самтҳои корӣ дорад, ки яке аз онҳо муайян кардани сифати саволу масъалаҳо дар асоси таҳлили натиҷаҳои эмпирикии тестгузаронӣ мебошад. Раванди илмӣ асоснок кардани сифати тест, коркарди он, ва такмил

додани онро ба якчанд марҳила тақсим кардан мумкин аст: ҷамъ овардани натиҷаҳои эмпирикии тестгузаронӣ, коркарди маълумотҳои эмпирикӣ, таҳлили натиҷаҳо бо мақсади такмил додан ва қаноатманд будани он ба меъёрҳои муайянни сифати тест аз нуктаи назари тестшиносӣ [4] мебошад.

Пас аз ҷамъ овардани маълумотҳои эмпирикӣ марҳилаи коркарди математикаи омории саволу масъалаҳои тест оғоз меёбад, ки маъмулан бо ёрии таъминоти барномавии маҳсус гузаронида мешавад. Барои татбиқ намудани таъминоти барномавӣ истифода намудани технологияи компьютерӣ, ташкил додани гурӯҳи мутахассисони маҳсус дар соҳаи технологияи информатсионӣ зарур аст, ки на ҳама вакт дастрасанд, лекин агар шумораи озмудашавандагон 100 – 500 нафарро такшил диҳанд, таҳлили натиҷаҳои тестгузарониро бо ёрии омӯзгорон ба роҳ мондан лозим аст.

Мақсади таҳқиқоти мо, санчиши хотимавӣ [5], яъне арзёбии сифати дониши хонандагони синфи 11-и МТМУ аз фанни физика, баъди пурра омӯхтани барномаи умумии фанни физика мебошад, чунки санчиши дониши ҳатмқунандагон, яке аз роҳҳои муҳимми амалӣ гардондани санчиши хотимавӣ мебошад.

Барои ба ҳадаф расидан зарур аст, ки тестеро тартиб диҳем, ки ба ҳамаи талаботҳои тестшиносӣ ҷавобгӯ бошад. Барои сохтани варианти ниҳоии тест мо шаш варианти тестро истифода намудем, ки онҳоро барои гузаронидани имтиҳонҳои марказонидаи дохилшавӣ дар соли 2019 таҳия карда, дар имтиҳон истифода шудаанд. Ҳар як варианти тестро зиёда аз 4 000 довталаб ҳал намуда, дар асоси натиҷаҳои он варианти ниҳоӣ омода карда мешавад.

Барои омода намудани варианти ниҳоии тест баъзе тавсифдиҳандаҳои саволу масъ-

алаҳои тестро (СМТ) муайян кардан зарур аст, ки мухимтарин онҳо душвории саволу масъалаҳо мебошад. Дар асоси назарияи классикии тестҳо (НКТ) дараҷаи душвории саволу масъалаҳои тест (СМТ)-ро бо формулаи зерин муайян карда мешавад [6]:

$$p_j = \frac{R_j}{N} \quad (1)$$

Дар ин ҷо,

p_j – ҳиссаи ҷавобҳои дуруст ба савол ё масъалаи рақами j ,

R_j – шумораи озмудашавандагон, ки савол ё масъалаи рақами j -ро дуруст ҳал карданд,

N – шумораи умумии озмудашавандагон,

j – рақами СМТ.

Бо истифода аз формулаи 1 ба дараҷаи душвории ҳар як СМТ-и шаш варианти тест баҳо додем. Масъалан, ба масъалаи №1 дар варианти 1, аз шумораи умумии озмоиш гузаштагон, ки 4715 нафар ҷовоби дуруст дод, танҳо 1730 нафар ҷовоби дуруст дод. Аз ин рӯ, зарibi душвории масъалаи №1 баробар аст ба:

$$p_1 = \frac{R_1}{N} = \frac{1730}{4715} = 0,37\%$$

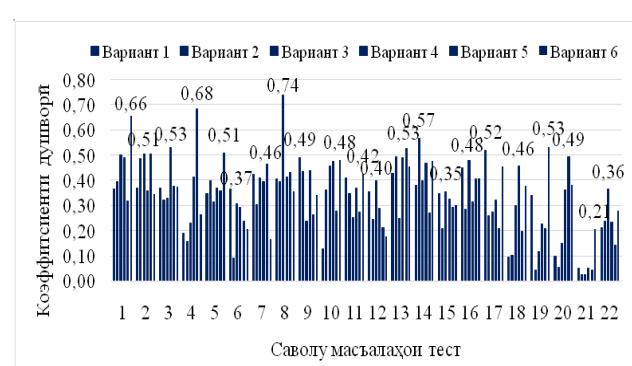
Ҳамин тарик, барои ҳар як СМТ дар шаш вариант зарibi душворӣ p_j муайян карда шуд. Натиҷаҳои бадастовардаи тест-гузаронӣ дар ҷадвали 1 оварда шудаанд.

Ҷадвали 1. Зарibi душвории СМТ.

№ СМТ	Variant 1	Variant 2	Variant 3	Variant 4	Variant 5	Variant 6
	Зарibi душворӣ, %					
1	0,37	0,40	0,50	0,49	0,32	0,66
2	0,37	0,49	0,51	0,36	0,50	0,34
3	0,37	0,32	0,33	0,53	0,38	0,38
4	0,19	0,16	0,23	0,41	0,68	0,26
5	0,35	0,40	0,31	0,37	0,36	0,51
6	0,37	0,09	0,31	0,29	0,24	0,20
7	0,42	0,30	0,41	0,40	0,46	0,16
8	0,41	0,40	0,74	0,41	0,43	0,36
9	0,49	0,44	0,24	0,44	0,26	0,34
10	0,13	0,36	0,46	0,47	0,28	0,48
11	0,41	0,35	0,25	0,37	0,27	0,42
12	0,36	0,24	0,40	0,29	0,21	0,17
13	0,43	0,49	0,25	0,49	0,53	0,46
14	0,38	0,57	0,40	0,47	0,27	0,48
15	0,35	0,21	0,35	0,33	0,29	0,30
16	0,45	0,29	0,48	0,32	0,41	0,41
17	0,52	0,26	0,27	0,32	0,21	0,45
18	0,10	0,10	0,30	0,46	0,20	0,38
19	0,34	0,04	0,12	0,23	0,21	0,53
20	0,10	0,05	0,15	0,36	0,49	0,38
21	0,05	0,02	0,03	0,05	0,04	0,21
22	0,21	0,24	0,36	0,23	0,14	0,28

Аз маълумотҳои дар ҷадвал овардашуда ҳулоса кардан мумкин аст, ки тести физика аз 22 саволу масъалаи навъи гуногун иборат мебошад [7]. СМТ №1-№12 бо интиҳои як ҷавоби дуруст, СМТ №13-№17 барои муайян кардани мувофиқат ва СМТ №18-№22 – навъи кӯшода мебошанд. Барои СМТ навъи мувофиқат зарibi душвории миёна муайян карда шуд.

Дар диаграммаи 1 таҳлили душвории СМТ барои 6 вариант нишон дода шудааст.

Диаграммаи 1. Таҳлили душвории СМТ

Дар диаграмма дарацаи душвории СМТ намоёнтар тасвир ёфтааст. Аз расми 1 на-моён аст, ки масъалаи №1-ро мо аз варианти 6 интихоб мекунем, чунки 66% довталабоне, ки варианти шашумро кор кардаанд, ин масъаларо дуруст ҳал карданд. Масъалаи №2-аз варианти се, ки 51%-и довталабон дуруст ҳал карданд, масъалаи №3-ро аз варианти 4 интихоб мекунем ва гайраҳо. Дар диаграмма қимати зарibi душвории ҳамаи СМТ, ки дар варианти ниҳой ворид мешаванд, нишон дода шудааст.

Душвории оморӣ имкон медиҳад, ки чойи саволу масъаларо дар тест муайян кунем. Агар савол ё масъаларо аксарияти озмудашавандагон ҳал кунанд, онро ҳамчун саволи осон дар аввали тест ҷойгир карда мешавад. Агар шумораи ками озмудашавандагон савол ё масъаларо дуруст ҳал кунанд, онро ҳамчун саволи душвор дар охири тест ҷойгир мекунанд. Натиҷаи тақсимоти саволу масъалаҳо вобаста ба душвории онҳо ба «зинапоя» монанд мешавад, ки ҳар як зинаи он бо фоизи озмудашавандагон, ки ин СМТ-ро дуруст ҳал карданд, нишон дода мешавад. Талаботҳои душвории СМТ дар ҷадвали 2 оварда шудаанд.

Барои тестҳои меъёриву мақсаднок агар душвории СМТ аз 20% кам ва аз 80% зиёд бошад, ин гуна СМТ-ро коркард мекунанд ва ё аз тест хориҷ мекунанд [8]. Мувофиқи маълумотҳои ҷадвали 2 барои соҳтани варианти ниҳоии тест мо СМТ-ии дарацаи душвориашон миёнаро, ки барои онҳо зарibi душворӣ қиматҳои аз **0,31 – 0,69** ва СМТ нисбатан осонро ки барои онҳо зарibi душворӣ қиматҳои аз **0,70 – 0,89**-ро қабул мекунанд, интихоб мекунем.

Ҷадвали 2. Талаботҳои душвории СМТ

Душворӣ Р, %	Сифати СМТ
0 – 0,19	ниҳоят душвор
0,2 – 0,3	душвор
0,31 – 0,69	миёна
0,70 – 0,89	осон
0,9 – 1	ниҳоят осон

Дар ҷадвали 1 ҳамаи саволу масъалаҳое, ки ранг карда шудаанд, дар варианти

ниҳоии тест ворид карда шуда, бо онҳо метавонем, сифати донишу маҳорат ва малакаи хонандагони синфи 11-и МТМУ Ҷумҳурии Тоҷикистонро аз фанни физика арзёбӣ кунем. Масалан, масъалаи №1-ро аз варианти 6 интихоб мекунем, чунки дарацаи душвории он миёна аст ($p_1 = 0,66\%$) ва гайраҳо. Дар натиҷа тестеро месозем, ки аз саволу масъалаҳои дарацаи душвориашон миёна иборат мебошад (Ҷадвали 3).

Мувофиқи маълумотҳои ҷадвали 3 дар варианти ниҳоии тест саволу масъалаҳои ниҳоят душвор, ки барои онҳо зарibi душворӣ қимати аз **0 – 0,2%**, ва инчунин саволу масъалаҳои ниҳоят осон, ки барои онҳо зарibi душворӣ қимати аз **0,8 – 1%** мегирад, ворид нашуданд.

Ҷадвали 3. Зарibi душвории СМТ

№ СМТ	Зарibi душворӣ, %	№ СМТ	Зарibi душворӣ, %
1	0,66	12	0,40
2	0,51	13	0,53
3	0,53	14	0,57
4	0,68	15	0,35
5	0,51	16	0,48
6	0,37	17	0,52
7	0,46	18	0,46
8	0,74	19	0,53
9	0,49	20	0,49
10	0,48	21	0,21
11	0,42	22	0,36

Дарацаи душвории тест ва СМТ дар гузарондани санчишҳои педагогӣ нақши муҳимро иҷро мекунад ва хеле муҳим аст, ки таҳиягарон ҳангоми омода кардани саволу масъалаҳои тест ба душвории ҳар як саволу масъалаи таҳиякардаашон диққати ҷиддӣ ҷалб медиҳанд.

Санчиши оммавии хонандагон бо усули тест ба фаъолияти муассисаҳои таълимӣ таъсири мусбӣ метавонад расонд. Натиҷаҳои арзёбӣ аз ин ё он фан муаллимонро водор месозад, ки барои мукаммал намудани дониши хонандагон ва инчунин, дониши худди муаллимон, кӯшиш намоянд.

Адабиёт

- 1.Боголюбов Л.И., Дик Ю.И., Иванова Е.О. и др. О подходах к разработке требований к обязательному уровню подготовки выпускников основной школы // Перспект.развития общего среднего образования: Сб. науч. тр. М.: ИОСО РАО, 1998.
2. Гласе Дж., Стенли Дж. Статистические методы в педагогике и психологии / Пер. с англ. Л. И. Хайрусовой. – М.: Прогресс, 1976.
- 3.Икроми Хуршед Икром. Вступительные экзамены в вузы как инструмент решения государственных и общественных задач. Опыт Республики Таджикистан. Материалы VII ежегодной международной конференции ЕАОКО «Оценка качества на разных уровнях образования» – Душанбе. 2018.
4. Челышкова М. Б. Теория и практика конструирования педагогических тестов: Учебное пособие. – М.: Логос, 2002. - 432 с.: ил. **ISBN 5-94010-143-7**
5. Челышкова М. Б. Вопросы организации адаптивного тестового контроля знаний студентов // Тез. докл. участников школы-семинара «Научные проблемы тестового контроля знаний». – М.: ИЦ, 1994.
6. Crocker L., Algina J. Introduction to Classical and Modern Test Theory. Univ. of Florida. HBJCP, 1986.
7. Хусравбеков Л.Д. Тест – как инструмент измерения в системе образования / Л.Д. Хусравбеков, Д.С.Шерматов // В сб. науч. статей 61-й годич. с между. участием. Вклад медицинских наук в практическое здравоохранение. – Душанбе. – 2013. С. 118-120.
- 8.Аванесов В.С. Проблема качества педагогических измерений //Педагогические измерения, №2, 2004. с.15.

СОСТАВЛЕНИЕ ТЕСТОВ ПО ФИЗИКЕ ДЛЯ ПОВЫШЕНИЕ КАЧЕСТВЕ ЗНАНИЙ УЧЕНИКОВ И СТУДЕНТОВ

Аннотация: Данная статья предназначена для преподавателям средних общеобразовательных учреждений и высших учебных заведений, составляющих тест по физике направленные Для реализации тестовых методов проверки ,способствующие повышению качества обучения в важных направлениях педагогике.

В данной статье представлен метод по-

строения тестов как научно обоснованный метод оценки знаний студентов. Проблема научного обоснования имеет несколько направлений работы, одно из которых - определение качества вопросов на основе анализа результатов эмпирических тестов.

Ключевые слова: тест, педагогические тесты, педагогика, компьютерные технологии, тестовые вопросы.

PHYSICS TESTS FOR IMPROVING THE QUALITY OF KNOWLEDGE OF PUPILS AND STUDENTS

Ibrnov S. S.

Department of Medical and Biological Physics with the basics of info

Abstract: This article is intended for teachers of secondary schools and higher educational institutions composing a physics test aimed at implementing test verification methods that contribute to improving the quality of education in important areas of pedagogy.

This article presents a test design method as a scientifically based method of assessing

students' knowledge. The problem of scientific substantiation has some areas of work, one of which is to determine the quality of questions and issues based on the analysis of empirical test results.

Key words: test, pedagogical tests, pedagogy, computer technologies, test questions.

Ибронов Сайризvon Saidakhsonovich - асистенти кафедраи физикаи тиббӣ ва биологӣ бо асосҳои технологияи иттилоотии МДТ “ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино”. Моб Тел (+992) 903-20-01-80.

Ибронов Сайризvon Saidikhsonovich - асистент кафедры медицинской и биологической физики с основами информационной технологий ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино». Моб. Тел. **(+992) 903- 20-01-80**.

Ibrnov Sairizvon Saidikhsonovich - senior lecturer of the Department of Medical and Biological Physics with the basics of information technology, State Educational Institution Avicenna TSMU. Mob. Tel. (+992) 903-20-01-80. E-mail: sayrizvon@list.ru

ТАШАККУЛИ САЛОХИЯТ ВА ФАРҲАНГИ НУТҚИ ДОНИШҖӮЁН ДАР МАШҒУЛИЯТҲОИ ЗАБОНИ АНГЛИСӢ

Наҷмиддинова Д.М., Муҳамадиева З.А.

Кафедраи забонҳои хориҷи (мудири каф. – д.и.п., проф. Юлдошев У.Р.) -и
МДТ “ДДТТ ба номи Абуали ибни Сино”, Ҷумҳурии Тоҷикистон

Муҳиммият. Дар шароити муосири ҷаҳонӣ раванди таълим на ба гирифтани дониши тайёр, балки ба муносибати салоҳиятнок нигаронида шуда, ҳатмкунандаи МДТ (муассисаи давлатии таълими)-ро водор месозад, имконияти аз худ кардани малакаҳои таълими касбиро аз бар намояд, дониш, салоҳиятнокии бадастовардаро дар амал истифода бурда тавонад ва албатта, тарзи дурусти муносибат, муоширати мутобик, масъалаҳои омӯзиши коммуникатсионӣ ва фарҳангӣ нутқи забони омӯхташаванд аҳамияти хоса доранд, зеро салоҳияти коммуникативӣ ва фарҳангӣ нутқӣ барои ба даст овардани натиҷаи амалӣ дар омӯзиш ва азхудкуни забони англисӣ ва таълиму тарбия нигаронида шудааст.

Ҳар забон, чун сухан, дар доираи фарҳангӣ муайян ба вучуд меояд.

Дар ҷомеаи муосири постиндустриалӣ мағҳуми «фарҳангинутқ» аҳамияти бештар пайдо карда истодааст. Фарҳангӣ сухан донистани фарҳангӣ худ ва фарҳангӣ забони кишвари омӯхташаванд мебошад. Аз ин рӯ, имрӯз ҳадафи таълими забон натанҳо муошират бо забони хориҷӣ, натанҳо муколама дар сатҳи ду шахсият, балки омодагӣ ва салоҳияти гузаронидани фарҳангӣ нутқ мебошад.

Стандарт оид ба таҳсилоти умумии ибтидоии ва олии забони хориҷӣ вазифаи ноил шудан ба ҳадафҳои сифатан навро дар омӯзиши забони хориҷӣ ба миён мегузорад, яъне: салоҳияти коммуникатсиони забони

хориҷӣ дар маҷмӯи ҷузъҳои нутқ, забон, иҷтимоӣ-фарҳангӣ, таълимӣ ва маърифатӣ [1, с. 222].

Забон ҳамчун як хазинаи бузург мебошад, ки маҷмӯи қалимаҳоро дар бар мегирад. Аксар вақт маънои қалима робитаи амиқ ва ҷолиб байнӣ забон ва фарҳангро ифода мекунад, ҷуноне дар қалимаи ба иҷтилоҳ луғати ба он баробарарзиш, дар матнҳои ҳаҷвӣ равшантар зоҳир мешавад, ки ҳангоми ба забони дигар гузаштан, одатан, маънои худро гум мекунанд. Бидуни ҷунун мағҳумҳои муҳим, ба монанди забон ва фарҳанг, тасаввур кардани забони мардумӣ дар як давлати мутамаддиндушвораст.

Барои ҳар як миллат забон ва фарҳангӣ сухан тарзи дидани оламро инъикос мекунад ва ба ин маъно, роҳҳои баёни мағҳумҳои муҳталиф, ин ҷунун соҳторҳои грамматикий ба ҳусусиятҳои миллии равандҳои маърифатӣ бевосита алоқаманданд. Маводи таълимии маҳсус барои ташаккули фарҳангӣ нутқ дар ҳар як донишҷӯ шароит фароҳам меорад. Дар баробари ин, ҳамденишҷӯваҳаммуаллим саҳмимушаҳҳаси худро мегузоранд.

Мавод ва усуљҳои таҳқиқот. Дар раванди таълим усуљҳои ташкили таълими муштарак ё усули интерактивӣ аҳамияти бештар пайдомекунанд. Ин гуна усуљҳо нисбат ба усуљҳои анъанавӣ, ки дар он маълумот танҳо аз тарафи муаллим гузаронида мешуд, самаранок мебошад .

Усулҳои интерактивӣ гуногунанд ва дар дарсҳо аз ин гуна усулҳо моявонем ва сеъ истифода барем. Масалан, кори муқоламаи донишҷӯён, гурӯҳҳои “мизҳои мудаввар”, бозиҳои корӣ ва ғайра.

Яке аз усулҳои мусир ин бо технология ваусулҳои нави таълими, ки дар дарс забонхориҷӣ истифода мегардад, ба мо имконияти ташаккулёбии забон омӯзии шахсият мебошад, ки ба ташаккули қасбомӯзӣ ва қобилияти зудҷавоб додан ва ба шароити нави дар ҷаҳони зудтағири ёбандай мотобиқ шуданро дорад.

Ҳамзамон, бисёре аз муҳаққикон қайд мекунанд, ки фазои як гурӯҳи хурд барои ҳамкории фаъол мусоидтар аст ва аз ин рӯ, вазифаи муаллим аз ташкили чунин як фазо иборат аст. Таълими самарарабахши ҳар як забони хориҷиро ҳам дар сатҳи бошуурона бо ҳамкории устод ва донишҷӯ бо истифодай минбаъдаи забон ва тасдиқи дониши ба дастомада ва ҳам дар сатҳи бешуурона тавассути аз худ кардани забон, ки ин як раванди табиӣ аства заҳмати камтарро талаб мекунад, иҷро кардан мумкин аст. Аммо, муаллим дар синф на бо як хонанда, балки бо гурӯҳ саруқор дорад ва дар инҷо мушкилоти мутобиқшавӣ ва мушкилоти бозпас пайдо мешаванд.

Кори мустақилонаи донишҷӯён низ бояд дар қалиди муюширати муқолама соҳташавад. Дар раванди кори мустақилонаи донишҷӯён, муаллим бояд ба донишҷӯ имконият дигҳад, ки ӯ дар дарс фикру ақидаи хурдо, салоҳиятнокиашро нишон дода тавонад ва фаъолона иштирок намуда, ба самти дуруст роҳнамо қунад. Инчунин бояд қайд кард, ки рушд ва такмили малакаҳои кори мустақилона ҷузъи муҳими ташаккули салоҳият, мустақилияти эҷодӣ ва фаъолияти донишҷӯён, фарҳанги умумии онҳо мебошад, ки дар навбати худсатҳи тайёрии мутахассиси оянда, салоҳияти қасбии ӯро муайян менамояд. Масалан, худсанҷӣ тавассути муюшират ва фарҳанги он дар таълими забони хориҷӣ мақоми маҳсус дорад. Ташкил намудани хиссияти мусбӣ дар раванди дарс эҳсоси сифати таълимиро беҳтар мекунад. Чунин муносибати муаллим ба донишҷӯён имконият

тҳоро фароҳам меорад, чун ҳар як донишҷӯ худро озодона ҳис қунад ва тамоми салоҳияташро дар дарс истифода бурда тавонад - эътидоди бештар ба муаллим, изҳори озодонаи андеша ва назари ӯ, ки дар муюширати коммуникативӣ хеле муҳим аст:

а) қалидҳо ё тафтиши мутақобила ҳангоми кор дар ҷуфтӣ композитсияи ивазшаванд ҳангоми аз худ кардани лугат ё ташкили муқолама ва истифодай минималии луғавии пешниҳодшуда ё соҳторҳои муайянни грамматикиро дар бар мегиранд. Усулҳое, ки бо ин роҳ кор карда баромада шудаанд, баъдан метавонанд дар кори мустақилона берун аз аудитория низ самаранок истифода шаванд:

- эътидоди бештар ба муаллим, изҳори озодонаи андеша ва назари онҳо, ки дар муюширати коммуникативӣ хеле муҳим аст.

Дар раванди кори мустақилона, ҳар як донишҷӯ мустақилона ё дар гурӯҳ масъалаҳоеро ҳал мекунад, ки роҳи ба дастовардан ҳамкории созанд мешаванд ва ба онҳо усулҳои интерактивиро меомӯзонанд: масалан, кори ҷуфтӣ донишҷӯён, гурӯҳи “мизҳои мудаввар”, бозиҳои корӣ ва ғайра. Таълими самарарабахши ҳар як забони хориҷӣ метавонад ҳам дар сатҳи бошуурона бо ҳамкории муаллим ва донишҷӯ, баъдан бо истифодай забон ва санчиши дониши ба дастомада ва дар сатҳи бешуурона тавассути азхудкуни дониши забон, ки як раванди табиист ва заҳмати камтарро талаб мекунад, амалӣ карда мешавад. Ин гуна усул дар матнҳои ҳаҷвӣ равшантар зоҳир мешавад, ки ҳангоми тарҷума ба забони дигар одатан тамоми маънояшонро гум мекунанд. Бидуни чунин мағҳумҳои муҳим, ба монанди забон ва фарҳанг тасаввур кардани забони мардумӣ дар як давлати мутамаддин душвор аст.

Бояд қайд кард, ки рушд ва такмили малакаҳои кори мустақил ҷузъи муҳими ташаккули мустақилияти эҷодӣ ва фаъолияти донишҷӯён, фарҳанги умумии онҳо мебошад, ки дар навбати худ сатҳи тайёрии мутахассиси оянда, салоҳияти қасбии ӯро муайян менамояд:

Шалоҳиятинутқ – рушди малакаҳои муюшират дар чор намуди асосии фаъолияти

нутқ (гүшкардан, накл кардан, аудит, хондан, навиштан);

Шсалоҳияти лингвистӣ – аз худ кардани воситаи забон (фонетика, имло, лексикӣ, грамматикий) мутобиқи мавзӯъ, соҳа ва ҳолати муоширатии фарҳангӣ барои донишгоҳҳои асосӣ интихобшуда;

Шомӯзиши падидаҳои забон ва фарҳанги забонӣ, роҳҳои гуногуни ифодаи фикрҳо бо забони модарӣ ва забони хориҷӣ;

Шсалоҳияти иҷтимоӣ-фарҳангӣ иштироки донишҷӯён дар маросимҳои фарҳангӣ, анъанаҳо ва воеяти хориҷи кишвари забони омӯхташаванд, дар доираи мавзӯъҳо, самт ва фарҳанги муошират, ки батачриба, манфиат, хусусиятҳои психологии донишҷӯёни муассисаи таҳсилоти олии касбӣ ҷавобғӯ мебошанд;

Ш ташаккули қобилияти муаррифии кишвар, фарҳанги он дар шароити муоширати фарҳанги забони хориҷӣ;

Шсалоҳияти ҷубронӣ – ташаккул додани малакаҳои баромадан аз вазъият дар сурати набудани воситаҳои забон ҳангоми қабул ва интиқоли иттилоот;

Швоситаи асосии ташаккули салоҳиятҳои асосӣ дар омӯзиши забони хориҷӣ технология, шакл ва усулҳои гуногун мебошанд.

Усул ва шаклҳои салоҳиятнокӣ усуле мебошанд, асосноккунии таълимӣ доранд:

а) усули лоиҳа; б) инкишофи тафаккури маҳдуд; в) усули муҳокима; г) технологияи бозӣ (забон, бозиҳои нақшофарӣ, саҳнасозӣ); д) муҳокимаи мушкилот; е) кори гурӯҳӣ; ж) истифодаи воситаҳои аудиовизуалий, технологияҳои мултимедӣ, захираҳои Интернет. Ҳангоми истифодаи ин усул донишҷӯ ба худ эътиmod, мустақилият, бо қобилияти, салоҳияти худ ва муносабати ҳайроҳона нисбати дигар он муносабати мусбӣ нигоҳ медорад, микроклимат дар дарс тағиیرмееӣад, фазои дарс барои таълим додани муоширати байниҳамдигарӣ мусоидтар мешавад.

Технологияи бозиҳои муошират:

1) кор бо тасвирҳо, kortxо (ба донишҷӯён тасвирҳои такрибан як хела тақсим мешавад, баъзе аз тасвирҳо фарқ мекунанд ва

фарқият бояд бо истифодаи саволҳо бидуни дидани тасвири ҳамдигар – вазифаҳои ба пеш мондаро ичро кунанд, чун фарқияти ҳурдакак бошад ҳам, онҳо бо забони англisisӣ инро фаҳмонда тавонанд);

2) фазои иловагӣ (ба ҳар як донишҷӯ матнҳои як хела ё порчаҳои як матн супорида мешавад, дар матни донишҷӯи дигар норасой мавҷуд аст ва ў бояд матни худро бо чумлаи худ пур кунад);

3) донишгирии озод (як донишҷӯ босалоҳият аст, ки дигараши сатҳи салоҳиятнокиаш заиф аст;

4) холигӣ дар эътиқод (донишомӯзон эътиқодҳои муҳталиф доранд, аммо бояд андешаи муштараке таҳия кунанд); холигӣ дар тафаккур (донишҷӯён далелҳои муҳталиф доранд, ки барои ҷамъоварӣ ва муқоиса мухим аст).

Усулҳои таълим, ки натиҷаи онҳо ҳамеша маҳсули таълимии эҷоди донишҷӯён мебошад: ғоя, фарзия, кор бо матн, наққошӣ, ҳунармандӣ, нақшай дарсхои онҳо эвристикӣ номида мешавад.

Усули ҳамдардӣ (зинда) маънои “шӯҳрат-парастӣ”-ро дорад, донишҷӯён аз сабақи омӯхташудаи ҳақиқӣ, кӯшиш мекунанд ва меҳоҳанд, ки дар бораи он (предмет) дониши амиқ дошта бошанд.

Андеша, ҳиссиёт, эҳсосоте, ки ҳамзамон ба вучуд омадааст, инчунин маҳсули таълимии донишҷӯ мебошад, ки онро ў метавонад шифоҳӣ, хаттӣ баён кунад. Яке аз ин намудҳои усул дар дарси амали:

T: Imagine that you are “SNOW”. How to describe yourself? Call your impression of yourself as snow adjectives, verbs, your favorite season, places where you meet, your weather.

Each student: I’m snow. I’m the coldest of all the cold. I am dangerous, cruel, and strong, I am able to mask everything that I touch and, of course, cover with white snow everywhere. Children love me, but I harm them by playing with me and trying me almost every one of them suffers from sore throat and other inflammatory diseases.

2. Усули “Brain Storm”

Бо ин усул донишҷӯён ҳама чизеро, ки медонанд, номбар мекунанд ва дар бораи

мавзӯи пешниҳодшуда фикри худро баён мекунанд, ва албатта, фикри ҳама қабул карда мешаванд, новобаста аз он ки дуруст аст ё не. Нақши муаллим ҳамчун роҳнамо буда, донишҷӯёнро ба мулоҳиза маҷбур мекунад, андешаи онҳоро бодиққат гӯш мекунад. Дар ин ҷо лаҳзае аз дарси амали ҳудам дар вақти фаҳмонидани мавзӯи нав бо донишҷӯён чунин мегузаронам:

Teacher: «What comes to mind when you hear the expression: What is a Skeleton?»

The human skeleton

3. Усули “Мо медонем / донистан меҳоҳем / омӯхтам”

We know	We want to know	Now I know how to
The skeletal anatomy • bones	We want to know how bones are connected?	how bones are connected
• bones	How many bones a person has?	number of bones in a person
• bones	Bone's physiology	how bones function

4. Усули таълим якҷоя бо гурӯҳ

Маълум аст, ки бо роҳи таълим ба дигарон омӯхтан осонтар аст.

Аёниятхое, ки истифода мебарем:

- ҳангоми кор бо матн;
- дар омӯзиши қоидаҳои грамматикий.

Ҳангоми кор бо матн чӣ гунна бояд кор кард?

Усули таълими якҷоя дар гурӯҳҳои 4-7 нафара сурат мегирад. Ба ҳамаи донишҷӯён аз як матн пай дар пай сарҳадҳоро чудо мекунанд ва донишҷӯён бо навбат нақши муаллимро мебозанд. Пас аз ҳондани сарҳат, “муаллим” бояд корҳои зеринро иҷро кунад:

- мундариҷаи сарҳатро мефаҳмонад;
- аз рӯи матн саволе пеш меояд, ҷавоб медиҳад;
- он ҷизеро, ки барои дигарон номуайян бокӣ мондааст, мефаҳмонад;

Ин усул барои ҳондан ё шунидани лексия татбиқ кардамешавад. Аз донишҷӯён ҳоҳиш карда мешавад, ки ҷадвал қашанд: “Мо медонем / донистан меҳоҳем / меомӯзем”. Ҳуди ҳамон ҷадвал дар таҳтаи синф низ қашид мешавад.

➤ Сутуни “Мо медонем” маълумоти муҳимтар инро дар бораи мавзӯи эълоншуда (пас аз муҳокимаи мавзӯй) дар бар мегирад.

➤ Сутуни “Мо донистан меҳоҳем” ғояҳо ва саволҳои баҳснок ва ҳама ҷизеро, ки донишҷӯён дар бораи ин мавзӯй донистан меҳоҳанд, дар бар мегирад.

Дар сутуни “Омӯхтам” ҳар як донишҷӯ фикру ақидаи худро дар бораи ҷойи асосии аз матни омӯхташударо менависанд ва посухро ба саволҳои мувоғики сутуни дуввум мувозӣ мегузоранд вадигар маълумоти нав бояд дар зер ҷойгир карда шаванд. Пас аз он бо тамоми гурӯҳ як натиҷаи мувоғикро интиҳоб карда, натиҷа ба сутун ворид карда мешаванд. [6, с.62-63].

➤ Мундариҷаи имконпазири сарҳати дигарро пешбинӣ мекунад;

➤ аз тарафи муаллим супориш дода мешавад сарҳати матни дарсро ҳонед.

➤ Ҷӣ гуна онро ҳангоми кор бо маводи грамматикий иҷро кардан мумкин аст?

Масалан, ҳангоми омӯхтани Indefinite Tense аз гурӯҳ ҳоҳиш карда мешавад, ки сутунҳои ҷадвалро пуркунад:

5. Ҷадвали “Кӣ? Ҷӣ? Қай? Дар кучо? Ҷаро?”

Усули “5-W”

Дар марҳилаи дарс донишҷӯён ҳангоми кори мустақилона бо маълумоти ба даст овардашуда ҷадвалро пур мекунанд.

Масалан,

Text “Andreas Vesalius” [2, с.61-62].

Who?	What?	When?	Where?	Why?
Andreas Vesalius Professor, doctor of medicine Anatomist Scientist	Most important book: “On the structure of the human body”	In 1543	France	Andreas Vesalius was the first scientist to give a proper description of the human skeleton and he determined that right and the left ventricles of the heart were not connected

6. **Усули самаранок-** дар доираи усули босалохият дар ташаккули салохият ва фарҳанги нутки донишҷӯён тамошои наворҳои хориҷӣ сурат мегирад, ки ба донишҷӯён натанҳо сухани зиндаи суханварони хориҷиро тақдим мекунанд, балки онҳоро дар вазъеон хунарманд (актёр) мемонад, ки онҳо бо забони ифодаҳо ва имову ишораҳо, услуби муносабатҳо ва воқеиятҳои аз кишвари забони омӯхташаванда шинос мешаванд.

Ҳангоми намоиш шумо метавонед намудҳои зерини фаъолиятро амалӣ кунед:

а) кор бо сегменти (қисми) алоҳида. Донишҷӯён як сегменти мушаххаси видеоро тамошо мекунанд ва як ё якчанд намуди машқҳои пешниҳод шударо иҷро мекунанд.

Кӣ гуфт? амал дар кучо баргузор шуд? Қаҳрамонҳо чӣ кор карданд?, ба кучо раф-

танд?, онҳо дар бораи чӣ сӯҳбат карданд? ва ғ. Вақте ки онҳо тамоми маълумоти имконпазирро ҷамъоварданд, онҳо бори дигар тасвириро тамошо мекунанд ва тафсири худро тафтиш ва муқоиса мекунанд [4, с.-60].

Худидоракунӣ ҷузъи ҷудонашавандай рушди донишҷӯ мебошад ва шаҳсро маҷбур мекунад, ки дар бораи муваффақият ва мушкилоти худ фикр кунад, натанҳо аз баҳои муаллим вобаста аст. Ин қобилияти донишҷӯён ба дарки бошурунаи раванди таълим мусоидат намуда, ҳавасмандии таълимро инкишоф медиҳад [5, с. 29-30].

Хулоса. Чунин мешуморем, ки ба хонандагон ҳанӯз дар муассисаҳои таълимии умумӣ дар курси якум худидоракуниро амалӣ кардан лозим аст. Ба ин истифодаи кортҳои худидоракунӣ, ки донишҷӯён худашон эҷод мекунанд, ба таври муассир кӯмак мекунад.

Адабиёт

- Самойлова, Т.А. Бозиҳо дар дарсҳои забони англисӣ: / Т.А. Самойлов. М :: ООО “Нашриёти АСТ”//, 2015. -222с.
- Забони англисӣ барои донишгоҳҳои тиббӣ. 2015 /Вайнштейн З.И Плейбейская Л.С. «Нашриёти Ирфон»// 2015/-С. 91
- Бабинская П.К. Таълими коммуникатсионии забони хориҷӣ // Замежнیя мовы у Республикаи Беларус.- 2010 - № 4.- С. 3-7.
19. Литтлвуд V. Таълими забони коммуникатсионӣ. Кембридж: Донишгоҳи Кембрич, 2002 . – 60 сах.
- Scrivener J. Омӯзиши забонҳои хориҷӣ ./J. Скрипер. -//Макмиллан, 2013 .— с. 29-30
- Забони англисӣ барои донишгоҳҳои тиббӣ. 2015 /Вайнштейн З.И Плейбейская Л.С. «Нашриёти Ирфон»// 2015/-С. 62-63

ИНТЕРАКТИВНЫЕ МЕТОДЫ КАК РАЗВИТИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ И КУЛЬТУРЫ СТУДЕНЧЕСКОЙ РЕЧИ НА УРОКАХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА.

Нажмиддинова Д. М., Мухаммадиева З.А.

Кафедра иностранных языков ГОУ «ТГМУ имени Абуали али ибни Сино»

В современном мире образовательный процесс ориентирован не на получение готовых знаний, а на грамотный подход в качестве выпускника ГОУ, что дает студентам возможность приобрести профессиональные

навыки, знания, компетенции, уметь применять на практике и, конечно же, правильный подход, коммуникативные, коммуникативные навыки и культура речи имеют особое значение, так как коммуникативная компетен-

ция и культура речи направлены на достижение практических результатов в овладении английским языком, преподавании, воспитании.

Ключевые слова: знания, коммуникативные навыки, компетенция, метод, культура речи.

INTERACTIVE METHODS AS DEVELOPMENT OF COMPETENCE AND CULTURE OF STUDENT SPEECH IN ENGLISH LANGUAGE LESSONS

Najmuddinova Dilafruz Makhmudovna

Department of Foreign Languages, SEI "ATSMU"

In the modern world the educational process is focused not on obtaining ready knowledge, and on competent approach as the graduate of SEI that gives to students the chance to acquire professional skills, knowledge, competences. to be able to apply in practice and, of course, the right approach, communicative, communicative

skills and a culture of speech are of particular importance, since communicative competence and a culture of speech are aimed at achieving practical results in mastering the English language, teaching, education.

Key words: knowledge, communication skills, competence, method, speech culture.

Начмиддинова Дилафруз Махмудовна – муаллими забони англисии МДТ «ДДТТ ба номи Абуалий ибни Сино». E-mail: dilafruz_najmuddinova@mail.ru Тел.: (992) 003031280

Нажмиддинова Дилафруз Махмудовна - преподаватель английского языка ГОУ «ТГМУ им. Абуали ибн Сино». E-mail: dilafruz_najmuddinova@mail.ru Тел.: (+992) 003031280

Najmuddinova Dilafruz Makhmudovna, teacher of English at SEI «ATSMU»

E-mail: dilafruz_najmuddinova@mail.ru Ph.: (+992) 003031280

МУНОСИБАТИ БОСАЛОҲИЯТ ДАР ТАЪЛИМИ ОСОРИ НАСРИИ САДРИДДИН АЙНӢ ДАР КУРСИ ХОНИШИ ЭЗОҲӢ Юлдошева З.И.

Кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти факултети филологияи тоҷики
МДТ ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ

Муҳиммият. Курси хониши эзоҳӣ (син-фҳои 1-4) зинаи аввали омӯзиши адабиёт буда, дар шаклгирии тафаккури хонандагон нақши муҳим дорад. Методистон вазифаи асосии хониши эзоҳиро омӯзонидани дурусту огоҳона хондани матни бадей мепонанд. Дар давоми ҷаҳор сол хонандагони синфҳои ибтидой бояд матнҳои бадеиро мустақилона хонда тавонанд, мазмуни матни хондаашонро фахманд ва «дар баровардани ҳулосаҳои oddī малака ҳосил намоянд» [4,78]. Аммо дар усули муносабати босалоҳият ба таълим мақсади курси хониши эзоҳӣ бо инҳо тамом намешавад. Дар низоми таълими босалоҳият, пеш аз ҳама, ташаккули салоҳиятҳо ба назар гирифта мешавад ва «таълими хонандамехвар» ё худ таълиме, ки ба ташаккули шах-

сияти хонанда нигаронида шудааст, маҳаки асосии таълимро ташкил медиҳад. Вазифаи омӯзгор дар низоми босалоҳият таҳо ба фаҳмондани мавзӯю пурсидани он маҳдуд намегардад. Вазифаи омӯзгор дар ин низоми таълим аз он иборат аст, ки дар ҷараёни дарс имконият ва муҳити созгор барои азҳудкуни малака ва ташаккули салоҳиятҳову инкишофи қобилияти фардии хонандагон фароҳам оварад. Омӯзгор бояд қобилият ва таҷрибаи маърифатии хонандагонро ба назар гирад, зоро ҳар як хонанда қобилияти фаҳмидан ва сарфаҳм рафтани ин ё он мавзӯро дорад. Аз ин рӯ, омӯзгор бояд диққати асосиро на танҳо ба мазмуни таълим (чиро меомӯзонад?), ҳамчунин ба раванди таълим (чӣ тавр меомӯzonad?) равона кунад.

Мақсади таҳқиқот. Дар мақола шеваи таълими порчае аз «Мактаби кӯҳна»-и Садриддин Айнӣ бо унвони «Мактаб» дар курси хониши эзоҳӣ (синфи 3) вобаста ба муносабати босалоҳият ба таълим мавриди таҳқиқ қарор дода мешавад. Мураттибони барномаҳои таълимӣ ва муаллифони китобҳои дарсии «Забони модарӣ» барои синфҳои 1- 4 ҳам аз осори мансур ва ҳам осори манзуми Садриддин Айнӣ намунаҳои зиёдоро барои омӯзиш пешниҳод кардаанд, ки агар вобаста ба низоми босалоҳият таълим дода шаванд, дар ташаккули салоҳиятҳои маънавии хонандагон нақши муассир бозида метавонанд. Масалан, муаллиfonи китоби дарсии «Забони модарӣ» барои синфи 3 порчаero аз «Мактаби кӯҳна»-и Садриддин Айнӣ бо унвони «Мактаб» барои омӯзиш пешниҳод кардаанд:

«Дар синни 6 -солагӣ маро падарам ба мактаб бурд. Модарам гуфт: – Туromo дар вақти 4-сола, 4-моҳа, 4-ҳафта ва 4-рӯза буданат ба мактаб фиристода будем. Он вақтҳо ту бисёр хурд будӣ. Диљи ман ба ту месӯҳт, ки дар мактаб азоб мекашӣ. Бинобар ин туро аз мактаб гирифтем. Акнун хуб кӯшиш карда хон, то ки ба ҳамсолонат баробар шавӣ. Ба ман ин тавсияи модарам хуш омад. Ман кӯшиш мекардам, ки ҳар чи зудтар сабак омӯхта, бо ҳамсолонам баробар шавам ва ҳатто аз онҳо гузарам. Ман ба мактаб даромадам. Дар як синфҳона бачагони аз 4-сола то 12- сола ҷамъ шуда буданд. Пас, омӯзгор маро рӯ ба рӯйи худ дузону шинонда, таҳтачаро наздам гузошту ба ман гуфтани “Аъзу биллоҳ” ва “Бисмиллоҳ”-ро супорид. Азбаски падарам пешакӣ ба ман ёд дода буд, бедушворӣ талаффуз кардам. Омӯзгор хурсанд шуд. Бо ҳамин падарам ба хона баргашт ва ман дар мактаб мондам...

Ман дар дарсҳо мунтазам иштирок намуда, то ба абҷадхонӣ расидам. Рӯзе падарам ба ман гуфт:

– Акнун ки ту абҷадхон шудӣ, ман ба ту ҳисоби абҷадро ёд медиҳам. Падарам таҳтачи абҷад навишташударо ба пешам гузошт. Аз он таҳтacha ҳарфҳоро ба ман нишон дода мепурсид:

– Ин чист? Инаш-ҷӣ? Ман ба пурсишҳои

падарам ҷавоб дода натавонистам, зеро чӣ будани он ҷизҳоро касе ба ман нишон надода буд. Падарам гуфт:

– Охир, ҳамин рӯзҳо ту дар мактаб чӣ хонда истодай? Ҳалифаат ба ту ҳар ҷизро тӯтивор ёд кунонидаанд, аммо ҳеч ҷизро ёд надодаанд. Имрӯз ту ба мактаб нарав!...

Рӯзи дигар маро модарам ба мактаби духтарона бурд. Ман дар ин мактаб “Ҳафтъяк”-ро тамом кардам. “Қуръон”-ро ҳатм намудам, “Чаҳор китоб”-ро ҳам хондам. Вале ҳатнависиро бошад, ҳеч наметавонистам. Он вақт ман даҳсола будам. Ҳисоби абҷадро ба ман падарам ёд дод» [1, 42].

Дар китоби дарсӣ баъд аз ин матн муаллифон калимаҳои душворфаҳм, монанди тавсия – маслиҳат; абҷадхонӣ – алифбоҳонӣ; сабак – дарс, вазифа; ҳалифа – ба маънои омӯзгор; мунтазам – ҳамеша шарҳ дода, баъд чанд саволу супориш додаасту бас. Ин китоб дар асоси талаботи низоми анъанавии таълим таҳия шуда, ки ба талаботи муносабати босалоҳият ҷавобғӯ нест. Аммо матни пешниҳодшуда, ки ба синну соли хонандагони синфи 3 ҷавобғӯст, метавон вобаста ба талаботи муносабати босалоҳият таълим дод.

Мутахассисони низоми муносабати босалоҳият ҳангоми таҳлили матни бадей иҷрои ҷаҳор марҳала (дарки матн, баҳодиҳӣ ба матн, тағирии матн ва таҳияи матни худ) ва ҷаҳор шарт (хонанда донад, тавонад, аз худ кунад ва дар амал тадбиқ намояд)-ро пешниҳод кардаанд [6, 63]. Матни болоро вобаста ба талаботи низоми босалоҳият ба таълим таҳлил менамоем. Дар зинаи аввал омӯзгор бояд таъйин намояд, ки доир ба матни «Мактаб»-и С.Айнӣ хонандагон бояд чиро донанд? Чиро аз худ кунанд? Чиро иҷро карда тавонанд? ва иҷро дар амал тадбиқ кунанд, ки дар оянда ба онҳо зарур бошад? Ба таъбири дигар, омӯзгор бояд пешакӣ мушаҳҳас намояд, ки баъд аз омӯхтани «Мактаб»-и С.Айнӣ хонандагон чиро бояд донанд, ин дониши гирифтааш барои чӣ лозим мешавад ва онро дар кучо истифода мебаранд? Иҷрои ҷаҳор марҳала ҳангоми таълими матн ба ин суолҳо ҷавоб мегӯяд.

Дар марҳалаи аввал, ки «дарки матн» аст, бояд матни бадей дурусту бехато қироат гардад. Мутахассисон бар он андешаанд, ки матн бояд аз тарафи хонандай фаъол қироат гардад, зоро хонандамеҳварӣ маҳаки асосии муносибати босалоҳият асту ин амал имкон медиҳад, ки хонандагон бештар фаъол бошанд. Озмоишҳо дар мактабҳои таҷрибавӣ нишон дод, ки дар оғози тадбики низоми босалоҳият иҷрои ин амал аз тарафи хонандагон самараи хуб намедиҳад. Хонандагон ҳанӯз бо шеваи нави таълим ношноянду ба иҷрои талаботҳои он тайёр нестанд. Яъне дар оғози кор муаллим бояд ташаббусро худ ба даст гирад ва хонандагонро бо шеваи нави таълим ошно созад. Вақте ду се дарс бо усули нав ба роҳ монда шуд, хонандагон то андозае аз талаботи шеваи нави таълим огоҳ мегарданду ба иҷрои талаботи он омода мешаванд. Дар дарсҳои аввал омӯзгор худ матнро қироат мекунад ва барои он ки хонандагон фаъол бошанд, қироати тақрори матнро аз хонанде хоҳиш мекунад. Қироати тақрори матн гарчанде чанд дақиқаи вақти дарсро мегирад, аммо барои дарки матн ва омодашавии хонандагон барои фахмидани матн зарур аст. Агар қироати матн бо навбат аз тарафи хонандагон сурат гирад, беҳтар аст. Ҳар хонанда бояд омода бошад, ки матнро баъд аз омӯзгор ў меҳонад. Ин амал имкон медиҳад, ки таваҷҷӯҳи хонандагон ба матн ҷалб шавад ва онҳоро ба фахмидани мазмуни матн омода месозад.

Баъд аз қироати матн шарҳи калимоти душвор пеш меояд. Хонандагони синфи 3 ҳанӯз бо китобҳои лугат кор карданро ёд нағирифтаанд, аммо аксари калимаҳои душвор дар ҳошияи китоби дарсӣ оварда шудааст. Омӯзгор шеваи ёфтани лугатро ба хонандагон меомӯзад, вале набояд ба шарҳи қӯтоҳи калимаҳо дар ҳошияи китоб қаноат кунад. Ҳар калимаи душвор бояд бештар вобаста ба матн тавзех дода шавад, то хонандагон маънии ҳар калимаро ба хотир супоранд. Масалан, дар китоби дарсӣ калимаи «абҷадхонӣ» - алифбоҳонӣ шарҳ шудаасту бас. Ҳол он ки абҷадхонӣ танҳо ба маънии алифбоҳонӣ нест, балки тартибу тар-

киби қадими алифбои арабӣ аст, ки онро «ҳисоби абҷад» мегӯянд, ки ҳар як ҳарф ададеро мефаҳмонад. Садриддин Айнӣ дар «Ёддоштҳо» нақл мекунад, ки ҳамин абҷаддонияш буд, ки дар ҷашни Наврӯз ба муллобачае ғалаба кард. Зимнан бояд гуфт, ки ҳамин қисмати «Ёддоштҳо» барои хонандагони мактаб пешниҳод шудааст. Бояд заминай ғанӣ гардонидани заҳираи луғавии хонандагонро аз курси хониши эзоҳӣ муҳайё кард. Хонандагон дар ин синну сол агар маънии калимаero ба дурустӣ ёд гиранд, як умр дар хотирашон мемонад. Ҳамчунин, калимаи «ҳалифа» дар китоби дарсӣ ба маънии омӯзгор омадааст, ки ҷандон дуруст нест. Ҳалифа аслан ба маънии ҷонишин аст. Дар мактабҳои кӯхна домуллои мактабдор аз бачагони фаъолу нисбатан донишманд ҳалифа – ҷонишини худ интиҳоб мекард, ки сабаки додаи ўро бо бачагони дигар тақрор мекард ва агар мактабдор ба ҷое равад, ҳалифа вазифаи ўро иҷро мекард, яъне сабақҳои додаи мактабдорро аз бачагон мепурсид. Яъне, ҳар калимаи душвор вобаста ба матн бештар шарҳу тавзех дода шавад, то хонандагон матнро дарк кунанду дуруст фахманд.

Марҳалаи дувуми муносибати босалоҳият ба таълим «баҳодиҳӣ ба матн» аст. Дар марҳалаи аввал, ки хонандагон бо қироат ва шарҳи калимаҳои душвор онро дарк карданду фахмиданд, дар марҳалаи дувум бояд ба он баҳо диханд. «Баҳодиҳӣ ба матн» на ба он маънист, ки ҳусну қубҳи онро муайян кунанд, балки таҳлили матни бадеист, ки боиси инкишофи қобилияти зеҳнӣ ва ташаккули салоҳиятҳои хонандагон мегардад. Методистон тавсия додаанд, ки дар ин марҳала бояд хонандагон бо ёрии омӯзгор матни бадеиро ба қисматҳо чудо кунанд ва ба ҳар қисмат саволҳо гузоранд. Методи сұхбат, ки бештар бо воситаи саволу ҷавоб сурат мегирад, на танҳо дар низоми анъанавӣ, балки дар низоми босалоҳият ба таълим низ нақши муҳим бозида метавонад. Яке аз шартҳои муҳими методи сұхбат масъалагузорист. Омӯзгор бояд дар омӯзиши ҳар як ҷузъиёти матн масъалагузорӣ намояд. Ҳар як саволи пешниҳодшуда бояд ҳадафи му-

айян дошта бошанд. Ба таври намуна доир ба матни бадеи «Мактаб»-и С.Айнӣ метавон чунин саволҳо мураттаб намуд:

1. Садриддинро дар чандсолагиаш падараш ба мактаб бурд?

2. Шумо дар чандсолагиатон ба мактаб рафтаед?

3. Шуморо кӣ аввалин бор ба мактаб овард?

4. Оё дар 4-солагӣ ҳам ба мактаб мера-ванд?

5. Модараш ба Садриддин чӣ маслиҳат дод?

6. Оё Садриддин ба гуфтаҳои модараш амал кард?

Хонандагони синфи 3 рӯзи нахусти ба мактаб омаданашонро ба хотир меоваранд ва медонанд, ки дар ҳафтсолагиашон аввалин бор ба мактаб рафтаанд. Саволҳои боло, ки вобаста ба матн дар бораи он чӣ ки худи хонандагон аз сар гузоронидаанд, мураттаб шудааст, таваҷҷуҳи онҳоро ба худ ҷалб мекунад ва ҳар яки онҳо меҳоҳад дар бораи аввалин бор ба мактаб омаданаш ҳикоя кунад. Хонандагон рӯзи аввалин бор ба мактаб омаданашонро бо мактаб омадани Садриддин муқоиса мекунанд. Ин амал имкон медиҳад, ки салоҳият ё худ ма-лакаи андешидан ва муқоиса кардан дар хонандагон шакл гирад ва оҳиста –оҳиста ташаккул ёбад.

Ҳамин тарик, омӯзгор саволҳоро барои қисмати дувуми матн пешниҳод мекунад:

1. Дар мактаби Садриддин бачаҳои аз 4-сола то 12-сола якҷо меҳондаанд. Оё дар мактаби шумоён ҳам ҳамин хел аст?

2. Мактаби шумо аз мактаби Садриддин чӣ фарқ дорад?

3. Сабақ омӯхтан чӣ маънӣ доштааст?

4. Дарси аввали дар мактаб хондаатонро дар ёд доред?

5. Оё шумо ҳам монанди Садриддин дар дарсҳо мунтазам иштирок мекунед?

Методистон саволҳоро ба ду намуд ҷудо мекунанд: гурӯҳи аввали саволҳо ба мақсад ёрӣ расондан ба шогирдон пешниҳод мешаванд, то ки мазмуну мундариҷаи матнро фаро гиранд, пайдарҳамӣ ва робитаи воқеаҳои тасвишавандаро риоя намоянд.

Гурӯҳи дувум «бо нияти муайян намудани хислати қаҳрамонони асари бадеӣ, робитаи байни онҳо, хусусиятҳои гоявӣ ва воситаҳои тасвири бадеӣ гузориш мейёбанд» [4,122].

Дар курси хониши эзоҳӣ (синфҳои 1-4) гузориши саволҳо аз курси хониши адабӣ ва таърихи адабиёт фарқ мекунад: Аввалан, саволҳо бояд барои хонандагон фаҳмову равшан бошанд ва ба синну соли онҳо му-воғиқат кунанд. Дувум, дар асоси матн ва аз муҳити ихотакардаи бачаҳо бошад. Севум, ҳар саволи навбатӣ бояд идомаи саволи пешин бошад, то хонандагонро ба мақсади ниҳоии дарс раҳнамоӣ кунад. Омӯзгор ҳангоми мураттаб намудани саволҳо бояд дақиқ муайян созад, ки ин саволҳо хонандагонро то чӣ андоза ба дарки комили матн мерасонад. Саволҳое, ки пешниҳод намудем, ба гурӯҳи аввал дохил мешаванд ва зина ба зина хонандагонро ба фаҳмиши пурраи матн мерасонанд.

Риояи принципи аз сода ба мураккаб ҳангоми тартиб додани саволҳо дар курси хониши эзоҳӣ ҳатмист. Ба ҳамин минвол ба қисмати севуми матн савол гузошта мешавад:

1. Абҷадхонӣ чист?

2. Оё шумо ҳам дар синфи аввал абҷадхонӣ кардаед?

3. Чаро Садриддин чизҳои пурсидаи падарашро надонист?

4. Ҳалифа ба Садриддин абҷадро чӣ тавр ёд додааст?

5. Чаро падараш Садриддинро дигар ба он мактаб рафтсан намонд?

6. Чаро Садриддинро ба мактаби духтарона бурданд?

7. Дар мактаби духтарона Садриддин қадом китобҳоро хонда тамом кард?

8. Ҳисоби абҷадро ба Садриддин кӣ ёд дод?

9. Чаро Садриддин бо вучуди он ки чанд китобро тамом кардааст, хат навиштанро ёд нагирифтааст?

Зинаи севуми таълими босалоҳиятро му-таҳассисон «тағири матн» муқаррар кардаанд. Дар курси хониши эзоҳӣ хонандагон малакаи онро надоранд, ки матни комилан нав эҷод кунанд, аммо метавонанд баъд аз

дарки комили матн фикру андешаи худро баён кунанд. Мавзӯи матн мактаб аст, ки муаллиф Садриддин Айнӣ перомуни нахустин бор ба мактаб рафтани худ сухан мегӯяд. Ин мавзӯъ барои хонандагони синфҳои ибтидой ошност ва метавонанд дар бораи аввалин бор ба мактаб рафтаашон нақл кунанд. Вазифаи марҳалаи севум ташаккул додани салоҳияти эҷодкории хонандагон ва инкишоф додани малакаи суханронӣ дар нутқи шифоҳии онҳост. Хонандагон бо воситаи матни «Мактаб» дар бораи мактабравии Садриддин Айнӣ шинос шуданд, омӯзгор дар марҳалаи севум аз хонандагон талаб мекунад, ки ҳар кас дар бораи аввалин бор ба мактаб рафтанаш нақл кунад. Озмоиш дар мактаби таҷрибай нишон дод, ки хонандагон бедушворӣ дар бораи аввалин бор ба мактаб рафтанашон сухан мекунанд ва баъзе мактаби худро ба мактаби кӯҳнаи Садриддин Айнӣ муқоиса мекунанд. Ҳамин тарик, марҳалаи севуми муносибати босалоҳият ичро мегардад.

Дар марҳалаи чаҳорум, ки «таҳияи матни худ» аст ва вазифаи он ташаккул додани салоҳияти эҷодкорӣ, мустақилият ва инкишоф додани нутқи ҳаттии хонандагон мебошад, аз шогирдон талаб карда мешавад, ки рӯзи нахуст ба мактаб рафтанашонро ба

таври ҳаттӣ пешниҳод кунанд. Озмоиш нишон дод, ки дар дарсҳои аввал хонандагон душворӣ мекашанд, ҳатои зиёде дар навиштаҳояшон чой дорад. Омӯзгор бояд босаброна иштибоҳи онҳоро нишон дихад ва онҳоро ба навиштан шерак кунад. Дар дарсҳои минбаъда, ки хонандагон аз иштибоҳоти худ огоҳанд, хубтару беҳтар андешаҳояшонро ҳаттӣ пешниҳод мекунанд. Муҳокимаи навиштаҳои шогирдон агар дар ҳамон дарс вақт нарасад, бояд дар дарси дигар ҳатман сурат гирад. Ҳамин тавр, марҳалаи чаҳоруми муносибати босалоҳият ичро мегардад.

Арзёбӣ ё худ тағсири дараҷаи ичро, яъне сатҳи ноилшавии хонандагон ба салоҳиятҳо дар низоми босалоҳият яке аз вазифаҳои асосии омӯзгор мебошад. Баъд аз иҷрои чаҳор марҳала омӯзгор бояд зинаи қобилияти маърифатии хонандагонро муқаррар намояд. Методистон бар он андешаанд, ки омӯзгор метавонад бо воситаи саволнома онро амалий гардонад. Саволнома бояд саволҳое, ки ҳангоми таҳлили матн пешниҳод шуда буданд, мукаммал намояд. Доир ба матни «Мактаб» барои муайян кардани қобилияти маърифатии хонандагон баъд аз таҳлили пурраи матн чунин саволнома ва супоришҳо тартиб додан мумкин аст:

№	Савол	Зинаи қобилияти маърифатӣ
1.	Дар мактаби кӯҳна, ки Садриддин хондааст, аз ҷондсолағӣ бачагон ба мактаб мерафтанд?	
2.	Барои чӣ модараш ба Садриддин маслиҳат дод, ки қӯшиш кунаду хуб хонад, то ба ҳамсоланаш баробар шавад?	
3.	Садриддин баъд аз маслиҳати модараш ба пеши худ чӣ мақсад гузошт?	
4.	Оё Садриддин пеш аз мактаб рафтани ягон ҷизро омӯхта буд?	
5.	Ҳамсинфҳои Садриддин ҷондсолаҳо буданд?	
6.	Чаро мактабдор Садриддинро таҳсин кард?	
7.	Чаро падари Садриддин аз ҳондани ӯ дар мактаби писарбачаҳо розӣ нашуду ӯро ҳамроҳи модараш ба мактаби духтарона фиристод?	

Барои муайян кардани зинаи қобилияти маърифатии хонандагон омӯзгор дар асоси матни таҳлилшуда, яъне «Мактаб»-и Садриддин Айнӣ супоришҳо таҳия мекунад, ки хонандагон бояд дар вақти дарс ва агар фурсат нашавад,

дар хона ичро мекунанд. Ин супоришҳо бо назардошти чаҳор марҳалаи низоми босалоҳият таҳия мегардад. Масалан, доир ба матни «Мактаб»-и С. Айнӣ омӯзгор метавонад чунин супоришҳо омода созад:

№	Супоришҳо	Зинаи қобилияти маърифатӣ
1.	Матнро хонед ва иштирокчиёни онро муайян кунед.	
2.	Ба Садриддин баҳо дижед ва рафтори ўро бо ҳуд мукоиса кунед.	
3.	Ба матн унвони дигар гузоред, ки ифодакунандай мазмуни он бошад.	
4.	Матнро ба қисматҳо чудо кунед.	
5.	Чойи қисматҳои матнро иваз кунед, ки воқеаи хикоя вайрон нашавад.	

Агар ин супоришҳо дар вакти дарс ичро шавад, хонандагон дар гурӯҳҳо ичро карда метавонанд, аммо агар вазифаи хонагӣ бошад, ҳар хонанда чудогона ичро мекунанд. Ичрои ҳар як супориш ба омӯзгор имкон медиҳад, ки зинаи қобилияти маърифатӣ ва

дараҷаи ноилшавии ба салоҳиятҳои ҳар хонанда муайян намояд.

Хулоса. Ҳамин тавр, метавон матнҳои насрии дар китобҳои дарсӣ омадаро дар асоси талаботи муносибати босалоҳият таълим дод.

АДАБИЁТ:

1. Абдуллоев И. ва диг. Забони тоҷикӣ. Синфи 3И. Абдуллоев ва диг.- Душанбе, 2018.
2. Арзёбӣ дар низоми таълими салоҳиятнокӣ (Дастур барои омӯзгор). Модули 4. Мураттибон: Ниёзов Ф., Алиев А., Нусратов Б., Ҷонмирзоев Э., Қодиров Н., Иргашева М., Зиёев Қ.- Душанбе, 2016.-65с
3. Амонӣ, С. Роҳҳои ташаккулиса салоҳиятҳои таҳлилий-эҷодии хонандагон дар шароити татбиқи муносибати босалоҳият дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ. С.Амонӣ\\ Татбиқи муносибати босалоҳият ба таълим дар муассисаҳои таълими: Маводи конференсияи илмӣ-амалӣ бахшида ба Рӯзи Ваҳдати миллӣ, Душанбе, 29 июни соли 2018.- Душанбе, Ирфон, 2018. –с., 71-76
4. Аҳмадов М. Таълими адабиёти тоҷик. М.Аҳмадов. Хучанд: Нури маърифат, 2016.- 290 с.
5. Муносибати босалоҳият ба таълим. Мураттибон: Ф.Бобизода, Д. И момназаров, Ш.Исрофилниё, А. Байзоев. Душанбе: Ирфон, 2018.-72 саҳ.
6. Муҳторӣ Қ. Махсусияти ташкили таълими босалоҳият дар дарсҳои адабиёти тоҷик дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умуми./Татбиқи муносибати босалоҳият ба таълим дар муассисаҳои таълими: Маводи конференсияи илмӣ-амалӣ бахшида ба Рӯзи Ваҳдати миллӣ, Душанбе, 29 июни соли 2018. Душанбе, “Ирфон”-2018, с.58-66.
7. Низоми таълими салоҳиятнокӣ. Модули 1. Ниёзов Ф., Зиёев М., Алиев А., Нусратов Б., Ҷонмирзоев Э., Қодиров Н., Иргашева М., Зиёев Қ. Душанбе - 2016 с.- 36 саҳ.
8. Шарифзода Ф. Технологияи навини таълими забони модарӣ: бозёфт ва андешаҳо // Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон.-2014.-№3(17). –с.30-50.

КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ОБУЧЕНИЮ ПРОЗАИЧЕСКИХ ПРОИЗВЕДЕНИЙ САДРИДДИНА АЙНИ ПРИ ПРОВЕДЕНИИ КУРСА ЭКСПРЕССИВНОГО ЧТЕНИЯ Юлдошева З.И.

Кафедры методики преподавания языка и литературы факультета таджикской филологии ТГПУ имени Садриддина Айни

Автор данной статьи с использованием отрывков из повести «Старой школы» Садриддина Айни исследует методику препода-

вания прозаических произведений при проведении курса экспрессивного чтения (3 класс). С применением компетентностного

подхода к обучению, она определяет пути развития компетенций. Автор описывает четыре этапа компетентностного подхода к обучению на основе анализа отрывка из «Старой школы» С. Айни и доказывает, что преподавание прозаических произведений в соответствии с требованиями компетентностного подхода способствует развитию навыков и умений учащихся и достижению ими компетенций.

Автор статьи разработал процесс урока таким образом, чтобы учащиеся играли активную роль, а учитель в качестве наставника и судьи оценивал их достижения и направил их для достижения своих компетенций.

Ключевые слова: методика, компетентностный подход к обучению, проза, С. Айни, преподавание, учитель, ученик, компетенция.

COMPETENCE-BASED APPROACH TO TEACHING PROSE WORKS OF SADRIDDIN AYNI WHILE CONDUCTING EXPRESSIVE READING COURSE

Yuldasheva Z. I.

Department of Method of Teaching Tajik Language and Literature of the Tajik State Pedagogical University named after S.Ayni

The author of this article, using an excerpt from the story of the “Old school” by Sadriddin Ayni, explores methods of teaching prose while conducting expressive reading course (grade 3). Using a competence-based approach to learning she determines the ways of developing competencies. The author describes four stages of the competence-based approach to teaching based on the analysis of an excerpt from “Old School” of S. Ayni and proves that teaching prose in accordance with the requirements of

competency-based approach contributes to the development of skills and abilities of students and their achievement of competencies.

The author of the article designed lesson process in such a way that pupils play an active role, and the teacher, as a mentor and judge, assesses their achievements and guides them to achieve their competencies.

Keywords: methodology, competence-based approach to teaching, prose, S. Ayni, teaching, teacher, pupil, competence.

Юлдошева Зарина Ихтиёровна – докторант Phd –и кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти факултети филологияи тоҷики ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ. Тел: +992928350620.

Юлдошева Зарина Ихтиёровна – Phd докторант кафедры методики преподавания языка и литературы факультета таджикской филологии ТГПУ имени Садриддина Айни. Тел.: +992928350620

Yuldasheva Zarina Ikhtiyorovna - Phd doctoral student of the Department of Method of Teaching Tajik Language and Literature of the Tajik State Pedagogical University named after S.Ayni, Tel.:+992928350620

ШАРХИ АДАБИЁТ

ОПТИМИЗАЦИЯ ТАКТИКАИ РЕВАСКУЛЯРИЗАЦИИ МИОКАРД ДАР БЕМОРОНИ ГИРИФТОРИ БЕМОРИИ ИШЕМИКИИ ДИЛ

Абдувоҳидов Б.У., Пулотов О.Н., Деконов О.Х.

Маркази чумхуриявии илмии ҷарроҳии дилу рагҳо

Дар асри XXI бемории ишиимикии дил (БИД) ҳоло ҳам проблемаи актуалии нигоҳдории тандурустӣ боқӣ мемонад, зеро дар байни сабабҳои беморшавӣ ва фавти аҳолӣ вазни холиси зиёдро ташкил медиҳад [1]. Дар соҳтори беморшавии аҳолӣ дар 9 гр БИД 30%-ро ташкил медиҳад, дар таркиби сабабҳои умумии фавтияти аҳолӣ -28% аст [2]. Айни замон дар ИМА дар 1 млн аҳолӣ 1620 ҷарроҳӣ дар дил гузаронида шудааст, дар кишварҳои Аврупо -484 ҷарроҳӣ иҷро карда шудааст, аз онҳо вазни холиси шунтгузаронии коронарӣ то 85% ҳамаи ҷарроҳиҳоро дар дил ташкил медиҳад [3]. Дар россия ҳамасола 40-43 ҷарроҳии шунтгузаронии коронарӣ дар 1 млн аҳолӣ гузаронида мешавад [1,2].

Дар Тоҷикистон фавтият аз БИД (дар байни мардҳо 40-64 сол) 194,4 ба 100 ҳазор аҳолӣ рост меояд [4]. Дар асоси ҳисобқуниҳои ИМА (ACC/AHA) муайян карда шудааст, ки дар Тоҷикистон талабот ба шунтгузаронии аортокоронарӣ дар як сол 2500-ро ташкил медиҳад, дар стендгузаронии коронарӣ – 4000 дар як сол мебошад [5]. Дар айни замон дар марказҳои кардиочарроҳии кишвар дар соли 2013 ҳамагӣ 1950 бемори дорои БИД коронография иҷро карда шуд, аз онҳо 565 (28,9%)- стендгузаронии коронарӣ, ҳамагӣ дар 170 (8,7%)-и беморон шунтгузаронии коронарӣ иҷро карда шуд, аз онҳо 65,3% дар дили фаъол сурат гирифт, ки 6,84%-и талаботро ташкил дод. Вазни холиси нисбатан камтар (28,9%)-и стендгузаронии коронарӣ дар кишвари мо (дар кишварҳои аврупой вай 50-60% аст) аз он сабаб ба амал меояд, ки дар бештари беморон осебҳои бисёррагии шарёнҳои коронарӣ дар натиҷаи табобати дарозмуддати консервативӣ мавҷуд аст [5].

Маълум аст, ки усули самараноки табобати ҷарроҳии дил шунтгузории коронарӣ дар шароити хунгардиши сунъӣ ва кардиоплегияи фармокосардӣ ба ҳисоб меравад, фавтият пас он 1-2% баланд аст [6]. Аммо дар беморони гирифтори БИД бо оризai фраксияи пасти партобӣ меъдаҷаи чап, бемориҳои ҳамроҳшудаи вазнини шушҳо, ҷигар, гурдаҳо фавтият паз аз ШК то 7,4 – 10,8%-ро ташкил дод [7].

Қайд карда мешавад, ки бештари оризаҳо ва оқибатҳои фавтовар дар гурӯҳи беморони дар шароити хунгардиши сунъи (ХС) ҷароҳишуҷда дар натиҷаи таъсири негативии ХС ва фишурда шудани аорта ба вуҷуд меояд. Вобаста ба ин ҷӯстуҷӯи роҳҳои беҳтар соҳтани натиҷаҳои ШК бо роҳи баланд бардоштани бехатарии ҳатари баланди беморон идома дорад. Дар марҳалаи муосир дар баробари ШК анъанавӣ дар шароити ХС ва ФҲК ШК пахншавии васеъ ба даст оварда шудааст, ки дар дили фаъол бидуни истифодаи ХС иҷро карда шудааст [6,8]. Дар як қатор клиникаҳои кардиочарроҳӣ ШК бо истифодаи мутавоҷӣ ба ХС бидуни кардиоплегия иҷро карда шудаанд [9].

Истифодаи ҷарроҳии коронарӣ аз бисёр ҷиҳатҳо ба ХС ва кардиоплегия вобаста аст, вай имконият медиҳад, ки реваскуляризацияи пурраи миокард бо барқарор шудани маҷрои хун дар ҳама шарёнҳои коронарӣ осебдида иҷро карда шавад [6,8].

Реваскуляризацияи мустақили миокард дар шароити ХС ва кардиоплегия метавонад, ки сабаби дисфункциямиокардиалиӣ, варами гипоксии мушакҳои дил, некрозҳои хурдлона, вайрон шудани ритми дил ва норасогии шадиди дил гар-

данд, дар робита аз ин, баланд бардоштани самаранокии муҳофизати миокард, маҳсусан дар беморони дорон фраксияи пасти партоби меъдачаи чап актуалий боқӣ мемонад [11]. Пайдо шудани ИМ перичарроҳӣ пас ҷарроҳии ШК дар шароити ХС дар 1,3-7%-и муоинаҳо ба муҳоҳид расид, ки пайдо шудани онҳо бо фаврӣ будани ҷарроҳӣ ва давомнокии фишурдашавии аорта мувофиқат мекунад [12]. Ҳунравӣ пас аз ҷарроҳии ШК дар шароити ХС, ки рестернотомияву тафтиши миёндеворро талаб мекунад, 3 маротиба фоизи фавтияти беморхонагиро баланд мебардорад ва муҳлати бистаришавиро хеле дароз мекунад [13].

Омилҳои хатари ҳунравии пас аз ҷарроҳии ШК дар шароити ХС давомнокии ХС зиёда аз 2 соат ва истифодаи контролуплатсияи дохилиаортавии балонӣ ҳангоми ҷарроҳӣ ба ҳисоб меравад [13,14]. Дар коронаҷарроҳии бо истифодаи ХС анҷомёфта пайдо шудани сирояти вазни ҷароҳат ва стернамедиаенгемит дар 1-4%-и беморон дига мешавад, дар ин маврид фавтият 25%-ро ташкил медиҳад [15]. Оризаҳои неврологӣ пас аз КШ дар шароити ХС дар 3,1 – 6,0%-и беморон ба назар мерасад ва дар 21%-и ҳолатҳо сабаби фавт мегардад. Онҳо давомнокии бисъаришавиро дар шуъбай реаниматсия табобати интенсивӣ ва дар статсионар 5-10 маротиба ва муҳлати реабилитасияро дароз мекунад.

Дар байни оризаҳои баъдҷарроҳии серебралӣ инсулти ишемикӣ дар 2,5%-и бемороне, ки ҷарроҳии ХС-ро гузаронидаанд, дига мешавад [17]. Сабаби оризаҳои неврологӣ эмболия, гипоперфузия ва гипоксияи майна дар замини ХС ба ҳисоб мераванд [18].

Дар беморон вучуд доштани БИД бо бемории ҳамроҳшудаи диабети қанд (ДҚ) омили хатари ҷарроҳии ШК дар шароити ХС ба ҳисоб меравад [19]. Паҳншавии ДҚ дар байни беморони дорон БИД 17,3-35%-ро ташкил медиҳад [21].

Омилҳои асосии хатари пайдошавии оризаҳои шушҳо (пневмония, ателестоз,

плеврит) баъди ШК дар шароити ХС давомнокии ХС, вентилятсияи сунъии шушҳо (ВСШ), ҳаҷми хуни гузаронидашуда, ноустувории гемодинамика ва ХОБЛ ба шумор меравад [22].

Норасоии шадиди гурдаҳо (НШГ) оризи вазнини амалиёти кардиоҷарроҳӣ мебошад. Ҷарроҳии ШК дар шароити ХС ҷараёни бемориҳои музмини гурдаҳоро вазнин месозад.

Вобаста аз ин реваскуляризатсияи мустақили миокард дар дили фаъол (off-pump) имконият медиҳад, ки ба оризаҳои маҳсус зикршудаи ХС роҳ дода нашавад ва барои аксари бештари беморони колонеали дорон ҳатари олии ҷарроҳӣ, маҳсусан қобилияти пасти қашишҳӯрии меъдачаи чапи миокард ояндадор маҳсуб мешавад [24].

Дар солҳои охир методикаи реваскуляризатсияи мустақими миокард бештар мавриди корбурд қарор мегирад. Вазни холиси ШК бидуни ХС дар байни ҳама ҷарроҳиҳои мустақими реваскуляризатсияи миокард дар ИМА 18-20%, дар Европа- 5-% ва дар Япония 60%-ро ташкил медиҳад. Муқаррар карда шудааст, ки реваскуляризатсияи мустақими миокард дар дили фаъол дар беморони «no-touchdoorta» бехатар ва самаранок аст ва ҳангоми истифода кардани ХС дорон ҳатарҳои олии пайдошавии оризаҳо мебошад [24].

Барои истисно кардани таъсири омилҳои манғии ХС истифодаи технологияи ШК дар дили фаъол ба таври густурда мавриди корбурд қарор гирифтааст, ки дар ин маврид бо роҳи стернотомияи тӯлонӣ шунтгузаронии ҳамаи шарёнҳои коронарии осебдида иҷро карда мешавад. Дар айни замон усули ШК бидуни ХС барои як гурӯҳи бемороне тавсия карда мешавад, ки дар онҳо истисно кардани ХС мувофиқи мақсад аст [25].

Як гурӯҳи муаллифон набудани ХС, даст кашидан аз фишурдани аорта ва коњюлсозии онро бартарии муҳимми ҷарроҳии ШК дар дили фаъол меҳимобанд, ин имконият медиҳад, ки оризаҳои перичарроҳӣ хеле камкарда шавад.

Ба зиддинишондодхой мутлақи ичро намудани чарроҳӣ дар дили фаъол аритмияи бадсифати меъдачаҳо, ноустувории гемодинамикиро дохил мекунанд, ки ҳангоми чарроҳӣ, осебҳои паҳнёфтаву камнози шарёни коронарӣ, ҷойгиршавии интрамурамии онҳоро дохил мекунанд.

Ҳангоми сарзадани ноустувории гемодинамикий аснои наркози муқаддимавӣ ва дислокатсияи дил, пайдо шудани ишемияи возех ҳангоми фишурдани шарёни коронарӣ, ҷойгиршавии интрамурални сегментҳои шунтшавандай шарёни коронарӣ ШК дар шарои ХС интихоб карда мешавад. Дар 15,1%-и қолатҳо бинобар ноустувории гемодинамикий, ба зудӣ пас аз наркози муқаддимавӣ зарурати гузаштаи ба ШК дар шароити ХС ба миён меояд [27].

Сабаби нисбатан зиёдтар дучоршавандай тағиироти интрачарроҳӣ тактикаи ҷонибдори ШК дар шароити ХС гипотензия (32,3%), ҷойгиршавии дохилимушакии ШК (шарёнҳои коронарӣ) (22,6%), ишемияи миокард (17,7%) ва аритмия (11,3%) ба ҳисоб мераванд, ин ба фавтияти чарроҳӣ таъсир нарасонид.

Ҳангоми чарроҳҳои ШК дар дили фаъол нишондодҳо барои фавран ба ХС гузаштан гемодинамики ноустувор ҳангоми дислокатсияи дил, ишемияи маҳдуди миокард, мушкилоти техникий бинобар экспозитсияи бади ҷои барои аностомозҳо пешбинишаванда ба ҳисоб мераванд [28]. Дар байни онҳо сабаби нисбатан зиёд дучоршаванда фавран ба ХС гузаштан гемодинамикаи ноустувор ба ҳисоб меравад, ки аз миқдори умумии чарроҳҳои ШК бидуни ХС 3,8%-ро ташкил медиҳад.

Муаллифон таъқид мекунанд, ки дар ҳолатҳои фавран ба ХС гузаштан бинобар ноустувории гемодинамикий фавтият аз чарроҳӣ дар байни ин беморон то 15%-ро ташкил медиҳад. Омилҳои хатари пойдо шудани чунин вазъиятҳо таҷрибаи ками чарроҳӣ, истифодаи то ҷарроҳии ВАБҚ ва ҷарроҳии тақрории ШК ба ҳисоб мераванд [29].

Дар солҳои охир тавассути коркард ва истифодаи клиники стабилизатҳои мусир ва ҷамъ шудани таҷриба дар мутахассисон

рушди бо суръати технологияи ШК бидуни ХС (ОВСАВ) ба мушоҳида мерасад, ки имконият медиҳад, ки реваскуляризатсияи миокард дар беморони дори осебҳои рагҳои сершумори шарёнҳои коронарӣ, аз ҷумла хатари баланд ичро карда шавад.

Таҳлили адабиёти илмии мусир аз он гувоҳӣ медиҳад, ки ба он нигоҳ накарда, ки реваскуляризатсияи мустақими миокард дар дили фаъол як қатор масъалаҳои ҳалнашуда боқӣ мондааст. То имрӯз оид ба интихоби усули оптималии реваскуляризатсияи мустақили миокард дар беморони доори БИД бо паст шудани фраксияи партоб, синну соли қалонсол ё пири бо бемориҳои вазнини ҳамроҳишида фикру андешаи ягона вучуд надорад. Натиҷаҳои муҳталифи шунтгузаронии коронарӣ дар дили фаъол дар шароити ХС низ дида мешавад [3,22, 31].

Ҳамин тавр, таъсири манфии ХС ба гемостаз ва функцияи узвҳои ҳаётан муҳими пурра истисно карда мешавад ҳангоми чарроҳҳои ШК дар дили фаъол, ки онро аксуламали системавии илтиҳобӣ ҳамроҳӣ мекунанд, талафи хун камтар мешавад, дозаи нисбатан пости катехоламин дар давраҳои интрачарроҳӣ ва пасазҷарроҳӣ, миқдори ками оризаҳои системаи марказии асад, гурдаҳо ва шушҳо, фавтияти нисбатан камтар, реабилитатсияи нисбатан ваъол ва ҳарҷоти камтари иқтисодӣ.

Аммо реваскуляризатсияи миокард дар дили фаъол аз камбудиҳо холӣ нест, ки ба онҳо дохил мешаванд: душвориҳои техникий ҳангоми ичро кардана анастомозҳо бо ҷойгиршавиҳои тағииротҳои диффузӣ ва интрокардиалии КА; ишемияи давомноки маҳдуди ишемияи миокард ҳангоми фишурдаи ШК (шарёни коронарӣ), мураккаб будани экспозитсияи шоҳаҳои шарёнҳои ҳолишаҷанд, дар натиҷаи ин реваскуляризатсияи нопурраи миокард, имконпазирии назорати сифати анастомозҳо пас аз ташаккул ёфта ниҳо ретсидивҳои нисбатан зуд-зуди стенокардия дар муҳлатҳои дурр ва бештар зарурати амалиёти ҷарроҳии тақрорӣ бинобар нагузаронандагии шунтҳо ва реваскуляризатсияи нопурраи миокард ба миён меояд.

АДАБИЁТ

- 1) Барбараши О.Л. Реалии и перспективы развития реабилитации пациентов после коронарного шунтирования в России / О.Л. Барбараши, С.А. Помешкина, Г.В. Артамонова // Сибирское медицинское обозрение. – 2019. – № 4 (118). – С. 5-15.
- 2) Бокерия Л.А. Особенности статистики службы сердечно–сосудистой и рентгенэндоваскулярной хирургии в РФ / Л.А. Бокерия, И.Н. Ступаков, Р.Г. Гудкова // Здравоохранение. – 2013. – № 5. – С. 22-32.
- 3) Yanagawa B. The future of off-pump coronary artery bypass grafting: a North American perspective / B. Yanagawa, R. Nedadur, J.D. Puskas // J Thorac Dis. – 2016. – Vol. 8, Suppl 10. – P. 832-838.
- 4) Рахимов З.Я. Состояние и перспективы развития кардиологической службы в Республике Таджикистан / З.Я. Рахимов, Ш. Олимова, Ш. Шарипов // Материалы конгресса кардиологов и терапевтов стран Азии и СНГ: «Актуальные проблемы сердечно–сосудистых и соматических заболеваний», 2019. – С. 45–48.
- 5) Гульмурадов Т.Г. Достижения, проблемы и стратегия развития кардиохирургии в Таджикистане / Т.Г. Гульмурадов, Д.А. Раҳмонов // Материалы конгресса кардиологов и терапевтов стран Азии и СНГ: «Актуальные проблемы сердечно–сосудистых и соматических заболеваний», 2019. – С. 45–48.
- 6) Динамика уровня факторов воспалительной реакции в раннем послеоперационном периоде при различных методиках коронарного шунтирования / Ю.И. Бузиашвили [и др.] // Кардиология и сердечно-сосудистая хирургия. – 2015. – Т. 8, № 1. – С. 4-11.
- 7) Динамика когнитивных функций и провоспалительных цитокинов при различных вариантах аорто-коронарного шунтирования / Д.В. Федорякин [и др.] // Общая реаниматология. – 2018. – Т. 14, № 6. – С. 4-11.
- 8) Дроботя Н.В. Влияние коронарного шунтирования на структурно-функциональное состояние левого и правого желудочков у больных ишемической болезнью сердца / Н.В. Дроботя, Е.А. Кудряшова // РМЖ. – 2015. – Т. 23, № 15. – С. 914-917.
- 9) Исходы первичного коронарного шунтирования и последующее качество жизни у оперированных моложе 40 лет / Ф.З. Абдуллаев [и др.] // Грудная и сердечно-сосудистая хирургия. – 2019. – Т. 61, № 2. – С. 92-99.
- 10) Маричев А.О. Нарушения кислотно-основного состояния после операций коронарного шунтирования с искусственным кровообращением / А.О. Маричев, А.П. Михайлов, А.Е. Баутин // Трансляционная медицина. – 2015. – № S2. – С. 69-70.
- 11) Современные подходы к хирургическому лечению ИБС у больных сахарным диабетом / Л.А. Бокерия [и др.] // Вестник Российской академии медицинских наук. – 2012. – № 1. – С. 20–26.
- 12) Предикторы цереброваскулярных нарушений у пациентов после операции коронарного шунтирования / С.Г. Суханов [и др.] // Пермский медицинский журнал. – 2015. – Т. 32, № 3. – С. 34-40.
- 13) Midterm results of beating heart coronary bypass surgery for non-left internal thoracic artery anastomosis according to grafting design and implications of intraoperative flow characteristics on graft patency / S.H. Lee [et al.] // Thorac Cardiovasc Surg. – 2012. – Vol. 60, No 7. – P. 438-445.
- 14) Кремнева Л.В. Функция почек после коронарного шунтирования у больных с преддиабетом / Л.В. Кремнева, С.Н. Суплотов, Л.А. Арутюнян // Российский кардиологический журнал. – 2016. – Т. 21, № 2. – С. 25-29.
- 15) Операция коронарного шунтирования на “работающем сердце” у больного ИБС с врожденной единой коронарной артерией / В.А. Подкаменный [и др.] // Комплексные проблемы сердечно-сосудистых заболеваний. – 2018. – Т. 7, № 4S. – С. 129-134.

- 16) Безопасность выполнения коронарного шунтирования пациентам, принимающим дезагрегантную терапию / М.С. Фоменко [и др.] // Амурский медицинский журнал. – 2018. – № 3 (23). – С. 94.
- 17) Признаки тромботической готовности у больных, перенесших операцию коронарного шунтирования по поводу стабильной стенокардии напряжения / Н.А. Морова [и др.] // Тромбоз, гемостаз и реология. – 2016. – № S3 (67). – С. 431-432.
- 18) Как влияет приверженность пациентов к рекомендованной терапии на прогноз послеоперационного периода после коронарного шунтирования / С.А. Помешкина [и др.] // Кардиология. – 2015. – Т. 55, № 5. – С. 48-53.
- 19) Remote Targets for Right Coronary Artery Bypass: Distal Trunk or Posterior Descending Artery Grafting / M.C. Songur [et al.] // Thorac Cardiovasc Surg. – 2015. – Vol. 63, No 4. – P. 277-281.
- 20) Влияние предиабета на частоту отдаленных больших сердечно-сосудистых событий у пациентов, перенесших коронарное шунтирование / А.Н. Сумин [и др.] // Рациональная фармакотерапия в кардиологии. – 2018. – Т. 14, № 5. – С. 654-663.
- 21) Современные тенденции в развитии коронарной хирургии в НЦССХ им. А.Н. Бакулева / Н.Ю. Сигаев [и др.] // Бюллетень НЦССХ им. А.Н. Бакулева РАМН. – 2016. – Т. 17, № 3. – С. 67–76.
- 22) Годовая динамика нейрофизиологических показателей у пациентов, перенесших коронарное шунтирование с искусственным кровообращением / И.В. Тарасова [и др.] // Комплексные проблемы сердечно-сосудистых заболеваний. – 2015. – № 1. – С. 18-24.
- 23) Результаты одномоментной операции коронарного шунтирования и каротидной эндартерэктомии / Р.С. Акчурин [и др.] // Ангиология и сосудистая хирургия. – 2015. – Т. 21, № S2. – С. 11-12.
- 24) Непосредственные результаты повторного коронарного шунтирования через альтернативные доступы / Л.А. Бокерия [и др.] // Грудная и сердечно-сосудистая хирургия. – 2019. – Т. 61, № 1. – С. 27-37.
- 25) Predictors of early graft failure after coronary artery bypass grafting for chronic total occlusion / H. Oshima [et al.] // Interact Cardiovasc Thorac Surg. – 2016. – Vol. 23, No 1. – P. 142-149.
- 26) Влияние способа аортокоронарного шунтирования при многососудистом поражении коронарных артерий на последующее качество жизни больных / Б.С. Суковатых [и др.] // Курский научно-практический вестник Человек и его здоровье. – 2019. – № 3. – С. 56-62.
- 27) Ascione R. OPCAB surgery: a voyage of discovery back to the future / R. Ascione, G. Angelini // European Heart Journal Archive. – 2001. – V. 24, No 2. – P. 121-124.
- 28) Clinical experience of minimal invasive coronary surgery-coronary artery bypass grafting: a series of 244 cases / Y.C. Gong [et al.] // Zhonghua Wai Ke Za Zhi. – 2020. – Vol. 58, No 5. – P. 363-368.
- 29) Профилактика ранних послеоперационных осложнений коронарного шунтирования без искусственного кровообращения у пациентов с сахарным диабетом / М.И. Турофец [и др.] // Вестник Волгоградского государственного медицинского университета. – 2020. – № 3 (75). – С. 39-45.
- 30) Коронарное шунтирование при диффузных и дистальных поражениях коронарных артерий / Р.С. Акчурин [и др.] // Кардиологический вестник. – 2015. – Т. 10, № 4. – С. 50-55.
- 31) Conversion from Off to On-Pump Coronary Artery Bypass Grafting. Is it Avoidable / K. Tariq [et al.] // Cureus. – 2020. – Vol. 12, No 1. – P. 6791.

ОПТИМИЗАЦИЯ ТАКТИКИ ПРЯМОЙ РЕВАСКУЛЯРИЗАЦИИ МИОКАРДА У ПАЦИЕНТОВ ИШЕМИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНЮ Сердца

Абдулвохидов Б.У., Пуловотов О.Н., Дехконов О.Х.

Республиканский научный центр сердечно-сосудистой хирургии
Министерство здравоохранения и социальной защиты населения

Республики Таджикистан

В вышеизложенном литературном обзоре приведен сравнительный анализ методов прямой реваскуляризации миокарда у пациентов ишемической болезнью сердца. Детально рассмотрены преимущества и недостатки, показания и противопоказания коронарного шунтирования на работающем сердце и в условиях искусственного кровообращения, осо-

бенно у больных группы риска. Указаны основные и очень важные нерешенные моменты выбора тактики хирургического лечения больных ИБС старческого возраста и с тяжелыми сопутствующими заболеваниями.

Ключевые слова: ишемическая болезнь сердца, коронарное шунтирование, искусственное кровообращение.

OPTIMIZATION OF TACTICS OF DIRECT MYOCARDIAL REVASCULARIZATION IN PATIENTS WITH ISCHEMIC HEART DISEASE

Abdulvohidov B.U., Pulotov O.N., Dehqonov O.H.

Republican Scientific Center of Cardiovascular Surgery of the Ministry of Health and Social Sciences of the Republic of Tajikistan.

The above literature review provides a comparative analysis of methods for direct myocardial revascularization in patients with ischemic heart disease. The advantages and disadvantages, indications and contraindications of coronary artery bypass grafting on a beating heart and in cardiopulmonary bypass, especially

in patients at risk, are considered in detail. The main and very important unresolved aspects of choosing the tactics of surgical treatment of patients with coronary artery disease of old age and with severe concomitant diseases are indicated.

Key words: Coronary heart disease, coronary artery bypass surgery, on-pump.

Абдулвохидов Б.У.- Доктори илмҳои тиб, кафедраи бемориҳои ҷарроҳии №2, МДТ ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино дар пойгоҳи МИЧ ҶДР734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Санои, 33, E-mail: rncssh@mail.ru

Абдулвохидов Б.У. - Доктор медицинских наук, кафедры хирургических болезней №2 ГОУ ТГМУ им. Абуали ибни Сино на базе РНЦСХ, 734003, Республика Таджикистан, г.Душанбе, ул. Санои, 33, E-mail: rncssh@mail.ru

Abdulvohidov B. U. - Doctor of Medical Sciences, Department of Surgical Diseases No. 2, Abuali ibni Sino State Medical University on the basis of RNCSSH, 734003, Republic of Tajikistan, Dushanbe, Sanoi str., 33, E-mail: rncssh@mail.ru

БАНАҚШАГИРӢ ВА ОПТИМИЗАЦИИ КОРМАНДОНИ ТИББӢ ВА ФАРМАСЕВТИ

Мирзоалий Н.Т., Раҷабова З.А.

Муассисаи давлатии “Пажӯҳҳишгоҳи тибии профилактикаи Тоҷикистон”

Муҳиммият. Ислоҳоти соҳаи тандурустӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таҳқими қумакҳои аввалияи тиббӣ равона шуда буд, аммо он ҳанӯз ҳам аз норасоии сармоягу-

зорӣ ранҷ мекашад. Маҷмӯаи қумакҳои асосӣ ва маблағузории сарикасӣ барои қумакҳои аввалияи тиббию санитарӣ ба таври таҷрибавӣ буд, аммо то ҳол дар тамоми

қаламрави кишвар паҳн нашудааст. Страгегияи миллии соҳаи тандурустӣ ислоҳоти назаррасро дар соҳаи маблағгузории тандурустӣ, аз ҷумла ҷорӣ намудани пардоҳти сарикасӣ барои ҳар як нафари аҳолӣ кӯмаки аввалини тиббӣ ва то соли 2020 беш аз ду баробар зиёд кардани ҳарочоти давлатӣ барои тандурустиро пешбинӣ мекунад [24].

Дар даврони Истиқлолият Тоҷикистон суботи сиёсӣ ва рушди иқтисодиро аз сар гузаронидааст, ки маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ (ММД) ба ҳар сари аҳолӣ ҳамагӣ 1100 долари ИМА-роташкил медиҳад – камтар аз 20% аз ҳисоби миёнаи Аврупо. Қарib аз се се ҳиссаи 9,3 миллион аҳолии кишвар дар дехот зиндагӣ мекунанд. Аҳолӣ нисбат ба Аврупои Фарбӣ хеле ҷавонтар аст: 36,0% 0-14 сола дар соли 2014 ва танҳо 3,2% синну соли 65 ва боло. Солҳои аввали пас аз истиқлолият бо сабаби ҷанги шаҳрвандӣ ва гузариш ба истиқлолият ва иқтисоди бозорӣ барои саломатии аҳолӣ фалокатовар буданд. Аз он вақт ин ҷониб саломатии аҳолӣ бо як қатор роҳҳо, аз ҷумла қоҳиш ёфтани ғавти навзодон ва кӯдакон, беҳтар шудани нишондоди ғавти модарон ва ғавт аз бемориҳои сироятӣ сабаби дароз шудани умри одамон гардид. Аммо, давомнокии умр дар муқоиса бо кишварҳои Фарб ҳанӯз ҳам паст аст: дар соли 2013 он барои мардон 64,1 сол ва барои занон 70,8 сол буд. Сабабҳо сатҳи нисбатан баланди ғавти кӯдаконро дар бар мегиранд (такрибан 40,9 ғавт ба 1000 таваллудизинда дар соли 2013) ва сатҳи баланди бемориҳои гайрисироятӣ [3, 7, 24].

Молиқият ва идоракуни аксаияти кулли муассисаҳои тандурустӣ дар бахши давлатӣ боқӣ мемонанд. Бахши ҳусусӣ ҳурд боқӣ мемонад (1,6% аз шумораи умумии хидматҳои амбулаторӣ), аммо рушди соҳаи ҳусуси авҷ гирифта истода, алаҳусус дар ташхис ва ёрии амбулаторӣ (ҳусусан ёрии дандонпизишӣ), ки ин марҳила ба марҳила кӯшода шудани бахши тандурустиро аз ҷониби давлат дар солҳои охир ба хизматрасонҳои ҳусусӣ инъикос мекунад [8, 14, 24].

Ҳангоми банақшагирӣ шумораи вазифаҳо, зарур аст, ки ҳайати кормандон ба меъёрҳои ҳисобшуда, аз ҷумла ҳусусиятҳои

зерин, ба монанди шумораи аҳолӣ, иқтидори муассисаи тиббӣ барои соли ҷорӣ ё вақти пешбинишуда ва маризии аҳолӣ инҷунин нишондиҳандай саломатӣ мувофиқат қунанд [2, 3].

Бояд қайд кард, ки ҳангоми банақшагирӣ рушди соҳаи тандурустӣ барои ҳар як давраи банақшагирӣ, стандарт барои эҳтиёҷот ба кормандони тиб тасдиқ карда шавад [1, 5, 7, 9, 13]. Стандартҳои ҷории кадрҳо бояд ҳадди аққал дар ҳар 5 сол ва аксар вақт дар давраи ислоҳот дар иқтисодиёт ва тандурустӣ таҷдиди назар карда шаванд [11, 12].

Кормандони ихтисоси ҳамширагӣ шарти зарурии фаъолияти бомуваффақияти системаи тандурустӣ мебошад.

Ҳангоми банақшагирӣ соҳтор ва шумораи кормандони соҳаи тандурустӣ, пеш аз ҳама, дар асоси талаботи аҳолӣ ба таъминоти тиббӣ, санитарӣ-гигиенӣ ва доруворӣ, бо назардошти вазифаҳои таҷдиди соҳтори соҳа, вазъи демографӣ, равандҳои муҳочират ва ҳаракати табиии кормандон бояд соҳт [18, 22].

Раванди банақшагирӣ захираҳои инсонӣ дар шароити муосир бояд иҷроӣ вазифаҳои зеринро таъмин қунад:

Банақшагирӣ захираҳои кадрӣ бояд ба талаботҳои асосии раванди таҷдиди соҳтории соҳаи тандурустиро ба роҳбарӣ гирад.

- Ҳангоми банақшагирӣ бояд намудҳои хидматрасонии тиббие, ки муассисаи тандурустӣ пешниҳод карданист, аниқ муайян қунад.

Нишондиҳандаҳои асосии вазъи демографӣ ва динамикаи саломатии аҳолии хидматшаванда аҳамияти стратегӣ доранд.

- Банақшагирӣ кадрҳо ҳам ба манфиати муассисаи тандурустӣ ва ҳам ба манфиати корманди он амалӣ карда мешавад. Барои як муассисаи нигаҳдории тандурустӣ муҳим аст, ки корманде дошта бошад, ки метавонад хидматҳои заруриро дар вақти лозима, дар ҷои лозима, миқдор ва сифати зарурӣ расонад. Аз ин рӯ, ҳангоми тақсимоти ӯҳдадориҳо зарур аст, ки ба кормандон имкон додашавад, ки қобилиятҳои ҳудро инкишоф диханд, самаранок ва бо бори пурра кор қунанд ва аз кори иҷрошуда қаноатманд бошанд.

- Бояд барои ҳавасмандгардонии самаранокии баланди раванди табобату ташхис ва қаноатмандӣ аз кор шароити мусоид фароҳам оварад. Кормандонро, пеш аз ҳама, ҷойҳои корие ҷалб мекунанд, ки дар онҷойҳо барои рушди қобилияти онҳо шароит фароҳам оварда шуда, даромади оптималӣ ва баланд кафолат дода мешавад.

Банақшагирии кадрӣ бояд ба саволҳои зерин ҷавоб дихад:

- ҷанд корманд, қадом тахассус ва малакӣ корӣ, кай ва дар кучо лозим мешавад?

- Ҷӣ гуна бояд қадрҳои заруриро ҷалб карда, нолозимро бидуни расонидани зарари иҷтимоӣ кам қунед?

- роҳи беҳтарини истифодаи кормандон мувофиқи қобилият қадом аст?

- ҷӣ гуна рушди қадрҳоро барои иҷрои корҳои нави соҳибхтисос ва нигоҳ доштани дониши худ мутобиқи талаботи нави технологияҳои тиббӣ ва ташкилий таъмин кардан мумкин аст?

- барои фаъолияти ба нақша гирифташудаи қадрҳо ҷӣ гуна ҳароҷот талаб карда мешавад?

Принсипҳои асосии раванди банақшагирий ба муқаррароти дар боло овардашудаи методологӣ асос ёфтаанд:

1. Банақшагирии шумора ва соҳтори кормандон бояд мутобиқи самтҳои стратегии рушди саноат амалӣ карда шавад;

2. Он бояд ба заминаи меъёрии пешрафта ҳам аз ҷиҳати заҳираҳои молиявӣ ва ҳам аз ҷиҳати моддӣ такъя қунад;

3. Ҳукуқ ва уҳдадориҳои муассисаҳои тандурустӣ барои мустақилона таҳия ва таҷдиди назар кардани нақшҳои мувофиқ дар доираи муҳторият зарур аст;

4. Принсипи иштироки ҳамаи кормандони асосии муассисаҳои тандурустӣ дар раванди банақшагирий ҷорӣ карда шавад;

5. Банақшагирий бояд дақик, воқеъбинона ва бо истифодаи равишҳои аз ҷиҳати илмӣ асосёфта амалӣ карда шавад, ки ба шумо имкон медиҳад, ки мушкилот ва ҳатогиҳоро пешгӯӣ қунед;

6. Он бояд барои муайян кардани ҷанбаҳои нави рушди сиёсати кадрӣ дар соҳаи тандурустӣ қӯмак қунад.

Марҳилаи навбатии банақшагирий раванди интихоб ва ҷойигиркунии кормандон дар воҳидҳои соҳтории муассисаҳои тандурустӣ мебошад, ки аз ҷалб ва муайян кардан қобилияти меҳнатии кормандон оғоз меёбад.

Вазифаҳои асосии ин самти кор инҳоянд:

-ба зудӣ ишғол карданӣ вазифаҳои холиҷуда бе мутобиқшавии дарозмуддати корманд;

- фароҳам овардани шароит барои афзоиши мансаб;

- нигоҳ доштани сатҳи музди меҳнат дар муассисаҳои тандурустӣ;

- тавсееи имкониятҳои барои кормандони ҷавон;

- пешгирии ивазшавии қадрҳои ҳамеша ҷаҳаровар.

Дар баробари ин, омадани як корманди тиб аз ҳориҷ бо худ пайдоиши ҳавасмандгардонӣ ва технологияҳои нави рушди муассисаҳои тандурустиро ҷалб намуда, барои мансабҳои муайян имкониятҳои васеъ фароҳам меорад.

Арзёбии сифатҳои қасбӣ, маънавӣ ва ахлоқии номзадҳои ҷалбшуда тавассути санҷиши, муқоисаи маҷмӯи сифатҳои корманд бо талаботҳои профил ё ихтисоси мувофиқ ва тартиб додани пойгоҳи додаҳо дар бораи ҳусусиятҳои кории ҳар як корманд аҳамияти қалони амалӣ дорад.

Идоракунии мутобиқати меҳнатии кормандони ҷалбшуда яке аз марҳилаҳои кор бо кормандони муассисаҳои тиббӣ мебошад.

Ду намуди мутобиқшавӣ мавҷуданд:

Аввалин, яъне мутобиқсозии қадрҳои ҷавон, ки таҷрибаи зиёд ва собиқаи кори қасбӣ надоранд:

- истифодаи усуљҳои роҳнамоии коргарони ботаҷриба;

- фароҳам овардани шароит барои такмили ихтисоси қасбӣ;

- тадриҷан баланд бардоштани дараҷаи мустақилияти табибони ҷавон дар системаи ёрии тибии беморон, самти фаъолияти онҳо ба баланд бардоштани сифат, оптималӣ, оқилона ва ба даст овардани натиҷаҳои ниҳоии фаъолияти онҳо;

- тарбияи сифатҳои олии маънавӣ ва ахлоқӣ дар нигоҳбини тибии беморон тавассути риояи қатъии онҳо ба интизоми меҳнат бо речай мукарраршудаи кор.

Дувум, яъне мутобиқсозии кормандони дорои таҷрибаи бой ва таҷрибаи касбӣ:

- пурра ва возех муайян кардани сатҳи масъулият ва муайян намудани ваколатҳои мушаххас дар асар;

- дастгирӣ ва рушди ташаббусҳои асоснок ва прогрессивии корманд, васеъ намудани худуди мустақилияти ў дар банақшагирӣ ва ташкили раванди табобат ва ташхис ва ҷорӣ намудани технологияҳои нави тиббӣ;

- ташкили шароити оғоҳии оптималии корманд тавассути таъмини эътимоднокӣ, самаранокӣ ва дастрасии системаи иттилотӣ дар доҳили муассисаи тандурустӣ;

- самти фаъолияти корманд барои ноил шудан ба натиҷаҳои ниҳоии баланд дар раванди расонидани ёрии тиббӣ;

- баланд бардоштани қаноатмандии маънавӣ ва моддии кормандони тиб;

- ташкил ва татбиқи системаи баҳодиҳии доҳилӣ ва мониторинги фаъолияти онҳо аз ҷониби ҳар як корманд.

Соҳтори мавҷуда ва шумораи кадрҳои инсонӣ бояд ба самтҳои рушди стратегии соҳа мувофиқат кунанд ва ислоҳоти минбаъдаи соҳаро таъмин кунанд.

Дар асоси равиши аз ҷиҳати илмӣ асосёфта эҳтиёҷот ба кормандони тибии гуногуниҳтиносро муайян карда, меъёрҳои баҳодиҳии вазъи саломатии аҳолиро таҳия кардан лозим аст.

Раванди банақшагирӣ бояд дар асоси татбиқ ва истифодаи стандартҳои шумораи кормандони тиб амалӣ карда шавад.

Стандартҳои мавҷуда афзоиши оқилонаи намудҳои қӯмаки аввалия ва маҳсуси тиббӣ, табобат ва пешгирии онро таъмин намуда, воситаи муассиси ҳамвор кардани номутоносии минтақавӣ, соҳторӣ ва иҷтимоӣ дар тақсимоти заҳираҳои инсонӣ мегарданд.

Асоси нақшаҳои қабул дар муассисаҳои таълимии тиббӣ бояд стандартҳои умебахш бошад. Ҳангоми ташаккули фармоишҳои давлатӣ ва мақсадноки тайёр карда-

ни мутахассисон, тайёр кардан ва бозомӯзии мутахассисон онҳо бояд ба назар гирифта шаванд.

Инкишофи минбаъдаи номенклатураи ихтиносҳои кормандони тиб бо такмили банақшагирӣ таъмин карда мешавад. Шумораи маҳдуди ихтиносҳои мувофиқи сатҳи маълумот ва иҷрои вазифаҳои касбӣ муайяншударо доҳил кардан лозим аст.

Дар айни замон, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҷдиди соҳтори соҳа дар асоси рушди тибби оилавӣ бо истифодаи амиқи технологияи терапияи ивазкунандай статсионарӣ, коҳиҷа ва интенсификации истифодаи заҳираҳои кат, баланд бардоштани сифати ёрии маҳсус афзоиши самаранокии кормандони мавҷуда.

Тамоюлҳои асосии баланд бардоштани самаранокии истифодаи заҳираҳои инсонии системаи тандурустӣ инҳоянд:

- рафъи талафоти мустақими заҳираҳои инсонӣ тавассути бартараф кардани тақрори функцияҳо;

- тақсимоти функцияҳо байни табион ва ҳамшираҳои шафқат, ҳамшираҳои шафқат;

- тағир додани соҳтори кормандони тиб дар асоси ташаккули муассисаи табиби оилавӣ;

- тақвияти мавқеи кормандони ҳамшираҳои шафқат дар ҳама сатҳҳои хизматрасонии тиббӣ;

- навсозии ҷойҳои корӣ, беҳтар намудани таҷҳизоти техники;

- соддагардонии соҳтори ҷойҳои корӣ дар асоси истифодаи заминаи нави меъёрӣ;

Талаботи афзоянда ба хизматрасониҳои тиббӣ вазифадор менамояд, ки барои пурзӯр намудани нақши ҳамшираҳои тиббӣ чораҳо андешанд. Ин пеш аз ҳама ба беҳтар намудани тайёр намудани мутахассисони баландиҳтиноси дорои маълумоти миёнаи тиббӣ, инчунин таҳияи шаклҳо ва технологияҳои нави ташкили ёрии тиббӣ ба аҳолӣ равона карда шудааст.

Танзими ҳуқуқии ҳамширагӣ пайваста боиси тағир ёфтани нақши касбии кормандони ҳамшираи шафқат дар раванди расонидани қумаки тиббию санитарӣ ва тиббию иҷтимоӣ ба аҳолӣ гардид.

Фаъолияти кормандони парасторӣ хеле гуногун аст ва ҳам расонидани даҳолати клиникии технологии баланд ва ҳам расонидани доираи васеи хизматрасониҳоро дар доираи кӯмаки аввалияи тиббию санитарӣ дар бар мегирад.

Рушд ва такмили ҳайати ҳамширагӣ тибқи афзалиятҳои муқарраршуда бояд дар чунин соҳаҳо сохта шаванд, ба монанди:

1. Кӯмаки аввалияи тиббию санитарӣ (КАТС) бо таваҷҷӯҳ ба корҳои тарбиявӣ ва профилактикаи бо аҳолӣ:

- Нақши асосии кадрҳо дар КАТС ва тибби оилавӣ истифодаи технологияҳои пешрафтаи пешгирий, асосан барои маърифати аҳолӣ дар бораи саводнокии тиббиӣ ва пешбурди тарзи ҳаёти солим мебошад. Зарур аст, ки кӯмаки хидматрасонии аввалияи тиббию санитарӣ (нигоҳубини патронагӣ ва дигар намудҳои кӯмаки дар хона расонидашуда) такмил дода шаванд;

- Кормандони шафқат дар соҳаи маорифи тандурустӣ бо аҳолӣ дар чунин соҳаҳои муҳим, ба монанди пешгирии бемориҳо, сада-маҳо, заҳролудшавӣ, ташаккули тарзи ҳаёти солим, тарбияи ҷинсӣ, банақшагирии оила, усуљҳои пешгирии ҳомиладорӣ ва модари бехатар ҷойгоҳи намоёнро ишғол мекунанд.

2. Кӯмаки табобатию ташхисӣ, асосан ҳангоми расонидани табобати доимӣ ва нигоҳубини стационарӣ.

Бо сабаби азnavsозии соҳтори фонди кати беморхона, ба истифодаи оқилонаи кадрҳои миёна ва профилҳои фаъолият дикқати ҷиддӣ дода мешавад. Талабот ба кадрҳои баландиҳ-тисоси дорои қобилияти кор дар таҷҳизоти мусоири тиббиӣ, назорат кардани вазъи бемор, азхудкунии раванди ҳамширагӣ, асоҳои психология, нигоҳубини беморон ва барқарорсозӣ меафзояд. Коҳиш додани давомнокии марҳилаи беморхона шиддат гирифтани раванди ҳамширагӣ дар бемористонро пешбинӣ мекунад.

Кӯмаки барқарорсозӣ ва кӯмаки тиббию иҷтимоӣ ба беморони музмин, пиронсолон ва маъюbon.

3. Кӯмаки тиббиӣ ва иҷтимоӣ ба беморони табобатнашаванда ва фавтидагон бо расонидани кӯмаки паллиативӣ ва хостингӣ.

4. Ташаккули самти маъмурӣ ва идора-куни ҳамширагӣ. Таъмини мустақилият ба ҳамшираҳо дар расонидани ёрии тиббиӣ, тас-мимгирӣ ва интиҳоби сиёсат дар доираи салоҳияти касбӣ.

Барои татбиқи бомуваффақияти самтҳои зикршуда бояд системаи ҳамкорӣ ва ҳамкории кормандони парасторӣ бо табион, дигар мутахассисон ва хидматҳо ба таври возеҳ андеша ва таъмин карда шавад. Рушд ва такмили фаъолияти кормандони парасторӣ бояд бо дастгирии илмӣ ҳамроҳ карда шавад.

Стратегияи муҳимтарини рушд инҳоянд:

Система идоракунӣ ва ташкили ҳадамоти ҳамширагӣ:

- ташкили системаи бисёрсатҳаи идора-куни ҳамшираҳои тиббиӣ бо тақсимоти вазифаҳо ва салоҳиятҳои ҳамшираҳои роҳбар.

- татбиқи маҷмӯи чорабиниҳо оид ба стандартиқунонӣ, литеңзияқунонӣ, аккредитатсия ва сертификатсия.

- ворид намудани протоколҳои клиникӣ ба фаъолияти касбии мутахассисони ҳамшираи тиббиӣ дар муассисаҳои тандурустӣ.

- ҷорӣ намудани технологияҳои нав ва системаи нави ҳуччатгузории фаъолияти мутахассисони парастор дар муассисаҳои тандурустӣ.

- таҳияи ҳуччатҳои меъёрий оид ба кор ва истифодаи мутахассисони парасторӣ.

- ташкил ва ҳамкории ҳамшираҳои тиббиӣ бо дигар кормандони соҳаи тандурустӣ.

- рушди ҳадамоти кӯмаки патронагӣ ба аҳолӣ ва намудҳои гуногуни кӯмак ба оилаҳо дар хона.

- ташкили заминai иттилоотию таҳлилӣ оид ба ҳамширагӣ барои баланд бардоштани сифати ёрии тиббиӣ ба аҳолӣ.

Сиёсати кадрӣ:

- ташкили муносибати аз ҷиҳати илмӣ асоснок ба масъалаҳои банақшагирий, таълим ва истифодаи мутахассисони парасторӣ.

- ҷорӣ намудани системаи ҳавасмандгардонии моддӣ барои кори мутахассисони парастор, инчунин ҷорӣ намудани музди меҳнати дифференсиалий.

- фароҳам овардани заминаи меъёри дар соҳаи ҳамширагӣ, ҳимояи ҳуқуқи заноне, ки аксарияти ин касбро ташкил медиҳанд.

- ташаккули сиёсати шуғли мутахассисони парастор, ташкили системаи бозомӯзи ва шуғли мутахассисони ҳамшираи шафқат, ки ҳангоми ихтисор аз кор озод карда мешаванд.

- таъмини тақсимоти оқилонаи худуди кормандони ҳамширагӣ тавассути ҷорӣ намудани ҳавасмандгардонии иқтисодӣ ва нигоҳ доштани хатмкунандагон ва мутахассисон дар минтақаҳо.

- назорати доимӣ ва баҳисобигирии дурусти кормандони ҳамшираи категорияҳои гуногун.

- баланд бардоштани фаъолияти касбӣ ва иҷтимоии мутахассисони парастор дар як-ҷоягӣ бо дигар шӯъбаҳо ва мақоми онҳо.

Баланд бардоштани сифати таҳсилоти касбӣ:

- такмили низоми таҳсилоти касбӣ, таълими тафриқаи кормандони парасторӣ, вобаста ба эҳтиҷоти аҳолӣ ва бозори хизматрасонӣ, бо кафолати таҳассуси мувофиқ.

- ҷорӣ намудани технологияҳои навтарин, модулҳо ва стандартҳо дар раванди таълим ва тағир додани нақшаҳо ва барномаҳои таълимӣ мутобиқи стратегияи ислоҳоти соҳаи тандурустӣ.

- такмили омодасозии ҳамшираҳои амалияи умумӣ бо маълумоти миёна.

- такмили системаи такмили ихтисоси муаллимони муассисаҳои таълими тиббӣ ва мунтазам нав кардани дониш.

- ташкили системаи самарарабаҳши аттестасияи кормандони илмӣ ва омӯзгорӣ, ки имкон медиҳад сатҳи дахлдори тайёрии касбӣ таъмин карда шавад.

- марҳилаҳо, пайдарпай ва муттасилии таълими ҳамшираи баъди дипломӣ.

- такмил додани раванди бозомӯзии мутахассисони ҳамшираи тиббӣ дар сатҳи ибтидоии тандурустӣ бо истифода аз таълими гоибона ва фосилавӣ.

Сатҳи сифати мутахассисон аз тайёрии онҳо ва дараҷаи дониши малакаҳои амалий вобаста аст, ки ба онҳо имконият медиҳанд, ки фаъолияти касбии сатҳи гуногуни муракабии технологиро ба роҳ монанд.

Барои ташкили системаи сертификатсияи кормандони тиб дар соҳаи тандурустӣ ҷораҳо андешидан зарур аст, ки таҳияи стандартҳои касбӣ ва технологияҳои баҳодиҳии онҳоро пешбинӣ кунанд. Яке аз роҳҳои истифодаи оқилонаи захираҳои инсонӣ барои ҳифзи саломатӣ ва ташаккули муносибати ягона ба таҳияи стандартҳо дар соҳаи гуногуни ёрии тиббӣ ташаккули стандартҳои касбӣ мебошад. Таҳия ва татбиқи барномаҳои соҳавӣ оид ба мусоидат ба шуғли кормандони тиб ва рушди ҳамширагӣ бояд ба такмил додани банақшагирӣ ва истифодаи захираҳои инсонӣ дар системаи тандурустӣ мусоидат намояд.

Адабиёт

1. Волкова О.А. Качество управления кадровым ресурсом медицинской организации - как элемент стратегии непрерывного улучшения качества медицинской помощи / О.А.Волкова, Е.В. Смирнова // Проблемы стандартизации в здравоохранении. - 2018. - №3-4. - С.3-18.
2. Волкова О.А. Управление кадровым потенциалом медицинских организаций / О.А. Волкова, Е.В. Смирнова // Проблемы стандартизации в здравоохранении. - 2016. - №11-12. – С. 10-16.
3. Глушанков.С. Достижения, угрозы и риски медицинской и фармацевтической деятельности в Республике Беларусь / В.С. Глушко, А.В. Шульмин, В.В. Кугач и др. // Сибирское медицинское обозрение. - 2020. - №3 (123). – С. 11-19.
4. Гоибов А.Г.Основные аспекты развития законодательства и покушений на служебный подлог в сфере здравоохранения Республики Таджикистан / А.Г. Гоибов, М.С. Талабзода, Д.А. Олимов, З.Х. Ибодова // Здравоохранения Таджикистана. – 2019. - №3. – С. 76-81.
5. Горшкова Л.В. Проблемы оценки эффективности затрат на здравоохранение // Сервис в России и за рубежом. - 2017. - №6 (76). - С. 137-151.
6. Джабарова Т.С. Основные тенденции формирования кадрового потенциала системы здравоохранения в Республике Таджикистан / Т.С. Джабарова, Н.Д. Мухиддинов, Ф.И.

Одинаев // Вестник последипломного образования в сфере здравоохранения. – 2016. - №2. – С. 9-15.

7. Ефименко И.А. Анализ деятельности отдела кадров учреждения здравоохранения / И.А. Ефименко, Т.А. Коркина // Общество, экономика, управление. - 2019. - №2. - С. 66-73.

8. КоминаД.С. Формирование и развитие кадров в системе здравоохранения чувашской Республики в контексте публичной декларации цели и задач развития // Вестник РУК. - 2018. - №2 (32). – С.49-55.

9. Куликова Е.С. Кадровое планирование как инструмент кадровой политики в здравоохранении / Е.С.Куликова, В.В. Мухлынина// Международный журнал прикладных наук и технологий «Integral». - 2019. - №4-1. - С.490-498.

10. МанилкинаК.Ю. Особенности кадровой политики в здравоохранении России // Вестник науки и образования. - 2017. - №5 (29). - С. 50-55.

11. Миралиев С.Р. Хронометраж рабочего времени семейных специалистов в учреждениях первичной медико-санитарной помощи (пмсп) пилотных районов / С.Р.Миралиев, Н.Д.Мухиддинов, Т.С.Джабарова, И.Ш.Комилов// Здравоохранения Таджикистана. – 2016. - №2. – С. 65-70.

12. Мухиддинов Н.Д. Оптимизация роли медицинских сестер в оказании первичной медико-санитарной помощи населению / Н.Д. Мухиддинов, Т.С. Джабарова, Ф.М. Джурракулова // Вестник последипломного образования в сфере здравоохранения. – 2016. - №2. – С. 42-45.

13. Назарова В.В. Оценка эффективности системы здравоохранения в России / В.В. Назарова, К.А. Борисенкова // Народонаселение. - 2017. - №4 (78). - С. 119-134.

14. Одинаев Ф.И. Кадровая политика системы здравоохранения таджикистана и принципы ее оптимизации / Ф.И. Одинаев, Т.С. Джабарова, Ф.М. Ходжаев // Вестник таджикского национального университета. Серия естественных наук. – 2015. - №1-3. – С.202-207.

15. Оконенко Т.И. Экспертная оценка и swot-анализ оптимизации медицинской и фармацевтической помощи на региональном уровне / Т.И. Оконенко, А.К. Хруцкий, М.С. Токмачев // Здоровье и образование в XXI веке. - 2018. - №8. – С. 99-104.

16. ОлимовД.А.Смертность пациентов в республиканских больничных учреждениях: причины и пути их профилактики / Д.А. Олимов, С.Б. Бекмуродзода, Г.М. Ходжамуродов, Р.А.Турсунов // Здравоохранения Таджикистана. – 2019. - №4. – С. 60-69.

17. Растворгугева Т.И. Вызовы времени в поле современных реформ здравоохранения (кадровый аспект) / Т.И. Растворгугева, Т.Н. Проклова, О.Б. Карпова // Бюллетень Национального научно-исследовательского института общественного здоровья имени Н. А. Семашко. - 2018. - №2. – С. 44-51.

18. Сергеева Н.М. Состояние медицинских кадров в сельской местности // КНЖ. - 2018. - №1 (22). – С. 169-172.

19. Созарукова Ф.М. Кадровый дефицит специалистов здравоохранения: причины возникновения и пути решения // Вестник экспертного совета. - 2018. - №4 (15). - С. 104-109.

20. Юсуфи С.Д. Оценка среды обучения ординаторов, проходящих последипломную специализированную подготовку по семейной медицине в Таджикистане / С.Д. Юсуфи, З.А. Касымова, Доминик Менгес, Эрик ванТвиллер // Здравоохранения Таджикистана. – 2018. - №4. – С. 57-63.

21. ЯсаковаА.Р. Проблемы кадрового обеспечения в системе здравоохранения / А.Р. Ясакова, Е.В. Шестакова // Проблемы Науки. - 2017. - №38 (120). - С.26-30.

22. Bauer J, Klingelhoffer D, Maier W, Schwettmann L, Groneberg DA. Prediction of hospital visits for the general inpatient care using floating catchment area methods: a reconceptualization of spatial accessibility. Int J HealthGeogr. 2020;19(1):29. Published 2020 Jul 27. doi:10.1186/s12942-020-00223-3.

23. Bauer J, Klingelhoffer D, Maier W, Schwettmann L, Groneberg DA. Spatial accessibility of general inpatient care in Germany: an analysis of surgery, internal medicine and neurology. *Sci Rep.* 2020 Nov 5;10(1):19157. doi: 10.1038/s41598-020-76212-0. PMID: 33154470; PMCID: PMC7645718.
24. Khodjamurodov G, Sodiqova D, Akkazieva B, Rechel B. Tajikistan: health system review. *Health Systems in Transition.* 2016; 18(1):1–114.
25. Wang F. Measurement, Optimization, and Impact of Health Care Accessibility: A Methodological Review. *Ann Assoc Am Geogr.* 2012;102(5):1104-1112. doi:10.1080/00045608.2012.657146.

ПЛАНИРОВАНИЕ И ОПТИМИЗАЦИЯ ЧИСЛЕННОСТИ МЕДИЦИНСКИХ И ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИХ КАДРОВ

Мирзоали Н.Т., Раджабова З.А.

ГУ «Таджикский научно-исследовательский институт профилактической медицины»

В статье приведен обзор современной литературы с целью изучения вопросов планирование и оптимизация численности медицинских и фармацевтических кадров.

В настоящее время в Республике Таджикистан проводимая реструктуризация отрасли на основе развития семейной медицины с углубленным применением стационар-

но замещающей технологии терапии, сокращения и интенсификации использования коекного фонда, повышения качества специализированной помощи требует повышения эффективности работы действующего кадрового персонала.

Ключевые слова: кадровый потенциал, ПМСП, фармация, медицинский персонал, врачи.

PLANNING AND OPTIMIZATION OF MEDICAL AND PHARMACEUTICAL STAFF

Mirzoali N.T., Radjabova Z.A.

State Institution “Tajik Scientific Research Institute of Preventive Medicine”

The article provides a review of modern literature in order to study the issues of planning and optimization of the number of medical and pharmaceutical personnel.

At present, in the Republic of Tajikistan, the ongoing restructuring of the industry based on the development of family medicine with the in-

depth use of stationary replacement therapy technology, reduction and intensification of the use of bed resources, improving the quality of specialized care requires an increase in the efficiency of the existing staff.

Key words: human resources, primary health care, pharmacy, medical personnel, doctors.

Мирзоали Н.Т. – унвончӯйи Миассисай давлатии “Пажӯҳишгоҳи тибии профилактика Тоҷикистон”. Сурғоғ: 734000, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе, кӯчаи Шевченко 61. E-mail: info@moh.tj Тел: (+992) 918-66-70-06

Мирзоали Н.Т. – соискатель ГУ «Таджикский научно-исследовательский институт профилактической медицины» Адрес: 734000, Республика Таджикистан, город Душанбе, улица Шевченко 61.

Mirzoali N.T. - Applicant for the State Institution “Tajik Scientific Research Institute of Preventive Medicine”. Address: 734000, Republic of Tajikistan, Dushanbe city, Shevchenko street 61. E-mail: info@moh.tj Tel: (+992) 918-66-70-06

ТАЪРИХИ ТАШАККУЛЁБӢ ВА РУШДИ ХАДАМОТИ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Саидзода Б.И.

Кафедраи дерматовенерология, МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Венерология илмest, ки бемориҳои бороҳи алоқаи чинсӣ гузарандаро меомӯзад. Истилоҳи “венерология” аз калимаи лотинии “Venus” – Венера (дар мифологиии римӣ, олиҳаи муҳаббат ва зебой, ба ибораи маҷозиву шоирона - зани зебо) ва калимаи юнонии “logos” - таълимот, илм гирифта шудааст. Зери ибораи “бемориҳои зуҳравӣ” bemoriҳои сироятие муттаҳид мегарданд, ки одатан тавассути алоқаи чинсӣ мегузаранд [4, 5, 11, 13, 19, 27, 42].

Омӯзиши венерология аз давраҳои дури қадим оғоз ёфта буд. Аз ҷумла, дар китоби муқаддаси Инчил оид ба ихроҷи нопок аз узвҳои таносул сухан меравад. Файр аз он, дар асарҳои Гиппократ, А.Селс ва Гален (асри 1 мелодӣ) дар бораи пешобкунии мушкилу дарднок ва лейкорея дар занон, ихроҷи фасодноку хунин аз узвҳои чинсӣшораҳо шудааст. Мартсел Эмпирик (асри 4 мелодӣ) дар бораи табобати moyҳои варамидаёдовар шудааст. Дар Рим (дар асри 1 мелодӣ) беморие маълум буд, ки аз ҷиҳати алоимва баъзе оризаҳои он (тангихо) ба сӯзок монандӣ дошт. Аз ин ҳусус кофтукови бурҷаҳои металлии Помпей шаҳодат медиҳанд, ки эҳтимол аз онҳо барои васеъкунии роҳҳои пешоб истифода мебурдаанд. Дар асарҳои Ар-Розӣ (асри 9), Ибни Сино (асри 9-10), Месуэ (асри 10), намояндагони мактаби Салерно - Рочер ва Ланфранка (Рочер, асри 12; Ланфранка, асри 13). Вилгелм аз Салисето (асри 13) нишонаҳои сӯзок тавсиф гардида, заҳми узвҳои таносул аллакай равшантар тавсиф карда шудааст. Ги де Шоляк дар асри 14 ва Валескус (Валескус, асри 16) нишонаҳои сӯзок ва интиқоли чинсии онро муфассал нишон додаанд. Соли 1162 Ускӯфи Винчестер қабули мизочонро ба фоҳишахонаҳои Лондон- ба назди заноне, ки “ҳар гуна бемории сӯзок” доштанд, манъ кард; Маликаи ҳарду Ситсилия Иоана I соли 1347 ташхиси профилактикаи хизматгорони фоҳишахонаҳоро ҷорӣ карда буд [4, 5, 11, 13, 19, 22, 27, 30, 41, 42].

Аз рӯи ақидаи бисёр муҳаққиқон, оташакро(сифилисро)маллоҳони Христофор Колумб аз Амрико оварданд ва дар охири асри 15 ва аввали асри 16 пандемияи сифилис ба мушоҳида мерасид. Муаллифони дигар таҳмин мекунанд, ки оташак дар замонҳои қадим вучуд дошт, аммо он вақт одамон бемориҳоро шинохта наметавонистанд. Файр аз ин, пешниҳоде вучуд дорад, ки оташак аз қитъаи Африқо ворид карда шудааст.

Бори аввал дар Испания ва Италия соли 1494, дар Фаронса, Дания, Швейтсария, Нидерланд, Олмон - соли 1496, дар Англия - соли 1497, дар Полша - соли 1495, бемории оташакро муфассал тавсиф кардаанд ва соли 1499 ин беморӣ маҳз аз он ҷо ба Русия сар даровард [5, 11, 19, 24, 30, 41].

Бо мурури замон олимони барҷаста бо патогенҳо, роҳҳои гузариш, ҷараёни клиникӣ, ташхис ва табобати бемориҳои бороҳи алоқаи чинсӣ гузарандаш машғул гаштанд. Табибони асрҳои миёна - Куманус (М. Куманус, 1495), Бенедиктус (А. Бенедиктус, 1510), де Виго (Г. де Виго, 1514), Хуттен (У. фон Хуттен, 1519), Фернел (Ч. Фернел, 1548) ва дигарон оташакро аз сӯзок ва заҳмҳои оддизуҳравӣ фарқ мекарданд. Торелла (Г. Торелла, 1497) ба қаъри зичшудаи сифиломаи ибтидой ишора кардааст. Грунпек (Ч. Грунпек, 1496) давраҳои ниҳонии олташакро тавсиф кардааст. Брасавола (А.М. Brasavola, 1551) байни gonorrhoea vera s. Syphilitica ва gonorrhoea non vera фарқ гузошта буд. Г.Фаллопий (1564) низ байни гонореяи галлика (оташак) ва гонореяи ғаллий (сӯзок) фарқ мегузорад. Г.Ван Свутен (1758) клиникаи оташаки гирифташударо тавсиф карда, Кокберн (В. Кокберн, 1713), Ф.Балфур (1767), Белл (Б. Белл, 1793) ва Тод (Ч.К. Тод, 1794) оташаква сӯзокро бемориҳои гуногун нишон додаанд. Белл аввалин касе буд, ки шанқри саҳт (сифиломаи ибтидой)-роо дар пешоб тасвир кард. Д.Гунтер (1786) шанк-

рҳои мулоим ва саҳтро ба хубӣ фарқ мекард. Соли 1879 А.Нейссер як омили маҳсуси ба-рангезандай сӯзок - гонококро кашф ва тав-сиф кард ва дар соли 1885 Э.Бумм сабзиши дақиқи гонококро чудо кард ва ҳамин тавр имкон пайдо гашт, ки сироятнокии сӯзок исбот карда шавад [4, 5, 11, 19, 30, 42]

Дар таърихи рушди венерология 2 таълимот фарқ карда мешаванд: унитаристон ва дуалистон. Олимоне, ки оташакро асоси пайдоиши ҳама бемориҳои бо роҳи алоқаи чинсӣ номбаршуда меҳисобиданд, унитаристон ҳисобида шуда, намояндаи онҳо олими бонуфузи англisis Центер буд. Новобаста ба ғалат буданаш, таълимоти унитаристҳо то аввали асри 21 ҳукмрон буд. Намояндаи таълимоти дуалистон венерологи фаронсавӣ Ф.Рикорд буд ва ў исбот кард, ки оташак ва сӯзок бемориҳои мустақили гуногун мебошанд. Вай аз соли 1831 то 1837 оид ба сирояти оммавии маҳбусон таҳқиқот гузаронида, 700 нафарро ба оташак ва 667 нафарро ба сӯзок гирифткор кард ва бо ин гаронӣ шӯҳрати таъриҳӣ пайдо кард [4, 5, 11, 13, 24, 30, 42].

Дар Русия рушди венерологияи илмӣ аз нимаи дуюми асри 19 оғоз мейбад. Асосгузори мактаби сифилидологии Русия профессори Академияи тиббӣ-чарроҳии Санкт-Петербург В.М. Тарновский маҳсуб мейбад. Маҳз бо ташабbusи ў, соли 1885 Ҷамъияти сифилидологӣ ва дерматологии Русия - аввалин ҷамъияти илмии дерматовенерологҳо дар Аврупо ташкил карда шуд.

Дар қаламрави Осиёи Миёна, то ба Россия ҳамроҳ шудани он (нимаи дуюми асри 19), муассисаҳои тиббӣ ва кормандони тиб тамоман вуҷуд надоштанд [2, 3, 36].

Муолиҷаи бемориҳо, аз ҷумла бемориҳои зӯҳравӣ (ҳама шаклҳои оташак, сӯзок ва ф.) ба ихтиёри рӯҳониёни реаксионӣ, табиони сершумор, ки одатан маълумоти маҳсуси тиббӣ надоштанд, voguzor карда шуда буд. Аз ҳусуси беморшавии аҳолии Осиёи Миёна то ҳамроҳшавии он ба Россия танҳо тавассути баъзе сарчаашмаҳои боқимондаи адабӣ ҳарф задан мумкин аст. Ба ин шаҳодати сайёҳони алоҳида ва мансабдорон, аз ҷумла табионеро ворид кардан мумкин

аст, ки дар гузашта ба Осиёи Марказӣ ташриф овардаанд ва диққати онҳоро мавҷудијати бемориҳои гуногуни вазнин ба худ ҷалб кардаааст [2, 3, 36, 38]. Ба гуфтаи Д.Н. Логофет (1911) дар Аморати Бухоро, сокинон дар баробари табларза, бемориҳои меъдаю рӯда, пендинка, ришта, маҳав, ҷоғар, бемориҳои ҷашм, сил, инчунин ба оташак гирифткор буданд [16, 17].

Пас аз ҳамроҳ шудани Осиёи Миёна ба Россия, баъзе муассисаҳои тиббӣ ва кормандони тиб пайдо шуданд, ки шумораи онҳо ва ҳаҷми кумаки расонидашуда хеле ноҷиз буданд. Дар қаламрави Тоҷикистони муосир, дар шаҳри Ҳуҷанд танҳо як амбулатория барои занону кӯдакони маҳалӣ мавҷуд буд, ки рӯзи 29 сентябри соли 1886 күшода шуд. Беморони гирифткори бемориҳои чинсӣ (оташак) дар онҷо аз ҷониби табиони умумӣ ва фелдшерҳо табобат карда мешуданд. Дар байни 18640 нафар бемороне, ки солҳои 1886 - 1893 ба қайд гирифта шудаанд, беморони сифилис 5,7% -ро ташкил додааст [33]. Аввалин муассисаи тибии Аморати Бухоро беморхонаи русӣ-туземӣ буд, ки соли 1891 дар Бухоро күшода шуда буд ва дар он ҷо дар соли 1910 34 нафар беморон (21 мард ва 13 зан) бо ташхиси оташак табобат карда мешуданд. Ҳуди ҳамон сол дар беморхонаи русӣ-туземии Бухоро 2911 бемори зӯҳравӣ ба таври амбулаторӣ бистарӣ карда шуданд [39].

Аз рӯзҳои аввали барқароршавии Ҳокимијати Шӯҳравӣ масъалаҳои ҳифзи саломатии аҳолӣ тадриҷан беҳтар шудан гирифтанд. Аз сабаби набудани кормандони тибии маҳалӣ, дар солҳои аввал ба аҳолӣ ёрии тиббӣ аз ҷониби дуҳтурони ҳарбии қисмҳои Артиши Сурҳ, ки дар минтақаҳои муҳталиф ҷойигир буданд, расонида мешуд.

Тибқи маълумотҳоаз рӯи муроҷиат ба кӯмаки тиббӣ, дар байни ҳама бемориҳо, бемориҳои пӯст ҷои аввалро ишғол мена-муданд, ки шумораи бештари онҳо гирифткори бемориҳои замбӯруғӣ, асосан фавус, лейшманиози пӯст, домана, пиодерма буданд [11, 33, 34].

Ягона ишора ба соҳтори маризии аҳолии Помир мақолаи Аверкиев (1905) мебошад.

Тибки гуфтаи ӯ, аз шумораи умумии беморони ба қайд гирифташуда, бемориҳои пӯст-38,9%, бемориҳои сироятӣ - 14,8%, оташак - 31,9% -ро ташкил медоданд [33, 39].

Мувофиқи ҳисоботи Комисариати ҳалқии тандурустии ҶАСС Тоҷикистон, солҳои 1925-1926 паҳншавии оташак дар байни аҳолӣ 3,1%, дар баъзе минтақаҳо аз ин ҳам баландтар буд.

Соли 1925 дар Душанбе амбулаторияи ҷашму ҷарроҳӣ күшода шуд, ки он аввалин муассисаи тибии шаҳрвандии Ҷумҳурии Автономии Советии Сотсиалистии Тоҷикистон ба ҳисоб мерафт. Ҳуди ҳамон сол онро ба беморхонаи шаҳрӣ табдил доданд. Моҳи июни соли 1925 шумораи беморхонаҳо аз 8 то 33 кат зиёд шуд. Аз 33 кати мавҷуда 9 кат барои табобати беморони дарунӣ ва зуҳравӣ пешбинӣ шуда буд [32].

Ҳадамоти аввалини маҳсусгардонидашудаи дерматовенерологӣ дар ҷумҳурӣ соли 1926 баробари таъсисёбии аввалин бунгҳивенерологӣ дар шаҳри Душанбе дар ҳайати амбулаторияи шаҳрӣ оғоз ёфт. Бо қарори Шӯрои Комисарони Ҳалқи ҶАСС Тоҷикистон аз 21.12. 1927, протоколи №14, соли 1928 дар Душанбе бо мақсади расонидани ёрии маҳсуси тиббӣ ба аҳолӣ диспансери дерматовенерологӣ күшода шуд. Ин аввалин муассисаи тибии баландхисос дар ҷумҳурӣ буд. Соли 1929 аллакай дар қаламрави ҷумҳурӣ 9 муассисаи дерматовенерикӣ кор мекарданд: як диспансери пӯст ва 8 утокҳои муолиҷаи бемориҳои пӯст дар якчанд шаҳрҳо (Хуҷанд, Конибодом, Уртеппа, Қӯлоб ва г.). Соли 1931 диспансери дерматовенерологӣ ба диспансери ҷумҳуриявии дерматовенерологӣ иваз карда шуд. Соли 1930, диспансери вилоятии дерматовенерологӣ дар шаҳри Қӯлоб, соли 1932 диспансери вилоятии дерматовенерологии Ленинобод, соли 1958 диспансери вилоятии дерматовенерологии Қурғонтеппа, соли 1966 диспансери вилоятии дерматовенерологии ВМКБ ва соли 1970 - диспансери дерматовенерологии шаҳри Душанбе күшода шуд . Дар ҷумҳурӣ шабакаи дерматовенерологӣ таъсис ёфт. Давраи солҳои 1930-1940 {амчун давраи рушди назарраси ҳадамоти

дерматовенерологӣ тавсиф карда мешавад. То соли 40-ум дар ҷумҳурӣ 22 муассисаи нигоҳубини пӯст, аз ҷумла 3 диспансер (дар Душанбе, Хуҷанд ва Қӯлоб) ва 18 клиникаи нигоҳубини пӯст (Қўргонтеппа, Ҳисор, Шаҳринав, Ромит, Қўктош, Муъминобод, Араб, Шаҳритус, Панҷ, Ғарм, Ҷиргатол, Панҷакент, Ашт, Маҷҷор, Исфара, Пролетар, Заҳматобод (ҳоло Айнӣ) ва дар шаҳри Ҳоруғ) кор мекарданд. Мутахассисони баландхисоси дерматовенерология, лаборантҳо ва кормандони миёнаи тиб тайёр карда шуданд [5, 9, 11, 13, 23].

Дар давраи баъдиҷонӣ ва солҳои 50-60 ҳадамоти дерматовенерологии Тоҷикистон боз ҳам рушд ёфт. Дар аксари шаҳру ноҳияҳо шӯъбаҳо, утоқҳо ва амбулаторияҳои дорои беморхонаҳои қалон ташкил карда шуданд [5, 9, 10, 11, 13].

Дар миёнаи солҳои 70-ум дар ҷумҳурӣ 61 муассисаи дерматовенерологӣ кор мекарданд (18 диспансер, 9 шӯъба ва 34 утоқ). Таъминот бо катҳо ба ҳар 10000 аҳолӣ 5 нафарро ташкил медод (нишондҳондаи миёнаи умумииттифоқ 2,3 буд). Дар ҳадамот 143 нафар табибони дерматовенеролог ва 25 табиб-лаборантҳо кор мекарданд [5, 9, 10, 11, 13].

Баъдтар, пас аз васеътар шудани баъзе диспансерҳои дерматовенерологӣ, миёнаи солҳои 80-ум, 56 муассиса, аз ҷумла 16 диспансер, 9 шӯъба ва 31 утоқ ба аҳолии ҷумҳурӣ кумаки маҳсус мерасонданд. Дар онҳо 22 озмоишгоҳи серологӣ, 20 лабораторияҳои ташхиси клиникӣ ва 6 бактериологӣ амал мекарданд [9, 10, 11, 13].

Дар солҳои Иттиҳоди Шӯравӣ, то истиқолият дар Ҷумҳурии Тоҷикистон диспансери ҷумҳуриявии дерматовенерологӣ, 4 диспансери минтақавии дерматовенерологӣ, диспансери шаҳрии дерматовенерологии шаҳри Душанбе, кафедраи бемориҳои пӯст ва зуҳравии ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино дар заминai беморхонаи клиникии шаҳрии №1, ки шӯъбаи пӯст дошт, фаъолият мекарданд. Дар ҳама ноҳияҳо ва шаҳрҳои тобеи марказ шӯъбаҳо ва утоқҳои бемориҳои пӯст вучуд доштанд [9, 11, 13, 15, 25, 26, 28, 31, 35].

Дар вилояти Суғд (Ленинобод) аз соли 1928 табибони дерматовенеролог кор мекарданд. Сипас, тадричан, дар соли 1931 дар шаҳри Ҳучанд дар заминаи озмоишгоҳи санитарӣ шӯъбаи серологӣ ва соли 1932 - аввалин бинои диспансери дерматовенерологӣ кушода шуд. Дар Конибодом, Истаравшан, Исфара, Панҷакент ва дар як қатор дигар нохияҳо утоқҳоидерматовенерологӣ, утоқҳо ва шӯъбаҳо кушода шуданд [1, 9, 11, 14, 34].

Дар вилояти Ҳатлон, ки минтақаҳои Кӯлоб ва Қўргонтепаро муттаҳид карда буд, утоқҳои маҳсусгардонидашудаи дерматовенерологӣ ташкил карда шуданд. Соли 1930 дар шаҳри Кӯлоб Беморхонаи дерматовенерологӣвадар шаҳри Қўргонтеппа соли 1958 диспансери дерматовенерологӣ кушода шуд. Соҳтори диспансерҳои минтақавӣ аз амбулатория (онҳо беморонро қабул мекарданд) ва шӯъбаи статсионарӣ иборат буданд. Файр аз ин, дар заминаи диспансер лаборатория ва шӯъбаи физиотерапия фаъолият мекарданд. Тадричан дар ҳама нохияҳо ва шаҳрҳои вилояти Ҳатлон утоқҳои дерматовенерологӣ, утоқҳо ва шӯъбаҳо кушода шуданд [9, 11, 13, 36].

Дар ВАБК дар заминаи поликлиникии вилоятини шаҳри Ҳоруғ, соли 1938 бори аввал утоқи дерматолог кушода шуд. Соли 1955 дар заминаи шӯъбаи бемориҳои сироятии беморхонаи вилоятӣ ду шӯъбаи бемориҳои пӯст кушода шуданд. Соли 1966 дар шаҳри Ҳоруғ Диспансери минтақавии бемориҳои дерматовенерологӣ кушода шуд. Бо мурури замон дар саросари минтақа утоқҳои пӯст ва дар заминаи диспансер лаборатория ташкил карда шуд [9, 11, 20, 37].

Дар шаҳри Душанбе, пойтахти Ҷумҳурии Тоҷикистон, соли 1970 Диспансери шаҳрии дерматовенерологӣ кушода шуд, ки аз як поликлиника ва шӯъбаи зуҳравиидори 100 кат иборат буд. ДШҚВ-и Душанбе ба пойтахти Ҷумҳурий ва нохияҳои наздиктарин хидмат мекард [18].

Дар қатори вилоятҳо, дар нохияҳои тоべи Ҷумҳурий аввал утоқҳои бемориҳои пӯст, баъдтар шӯъбаҳои бемориҳои пӯст кушода шуданд. Дар шаҳри Турсунзода (Регар) Бе-

морхонаи дерматовенерологӣ ва дар шаҳри Ваҳдат (Орҷоникидзеобод) ва нохияи Ҳисор дар заминаи беморхонаҳои марказии нохиявӣ шӯъбаҳои пӯст ва дар дигар нохияҳо ва шаҳрҳо утоқҳои бемориҳои пӯст кушода шуданд [9, 11, 13, 21].

Таъминоти ҷумҳурий бо кадрҳои тиббии дорои таҳассуси олий ва миёна хеле афзуд. Дар охири соли 1939 дар пойтахти ҶумҳурийДонишкадаи далатии тиббӣ, баъдтар Омӯзишгоҳи тиббӣ таъсис дода шуд, ки он дурнамои дар оянда бо духтурон ва ҳамшираҳои шафқат таъмин намудани ҷумҳуриро якбора беҳтар кард. Солҳои 1943 ва 1944 ҳатми аввалини табибон аз ҷониби Донишкадаи тиббии Сталинобод баргузор шуда бошад ҳам, коҳиши шумораи табибонро боздошта натавонист, зеро аксари ҳатмқунандагон ба фронт сафарбар гардианд. Барои таълим додани донишҷӯён ва тайёр кардани мутахassisон дар заминаи Беморхонаи ҷумҳуриявӣ (баъдтар ГКБ №1), соли 1941 дар заминаи шӯъбаи муолиҷавӣ, кафедраи бемориҳои пӯст ва зӯҳравии Донишкадаи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи В.И. Абуалӣ ибни Сино, баъдтар дар ин беморхона шӯъбаи пӯст кушода шуд, ки озмоишгоҳи худро дошт, ки он замон бо таҷхизоти муосир мӯчаҳаз гардонида шуда буд [5, 6, 7, 9, 11].

Ихтисоси ибтидой ва такмили ихтисоси духтурони дерматовенерологҳо дар Тоҷикистон дар охири солҳои 40-уми асри XX амалӣ карда мешуд. То охири солҳои 50-ум дерматовенерологҳои ҷумҳурий барои омӯхтани ихтисос ва такмили ихтисос ба дигар шаҳрҳои собиқ ИҶШС сафар мекарданд. Аз оғози солҳои 60-ум, омӯзиши ибтидой ва такмили ихтисоси дерматовенерологҳо дар кафедраи бемориҳои пӯст ва венерологии ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино роҳандозӣ гардид. Дар аввали солҳои 70-ум дар заминаи диспансери ҷумҳуриявии дерматовенерологӣ ихтисоси яксола (таҷрибаомӯзӣ) барои тайёр кардани дерматовенерологҳо ташкил карда шуд. Соли 1986 дар факултети такмили ихтисоси табибони ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино, дар заминаи диспансери ҷумҳуриявии дерматовенерологӣ

курси дерматовенерология күшода шуд, ки соли 1993 бо ташаккули Институти такмил ихтисоси кадрҳои тибии Тоҷикистон ба кафедраи дерматовенерология табдил ёфт. Аз соли 2015 дар кафедра курси косметология күшода шудааст [6, 7, 8, 11, 12].

Күшодани пойгоҳҳои таълимӣ барои мутахассисон ба афзоиши назарраси шумораи табиони дерматовенеролог дар ҷумҳурӣ мусоидат намуд. Ҳамин тавр, агар шумораи табиони таҳассусдори дерматовенерология дар соли 1945 20 нафар бошад, пас дар охири солҳои 60-ум шумораи онҳо дар ҷумҳурӣ ба 101, дар миёнаи солҳои 70-ум ба 143 ва дар охири солҳои 80-ум ба 182 нафар расид.

Дар мавриди кадрҳои илмӣ бошад, то солҳои 60 таълими онҳо дар марказҳои илмии қисми аврупоии СССР гузаронида мешуд. Аз миёнаи солҳои 60-ум сар карда, тайёр карданি кадрҳои илмӣ барои ҷумҳурӣ асосан дар шаҳри Душанбе сурат мегирифт. То замони пошҳурӣ Иттиҳоди Шӯравӣ, дерматовенерологҳои ҷумҳурӣ 1 рисолаи докторӣ ва 14 рисолаи номзадиро дифоъ карда, зиёда аз 250 мақола, таҳияҳои методӣ, монографияҳо, брошураҳо нашр карданд ва 11 шаҳодатнома барои пешниҳодҳои рационализатори гирифтанд [6, 8, 9, 12, 13, 26, 35].

Аввалин шӯъбаи статсионарии назди диспансери дерматовенологӣ барои 26 кат соли 1933 дар Ҳучанд, пас соли 1935 - барои 20 кат дар Душанбе дар беморхонаи ҷумҳурияй күшода шуд. Дар охири соли 1935 дар Душанбе беморхонаи занбурӯғии дорои 50 кат күшода шуд. То оғози Ҷангӣ Бузурги Ватаний дар ҷумҳурӣ шабакаи инкишофёфтai муассисаҳои дерматовенерологӣ мавҷуд буд: 31 муассисаи маҳсусгардонидашуда бо 174 кат дар шаҳрҳо ва ноҳияҳо кор мекарданд; дар охири соли 1945 шумораи катҳо дар муассисаҳои дерматовенерологии ҷумҳурӣ ба 240 адад расид. Пас аз он, иқтидори катҳои шӯъбаҳои дерматовенерологии ҷумҳурӣ афзоишро идома дода, то соли 1965 765 катро ташкил дод. Дар миёнаи солҳои 70 - 1650, миёнаи солҳои 80-ум, 1740 катҳои дератовенерологӣ ҷойгир карда шуданд, ки ин дар беморхона бистарӣ шудани беморонро пур-

ра таъмин намуд. Баъдтар, бинобар ба таври назаррас коҳиш ёфтани шумораи беморони гирифтори бемориҳои венерикӣ ва сироятии пӯст, шумораи катҳои дерматологӣ дар ҷумҳурӣ коҳиш ёфта, то аввали солҳои 90-ум то 1167 кат поён фуромад [9, 11, 13].

Тибқи қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи «Ратсионализатсияи муассисаҳои тибии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи солҳои 2011-2020», 282 катҳои дерматологӣ ихтиisor карда шуда, айни замон 885 кат кор мекунад, ки аз он 690 -тоашон статсионарӣ ва 195 -тои дигар катҳои рӯзона мебошанд[29].

Хусусиятҳои хоси мубориза бар зидди бемориҳои зӯҳравӣ дар СССР ҳарактери давлатии он, самти профилактикӣ дар асоси усули диспансерӣ, ягонагии усулҳои аз ҷиҳати илмӣ асосёфтai пешгириӣ, ташхис ва табобат мебошанд. Хусусияти давлатии ин мубориза фавран пас аз барқарор шудани Ҳокимияти Шӯравӣ 22 апрели соли 2018 муайян карда шуд. Усули диспансерии мубориза бар зидди бемориҳои венерикӣ дар ягон мамлакати ҷаҳон аз ҷиҳати пуррагии татбиқи амалӣ ва самаранокии идорақунии вазъият шабоҳат надорад. Тамоми принципҳои усули диспансериро Ташкилоти Үмумиҷаҳонии Тандурустӣ қабул кард, ки дар асоси онҳо тавсияҳои ТУТ оид ба ташкили мубориза бо паҳншавии бемориҳои венерикӣ таҳия карда шуданд [5, 11, 13, 30, 42].

Соли 1988 тамоюле, ки пайдо шуд, ки тибқи он бояд усули диспансерӣ таҷдиди назар карда, аз сабаби қӯҳна шудан ва ҳудро нишон дода натавонистани усули диспансерӣ алтернативаи ба он баробар пешниҳод карда шавад. Мубориза бо бемориҳои броҳи алоқаи чинсӣ гузаранда ҷанбаҳои иҷтимоӣ, сиёсӣ, биологӣ, тиббӣ, иқтисодӣ, тарбиявӣ ва ахлоқиро дар бар мегирад. Ҳангоми усули диспансерӣ, бемориҳои венерикӣ аз нуқтаи назари эпидемиологияи умумӣ, ҳангоми мубориза бо онҳо - аз нуқтаи назари муборизаи умумӣ бар зидди бемориҳои ҳатарноки сироятиӣ, омезиши принципҳои иҳтиёриӣ, маҷбуриӣ ба манфиати саломатии аҳолӣ баррасӣ карда мешаванд [5, 11, 13, 30, 42].

Ҳамин тарик, ҳадамоти дерматовенерологи Тоҷикистон ба мисли дигар ҳадамотҳои тиббӣ дар солҳои шӯравӣ ташаккул ва ҳамаҷониба рушд кард. Аммо, бояд қайд намуд, ки то замони пошӯрии ССРР, кадрҳо ва потенсиали моддию техникии ҳадамот баъзе камбудиҳо доштанд. Дар баъзе минтақаҳои ҷумҳурий ягон табиби дерматовенеролог набуд, дар баъзе диспансерҳои дерматовенерологӣ шумораи кормандони тиббӣ ва миёнаи тиббӣ кам буданд. Аз са-

баби маблағузории нокифоя дар баъзе муассисаҳои дерматовенерологӣ лабораторияҳои клиникӣ ё серологӣ вуҷуд надоштанд ва табибони лаборант намерасиданд. Яке аз сабабҳои муҳими ҳуручи даврии бемориҳои бо роҳи алоқаи ҷинсӣ гузарандонда он солҳо дар баъзе минтақаҳо набудани алоқамандии фаъолияти ҳадамоти дерматовенерологӣ бо ҳадамоти эпидемиологӣ, акушерӣ-гинекологӣ ва урологӣ маҳсуб меёфт.

Адабиёт

1. Амакҷонов, М.Р. Развитие дерматовенерологической службы Согдийской области за 25 лет независимости Республики Таджикистан / М.Р. Амакҷонов, А.А. Очилзода, Д.Ф. Исҳаки // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные проблемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 29-31.
2. Ахмедов, А. Обобщение опыта здравоохранения в различных административных регионах Бухарского эмирата и его влияние на состояние здоровья населения этого периода / А. Ахмедов, М.А. Ахмедова, У.В. Маслова, Ф.А. Ахмедов // Вестник Академии медицинских наук Таджикистана. – Душанбе. – 2017. - №2. – С. 87-93.
3. Ахмедов, А. Особенности развития здравоохранения Таджикистана в период присоединения Средней Азии к царской России (до 1917) / А. Ахмедов, М.А. Ахмедова, Е.В. Маслова, Ф.А. Ахмедов // Вестник Академии медицинских наук Таджикистана. – Душанбе. – 2016. - №2. – С. 61-73.
4. Гусаков, Н.И. История венерологии (сообщение 2) венерология в России в XVIII-XIX веках / Н.И. Гусаков, Г.И. Мавров // Дерматологія та венерологія. – Харков. – 2009. - № 2 (45). – С. 61-76.
5. Зоиров, П.Т. Венерология: учебное пособие / П.Т. Зоиров, Б.И. Сайдзода. – Душанбе. 2019. – 245 с.
6. Зоиров, П.Т. Достижения кафедры дерматовенерологии ТГМУ им. Абуали ибни Сино за 25 лет независимости / П.Т. Зоиров, К.М. Мухаммадиева, М.С. Исаева, Д.Х. Абдиева, Р.Д. Дадабаев // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные проблемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 17-23.
7. Зоиров, П.Т. Частная дерматология и венерология: учебник / П.Т. Зоиров. – Душанбе. 2007. – 815 с.
8. Касымов, О.И. О деятельности кафедры дерматовенерологии с курсом косметологии / О.И. Касымов, С.Х. Муниева // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные проблемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 24-25.
9. Киямов, Ф.А. К истории развития кожно-венерологической службы Таджикистана / Ф.А. Киямов // Здравоохранение Таджикистана. – Душанбе. – 1985. - № 2. – С. 75-79.
10. Киямов, Ф.А. Некоторые итоги и перспективы дерматовенерологической помощи населению Таджикской ССР / Ф.А. Киямов // Здравоохранение Таджикистана. – Душанбе. – 1972. - № 2. – С. 48-5.
11. Киямов, Ф.А. Организация и развитие дерматовенерологической службы в Таджикистане / Ф.А. Киямов // Здравоохранение Таджикистана. – Душанбе. – 1974. - № 3. – С. 17-25.

12. Киямов, Ф.А. Основные направления учебной и научно-исследовательской деятельности курса дерматовенерологии факультета усовершенствования врачей Таджикского госмедицинститута / Ф.А. Киямов // Сборник научных трудов ТГМИ им. Абуали иибни Сино. – Душанбе. 1991. – С. 2-7.
13. Киямов, Ф.А. Эпидемиология сифилиса и организация его профилактики в Таджикистане: учебное пособие / Ф.А. Киямов. – Душанбе. 2004. – 74 с.
14. Кочетовская, Л.Н. К истории организации дерматовенерологической службы в Северном Таджикистане / Л.Н. Кочетовская // Материалы Республиканской научно-практической конференции врачей дерматовенерологов Таджикистана. – Душанбе. – 1973. – С. 8-11.
15. Лещенко, Г.М. Особенности противовенерической пропаганды среди лиц повышенного риска / Г.М. Лещенко, Г.К. Грачева, М.П. Случевская // Вестник дерматологии и венерологии. – 1988. - №2. – С. 45-48.
16. Логофет, Д.Н. Бухарское ханство по русским протекторатом / Д.Н. Логофет. – СПб.: 1911. – 152 с.
17. Логофет, Д.Н. Страна бесправия / Д.Н. Логофет. – СПб.: 1909. – С. 95-96.
18. Льготина, В.А. О здравоохранении г. Душанбе / В.А. Льготина // Здравоохранение Таджикистана. – 1974. - № 1 (117). – С. 5-9.
19. Мавров, Г.И. История венерологии (сообщение 3) венерология в России и СССР в XX веке / Г.И. Мавров // Дерматологія та венерологія. – Харьков. – 2009. - № 3 (45). – С. 83-101.
20. Мирзобеков, М.М. История развития здравоохранения Советского Памира / М.М. Мирзобеков // Здравоохранение Таджикистана. – 1974. - № 3 (119). – С. 5-9.
21. Муродов, Дж.И. Развитие и достижения кожно-венерологический центр города Душанбе за 25 лет независимости Республики Таджикистан / Дж.И. Муродов, М.И. Косимов // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные проблемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 26-28.
22. Нуралиев, Ю. Медицина эпохи Авиценны: монография / Ю. Нуралиев. – Душанбе: 1981. – 245 с.
23. Постановление Совета Народных Комиссариатов Таджикской АССР от 21.12. 1927 г. №14 «Об оказания специализированной медицинской помощи населению в г. Душанбе».
24. Притуло, О.А. Дерматология и венерология: учебное пособие / О.А. Притуло, Г.А. Винцерская, Д.В. Прохоров, О.Ю. Олисова, А.А. Лепехова. – Москва. ИНФРА-М, 2021. – 204 с.
25. Пулатова, Г.К. Итоги деятельности органов и учреждений здравоохранения Таджикской ССР за 1985 и их задачи на 1986 год / Г.К. Пулатова // Здравоохранение Таджикистана. – 1986. - № 2. – С. 6-15.
26. Рахматов, Б.Р. К истории и об основных итогах научной деятельности кафедры кожных и венерических болезней Таджикского медицинститута / Б.Р. Рахматов // В кн.: Вопросы эпидемиологии, клиники, лечения и профилактики венерических заболеваний (материалы конференции). – Душанбе. – 1976. – С. 13-17.
27. Родионов, А.Н. Сифилис: руководство для врачей / А.Н. Родионов. – СПб. Литер, 2007. – 316 с.
28. Саженин, И.А. Состояние и перспективы развития здравоохранения Таджикистана / И.А. Саженин // Здравоохранение Таджикистана. – 1973. - № 6 (110). – С. 5-10.
29. Салимзода, Н.Ф. Достижения дерматовенерологической службы Республики Таджикистан в период независимости / Н.Ф. Салимзода, Д.Н. Садыкова, А.М. Косимов, К.М. Мухамадиева // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные про-

блемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 11-13.

30. Скрипкин, Ю.К. Дерматовенерология: национальное руководство / Ю.К. Скрипкин, Ю.С. Бутов, О.Л. Иванов. – Москва: 2017. – 1015 с.

31. Сокова, Е.П. К истории развития серологической службы в Таджикистане / Е.П. Сокова, Э.Ф. Токмакова // В кн.: Вопросы эпидемиологии, клиники, лечения и профилактики венерических заболеваний (материалы конференции). – Душанбе. – 1976. – С. 22-24.

32. Таджиев, Я.Т. «Правда Востока» от 26 марта 1925 года.

33. Таджиев, Я.Т. Здравоохранение Таджикистана: монография / Я.Т. Таджиев. – Душанбе. Издательство «Ирфон», 1974. – 240 с.

34. Таджиев, Я.Т. Материалы к истории здравоохранения Таджикистана (Ленинабадская область) / Я.Т. Таджиев // Здравоохранение Таджикистана. – 1984. - № 2 (191). – С. 76-80.

35. Таджиев, Я.Т. Медицинские кадры на первых этапах здравоохранения Таджикистана / Я.Т. Таджиев // Здравоохранение Таджикистана. – Душанбе. – 1972. - № 2 (118). – С. 16-21.

36. Таджиев, Я.Т. О пионерах здравоохранения южной группы районов Таджикистана / Я.Т. Таджиев, В.Т. Тхостова // Здравоохранение Таджикистана. – 1985. - № 1 (196). – С. 58-62.

37. Худорамова, Ш. Развитие дерматовенерологии в Бадахшане / Ш. Худорамова // Материалы круглого стола «Достижения, перспективы, актуальные проблемы дерматовенерологии» посвященной 25-летию независимости Республики Таджикистан. – Душанбе. – 2016. – С. 32.

38. ЦГА Таджикской ССР, ф. 1. оп. 1. ед. хр. 1966, лл. 185-186.

39. ЦГА Узбекской ССР, ф. 25. оп. 3. ед. хр. 196, л. 25.

40. Чеботарёв, В.В. Современные аспекты лечения урогенитальной хламидийной инфекции / В.В. Чеботарёв, М.С. Асхаков, О.А. Кайшева // Традиционная и инновационная наука: история, современное состояние, перспективы: сборник статей Международной научно-практической конференции в 5 ч. – 2017. Ч. 4. – С. 146-152.

ИСТОРИЯ ФОРМИРОВАНИЯ И РАЗВИТИЯ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЧЕСКОЙ СЛУЖБЫ В РЕСПУБЛИКЕ ТАДЖИКИСТАН

Сайдзода Б.И.

Кафедра дерматовенерологии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино».

В статье рассматривается основные аспекты истории и развития службы дерматовенерологической помощи в мире и Республики Таджикистана. Установлено, что служба дерматовенерологической помощи является одной из древнейших отраслей медицины который берет начало с 3000 лет до н. э. Этот служба относится к социально значимым заболеваниями. Дерматовенерологическая служба Таджикистана, как и другие медицинские службы, образовалась и получила всестороннее развитие в Советские годы. Не-

смотря на такую развитие службы имело свои недостатки, это нехватка кадров, материально-технический баз и недостаточного финансирования. Одной из причин являлось ослабление или в некоторых регионах отсутствие взаимосвязанной работы дерматовенерологической службы с другими (эпидемиологической, акушерско-гинекологической, урологической и др.) службами.

Ключевые слова: дерматовенерология, инфекции, передаваемые половым путем, репродуктивное здоровье.

THE HISTORY OF THE FORMATION AND DEVELOPMENT OF THE DERMATOVENEROGICAL SERVICE IN THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN

Saidzoda B.I.

Department of Dermatovenerology of SEI "Avicenna Tajik State Medical University"

The article examines the main aspects of the history and development services dermatovenerological care in the world and the Republic of Tajikistan. Installed, that the service of dermatovenerological care is one of the oldest branches medicine that dates back to 3000 BC. This service refers to the social significant diseases. The Dermatovenerological Services of Tajikistan. As well as other medical services, formed and developed in a comprehensive

manner in Soviet years. Despite this development of the service had its drawbacks, it is lack of personnel, material and technical bases and insufficient funding. One of the reasons was the weakening of or in some regions the lack of related work dermatovenerological service by others (epidemiological, obstetric-gynecological, urological, etc.) services.

Key words: dermatovenerological, sexually transmitted infections, reproductive health.

Сайдзода Баҳромуддин Икром, дотсенти кафедраи дерматовенерология, Муассисаи давлатии таълимии Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино”, номзади илмҳои тиб. тел.: (+992) 985154545, E-mail: saidov_bahromuddin@mail.ru

Сайдзода Баҳромуддин Икром, доцент кафедры дерматовенерологии ГОУ «Таджикский государственный медицинский университет им. Абуали ибни Сино», кандидат медицинских наук. Тел.: (+992) 985154545, E-mail: saidov_bahromuddin@mail.ru

Saidzoda Bahromuddin Ikrom, Docent of the Dermatovenerology Department of SEI “Avicenna Tajik State Medical University”, Tel.: (+992) 985154545. E-mail: saidov_bahromuddin@mail.ru.

ХУСУСИЯТҲОИ ФУНКСИОНАЛИИ ЭНДОТЕЛИЯ ҲАНГОМИ БЕМОРИҲОИ ИШЕМИКИИ ДИЛ

Табаров М.С.¹, Шукуров Ф.А.¹, Тоштемирова З.М.¹, Хурсанов Н.М.²

1. Кафедраи патологияи физиологӣ;

2. бемориҳои даруни №2-и МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»

Муҳиммият. Бемории ишемикии дил дар байни bemoriҳои дилу рагҳо аз чиҳати оризаҳо ва фавтият ҷойи аввалро ишғол намуда, дар кардиологияи мусир мавқеи махсус дорад, зоро ба фишорбаландии шарёнӣ, ремоделсозии миокард, норасогии дил, иҳтилоли ритм ва гузаронандагии он вобастагии зич дорад [21].

Бемории ишемикии дил аз дисфункцияи шадид ё музмини миокард иборат аст, ки дар натиҷаи камшавии нисбӣ ё мутлақи таъминшавии миокард аз хуни шарёнӣ пайдо мешавад, ки бештар бо патологияи системаи шарёнҳои коронарӣ (холате, ки дар он таносуби байни талаботи миокард ва оксиген ва расонидани он вайрон мешавад) алоқаманд аст. Дар патогенези БИД нақши асо-

сиро вайрон шудани мубодилаи липидҳо, ихтилоли функцияи эндотел бо бартарӣ доштани маҳсулоти омилҳои вазоконстрикторӣ, тағйирот дар системаи туршшавии перекисии липидҳо, қобилияти агрегатсии ни тромбоситҳо ва эритроситҳо [17,18,19].

Патогенези БИД таркиби чунин механизмиҳоро фаро мегирад [38];

Даридан, нимдаррон, ё осебҳои дигари эндотел дар ноҳияи ҳалқаҳои атеросклерозӣ [45];

Тромбоз дар ноҳияи порашуда ва ё осебҳои эндотелӣ, баъзан дар ноҳияи ҳалқаҳои интактӣ [39];

Спазми шарёнҳои коронарӣ, асосан маҳдуд – дар минтақаҳои ҳалқаҳо, камтар – паҳнёфта дар равиши ҳамаи шарёнҳо [54].

Як қатор муаллифон, исботхое низ дар даст аст, ки триадаи классикиро боз дар як омил - илтиҳоби ҳалқаи атеросклерозӣ иловава карда шуд [51].

Стенокардия яке аз шаклҳои клиникии БИД аст. Субстрати морфологиии стенокардия атеросклерози шарёнҳои коронарии дил ба ҳисоб меравад. Шаклҳои классикии хатари атеросклероз, ба сифати сабаби ИБД гиперлипидемия, фишорбаландии шарёнӣ, сигоркашӣ, диабети қанд, фарбехӣ, гиподинамия ба ҳисоб меравад. Ба наздикий ба омилҳои потенсиалии хатари атеросклероз гомосистенимияро дохил карданд [55,56,57]. Солҳои охир рушди интенсивии таҳқиқотҳои фундаменталий ва клиникӣ нақши эндотелии рагҳо дар генези бемориҳои дилу рагҳо ба миён омаданд [2,3, 53].

Мувофиқи тасаввуротҳои мусир, эндотел – ин монеаи нофаъоли байни хун ва бофтаҳо нест, балки узви фаъол, ки дисфункцияи он ҷузъи ҳатмии тақрибан ҳамаи бемориҳои дилу рагҳо, протессҳои аутоиммунӣ, диабети қанд, тромбоз, сепсис ва гайра [16, 29] ба ҳисоб меравад.

Эндотел- ин қишири якқабатаи ҳучайраҳои маҳсус мебошад, ки дар сатҳи даруни рагҳо фарш шудаанд, ки вай узви аутокринӣ, паракринӣ ва эндокринӣ ба ҳисоб меравад ва дар тамоми организми одамон бо функцияҳои сершумори танзимкунанда тақсим мешавад, беист миқдори зиёди моддаҳои муҳимтарини фаъоли биологӣ тавлид мешаванд [15] .

Эндотел дар танзими тонуси рагҳо, гемостаз, ҷавоби иммунӣ, муҳочирати ҳучайраҳои хун дар девораи рагҳо, синтези омилҳои илтиҳоб ва ингибиторҳои онҳо иштирок намуда, функцияи монеагиро ичро мекунад [5,13,14].

Вазифаҳои эндотелиро баррасӣ намуда, аз ҳусуси механизми мураккаби иртиботи мутақобилаи антагонистии медиаторҳо, ҳамчунин оид ба танзим ё самаранокиҳои гуногуни физиологӣ сухан гуфтан мумкин аст. Бисёр омилҳои ањанавии хатари бемориҳои дилу рагҳо (БДР) – ро ихтиололи функцияи мӯътадили ҳучайраҳои эндотелиалий ҳамроҳӣ мекунанд [28,29]. мебошад, ки

Дараҳти эндотелиалий аз ҷиҳати архитектура гуногун мебошад. Эндотели рагҳои коронарӣ, эндотели шушҳо, серебралӣ ва гайра гарчанде аз ҷиҳати анатомӣ монанд бошанд ҳам, аммо аз лиҳози генӣва биохимиявӣ, типи ретсенторҳо, мачмӯи сафедаҳо пешгузаштагон, ферментҳо трансмиттерҳо ва г. хеле фарқ мекунанд [11,33]. Мувофиқи зухуроти патологӣ низ интихобан дар популяцияҳои узвии эндотелиалий ва ҳучайраҳои рагҳо инкишоф мейбанд: ҳассосияти онҳо нисбат ба ташаккули атеросклероз , ихтиолҳои ишемикӣ, инкишофи омос якранг нест [10]. Эндотел таъсироти механикии моеъ, фишори хун ва шиддати ҷавобӣ, ки қабати мушакҳои рагҳо соҳтаанд, дарк мекунанд [24]. Вай нисбат ба осебҳои химиявӣ ва анатомӣ ҳассосият дорад, онҳо метавонанд, ки ба баландшавии агрегатсия ва адгезияи ҳучайраҳои гардишкунанда, пайдо шудани тромбоз, нишастани конглоратҳои липидҳо оварда мерасонанд [20, 58].

Эндотелҳо дар танзими тонуси рагҳо бо роҳи озодшавии рагвасеъкунандаҳо (оксиди азот, простасиклин, пептиди натрий уретикии типи С, адреномедулин) ва рагтангкунандаҳо (эндотелии -1, тромбоксан Аг, аngiotenzin II, простаксиклин H2, ингибитори активатори бофтаҳои плазминоген) иштриок мекунанд. Дар шароити физиологӣ озодшавии омилҳои релаксикунанда бартарӣ доранд. Таносуби байни омилҳои релаксатсия ва констриксия тонуси рагҳо ро муайян мекунанд [31,41,48,52]

Нақши мустақил ва ҳалкунандаи эндотел дар танзими тонуси рагҳо бори аввал танҳо дар соли 1980 мууайян карда шуд, пас аз таҳқиқот R.F.Furchgoff ва J.V.Zawadzki [40]. Онҳо муқаррар намуданд, ки танҳо дар сурати маҷнӯд будани ҳучайраҳои эндотелиалий, зиёд кардани дозаи атсетилхолин ба релаксатсияи рагҳо оварда расонид, ки ба он «омили эндотелий -релаксиатсионӣ» номгузорӣ карда шуд, ки баъдан ҳамчун оксиди азот идентификатсия шуд. Омӯзиши минбаъдаи функцияи NO ва муайян кардани нақши асосии он дар патогенези бемориҳои дилу рагҳо имконият дод, ки ин пайвастагӣ «молекулаи асри XX » номгузорӣ карда шуд [19, 23,26,27]

Нақши асосйдар танзими системаи дилурагҳо дар меъёр ба NOS (е NOS) –и эндотелиалии конституитвӣ тааллук дорад, ки бори аввал дар эндотелии рагҳо ошкор карда шуда, дар натиҷа дар миокард, эндокард, мускулатураи ҳамвор, фавқулгурдаҳо, тромбоситҳо, дар нейронҳои майнаи сар(–гиппокамт), асабҳои периферии нитрергӣ, эпилептии шушҳо ва гурдаҳо ва дар баъзе бофтакоидигар ба назар расид. Гене, кисинтези е NOS –ро коргузорӣ мекунанд, дар хромасомаи 7 дар региони 7g 35 -36 [4.4] маҳдуд карда шуд.

Функцияи эндотелиалий таҳти таъсири як қатор омилҳои хатари БИД, монанди гиперхолестеринемия, гиперхомосистeinемия, фишорбаландии шарёнӣ, диабети қанд, фарбехӣ, сигоркашӣ вайрон мешавад. Ҳангоми таъсирирасонии тӯлонии омилҳои гуногуни осебрасон фаъолияти эндотел тадриҷан вайрон мешавад, қобилияти озодшавии омилҳои релаксантӣ паст мешавад, дар ҳоле, ки тавлид шудани омилҳои конструкторӣ нигоҳ дошта мешаванд, яъне ҳолате ташаккул меёбад, ки ҳамчун дисфункцияи эндотел муайян карда мешавад [36,42,43,49]. Дисфункцияҳои эндотел-ин номутаносиби байни маҳсулоти омилҳои вазодилатитсионӣ, ангиопротективӣ, антипролиферативӣ (оксид, азот, простатасиклин, активатори бофтаии плазминоген, С-тип лептиди натрийуретикӣ, омили эндотелиалии гиперполярӣ) аз як тараф ва омилҳои вазоконстктивӣ, протромбозӣ, пролиферативӣ (эндотелин, супероксид-анион, тромбоксан Аа, ингибитори активатори бофтаии плазминогенӣ), аз тарафи дигар [22, 25].

Мувофики назарияи Dzau ва Gibbons (1991), дисфункцияи эндотелий як қатор зуҳуротро доранд, ки ба атеросклероз, атеротромбоз овардда мерасонанд [11, 37].

Аломати нисбатан маҳсуси дисфункцияи эндотелиалий паст шудани сустшавии эндотелвобастаи шарёнҳо, дар мавриди нигоҳ доштани аксуламали мӯътадили дилататорӣ ба эндотелҳои экзогенӣ нитровазодилаторҳои мустақил (нитроглитсерин, серотонин гентропрусеиди натрий), дар марҳалаҳои барвақти дисфункция [15,34]. Дар дисфункцияи вазнини эндотел, вақте ки маҳсулоти

NO такрибан вучуд надорад дисфункция [46]. Чунин аксуламали парадоксалии визо-конструкторӣ яке аз зуҳуроти асосии дисфункцияи эндотелиалий ба ҳисоб меравад ва ба ҷинси мард, синну соли пирӣ, атеросклероз, гипертензияи шарёнӣ ва шушӣ, гиперхолестеринемия, сигоркашӣ, синдроми метаболикӣ, норасоии дил, реокклюзияҳо, осеби реперфузионӣ, тамоюлнокии генетикий нисбат ба атеросклероз ва БИД, диабети қанд, гипергомотсистемемия, инсулий мутатсияи генҳои NOS, сар шудани ҳайзбинӣ ва синдроми X [9,13, 59].

Тавлидшавӣ ва ҷудошавии моддаҳои тромбогенӣ ва атромбогени эндотелмӯътадил, доимо ҷориҷаванд дар ҳама рагҳо. Дар протесси атерогенӣ ин аксуламалро депрессияи механизми атромбогенӣ ҳамроҳӣ мекунанд. Дар шароити физиологӣ тавлидшавиву ҷудошавии моддаҳои атромбогенӣ нисбат ба тромбогенӣ бартарӣ доранд, ки ин шарти муҳимми тромборезистентнокии рагҳо бартарӣ доранд [11,15].

Моддаҳои атромбогени девораи рагҳо, тромбиногенез ингибатсия шуда, прокоагулянтҳо нофаъол гашта, фибринолизро фаъол месозад, адгезияро садди роҳ ва агрегатсияи тромбосатҳо, гемостаз, ҳангоми осеб расонидани рагҳо, аммо протесси тромбосилшавиро маҳдуд месозад ва ин аст мояхияти тромборезистентнокӣ [8, 15].

Маълум аст, ки дар беморони дорони фазаи шадиди БИД дисфункцияи эндотелиалий бо баландшавии шадиди маҳсулоти вазоконструкторҳо (эндотелин-1, тромбоксан Ас ва серотонин) ва хеле паст шудани синтези вазодилататорҳо (простасиклин) ва NO [50]. Дар натиҷаи ин коронаропазм инкишоф меёбад, ки обструксияи динамикии шарёни коронарӣ барпо мешавад, ва барои пешравии БИД, то ҳадди пайдо шудани инфаркти шадиди миокард мусоидат менамояд [6]. Имрӯзҳо муайян карда шудааст, ки коронаропазм метавонад ба осеб расидани эндотел дар шакли фрагментатсияи он ва дескваматсия дар ҷои конструксия бо минбаъда тавлид шудани он дар ин ҷо агрегатҳои тромбоситарӣ ва тромбоз.

Спазми тұлонй метавонад, ки ба пораша-
вии ҳалқақ оварда расонад, аз тарағи дигар,
осеби ҳалқақ ҳамеша ба вазоконстриксия
оварда метавонад. То ҳанұз нофақмо бокі
мемонад, ки чй аввали аст- короноспазм ёпора
шудани ҳалқақ, зеро маълумоте мавчұд аст,
ки ҳарду нұқтаи назар дуруст аст [7].

Бахшида ба пайдоиши дисфункцияи эн-
дотел ҳангоми бемориҳо ва ҳолатҳои гуно-
гуни солҳои охир микдори зиёди пажұх-
шҳои илмй нашр шудаанд. Муаллифони
зиёд нақши маркерҳои функцияҳои эндоте-
лиро ҳангоми бемориҳо дилу рагҳо, диа-
бети қанд, ихтилолҳои ишемикии хунгарди-
ши майна, синдроми метаболик, бемо-
риҳои гурдақ мавриди омӯзиш қарор до-
даанд [1,15,35].

Маъмулан, ҳолати эндотелии рагҳо аз
рўи микдори эндотелиоситҳои гардишку-

нанда, муҳтавои диалдегиди малоновй дар
плазмаи хун ва эритроситҳо, фаъолнокии
омили Вилмбранд, сатҳи метаболитҳои ок-
сици азот ва гомосистein баҳогузорй кар-
да шуд [12, 22].

Ҳамин тавр, омӯзиши хусусиятҳои функ-
сионалии эндотелии рагҳо имконият медиҳад,
ки нақши патогенетикии он дар инкишофи
бемории ишемикии дил ошкор карда шавад.
Бо назардошти ин, тахмин кардан мүмкін
аст, ки дисфункцияи эндотел звеной асосии
патогенези протсесси атерогенй бо минбаъ-
да пайдо шудани БИД бо қараёнҳои гуногу-
ни клиникй ва оризақо ба ҳисоб меравад.
Барои ҳамин ҳам ба хатар- стротификатсияи
ҳолатҳои коронарй дохил кардани баъзе
омилҳои дисфункцияи эндотелиалй метаво-
над, ки барои пешгири намудани вазнинии
БИД дар ин гурӯхи беморон муфид бошад.

Адабиёт

1. Арсеничева О. В. Клиническое и прогностическое значение маркеров эндотелиальной дисфункции в развитии коронарных осложнений при проведении интервенционных вмешательств у больных с ишемической болезнью сердца : автореф. дис. + канд. мед. наук : 14.00.05 / О. В. Арсеничева. - Иваново, 2006. - 20 с.
2. Беленков ЮЛ., Мареев В.Ю., Агеев Ф.Т. Эндотелиальная дисфункция при сердечной недостаточности: возможности терапии ингибиторами ангиотензинпревращающего фермента // Кардиология. - 2001. - №5. - С.100-104.
3. Бурдули Н.М. Дисфункция эндотелия и сердечно-сосудистая патология. Владикавказ, 2005. - 64 с.
4. Бхаттачарийа Г. Атеросклероз // Патофизиология заболеваний сердечнососудистой системы. Пер. с англ. / ред. Л. Лилли. - М.: БИНОМ. Лаборатория знаний, 2003. - Гл. 5. - С. 137-162.
5. Воробьев Е.Н. Роль дисфункции эндотелия в патогенезе атеросклероза / Е.Н.Воробьев, Г.И. Шумахер, И.В. Осипова, М.А. Хорева, Р.И. Воробьев //Кардиоваскулярная терапия и профилактика. - 2006. — № 6. — С. 129-136
6. Гасилин В.С., Сидоренко Б.А. Стенокардия. -М.: Медицина, 1987. – 240с.
7. Грацианский Н.А. Нестабильная стенокардия - острый коронарный синдром. Некоторые новые факты о патогенезе и их значение для лечения// Кардиология. - 1996. - №11. - С. 4 – 16.
8. Гемостаз: Физиологические механизмы, принципы диагностики основных форм геморрагических заболеваний / ред. Н.Н. Петрищев, Л. П. Папаян ; СПбГМУ. - СПб. : Изд-во СПбГМУ, 1999. - 122 с.
9. Гогин Е.Е. Курение, эндотелий и гипертоническая болезнь // Клин. Мед. 1998.-№76.-С. 10-14.
10. Гомазков О. А. Вазоактивные пептиды и ростовые сосудистые факторы. Роль в патогенезе артериальной гипертонии / О. А. Гомазков //Кардиоваскулярная терапия и профилактика. - 2003. - Т.2. -4. -С. 11-15.
11. Дисфункция эндотелия. Причины, механизмы, фармакологическая коррекция / ред. Н. Н. Петрищев ; СПбГМУ. - СПб. : Изд-во СПбГМУ,2003.-184 с.

12. Домашенко М. А. Дисфункция эндотелия при ишемических нарушениях мозгового кровообращения на фоне ИБС / М. А. Домашенко, С. В. Орлов// Сердце. - 2007. - Т.5. - 7. - С. 376-378.
13. Задионченко В.С., Ардашева Т.В., Сандомирская А.П. Дисфункция эндотелия и артериальная гипертония: терапевтические возможности // Русский медицинский журнал / Кардиология. - 2002. - Т.10, №1. - С. И -15.
14. Коломоец Н.М. Эндотелиальная дисфункция и ее клиническое значение // Военно-медицинский журнал. - 2001. - №5. - С.29-35.
15. М.С.Табаров. Физиология и патология эндотелия./М.С.табаров., З.М.Тоштемирова., Р.А.-Сайдмурадова и др./ Научно-мед.журнал «Вестник Авиценны»-№2.2012.-С.196-200
16. Мартынов А.И. Эндотелиальная дисфункция и методы ее определения / А.И.Мартынов, Н.Г. Аветян, Е.В. Акатова, Г.Н.Гороховская, Г.А.Романовская //Российский кардиологический журнал. - 2005. - №4. -С.94-98.
17. Мингазетдинова Л.Н. и соавт. Роль перекисей липидов и гемореологических расстройств в патогенезе и клиническом течении ишемической болезни сердца // Терапевтический архив. — 1993. - № 8. - С. 12-15
18. Мухин Н.А., Моисеев СВ., Фомин В.В. Гипергомоцистеинемия как фактор риска развития заболеваний сердечно-сосудистой системы//Клиническая медицина. - 2001. - № 6. — С7-13.
19. Небиеришвили Д.В. Клиническое значение дисфункции эндотелия при артериальной гипертонии. // Consilium medicum -системные гипертензии. -2005. -№ 1.-С.31-38.
20. Нагорнев В. А. Современные представления о патогенезе атеросклероза //В. А. Нагорнев, А. Н. Восканьянц // Вестн. РАМН. - 2006. - 9-10. - С. 66-73.
21. Оганов Р.Г. Профилактика сердечно-сосудистых заболеваний: возможности профилактического здравоохранения // Кардиоваскулярная терапия и профилактика. - 2002. - №1. - С. 5 - 9.
22. Остроумова О.Д., Дубинская Р.Э. Дисфункция эндотелия при сердечно-сосудистых заболеваниях (по материалам XIII Европейской конференции по артериальной гипертензии) // Кардиология. — 2005. — №2. —С.59-61.
23. Покровский В.И., Виноградов Н.А. Оксид азота, его физиологические и патофизиологические свойства // Терапевтический архив. — 2005. — №1.-С. 82-87.
24. Попова Л. В. Микроциркуляторная сосудистая реактивность при коронарном атеросклерозе / Л. В. Попова, К. Ю. Николаев // Бюл. СО РАМН. - 2008. - 5.С.134-137.
25. Романовская Г.А. Перспективы медикаментозного лечения эндотелиальной дисфункции / Г.А. Романовская, Е.В. Акатова, Г.Н. Гороховская, Н.Г. Аветян, А.И. Мартынов // Фарматека. - 2005. - №9. - С.32-37.
26. Сидоренко Б.А., Затейщиков Д.А. Дисфункция эндотелия в патогенезе атеросклероза и его осложнений // Кремлевская медицина. Клинический вестник. - 1999. - №2. -С.2-19.
27. Соболева Г.Н. Функциональное состояние эндотелия коронарных и периферических артерий у больных ишемической болезнью сердца и гипертонической болезнь, медикаментозная коррекция выявленных нарушений: Автoreферат дис.... д-ра мед. наук. — Москва, 2008. - 25с.
28. Aird; W.G. Endothelium in health and disease / W.C. Aird, // .Pharmacol Rep.-2008.-Voh 60, N 1 . - P . 139-143.
29. Airdi. W.G. Phenotypic,heterogeneity of the endothelium:i.Structure,function, and mechanisms./ W.C. Aird7/ Girdles. - 2007. - Voh 100 N 2.-P.158-473
30. Biegelsen E.S., Loscalzo J. Endothelial function and atherosclerosis //Coron. Artery. Dis. - 1999. - Vol. 10(4). - P.241-256.
31. Biegelsen E.S., Loscalzo J. Endothelial function and atherosclerosis //Coron. Artery. Dis. - 1999. - Vol. 10(4). - P.248-256.
32. Caramori P.R., Zago A.J. Endothelial dysfunction and coronary artery disease//Arg. Bras. Cardiol. — 2000.—29(2). — P. 108-115.

33. Cines D. B. Endothelial cells in physiology and in the pathophysiology of vascular disorders / D. B. Cines, E. S. Pollak // Blood. - 1998. - 91, N 10. - P. 3527-3561.
34. Cines D.B., Pollak E.S., Buck C.A. et al. Endothelial cells in physiology and in the pathophysiology of vascular disorders // Blood. - 1998. - Vol. 91. — P. 3528-3561.
35. Correti M. Guidelines for the ultrasound assessment of endothelium-dependent flow-mediated vasodilatation of the brachial artery / M. Correti, T. J. Anderson // J. Amer. Coll. Cardiology. - 2002. - 39. - P. 257-265.
36. De Jong C, Stehouwer CD., van-den-Berg M., Vischer U.M., Rauwerda-J.A., Emcis J.J. Endothelial marker proteins in hyperhomocysteinemia / C. De Jong, CD. Stehouwer, M. van-den-Berg, U.M. Vischer, J.A. Rauwerda, J.J. Emcis // Thromb.Haemost. —1997. —V. 78(5). —P. 1332-1337.
37. Dzau V.J., Gibon G.N. Endothelium and growth factors in vascular remodeling of hypertension // Hypertension. — 1991. —18 (suppl. III). — P. 115-121.
38. Falk E., Shah P., Fuster V. Coronary plaque disruption // Circulation. - 1995.- Vol.92.-P. 656-671.
39. Forstermann U., Biossel J.P., Kleinert H. Expressional control of the constitutive isoforms of nitric oxide synthase (NOS I and NOS III) // FASEB J. -1998.-Vol. 12.-P. 773-790.
40. Furchtgott R.F., Zawadzki J.V. The obligatory role of endothelial cells in the relaxation of arterial smooth muscle by acetylcholine // Nature. — 1980. — P. 373-376.
41. Jacobsen D.W. Homocysteine and vitamins in cardiovascular disease // Clin.Chem. —1998. — Vol. 44(8). — P. 1833-1843.
42. Leake D.S. Effects of mildly oxidised low-density lipoprotein on endothelial cell function // Curr. Opin. Lipidol. - 1991. - 2. - P. 301-305.
43. Lee A. J. Haemorheological, platelet and endothelial factors in essential hypertension // J. Hum. Hypertens. - 2002. — Vol. 16. - P. 557-562.
44. Li H., Forstermann U. Nitric oxide in the pathogenesis of vascular disease // J.Pathol. - 2000. - Vol. 90. - P. 244 - 254.
45. Libby P. Molecular bases of the acute coronary syndromes // Ibid - 1995. -Vol.91.-P. 2844-2850.
46. Ludmer P.L., Selvyn A.P., Shook T.L. et al. Paradoxical vasoconstriction induced by acetylcholine in atherosclerotic coronary arteries // N. Engl. J. Med. -1986.-Vol. 513.-P. 1046-1051.
47. Maseri A. Inflammation in acute coronary syndromes / A. Maseri, D.Cianflone // Eur. Heart J. - 2002. - 4, Suppl. B. - P. 8-13.
48. Palmer R. M. J., Ashton D. S., Moncada S. Vascular endothelial cells in the synthesize nitric oxide from L-arginine // Ibid. - 1988. - 333. - P. 664-666.
49. Raitakari O.T, Colermajer D.S. Testing for endothelial dysfunction // Ann. Medicine. — 2000. — Vol. 32(5). — P. 293-304.
50. Rubanyi G.M., Frye R.L., Holmes D.R. et al. Vasoconstrictor activity of coronary sinus plasma from patients with coronary artery disease // J. Am. Coll.Cardiol.-1987. - Vol. 9. - P. 1243 - 1249.
51. Scandinavian Simvastatin Survival Study Group. Randomised trial of cholesterol lowering in 4444 patients with coronary artery disease: 4S study //Lancet. - 1994. -Vol. 334. - P. 225 - 230.
52. Tawakol A, Omland T, Gerhard M et al. Hyperhomocysteinemia is associated with impaired endothelium-dependant vasodilatation in humans//Curculation. — 1997. — 95. — P. 1119-1121.
53. Toborec M., Kaiser S. Endotelial cell functions. Relationship to atherogenesis//Basic. Res. Cardiol. - 1999. - 94. - P. 295-314.
54. Vincent G.M., Anderson J.L., Marshall H.W. Coronary vasospasm producing coronary thrombosis and myocardial infarction // N. Engl. J. Med. - 1983. - Vol.309.-P. 220-223.
55. Wald D.S. Serum homocysteine and coronary heart disease / D.S. Wald, M.R. Law, N.J. Wald, and J.K. Morris // Coronary heart epidemiology. Oxford: Iniversity press. —2005. — Ch. 16. — P . 239-250.

56. Wald N, Watt H, Law M et al. Homocysteine and ischemic heart disease. Results of a prospective study with implications regarding prevention // Arch Intern Med.— 1998. — 158. — P. 862-867.
57. Wan-en C. Emergent cardiovascular risk factor: homocysteine // Prog Cardiovasc Nurs. — 2002. — 17. — P. 35-41.
58. Worthley S. G. Atherosclerosis and the vulnerable plaque - pathogenesis: Part I / S. G. Worthley, G. Helft // Aust. N. Z. J. Med. - 2000. - 30, N 5. - P. 600-607.
59. Zeiher A.M., Drexler H., WoUschlager H., Just H. Endothelial dysfunction of the coronary microvasculature is associated with impaired coronary blood flow regulation in patients with early atherosclerosis // Circulation. - 1991. - V. 83. -P. 391-401.

ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЭНДОТЕЛИЯ ПРИ ИШЕМИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНИ СЕРДЦА

Табаров М.С.,¹ Шукuroв Ф.А.,¹ Тоштемирова З.М.,¹ Хурсанов Н.М.²

1. Кафедра патологической физиологии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино».
2. Кафедра внутренних болезней №2 ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино»

В обзоре литературы представлены данные о роли эндотелия в развитии сердечно-сосудистых заболеваний, особенно ишемической болезнью сердца. Отмечено, что дисфункция эндотелия является основным патогенетическим механизмом в развитии данного заболевания, и более углублённое

изучение морфофункциональной структуры эндотелия сосудов при этой патологии может способствовать ранней диагностике и профилактике.

Ключевые слова: ишемическая болезнь сердца, эндотелий, факторы риска, дисфункция эндотелия, эндотелиальные маркеры

FUNCTIONAL FEATURES OF THE ENDOTHELIUM IN CORONARY HEART DISEASE

Tabarov M.S.,¹ Shukurov F.A.,¹ Toshtemirova Z.M.,¹ Khursanov N.M.²

1. Department of Pathological Physiology, SEI “TSMU named after Abuali ibni Sino”.
2. Department of Internal Diseases №2 SEI”TSMU named after Abuali ibni Sino”

The literature review presents data on the role of endothelium in the development of cardiovascular diseases, especially coronary heart disease.

It is noted that endothelial dysfunction is the main pathogenetic mechanism in the development of this disease, and a more in-

depth study of the morphofunctional structure of the vascular endothelium in this pathology can contribute to early diagnosis and prevention.

Key words: ischemic heart disease, endothelium, risk factors, endothelial dysfunction, endothelial markers

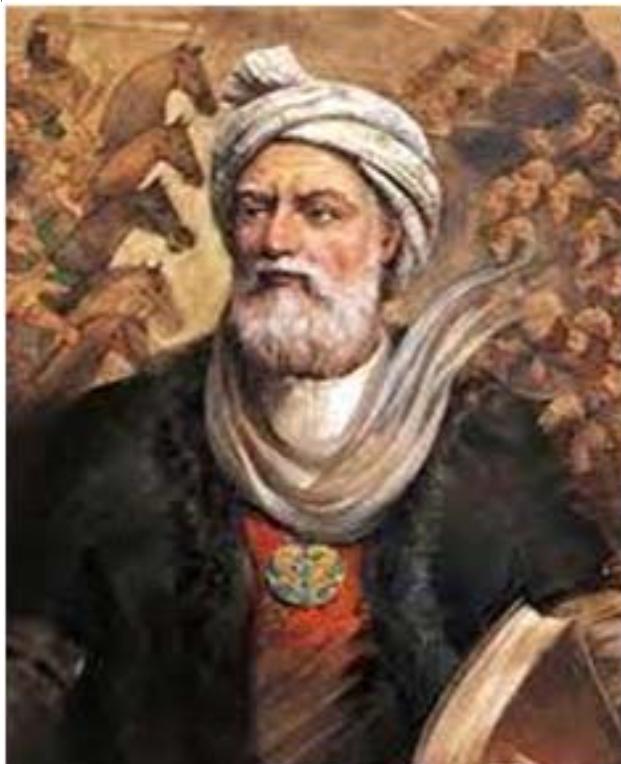
Шукров Фирдавс Абдушукрович-аспиранти кафедраи физиологияи патологии МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино», 734003 Ӯмхурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 139; E-mail:firdavs.shukurov.93@mail.ru; tel:+992935160915.

Шукров Фирдавс Абдушукрович-аспирант кафедры патологической физиологии ГОУ «ТГМУ имени Абуали ибни Сино», 734003 Республика Таджикистан, г. Душанбе, пр. Руҳаки 139; E-mail:firdavs.shukurov.93@mail.ru; tel:+992935160915

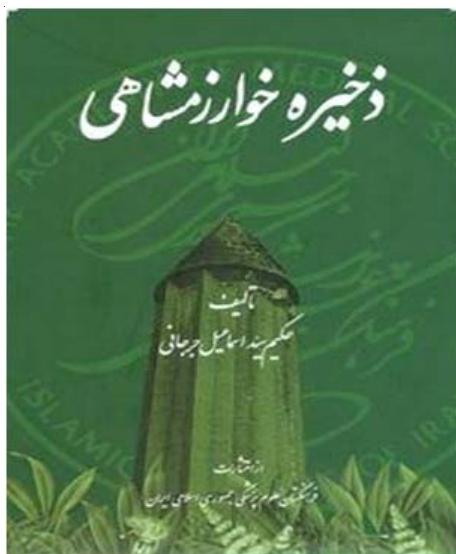
Shukurov Firdavs Abdushukovich-postgraduate student of the Department of Pathological Physiology, SEI “TSMU named after Abuali ibni Sino”, 734003 Republic of Tajikistan, Dushanbe, Rudaki Ave. 139; E-mail: firdavs.shukurov.93@mail.ru; tel: +992935160915.

АЗ ҲАЁТИ ОЛИМОНИ МАЪРУФ

ЗАЙНИДДИН ИСМОИЛИ ЧУРЧОНӢ
(1045 – 1137),

Абӯиброҳим Исмоил ибни Ҳасан ал-Хусайн ал-Чурчонӣ, олими намоёни соҳаи тиб. Аслан аз Исфаҳон буда, дар дарбори сultonҳои Хоразм ҳамчун табиб ва мутахассиси илми тиб хидмат мекард. Исмоили Чурчонӣ доир ба бахшҳои муҳталифи тиб бисёр аса-рҳои муфид навиштааст. Асари машҳури ў «Захираи Хоразмшоҳӣ» як навъ қомуси тиббӣ буда, ба забони форсӣ-тоҷикӣ таълиф ёфтاست. Исмоили Чурчонӣ ғайр аз китоби мазкур ба забони форсӣ-тоҷикӣ асарҳои дигар низ дорад, чунончи «Иғрози тиббия», «Ал-Мабо-хис-ал-Алоия» ва г. Ҳуди муаллиф «Захираи Хоразмшоҳӣ»-ро ба забони арабӣ бо иловай як боб тарҷума кардааст. Аз сарчашмаҳо бар-меояд, ки Исмоили Чурчонӣ ин асари машҳури худро маҳз барои беҳтар кардани аҳволи мардуми вилояти Хоразм (ва умуман Осиёи Марказӣ) таълиф карда, ба хотири манфиати умум онро ба забони ба ҳалқ дастраси тоҷикӣ навиштааст. Ў инчунин дар пайи эҳоди асари бештар мукаммали тиббӣ буд, ки эҳтиёҷ ба рисолаю китобҳои дигари тиб набошад.

ЧАШНВОРА

Нусратулло Файзуллоевичи мұхтарам, Шумо ба сифати як мутахассиси фидой дар мархилаҳои камолоти касбиатон самтҳои омӯзгорӣ, илм ва табибиро мұваффақона пеш бурда, дар ҳар қадоми он ба дастовардҳои назаррас ноил гаштаед. Бойси ифтихор аст, ки дар баробари ҳамчун табиби мүшфиқу варзида ба камол расидан тұли солҳо тақдирі худро бо Донишгоҳи тиббй пайваста, барои омода намудани мутахассисони олидарачаи соҳаи тиб саҳми босазое гузаштаед. Шумо фаъолияти касбиатонро дар Донишгоҳ аз вазифаи асистентии кафедра (1975—1990) оғоз карда, дар як муддати кўтоҳ то дарачаи профессори кафедраи бемориҳои сироятии кўдакон (1994), декани факултети педиатрӣ (1993-96) ва ноби ректор оид ба корҳои таълим (1996-2000) сабзида расидаед, ки инро метавон са-

марай талошу кўшишҳои доимӣ, кордонию масъулияти баландатон дар ичрои вазифа ҳисобид. Шуморо дар саросари чумхурий ҳамчун ташкилотчии моҳири соҳаи тандурустӣ мешиносанд ва эҳтиром мекунанд. Зимни фаъолияти бенуқсон ба ҳайси ректори ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино (2000-2003), Вазири тандурустии ҶТ(2003-2007) ва Президенти АИТ ҶТ (2011-14) Шумо аз худ қобилияти баланди кордонӣ ва ташкилотчигӣ зохир намуда, дар рушду нумӯи соҳаи тандурустӣ дар замони соҳибистиклолии кишвар саҳми босазо гузаштаед.

Ҳамчун олими сермаҳсул фаъолияти илмии хешро ба таҳқиқи масъалаҳои пешгирий, ташхис ва табобати гепатитҳои вирусӣ ва бемории домана дар кўдакон бахшида, оид ба мушкилоти ин соҳа зиёда аз 150 таълифоти арзишманди илмӣ ба нашр расонидаед. Зери роҳбариатон 1 нафар рисолаи докторӣ ва 3 нафар мутахассисони ҷавон рисолаҳои номзадии хешро ҳимоя намуда, алҳол дар муассисаҳои илмию таълимии кишвар садоқатмандона меҳнат намуда истодаанд.

Хизматҳои хоккоронаи Шумо бо унвонҳои Аълоции тандурустии Тоҷикистон, орденҳои «Дӯстии ҳалқҳо» ва «Шараф» (дараҷаи 1) қадрданӣ гаштаанд.

Раёсати МДТ Донишгоҳи давлатии тибии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино ва ҳайати таҳририяи маҷаллаи илмӣ-амалии “Авчи Зухал” бо камоли эҳтиром Шуморо бо ҷаини зодрӯзатон самимона муборакбод намуда, бароятон осмони соғу бегубор, тандурустиву сарфарозиҳои зиёд ва дастовардҳои тозаи илмиву омӯзгориву муолиҷавиро самимона орзу менамоянд.

Абдунаим Бобоевичи мұхтарам, Шумо тавассути меңнати содиқона ва талошқой пайвастаатон тавонистед, ба қуллаҳои баланди илми тибби мүосири точик қадамҳои устувор гузоред ва дар баробари фаъолияти пурсамари илмій ҳамчун устоди варзидаи Донишгоҳи тиббӣ дар тарбияи мутахассисони ҷавони соҳа саҳм гиред.

Солҳои зиёд дар вазифаҳои ходими хурди илмій (1958-68), мудири лабораторияи беҳдошти меңнат (1968-79) ва мудири шуъбаи беҳдошти Пажӯҳишгоҳи эпидемиология ва беҳдошт (1979-81) фаъолият намуда, баъди таҷрибаи ғанӣ андӯхтан, тақдири худро ба Донишгоҳи тиббӣ пайваста,

инак солҳои зиёд аст, ки дар ин даргоҳ сарбаландона адои вазифа менамоед. Фаъолияти Шумо дар вазифаҳои профессори кафедраи беҳдошти умумӣ (1981-87), мудир (1987-2016) ва профессори кафедраи беҳдошти умумӣ ва экологияи донишгоҳ (аз соли 2016 инҷониб) ҳамеша пурмаҳсул ва намунаи ибрати дигарон буд. Солҳои 1996-2001 ҳамзамон вазифаи декани факултаи пешгирии бемориҳоро ба зимма гирифта, хислатҳои кордонӣ, ташкилотчигӣ, принципнокӣ ва серталабии Шумо ҳамчун роҳбар ба рушду инкишофи раванди таълиму тарбия дар донишгоҳ ва беҳтар гаштани сатҳу сифати омода намудани мутахассисони олидарачаи тиб мусоидат намуданд.

Шумо ҳамчун олим сермаҳсул муаллифи бештар аз 100 таълифоти илмӣ, монографияҳо, 4 китоби дарсӣ, 40 дастури таълимию методӣ буда, аксар осори илмиатон дар истеҳсолоти ватанӣ татбиқи худро ёфтанд.

Устоди азиз, Абдунаим Бобоевич, Раёсати МДТ Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино ва ҳайати таҳририяни мачаллаи илмӣ-амалии “Авчи Зухал” Шуморо бо ҷашни фарҳунда ва табаруки 85-солагии зодрузатон табрику муборакбод намуда, бароятон осмони соғу бегубор, тандурустуиву хотири ҷамъ, хушибахтию некномиҳои зиёд орзу менамоянд.

Олимчон Темуровичи мухтарам, Шумо соли 1984 ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Синоро бо муваффакият хатм намуда, тақдири минбаъдаи худро ба ин даргоҳ пайваст намудед ва инак, беш аз 35 сол боз ба тарбияи мутахассисони ҷавон дар соҳаи тандурустӣ машғул буда, дар ин боргоҳи илму маърифат аз вазифаи асистентӣ (1984-1994) ва дотсентӣ (1994 -2011) то мудирии кафедраи анатомияи одам (2008-12) ва профессо-

ри кафедраи номбуруда (аз соли 2012 инчониб) сабзида расидед. Рисолаи номзадиатон дар мавзӯи «Морфологияи маҷрои ragi гурда ҳангоми сармозани» ва рисолаи докториатон дар мавзӯи «Тавсифи соҳторио вазоифӣ ва ҳусусиятҳои морфогенези дастгоҳи лимфоидии роҳҳои пешоб дар шароити мұттадил ва ҳангоми таъсири сармо ва шароити баландкӯҳ» аз тарафи мутахассисони соҳа баҳои баланд гирифта, шахсияти Шуморо ҳамчун олими дақиқкор ва мутахассиси варзидаи соҳа шиносонд. Шумо ҳамчун олими пухтакор муаллифи зиёда аз 50 таълифоти илмӣ, 62 тезис, 2 дастури таълимию методӣ мебошед, ки то имрӯз ҳамчун маъхазҳои пурбаҳои илмиву таълими хизмат карда истодаанд.

Олимчон Темуровичи гиромӣ, Раёсати МДТ Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино ва ҳайати таҳририяи маҷаллаи илмӣ-амалии “Авчи Зухал” Шуморо бо ҷашини фарҳундаи зодрӯзатон табрику муборакбод намуда, бароятон осмони соғу бегубор, тандурустувиҳо хотири ҷамъ, ҳушибаҳтию некномиҳои зиёд орзу менамоянд.

ҚОИДАҲОИ ҚАБУЛИ МАҶОЛАҲО
Муаллиф бояд ҳангоми ба идораи мачаллаи "Авчи Зухал"
Пешниҳод намудани мақола ҚОИДАҲОИ зеринро риоя қунад:

1. Мақола бояд дар компьютер бо истифода аз барномаи VS Word 6,0-7,0 хуруфи андозааш 14 Times New Roman Tj, ҳошияҳо 2,5 см ва фосилаи байни сатрҳо 1,5 мм хуруфчинӣ ва дар ду нусха дар як тарафи варак чоп карда, бо ҳамроҳии шакли ҳатмии электронии мақола пешниҳод гардад.
2. Мақолаҳои оригиналие, ки ба мушоҳидаҳои чудогонаи таҷрибаҳои амалӣ бахшида шудаанд, бояд аз 12 сахифа зиёд набошанд.
3. Пешниҳод карданӣ Шохиси УДК (индекси мазкурро аз дилҳоҳ китобхонаи илмӣ дастрас намудан мумкин аст).
4. Мақолаҳои хуловасӣ бояд муфассал, фаҳмо ва мушаҳҳас бошанд. Маълумотномаи адабиёт бояд маълумотҳои танҳо ба ҳамин мақолаи баррасишаванд мартубtro дар бар гирад. Ҳаҷми мақола бояд аз 12 сахифа зиёд набошад. Иқтибосҳои библиографӣ на бештар аз 50 номгӯ бошанд, дар матн рақамҳо дар қавсайни квадратӣ [] оварда мешаванд. 5. 5. Мақолаҳои илмӣ бе тақриз қбул карда намешаванд. Дар тақриз аслият, муҳиммият, мубрамият ва қаблан чоп нашудани мақола бояд зикр шавад.
6. Дар аввали мақола унвони он (бо хуруфи Caps Lock сиёҳ), ному насаби муаллиф (нимсиёҳ), номи ҳуқуқии муассиса оварда шавад. Дар охири мақола бо ду забон (русӣ ва англисӣ) маълумот дода шавад. Агар шуморай муаллифон аз 4 нафар зиёд бошад, сахми ҳар як муаллифро дар таълифи ин мақола додан зарур аст.
7. Мақола бояд бобҳои зеринро дошта бошад: реферат (резюме), калимаҳои калидӣ, муҳиммият (дар ҳаҷми на бештар аз 1 сахифа), мақсад, мавод ва усули таҳқиқ, натиҷаҳо ва баррасии онҳо, хулоса, номгӯйи адабиёт, суроға барои мукотибот. Аннотатсия (резюме) бояд мазмуни мақоларо дар шакли фишурда ифода кунад. Дар асоси аннотатсия калимаҳои калидӣ на камтар аз 7 то 10 калима ё ибора нишон дода шаванд.
8. Ҳамаи формулаҳо бояд ба таври чиддӣ санҷида шуда ва дуруст бошанд. Агар маълумотҳои бо рақам ифодакардашуда зиёд бошанд, онҳоро дар шакли ҷадвал ворид кардан зарур аст. Ҷадвалҳо, диаграммаҳо ва расмҳо бояд мӯъҷаз, ифодаҳо возеху равшан, бе ихтисора ва ба забони тоҷикӣ бошанд.
9. Иллюстратсия (ороиш) -ҳо бояд дақиқу возех ва мушаҳҳас бошанд, овардани шарҳ ва ифодаҳои тартибӣ (бо ҳарф ё рақам) ва навиштаҷоти зери расмҳо ҳатмист.
10. Номгӯйи адабиёт дар мақолаҳои оригиналий бояд аз 20 адад бештар набошад, рақамгузории сарчашмаи адабиёт мувоғиқи тартиби дар матн иқтибосшудани онҳо оварда шавад. Рӯйхати адабиёти истифодашуда бояд дар асоси талаботи ГОСТ 7.1-2003 ва ГОСТ 7.0.5-2008 таҳия гардад. Масъулияти дуруст будани маълумот танҳо ба уҳдаи муаллиф voguzor мешавад.
11. Маълумот дар бораи муаллиф ё муаллифони мақола (ҷойи кор ва вазифаи муаллиф, суроға, телефонҳо барои тамос, почтаи elektronӣ) дар шакли пурра бо се забон (тоҷикӣ, русӣ, англисӣ) оварда шавад. Ҳаммуаллифӣ бояд аз се нафар зиёд набошад.
12. Талаботи имлои забони тоҷикӣ ба таври қатъӣ риоя карда шавад.
13. Мақолаҳои қаблан дар нашрияҳои дигар чопшуҳда қабул карда намешаванд.
14. Идораи мачалла ҳуқуқи тақриз ва таҳрири мақоларо дорад.

**Мақоларо ба сурогаи зерин фиристонед: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ-139, МДТ «ДДТТ ба номи Абӯалӣ ибни Сино»,**

Идораи мачаллаи "Авчи Зухал"